

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

29 septembre 2023

PROJET DE LOI

**modifiant la loi
du 15 décembre 1980 sur l'accès
au territoire, le séjour, l'établissement
et l'éloignement des étrangers
en matière de droit
au regroupement familial**

Sommaire

Pages

Résumé	3
Exposé des motifs	4
Avant-projet de loi	87
Analyse d'impact	106
Avis du Conseil d'État	118
Projet de loi	122
Tableau de correspondance	145
Coordination des articles	157

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

29 september 2023

WETSONTWERP

**tot wijziging van de wet
van 15 december 1980 betreffende
de toegang tot het grondgebied, het
verblijf, de vestiging en de verwijdering
van vreemdelingen inzake het recht
op gezinshereniging**

Inhoud

Blz.

Samenvatting	3
Memorie van toelichting	4
Voorontwerp van wet	87
Impactanalyse	112
Advies van de Raad van State	118
Wetsontwerp	122
Concordantietabel	151
Coördinatie van de artikelen	199

Le gouvernement a déposé ce projet de loi le 29 septembre 2023.

Le “bon à tirer” a été reçu à la Chambre le 11 octobre 2023.

De regering heeft dit wetsontwerp op 29 september 2023 ingediend.

De “goedkeuring tot drukken” werd op 11 oktober 2023 door de Kamer ontvangen.

N-VA	: Nieuw-Vlaamse Alliantie
Écolo-Groen	: Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
PS	: Parti Socialiste
VB	: Vlaams Belang
MR	: Mouvement Réformateur
cd&v	: Christen-Democratisch en Vlaams
PVDA-PTB	: Partij van de Arbeid van België – Parti du Travail de Belgique
Open Vld	: Open Vlaamse liberalen en democraten
Vooruit	: Vooruit
Les Engagés	: Les Engagés
DéFI	: Démocrate Fédéraliste Indépendant
INDEP-ONAFH	: Indépendant – Onafhankelijk

Abréviations dans la numérotation des publications:		Afkorting bij de nummering van de publicaties:	
DOC 55 0000/000	Document de la 55 ^e législature, suivi du numéro de base et numéro de suivi	DOC 55 0000/000	Parlementair document van de 55 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer
QRVA	Questions et Réponses écrites	QRVA	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
CRIV	Version provisoire du Compte Rendu Intégral	CRIV	Voorlopige versie van het Integraal Verslag
CRABV	Compte Rendu Analytique	CRABV	Beknopt Verslag
CRIV	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)	CRIV	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaalde beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)
PLEN	Séance plénière	PLEN	Plenum
COM	Réunion de commission	COM	Commissievergadering
MOT	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)	MOT	Moties tot besluit van interpellaties (beigegekleurd papier)

RESUMÉ

Ce projet de loi modifie la loi du 15 décembre 1980 ("loi sur les étrangers") et vise à la rendre plus conforme aux instruments européens et à la jurisprudence en la matière, à introduire des garanties supplémentaires pour éviter les abus et l'utilisation abusive de la procédure, et à fournir un cadre juridique plus clair et transparent pour des catégories spécifiques.

L'accord de gouvernement fédéral prévoit de rendre la législation sur le regroupement familial plus cohérente; le projet de loi le concrétise.

Concrètement, ce projet de loi prévoit les modifications suivantes (non exhaustives):

1° prévoir un droit de séjour dérivé pour les parents d'un mineur bénéficiaire de la protection internationale;

2° définir clairement quel Belge ayant exercé sa liberté de circulation est soumis aux règles du regroupement familial avec un citoyen de l'Union;

3° introduire une condition de s'occuper effectivement de l'enfant afin de pouvoir bénéficier du regroupement familial en tant que parent d'un mineur belge;

4° l'extension des motifs pour mettre fin au séjour pour certaines catégories de regroupement familial;

5° la création d'un droit au regroupement familial clair et transparent pour les membres de la famille d'un étranger bénéficiant d'un statut de protection temporaire.

SAMENVATTING

Dit wetsontwerp wijzigt de wet van 15 december 1980 ("vreemdelingenwet") en beoogt deze verder in lijn te brengen met de relevante Europese instrumenten en rechtspraak, bijkomende waarborgen in te voeren ter voorkoming van misbruik en oneigenlijk gebruik van de procedure, en een duidelijker en transparant wettelijk kader te bieden voor specifieke categorieën.

Het regeerakkoord voorziet in het consequenter maken van de wetgeving rond gezinshereniging, het wetsontwerp geeft hier gevolg aan.

Concreet beoogt het de volgende wijzigingen (niet-exhaustief):

1° het voorzien van een afgeleid recht op verblijf voor de ouders van een minderjarige begunstigde van internationale bescherming;

2° het duidelijk definiëren op welke Belg die gebruik gemaakt heeft van zijn vrij verkeer, de regels voor gezinshereniging met een Unieburger van toepassing zijn;

3° het invoeren van een voorwaarde van daadwerkelijke zorg voor gezinshereniging als ouder van een minderjarige Belg;

4° het uitbreiden van de beëindigingsgronden voor bepaalde categorieën gezinshereniging;

5° het creëren van een duidelijk en transparant recht op gezinshereniging voor familieleden van vreemdelingen met een tijdelijk beschermingsstatuut.

EXPOSÉ DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

EXPOSÉ GÉNÉRAL

Ce projet de loi a six objectifs:

1° rendre la loi du 15 décembre 1980 plus conforme aux instruments européens pertinents et à la jurisprudence plus récente de la Cour de justice qui clarifie ces dispositions européennes;

2° soumettre le droit au regroupement familial, qui est l'un des principaux canaux de migration, à des garanties supplémentaires pour prévenir les abus et l'utilisation abusive de la procédure. Afin de lutter contre de tels abus ou, du moins, les décourager, des mesures appropriées doivent être prises. Ces mesures imposent la modification des dispositions spécifiques sur le droit au regroupement familial;

3° prévoir un droit de séjour dérivé pour les parents d'un mineur bénéficiaire de la protection internationale séjournant sur le territoire belge accompagné d'un ou tous les deux parents conformément aux dispositions de la directive 2011/95/UE du Parlement européen et du Conseil du 13 décembre 2011 concernant les normes relatives aux conditions que doivent remplir les ressortissants des pays tiers ou les apatrides pour pouvoir bénéficier d'une protection internationale, à un statut uniforme pour les réfugiés ou les personnes pouvant bénéficier de la protection subsidiaire, et au contenu de cette protection (ci-après: "la directive qualification");

4° mettre le droit au regroupement familial avec un citoyen de l'Union ou un Belge que ce dernier ait fait ou non usage du droit à la libre circulation et au séjour sur le territoire des États membres en conformité avec la jurisprudence de la Cour de justice relative à l'application des articles 20 et 21 du Traité sur le fonctionnement de l'Union européenne du 26 octobre 2012;

5° mettre la loi du 15 décembre 1980 en conformité avec les dispositions de la directive 2001/55/CE du Conseil du 20 juillet 2001 relative à des normes minimales pour l'octroi d'une protection temporaire en cas d'afflux massif de personnes déplacées et à des mesures tendant à assurer un équilibre entre les efforts consentis par les États membres pour accueillir ces personnes et supporter les conséquences de cet accueil (ci-après: "directive 2001/55/CE").

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

ALGEMENE TOELICHTING

Dit wetsontwerp heeft zes doelstellingen:

1° de wet van 15 december 1980 meer in overeenstemming brengen met de relevante Europese instrumenten en de recentere rechtspraak van het Hof van Justitie dewelke deze Europese bepalingen verduidelijkt;

2° het recht op gezinshereniging, dat een van de voornaamste migratiekanalen betreft, onderwerpen aan bijkomende waarborgen ter voorkoming van misbruik en oneigenlijk gebruik van de procedure. Om dergelijk misbruik te bestrijden of, op zijn minst, te onraden, dienen adequate maatregelen te worden genomen. Deze maatregelen leggen de wijziging van welbepaalde bepalingen inzake het recht op gezinshereniging op;

3° een afgeleid recht op verblijf voorzien voor de ouders van een minderjarige begunstigde van internationale bescherming die op het Belgische grondgebied verblijft onder begeleiding van een of beide ouders conform de bepalingen van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de "Kwalificatierichtlijn");

4° het recht op gezinshereniging met een Unieburger of Belg die al dan niet gebruik maakte van het recht op vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten, in overeenstemming brengen met de rechtspraak van het Hof van Justitie inzake de toepassing van de artikelen 20 en 21 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie van 26 oktober 2012;

5° de wet van 15 december 1980 in overeenstemming brengen met de bepalingen van Richtlijn 2001/55/EG van de Raad van 20 juli 2001 betreffende minimumnormen voor het verlenen van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden en maatregelen ter bevordering van een evenwicht tussen de inspanning van de lidstaten voor de opvang en het dragen van de consequenties van de opvang van deze personen (hierna: "richtlijn 2001/55/EG").

La directive susmentionnée a été activée pour la première fois le 4 mars 2022 par la décision d'exécution (UE) 2022/382 du Conseil constatant l'existence d'un afflux massif de personnes déplacées en provenance d'Ukraine, au sens de l'article 5 de la directive 2001/55/CE, et ayant pour effet d'introduire une protection temporaire (ci-après: "décision d'exécution 2022/382");

6° apporter des modifications terminologiques et garantir ainsi une uniformité linguistique, en vue de permettre une meilleure compréhension de la loi du 15 décembre 1980.

COMMENTAIRE DES ARTICLES

Article 1er

Cette disposition est de nature purement juridico-technique. Elle découle de l'article 83 de la Constitution, en vertu duquel toute proposition de loi et tout projet de loi précise s'il s'agit d'une matière visée à l'article 74, 77 ou 78 de la Constitution.

Art. 2

Cette article vise à se conformer aux dispositions des directives suivantes. Ces directives prévoient que lorsque les États membres mettent en œuvre les dispositions, les actes de transposition doivent contenir une référence à ces directives:

l'article 20 de la directive 2003/86/CE du Conseil du 22 septembre 2003 relative au droit au regroupement familial (ci-après: la directive regroupement familial);

l'article 40 de la directive 2004/38/CE du Parlement européen et du Conseil du 29 avril 2004 relative au droit des citoyens de l'Union et des membres de leurs familles de circuler et de séjourner librement sur le territoire des États membres, modifiant le règlement (CEE) n° 1612/68 et abrogeant les directives 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE et 93/96/CEE (ci-après: "la directive Citoyenneté");

l'article 39 de la directive qualification;

l'article 32 de la directive 2001/55/CE.

Bovenstaande richtlijn werd voor het eerst geactiveerd op 4 maart 2022 door het Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad tot vaststelling van het bestaan van een massale toestroom van ontheemden uit Oekraïne in de zin van artikel 5 van de Richtlijn 2001/55/EG, en tot invoering van de tijdelijke bescherming naar aanleiding daarvan (hierna: "Uitvoeringsbesluit 2022/382");

6° terminologische wijzigingen aanbrengen en aldus een taaluniformiteit waarborgen, met als doel te komen tot een beter begrip van de wet van 15 december 1980.

TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Artikel 1

Deze bepaling is louter juridisch-technisch van aard. Ze vloeit voort uit artikel 83 van de Grondwet, volgens hetwelk elk wetsvoorstel en elk wetsontwerp vermeldt of het een aangelegenheid regelt bedoeld in artikel 74, 77 of 78 van de Grondwet.

Art. 2

Dit artikel beoogt de bepalingen van de volgende richtlijnen na te leven. Deze richtlijnen stellen dat wanneer de lidstaten de bepalingen ervan uitvoeren, de omzettingsakten een verwijzing naar deze richtlijnen moeten bevatten:

artikel 20 van Richtlijn 2003/86/EG van de Raad van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging (hierna: de Gezinsherenigingsrichtlijn);

artikel 40 van Richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van Richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG (hierna: "de Burgerschapsrichtlijn");

artikel 39 van de Kwalificatierichtlijn;

artikel 32 van Richtlijn 2001/55/EG.

Art. 3

Cette modification vise à harmoniser davantage la terminologie utilisée dans la loi du 15 décembre 1980.

Il s'agit d'utiliser la même terminologie dans toute la loi en ce qui concerne la nature du séjour du bénéficiaire d'un statut de protection internationale afin qu'il soit précise que l'étranger qui ouvre le droit au regroupement familial ou un droit de séjour dérivé en tant que bénéficiaire d'un statut de protection internationale, doit avoir été admis au séjour dans le Royaume conformément à l'article 49, § 1er, alinéa 2 ou 3 ou l'article 49/2, §§ 2 ou 3 de la loi du 15 décembre 1980, étant un droit de séjour limitée ou illimitée. L'octroi de la dispense de payer une rétribution est donc indépendante de la nature du titre de séjour du bénéficiaire de la protection internationale qui ouvre un droit au séjour pour ses membres de famille.

Art. 4

La première modification sous a), apportée à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° de la loi du 15 décembre 1980, a deux objectifs: elle vise à mettre cette disposition en conformité avec l'arrêt de la Cour constitutionnelle n° 121/2013, et à assurer le respect de l'article 8, paragraphe 1er, de la directive regroupement familial, qui stipule: "Les États membres peuvent exiger que le regroupant ait séjourné légalement sur leur territoire pendant une période qui ne peut pas dépasser deux ans, avant de se faire rejoindre par les membres de sa famille".

Cette disposition précise que les États membres peuvent exiger que le regroupant ait séjourné dans l'État membre d'accueil pendant une période suffisamment longue, ne dépassant pas deux ans, avant que les membres de sa famille le rejoignent. Cette période permet d'assurer un établissement stable et un certain niveau d'intégration du regroupant dans l'État membre d'accueil.

L'article 10 de la loi du 15 décembre 1980 prévoit actuellement un délai d'attente de douze mois avant qu'une demande de regroupement familial puisse être introduite par un ressortissant de pays tiers qui a été admis au séjour illimité sur le territoire. Ce délai court à partir du jour où le regroupant acquiert le droit de séjour illimité, mais n'est actuellement pas appliqué en raison de la jurisprudence de la Cour constitutionnelle.

Art. 3

Deze wijziging beoogt meer harmonisering te brengen in de terminologie die gehanteerd wordt doorheen de wet van 15 december 1980.

Er wordt getracht om doorheen de wet eenzelfde terminologie te hanteren inzake de aard van het verblijf van de begunstigde van een internationale beschermingsstatus en zodoende te verduidelijken dat de vreemdeling die het recht op gezinshereniging dan wel een afgeleid recht op verblijf opent als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk dient te zijn toegelaten in de zin van artikel 49, § 1, tweede of derde lid dan wel artikel 49/2, §§ 2 of 3 van de wet van 15 december 1980, zijnde een verblijfsrecht van beperkte dan wel onbeperkte duur. Het toekennen van de vrijstelling van het betalen van een retributie is aldus onafhankelijk van de aard van de verblijfstitel van de begunstigde van internationale bescherming die een recht op verblijf voor zijn gezinsleden opent.

Art. 4

De eerste wijziging onder a), aangebracht aan artikel 10, § 1, eerste lid, onder 4° van de wet van 15 december 1980, beoogt onderhavige bepaling in overeenstemming te brengen met arrest nr. 121/2013 van het Grondwettelijk Hof, en zich te vergewissen van een correcte naleving van artikel 8, lid 1, van de Gezinsherenigingsrichtlijn, dat het volgende bepaalt: "De lidstaten mogen van de gezinshereniger een periode van ten hoogste twee jaar legaal verblijf op hun grondgebied eisen, voordat zijn gezinsleden zich bij hem voegen".

Uit deze bepaling blijkt dat de lidstaten kunnen eisen dat de gezinshereniger gedurende een voldoende lange periode, die ten hoogste twee jaar bedraagt, in de gast-lidstaat verbleven heeft, voordat zijn gezinsleden zich bij hem voegen. Deze periode maakt het mogelijk om een stabiele vestiging en een bepaald niveau van integratie van de gezinshereniger in de gastlidstaat te waarborgen.

Artikel 10 van de wet van 15 december 1980 voorziet momenteel in een wachttermijn, van twaalf maanden, voordat een aanvraag tot gezinshereniging ingediend kan worden in functie van een onderdaan van een derde land, die toegelaten werd tot het onbeperkt verblijf op het grondgebied. Deze wachttermijn begint te lopen vanaf de dag waarop de gezinshereniger het recht op onbeperkt verblijf verkrijgt, doch vindt actueel geen toepassing door de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof.

La Cour constitutionnelle s'est prononcée comme suit dans l'arrêt n° 121/2013 du 26 septembre 2013:

“B.7.4. Il convient toutefois d'observer que la loi du 15 décembre 1980 n'octroie dans de nombreux cas un titre de séjour à durée illimitée qu'après que l'étranger concerné a déjà séjourné légalement dans le pays en vertu d'un titre de séjour à durée limitée pendant plusieurs années. Le fait d'imposer une durée de séjour minimale de douze mois au regroupant avant que les membres de sa famille puissent introduire une demande de séjour, mettrait dans ces cas les dispositions attaquées en contradiction avec l'article 8, premier alinéa, de la directive 2003/86/CE précitée, selon lequel les États membres peuvent exiger que le regroupant ait séjourné légalement sur leur territoire pendant une période qui ne peut pas dépasser deux ans, avant de se faire rejoindre par les membres de sa famille.

B.7.5. Il ressort toutefois des travaux préparatoires que le législateur entendait se conformer à la limite de deux ans de séjour légal imposée par la directive 2003/86/CE et qu'il n'excluait pas de prendre en compte les périodes d'autorisation en séjour limité qui précèdent l'octroi d'une autorisation en séjour illimité ou d'une autorisation d'établissement (*Doc. parl.*, Chambre, 2010-2011, DOC 53 0443/018, pp. 43-56 et 149). Interprétées de cette manière, les dispositions attaquées sont compatibles avec l'article 8, premier alinéa, de la directive précitée.

B.7.6. Sous réserve de l'interprétation mentionnée en B.7.5, le moyen n'est pas fondé dans la mesure où il est pris de la violation des articles 10 et 11 de la Constitution, combinés avec l'article 8, premier alinéa, de la directive 2003/86/CE.”

Avec la nouvelle formulation, le législateur belge veut mettre la disposition de l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° de la loi du 15 décembre 1980 en conformité avec cette jurisprudence en faisant courir le délai d'attente de douze mois à partir du jour où le regroupant, qui bénéficie d'un droit de séjour illimité, a été admis ou autorisé à séjourner dans le Royaume. Ainsi, les périodes pendant lesquelles le regroupant disposait d'un titre de séjour à durée limitée seront également prises en compte pour l'appréciation du délai d'attente.

La deuxième modification sous a), apportée à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, sous 4° de la loi du 15 décembre 1980, a comme objectif d'améliorer la lisibilité de la présente disposition.

Het Grondwettelijk Hof oordeelde in het arrest nr. 121/2013 van 26 september 2013 het volgende diengaande:

“B.7.4. Er dient evenwel te worden opgemerkt dat in de wet van 15 december 1980 een verblijfstitel van onbeperkte duur in vele gevallen slechts wordt verleend nadat de betrokken vreemdeling krachtens een verblijfstitel van beperkte duur reeds wettig in het land heeft verbleven gedurende meerdere jaren. Het opleggen van een minimale verblijfsduur van twaalf maanden aan de gezinshereniger, voordat zijn familieleden een aanvraag tot verblijf kunnen indienen, zou de bestreden bepalingen in die gevallen strijdig maken met artikel 8, eerste alinea, van de voormelde Richtlijn 2003/86/EG, volgens hetwelk de lidstaten van de gezinshereniger een periode van ten hoogste twee jaar legaal verblijf op hun grondgebied mogen eisen, voordat zijn gezinsleden zich bij hem voegen.

B.7.5. Uit de parlementaire voorbereiding blijkt evenwel dat de wetgever zich wou voegen naar de limiet van twee jaar wettig verblijf die is opgelegd bij de Richtlijn 2003/86/EG en dat hij niet uitsloot rekening te houden met de periodes van machtiging tot beperkt verblijf die voorafgaan aan het verlenen van een machtiging tot onbeperkt verblijf of van een machtiging tot vestiging (*Parl. St.*, Kamer, 2010-2011, DOC 53 0443/018, pp. 43-56 en 149). Op die wijze geïnterpreteerd, zijn de bestreden bepalingen bestaanbaar met artikel 8, eerste alinea, van de voormelde richtlijn.

B.7.6. Onder voorbehoud van de in B.7.5 vermelde interpretatie is het middel niet gegrond in zoverre het is afgeleid uit de schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in samenhang gelezen met artikel 8, eerste alinea, van de Richtlijn 2003/86/EG.”

Met de nieuwe formulering wenst de Belgische wetgever de desbetreffende bepaling in artikel 10, § 1, eerste lid, onder 4° van de wet van 15 december 1980 te conformeren aan deze rechtspraak door de wachttermijn van twaalf maanden te laten aanvangen vanaf dag dat de gezinshereniger, die over een verblijfsrecht van onbeperkte duur beschikt, werd toegelaten of gemachtigd tot een verblijf in het Rijk. Zodoende zullen de perioden dat de gezinshereniger over een verblijfstitel van beperkte duur beschikte, eveneens mee in rekening worden genomen bij de beoordeling van de wachttermijn.

De tweede wijziging onder a), aangebracht aan artikel 10, § 1, eerste lid, onder 4° van de wet van 15 december 1980, heeft als doel de leesbaarheid van deze bepaling te optimaliseren.

Dans un premier temps, la lisibilité de la disposition est améliorée par une distinction claire entre les membres de la famille d'un étranger qui a été admis à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire d'un statut de protection internationale soit admis ou autorisé à séjourner dans le Royaume pour une durée illimitée depuis au minimum 12 mois.

En outre, il n'y a plus de distinction explicite entre l'étranger admis ou autorisé à séjourner dans le Royaume pour une durée illimitée et l'étranger autorisé à s'y établir.

Pour pouvoir bénéficier d'une autorisation d'établissement, un étranger doit être admis ou autorisé à séjourner dans le Royaume pour une durée illimitée. L'autorisation d'établissement elle-même est également à durée illimitée. Par conséquent, les membres de la famille de l'étranger qui a été autorisé à s'établir peuvent, en ce qui concerne leur droit au regroupement familial, invoquer la première phrase de la nouvelle disposition, à savoir: "les membres de la famille suivants d'un étranger admis ou autorisé à séjourner dans le Royaume pour une durée illimitée".

La modification sous b), apportée à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, deuxième tiret de la loi du 15 décembre 1980, a pour objectif d'améliorer la lisibilité de cet article en précisant que les enfants visés dans le deuxième tiret sont les enfants communs des conjoints ou des partenaires légaux assimilés. Cela ressort déjà actuellement des termes "leurs enfants", mais cette modification apporte encore plus de précision. Cette disposition transpose l'article 4, alinéa 1er, b) de la directive regroupement familial. Toutefois, sur le plan du contenu, rien ne change à la présente disposition. Les enfants non communs sont en effet couverts par la disposition de l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, troisième tiret, de la même loi.

La modification sous c), apportée à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, troisième tiret de la loi du 15 décembre 1980, a plusieurs objectifs.

D'une part le législateur belge souhaite harmoniser la terminologie utilisée dans l'ensemble de la loi du 15 décembre 1980 concernant certaines prérogatives de l'autorité parentale et d'autre part la mettre en conformité avec la terminologie et l'esprit des instruments européens.

Les instruments européens ne sont pas toujours invoqués quant à la terminologie et au champ d'application exacts. C'est pourquoi le législateur belge opte pour une lecture combinée des dispositions de la directive

In eerste instantie wordt de leesbaarheid van de bepaling vergroot door een duidelijke opdeling te maken tussen de familieleden van een vreemdeling die hetzij als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk is toegelaten, hetzij sedert minimum twaalf maanden toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van onbeperkte duur in het Rijk.

Daarnaast wordt geen uitdrukkelijk onderscheid meer gemaakt tussen de vreemdeling die toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van onbeperkte duur in het Rijk dan wel de vreemdeling die gemachtigd is om er zich te vestigen.

Om in aanmerking te komen voor een machtiging tot vestiging, dient een vreemdeling toegelaten of gemachtigd te zijn tot een verblijf van onbeperkte duur in het Rijk. De machtiging tot vestiging zelf is eveneens van onbeperkte duur. De familieleden van de vreemdeling die gemachtigd werd tot vestiging, kunnen zich bijgevolg, voor wat betreft hun recht op gezinshereniging, beroepen op de eerste zin van de nieuwe bepaling, zijnde: "de volgende familieleden van een vreemdeling die toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van onbeperkte duur in het Rijk".

De wijziging onder b), aangebracht aan artikel 10, § 1, eerste lid, onder 4°, tweede streepje van de wet van 15 december 1980, heeft tot doel de leesbaarheid van dit artikel te vergroten door te verduidelijken dat de kinderen beoogd in het tweede streepje de gemeenschappelijke kinderen van de echtgenoten of wettelijk gelijkgestelde partners betreffen. Dit blijkt actueel reeds uit de woorden "hun kinderen", maar wordt met deze wijziging nog meer verduidelijkt. Deze bepaling betreft een omzetting van artikel 4, lid 1, onder b) van de Gezinsherenigingsrichtlijn. Inhoudelijk wijzigt er echter niets aan onderhavige bepaling. Eventuele niet-gemeenschappelijke kinderen vallen namelijk onder de bepaling van artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, derde streepje van diezelfde wet.

De wijziging onder c), aangebracht aan artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, derde streepje van de wet van 15 december 1980, heeft meerdere doelen.

Eenzijds wenst de Belgische wetgever de terminologie die doorheen de wet van 15 december 1980 gehanteerd wordt met betrekking tot bepaalde prerogatieven van het ouderlijk gezag te harmoniseren alsook in overeenstemming te brengen met de terminologie en geest van de Europese instrumenten.

De Europese instrumenten zijn niet altijd eenduidig wat betreft de exacte terminologie en draagwijdte. Daarom opteert de Belgische wetgever ervoor om een gecombineerde lezing te maken van zowel de bepalingen van

regroupement familial et des lignes directrices fournies par la Commission européenne à cet égard.

En l'espèce, l'article 4, alinéa 1er, c) et d) de la directive regroupement familial prévoit ce qui suit en ce qui concerne le droit au regroupement familial au nom d'un enfant mineur:

“c) les enfants mineurs, y compris les enfants adoptés, du regroupant, lorsque celui-ci a le droit de garde et en a la charge. Les États membres peuvent autoriser le regroupement des enfants dont la garde est partagée, à condition que l'autre titulaire du droit de garde ait donné son accord;

d) les enfants mineurs, y compris les enfants adoptés, du conjoint, lorsque celui-ci a le droit de garde et en a la charge. Les États membres peuvent autoriser le regroupement des enfants dont la garde est partagée, à condition que l'autre titulaire du droit de garde ait donné son accord;”

En introduisant les conditions de “garde” et de “charge”, le législateur européen a reconnu la nécessité de prévenir les enlèvements parentaux d'enfants et a veillé à ce qu'un parent, ressortissant de pays tiers, souhaitant ouvrir un droit au regroupement familial au nom d'un enfant mineur, dispose effectivement de la prérogative de l'autorité parentale et, en cas de garde partagée, au moins du consentement de l'autre parent.

Dans la Communication au Conseil et au Parlement européen concernant les lignes directrices pour l'application de la directive 2003/86/CE relative au droit au regroupement familial du 3 avril 2014 (COM(2014) 210 final), la Commission européenne a précisé ces dispositions comme suit:

“En vertu de l'article 4, paragraphe 1, les membres de la famille nucléaire, c'est-à-dire le conjoint et les enfants mineurs, ont, en tout état de cause, droit au regroupement familial. Cet article impose aux États membres des obligations positives précises, auxquelles correspondent des droits subjectifs clairement définis, puisqu'il leur impose, dans les hypothèses déterminées par la directive, d'autoriser le regroupement familial de certains membres de la famille du regroupant sans pouvoir exercer leur marge d'appréciation.

Les enfants mineurs, y compris les enfants adoptés, du regroupant ou de son conjoint ont également droit au regroupement familial, à condition que le regroupant ou

de Gezinsherenigingsrichtlijn als de Richtsnoeren die dienaangaande werden verstrekt door de Europese Commissie.

In casu voorziet artikel 4, lid 1, onder c) en d) van de Gezinsherenigingsrichtlijn het volgende met betrekking tot het recht op gezinshereniging in hoofde van een minderjarig kind:

“c) de minderjarige kinderen, met inbegrip van geadopteerde kinderen, van de gezinshereniger, indien de gezinshereniger het gezag over de kinderen heeft en dezen te zijnen laste komen. De lidstaten kunnen gezinshereniging toestaan voor kinderen die onder gedeeld gezag staan, mits degene die mede het gezag heeft, daarmee heeft ingestemd;

d) de minderjarige kinderen, met inbegrip van geadopteerde kinderen, van de echtgenoot, indien de echtgenoot het gezag over de kinderen heeft en dezen te zijnen laste komen. De lidstaten kunnen gezinshereniging toestaan voor kinderen die onder gedeeld gezag staan, mits degene die mede het gezag heeft, daarmee heeft ingestemd;”

Met het invoeren van de voorwaarden van “gezag” en “ten laste” zijn, erkende de Europese wetgever de noodzaak om parentale kinderontvoeringen te voorkomen en vergewiste deze zich ervan dat een ouder, onderdaan van een derde land, die een recht op gezinshereniging wenst te openen in hoofde van een minderjarig kind, daadwerkelijk over het prerogatief van het ouderlijk gezag beschikt en, in geval van gedeeld gezag, minstens over de toestemming van de andere ouder beschikt.

In de Mededeling aan de Raad en het Europees Parlement betreffende de richtsnoeren voor de toepassing van Richtlijn 2003/86/EG inzake het recht op gezinshereniging van 3 april 2014 (COM(2014) 210 final), verduidelijkte de Europese Commissie deze bepalingen als volgt:

“Volgens artikel 4, lid 1, hebben leden van het kerngezin, d.w.z. de echtgenoot en minderjarige kinderen, in elk geval recht op gezinshereniging. Dit artikel legt precieze positieve verplichtingen op aan de lidstaten, met overeenkomstige, duidelijk omschreven individuele rechten, aangezien het de lidstaten ertoe verplicht om, in de gevallen die in de richtlijn zijn vastgesteld, toestemming te geven voor gezinshereniging voor bepaalde leden van het gezin van de gezinshereniger, zonder een beoordelingsmarge.

Minderjarige kinderen, met inbegrip van geadopteerde kinderen van de gezinshereniger of de echtgenoot, hebben eveneens recht op gezinshereniging, mits de

son conjoint, respectivement, ait le droit de garde et en ait la charge. En vertu de l'article 4, paragraphe 1, point c), deuxième phrase, et point d), deuxième phrase, en ce qui concerne les enfants dont la garde est partagée, l'État membre ne peut autoriser le regroupement que si l'autre titulaire du droit de garde a préalablement donné son accord.

On entend par "droit de garde" un ensemble de droits et d'obligations portant sur les soins de la personne d'un enfant, et en particulier le droit de décider de son lieu de résidence. La "garde partagée" est une garde exercée conjointement lorsque l'un des titulaires de la responsabilité parentale ne peut, conformément à une décision ou par attribution de plein droit, décider du lieu de résidence de l'enfant sans le consentement d'un autre titulaire de la responsabilité parentale.

En général, la convention de garde entre les parents doit être prouvée et l'accord nécessaire devrait être donné conformément au droit de la famille et, si nécessaire, au droit international privé de l'État membre.

Toutefois, si une situation particulière conduit à un blocage insoluble, il appartient à l'État membre de déterminer comment traiter ce type de situations. La décision doit néanmoins être prise dans le respect de l'intérêt supérieur de l'enfant, conformément à l'article 5, paragraphe 5, et au cas par cas, en tenant compte des raisons pour lesquelles on ne peut pas obtenir d'accord, et des autres circonstances propres au cas d'espèce."

Selon cette même communication de la Commission européenne, le législateur européen s'est inspiré, lors de la rédaction de la directive regroupement familial, de ce qui était prévu à l'article 2, alinéa 1er, 9° et 11°, du règlement (CE) n° 2201/2003 du Conseil du 27 novembre 2003 relatif à la compétence, la reconnaissance et l'exécution des décisions en matière matrimoniale et en matière de responsabilité parentale abrogeant le règlement (CE) n° 1347/2000:

"9. "droit de garde" les droits et obligations portant sur les soins de la personne d'un enfant, et en particulier le droit de décider de son lieu de résidence;"

"11. "déplacement ou non-retour illicite d'un enfant" le déplacement ou le non-retour d'un enfant lorsque:

a) il a eu lieu en violation d'un droit de garde résultant d'une décision judiciaire, d'une attribution de plein droit ou d'un accord en vigueur en vertu du droit de

gezinshereniger of de echtgenoot het gezag over de kinderen heeft en deze te zijnen laste komen. Volgens artikel 4, lid 1, onder c) en onder d), tweede zin, kunnen de lidstaten in het geval van kinderen die onder gedeeld gezag staan gezinshereniging toestaan mits degene die mede het gezag heeft, daarmee vooraf heeft ingestemd.

"Gezag" kan worden opgevat als een aantal rechten en plichten met betrekking tot de zorg voor een persoon of een kind, en in het bijzonder het recht om te bepalen waar het kind woonachtig is. "Gedeeld gezag" is gezag dat gezamenlijk wordt uitgeoefend wanneer, krachtens een uitspraak of de wet, een houder van ouderlijk gezag geen beslissing mag nemen over de woonplaats van het kind zonder de toestemming van een andere houder van ouderlijk gezag.

In het algemeen moet de gezagsregeling tussen de ouders worden bewezen en moet de vereiste toestemming overeenkomstig de gezinswetgeving van de lidstaat worden verleend en, indien noodzakelijk, overeenkomstig het internationaal privaatrecht.

Wanneer een bepaalde situatie echter tot een onoplosbare patstelling leidt, moeten de lidstaten bepalen hoe met dergelijke situaties om te gaan. Hoe dan ook moeten de belangen van het kind bij het nemen van een beslissing vooropstaan, zoals vastgesteld in artikel 5, lid 5, en moet elk geval afzonderlijk worden beoordeeld, rekening houdend met de redenen waarom geen overeenstemming kan worden bereikt en met andere specifieke omstandigheden van het geval."

Volgens diezelfde mededeling van de Europese Commissie, liet de Europese wetgever zich bij het opstellen van de Gezinsherenigingsrichtlijn inspireren op datgene wat voorzien is in artikel 2, lid 1, onder 9° en 11°, van Verordening (EG) nr. 2201/2003 van de Raad van 27 november 2003 betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1347/2000:

"9. "gezagsrecht": de rechten en verplichtingen die betrekking hebben op de zorg voor de persoon van een kind, in het bijzonder het recht de verblijfplaats van het kind te bepalen;"

"11. "ongeoorloofde overbrenging of niet doen terugkeren van een kind": het overbrengen of niet doen terugkeren van een kind:

a) wanneer dit geschiedt in strijd met het gezagsrecht dat ingevolge een beslissing, van rechtswege of bij een rechtsgeldige overeenkomst is toegekend overeenkomstig

l'État membre dans lequel l'enfant avait sa résidence habituelle immédiatement avant son déplacement ou son non-retour; et

b) sous réserve que le droit de garde était exercé effectivement, seul ou conjointement, au moment du déplacement ou du non-retour, ou l'eût été si de tels événements n'étaient survenus. La garde est considérée comme étant exercée conjointement lorsque l'un des titulaires de la responsabilité parentale ne peut, conformément à une décision ou par attribution de plein droit, décider du lieu de résidence de l'enfant sans le consentement d'un autre titulaire de la responsabilité parentale."

Il ressort clairement de la communication susmentionnée que le législateur européen a fixé, lors de la rédaction de l'article 4, alinéa 1er, c) et d) de la directive regroupement familial, comme exigence minimum que l'étranger qui souhaite ouvrir un droit au regroupement familial au nom d'un enfant mineur, exerce l'autorité parentale, y compris la prérogative du droit de garde.

Lors de la transposition de cette disposition par la loi du 8 juillet 2011, le législateur belge a interprété le terme "autorité" comme étant le "droit de garde", même si ce dernier n'est que l'une des nombreuses prérogatives de l'autorité parentale et ne garantit pas nécessairement en tant que tel l'exercice de l'autorité parentale, y compris le droit de garde.

En pratique, lorsqu'une demande de regroupement familial est introduite par un parent, ressortissant d'un pays tiers au nom d'un enfant mineur, ce n'est souvent pas la loi belge qui s'applique, mais plutôt la loi de l'État où l'enfant réside habituellement. L'article 35, § 1er, alinéa 1er de la loi du 16 juillet 2004 portant le Code de droit international privé prévoit que l'autorité parentale d'une personne âgée de moins de dix-huit ans est régie par la Convention concernant la compétence, la loi applicable, la reconnaissance, l'exécution et la coopération en matière de responsabilité parentale et de mesures de protection des enfants, conclue à La Haye le 19 octobre 1996. Il résulte des articles 15 et suivants de cette convention que la loi applicable en matière de responsabilité parentale est la loi de l'État où l'enfant mineur a sa résidence habituelle.

Comme c'est également le cas en droit belge, le droit de garde dans d'autres pays peut découler de différents instruments. Outre la loi ou une décision judiciaire, certaines législations nationales offrent aussi la possibilité de préciser cette prérogative par un acte notarié, voire

het recht van de lidstaat waar het kind onmiddellijk voor zijn overbrenging of niet doen terugkeren, zijn gewone verblijfplaats had; en

b) indien dit gezagsrecht op het tijdstip van overbrenging of niet doen terugkeren, alleen of gezamenlijk, daadwerkelijk werd uitgeoefend, dan wel zou zijn uitgeoefend indien een zodanige gebeurtenis niet had plaatsgevonden. Het gezag wordt geacht gezamenlijk te worden uitgeoefend als een van de personen die, ingevolge een beslissing of van rechtswege, de ouderlijke verantwoordelijkheid dragen, de verblijfplaats van het kind niet kan bepalen zonder de instemming van een andere persoon die de ouderlijke verantwoordelijkheid draagt."

Uit bovenstaande mededeling blijkt duidelijk dat de Europese wetgever bij het opstellen van artikel 4, lid 1, onder c) en d) van de Gezinsherenigingsrichtlijn, als minimumvereiste voorop stelde dat de vreemdeling die een recht op gezinshereniging wenst te openen in hoofde van een minderjarig kind, het ouderlijk gezag uitoefent, inclusief het prerogatief van het recht van bewaring.

De Belgische wetgever interpreteerde de term "gezag" bij de omzetting van deze bepaling bij de wet van 8 juli 2011 als zijnde het "recht van bewaring", doch dit laatste betreft slechts een van de vele prerogatieven van het ouderlijk gezag en waarborgt niet noodzakelijk de uitoefening van het ouderlijk gezag, inclusief het recht van bewaring, als dusdanig.

In de praktijk zal in dossiers waarbij een aanvraag gezinshereniging wordt ingediend door een ouder, onderdaan van een derde land, in hoofde van een minderjarig kind niet het Belgisch recht toepassing vinden, maar wel het recht van de staat alwaar het kind gewoonlijk verblijfplaats houdt. Artikel 35, § 1, eerste lid van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van Internationaal Privaatrecht, stipuleert dat het ouderlijk gezag van een persoon die jonger is dan achttien jaar, beheerst wordt door het Verdrag inzake de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning, de tenuitvoerlegging en de samenwerking op het gebied van ouderlijke verantwoordelijkheid en maatregelen ter bescherming van kinderen, gesloten te 's-Gravenhage op 19 oktober 1996. Uit de artikelen 15 en verder van dit laatstgenoemde verdrag blijkt dat het toepasselijke recht inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid het recht is van de staat alwaar het minderjarige kind gewoonlijk verblijfplaats houdt.

Zoals ook het geval is naar Belgisch recht, kan het recht van bewaring in andere landen voortvloeien uit verschillende instrumenten. Naast de wet of een rechterlijke beslissing bieden sommige nationale wetgevingen ook de mogelijkheid om dit prerogatief nader te bepalen bij

un accord mutuel entre les deux parents. Un tel acte ou accord n'offre pas les garanties nécessaires prévues par le législateur européen, à savoir la prérogative de l'autorité parentale, y compris le droit de garde afin de prévenir l'enlèvement d'enfants ou l'utilisation abusive de la procédure de regroupement familial.

Étant donné que, d'une part, le législateur européen a voulu imposer comme exigence minimale que le parent qui souhaite ouvrir le droit au regroupement familial au nom d'un enfant mineur exerce effectivement l'autorité parentale et, en particulier, dispose de la prérogative du droit de garde, et que, d'autre part, il ait la charge de l'enfant, il convient d'aligner la terminologie de l'article 10 de la loi du 15 décembre 1980 sur la terminologie et la volonté du législateur européen. En effet, la condition actuelle du droit de garde et son application conformément aux dispositions du Code de droit international privé n'offre pas de garanties suffisantes quant à l'exercice effectif de l'autorité et responsabilités parentales sur le territoire belge.

Désormais, le droit au regroupement familial d'un enfant mineur exige que le parent qui ouvre un droit au regroupement familial avec un enfant mineur exerce effectivement l'autorité parentale, y compris le droit de garde, et ait la charge de l'enfant mineur.

En pratique, cela signifiera que l'autorité parentale y compris le droit de garde, sera présumée lorsque le parent concerné peut présenter un acte de naissance légalement valable mentionnant son nom en tant que parent de l'enfant. Lorsqu'un tel acte ne peut être présenté ou lorsque la validité de l'acte présenté est contestée, la personne de référence en Belgique devra prouver l'exercice de l'autorité parentale, y compris le droit de garde, à l'aide de pièces justificatives conformément à la loi applicable.

Lorsque le parent qui ouvre le droit au regroupement familial partage l'autorité parentale avec un autre parent, il est exigé que l'autre parent partageant l'autorité donne son autorisation explicite. L'accord de garde entre les deux parents doit également être prouvé par des pièces justificatives conformément à la loi applicable.

Le second objectif de la modification sous c), apportée à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, troisième tiret, de la loi du 15 décembre 1980, est la conséquence d'une décision récente de la Cour de justice de l'Union européenne

notariële akte of zelfs een onderlinge overeenkomst tussen beide ouders. Een dergelijke akte of overeenkomst biedt niet de nodige waarborgen zoals vooropgesteld door de Europese wetgever, zijnde het prerogatief van het ouderlijk gezag, inclusief het recht van bewaring teneinde kinderontvoeringen of oneigenlijk misbruik van de gezinsherenigingsprocedure te voorkomen.

Doordat het enerzijds de wens was van de Europese wetgever om als minimumvereiste voorop te stellen dat de ouder die het recht op gezinshereniging in hoofde van een minderjarig kind wenst te openen, daadwerkelijk het ouderlijk gezag uitoefent en in het bijzonder over het prerogatief van het recht van bewaring beschikt alsook het kind ten laste heeft, is het aangewezen om de terminologie in artikel 10 van de wet van 15 december 1980 inhoudelijk af te stemmen op de terminologie en wens van de Europese wetgever. De actuele voorwaarde inzake het recht van bewaring en de toepassing hiervan overeenkomstig de bepalingen van het Wetboek Internationaal Privaatrecht, biedt immers onvoldoende garanties met betrekking tot de daadwerkelijke uitoefening van het ouderlijk gezag en verantwoordelijkheden op het Belgische grondgebied.

Voortaan wordt inzake het recht op gezinshereniging in hoofde van een minderjarig kind aldus vereist dat de ouder die een recht op gezinshereniging opent in hoofde van een minderjarig kind in feite en in rechte het ouderlijk gezag inclusief het recht van bewaring uitoefent alsook het minderjarige kind ten laste heeft.

In de praktijk zal dit met zich meebrengen dat het ouderlijk gezag inclusief het recht van bewaring, verondersteld wordt wanneer de betrokken ouder een rechtsgeldige geboorteakte kan neerleggen waarop zijn of haar naam vermeld staat als ouder van het kind. Wanneer er geen dergelijke akte kan worden neergelegd of wanneer de rechtsgeldigheid van de voorgelegde akte wordt betwist, zal de referentiepersoon in België de uitoefening van het ouderlijk gezag inclusief het prerogatief van het recht van bewaring, moeten bewijzen aan de hand van bewijsstukken overeenkomstig het toepasselijke recht.

Indien de ouder die het recht op gezinshereniging opent het ouderlijk gezag deelt met een andere ouder, wordt vereist dat de andere houder van het gezag uitdrukkelijk toestemming heeft gegeven. De onderlinge gezagsregeling tussen beide ouders wordt eveneens aangetoond aan de hand van bewijsstukken overeenkomstig het toepasselijke recht.

Het tweede doel van de wijziging onder c), aangebracht aan artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, derde streepje van de wet van 15 december 1980, is het gevolg van een recente uitspraak van het Hof van Justitie van de

dans l'affaire C-279/20 (du 1/08/2022) dans laquelle la Cour s'est prononcée sur le moment auquel la minorité de l'enfant doit être évaluée lorsque l'étranger qui ouvre le droit au regroupement familial a été admis à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire du statut de réfugié. Selon la Cour, le moment auquel la minorité de l'enfant doit être évaluée au sens de l'article 4, paragraphe 1er, alinéa 1er, c), de la directive regroupement familial est le moment où le parent regroupant a introduit sa demande d'asile en vue d'obtenir le statut de réfugié et pour autant que cette demande ait été confirmée positivement. Dans la situation où l'enfant mineur a atteint sa majorité avant l'octroi du statut de réfugié au parent et avant l'introduction de la demande de regroupement familial, un droit au regroupement familial est toujours ouvert, selon la Cour, à condition que la demande de regroupement familial soit introduite dans les trois mois suivant la reconnaissance du statut de réfugié.

Selon la Cour, le regroupement familial tel que prévu par la directive regroupement familial ne peut dépendre du moment où l'autorité nationale compétente décide formellement de reconnaître le statut de réfugié du regroupant.

Concrètement, la Cour a dit pour droit:

“1) L'article 4, paragraphe 1, premier alinéa, sous c), de la directive 2003/86/CE du Conseil, du 22 septembre 2003, relative au droit au regroupement familial, doit être interprété en ce sens que la date à laquelle il convient de se référer pour déterminer si l'enfant d'un regroupant ayant obtenu le statut de réfugié est un enfant mineur, au sens de cette disposition, dans une situation où cet enfant est devenu majeur avant l'octroi du statut de réfugié au parent regroupant et avant l'introduction de la demande de regroupement familial, est celle à laquelle le parent regroupant a présenté sa demande d'asile en vue d'obtenir le statut de réfugié, à condition qu'une demande de regroupement familial ait été introduite dans les trois mois suivant la reconnaissance du statut de réfugié au parent regroupant.

2) L'article 16, paragraphe 1, sous b), de la directive 2003/86 doit être interprété en ce sens que, pour considérer qu'il existe une vie familiale effective, au sens de cette disposition, dans le cas du regroupement familial d'un enfant mineur avec un parent ayant obtenu le statut de réfugié, lorsque cet enfant est devenu majeur avant l'octroi du statut de réfugié au parent regroupant et avant l'introduction de la demande de regroupement familial, la seule relation juridique de filiation n'est pas suffisante. Cependant, il n'est pas nécessaire que le

Europese Unie in de zaak C-279/20 (dd. 1/08/2022) waarin het Hof zich uitsprak over het tijdstip waarop de minderjarigheid van het kind moet beoordeeld worden wanneer de vreemdeling die het recht op gezinshereniging opent, als begunstigde van de vluchtelingenstatus tot een verblijf in het Rijk werd toegelaten. Volgens het Hof is het tijdstip waarop de minderjarigheid van het kind in de zin van artikel 4, lid 1, eerste alinea, onder c) van de Gezinsherenigingsrichtlijn dient te worden beoordeeld, het moment waarop de gezinsherenigende ouder een asielaanvraag heeft ingediend met het oog op het verkrijgen van de vluchtelingenstatus en mits die aanvraag positief bevestigd werd. In de situatie dat het minderjarige kind meerderjarig werd vóór de toekenning van de vluchtelingenstatus in hoofde van de ouder en vóór indiening van het verzoek om gezinshereniging staat er, aldus het Hof, nog steeds een recht op gezinshereniging open mits de aanvraag gezinshereniging wordt ingediend binnen de drie maanden volgend op de erkenning van de vluchtelingenstatus.

Volgens het Hof kan het op gezinshereniging zoals voorzien in de Gezinsherenigingsrichtlijn, niet afhangen van het tijdstip waarop de bevoegde nationale autoriteit formeel besluit om de vluchtelingenstatus van de gezinshereniger te erkennen.

Concreet verklaarde het Hof voor recht:

“1) Artikel 4, lid 1, eerste alinea, onder c), van Richtlijn 2003/86/EG van de Raad van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging moet aldus worden uitgelegd dat de datum die als uitgangspunt moet worden genomen om te bepalen of het kind van een gezinshereniger die de vluchtelingenstatus heeft verkregen, een minderjarig kind in de zin van die bepaling is, in een situatie waarin dit kind meerderjarig is geworden vóór de toekenning van de vluchtelingenstatus aan de gezinsherenigende ouder en vóór de indiening van het verzoek tot gezinshereniging, de datum is waarop de gezinsherenigende ouder een asielaanvraag heeft ingediend met het oog op het verkrijgen van de vluchtelingenstatus, mits binnen drie maanden na de erkenning van de vluchtelingenstatus van de gezinsherenigende ouder een verzoek tot gezinshereniging is ingediend.

2) Artikel 16, lid 1, onder b), van Richtlijn 2003/86 moet aldus worden uitgelegd dat, om in het geval van gezinshereniging van een minderjarig kind met een als vluchteling erkende ouder te kunnen spreken van een werkelijk gezinsleven in de zin van deze bepaling wanneer dit kind meerderjarig is geworden vóór de toekenning van de vluchtelingenstatus aan de gezinsherenigende ouder en vóór de indiening van het verzoek tot gezinshereniging, de juridische band tussen ouder en kind op zich niet volstaat. Het is echter niet noodzakelijk dat de

parent regroupant et l'enfant concerné cohabitent au sein du même foyer ou vivent sous le même toit pour que cet enfant puisse bénéficier du regroupement familial. Des visites occasionnelles, pour autant qu'elles soient possibles, et des contacts réguliers de quelque nature que ce soit peuvent suffire pour considérer que ces personnes reconstruisent des relations personnelles et affectives et pour attester l'existence d'une vie familiale effective. En outre, il ne saurait non plus être exigé que le parent regroupant et son enfant se prêtent un soutien financier mutuel."

La Cour de justice a jugé qu'une période supplémentaire de trois mois pour pouvoir introduire la demande, est un délai raisonnable pour garantir le droit au regroupement familial dans la situation où un enfant mineur atteint sa majorité pendant ou peu après la procédure d'asile du parent.

Le législateur belge est également convaincu que le délai supplémentaire de trois mois, retenu par la Cour de justice, est suffisant pour garantir le droit au regroupement familial en droit belge, vue que ce délai de trois mois ne concerne que le moment de l'introduction de la demande de regroupement familial et n'empêche pas le membre de la famille du bénéficiaire du statut de protection internationale puisse encore compléter son dossier de demande avec les pièces justificatives nécessaires prouvant qu'il remplit les conditions pour le regroupement familial.

Suite au récent arrêt C-1/23 de la Cour de justice du 9 mars 2023, l'Office des Étrangers a adopté une pratique courante selon laquelle les membres de la famille d'un bénéficiaire du statut de protection internationale en Belgique, qui se trouvent dans une situation qui rend impossible ou particulièrement difficile l'introduction en personne de la demande de visa auprès du poste compétent à l'étranger, peuvent introduire leur demande par un moyen de communication alternatif (par exemple, par courrier électronique, par courrier postal ou par lettre expresse). Ces membres de la famille ont la possibilité de fournir les exemplaires authentiques des documents justificatifs requis (dont ils ont déjà fourni des copies au moment de l'introduction de la demande) après l'introduction de la demande.

En outre, le législateur belge prévoit la garantie que le ministre ou son délégué, lors de l'appréciation du délai de trois mois, tient compte des circonstances particulières qui rendent objectivement excusable l'introduction tardive de la demande. Il s'agit de circonstances qui sont indépendantes de la volonté du demandeur. À titre d'exemple, la fermeture temporaire d'une ambassade ou la fermeture temporaire d'une frontière peut retarder l'introduction de la demande. Le ministre ou son

gezinsherenigende ouder en het betrokken kind, wil dat kind in aanmerking komen voor gezinshereniging, deel uitmaken van hetzelfde huishouden of onder hetzelfde dak leven. Incidentele bezoeken, voor zover mogelijk, en regelmatige contacten van welke aard dan ook, kunnen volstaan om aan te nemen dat deze personen persoonlijke en affectieve betrekkingen aan het herstellen zijn en om aan te tonen dat er sprake is van een werkelijk gezinsleven. Voorts kan evenmin worden verlangd dat de gezinsherenigende ouder en zijn kind elkaar financieel ondersteunen."

Het Hof van Justitie oordeelde hierbij dat een bijkomende termijn van drie maanden voor het kunnen indienen van de aanvraag een voldoende redelijke termijn is om het recht op gezinshereniging te kunnen waarborgen in de situatie dat een minderjarig kind meerderjarig zou worden tijdens of kort na de asielprocedure van de ouder.

Ook de Belgische wetgever is van mening dat de door het Hof van Justitie gehanteerde bijkomende termijn van drie maanden volstaat om het recht op gezinshereniging te kunnen waarborgen naar Belgisch recht aangezien deze termijn van drie maanden louter betrekking heeft op het moment van indiening van de aanvraag gezinshereniging en niet verhindert dat het betrokken familielid van de begunstigde van de internationale beschermingsstatus zijn of haar aanvraagdossier kan vervolledigen met de nodige stavingstukken die aantonen dat hij of zij aan de voorwaarden voor gezinshereniging voldoet.

In navolging van het recente arrest C-1/23 van het Hof van Justitie van 9 maart 2023, is het een gangbare praktijk van de Dienst Vreemdelingenzaken dat de familieleden van een begunstigde van de internationale beschermingsstatus in België, dewelke zich in een situatie bevinden die het voor hen onmogelijk of buitengewoon moeilijk maakt om de visumaanvraag persoonlijk in te dienen bij de bevoegde post in het buitenland, hun aanvraag kunnen indienen met behulp van een alternatief communicatiemiddel (bijvoorbeeld per mail of per post- dan wel expresbrief). Deze familieleden genieten hierbij de mogelijkheid om de authentieke exemplaren van de vereiste stavingstukken (waarvan zij reeds eerder een kopie verstrekten bij de indiening van de aanvraag) nadien nog aan te brengen.

De Belgische wetgever voorziet bijkomend nog de waarborg dat de minister of diens gemachtigde bij de beoordeling van de termijn van drie maanden rekening houdt met bijzondere omstandigheden dewelke een laat-tijdige indiening van de aanvraag objectief verschoonbaar maken. Het gaat om omstandigheden die buiten de wil van de aanvrager liggen. Bij wijze van voorbeeld kan gedacht worden aan het tijdelijk sluiten van een ambassade of het tijdelijk sluiten van een grens, waardoor het

délégué tient compte des circonstances individuelles de chaque dossier.

Ainsi, le législateur belge estime que le délai supplémentaire de trois mois prévu pour l'introduction de la demande est un délai raisonnable qui permet aux enfants mineurs d'un bénéficiaire du statut de protection internationale, dans la situation où ils seraient devenus majeurs pendant ou peu après la procédure d'asile, de pouvoir exercer leur droit au regroupement familial.

Ainsi, une garantie supplémentaire est insérée à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, troisième tiret, de la loi du 15 décembre 1980, qui concerne les enfants mineurs d'un étranger qui a été admis à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire du statut de protection internationale. Ces enfants peuvent, s'ils sont devenu majeurs pendant ou peu (au maximum trois mois) après la procédure d'asile du parent, introduire leur demande de regroupement familial jusqu'à trois mois après que le parent qui ouvre le droit au regroupement familial a été admis au séjour dans le Royaume en tant que bénéficiaire du statut de protection internationale.

Enfin, il est important de souligner que la condition de cohabitation prévue par cette disposition ne s'applique que jusqu'à ce que l'enfant mineur en question atteigne l'âge de dix-huit ans. Selon la Cour de justice, dans le cas de majorité, il ne peut pas être exigé que l'enfant majeur vienne vivre avec le parent en Belgique, mais il suffit que tous deux maintiennent une vie familiale effective sur le territoire belge. Le caractère actuel de la vie familiale est démontré par la régularité des contacts qui montrent que les relations personnelles et affectives sont rétablies. Le cas échéant, les conditions d'être à charge ainsi que l'autorité parentale (y compris le droit de garde) cessent de s'appliquer.

Pour la modification sous d), apportée à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 5° de la loi du 15 décembre 1980, il faut se référer à l'explication des modifications sous a) et c) de cet article.

Tout comme les membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, le partenaire enregistré de l'étranger qui a été autorisé à s'établir pourra invoquer, en ce qui concerne son droit au regroupement familial, le fait que le regroupant établi a été autorisé à séjourner dans le Royaume pour une durée illimitée.

indienen van de aanvraag vertraging kan oplopen. De minister of zijn gemachtigde houdt hierbij rekening met de individuele omstandigheden van elk dossier.

Aldus meent de Belgische wetgever dat de bijkomende termijn van drie maanden voor de indiening van de aanvraag, een redelijke termijn is die toelaat dat de minderjarige kinderen van een begunstigde van de internationale beschermingsstatus, in de situatie dat zij tijdens of kort na de asielprocedure meerderjarig zouden zijn geworden, alsnog hun recht op gezinshereniging kunnen uitoefenen.

Zodoende wordt er in artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, derde streepje van de wet van 15 december 1980, een waarborg opgenomen met betrekking tot de minderjarige kinderen van een vreemdeling die als begunstigde van de internationale beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk werd toegelaten. Deze kinderen kunnen, in voorkomend geval van meerderjarigheid tijdens of kort (tot maximaal drie maanden) na de asielprocedure van de ouder, hun aanvraag gezinshereniging indienen tot drie maanden nadat de ouder die het recht op gezinshereniging opent, als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk werd toegelaten.

Tot slot is het belangrijk om aan te duiden dat de in onderhavige bepaling voorziene voorwaarde van samenwonen enkel geldt totdat het minderjarige kind in kwestie de leeftijd van achttien jaar bereikt heeft. Volgens het Hof van Justitie kan in voorkomend geval van meerderjarigheid immers niet vereist worden dat het ondertussen meerderjarig geworden kind, daadwerkelijk met de ouder in België komt samenwonen maar volstaat het dat beiden een daadwerkelijk gezinsleven onderhouden op het Belgische grondgebied. Het daadwerkelijk karakter van het gezinsleven wordt aangetoond aan de hand van de regelmaat van de contacten die aantonen dat de persoonlijke en affectieve banden hersteld worden. In voorkomend geval vervallen ook de voorwaarden van ten laste zijn en het ouderlijke gezag (inclusief het recht van bewaring).

Voor de wijziging onder d), aangebracht aan artikel 10, § 1, eerste lid, 5° van de wet van 15 december 1980, wordt verwezen naar de toelichting bij de wijzigingen onder a) en c) van dit artikel.

Net zoals de familieleden zoals beoogd in artikel 10, § 1, eerste lid, onder 4°, zal de wettelijk geregistreerde partner van de vreemdeling die gemachtigd werd tot vestiging zich, voor wat betreft zijn recht op gezinshereniging, kunnen beroepen op het gegeven dat de gevestigde gezinshereniger gemachtigd werd tot een verblijf van onbepaalde duur in het Rijk.

L'harmonisation terminologique et de fond en matière d'autorité parentale est également étendue à la situation où un droit au regroupement familial est ouvert au nom d'un enfant mineur du partenaire enregistré conformément à une loi du regroupant.

Finalement, l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 5° de la loi du 15 décembre 1980, suivant la jurisprudence de la Cour de justice précitée, est complété par une disposition concernant les enfants mineurs du partenaire enregistré légalement d'un étranger qui a été admis à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire du statut de protection internationale.

Les enfants mineurs du partenaire enregistré légalement peuvent également, en cas de majorité pendant ou peu (au maximum trois mois) après la procédure d'asile du parent qui est rejoint, introduire leur demande de regroupement familial jusqu'à trois mois après que l'étranger qui ouvre le droit au regroupement familial a été admis à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire du statut de protection internationale.

Le législateur belge prévoit la garantie supplémentaire que, lors de l'appréciation du délai supplémentaire de trois mois, le ministre ou son délégué tiendra compte des circonstances particulières qui rendent objectivement excusable l'introduction tardive de la demande. À titre d'exemple: la fermeture temporaire d'une ambassade ou la fermeture temporaire des frontières sont des circonstances qui peuvent retarder la soumission de la demande. Le ministre ou son délégué tiendra compte des circonstances individuelles de chaque dossier.

Selon la Cour de justice, le cas échéant, il n'est pas exigé que l'enfant qui est entretemps devenu majeur pendant ou peu après la procédure d'asile, vienne vivre avec le parent en Belgique, mais il suffit que tous deux maintiennent une vie familiale effective sur le territoire belge. Le caractère actuel de la vie familiale est démontré par la régularité des contacts qui montrent que les relations personnelles et affectives sont rétablies. Le cas échéant, les conditions d'être à charge et de l'autorité parentale (y compris le droit de garde) cessent d'être appliquées.

Pour la modification sous e), apportée à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 6° de la loi du 15 décembre 1980, il faut se référer à l'explication de la modification sous a) de cet article.

Tout comme les membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° et 5°, l'enfant handicapé célibataire de l'étranger qui a été autorisé à s'établir pourra invoquer, au regard du droit au regroupement

Ook de terminologische en inhoudelijke harmonisering inzake het ouderlijk gezag wordt uitgebreid naar de situatie waarin een recht op gezinshereniging wordt geopend in hoofde van een minderjarig kind van de wettelijk geregistreerde partner van de gezinshereniger.

Tot slot wordt artikel 10, § 1, eerste lid, 5° van de wet van 15 december 1980, in navolging van de eerder geciteerde rechtspraak van het Hof van Justitie, aangevuld met een bepaling inzake de minderjarige kinderen van de wettelijke geregistreerde partner van de vreemdeling die als begunstigde van de internationale beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk werd toegelaten.

Ook de minderjarige kinderen van de wettelijk geregistreerde partner kunnen, in voorkomend geval van meerderjarigheid tijdens of kort (tot maximaal drie maanden) na de asielpprocedure van de ouder, hun aanvraag gezinshereniging indienen tot drie maanden nadat de vreemdeling die het recht op gezinshereniging opent als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk werd toegelaten.

De Belgische wetgever voorziet de bijkomende waarborg dat de minister of diens gemachtigde bij de beoordeling van de bijkomende termijn van drie maanden rekening houdt met bijzondere omstandigheden dewelke een laattijdige indiening van de aanvraag objectief verschoonbaar maken. Bij wijze van voorbeeld kan gedacht worden aan het tijdelijk sluiten van een ambassade of het tijdelijk sluiten van grenzen, waardoor het indienen van de aanvraag vertraging kan oplopen. De minister of zijn gemachtigde houdt hierbij rekening met de individuele omstandigheden van elk dossier.

Volgens het Hof van Justitie kan in voorkomend geval niet vereist worden dat het ondertussen meerderjarig geworden kind, daadwerkelijk met de ouder in België komt samenwonen maar volstaat het dat beiden een daadwerkelijk gezinsleven onderhouden op het Belgische grondgebied. Het daadwerkelijk karakter van het gezinsleven wordt aangetoond aan de hand van de regelmaat van de contacten die aantonen dat de persoonlijke en affectieve banden hersteld worden. In voorkomend geval vervallen ook de voorwaarden van ten laste zijn en het ouderlijke gezag (inclusief het recht van bewaring).

Voor de wijziging onder e), aangebracht aan artikel 10, § 1, eerste lid, onder 6° van de wet van 15 december 1980, wordt verwezen naar de toelichting bij de wijziging onder a) van dit artikel.

Net zoals de familieleden zoals beoogd in artikel 10, § 1, eerste lid, onder 4° en 5°, zal het alleenstaand gehandicapt kind van de vreemdeling die gemachtigd werd tot vestiging zich, voor wat betreft het recht op

familial, le fait que le regroupant établi a été autorisé à séjourner dans le Royaume pour une durée illimitée.

La modification sous f), apportée à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 7° de la loi du 15 décembre 1980, vise principalement à mettre cette disposition en conformité avec la jurisprudence de la Cour de justice concernant le droit au regroupement familial des ascendants d'un mineur bénéficiaire d'une protection internationale qui est entré dans le Royaume sans être accompagné d'un adulte responsable de lui par la loi, ou qui a été laissé sans accompagnement après son entrée dans le Royaume.

Les mots "un étranger reconnu réfugié au sens de l'article 48/3 ou bénéficiaire de la protection subsidiaire" sont remplacés dans la disposition de l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 7° de la loi du 15 décembre 1980 par les mots "l'étranger admis à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire d'un statut de protection internationale" et ce afin que la même terminologie soit utilisée à travers l'ensemble de l'article 10 afin d'améliorer sa lisibilité.

La deuxième phrase de la nouvelle disposition sous 7° est une conséquence de la jurisprudence de la Cour européenne de justice en l'affaire C-550/16 (datant du 12 avril 2018). Dans cet arrêt, la Cour a jugé que l'article 2, *initio* et sous f) en combinaison avec l'article 10, paragraphe 3, sous a), de la directive regroupement familial doivent être interprétés en ce sens qu'un ressortissant de pays tiers ou un apatride qui, au moment de son arrivée sur le territoire d'un État membre et du dépôt de sa demande de protection internationale dans cet État, avait moins de dix-huit ans mais qui devient majeur au cours de la procédure d'asile et se voit ensuite reconnaître comme bénéficiaire de la protection internationale, doit être qualifié de "mineur" au sens de cette disposition. La Cour de justice a également jugé dans ce même arrêt qu'il serait incompatible avec l'objectif de l'article 10, paragraphe 3, sous a), de la directive regroupement familial qu'un réfugié qui était un mineur non accompagné au moment de sa demande mais qui est devenu majeur au cours de sa procédure d'asile, puisse se prévaloir de cette disposition aux fins du regroupement familial sans aucune limitation dans le temps. La Cour a jugé que la demande de regroupement familial doit être introduite dans un délai raisonnable:

"61. Certes, dans la mesure où, ainsi que l'ont fait valoir le gouvernement néerlandais et la Commission, il serait incompatible avec l'objectif de l'article 10, paragraphe 3,

gezinshereniging, kunnen beroepen op het gegeven dat de gevestigde gezinshereniger gemachtigd werd tot een verblijf van onbeperkte duur in het Rijk.

De wijziging onder f), aangebracht aan artikel 10, § 1, eerste lid, onder 7° van de wet van 15 december 1980, heeft hoofdzakelijk tot doel deze bepaling in overeenstemming te brengen met de rechtspraak van het Hof van Justitie inzake het recht op gezinshereniging in hoofde van de bloedverwanten in opgaande lijn van een minderjarige begunstigde van internationale bescherming die het Rijk is binnengekomen zonder begeleiding van een krachtens de wet verantwoordelijke meerderjarige dan wel zonder begeleiding werd achtergelaten nadat hij het Rijk is binnengekomen.

De woorden "een vreemdeling die erkend werd als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of die de subsidiaire bescherming geniet" worden in de bepaling van artikel 10, § 1, eerste lid, 7° van de wet van 15 december 1980 vervangen door de woorden "de vreemdeling die als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk is toegelaten" en dit opdat doorheen artikel 10 eenzelfde terminologie gehanteerd blijft om zodoende de leesbaarheid ervan te optimaliseren.

De tweede zin van de nieuwe bepaling onder 7° is een gevolg van de rechtspraak van het Europese Hof van Justitie in de zaak C-550/16 (d.d. 12 april 2018). In dit arrest verklaarde het Hof voor recht dat artikel 2, aanhef en onder f), *juncto* artikel 10, derde lid, onder a), van de Gezinsherenigingsrichtlijn, aldus moet worden uitgelegd dat een onderdaan van een derde land of staatloze die op het tijdstip van aankomst op het grondgebied van een lidstaat en van indiening van het verzoek om internationale bescherming in die staat minder dan achttien jaar oud was, maar die gedurende de asielprocedure meerderjarig wordt en vervolgens wordt erkend als begunstigde van een internationale beschermingsstatus, moet worden gekwalificeerd als "minderjarige" in de zin van die bepaling. Het Hof van Justitie verklaarde in ditzelfde arrest tevens voor recht dat het onverenigbaar zou zijn met de doelstelling van artikel 10, derde lid, onder a), van de Gezinsherenigingsrichtlijn wanneer een vluchteling die op het tijdstip van zijn verzoek een niet begeleide minderjarige vreemdeling was maar gedurende diens asielprocedure meerderjarig is geworden, zich, om een gezinshereniging te verkrijgen, zonder enige tijdsbeperking op die bepaling zou kunnen beroepen. Het Hof verklaarde voor recht dat het verzoek om gezinshereniging binnen een redelijke termijn dient te worden ingediend:

"61. Aangezien het, zoals de Nederlandse regering en de Commissie betogen, ongetwijfeld onverenigbaar zou zijn met de doelstelling van artikel 10, lid 3, onder a),

sous a), de la directive 2003/86 qu'un réfugié qui avait la qualité de mineur non accompagné au moment de sa demande mais qui est devenu majeur au cours de la procédure puisse invoquer le bénéfice de cette disposition sans aucune limitation dans le temps afin d'obtenir un regroupement familial, sa demande visant à une telle obtention doit intervenir dans un délai raisonnable. Aux fins de déterminer un tel délai raisonnable, la solution retenue par le législateur de l'Union dans le contexte semblable de l'article 12, paragraphe 1, troisième alinéa, de cette directive a valeur indicative de sorte qu'il y a lieu de considérer que la demande de regroupement familial formulée sur le fondement de l'article 10, paragraphe 3, sous a), de ladite directive doit, en principe, dans une telle situation, être introduite dans un délai de trois mois à dater du jour où le mineur concerné s'est vu reconnaître la qualité de réfugié.

62. Quant aux autres dates qui ont été proposées dans le cadre de la présente procédure aux fins d'apprécier si un réfugié peut être considéré comme mineur, il convient de constater, d'une part, que la date d'entrée sur le territoire d'un État membre ne saurait, en principe, être retenue comme déterminante à cet égard, en raison du lien intrinsèque qui existe entre le droit au regroupement familial prévu à l'article 10, paragraphe 3, sous a), de la directive 2003/86 et le statut de réfugié, dont la reconnaissance dépend de l'introduction d'une demande de protection internationale par l'intéressé.

63. En ce qui concerne, d'autre part, la date d'introduction de la demande de regroupement familial et la date de décision sur celle-ci, il suffit de rappeler qu'il résulte notamment du point 55 du présent arrêt que le droit au regroupement familial prévu à l'article 10, paragraphe 3, sous a), de la directive 2003/86 ne saurait dépendre du moment où l'autorité nationale compétente adopte formellement la décision reconnaissant la qualité de réfugié au regroupant. Or, tel serait précisément le cas si était retenue comme décisive l'une de ces dates, étant donné que, comme il a été relevé aux points 50 et 51 du présent arrêt, le regroupant ne peut introduire une demande de regroupement familial qu'après l'adoption de la décision lui reconnaissant la qualité de réfugié."

Aux fins de la détermination du délai raisonnable dans lequel la demande de regroupement familial au sens de l'article 10, paragraphe 3, de la directive regroupement familial doit être introduite dans le cas où le bénéficiaire mineur est devenu majeur pendant ou peu après sa procédure de protection internationale, la Cour de justice a jugé à plusieurs reprises, qu'un délai supplémentaire de trois mois après la décision d'octroi du statut de

van Richtlijn 2003/86 wanneer een vluchteling die op het tijdstip van zijn verzoek een alleenstaande minderjarige was, maar gedurende de procedure meerderjarig is geworden, zich, om een gezinshereniging te verkrijgen, zonder enige tijdsbeperking op die bepaling zou kunnen beroepen, dient deze vluchteling zijn verzoek om gezinshereniging wel binnen een redelijke termijn in te dienen. Voor de bepaling van een dergelijke redelijke termijn biedt de door de Uniewetgever in de soortgelijke context van artikel 12, lid 1, derde alinea, van die richtlijn gekozen oplossing een indicatie, zodat ervan uit moet worden gegaan dat het op basis van artikel 10, lid 3, onder a), van diezelfde richtlijn ingediende verzoek om gezinshereniging in een dergelijke situatie in beginsel moet worden ingediend binnen drie maanden na de datum van erkenning van de vluchtelingenstatus van de betrokken minderjarige.

62. Wat de andere data betreft die in het kader van de onderhavige procedure zijn voorgesteld om te beoordelen of een vluchteling als een minderjarige kan worden beschouwd, moet worden vastgesteld dat, enerzijds, de datum van aankomst op het grondgebied van een lidstaat in dit opzicht – vanwege het intrinsieke verband tussen het in artikel 10, lid 3, onder a), van Richtlijn 2003/86 voorziene recht op gezinshereniging en de vluchtelingenstatus, waarvan de erkenning afhangt van de indiening door de betrokkene van een verzoek om internationale bescherming – in beginsel niet als beslissend kan worden aangemerkt.

63. Wat, anderzijds, de datum van indiening van het verzoek om gezinshereniging en de datum van het besluit daarover betreft, kan worden volstaan met eraan te herinneren dat met name uit punt 55 van het onderhavige arrest volgt dat het recht op gezinshereniging als bedoeld in artikel 10, lid 3, onder a), van Richtlijn 2003/86 niet kan afhangen van het tijdstip waarop de bevoegde nationale autoriteit formeel besluit om de vluchtelingenstatus van de gezinshereniger te erkennen. Dat zou echter precies het geval zijn indien een van die data als beslissend zou worden beschouwd, aangezien de gezinshereniger, zoals in de punten 50 en 51 van het onderhavige arrest is opgemerkt, pas een verzoek om gezinshereniging kan indienen na de vaststelling van het besluit om hem als vluchteling te erkennen."

Voor het bepalen van de redelijke termijn waarbinnen de aanvraag gezinshereniging in de zin van artikel 10, lid 3, van de Gezinsherenigingsrichtlijn dient te worden ingediend in het geval dat de minderjarige begunstigde meerderjarig is geworden tijdens of kort na diens procedure tot internationale bescherming, oordeelde het Hof van Justitie meermaals dat een bijkomende termijn van drie maanden volgend op de beslissing tot toekenning

réfugié est un délai raisonnable pour garantir le droit au regroupement familial.

Le législateur belge choisit à cet égard d'introduire une garantie supplémentaire et prévoit une garantie supplémentaire imposant au ministre ou son délégué de tenir compte des circonstances particulières qui rendent objectivement excusable le dépôt tardif de la demande de regroupement familial. Il s'agit de circonstances qui sont indépendantes de la volonté du demandeur.

La Cour de justice a également clarifié dans les affaires ultérieures C-273/20 et C-355/20 (du 1/08/2022) que le droit au regroupement familial dans la situation où le bénéficiaire mineur non accompagné est devenu majeur pendant ou peu après sa procédure d'asile et lorsque la demande de regroupement familial a été introduite dans le délai raisonnable de trois mois, ne peut plus être soumis à une condition stricte de cohabitation:

"2) L'article 16, paragraphe 1, sous b), de la directive 2003/86 doit être interprété en ce sens que, pour considérer qu'il existe une vie familiale effective, au sens de cette disposition, dans le cas du regroupement familial d'un enfant mineur avec un parent ayant obtenu le statut de réfugié, lorsque cet enfant est devenu majeur avant l'adoption de la décision relative à la demande d'entrée et de séjour aux fins du regroupement familial introduite par ce parent, la seule ascendance directe au premier degré n'est pas suffisante. Cependant, il n'est pas nécessaire que l'enfant regroupant et le parent concerné cohabitent au sein du même foyer ou vivent sous le même toit pour que ce parent puisse bénéficier du regroupement familial. Des visites occasionnelles, pour autant qu'elles soient possibles, et des contacts réguliers de quelque nature que ce soit peuvent suffire pour considérer que ces personnes reconstruisent des relations personnelles et affectives et pour attester l'existence d'une vie familiale effective. En outre, il ne saurait non plus être exigé que l'enfant regroupant et le parent concerné se prêtent un soutien financier mutuel."

Selon la Cour de justice, le cas échéant, il ne peut être exigé que les parents viennent vivre en Belgique avec l'enfant majeur, mais il suffit qu'ils maintiennent une vie familiale effective sur le territoire belge. Le caractère effectif de la vie familiale est démontré par la régularité des contacts qui montrent que les relations personnelles et affectives sont rétablies.

Désormais, les parents d'un mineur non accompagné bénéficiant d'une protection internationale pourront, au cas où ce mineur devient majeur pendant ou peu (au

van de vluchtelingenstatus een redelijke termijn is om het recht op gezinshereniging alsnog te kunnen waarborgen.

De Belgische wetgever opteert er dienaangaande voor om een extra garantie in te bouwen en voorziet in een bijkomende waarborg die de minister of diens gemachtigde oplegt om rekening te houden met bijzondere omstandigheden dewelke de laattijdige indiening van het verzoek om gezinshereniging, objectief verschoonbaar maken. Het gaat om omstandigheden die buiten de wil van de aanvrager liggen.

Tevens, verduidelijkte het Hof van Justitie in de latere zaken C-273/20 en C-355/20 (dd. 01/08/2022) dat het recht op gezinshereniging in de situatie dat de niet begeleide minderjarige begunstigde meerderjarig werd tijdens of kort na diens asielprocedure en de aanvraag gezinshereniging werd ingediend binnen de redelijke termijn van drie maanden, niet kan onderworpen worden aan een strikte voorwaarde van samenwonen:

"2) Artikel 16, lid 1, onder b), van Richtlijn 2003/86 moet aldus worden uitgelegd dat, om in het geval van gezinshereniging van een ouder met een als vluchteling erkend minderjarig kind te kunnen spreken van een werkelijk gezinsleven in de zin van deze bepaling wanneer dit kind meerderjarig is geworden vóór het besluit op het door die ouder ingediende verzoek tot toegang en verblijf met het oog op gezinshereniging, bloedverwantschap van de eerste graad in rechtstreekse opgaande lijn op zich niet volstaat. Het is echter niet noodzakelijk dat het gezinsherenigende kind en de betrokken ouder, wil die ouder in aanmerking komen voor gezinshereniging, deel uitmaken van hetzelfde huishouden of onder hetzelfde dak leven. Incidentele bezoeken, voor zover mogelijk, en regelmatige contacten van welke aard dan ook, kunnen volstaan om aan te nemen dat deze personen persoonlijke en affectieve betrekkingen aan het herstellen zijn en om aan te tonen dat er sprake is van een werkelijk gezinsleven. Voorts kan evenmin worden verlangd dat het gezinsherenigende kind en zijn ouder elkaar financieel ondersteunen."

Volgens het Hof van Justitie kan in voorkomend geval niet vereist worden dat de ouders in België komen samenwonen met het ondertussen meerderjarig geworden kind, maar volstaat het dat zij een daadwerkelijk gezinsleven onderhouden op het Belgische grondgebied. Het daadwerkelijk karakter van het gezinsleven wordt aangetoond aan de hand van de regelmaat van de contacten die aantonen dat de persoonlijke en affectieve banden hersteld worden.

Voortaan zullen de ouders van een niet-begeleide minderjarige begunstigde van internationale bescherming aldus in voorkomend geval van meerderjarigheid

maximum trois mois) après sa procédure d'asile, introduire leur demande de regroupement familial jusqu'à trois mois après que l'étranger qui ouvre le droit au regroupement familial ait été admis au séjour dans le Royaume en tant que bénéficiaire d'un statut de protection internationale et à condition qu'ils mènent une vie familiale effective sur le territoire belge. Le caractère effectif de la vie familiale est démontré par la régularité des contacts prouvant que les relations personnelles et affectives sont rétablies.

Le ministre ou son délégué tient compte, lors de l'appréciation du délai supplémentaire de trois mois, des circonstances particulières qui rendent objectivement excusable l'introduction tardive de la demande. Il s'agit de circonstances qui sont indépendantes de la volonté du demandeur. Par exemple: la fermeture temporaire d'une ambassade ou la fermeture temporaire des frontières sont des circonstances qui peuvent retarder la soumission de la demande. Le ministre ou son délégué tiendra compte des circonstances individuelles de chaque dossier.

La modification sous g), apportée à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 8° de la loi du 15 décembre 1980, vise à introduire un droit de séjour dérivé pour le parent d'un mineur bénéficiant d'une protection internationale séjournant sur le territoire belge accompagné par un ou tous les deux parents. Ce droit de séjour dérivé découle de l'article 23 de la directive qualification, qui prévoit un certain nombre de garanties quant à la préservation de la famille du bénéficiaire de la protection internationale.

Ainsi, l'article 23, alinéa 2, stipule que les États membres doivent veiller à ce que les membres de la famille du bénéficiaire d'une protection internationale, comme visés dans cette même directive, et qui sont présents sur le territoire de l'État membre d'accueil dans le cadre de la demande de protection internationale, mais qui ne remplissent pas eux-mêmes les conditions requises pour bénéficier de cette protection, puissent prétendre aux avantages visés aux articles 24 à 35 de cette directive, conformément aux procédures nationales et dans la mesure où cela est compatible avec le statut juridique personnel du membre de la famille:

"2. Les États membres veillent à ce que les membres de la famille du bénéficiaire d'une protection internationale qui, individuellement, ne remplissent pas les conditions nécessaires pour obtenir cette protection puissent prétendre aux avantages visés aux articles 24

tijdens of kort (tot maximaal drie maanden) na diens asielpprocedure, hun aanvraag gezinshereniging kunnen indienen tot drie maanden nadat de vreemdeling die het recht op gezinshereniging opent als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk werd toegelaten en mits voldaan is aan de voorwaarde dat zij een daadwerkelijk gezinsleven uitoefenen op het Belgische grondgebied. Het daadwerkelijk karakter van het gezinsleven wordt aangetoond aan de hand van de regelmaat van de contacten die aantonen dat de persoonlijke en affectieve banden hersteld worden.

De minister of diens gemachtigde houdt bij de beoordeling van de bijkomende termijn van drie maanden, rekening met bijzondere omstandigheden dewelke een laattijdige indiening van de aanvraag objectief verschoonbaar maken. Het gaat om omstandigheden die buiten de wil van de aanvrager liggen. Bij wijze van voorbeeld kan gedacht worden aan het tijdelijk sluiten van een ambassade of het tijdelijk sluiten van een grens, waardoor het indienen van de aanvraag vertraging kan oplopen. De minister of zijn gemachtigde houdt hierbij rekening met de individuele omstandigheden van elk dossier.

De wijziging onder g), aangebracht aan artikel 10, § 1, eerste lid, onder 8° van de wet van 15 december 1980, beoogt het invoeren van een afgeleid recht op verblijf in hoofde van de ouder van een minderjarige begunstigde van internationale bescherming die op het Belgische grondgebied verblijft onder begeleiding van een of beide ouders. Dit afgeleide recht op verblijf, is gebaseerd op het bepaalde in artikel 23 van de Kwalificatierichtlijn, dat voorziet in een aantal waarborgen met betrekking tot de instandhouding van het gezin van de begunstigde van internationale bescherming.

Zo stipuleert het tweede lid van dat artikel 23 dat de lidstaten dienen te waarborgen dat de in deze richtlijn beoogde gezinsleden van de persoon die internationale bescherming geniet en die zich in verband met het verzoek om internationale bescherming op het grondgebied van de gastlidstaat bevinden doch zelf niet in aanmerking komen voor dergelijke bescherming, aanspraak kunnen maken op de in de artikelen 24 tot en met 35 van deze richtlijn genoemde voordelen, overeenkomstig de nationale procedures en voor zover verenigbaar met de persoonlijke juridische status van het gezinslid:

"2. De lidstaten waarborgen dat gezinsleden van de persoon die internationale bescherming geniet die zelf niet in aanmerking komen voor dergelijke bescherming aanspraak kunnen maken op de in de artikelen 24 tot en met 35 genoemde voordelen, overeenkomstig de

à 35, conformément aux procédures nationales et dans la mesure où cela est compatible avec le statut juridique personnel du membre de la famille.”

L'article 24 de cette même directive prévoit la délivrance d'un titre de séjour dérivé au chef de ces membres de la famille:

“1. Dès que possible, après l'octroi d'une protection internationale, les États membres délivrent aux bénéficiaires du statut de réfugié un titre de séjour valable pendant une période d'au moins trois ans et renouvelable, à moins que des raisons impérieuses liées à la sécurité nationale ou à l'ordre public ne s'y opposent, et sans préjudice de l'article 19, paragraphe 3.

Sans préjudice de l'article 23, paragraphe 1, il pourra être délivré aux membres de la famille des bénéficiaires du statut de réfugié un titre de séjour valable pendant une période de moins trois ans et renouvelable.

2. Dès que possible après qu'une protection internationale a été octroyée, les États membres délivrent aux bénéficiaires du statut conféré par la protection subsidiaire et aux membres de leur famille un titre de séjour valable pendant une période d'au moins un an et renouvelable pour une période d'au moins deux ans, à moins que des raisons impérieuses de sécurité nationale ou d'ordre public ne s'y opposent.”

Le droit de séjour dérivé prévu par la directive qualification pour le parent qui accompagne sur le territoire de l'État membre d'accueil un mineur bénéficiaire d'une protection internationale et qui ne remplit pas lui-même les conditions pour bénéficier du statut de protection internationale dans cet état d'accueil, n'a pas de fondement dans la directive regroupement familial, mais concerne un droit de séjour dérivé découlant de l'article 2, alinéa 1er, j), troisième tiret de la directive qualification:

“j) membres de la famille: dans la mesure où la famille était déjà fondée dans le pays d'origine, les membres ci-après de la famille du bénéficiaire d'une protection internationale qui sont présents dans le même État membre en raison de la demande de protection internationale:

— le père ou la mère du bénéficiaire d'une protection internationale ou tout autre adulte qui en est responsable de par le droit ou la pratique en vigueur dans l'État membre concerné, lorsque ledit bénéficiaire est mineur et non marié;”

Actuellement, l'article 10 de la loi du 15 décembre 1980 ne prévoit pas de droit de séjour à titre dérivé pour le parent qui accompagne le mineur bénéficiaire de la protection internationale sur le territoire belge. En raison

nationale procedures en voor zover verenigbaar met de persoonlijke juridische status van het gezinslid.”

Artikel 24 van diezelfde richtlijn, voorziet in de afgifte van een afgeleide verblijfstitel in hoofde van deze gezinsleden:

“1. Zo spoedig mogelijk nadat internationale bescherming is verleend en zonder dat afbreuk wordt gedaan aan artikel 21, lid 3, verstrekken de lidstaten aan personen met de vluchtelingenstatus een verblijfstitel die ten minste drie jaar geldig is en kan worden verlengd, tenzij dwingende redenen van nationale veiligheid of openbare orde zich daartegen verzetten.

Onverminderd het bepaalde in artikel 23, lid 1, kan de aan de gezinsleden van de personen met de vluchtelingenstatus af te geven verblijfstitel minder dan drie jaar geldig zijn en verlengbaar zijn.

2. Zo spoedig mogelijk nadat internationale bescherming is verleend, verstrekken de lidstaten personen met de subsidiaire beschermingsstatus en hun gezinsleden een verlengbare verblijfstitel die ten minste één jaar geldig is en ten minste twee jaar in geval van verlenging, tenzij dwingende redenen van nationale veiligheid of openbare orde zich daartegen verzetten.”

Het in de Kwalificatierichtlijn voorziene afgeleide recht op verblijf in hoofde van de ouder die een minderjarige begunstigde van internationale bescherming op het grondgebied van de gastlidstaat begeleidt en zelf niet in aanmerking komt voor een internationale beschermingsstatus in diezelfde lidstaat, vindt geen grondslag in de Gezinsherenigingsrichtlijn maar betreft een afgeleid recht op verblijf dat voortvloeit uit artikel 2, lid 1, onder j, derde streepje van de Kwalificatierichtlijn:

“j) gezinsleden: voor zover het gezin reeds bestond in het land van herkomst, de volgende leden van het gezin van de persoon die internationale bescherming geniet, die in verband met het verzoek om internationale bescherming in dezelfde lidstaat aanwezig zijn:

— de vader, moeder of een andere volwassene die volgens het recht of de praktijk van de betrokken lidstaat verantwoordelijk is voor de persoon die internationale bescherming geniet, indien deze persoon minderjarig en ongehuwd is;”

Actueel voorziet artikel 10 van de wet van 15 december 1980 geen dergelijk afgeleid recht op verblijf voor de ouder die de minderjarige begunstigde van internationale bescherming op het Belgische grondgebied begeleidt

d'une pratique selon laquelle, jusqu'à récemment, le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides prévoyait l'octroi automatique d'un statut de protection dérivé pour ces parents qui ne bénéficient pas du droit au regroupement familial au sens de la directive regroupement familial.

Comme l'article 24 de la directive qualification ne prévoit que la délivrance d'un titre de séjour à durée limitée et non pas nécessairement l'octroi automatique d'un statut de protection dérivé, la politique du Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides a été modifiée récemment en conséquence. Suite à ce changement de politique, les membres de la famille en question se sont rabattus sur la procédure spéciale prévue à l'article 9*bis* de la loi du 15 décembre 1980 en ce qui concerne leur droit de séjour sur le territoire belge. Celle-ci prévoit un pouvoir discrétionnaire pour le ministre ou son délégué de délivrer une autorisation de séjour à l'étranger qui peut prouver qu'il se trouve dans des circonstances exceptionnelles lui permettant d'introduire sa demande en Belgique. La procédure prévue à l'article 9*bis* de la loi du 15 décembre 1980 ne respecte cependant pas les droits et garanties spéciaux prévus à l'article 24 de la directive qualification et, plus particulièrement pour les membres de la famille d'un bénéficiaire, le droit de se voir délivrer un titre de séjour à durée limitée.

Afin de remédier à cette lacune existante et de favoriser l'unité familiale du mineur bénéficiaire de la protection internationale, le législateur belge opte pour une approche plus large et de ne pas limiter ce droit de séjour dérivé au parent qui est déjà présent sur le territoire belge dans le cadre de la demande de protection internationale, mais de l'ouvrir également au parent qui, le cas échéant, ne se trouve pas encore dans le Royaume belge.

Par conséquent, une nouvelle disposition sous 8° est insérée à l'article 10, § 1er, alinéa 1er de la loi du 15 décembre 1980, qui prévoit un droit de séjour dérivé pour le parent d'un étranger mineur qui a été admis à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire du statut de protection internationale, à condition que ce dernier ne soit pas marié et qu'il séjourne dans le Royaume accompagné d'un ou tous les des deux parents et pour autant qu'ils vivent ou viennent vivre avec lui dans le Royaume avant qu'il ait atteint l'âge de dix-huit ans et pour autant que les liens familiaux existaient déjà dans le pays d'origine.

Les conditions relatives au moment de la formation de la famille, l'appréciation de la minorité du bénéficiaire et à son statut de célibataire ont récemment été confirmées

ten gevolge van een praktijk waarbij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen tot voor recent voorzag in de automatische toekenning van een afgeleide beschermingsstatus voor deze ouders die geen recht op gezinshereniging genieten in de zin van de Gezinsherenigingsrichtlijn.

Doordat artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn enkel voorziet in de afgifte van een verblijfstitel van beperkte duur en niet in de automatische toekenning van een afgeleide beschermingsstatus, werd het beleid van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen recentelijk gewijzigd. Ten gevolge van deze beleidswijziging, vielen de betrokken gezinsleden, voor wat betreft hun verblijfsrecht op het Belgische grondgebied, terug op de bijzondere procedure voorzien in artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 dat voorziet in een discretionaire bevoegdheid voor de minister of diens gemachtigde om een machtiging tot verblijf af te leveren aan de vreemdeling die kan aantonen dat hij zich in buitengewone omstandigheden bevindt die hem toelaten een aanvraag in België in te dienen. De procedure voorzien in artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 voldoet echter niet aan de bijzondere rechten en waarborgen die voorzien zijn in artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn en meer in het bijzonder het recht tot afgifte van een verblijfstitel van beperkte duur in hoofde van de gezinsleden van een begunstigde.

Om tegemoet te komen aan deze bestaande lacune en ter bevordering van de eenheid van het gezin van de minderjarige begunstigde van internationale bescherming, opteert de Belgische wetgever ervoor om ruimer op te treden en dit afgeleide recht op verblijf niet te beperken tot de ouder die in verband met het verzoek om internationale bescherming reeds op het Belgische grondgebied aanwezig is maar tevens open te stellen voor de ouder die zich, desgevallend, nog niet in het Belgische Rijk bevindt.

Bijgevolg wordt in artikel 10, § 1, eerste lid van de wet van 15 december 1980 een nieuwe bepaling onder 8° opgenomen dewelke voorziet in een afgeleid recht op verblijf in hoofde van de ouder van een minderjarige vreemdeling die als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk werd toegelaten, voor zover deze ongehuwd is en in het Rijk verblijft onder begeleiding van één of beide ouders en op voorwaarde dat zij met hem in het Rijk samenleven of komen samenleven alvorens hij de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt en mits de gezinsbanden reeds bestonden in het land van herkomst.

De voorwaarden met betrekking tot het tijdstip waarop het gezin dient te zijn gevormd, de beoordeling van de minderjarigheid van de begunstigde en diens hoedanigheid

par la Cour de justice dans l'arrêt C-768/19 du 9 septembre 2021. Selon la Cour de justice, l'article 2, sous j), troisième tiret de la directive qualification impose ces conditions au parent du mineur bénéficiaire de la protection internationale pour que celui-ci puisse bénéficier des droits et avantages dérivés prévus par cette directive:

“54. Afin de répondre à cette question, il importe de rappeler que, s'agissant du père d'un enfant bénéficiaire de la protection subsidiaire, l'article 2, sous j), troisième tiret, de la directive 2011/95 fait dépendre la notion de “membre de la famille” uniquement des trois conditions mentionnées à cette disposition, à savoir que la famille soit déjà fondée dans le pays d'origine, que les membres de la famille du bénéficiaire d'une protection internationale soient présents dans le même État membre en raison de la demande de protection internationale et que le bénéficiaire de la protection internationale soit un mineur non marié. En revanche, la reprise effective de la vie familiale sur le territoire de l'État membre d'accueil ne figure pas parmi ces conditions.”

Selon la Cour de justice, le moment d'apprécier si ces trois conditions cumulatives sont remplies est celui où le parent introduit une demande pour bénéficier des droits et avantages prévus aux articles 23 et 24 de la directive qualification:

“42. Dans ces conditions, il y a lieu de considérer que, ainsi que l'a relevé en substance, M. l'avocat général aux points 73 et 74 de ses conclusions, lorsqu'un demandeur d'asile, qui est entré sur le territoire de l'État membre d'accueil sur lequel se trouve son enfant mineur non marié, entend tirer du statut conféré par la protection subsidiaire obtenu par cet enfant le droit aux avantages visés aux articles 24 à 35 de la directive 2011/95 et, le cas échéant, le droit d'asile lorsque, conformément à l'article 3 de celle-ci, cela est prévu par le droit national, la date pertinente pour apprécier si le bénéficiaire de la protection internationale est un “mineur”, au sens de l'article 2, sous j), troisième tiret, de la directive 2011/95, afin de statuer sur la demande d'asile introduite par son père, est la date à laquelle ce dernier a présenté une telle demande.

43. Le droit du membre de la famille à ces avantages, y compris, le cas échéant, le droit d'asile lorsque celui-ci est prévu par le droit national, doit ainsi être invoqué par le parent concerné lorsque son enfant, bénéficiaire de la protection internationale, est toujours mineur. En outre, il découle du libellé de l'article 2, sous j), troisième tiret, de la directive 2011/95 que la famille doit déjà avoir été

van ongehuwd zijn, werden recentelijk bevestigd door het Hof van Justitie in het arrest C-768/19 van 9 september 2021. Volgens het Hof van Justitie legt artikel 2, onder j, derde streepje van de Kwalificatierichtlijn deze voorwaarden op aan de ouder van de minderjarige begunstigde van internationale bescherming opdat deze in aanmerking zou komen voor de afgeleide rechten en voordelen voorzien in diezelfde richtlijn:

“54. Voor de beantwoording van deze vraag zij eraan herinnerd dat volgens artikel 2, onder j), derde streepje, van Richtlijn 2011/95 waar het gaat om de vader van een persoon die internationale bescherming geniet, het begrip “gezinslid” slechts wordt verbonden aan de drie in die bepaling genoemde voorwaarden, namelijk dat het gezin reeds bestond in het land van herkomst, dat de leden van het gezin van de persoon die internationale bescherming geniet in verband met het verzoek om internationale bescherming in dezelfde lidstaat aanwezig zijn, en dat de persoon die internationale bescherming geniet minderjarig en ongehuwd is. De daadwerkelijke hervatting van het gezinsleven in de lidstaat van ontvangst behoort daarentegen niet tot die voorwaarden.”

Het tijdstip waarop beoordeeld dient te worden of aan deze drie cumulatieve voorwaarden is voldaan, is aldus het Hof van Justitie, het tijdstip waarop de ouder een verzoek indient om in aanmerking te komen voor de in artikelen 23 en 24 van de in de Kwalificatierichtlijn voorziene rechten en voordelen:

“42. In die omstandigheden moet worden geoordeeld – zoals de advocaat-generaal in essentie heeft verklaard in de punten 73 en 74 van zijn conclusie – dat wanneer een asielzoeker de lidstaat van ontvangst waar zijn ongehuwde minderjarige kind zich bevindt, is binnengekomen en aldaar aan de door dit kind verkregen subsidiaire beschermingsstatus het recht op de in de artikelen 24 tot en met 35 van Richtlijn 2011/95 genoemde voordelen wil ontnemen alsook, in voorkomend geval, het recht op asiel wanneer het nationale recht daar overeenkomstig artikel 3 van die richtlijn in voorziet, de datum die met het oog op de beslissing over het door de vader ingediende asiolverzoek relevant is voor de beoordeling of de persoon die internationale bescherming geniet een “minderjarige” in de zin van artikel 2, onder j), derde streepje, van Richtlijn 2011/95 is, de datum is waarop de vader dat verzoek heeft ingediend.

43. Het recht van het gezinslid op die voordelen, waaronder in voorkomend geval ook het recht op asiel indien het nationale recht daarin voorziet, moet dus door de betrokken ouder worden ingeroepen wanneer zijn kind dat internationale bescherming geniet nog minderjarig is. Bovendien volgt uit de bewoordingen van artikel 2, onder j), derde streepje, van Richtlijn

fondée dans le pays d'origine et que les membres de la famille concernés doivent avoir été présents sur le territoire du même État membre en raison de la demande de protection internationale, avant que ce bénéficiaire atteigne l'âge de la majorité, ce qui implique également que ledit bénéficiaire ait demandé cette protection avant d'avoir atteint l'âge de la majorité.

44. Une telle interprétation est conforme tant aux finalités de la directive 2011/95 qu'aux droits fondamentaux protégés dans l'ordre juridique de l'Union, qui, ainsi qu'il a été relevé aux points 36 à 38 du présent arrêt, impliquent d'accorder une attention particulière à l'intérêt supérieur de l'enfant, en tant que considération primordiale des États membres, et dans l'appréciation de laquelle il importe de tenir dûment compte notamment du principe de l'unité familiale, du bien-être et du développement social du mineur."

Suite à cette jurisprudence et compte tenu de la volonté expresse du législateur belge d'ouvrir ce droit de séjour dérivé également au parent qui ne se trouve pas encore sur le territoire belge dans le cadre de la demande de protection internationale, l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 8° de la loi du 15 décembre 1980 prévoit une admission au séjour de plein droit pour le parent d'un mineur étranger non marié qui a été admis à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire du statut de protection internationale, pour autant que le bénéficiaire séjourne dans le Royaume accompagné d'un ou des deux parents, que ceux-ci vivent ou viennent vivre avec lui dans le Royaume avant qu'il ait atteint l'âge de dix-huit ans et pour autant que les liens familiaux existaient déjà dans le pays d'origine.

Ni la directive qualification, ni la jurisprudence de la Cour de justice concernant le droit de séjour dérivé imposent aux États membres de prévoir une protection du droit de séjour à titre dérivé en prévoyant une période supplémentaire de trois mois dans la situation où le bénéficiaire mineur atteint sa majorité pendant ou peu après sa procédure de protection internationale. Ceci en revanche avec la jurisprudence de la Cour de Justice précédemment citée, qui concerne le droit au regroupement familial au chef du parent d'un bénéficiaire mineur non accompagné. Le législateur Belge souhaite ainsi souligner la distinction et les différentes bases légales européennes qui concernent le droit au regroupement familial au chef du parent d'un bénéficiaire mineur non accompagné d'une part et le droit de séjour à titre dérivé au chef du parent d'un bénéficiaire mineur qui s'est vu accompagner sur le territoire belge, d'autre part.

2011/95 dat vereist is dat het gezin reeds in het land van herkomst bestond en dat de betrokken gezinsleden in verband met het verzoek om internationale bescherming in dezelfde lidstaat aanwezig zijn voordat de persoon die internationale bescherming geniet meerderjarig wordt, hetgeen eveneens impliceert dat deze persoon om die bescherming heeft verzocht voordat hij meerderjarig is geworden.

44. Deze uitlegging strookt zowel met de doelstellingen van Richtlijn 2011/95 als met de in de rechtsorde van de Unie beschermde grondrechten, die – zoals in de punten 36 tot en met 38 van dit arrest is opgemerkt – vereisen dat bijzondere aandacht wordt besteed aan het belang van het kind, dat de lidstaten zich primair door dat belang laten leiden en dat er bij de beoordeling daarvan met name terdege rekening wordt gehouden met het beginsel van eenheid van het gezin, het welzijn en de sociale ontwikkeling van de minderjarige."

Ten gevolge van deze rechtspraak en rekening houdende met de uitdrukkelijke wil van de Belgische wetgever om dit afgeleide recht op verblijf tevens open te stellen voor de ouder die zich desgevallend nog niet op het Belgische grondgebied bevindt in verband met het verzoek om internationale bescherming, wordt in artikel 10, § 1, eerste lid, 8° van de wet van 15 december 1980 voorzien in een toelating tot verblijf van rechtswege voor de ouder van een minderjarige, ongehuwde vreemdeling die als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk werd toegelaten, voor zover deze in het Rijk verblijft onder begeleiding van één of beide ouders, zij met hem in het Rijk samenleven of komen samenleven alvorens hij de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt en mits de gezinsbanden reeds bestonden in het land van herkomst.

Noch de Kwalificatierichtlijn, noch de rechtspraak van het Hof van Justitie aangaande het afgeleide recht op verblijf, leggen de lidstaten op om gedurende een bijkomende periode van drie maanden een vrijwaring van het recht op afgeleid verblijf te voorzien in de situatie dat de minderjarige begunstigde tijdens of kort na diens procedure tot internationale bescherming meerderjarig zou worden. Dit in tegenstelling tot de voorheen aangehaalde rechtspraak van het Hof van Justitie die betrekking heeft op het recht op gezinshereniging in hoofde van de ouder van een niet-begeleide minderjarige begunstigde. De Belgische wetgever wenst aldus het onderscheid en de verschillende Europese rechtsbasissen te benadrukken tussen het recht op gezinshereniging in hoofde van de ouder van de niet-begeleide minderjarige begunstigde enerzijds en het afgeleide recht op verblijf in hoofde van de ouder van een minderjarige begunstigde die op het Belgische grondgebied begeleid wordt.

Les modifications sous h), apportées à l'article 10, § 2, alinéa 5 de la loi du 15 décembre 1980, ont deux objectifs.

La première modification vise à harmoniser la terminologie utilisée dans l'ensemble de l'article 10 de la loi du 15 décembre 1980.

Il est choisi d'utiliser la même terminologie pour l'ensemble des articles de la loi du 15 décembre 1980 afin de préciser que l'étranger qui ouvre un droit au regroupement familial ou un droit de séjour dérivé en tant que bénéficiaire d'un statut de protection internationale, quelle que soit la nature et la durée de son admission au séjour, bénéficie de certains avantages, comme celui d'être dispensé de l'obligation de prouver qu'il dispose de moyens de subsistance suffisants.

Dans un arrêt portant le n° 121/2013 du 26 septembre 2013, la Cour constitutionnelle a jugé:

“B.15.6. Dans la mesure où elle renvoie à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° et 5°, la disposition attaquée ne pourrait être interprétée comme visant les seuls membres de la famille d'un étranger bénéficiant de la protection subsidiaire et disposant d'une autorisation de séjour illimitée. Dès lors que la disposition attaquée requiert que la demande de séjour ait été introduite dans l'année suivant la décision octroyant la protection subsidiaire à l'étranger rejoint, la disposition attaquée, ainsi interprétée, écarterait de son bénéfice les bénéficiaires de la dispense en faveur de ces personnes serait ainsi dépourvue de sens, ce qui n'a pu être le but du législateur.

L'article 10, § 2, alinéa 5, de la loi du 15 décembre 1980, modifié par la loi du 8 juillet 2011, doit être interprété comme s'appliquant aux membres de la famille d'un étranger bénéficiant de la protection subsidiaire, indépendamment du fait que son titre de séjour soit à durée limitée ou illimitée.

Le renvoi à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° et 5°, doit s'entendre comme visant à déterminer les membres de la famille auxquels s'applique l'exception temporaire relative aux moyens de subsistance requis.”

Par cette modification, le législateur belge souhaite ainsi clarifier que le bénéficiaire de la protection internationale peut bénéficier de ces dispositions plus favorables, quelle que soit la nature et la durée de son titre de séjour et à condition que la demande soit introduite dans l'année

De wijzigingen onder h), aangebracht aan artikel 10, § 2, vijfde lid van de wet van 15 december 1980, heeft twee doelstellingen.

De eerste wijziging beoogt meer harmonisering te brengen in de terminologie die gehanteerd wordt doorheen datzelfde artikel.

Er wordt geopteerd om doorheen de artikelen van de wet van 15 december 1980 eenzelfde terminologie te hanteren en zodoende duidelijk te maken dat de vreemdeling die een recht op gezinshereniging dan wel een afgeleid recht op verblijf opent als begunstigde van een internationale beschermingsstatus, ongeacht van de aard en de duur van diens toelating tot verblijf, bepaalde voordelen geniet, waaronder de vrijstelling van de verplichting om te bewijzen dat hij over voldoende bestaansmiddelen beschikt.

In een arrest met nr. 121/2013 van 26 september 2013, verklaarde het Grondwettelijk Hof voor recht:

“B.15.6. In zoverre zij verwijst naar artikel 10, § 1, eerste lid, 4° en 5°, zou de bestreden bepaling niet in die zin kunnen worden geïnterpreteerd dat zij alleen de familieleden beoogt van een vreemdeling die subsidiaire bescherming geniet en die over een machtiging tot onbeperkt verblijf beschikt. Aangezien de bestreden bepaling vereist dat de aanvraag tot verblijf is ingediend binnen het jaar na de beslissing waarbij de subsidiaire bescherming wordt toegekend aan de vreemdeling die wordt vervoegd, zou de bestreden bepaling, aldus geïnterpreteerd, de begunstigden van de subsidiaire bescherming van het voordeel ervan uitsluiten. Aldus zou de vrijstelling ten voordele van die personen zinledig zijn, wat niet de bedoeling van de wetgever kan zijn geweest.

Artikel 10, § 2, vijfde lid, van de wet van 15 december 1980, gewijzigd bij de wet van 8 juli 2011, dient in die zin te worden geïnterpreteerd dat het van toepassing is op de familieleden van een vreemdeling die de subsidiaire bescherming geniet, ongeacht of zijn verblijfstitel van beperkte dan wel onbeperkte duur is.

De verwijzing naar artikel 10, § 1, eerste lid, 4° en 5°, moet zo worden begrepen dat ze beoogt te bepalen voor welke familieleden de tijdelijke uitzondering inzake de vereiste bestaansmiddelen geldt.”

Met onderhavige wijziging wenst de Belgische wetgever aldus duidelijk te maken dat de begunstigde van internationale bescherming van deze voordeligere bepalingen kan genieten ongeacht de aard en de duur van diens verblijfstitel en voor zover het verzoek wordt

suivant la décision reconnaissant la qualité de réfugié ou octroyant la protection subsidiaire.

Le législateur belge maintient le délai actuel de douze mois car cette “période de grâce” de douze mois ne concerne pas le droit au regroupement familial au sens propre, mais plutôt la période pendant laquelle les membres de la famille d’un étranger qui a été admis à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire du statut de protection internationale de bénéficier d’un certain nombre de conditions plus souples telles que la dispense de la condition de moyens de subsistance suffisants, stables et réguliers ainsi que la dispense d’assurance maladie et de logement décent.

La deuxième modification de l’article 10, § 2, alinéa 5, de la loi du 15 décembre 1980 prévoit une disposition obligeant le ministre ou son délégué à tenir compte des circonstances particulières qui rendent objectivement excusable l’introduction tardive de la demande de regroupement familial. Il s’agit de circonstances qui sont indépendantes de la volonté du demandeur. Cette garantie est déjà appliquée dans la pratique de l’Office des Étrangers suite à la jurisprudence de la Cour de justice. Dans l’affaire C-380/17 du 7 novembre 2018, la Cour a jugé que le dépôt tardif de la demande de regroupement familial ne peut pas être retenu comme motif de refus pour l’application des conditions plus favorables dans les situations où le dépôt tardif de la première demande est objectivement excusable en raison de circonstances particulières:

“2) L’article 12, paragraphe 1, de la directive 2003/86 ne s’oppose pas à une réglementation nationale qui permet de rejeter une demande de regroupement familial introduite pour un membre de la famille d’un réfugié, sur la base des dispositions plus favorables applicables aux réfugiés figurant au chapitre V de cette directive, au motif que cette demande a été introduite plus de trois mois après l’octroi du statut de réfugié au regroupant, tout en offrant la possibilité d’introduire une nouvelle demande dans le cadre d’un autre régime, pour autant que cette réglementation:

- prévoit qu’un tel motif de refus ne peut pas être retenu dans des situations dans lesquelles des circonstances particulières rendent objectivement excusable l’introduction tardive de la première demande;

- prévoit que les personnes concernées sont pleinement informées des conséquences de la décision de rejet de leur première demande et des mesures qu’il leur

ingediend binnen het jaar na de beslissing tot erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of de toekenning van de subsidiaire bescherming.

De Belgische wetgever behoudt de actueel voorziene termijn van twaalf maanden gezien de bestaande “*grace period*” geen betrekking heeft op het recht op gezinshereniging als dusdanig, maar wel op de periode gedurende dewelke de familieleden van een vreemdeling die als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk is toegelaten, genieten van een aantal soepelere voorwaarden zoals de vrijstelling van de voorwaarde van toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen alsook een vrijstelling inzake ziekte-kostenverzekering en behoorlijke huisvesting.

De tweede wijziging aangebracht aan het vijfde lid van artikel 10, § 2 van de wet van 15 december 1980 voorziet in een bepaling die de minister of diens gemachtigde oplegt om rekening te houden met bijzondere omstandigheden dewelke de laattijdige indiening van het verzoek om gezinshereniging, objectief verschoonbaar maken. Het gaat om omstandigheden die buiten de wil van de aanvrager liggen. Deze waarborg wordt in de praktijk van de Dienst Vreemdelingenzaken reeds toegepast in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie. In de zaak C-380/17 van 7 november 2018 verklaarde het Hof voor recht dat een laattijdige indiening van de aanvraag gezinshereniging niet kan worden weerhouden als weigeringsgrond voor de toepassing van de gunstigere voorwaarden in situaties waarin de te late indiening van het eerste verzoek op grond van bijzondere omstandigheden objectief verschoonbaar is:

“2) Artikel 12, lid 1, van Richtlijn 2003/86 staat niet in de weg aan een nationale regeling op grond waarvan een ten behoeve van een gezinslid van een vluchteling ingediend verzoek om in aanmerking te komen voor gezinshereniging op basis van de gunstiger bepalingen van hoofdstuk V van deze richtlijn, kan worden afgewezen op grond dat dit verzoek meer dan drie maanden na de toekenning van de vluchtelingenstatus aan de gezinshereniger is ingediend, waarbij tegelijk wel de mogelijkheid wordt geboden een nieuw verzoek in te dienen in het kader van een andere regeling, op voorwaarde dat deze regeling:

- erin voorziet dat een dergelijke weigeringsgrond niet kan worden gehanteerd in situaties waarin de te late indiening van het eerste verzoek op grond van bijzondere omstandigheden objectief verschoonbaar is;

- erin voorziet dat de betrokkenen volledig worden geïnformeerd over de gevolgen van het besluit tot afwijzing van hun eerste verzoek en de maatregelen die

appartient de prendre pour faire valoir efficacement leur droit au regroupement familial, et

– garantit que les regroupants reconnus comme réfugiés continuent de bénéficier des conditions plus favorables pour l'exercice du droit au regroupement familial applicables aux réfugiés, énoncées aux articles 10 et 11 ou à l'article 12, paragraphe 2, de ladite directive."

En conséquence, l'article 10, § 2, alinéa 5 comporte une disposition prévoyant que, lors de l'appréciation du délai d'un an, le ministre ou son délégué tiendra compte des circonstances particulières qui rendent objectivement excusable l'introduction tardive de la demande de sorte que les membres de la famille qui justifient de telles circonstances particulières, peuvent encore toujours bénéficier des conditions plus favorables. Il s'agit de circonstances qui sont indépendantes de la volonté du demandeur. À titre d'exemple, la fermeture temporaire d'une ambassade ou la fermeture temporaire des frontières sont des circonstances qui peuvent retarder la soumission de la demande. Le ministre ou son délégué tiendra compte des circonstances individuelles de chaque dossier.

La modification sous i), apportée à l'article 10, § 3 de la loi du 15 décembre 1980, porte sur le regroupement familial dit en cascade.

Actuellement, l'article 10, § 3 de la loi du 15 décembre 1980 prévoit que le ressortissant de pays tiers qui a lui-même bénéficié d'un droit au regroupement familial en qualité de conjoint ou de partenaire d'un ressortissant de pays tiers, doit attendre deux ans avant de pouvoir ouvrir, à son tour, un droit au regroupement familial avec son nouveau conjoint ou partenaire.

En revanche, la loi du 15 décembre 1980 ne prévoit aucune restriction en cascade lorsque le ressortissant d'un pays tiers qui a bénéficié d'un droit au regroupement familial en qualité de conjoint ou partenaire d'un citoyen de l'Union européenne ou d'un Belge, veut se faire rejoindre ensuite par un nouveau conjoint ou partenaire. Pour ces situations, aucun délai d'attente n'est donc prévu.

Cependant, on constate qu'un certain nombre d'étrangers (ressortissants de pays tiers), se marient ou concluent un partenariat avec un citoyen de l'Union ou un Belge et divorcent très rapidement après avoir été admis au séjour sur le territoire du Royaume, pour se remarier ou conclure, tout aussi rapidement, un nouveau partenariat avec une autre personne qui est souvent de la même nationalité qu'eux.

zij dienen te nemen om hun recht op gezinshereniging doeltreffend te doen gelden, en

– waarborgt dat de als vluchteling erkende gezinsherenigers in aanmerking blijven komen voor de op vluchtelingen toepasselijke gunstiger voorwaarden voor de uitoefening van het recht op gezinshereniging zoals bepaald in de artikelen 10 en 11 of artikel 12, lid 2, van genoemde richtlijn."

Bijgevolg wordt in artikel 10, § 2, vijfde lid een bepaling opgenomen die voorziet dat de minister of dienst gemachtigde bij de beoordeling van de termijn van een jaar rekening houdt met bijzondere omstandigheden dewelke een laattijdige indiening van de aanvraag objectief verschoonbaar maken zodat de gezinsleden die dergelijke omstandigheden aantonen, alsnog kunnen genieten van de gunstigere voorwaarden. Het gaat om omstandigheden die buiten de wil van de aanvrager liggen. Bij wijze van voorbeeld kan gedacht worden aan het tijdelijk sluiten van een ambassade of het tijdelijk sluiten van een grens, waardoor het indienen van de aanvraag vertraging kan oplopen. De minister of zijn gemachtigde houdt hierbij rekening met de individuele omstandigheden van elk dossier.

De wijziging onder i), aangebracht aan artikel 10, § 3 van de wet van 15 december 1980, heeft betrekking op de trapsgewijze gezinsherenigingssituaties.

Actueel voorziet artikel 10, § 3 van de wet van 15 december 1980 dat de onderdaan van een derde land die zelf een recht op gezinshereniging genoten heeft in de hoedanigheid van echtgeno(o)t(e) of partner van een onderdaan van een derde land, twee jaar dient te wachten alvorens hij op zijn beurt een recht op gezinshereniging met zijn nieuwe echtgeno(o)t(e) of partner kan openen.

De wet van 15 december 1980 voorziet daarentegen geen beperking in cascade wanneer de onderdaan van een derde land die in de hoedanigheid van echtgeno(o)t(e) of partner van een burger van de Unie of een Belg van een recht op gezinshereniging genoten heeft, zich nadien door een nieuwe echtgeno(o)t(e) of partner wil laten vervoegen. Voor deze situaties wordt bijgevolg niet in een wachttermijn voorzien.

Er wordt echter vastgesteld dat een bepaald aantal vreemdelingen (onderdanen van derde landen) met een burger van de Unie of een Belg trouwen of een partnerschap aangaan en, nadat ze tot een verblijf op het grondgebied van het Rijk toegelaten werden, zeer snel scheiden en net zo snel opnieuw trouwen dan wel een nieuw partnerschap aangaan met een andere persoon, die vaak dezelfde nationaliteit heeft.

Afin d'éviter cet abus, l'article 10, § 3 de la loi du 15 décembre 1980 prévoit désormais que le ressortissant de pays tiers, qui a lui-même bénéficié d'un regroupement familial en qualité de conjoint ou de partenaire d'un citoyen de l'Union ou d'un Belge, devra attendre deux ans avant de pouvoir ouvrir lui-même un droit au regroupement familial avec son nouveau conjoint ou partenaire.

Lors de l'application de l'interdiction en cascade, le ministre ou son délégué tient compte des garanties prévues aux articles 11 et 42*quater* de la loi du 15 décembre 1980 et de la possibilité de maintenir le droit de séjour dans le cadre de ces dispositions. En pratique, un refus de la nouvelle demande de regroupement familial n'affectera donc pas le maintien éventuel du droit de séjour en vertu de ces mêmes dispositions.

Enfin, le législateur belge choisit de prévoir, dans la disposition de l'article 10, § 3, de la loi du 15 décembre 1980, que le ressortissant de pays tiers qui bénéficie d'un droit de séjour en Belgique en tant que conjoint(e) ou partenaire au sens de l'article 10*bis* ou du nouvel article 57/34/1 de la loi du 15 décembre 1980, doit également attendre deux ans avant de pouvoir ouvrir à son tour un droit autonome au regroupement familial au sens de la directive Regroupement familial avec un(e) nouveau (nouvelle) conjoint(e) ou partenaire.

Cette modification législative tient compte du prescrit de l'article 8, § 1er de la directive regroupement familial qui stipule que: "Les États membres peuvent exiger que le regroupant ait séjourné légalement sur leur territoire pendant une période qui ne peut pas dépasser deux ans, avant de se faire rejoindre par les membres de sa famille".

Toutefois, en ce qui concerne ce sujet, il convient de tenir compte de l'arrêt "Parlement européen contre Conseil de l'Union européenne" rendu par la Cour de justice le 27 juin 2006 dans l'affaire C-540/03. Dans cet arrêt, il est jugé ce qui suit:

"97. (...) l'article 8 de la directive autorise les États membres à déroger aux règles du regroupement familial prévues par cette directive. Le premier alinéa dudit article 8 autorise les États membres à exiger un séjour légal de deux ans au plus avant que le regroupant puisse être rejoint par sa famille. Le second alinéa de cet article permet aux États membres dont la législation tient compte de leur capacité d'accueil à prévoir une période d'attente de trois ans au maximum entre la demande de regroupement et la délivrance d'un titre de séjour aux membres de la famille.

Om dit misbruik te voorkomen voorziet artikel 10, § 3 van de wet van 15 december 1980 voortaan dat de onderdaan van een derde land die zelf van een gezinshereniging genoten heeft in de hoedanigheid van echtgeno(o)t(e) of partner van een burger van de Unie of een Belg, eveneens twee jaar zal moeten wachten vooraleer hij een recht op gezinshereniging met een nieuwe echtgeno(o)t(e) of partner kan openen.

De minister of zijn gemachtigde houdt bij de toepassing van het cascadeverbod rekening met de waarborgen voorzien in de artikelen 11 en 42*quater* van de wet van 15 december 1980 en de in die bepalingen vervatte mogelijkheid tot behoud van het verblijfsrecht. Een weigering van de nieuwe aanvraag gezinshereniging zal in de praktijk aldus geen gevolgen hebben voor een eventueel behoud van het verblijfsrecht conform diezelfde bepalingen.

Tot slot opteert de Belgische wetgever ervoor om in de bepaling van artikel 10, § 3 van de wet van 15 december 1980, tevens te voorzien dat de onderdaan van een derde land die gemachtigd werd tot een verblijf in het Rijk als echtgeno(o)t(e) of partner in de zin van artikel 10*bis* dan wel het nieuwe artikel 57/34/1 van de wet van 15 december 1980, eveneens twee jaar dient te wachten alvorens hij of zij op autonome basis een recht op gezinshereniging in de zin van de Gezinsherenigingsrichtlijn kan openen met een nieuwe echtgeno(o)t(e) of partner.

Deze wetswijziging houdt rekening met het voorschrift van artikel 8, § 1 van de Gezinsherenigingsrichtlijn dat het volgende bepaalt: "De lidstaten mogen van de gezinshereniger een periode van ten hoogste twee jaar legaal verblijf op het grondgebied eisen, voordat zijn gezinsleden zich bij hem mogen voegen".

In verband met dit onderwerp moet er echter rekening worden gehouden met het arrest "Europees Parlement tegen Raad van de Europese Unie" dat op 27 juni 2006 door het Hof van Justitie in de zaak C-540/03 werd uitgevaardigd. In dit arrest wordt het volgende voor recht verklaard:

"97. (...) machtigt artikel 8 van de Richtlijn de lidstaten om af te wijken van de bij deze richtlijn vastgestelde regels inzake gezinshereniging. Volgens de eerste alinea van voormeld artikel 8 kunnen de lidstaten van de gezinshereniger een legaal verblijf van ten hoogste twee jaar eisen, voordat zijn gezinsleden zich bij hem mogen voegen. Op grond van de tweede alinea ervan kunnen de lidstaten waarvan de wetgeving rekening houdt met hun opnamecapaciteit, voorzien in een wachttijd van ten hoogste drie jaar tussen het verzoek om hereniging en de afgifte van een verblijfstitel aan de gezinsleden.

98. Cette disposition n'a donc pas pour effet d'empêcher tout regroupement familial, mais maintient au profit des États membres une marge d'appréciation limitée en leur permettant de s'assurer que le regroupement familial aura lieu dans de bonnes conditions, après que le regroupant a séjourné dans l'État d'accueil pendant une période suffisamment longue pour présumer une installation stable et un certain niveau d'intégration. Dès lors, le fait, pour un État membre, de prendre ces éléments en considération et la faculté de différer le regroupement familial de deux ans ou, selon le cas, de trois ans ne vont pas à l'encontre du droit au respect de la vie familiale exprimé notamment à l'article 8 de la CEDH tel qu'interprété par la Cour européenne des droits de l'homme."

Cette dernière jurisprudence a été encore une fois confirmée en Belgique par la Cour constitutionnelle dans l'arrêt portant le n° 121/2013 du 26 septembre 2013:

"B.16.3. La disposition attaquée vise la situation des "regroupements familiaux en cascade" en ce que l'étranger ayant obtenu un droit de séjour sur la base du regroupement familial en sa qualité d'époux ou de partenaire veut, à son tour, être rejoint par un nouveau conjoint ou partenaire. La mesure s'inscrit dans l'objectif que poursuit le législateur de lutter contre les abus en matière de regroupement familial, en particulier en décourageant les mariages de complaisance et autres relations qui ne correspondent pas à la réalité.

B.16.4. Pour se conformer à l'article 8, premier alinéa, de la directive précitée, l'article 10, § 3, de la loi du 15 décembre 1980 doit être interprété en ce sens qu'il n'empêche pas les étrangers souhaitant obtenir un permis de séjour d'introduire une demande avant que la période de deux ans ne soit écoulée, mais que ce permis ne peut leur être accordé qu'au moment où le regroupant séjourne légalement sur le territoire depuis deux ans."

Conformément à cette jurisprudence, l'étranger peut demander le regroupement familial avant l'expiration du délai de deux ans, mais il ne sera admis au séjour qu'à partir du moment où le regroupant aura séjourné légalement sur le territoire pendant deux ans. C'est la raison pour laquelle le terme "invoqué" est remplacé par le terme "accordé".

Lorsque le ministre ou son délégué prend une décision de refus de séjour en vertu de l'article 10, § 3 de la loi du 15 décembre 1980, cette décision devra tenir compte de toutes les circonstances et pas uniquement mettre en balance les intérêts individuels et publics, mais aussi respecter les obligations européennes et

98. Deze bepaling heeft dus niet tot gevolg dat iedere gezinshereniging wordt verhinderd, maar handhaaft een beperkte beoordelingsmarge voor de lidstaten door hun de mogelijkheid te bieden zich ervan te vergewissen dat de gezinshereniging in gunstige omstandigheden plaatsvindt, nadat de gezinshereniger gedurende een voldoende lange periode in de staat van ontvangst heeft verbleven om aan te nemen dat er sprake is van een duurzame vestiging en een bepaalde graad van integratie. Het feit dat een lidstaat rekening houdt met deze factoren en de mogelijkheid om de gezinshereniging met twee, of naargelang het geval, met drie jaar uit te stellen, zijn niet strijdig met het met name in artikel 8 EVRM geformuleerde recht op eerbiediging van het gezinsleven, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens."

Deze laatste rechtspraak werd in de Belgische rechtsorde nogmaals bevestigd door het Grondwettelijke Hof in het arrest met nr. 121/2013 van 26 september 2013:

"B.16.3. De bestreden bepaling beoogt de situatie van "opeenvolgende gezinsherenigingen" doordat de vreemdeling die op grond van gezinshereniging als echtgenoot of partner een verblijfsrecht heeft verkregen, zich op zijn beurt wil laten vervoegen door een nieuwe echtgenoot of partner. De maatregel past in het kader van de door de wetgever nagestreefde doelstelling om misbruik van gezinshereniging tegen te gaan, inzonderheid door schijnhuwelijken en andere relaties die niet met de werkelijkheid overeenstemmen te ontmoedigen.

B.16.4. Om in overeenstemming te zijn met artikel 8, eerste alinea, van de voormelde richtlijn dient artikel 10, § 3, van de wet van 15 december 1980 zo te worden begrepen dat het de vreemdelingen die een toelating tot verblijf willen verkrijgen niet verhindert om een aanvraag in te dienen voordat de periode van twee jaar is verstreken, doch die toelating kan hen maar worden toegekend op het ogenblik dat de gezinshereniger twee jaar legaal op het grondgebied verblijft."

In navolging van deze rechtspraak kan de vreemdeling het verzoek tot gezinshereniging vóór de termijn van twee jaar indienen, maar hij zal pas worden toegelaten tot een verblijf vanaf het moment waarop de gezinshereniger twee jaar legaal op het grondgebied zal hebben verbleven. Bijgevolg wordt de term "beroepen" vervangen door de term "toegekend".

Wanneer de minister of diens gemachtigde een beslissing neemt tot weigering van het verblijf op grond van artikel 10, § 3 van de wet van 15 december 1980, zal deze rekening moeten houden met alle omstandigheden en niet enkel een afweging moeten maken tussen de individuele en de publieke belangen maar daarnaast

internationales concernant le droit au respect de la vie familiale (cf. article 8 du Traité européen pour les Droits de l'homme et l'article 7 de la Charte européenne des Droits fondamentaux).

Art. 5

Les modifications apportées à l'article 11 de la loi du 15 décembre 1980, ont deux objectifs.

Premièrement, l'article 11, paragraphe 2, alinéa 1er, est complété par une nouvelle disposition sous le 5° qui permet au ministre ou à son délégué de mettre fin au droit de séjour de l'étranger qui a été admis au séjour dans le Royaume sur la base de l'article 10 lorsqu'il est mis fin au séjour de l'étranger qui a été rejoint.

Cet ajout transpose l'article 16, paragraphe 3, de la directive regroupement familial, qui prévoit ce qui suit:

“Les États membres peuvent retirer ou refuser de renouveler le titre de séjour d'un membre de la famille lorsque le séjour du regroupant touche à son terme et que le membre de la famille ne bénéficie pas encore d'un droit au titre de séjour autonome en vertu de l'article 15.”

La nouvelle disposition 5° permet au ministre ou à son délégué de mettre fin au droit de séjour du membre de la famille pendant les cinq premières années de séjour dans la situation où il est mis fin au droit de séjour de la personne de référence.

Actuellement, dans la pratique, ces situations sont réglées par la disposition sous le 1°, mais celle-ci ne répond pas aux garanties juridiques et techniques en termes d'obligation de motivation.

Les modifications sous b) et c), sont la conséquence de la nouvelle disposition sous le 5° et prévoient que le ministre ou son délégué ne peut prendre une telle décision que pendant les cinq premières années suivant la délivrance du titre de séjour ou, dans les cas visés à l'article 12bis, §§ 3 ou 4, après la délivrance du document prouvant que la demande a été introduite. Lorsqu'il décide de mettre fin au séjour sur la base de la nouvelle disposition sous le 5°, le ministre ou son délégué prend en considération la nature et la solidité des liens familiaux de la personne concernée et la durée de son séjour dans le Royaume, ainsi que l'existence de liens familiaux, culturels ou sociaux avec son pays d'origine.

ook de Europese en internationale verplichtingen inzake het recht op eerbiediging van het gezinsleven dienen te respecteren (cfr. artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en artikel 7 van het Europees Handvest inzake de Grondrechten).

Art. 5

De wijzigingen, aangebracht aan artikel 11 van de wet van 15 december 1980, hebben twee doelstellingen.

In eerste instantie wordt artikel 11, paragraaf 2, eerste lid, aangevuld met een nieuwe bepaling onder 5° die toelaat dat de minister of diens gemachtigde het verblijfsrecht van de vreemdeling die op grond van artikel 10 toegelaten werd tot een verblijf in het Rijk, kan beëindigen wanneer er een einde wordt gesteld aan het verblijf van de vreemdeling die vervoegd werd.

Deze aanvulling betreft een omzetting van artikel 16, lid 3 van de Gezinsherenigingsrichtlijn, dat het volgende bepaalt:

“De lidstaten kunnen de verblijfstitel van een gezinslid intrekken of weigeren te verlengen wanneer er een einde komt aan het verblijf van de gezinshereniger en het gezinslid nog geen recht heeft op een autonome verblijfstitel krachtens artikel 15.”

De nieuwe bepaling onder 5° laat toe dat de minister of diens gemachtigde gedurende de eerste vijf jaar van verblijf in hoofde van het familielid, een einde kan stellen aan diens verblijfsrecht in de situatie dat er een einde wordt gesteld aan het verblijfsrecht van de referentiepersoon.

Actueel worden deze situaties in de praktijk opgevangen door de bepaling onder 1°, doch dit voldoet niet aan de juridische en technische waarborgen op het vlak van de motiveringsplicht.

De wijzigingen onder b) en c), zijn het gevolg van de nieuw toegevoegde bepaling onder 5° en voorzien dat de minister of zijn gemachtigde dergelijke beslissing slechts kan nemen gedurende de eerste vijf jaar na de afgifte van de verblijfstitel of, in de gevallen bedoeld in artikel 12bis, §§ 3 of 4, na de afgifte van het document dat bewijst dat de aanvraag werd ingediend. Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf op grond van de nieuwe bepaling onder 5°, houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokken vreemdeling en met de duur van zijn verblijf in het Rijk, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst.

Deuxièmement, sous le point d), la présente modification vise à soumettre les parents d'un bénéficiaire de la protection internationale mineur accompagné au même motif de fin de séjour que les autres membres de la famille d'un bénéficiaire de la protection internationale.

L'article 23, alinéa 2 de la directive qualification prévoit, en effet, un droit de bénéficier des avantages repris aux articles 24 à 35 inclus de cette même directive, uniquement dans la mesure où le regroupant est admis à séjourner en tant que bénéficiaire d'un statut de protection internationale lui-même. De plus, l'article 24, alinéa 2 de cette même directive stipule que les États membres peuvent prévoir un titre de séjour d'une durée inférieure à trois ans pour les membres de la famille d'un bénéficiaire du statut de réfugié.

Cela montre clairement que le législateur européen a voulu interpréter le droit de séjour des membres de la famille d'un bénéficiaire comme un droit de séjour dérivé facilitant le droit de séjour du bénéficiaire. Les droits découlant d'un tel droit de séjour dérivé ne sont pas des droits personnels pour le membre de la famille mais simplement des droits dérivés des droits dont dispose le bénéficiaire de la protection internationale. L'objectif et la justification de ces droits dérivés reposent sur la constatation que la non-reconnaissance de ces droits porterait, entre autres, atteinte au droit à l'unité familiale du bénéficiaire.

Cette interprétation a été confirmée par la Cour de justice dans l'arrêt C-768/19 (en date du 9 septembre 2021):

"63. Or, il y a lieu de considérer que, en vertu de ces dispositions, l'octroi de la protection internationale à un parent en tant que "membre de la famille" du bénéficiaire de la protection subsidiaire, au sens de l'article 2, sous j), de la directive 2011/95, constitue un droit dérivé du statut conféré par la protection subsidiaire à son enfant, en raison du maintien de l'unité familiale des intéressés. Dans ces conditions, la protection accordée à un tel parent ne saurait, en toutes circonstances, prendre fin immédiatement du seul fait que l'enfant bénéficiaire de la protection subsidiaire atteint l'âge de la majorité ou, en tout état de cause, ne saurait conduire à retirer automatiquement au parent concerné le titre de séjour encore valable pendant une période déterminée."

Par conséquent, l'article 11, § 3, alinéa 4 de la loi du 15 décembre 1980 prévoit désormais que le ministre ou son délégué peut également mettre fin au séjour des membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 8° de la loi du 15 décembre 1980 si le droit de séjour de

In tweede instantie, onder punt d), beoogt onderhavige wijziging de ouders van de minderjarige begeleide begunstigde van internationale bescherming aan eenzelfde grond tot beëindiging van verblijf te onderwerpen als de andere gezinsleden van een begunstigde van internationale bescherming.

Artikel 23, lid 2 van de Kwalificatierichtlijn voorziet immers slechts in een recht om te kunnen genieten van de in de artikelen 24 tot en met 35 van diezelfde richtlijn genoemde voordelen, voor zover de referentiepersoon tot een verblijf is toegelaten als begunstigde van een internationale beschermingsstatus. Artikel 24, lid 2 van diezelfde richtlijn, voorziet daarenboven dat de lidstaten in hoofde van gezinsleden van een begunstigde van de vluchtelingenstatus kunnen voorzien in een verblijfstitel die minder dan drie jaar geldig is.

Hieruit blijkt duidelijk dat de Europese wetgever de intentie had om het recht op verblijf in hoofde van de familieleden van een begunstigde, te interpreteren als een afgeleid recht op verblijf ter facilitering van het verblijfsrecht in hoofde van de begunstigde. De rechten die voortvloeien uit een dergelijk afgeleid verblijfsrecht zijn geen persoonlijke rechten in hoofde van het gezinslid maar enkel rechten dewelke afgeleid zijn van de rechten waarover de begunstigde van internationale bescherming beschikt. De doelstelling en de rechtvaardiging van die afgeleide rechten berusten op de vaststelling dat het niet erkennen van deze rechten, onder meer, het recht op eenheid van gezin in hoofde van de begunstigde zou aantasten.

Deze interpretatie werd bevestigd door het Hof van Justitie in het arrest C-768/19 (d.d. 9 september 2021):

"63. Krachtens deze bepalingen is de toekenning van internationale bescherming aan een ouder als "gezinlid" van de persoon die subsidiaire bescherming geniet – in de zin van artikel 2, onder j), van Richtlijn 2011/95 – een recht dat is afgeleid van de aan zijn kind verleende subsidiairebeschermingsstatus en dat is bedoeld om de eenheid van het gezin in stand te houden. In die omstandigheden kan de aan die ouder verleende bescherming in geen geval onmiddellijk eindigen op de enkele grond dat het kind dat subsidiaire bescherming geniet meerderjarig wordt, en kan er geen sprake van zijn dat de verblijfstitel van de betrokken ouder automatisch wordt ingetrokken als die verblijfstitel nog voor een bepaalde periode geldig is."

Bijgevolg voorziet artikel 11, § 3, vierde lid van de wet van 15 december 1980 voortaan dat de minister of diens gemachtigde ook een einde kan stellen aan het verblijf van de familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 8° van de wet van 15 december 1980 indien

l'étranger rejoint a été supprimé ou retiré sur la base du paragraphe 3, alinéa 1er ou 2.

Art. 6

La modification apportée à l'article 12*bis* de la loi du 15 décembre 1980 découle du fait que les membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 8° de cette même loi ne bénéficient du droit de séjour dérivé qu'à condition que le bénéficiaire mineur séjourne dans le Royaume accompagné d'un ou de deux parents.

Compte tenu de cette exigence de présence sur le territoire d'au moins un des deux parents, il leur est donc possible d'introduire leur demande de séjour auprès de l'autorité communale de leur lieu de résidence sans devoir prouver qu'ils sont déjà admis ou autorisé à séjourner plus de trois mois à un autre titre ou qu'ils se trouvent dans une situation exceptionnelle les empêchant de retourner dans leur pays afin de demander le visa requis par l'article 2 de la loi du 15 décembre 1980 auprès du représentant diplomatique ou consulaire belge compétent.

Art. 7

La modification sous a), apportée à l'article 13, § 1er, alinéa 3 de la loi du 15 décembre 1980, vise à corriger une erreur technique.

La modification sous b) apportée à l'article 13, § 1er, alinéa 4 de la loi du 15 décembre 1980, a comme objectif de soumettre les parents accompagnant le mineur bénéficiaire de la protection internationale sur le territoire et qui ont obtenu une admission au séjour en vertu de l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 8°, de la loi du 15 décembre 1980, à la condition de disposer de moyens de substance stables, suffisants et réguliers au moment où ils souhaitent passer à un droit de séjour à durée illimitée.

L'étranger qui a obtenu une admission au séjour en vertu de l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 8° de la loi du 15 décembre 1980, bénéficiera, pendant une période de cinq ans, d'un droit de séjour à durée limitée et reçoit un titre de séjour d'une durée de validité d'un an, renouvelable annuellement. Pendant les cinq premières années de séjour, les parents accompagnant un mineur bénéficiaire

het recht op verblijf in hoofde van de vreemdeling die vervoegd werd, op grond van het eerste of tweede lid van paragraaf 3 beëindigd of ingetrokken werd.

Art. 6

De wijziging aangebracht aan artikel 12*bis* van de wet van 15 december 1980, vloeit voort uit het gegeven dat de familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 8° van diezelfde wet slechts in aanmerking komen voor het afgeleide recht op verblijf op voorwaarde dat de minderjarige begunstigde in het Rijk verblijft onder begeleiding van een of beide ouders.

Gelet op deze gestelde vereiste van aanwezigheid op het grondgebied door minstens één van beide ouders, wordt voor hen bijgevolg in de mogelijkheid voorzien om hun aanvraag tot verblijf in te dienen bij het gemeentestuur van hun verblijfplaats zonder dat zij moeten aantonen dat zij reeds in een andere hoedanigheid toegelaten of gemachtigd werden tot een verblijf van meer dan drie maanden dan wel zich in buitengewone omstandigheden bevinden die hen verhinderen terug te keren naar hun land om het op grond van artikel 2 van de wet van 15 december 1980 vereiste visum te vragen bij de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger.

Art. 7

De wijziging onder a), aangebracht aan artikel 13, § 1, derde lid van de wet van 15 december 1980, beoogt een technische fout recht te zetten.

De wijziging onder b) aangebracht aan artikel 13, § 1, vierde lid van de wet van 15 december 1980, heeft als doel de ouders die de begeleide minderjarige begunstigde van internationale bescherming op het grondgebied begeleiden en dewelke in het bezit werden gesteld van een toelating tot verblijf krachtens artikel 10, § 1, eerste lid, 8°, van de wet van 15 december 1980, te onderwerpen aan de voorwaarde inzake stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen op het moment dat zij wensen over te gaan naar een verblijfsrecht van onbeperkte duur.

De vreemdeling die in het bezit is gesteld van een toelating tot verblijf krachtens artikel 10, § 1, eerste lid, 8° van de wet van 15 december 1980, zal gedurende een periode van vijf jaar een verblijfsrecht van beperkte duur genieten en in het bezit worden gesteld van een verblijfstitel met een geldigheidsduur van één jaar dewelke jaarlijks verlengbaar is. Gedurende de eerste vijf jaar van verblijf,

sur le territoire belge, sont dispensés de la condition de moyens de substance suffisants.

Lorsque ces parents introduisent une demande pour obtenir un droit de séjour pour une durée illimitée, ils devront cependant démontrer qu'ils disposent de moyens de subsistance stables, suffisants et réguliers tels que prévus à l'article 10, § 5 de la loi du 15 décembre 1980 afin d'éviter qu'eux-mêmes et les membres de la famille avec lesquels ils vivent sous le même toit ne deviennent une charge pour les pouvoirs publics. Lorsqu'ils ne peuvent pas démontrer des moyens de subsistance stables, suffisants et réguliers au moment du passage au droit de séjour à durée illimitée, le ministre ou son délégué refuse le droit de séjour à durée illimitée et accorde à nouveau un séjour à durée limitée, dont le renouvellement est soumis aux conditions de l'article 10.

Par conséquent, l'article 13, § 1er, alinéa 4 de la loi du 15 décembre 1980 est complété par la catégorie d'étrangers visée à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 8° de la loi du 15 décembre 1980.

La modification sous c) apportée à l'article 13, § 3, alinéa 2 de la loi du 15 décembre 1980 vise à étendre la garantie prévue par cette disposition à la situation où un étranger a été rejoint par un membre de sa famille qui a été admis au séjour dans le Royaume conformément au nouvel article 10, § 1er, alinéa 1er, 8°, de la loi du 15 décembre 1980.

La modification sous d) apportée à l'article 13, § 4, alinéa 1er, 1°, de la loi du 15 décembre 1980 vise à rectifier une lacune juridique. En effet, la référence actuelle au paragraphe 3 de la même disposition ne permet pas, en pratique, de mettre fin au droit de séjour des membres de la famille de l'étranger dont le séjour a pris fin sur la base de l'article 61/25-7 de la loi du 15 décembre 1980, en vertu de cette disposition.

En supprimant les mots "sur la base du § 3", la lacune existante est comblée.

Art. 8

Cette modification apportée à l'article 15 de la loi du 15 décembre 1980, résulte de la volonté du législateur belge de doter les membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 8°, de la loi du 15 décembre 1980 d'une admission au séjour de plein droit au sens de ce même article.

worden de ouders die een minderjarige begunstigde op het Belgische grondgebied begeleiden, vrijgesteld van de voorwaarde inzake toereikende bestaansmiddelen.

Wanneer deze ouders een aanvraag indienen tot het bekomen van een verblijfsrecht van onbeperkte duur, zullen zij echter moeten aantonen dat zij beschikken over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen zoals bepaald in artikel 10, § 5 van de wet van 15 december 1980 om te voorkomen dat zijzelf en de familieleden met wie zij onder hetzelfde dak wonen, ten laste vallen van de openbare overheden. Wanneer zij bij de overgang naar het verblijfsrecht van onbeperkte duur niet kunnen aantonen over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen te beschikken, weigert de minister of diens gemachtigde het verblijf van onbeperkte duur en kent hij opnieuw een verblijf van beperkte duur toe, waarvan de vernieuwing onderworpen is aan de voorwaarden van artikel 10.

Bijgevolg wordt artikel 13, § 1, vierde lid van de wet van 15 december 1980 aangevuld met de categorie van vreemdelingen beoogd in artikel 10, § 1, eerste lid, 8° van de wet van 15 december 1980.

De wijziging onder c) aangebracht aan artikel 13, § 3, tweede lid van de wet van 15 december 1980, beoogt de in die bepaling voorziene waarborg uit te breiden naar de situatie dat een vreemdeling zich heeft laten vervoegen door een familielid dat conform het nieuwe artikel 10, § 1, eerste lid, 8° van de wet van 15 december 1980, tot een verblijf in het Rijk werd toegelaten.

De wijziging onder d) aangebracht aan artikel 13, § 4, eerste lid, onder 1° van de wet van 15 december 1980, beoogt een juridische discrepantie recht te zetten. De actuele verwijzing naar paragraaf 3 van diezelfde bepaling, laat in de praktijk immers niet toe om op grond van die bepaling een einde te stellen aan het verblijfsrecht van de familieleden van de vreemdeling wiens verblijf werd beëindigd op grond van artikel 61/25-7 van de wet van 15 december 1980.

Door het schrappen van de woorden "op basis van § 3", wordt de bestaande lacune opgeheven.

Art. 8

Deze wijziging aangebracht aan artikel 15 van de wet van 15 december 1980, is het gevolg van de wil van de Belgische wetgever om de gezinsleden beoogd in artikel 10, § 1, eerste lid, 8°, van de wet van 15 december 1980 te voorzien van een toelating tot verblijf van rechtswege in de zin van datzelfde artikel.

Par conséquent, ces membres de la famille pourront également bénéficier d'un droit de s'établir en Belgique lorsqu'ils répondent aux conditions de l'article 15 de la loi du 15 décembre 1980.

Art. 9

Les modifications apportées à l'article 19, § 4, alinéa 1er de la loi du 15 décembre 1980 résultent de la disposition prévue à l'article 12, paragraphe 3 de la directive 2003/109/CE du Conseil du 25 novembre 2003 relative au statut des ressortissants de pays tiers résidents de longue durée. Cette dernière disposition oblige les États membres, avant de procéder à l'éloignement d'un bénéficiaire du statut de résident de longue durée, à prendre en compte, entre autres, les conséquences pour le bénéficiaire et les membres de la famille concernés.

La directive 2011/51/UE a étendu le champ d'application de la directive 2003/109 relative au statut de résident de longue durée, aux bénéficiaires d'une protection internationale afin d'assurer leur pleine intégration et la cohésion économique et sociale.

Le considérant 10 de la même directive stipule que lorsqu'un État membre envisage d'éloigner, pour un motif prévu par la directive 2003/109/CE, un bénéficiaire d'une protection internationale ayant acquis le statut de résident de longue durée dans ledit État membre, cette personne devrait bénéficier de la protection contre le refoulement prévue par la directive 2004/83/CE et par l'article 33 de la convention de Genève. À cette fin, lorsque la personne bénéficie d'une protection internationale dans un État membre autre que celui dans lequel elle séjourne alors en tant que résident de longue durée, il convient de prévoir que cette personne ne peut être éloignée que vers l'État membre lui ayant accordé la protection internationale et que cet État membre est tenu de la reprendre, à moins que le refoulement ne soit autorisé en vertu de la directive 2004/83/CE. Les mêmes garanties doivent s'appliquer à un bénéficiaire d'une protection internationale qui réside dans un deuxième État membre mais qui n'y a pas encore obtenu le statut de résident de longue durée.

Ainsi, la loi du 19 mars 2014 modifiant la loi du 15 décembre 1980 a introduit des garanties supplémentaires concernant l'éloignement des résidents de longue durée qui bénéficient également au statut de réfugié reconnu ou de la protection subsidiaire.

Compte tenu de cette extension, les garanties de l'article 19, § 4 de la loi du 15 décembre 1980 sont étendues aux étrangers qui ont obtenu un droit de séjour

Bijgevolg zullen ook deze gezinsleden in aanmerking komen voor een recht om zich in België te vestigen wanneer zij voldoen aan de voorwaarden van artikel 15 van de wet van 15 december 1980.

Art. 9

De wijzigingen aangebracht aan artikel 19, § 4, eerste lid van de wet van 15 december 1980 vloeien voort uit het bepaalde in artikel 12, lid 3 van Richtlijn 2003/109/EG van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen. Deze laatste bepaling verplicht te lidstaten om, alvorens over te gaan tot verwijdering van een begunstigde van het statuut van langdurige ingezetene, rekening te houden met, onder meer, de gevolgen voor de betrokken begunstigde en diens betrokken gezinsleden.

Richtlijn 2011/51/EU breidde het toepassingsgebied van Richtlijn 2003/109 betreffende het statuut van langdurig ingezetene uit naar begunstigten van internationale bescherming en dit met het oog op een volledige integratie en een economische en sociale samenhang.

Considerans 10 van diezelfde richtlijn stelt dat wanneer een lidstaat van plan is een persoon die internationale bescherming geniet en die in die lidstaat de status van langdurige ingezetene heeft verworven, op een in Richtlijn 2003/109/EG vermelde grond te verwijderen, die persoon de door Richtlijn 2004/83/EG en artikel 33 van het Verdrag van Genève geboden bescherming tegen refoulement dient te genieten. Daartoe dient, indien die persoon in een andere lidstaat dan de lidstaat waar hij nu als langdurige ingezetene verblijft, internationale bescherming geniet, te worden bepaald dat hij slechts mag worden verwijderd naar de lidstaat die hem internationale bescherming heeft verleend, en dat die lidstaat verplicht is hem terug te nemen, tenzij refoulement is toegestaan overeenkomstig Richtlijn 2004/83/EG. Dezelfde waarborgen dienen te gelden voor een persoon die internationale bescherming geniet en die zich in een tweede lidstaat heeft gevestigd doch aldaar de status van langdurig ingezetene nog niet heeft verworven.

Dienvolgens, werden met de wet van 19 maart 2014 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 bijkomende waarborgen ingeschreven met betrekking tot de verwijdering van langdurig ingezetenen die eveneens het statuut van erkende vluchteling of van subsidiaire bescherming genieten.

Gelet op deze uitbreiding, worden de waarborgen in artikel 19, § 4 van de wet van 15 december 1980 uitgebreid naar de vreemdelingen die een afgeleid

dérivé en tant que membre de la famille d'un bénéficiaire de la protection internationale au sens de l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 8° de la loi du 15 décembre 1980.

Art. 10

La première modification sous a), apportée à l'article 40*bis*, § 2, alinéa 1er, 3° de la loi de 15 décembre 1980 aligne cette disposition pour une raison terminologique aux dispositions de la directive Citoyenneté.

L'article 2, paragraphe 2, c) de la directive Citoyenneté, prévoit la définition suivante:

"c) les descendants directs qui sont âgés de moins de vingt-et-un ans ou qui sont à charge, et les descendants directs du conjoint ou du partenaire tel que visé au point b);"

Lors de la transposition de cette disposition par la loi du 25 avril 2007 modifiant la loi du 15 décembre 1980, le législateur belge a omis d'inclure le mot "direct" dans la disposition relative aux descendants du citoyen de l'Union. Cette omission donne l'impression que le lien de filiation n'a pas d'importance pour l'ouverture au droit au regroupement familial avec un citoyen de l'Union au sens de de cette disposition, *quod non*.

Dans l'arrêt dans l'affaire C-129/18 (du 26 mars 2019), La Cour européenne de justice précise que le concept de "descendant direct" tel que défini à l'article 2, alinéa 2, c) de la directive Citoyenneté, réfère à un lien de filiation qui est direct par nature:

"52. À cet égard, il y a lieu de relever que la notion de "descendant direct" renvoie communément à l'existence d'un lien de filiation, en ligne directe, qui unit la personne concernée à une autre personne. En l'absence de tout lien de filiation entre le citoyen de l'Union et l'enfant concerné, ce dernier ne saurait être qualifié de "descendant direct" du premier, au sens de la directive 2004/38.

...

54. Partant, il y a lieu de considérer que la notion de "lien de filiation", visée au point 52 du présent arrêt, doit s'entendre de manière large, de sorte qu'elle recouvre tout lien de filiation, qu'il soit de nature biologique ou juridique. Il s'ensuit que la notion de "descendant direct" d'un citoyen de l'Union, au sens de l'article 2, point 2,

verblijfsrecht kregen als familielid van een begunstigde van internationale bescherming in de zin van artikel 10, § 1, eerste lid, 8° van de wet van 15 december 1980.

Art. 10

De eerste wijziging onder a), aangebracht aan artikel 40*bis*, § 2, eerste lid, onder 3° van de wet van 15 december 1980 brengt deze bepaling terminologisch in lijn met de bepalingen van de Burgerschapsrichtlijn.

Artikel 2, lid 2, onder c) van de Burgerschapsrichtlijn, voorziet de volgende definitie:

"c) de rechtstreekse bloedverwanten in neergaande lijn alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder b), beneden de leeftijd van 21 jaar of die te hunnen laste zijn;"

Bij de omzetting van desbetreffende bepaling met de wet van 25 april 2007 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, heeft de Belgische wetgever nagelaten het woord "rechtstreekse" mee op te nemen in de bepaling met betrekking tot de bloedverwanten in neergaande lijn van de burger van de Unie. Hierdoor ontstaat de indruk dat de aard van de afstammingsband irrelevant zou zijn voor het openen van een recht op gezinshereniging met een burger van de Unie in de zin van deze bepaling, *quod non*.

In het arrest in de zaak C-129/18 (d.d. 26 maart 2019), verduidelijkte het Europese Hof van Justitie dat het begrip "rechtstreekse bloedverwant in neergaande lijn", zoals voorzien in artikel 2, lid 2, onder c) van de Burgerschapsrichtlijn, betrekking heeft op een afstammingsrelatie dewelke rechtstreeks van aard is:

"52. In dit verband moet worden opgemerkt dat het begrip "rechtstreekse bloedverwant in neergaande lijn" gewoonlijk verwijst naar een rechtstreekse afstammingsrelatie waarmee de betrokkene is verbonden met een andere persoon. Bij het ontbreken van enige afstammingsrelatie tussen de Unieburger en het betrokken kind kan laatstgenoemde niet worden aangemerkt als "rechtstreekse bloedverwant in neergaande lijn" van eerstgenoemde in de zin van Richtlijn 2004/38.

...

54. Bijgevolg moet worden vastgesteld dat het in punt 52 van dit arrest bedoelde begrip "afstammingsrelatie" ruim dient te worden opgevat, zodat het elke afstammingsrelatie omvat, ongeacht of deze biologisch dan wel juridisch van aard is. Daaruit volgt dat het begrip "rechtstreekse bloedverwant in neergaande lijn" van een

sous c), de la directive 2004/38, doit être comprise comme couvrant tant l'enfant biologique que l'enfant adoptif d'un tel citoyen, dès lors qu'il est établi que l'adoption crée un lien de filiation juridique entre l'enfant et le citoyen de l'Union concernés.

55. En revanche, cette même exigence d'interprétation large ne saurait justifier une interprétation, telle que celle qui ressort du point 2.1.2 de la communication COM (2009) 313 final, selon laquelle un enfant placé sous la tutelle légale d'un citoyen de l'Union relèverait de la notion de "descendant direct", au sens de l'article 2, point 2, sous c), de la directive 2004/38."

Cette interprétation de la Cour de justice a pour conséquence que seul un lien de filiation direct peut donner lieu à un droit au regroupement familial au sens de cette disposition.

Par conséquent, la disposition de l'article 40*bis*, § 2, alinéa 1er, 3° de la loi du 15 décembre 1980, prévoit la condition que le lien de filiation entre le citoyen de l'Union et le descendant doit être de nature directe.

En tant que deuxième modification sous le a), en ce qui concerne les descendants du citoyen de l'Union qui sont âgés de plus de vingt-et-un ans et qui sont à sa charge, la même disposition tient compte de la jurisprudence de la Cour de justice de l'Union européenne dans l'affaire C-423/12 (du 16 janvier 2014), dans laquelle la Cour a statué comme suit:

"21. Cette dépendance résulte d'une situation de fait caractérisée par la circonstance que le soutien matériel du membre de la famille est assuré par le citoyen de l'Union ayant fait usage de la liberté de circulation ou par son conjoint (voir, en ce sens, arrêt Jia, précité, point 35).

22. Afin de déterminer l'existence d'une telle dépendance, l'État membre d'accueil doit apprécier si, eu égard à ses conditions économiques et sociales, le descendant direct d'un citoyen de l'Union, qui est âgé de 21 ans ou plus, ne subvient pas à ses besoins essentiels. La nécessité du soutien matériel doit exister dans l'État d'origine ou de provenance d'un tel descendant au moment où il demande à rejoindre ledit citoyen (voir, en ce sens, arrêt Jia, précité, point 37)."

La disposition de l'article 40*bis*, § 2, alinéa 1er, sous 3°, de la loi du 15 décembre 1980 est ainsi adaptée en prévoyant que le besoin de soutien matériel doit exister

Unieburger in de zin van artikel 2, punt 2, onder c), van Richtlijn 2004/38 aldus moet worden begrepen dat het zowel het biologische kind als het geadopteerde kind van een dergelijke burger omvat, wanneer is aangetoond dat de adoptie een juridische afstammingsrelatie tussen het kind en de betrokken Unieburger tot stand brengt.

55. Dit zelfde vereiste van een ruime uitlegging kan daarentegen niet een uitlegging rechtvaardigen zoals die welke naar voren komt in punt 2.1.2 van mededeling COM(2009) 313 definitief, volgens welke een kind dat onder de wettelijke voogdij van een Unieburger is geplaatst, onder het begrip "rechtstreekse bloedverwant in neergaande lijn" in de zin van artikel 2, punt 2, onder c), van Richtlijn 2004/38 zou vallen."

Deze interpretatie vanwege het Hof van Justitie heeft als gevolg dat enkel een rechtstreekse afstammingsband een recht op gezinshereniging in de zin van deze bepaling kan doen ontstaan.

Bijgevolg wordt in de bepaling van artikel 40*bis*, § 2, eerste lid, onder 3° van de wet van 15 december 1980, voorzien in de voorwaarde dat de afstammingsrelatie tussen de burger van de Unie en de bloedverwant in neergaande lijn van rechtstreekse aard dient te zijn.

Als tweede wijziging onder a), wordt in dezelfde bepaling, met betrekking tot de bloedverwanten in neergaande lijn van de burger van de Unie dewelke ouder zijn dan eenentwintig jaar en ten laste zijn van de burger, rekening gehouden met de rechtspraak van het Europese Hof van Justitie in de zaak C-423/12 (d.d. 16 januari 2014) waarin het Hof het volgende voor recht verklaarde:

"21. Deze afhankelijkheid vloeit voort uit een feitelijke situatie die wordt gekenmerkt door de omstandigheid dat het familielid materieel wordt gesteund door de burger van de Unie die gebruik heeft gemaakt van zijn verkeersvrijheid, of door diens echtgenoot (arrest Jia, reeds aangehaald, punt 35).

22. Om vast te stellen of er sprake is van een dergelijke afhankelijkheid, moet het gastland beoordelen of de rechtstreekse bloedverwant in neergaande lijn van 21 jaar of ouder van een burger van de Unie, gezien zijn economische en sociale toestand niet in zijn basisbehoeften voorziet. De noodzaak van materiële steun moet in de het land van oorsprong of van herkomst van een dergelijke bloedverwant bestaan op het moment dat hij verzoekt zich bij die burger te mogen voegen (zie in die zin arrest Jia, reeds aangehaald, punt 37)."

De bepaling in artikel 40*bis*, § 2, eerste lid, onder 3°, van de wet van 15 december 1980, wordt aldus aangepast door te voorzien dat de noodzaak van materiële steun

dans le pays d'origine ou le pays de provenance du descendant concerné.

Les modifications sous b), apportées à l'article 40*bis*, § 2, alinéa 1er, 4°, de la loi du 15 décembre 1980, visent tout d'abord à introduire le caractère direct du lien de filiation entre l'ascendant et le citoyen de l'Union pour lequel un droit au regroupement familial est demandé par analogie avec ce qui est prévu à l'article 2, paragraphe 2, point d), de la directive Citoyenneté:

“d) les ascendants directs à charge et ceux du conjoint ou du partenaire tel que visé au point b);”

Il s'agit d'une simple modification terminologique.

En outre, la modification sous b), apportée à l'article 40*bis*, § 2, alinéa 1er, 4° de la loi du 15 décembre 1980, vise à tenir compte de la jurisprudence de la Cour de justice de l'Union européenne dans laquelle elle a jugé que le besoin de soutien matériel doit exister dans le pays d'origine ou de provenance de l'ascendant concerné (cf. affaire C-1/05 du 9 janvier 2007):

“37. Afin de déterminer si les ascendants du conjoint d'un ressortissant communautaire sont à la charge de celui-ci, l'État membre d'accueil doit apprécier si, eu égard à leurs conditions économiques et sociales, ceux-ci ne sont pas en mesure de subvenir à leurs besoins essentiels. La nécessité du soutien matériel doit exister dans l'État d'origine ou de provenance de ces ascendants au moment où ils demandent à rejoindre ledit ressortissant communautaire.”

La modification sous c), apportée à l'article 40*bis*, § 2, alinéa 1er, 5° de la loi du 15 décembre 1980, vise à mettre la terminologie de la disposition actuelle en conformité avec la jurisprudence évoluée de la Cour de justice de l'Union européenne concernant le droit de séjour dérivé d'un parent, ressortissant d'un pays tiers, qui s'occupe effectivement d'un citoyen de l'Union mineur.

Par la loi du 19 mars 2014 modifiant la loi du 15 décembre 1980, le législateur belge, suite à l'arrêt Zhu et Chen (C-200/02, du 19 octobre 2004), a prévu un droit de séjour dérivé pour le père ou la mère d'un citoyen de l'Union mineur, économiquement inactif, pour autant que ce dernier soit à sa charge et que le père ou la mère en ait la garde effective.

dient te bestaan in het land van oorsprong dan wel het land van herkomst van de betrokken bloedverwant in neergaande lijn.

De wijzigingen onder b), aangebracht aan artikel 40*bis*, § 2, eerste lid, onder 4° van de wet van 15 december 1980, beogen in eerste instantie het rechtstreekse karakter van de afstammingsband tussen de bloedverwant in opgaande lijn en de burger van de Unie ten aanzien van wie een recht op gezinshereniging wordt aangevraagd in te voeren naar analogie met datgene wat voorzien wordt in artikel 2, lid 2, onder d) van de Burgerschapsrichtlijn:

“d) de rechtstreekse bloedverwanten in opgaande lijn, alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder b), die te hunnen laste zijn;”

Het betreft een louter terminologische aanpassing.

Daarnaast beoogt de wijziging onder b), aangebracht aan artikel 40*bis*, § 2, eerste lid, onder 4° van de wet van 15 december 1980, rekening te houden met de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie waarin deze voor recht verklaarde dat de noodzaak van materiële steun dient te bestaan in het land van oorsprong dan wel van herkomst van de betrokken bloedverwant in opgaande lijn (cfr. zaak C-1/05, d.d. 9 januari 2007):

“37. Om vast te stellen of de familieleden in opgaande lijn van de echtgenoot van een gemeenschapsonderdaan te zijnen laste komen, moet de lidstaat van ontvangst beoordelen of zij gezien hun economische en sociale toestand niet in staat zijn om in hun basisbehoeften te voorzien. De noodzaak van materiële steun moet in de lidstaat van oorsprong of van herkomst bestaan op het moment dat zij verzoeken om hereniging met die gemeenschapsonderdaan.”

De wijziging onder c), aangebracht aan artikel 40*bis*, § 2, eerste lid, onder 5° van de wet van 15 december 1980, heeft tot doel de terminologie van de actueel bestaande bepaling in overeenstemming te brengen met de geëvolueerde rechtspraak van het Europese Hof van Justitie inzake het afgeleide verblijfsrecht in hoofde van een ouder, onderdaan van een derde land, die de daadwerkelijke zorg draagt voor een minderjarige burger van de Unie.

Met de wet van 19 maart 2014 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, werd door de Belgische wetgever, in navolging van het arrest Zhu en Chen (C-200/02, d.d. 19 oktober 2004), voorzien in een afgeleid recht op verblijf in hoofde van de vader of moeder van een minderjarige, economisch niet-actieve burger van de Unie voor zover deze ten zijnen laste is en de vader of moeder daadwerkelijk over het hoederecht beschikt.

Dans l'arrêt "Zhu et Chen", la cour de justice a jugé:

"44. Dans un cas comme celui de l'affaire au principal, c'est précisément la situation inverse qui se présente, dans la mesure où le titulaire du droit de séjour est à charge du ressortissant d'un État tiers qui en assure effectivement la garde et qui désire accompagner le premier. Dans ces conditions, Mme Chen ne saurait se prévaloir de la qualité d'ascendant "à charge" de Catherine, au sens de la directive 90/364, en vue de bénéficier d'un droit de séjour au Royaume-Uni.

45. En revanche, le refus de permettre au parent, ressortissant d'un État membre ou d'un État tiers, qui a effectivement la garde d'un enfant auquel l'article 18 CE et la directive 90/364 reconnaissent un droit de séjour, de séjourner avec cet enfant dans l'État membre d'accueil priverait de tout effet utile le droit de séjour de ce dernier. En effet, il est clair que la jouissance du droit de séjour par un enfant en bas âge implique nécessairement que cet enfant ait le droit d'être accompagné par la personne assurant effectivement sa garde et, dès lors, que cette personne soit en mesure de résider avec lui dans l'État membre d'accueil pendant ce séjour (voir, *mutatis mutandis*, s'agissant de l'article 12 du règlement n° 1612/68, arrêt Baumbast et R, précité, points 71 à 75).

46. Pour cette seule raison, il y a lieu de répondre que lorsque, comme dans l'affaire au principal, l'article 18 CE et la directive 90/364 confèrent un droit de séjour à durée indéterminée dans l'État membre d'accueil au ressortissant mineur en bas âge d'un autre État membre, ces mêmes dispositions permettent au parent qui a effectivement la garde de ce ressortissant de séjourner avec celui-ci dans l'État membre d'accueil."

La Cour confirme ainsi qu'un tel droit de séjour dérivé ne trouve pas son fondement dans la directive Citoyenneté mais découle directement du droit primaire de l'Union, en particulier l'article 21 du Traité sur le fonctionnement de l'Union européenne (ci-après: TFUE). Selon la Cour de justice, un parent ressortissant d'un pays tiers qui s'occupe effectivement d'un citoyen de l'Union mineur doit être autorisé à séjourner avec ce mineur dans l'État membre d'accueil si "le fait de ne pas l'autoriser à séjourner avec ce citoyen dans l'État membre d'accueil priverait de tout effet utile le droit de séjour de ce dernier". En d'autres termes, le droit de séjour dérivé du parent ressortissant d'un pays tiers n'est prévu que pour faciliter le droit de séjour du citoyen mineur de l'Union.

In het arrest "Zhu en Chen" verklaarde het Hof van Justitie voor recht:

"44. In een zaak als aan de orde in het hoofdgeding doet zich juist de tegenovergestelde situatie voor, omdat de houder van het verblijfsrecht ten laste komt van de onderdaan van een derde staat, die daadwerkelijk voor de houder zorgt en deze wenst te begeleiden. In deze omstandigheden kan Chen zich niet op de hoedanigheid van bloedverwant in opgaande lijn "ten laste" van Catherine in de zin van Richtlijn 90/364 beroepen om een recht van verblijf in het Verenigd Koninkrijk te verkrijgen.

45. Indien daarentegen de ouder, onderdaan van een lidstaat of een derde staat, die daadwerkelijk zorgt voor een kind waaraan artikel 18 EG en Richtlijn 90/364 een verblijfsrecht toekennen, niet werd toegestaan met dit kind in de lidstaat van ontvangst te verblijven, zou zulks het verblijfsrecht van het kind ieder nuttig effect ontnemen. Het is immers duidelijk dat het genot van het verblijfsrecht door een kind van jonge leeftijd noodzakelijkerwijs impliceert dat dit kind het recht heeft om te worden begeleid door de persoon die er daadwerkelijk voor zorgt, en dientengevolge dat deze persoon gedurende dat verblijf bij het kind in de lidstaat van ontvangst kan wonen (zie *mutatis mutandis* met betrekking tot artikel 12 van verordening nr. 1612/68, arrest Baumbast en R, reeds aangehaald, punten 71-75).

46. Om deze enkele reden moet worden geantwoord dat wanneer, zoals in het hoofdgeding, artikel 18 EG en Richtlijn 90/364 een recht om voor onbepaalde tijd op het grondgebied van de ontvangende lidstaat te verblijven verlenen aan de minderjarige van jonge leeftijd die onderdaan is van een andere lidstaat, deze zelfde bepalingen de ouder die daadwerkelijk voor deze onderdaan zorgt, toestaan om met deze laatste in de lidstaat van ontvangst te verblijven."

Het Hof bevestigde dat een dergelijk afgeleid verblijfsrecht niet zijn grondslag vindt in de Burgerschapsrichtlijn doch rechtstreeks voortvloeit uit het primair Unierecht, met name artikel 21 van het Verdrag betreffende de Werking van de Europese Unie (hierna: VWEU). Volgens het Hof van Justitie dient te worden voorzien in de mogelijkheid voor een derdelander-ouder, die daadwerkelijk de zorg draagt voor een minderjarige burger van de Unie, om met deze laatste in de lidstaat van ontvangst te verblijven wanneer het "niet toestaan met deze burger in de lidstaat van ontvangst te verblijven, het verblijfsrecht van deze burger ieder nuttig effect ontnemt". Het afgeleide verblijfsrecht van de derdelander-ouder wordt, met andere woorden, louter voorzien ter facilitering van het verblijfsrecht van de minderjarige burger van de Unie.

Le droit de séjour dérivé du parent du citoyen de l'Union mineur, au sens de l'article 40*bis*, § 2, 5°, de la loi du 15 décembre 1980, a été prévu par la loi du 19 mars 2014 dans le but d'assurer l'effet utile des droits liés à la citoyenneté européenne du citoyen de l'Union mineur et, en particulier, le droit de libre circulation et de séjour sur le territoire des États membres dont bénéficie le citoyen de l'Union mineur, en vertu de l'article 21 du TFUE.

Cela s'explique par le fait que le citoyen mineur de l'Union – *a fortiori* lorsqu'il s'agit d'un enfant en bas âge – ne pourrait pas séjourner dans l'État membre d'accueil et y bénéficier de son droit de libre circulation et de séjour au sens de l'article 21 TFUE, lorsqu'il n'est pas accompagné par la personne qui s'occupe effectivement de lui. Le droit de libre circulation et de séjour que le citoyen mineur de l'Union tire de l'article 21 TFUE perdrait ainsi son effet utile si le parent qui s'occupe de l'enfant ne pouvait obtenir le droit de séjour dans l'État membre d'accueil.

Depuis l'arrêt Zhu et Chen (C-200/02, du 19 octobre 2004), la Cour de justice confirme sa jurisprudence antérieure mais a introduit systématiquement la condition que le parent, ressortissant d'un pays tiers, qui souhaite bénéficier d'un droit de séjour dérivé au sens de l'article 21 du TFUE doit être la personne qui s'occupe effectivement du citoyen mineur de l'Union. Cette exigence implique qu'un parent ressortissant d'un pays tiers ne peut pas prétendre au droit de séjour dérivé lorsqu'un autre parent s'occupe effectivement et exclusivement de l'enfant.

Cette condition est introduite dans la loi de 15 décembre 1980 par le présent projet de loi.

La notion de "s'occuper effectivement" doit être comprise, selon la cour de justice, comme la prise en charge des soins quotidiens et de l'éducation sans lesquels le citoyen mineur de l'Union ne pourrait pas séjourner sur le territoire de l'État membre d'accueil.

Les soins et l'éducation avec un caractère marginal ne satisfont pas la condition de s'occuper effectivement posée par la Cour de justice de l'Union Européenne, car on peut supposer que le droit de libre circulation et de séjour du citoyen mineur de l'Union ne serait pas entravé si le droit de séjour était refusé au parent qui ne s'occupe de lui que de manière minimale. Pour cette raison une condition est imposée selon laquelle les soins fournis par le parent doivent être de nature effective.

Het afgeleide verblijfsrecht voor de ouder van de minderjarige burger van de Unie, in de zin van artikel 40*bis*, § 2, onder 5°, van de wet van 15 december 1980, werd met de wet van 19 maart 2014 voorzien met als doel het nuttig effect van de rechten die verbonden zijn aan het Europees burgerschap van de minderjarige burger van de Unie te garanderen en in het bijzonder het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten waarvan de minderjarige burger van de Unie overeenkomstig artikel 21 van het VWEU geniet.

De ratio hiervoor betrof het gegeven dat de minderjarige burger van de Unie – *a fortiori* wanneer het een kind van jonge leeftijd betreft – niet in staat zou zijn om in de gastlidstaat te verblijven en er te genieten van diens recht van vrij verkeer en verblijf in de zin van artikel 21 VWEU, wanneer deze niet begeleid wordt door de persoon die de daadwerkelijke zorg voor hem draagt. Het recht op vrij verkeer en verblijf dat de minderjarige burger van de Unie ontleent aan artikel 21 VWEU, zou aldus zijn nuttig effect verliezen als de zorgdragende ouder geen verblijfsrecht kan verkrijgen in de gastlidstaat.

Sinds het arrest Zhu en Chen (C-200/02, d.d. 19 oktober 2004), bevestigde het Hof van Justitie haar eerdere rechtspraak doch voerde zij systematisch de voorwaarde in dat de ouder, onderdaan van een derde land, die in aanmerking wenst te komen voor een afgeleid recht op verblijf in de zin van artikel 21 van het VWEU, de daadwerkelijke zorg dient te dragen voor de minderjarige burger van de Unie. Deze vereiste brengt met zich mee dat een derdelands ouder zich niet kan beroepen op het afgeleide verblijfsrecht wanneer de daadwerkelijke zorg exclusief door een andere ouder wordt gedragen.

Deze voorwaarde wordt met dit wetsontwerp ingevoerd in de wet van 15 december 1980.

Het concept van "daadwerkelijke zorg" dient, aldus het Hof van Justitie, te worden begrepen als het op zich nemen van dagdagelijkse zorg- en opvoedingstaken zonder dewelke de minderjarige burger van de Unie niet op het grondgebied van de gastlidstaat kan verblijven.

Zorg- en opvoedingstaken met een marginaal karakter voldoen niet aan de door het Hof van justitie gestelde voorwaarde van de daadwerkelijke zorg, aangezien kan worden aangenomen dat het recht van vrij verkeer en verblijf in hoofde van de minderjarige burger van de Unie niet zou worden belemmerd indien verblijfsrecht wordt geweigerd aan de ouder die slechts op een minimale wijze zorg voor hem draagt. Om die reden wordt als voorwaarde gesteld dat de zorg vanwege de ouder daadwerkelijk van aard is.

La notion de s'occuper effectivement, outre les soins quotidiens et l'éducation, comprend également l'aspect des soins et de l'aide matérielle.

Dans l'affaire C-247/20 (du 10 mars 2022), la Cour de justice de l'Union européenne a jugé que le parent, ressortissant d'un pays tiers, qui s'occupe effectivement d'un mineur, citoyen de l'Union économiquement inactif, doit également disposer de ressources suffisantes ainsi que d'une assurance maladie tant que le citoyen de l'Union mineur ne dispose pas d'un droit de séjour permanent.

Selon la Cour, cette condition découle du fait que l'article 7, paragraphe 1er, b), de la directive Citoyenneté s'applique par analogie et doit être remplie.

Par conséquent, il convient donc d'évaluer si le parent, ressortissant d'un pays tiers, apporte un soutien matériel au citoyen mineur de l'Union et utilise effectivement les ressources financières disponibles pour s'occuper de son enfant.

Ce faisant, la Cour a confirmé sa jurisprudence antérieure dans l'arrêt C-86/12 (du 10 octobre 2013), où la Cour de justice de l'Union européenne a conclu que lorsqu'un citoyen mineur de l'Union séjourne sur le territoire d'un État membre d'accueil depuis sa naissance mais n'a pas la nationalité de cet État membre et, par conséquent, n'a pas non plus exercé son droit de libre circulation et de séjour, un droit de séjour dérivé au sens de l'article 21 TFUE n'existe que pour le parent, ressortissant d'un pays tiers, qui s'occupe effectivement du mineur, lorsque les conditions de ressources et d'assurance maladie prévues à l'article 7, paragraphe 1er, point b), de la directive Citoyenneté sont remplies.

À la suite de cette jurisprudence, il convient de conclure que si le citoyen mineur de l'Union ou son parent qui s'occupe effectivement de lui ne remplissent pas la condition de ressources suffisantes, le droit de séjour dérivé du parent qui s'en occupe effectivement peut être refusé car il est supposé, afin de sauvegarder le droit de libre circulation et de séjour du citoyen mineur sur l'ensemble du territoire de l'Union européenne, que le parent peut encore s'adresser à l'État membre de la nationalité du citoyen de l'Union mineur où il peut faire valoir un droit de séjour dérivé conformément à l'article 20 TFUE (voir l'arrêt "Alokpa et Moudoulou", C-86/12, du 10 octobre 2013, points 33-35).

Selon la Cour de justice, l'article 20 TFUE empêche de compromettre le droit de séjour sur l'ensemble du territoire de l'Union européenne, car ce droit de séjour dérivé oblige l'État membre de la nationalité du citoyen

Het concept van daadwerkelijke zorg omvat, naast de dagdagelijkse zorg- en opvoedingstaken, tevens het aspect van materiële zorg en steun.

In de zaak C-247/20 (d.d. 10 maart 2022), verklaarde het Europese Hof van Justitie voorts voor recht dat de ouder, onderdaan van een derde land, die de daadwerkelijke zorg draagt voor een minderjarige, economisch niet-actieve burger van de Unie tevens over voldoende bestaansmiddelen alsook een ziektekostenverzekering dient te beschikken zolang de minderjarige burger van de Unie niet over een duurzaam verblijfsrecht beschikt.

Volgens het Hof vloeit deze voorwaarde voort uit het gegeven dat artikel 7, lid 1, onder b) van de Burgerschapsrichtlijn naar analogie van toepassing is en voldaan dient te zijn.

Bijgevolg dient er *in concreto* te worden nagegaan of de ouder, onderdaan van een derde land, materiële steun biedt aan de minderjarige burger van de Unie en de beschikbare financiële middelen effectief aanwendt om voor diens kind te zorgen.

Hiermee bevestigde het Hof haar eerdere rechtspraak in de zaak C-86/12 (d.d. 10 oktober 2013), waarin zij voor recht concludeerde dat wanneer een minderjarige burger van de Unie sedert diens geboorte op het grondgebied van een gastlidstaat verblijft doch niet de nationaliteit van deze lidstaat bezit en bijgevolg evenmin zijn recht van vrij verkeer en verblijf heeft uitgeoefend, slechts een afgeleid verblijfsrecht in de zin van artikel 21 VWEU ontstaat in hoofde van de ouder, onderdaan van een derde land, die de daadwerkelijke zorg voor hem draagt, wanneer is voldaan aan de voorwaarden inzake bestaansmiddelen en ziektekostenverzekering zoals voorzien in artikel 7, lid 1, onder b) van de Burgerschapsrichtlijn.

In navolging van deze rechtspraak dient te worden geconcludeerd dat indien de minderjarige Unieburger dan wel zijn verzorgende ouder niet aan de bestaansmiddelenvereiste voldoen, het afgeleide verblijfsrecht in hoofde van de zorgdragende ouder kan worden geweigerd daar wordt aangenomen dat deze zich, ter vrijwaring van de minderjarige burgers' recht op vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de Europese Unie in haar geheel, nog steeds kan richten tot de lidstaat van nationaliteit van de minderjarige burger alwaar de ouder, conform artikel 20 VWEU, aanspraak kan maken op een afgeleid verblijfsrecht (zie arrest "Alokpa en Moudoulou", C-86/12, d.d. 10 oktober 2013, punten 33-35).

Volgens het Hof van Justitie voorkomt artikel 20 VWEU dat het recht van verblijf op het grondgebied van de gehele Europese Unie in het gedrang zou komen daar dit afgeleide verblijfsrecht de lidstaat van nationaliteit van

de l'Union à prendre en compte la relation de dépendance entre le citoyen mineur de l'Union et le parent en question.

Pour la deuxième modification de l'article 40*bis*, § 2, alinéa 1er, 5° de la loi du 15 décembre 1980, le terme obsolète de "droit de garde" est remplacé par "autorité parentale y compris le droit de garde" afin d'harmoniser la terminologie utilisée dans la loi du 15 décembre 1980. L'autorité parentale comprend non seulement le droit de garde matérielle (anciennement appelé "droit de garde"), mais aussi d'autres prérogatives qui sont indispensables pour s'occuper effectivement de l'enfant. Le parent qui s'occupe effectivement de l'enfant doit donc exercer l'autorité parentale y compris le droit de garde sur l'enfant, qu'elle soit partagée ou non avec l'autre parent du citoyen mineur de l'Union. En effet, dans le cas d'une déchéance (totale ou partielle) de l'autorité parentale, il faut partir du principe que le parent dont l'autorité parentale a été restreinte ne peut plus s'occuper effectivement de l'enfant telle qu'envisagée par la jurisprudence de la Cour et ne peut donc plus bénéficier d'un droit de séjour dérivé en vertu de l'article 21 TFUE.

La modification sous d), apportée à l'article 40*bis*, § 4, alinéa 1er, de la loi du 15 décembre 1980, est une modification purement technique visant à adapter le libellé de l'alinéa 1er du § 4 sur le format actuel de l'article 41 de la loi du 15 décembre 1980, qui est divisé en paragraphes. La référence actuelle aux alinéas 1er et 2 de l'article 41 prête à confusion et il y est, à présent, remédié.

La modification sous e), apportée à l'article 40*bis*, § 4, alinéa 2, de la loi du 15 décembre 1980, vise à soumettre les citoyens de l'Union séjournant en Belgique en tant qu'étudiant au sens de l'article 40, § 4, alinéa 1er, 3° de la loi du 15 décembre 1980, à la condition qu'ils disposent, pour eux-mêmes et pour les membres de leur famille, d'une assurance maladie et de ressources suffisantes pour ne pas devenir une charge pour le système d'aide sociale.

L'article 7, alinéa 1er, c), deuxième tiret de la directive Citoyenneté, prévoit ce qui suit à cet égard:

"s'il dispose d'une assurance maladie complète dans l'État membre d'accueil et garantit à l'autorité nationale compétente, par le biais d'une déclaration ou par tout autre moyen équivalent de son choix, qu'il dispose de ressources suffisantes pour lui-même et pour les membres de sa famille afin d'éviter de devenir une charge pour le

de burger van de Unie verplicht om rekening te houden met de afhankelijkheidsrelatie tussen de minderjarige Unieburger en de ouder in kwestie.

Als tweede wijziging aan de bepaling van artikel 40*bis*, § 2, eerste lid, onder 5° van de wet van 15 december 1980, wordt de verouderde term "hoederecht" vervangen door "ouderlijk gezag inclusief het recht van bewaring" om de terminologie die doorheen de wet van 15 december 1980 wordt gehanteerd te harmoniseren. Het ouderlijk gezag omvat niet alleen het recht van materiële bewaring (voorheen het hoederecht genoemd), maar bevat ook andere prerogatieven die onontbeerlijk zijn om de daadwerkelijke zorg voor het kind op zich te kunnen nemen. De verzorgende ouder moet dus het ouderlijk gezag inclusief het recht van bewaring over het kind uitoefenen, al dan niet gedeeld met de andere ouder van de minderjarige Unieburger. Bij een (gehele of gedeeltelijke) ontzetting uit het ouderlijk gezag dient immers te worden verondersteld dat de ouder van wie het ouderlijk gezag beperkt werd niet meer de daadwerkelijke zorg voor het kind op zich kan nemen zoals beoogd in de rechtspraak van het Hof en aldus ook geen afgeleid verblijfsrecht kan genieten krachtens artikel 21 van het VWEU.

De wijziging onder d), aangebracht aan artikel 40*bis*, § 4, eerste lid, van de wet van 15 december 1980, betreft een louter technische wijziging teneinde de bewoording van het eerste lid van § 4 in overeenstemming te brengen met de actuele indeling van artikel 41 van de wet van 15 december 1980, dat is opgedeeld in paragrafen. De actuele verwijzing naar de leden 1 en 2 van artikel 41 zorgt voor verwarring en wordt op heden geremedieerd.

De wijziging onder e), aangebracht aan artikel 40*bis*, § 4, tweede lid van de wet van 15 december 1980, heeft tot doel de burgers van de Unie die in België verblijven als student in de zin van artikel 40, § 4, eerste lid, onder 3° van de wet van 15 december 1980, te onderwerpen aan de voorwaarde dat zij, voor zichzelf en voor hun gezinsleden, over een ziektekostenverzekering en voldoende bestaansmiddelen beschikken teneinde niet ten laste te komen van het sociale zekerheidsstelsel.

Artikel 7, lid 1, onder c), tweede streepje van de Burgerschapsrichtlijn, voorziet dienaangaande het volgende:

"indien hij beschikt over een verzekering die de ziektekosten in het gastland volledig dekt, en hij de bevoegde nationale autoriteit, – door middel van een verklaring of van een gelijkwaardig middel van zijn keuze –, de zekerheid verschaft dat hij over voldoende middelen beschikt om te voorkomen dat hij of zijn familieleden tijdens zijn

système d'assistance sociale de l'État membre d'accueil au cours de leur période de séjour;"

Le citoyen de l'Union qui bénéficie du droit de séjour en tant qu'étudiant en Belgique, au sens de l'article 40, § 4, alinéa 1er, 3° de la loi du 15 décembre 1980, peut démontrer ses ressources par un moyen de son choix.

La modification sous f), apportée à l'article 40bis, § 4, alinéa 3 de la loi du 15 décembre 1980, introduit la condition de l'autorité parentale y compris le droit de garde pour le citoyen de l'Union séjournant en Belgique en tant qu'étudiant et qui souhaite ouvrir un droit au regroupement familial avec un descendant mineur qui est à sa charge ou celle de son conjoint ou partenaire.

En effet, l'article 7, paragraphe 4, de la directive Citoyenneté limite le droit au regroupement familial aux enfants, ce qui, pour les mêmes raisons que celles exposées précédemment, implique l'exigence de l'autorité parentale, y compris le droit de garde, afin de garantir le respect des dispositions relatives à la garde de l'enfant mineur:

"4. Par dérogation au paragraphe 1, point d), et au paragraphe 2 ci-dessus, seul le conjoint, le partenaire enregistré au sens de l'article 2, paragraphe 2, point b), et les enfants à charge bénéficient du droit de séjour en tant que membres de la famille d'un citoyen de l'Union qui remplit les conditions énoncées au paragraphe 1, point c). L'article 3, paragraphe 2, s'applique à ses ascendants directs à charge et à ceux de son conjoint ou partenaire enregistré."

Enfin, cette disposition corrige également la référence actuelle aux alinéas 1 et 2 de l'article 41 de la loi du 15 décembre 1980 (cf. *supra*).

La modification sous g), apportée à l'article 40bis, § 4, alinéa 4, est une conséquence de l'arrêt de la Cour de justice dans l'affaire C-247/20 (daté du 10 mars 2020). La condition selon laquelle le parent doit disposer de moyens de subsistance suffisants et d'une assurance maladie couvrant tous les risques en Belgique est actuellement déjà prévue à l'article 40bis, § 4, alinéa 4, de la loi du 15 décembre 1980 mais, suite à cette jurisprudence, l'article 40bis, § 4, alinéa 4 de la loi du 15 décembre 1980 prévoit désormais que le parent, ressortissant d'un pays tiers, qui s'occupe effectivement d'un citoyen de l'Union mineur économiquement inactif au sens de l'article 40bis, § 2, alinéa 1er, 5° de la loi du 15 décembre 1980, doit disposer de ressources suffisantes ainsi que d'une assurance maladie, pour autant que le citoyen mineur de l'Union ne dispose pas encore lui-même d'un droit

verblijf ten laste komen van het socialebijstandstelsel van het gastland;"

De burger van de Unie die in België verblijfsrecht geniet als student, in de zin van artikel 40, § 4, eerste lid, onder 3° van de wet van 15 december 1980, kan zijn bestaansmiddelen aantonen aan de hand van een middel van zijn keuze.

De wijziging onder f), aangebracht aan artikel 40bis, § 4, derde lid van de wet van 15 december 1980, voert de voorwaarde van ouderlijk gezag inclusief het recht van bewaring in voor de burger van de Unie die in België verblijft als student en die een recht op gezinshereniging wenst te openen met een minderjarige bloedverwant in neergaande lijn ten laste van hemzelf of van zijn echtgeno(o)t(e) of partner.

Artikel 7, lid 4 van de Burgerschapsrichtlijn beperkt het recht op gezinshereniging immers tot de kinderen hetgeen, om dezelfde redenen als voorheen uiteengezet, de vereiste van ouderlijk gezag inclusief het recht van bewaring met zich meebrengt teneinde te waarborgen dat de gezagsregeling over het minderjarige kind gerespecteerd wordt:

"4. In afwijking van lid 1, onder d), en lid 2, geldt het verblijfsrecht als familielid van een burger van de Unie die valt onder lid 1, letter c), alleen voor de echtgenoot, de geregistreerde partner in de zin van artikel 2, lid 2, onder b), en kinderen die ten laste komen. Artikel 3, lid 2, is van toepassing op rechtstreekse bloedverwanten in opgaande lijn die ten laste komen van de burger van de Unie en op die van zijn echtgenoot of geregistreerde partner."

Tot slot wordt ook in deze bepaling de actuele verwijzing naar de leden 1 en 2 van artikel 41 van de wet van 15 december 1980 gecorrigeerd (cfr. *supra*).

De wijziging onder g), aangebracht aan artikel 40bis, § 4, vierde lid, is een gevolg van de rechtspraak van het hof van Justitie in de eerder aangehaalde zaak C-247/20 (d.d. 10 maart 2022). De voorwaarde dat de ouder moet beschikken over voldoende bestaansmiddelen een ziektekostenverzekering die alle risico's in België dekt, is actueel reeds voorzien in artikel 40bis, § 4, vierde lid van de wet van 15 december 1980 maar in navolging van deze rechtspraak, wordt voortaan in artikel 40bis, § 4, vierde lid van de wet van 15 december 1980, voorzien dat de ouder, onderdaan van een derde land, die de daadwerkelijke zorg draagt voor een minderjarige, economisch niet-actieve burger van de Unie in de zin van artikel 40bis, § 2, eerste lid, onder 5° van de wet van 15 december 1980, over voldoende bestaansmiddelen alsook een ziektekostenverzekering dient te beschikken

de séjour permanent au sens de l'article 42quinquies, § 1er, de la loi du 15 décembre 1980.

Art. 11

Les modifications apportées à l'article 40ter, de la loi du 15 décembre 1980, visent à mettre cette disposition en conformité avec la jurisprudence de la Cour de justice de l'Union européenne en matière de droit au regroupement familial dans le chef des ressortissants nationaux qui ont exercé ou non leur droit de libre circulation et de séjour sur le territoire des États membres.

Les modifications apportées au paragraphe 1er de l'article 40ter, de la loi du 15 décembre 1980, concerne une transposition de la jurisprudence relative au droit au regroupement familial dans le chef d'un Belge qui revient sur le territoire belge après avoir préalablement exercé son droit de libre circulation et de séjour en vertu de l'article 21 TFUE au moyen d'un séjour effectif dans un autre État membre de l'Union européenne.

Au paragraphe 1er de l'article 40ter de la loi du 15 décembre 1980, il est précisé dans quelles circonstances et à quelles conditions, le citoyen belge de retour en Belgique peut, en ce qui concerne son droit au regroupement familial, bénéficier de dispositions plus avantageuses résultant de la directive Citoyenneté.

Ces dispositions plus avantageuses sont actuellement reprises à l'article 40ter, de la loi du 15 décembre 1980, pour le Belge qui a exercé son droit à la libre circulation conformément au Traité sur l'Union européenne et au Traité sur le fonctionnement de l'Union européenne, sans conditions supplémentaires.

Dans l'arrêt C-456/12 (du 12 mars 2014), la Cour de justice de l'Union européenne s'est prononcée comme suit à cet égard:

“L'article 21, paragraphe 1, TFUE doit être interprété en ce sens que, dans une situation dans laquelle un citoyen de l'Union a développé ou consolidé une vie de famille avec un ressortissant d'un État tiers à l'occasion d'un séjour effectif, en vertu et dans le respect des conditions énoncées aux articles 7, paragraphes 1 et 2, ou 16, paragraphes 1 et 2, de la directive 2004/38/CE du Parlement européen et du Conseil, du 29 avril 2004, relative au droit des citoyens de l'Union et des membres de leurs familles de circuler et de séjourner librement sur le territoire des États membres, modifiant le règlement (CEE) n° 1612/68 et abrogeant les directives 64/221/

pour zover de minderjarige burger van de Unie zelf nog niet over een duurzaam verblijfsrecht, in de zin van artikel 42quinquies, § 1 van de wet van 15 december 1980, beschikt.

Art. 11

De wijzigingen aangebracht aan artikel 40ter van de wet van 15 december 1980, hebben tot doel deze bepaling in overeenstemming te brengen met de rechtspraak van het Europees Hof van Justitie inzake het recht op gezinshereniging in hoofde van nationale onderdanen die al dan niet gebruik hebben gemaakt van hun recht op vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten.

De wijzigingen aangebracht aan paragraaf 1 van artikel 40ter van de wet van 15 december 1980, betreffen een omzetting van de rechtspraak inzake het recht op gezinshereniging in hoofde van een Belg die terugkeert naar het Belgische grondgebied na eerder gebruik te hebben gemaakt van diens recht van vrij verkeer en verblijf in de zin van artikel 21 VWEU door middel van een daadwerkelijk verblijf in een andere lidstaat van de Europese Unie.

In paragraaf 1 van artikel 40ter van de wet van 15 december 1980 wordt verduidelijkt in welke omstandigheden en onder welke voorwaarden de terugkerende Belg, voor wat betreft diens recht op gezinshereniging, kan genieten van de meer voordelige bepalingen die voortvloeien uit de Burgerschapsrichtlijn.

Actueel worden deze meer voordelige bepalingen in artikel 40ter van de wet van 15 december 1980 voorzien voor de Belg die zijn recht op vrij verkeer heeft uitgeoefend overeenkomstig het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, zonder bijkomende voorwaarden.

In het arrest C-456/12 (d.d. 12 maart 2014), verklaarde het Europees Hof van Justitie dienaangaande het volgende voor recht:

“Artikel 21, lid 1, VWEU moet in die zin worden uitgelegd dat in een situatie waarin een burger van de Unie met een dertelander een gezinsleven heeft opgebouwd of bestendigd tijdens een daadwerkelijk verblijf krachtens en onder eerbiediging van de in artikel 7, leden 1 en 2, of artikel 16, leden 1 en 2, van Richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van de Richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/

CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE et 93/96/CEE, dans un État membre autre que celui dont il possède la nationalité, les dispositions de cette même directive s'appliquent par analogie lorsque ledit citoyen de l'Union retourne, avec le membre de sa famille concerné, dans son État membre d'origine. Dès lors, les conditions d'octroi d'un droit de séjour dérivé au ressortissant d'un État tiers, membre de la famille de ce citoyen de l'Union, dans l'État membre d'origine de ce dernier, ne devraient pas, en principe, être plus strictes que celles prévues par ladite directive pour l'octroi d'un droit de séjour dérivé à un ressortissant d'un État tiers, membre de la famille d'un citoyen de l'Union, qui a exercé son droit de libre circulation en s'établissant dans un État membre autre que celui dont il a la nationalité."

Dans sa jurisprudence, la Cour de justice a toutefois nuancé la portée des dispositions plus avantageuses de la directive Citoyenneté en ce qui concerne les ressortissants propres qui retournent sur le territoire de l'État dont ils ont la nationalité, après avoir fait usage de leur droit de libre circulation et de séjour en vertu de l'article 21 TFUE.

Ainsi, la Cour de justice a déclaré dans la même affaire que les membres de la famille du ressortissant propre qui souhaitent l'accompagner ou le rejoindre lors de son retour dans le pays dont il a la nationalité ne peuvent prétendre à un droit de séjour dérivé qu'en vertu des dispositions plus favorables de la directive Citoyenneté, à condition qu'aussi bien le ressortissant propre que le membre de la famille exercent effectivement leur droit de séjour dans l'État membre d'accueil conformément aux conditions énoncées, respectivement, aux paragraphes 1 et 2 de l'article 7 ou de l'article 16 de la directive Citoyenneté:

"53. En revanche, une entrave telle que celle rappelée au point 47 du présent arrêt risque de se produire lorsque le citoyen de l'Union vise à exercer les droits qu'il tire de l'article 7, paragraphe 1, de la directive 2004/38. En effet, un séjour dans l'État membre d'accueil en vertu et dans le respect des conditions énoncées à l'article 7, paragraphe 1, de ladite directive témoigne, en principe, de l'installation, et donc du caractère effectif du séjour, du citoyen de l'Union dans ce dernier État membre et il est de nature à aller de pair avec le développement ou la consolidation d'une vie de famille dans cet État membre.

54. Or, lorsque, à l'occasion d'un séjour effectif du citoyen de l'Union dans l'État membre d'accueil, en vertu et dans le respect des conditions de l'article 7, paragraphes 1 et 2, de la directive 2004/38, une vie de famille s'est développée ou consolidée dans ce dernier État membre, l'effet utile des droits que le citoyen de

EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG et 93/96/EEG, genoemde voorwaarden, in een andere lidstaat dan die waarvan hij de nationaliteit bezit, deze richtlijn naar analogie toepassing vindt wanneer die burger van de Unie met het betrokken familielid terugkeert naar zijn lidstaat van oorsprong. Bijgevolg mogen de voorwaarden voor toekenning van een afgeleid verblijfsrecht aan de derdelander die familielid van deze burger van de Unie is, in de lidstaat van oorsprong van die burger in beginsel niet strenger zijn dan die welke in die richtlijn zijn gesteld voor de toekenning van een afgeleid verblijfsrecht aan een derdelander die familielid is van een burger van de Unie die zijn recht van vrij verkeer en verblijf heeft uitgeoefend door zich te vestigen in een andere lidstaat dan die van zijn nationaliteit."

In haar rechtspraak nuanceerde het Hof van Justitie echter het toepassingsgebied van de meer voordelige bepalingen van de Burgerschapsrichtlijn voor wat betreft de eigen onderdanen die naar het grondgebied van hun lidstaat van nationaliteit terugkeren, na eerder gebruik te hebben gemaakt van hun recht op vrij verkeer en verblijf in de zin van artikel 21 VWEU.

Zo verklaarde het Hof van Justitie in diezelfde zaak dat de gezinsleden van de terugkerende eigen onderdaan die deze bij terugkeer naar diens land van nationaliteit wensen te begeleiden of te vervoegen, slechts aanspraak kunnen maken op een afgeleid recht op verblijf overeenkomstig de gunstigere bepalingen van de Burgerschapsrichtlijn, mits voldaan is aan de voorwaarde dat zowel de eigen onderdaan als het gezinslid een daadwerkelijk verblijf uitoefenden in de gastlidstaat krachtens en onder eerbiediging van de voorwaarden genoemd in lid 1 respectievelijk lid 2 van artikel 7 of van artikel 16 van de Burgerschapsrichtlijn:

"53. Een belemmering als die waarop in punt 47 van het onderhavige arrest is gewezen, dreigt zich daarentegen wel voor te doen, wanneer de burger van de Unie de rechten beoogt uit te oefenen die hij aan artikel 7, lid 1, van Richtlijn 2004/38 ontleent. Een verblijf in het gastland krachtens en onder eerbiediging van de voorwaarden van artikel 7, lid 1, van die richtlijn getuigt immers in beginsel van een vestiging – en dus van een daadwerkelijk verblijf – van de burger van de Unie in dat gastland en kan hand in hand gaan met het opbouwen of bestendigen van een gezinsleven in dat gastland.

54. Wanneer er in geval van een daadwerkelijk verblijf van een burger van de Unie in het gastland krachtens en onder eerbiediging van artikel 7, leden 1 en 2, van Richtlijn 2004/38, aldaar een gezinsleven is opgebouwd of bestendigd, vereist de nuttige werking van de rechten die de betrokken burger van de Unie aan artikel 21, lid 1,

l'Union concerné tire de l'article 21, paragraphe 1, TFUE exige que la vie de famille que ce citoyen a menée dans l'État membre d'accueil puisse être poursuivie lors de son retour dans l'État membre dont il possède la nationalité, par l'octroi d'un droit de séjour dérivé au membre de la famille concerné, ressortissant d'un État tiers. En effet, en l'absence d'un tel droit de séjour dérivé, ce citoyen de l'Union serait dissuadé de quitter l'État membre dont il a la nationalité afin d'exercer son droit de séjour, en vertu de l'article 21, paragraphe 1, TFUE, dans un autre État membre, en raison du fait qu'il n'a pas la certitude de pouvoir poursuivre dans l'État membre dont il est originaire une vie de famille avec ses proches parents ainsi développée ou consolidée dans l'État membre d'accueil (voir, en ce sens, arrêts précités Eind, points 35 et 36, ainsi que lida, point 70).

55. *À fortiori*, l'effet utile de l'article 21, paragraphe 1, TFUE requiert que le citoyen de l'Union puisse poursuivre, lors de son retour dans l'État membre dont il a la nationalité, la vie de famille qu'il a menée dans l'État membre d'accueil, si ce citoyen et le membre de sa famille concerné, ressortissant d'un État tiers, ont acquis, dans ce dernier État membre, un droit de séjour permanent en vertu, respectivement, de l'article 16, paragraphes 1 et 2, de la directive 2004/38.

56. Partant, c'est le séjour effectif dans l'État membre d'accueil du citoyen de l'Union et du membre de sa famille, ressortissant d'un État tiers, en vertu et dans le respect des conditions énoncées, respectivement, aux paragraphes 1 et 2 de l'article 7 ou de l'article 16 de la directive 2004/38, qui ouvre, au retour de ce citoyen de l'Union dans l'État membre dont il a la nationalité, un droit de séjour dérivé, sur le fondement de l'article 21, paragraphe 1, TFUE, au ressortissant d'un État tiers avec lequel ledit citoyen a mené une vie de famille dans l'État membre d'accueil."

De plus, la Cour de justice déclare dans l'affaire C-230/17 (du 27 juin 2018) que le fait qu'une demande d'octroi d'un droit de séjour n'est pas intervenue "dans le prolongement naturel" du retour du citoyen de l'Union dans l'État membre de sa nationalité constitue un élément pertinent qui, sans présenter à lui seul un caractère déterminant, peut, dans le cadre d'une appréciation globale, conduire l'État d'origine du citoyen de l'Union concerné à conclure à l'inexistence d'un lien entre cette demande et l'exercice préalable, par ledit citoyen, de sa liberté de circulation et, par voie de conséquence, à refuser de délivrer un tel titre de séjour:

"28. Or, il y a lieu de rappeler que le droit de séjour dérivé, reconnu, en vertu de l'article 7, paragraphe 2, de la directive 2004/38, aux membres de la famille d'un citoyen de l'Union qui s'est établi sur le territoire d'un État

VWEU ontleent, dat het gezinsleven dat deze burger in het gastland heeft geleid, kan worden voortgezet bij diens terugkeer in de lidstaat van zijn nationaliteit, middels de toekenning van een afgeleid verblijfsrecht aan het betrokken familielid dat derdelander is. Zonder een dergelijk afgeleid verblijfsrecht zou deze burger van de Unie er immers van worden weerhouden de lidstaat van zijn nationaliteit te verlaten om zijn recht uit te oefenen om krachtens artikel 21, lid 1, VWEU in een andere lidstaat te verblijven, omdat hij niet de zekerheid heeft dat hij in zijn lidstaat van oorsprong een gezinsleven met zijn naaste verwanten dat hij in het gastland heeft opgebouwd of bestendigd, kan voortzetten (zie in die zin arresten Eind, punten 35 en 36, en lida, punt 70).

55. *A fortiori* vereist de nuttige werking van artikel 21, lid 1, VWEU dat de burger van de Unie bij zijn terugkeer in de lidstaat van zijn nationaliteit het gezinsleven kan voortzetten dat hij in het gastland leidde, indien deze burger en het betrokken familielid dat derdelander is, in dat gastland een duurzaam verblijfsrecht hebben verworven krachtens artikel 16, lid 1 respectievelijk lid 2, van Richtlijn 2004/38.

56. Het is dus het daadwerkelijke verblijf van de burger van de Unie en het familielid dat derdelander is, in het gastland, krachtens en onder eerbiediging van de voorwaarden genoemd in lid 1 respectievelijk lid 2 van artikel 7 of van artikel 16 van Richtlijn 2004/38, dat bij terugkeer van deze burger van de Unie in de lidstaat van zijn nationaliteit aan de derdelander met wie die burger van de Unie een gezinsleven in het gastland heeft geleid, een afgeleid verblijfsrecht op basis van artikel 21, lid 1, VWEU doet ontstaan."

Tevens verklaarde het Hof van justitie in de zaak C-230/17 (d.d. 27 juni 2018) dat het feit dat een verzoek om toekenning van een verblijfsrecht geen "natuurlijk vervolg" is op de terugkeer van de burger van de Unie naar de lidstaat van nationaliteit, een relevante factor is die, zonder dat hij op zichzelf beslissend is, ertoe kan leiden dat het land van herkomst van de betrokken burger van de Unie in het kader van een algemene beoordeling vaststelt dat er geen verband bestaat tussen dat verzoek en de voorafgaande uitoefening van het recht van vrij verkeer door die burger van de Unie en, bijgevolg, weigert een dergelijk verblijfsrecht toe te kennen:

"28. Er zij aan herinnerd dat het afgeleide verblijfsrecht dat krachtens artikel 7, lid 2, van Richtlijn 2004/38 wordt toegekend aan de familieleden van een burger van de Unie die zich gevestigd heeft op het grondgebied van

membre autre que celui dont il possède la nationalité, n'est pas soumis à la condition que ceux-ci entrent sur le territoire de cet État membre dans un certain délai après l'entrée de ce citoyen de l'Union.

29. En effet, aux termes de cette disposition, dans une telle situation, un droit de séjour dérivé est reconnu aux membres de la famille d'un citoyen de l'Union non pas seulement lorsqu'ils "accompagnent" ce citoyen dans un État membre autre que celui dont il possède la nationalité, mais également lorsqu'ils le "rejoignent" dans cet État membre.

30. Cela étant, il convient de rappeler que l'éventuel droit de séjour dans un État membre de l'Union du ressortissant d'un État tiers dérive de l'exercice de la liberté de circulation par un citoyen de l'Union (voir, en ce sens, arrêt du 12 mars 2014, O. et B., C-456/12, EU:C:2014:135, point 36 et jurisprudence citée).

31. L'octroi d'un droit de séjour dérivé sur le fondement de l'article 21, paragraphe 1, TFUE visant à permettre la poursuite, dans l'État membre dont le citoyen de l'Union concerné possède la nationalité, de la vie de famille qui s'est développée ou consolidée avec un membre de sa famille, ressortissant d'un État tiers, dans l'État membre d'accueil, les autorités compétentes de l'État membre dont le citoyen de l'Union possède la nationalité sont en droit de vérifier, avant d'octroyer un tel droit de séjour, qu'une telle vie de famille entre le citoyen de l'Union et le ressortissant d'un État tiers, membre de sa famille, n'avait pas été interrompue avant l'entrée du ressortissant d'un État tiers dans l'État membre dont le citoyen de l'Union concerné possède la nationalité.

32. Aux fins d'une telle vérification, l'État membre concerné peut prendre en considération, en tant que simple indice, le fait que le ressortissant d'un État tiers, membre de la famille de l'un de ses propres ressortissants, est entré sur son territoire après une période importante subséquente au retour de ce dernier sur ce territoire.

33. Il ne saurait toutefois être exclu qu'une vie de famille, développée ou consolidée entre un citoyen de l'Union et un membre de sa famille, ressortissant d'un État tiers, lors de leur séjour, en vertu et dans le respect du droit de l'Union, dans l'État membre d'accueil, se poursuive malgré le fait que ce citoyen retourne dans l'État membre dont il possède la nationalité sans être accompagné par le membre de sa famille concerné, qui se voit obligé, notamment pour des raisons ayant trait à sa situation personnelle, à sa profession ou à son éducation, de retarder son arrivée dans l'État membre d'origine du citoyen de l'Union en question.

een andere lidstaat dan die van zijn nationaliteit, niet afhankelijk is van de voorwaarde dat die familieleden op het grondgebied van deze lidstaat binnenkomen binnen een bepaalde termijn na de binnenkomst van die burger van de Unie.

29. Volgens die bepaling wordt in een dergelijke situatie immers een afgeleid verblijfsrecht toegekend aan familieleden van een burger van de Unie, niet enkel wanneer zij deze burger "begeleiden" in een andere lidstaat dan die waarvan hij de nationaliteit bezit, maar eveneens wanneer zij zich bij hem "voegen" in die lidstaat.

30. Overigens zij eraan herinnerd dat het eventuele verblijfsrecht van een derdelander in een lidstaat van de Unie is afgeleid uit de uitoefening van het recht van vrij verkeer door een burger van de Unie (zie in die zin arrest van 12 maart 2014, O. en B., C-456/12, EU:C:2014:135, punt 36 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

31. Aangezien de toekenning van een afgeleid verblijfsrecht krachtens artikel 21, lid 1, VWEU ertoe strekt de betrokken burger van de Unie in staat te stellen het gezinsleven dat hij in het gastland heeft opgebouwd of bestendigd met zijn familielid dat derdelander is, voort te zetten in de lidstaat waarvan hij de nationaliteit bezit, hebben de bevoegde autoriteiten van de lidstaat waarvan de burger van de Unie de nationaliteit bezit het recht om, alvorens een dergelijk verblijfsrecht toe te kennen, te controleren of dat gezinsleven van de burger van de Unie en de derdelander die lid is van zijn familie, niet was onderbroken voordat de derdelander is binnengekomen in de lidstaat waarvan de betrokken burger van de Unie de nationaliteit bezit.

32. In het kader van dit onderzoek kan de betreffende lidstaat rekening houden met het feit dat de derdelander die familielid is van een onderdaan van deze lidstaat, is binnengekomen op zijn grondgebied lang nadat die onderdaan was teruggekeerd naar dat grondgebied.

33. Het kan evenwel niet worden uitgesloten dat het gezinsleven van een burger van de Unie en een familielid dat derdelander is – dat is opgebouwd of bestendigd tijdens hun verblijf in het gastland krachtens en onder eerbiediging van het Unierecht – wordt voortgezet, hoewel deze burger terugkeert naar de lidstaat van zijn nationaliteit zonder het betrokken familielid, dat met name om redenen die verband houden met zijn persoonlijke situatie, beroep of opleiding ertoe gehouden is zijn binnenkomst in de lidstaat van herkomst van de betrokken burger van de Unie uit te stellen.

34. Partant, le fait que la demande d'un titre de séjour n'est pas intervenue "dans le prolongement naturel" du retour du citoyen de l'Union constitue un élément pertinent qui, sans présenter à lui seul un caractère déterminant, peut, dans le cadre d'une appréciation globale, conduire l'État d'origine du citoyen de l'Union concerné à conclure à l'inexistence d'un lien entre cette demande et l'exercice préalable, par ledit citoyen, de sa liberté de circulation et, par voie de conséquence, à refuser de délivrer un tel titre de séjour.

35. Compte tenu de l'ensemble des considérations qui précèdent, il y a lieu de répondre à la question posée que l'article 21, paragraphe 1, TFUE doit être interprété en ce sens qu'il ne s'oppose pas à une réglementation d'un État membre qui ne prévoit pas l'octroi d'un droit de séjour dérivé, au titre du droit de l'Union, à un ressortissant d'un État tiers, membre de la famille d'un citoyen de l'Union qui a la nationalité de cet État membre et qui y retourne après avoir séjourné, en vertu et dans le respect du droit de l'Union, dans un autre État membre, lorsque ledit membre de la famille du citoyen de l'Union concerné n'est pas entré sur le territoire de l'État membre d'origine de ce citoyen de l'Union ou n'y a pas introduit une demande de titre de séjour "dans le prolongement naturel" du retour, dans cet État membre, du citoyen de l'Union en question, pour autant qu'une telle réglementation exige, dans le cadre d'une appréciation globale, de tenir compte également d'autres éléments pertinents, en particulier ceux susceptibles de démontrer que, malgré le laps de temps qui s'est écoulé entre le retour du citoyen de l'Union dans ledit État membre et l'entrée du membre de sa famille, ressortissant d'un État tiers, dans le même État membre, la vie de famille développée et consolidée dans l'État membre d'accueil n'a pas pris fin, de sorte à justifier l'octroi, au membre de la famille concerné, d'un droit de séjour dérivé, ce qu'il appartient à la juridiction de renvoi de vérifier."

Lorsqu'un ressortissant propre, au cours de son séjour effectif dans un État membre d'accueil, conformément aux dispositions de la directive Citoyenneté (c'est-à-dire séjour conforme aux dispositions de l'article 7 ou 16 de cette directive), a développé ou consolidé sa vie familiale avec un ressortissant d'un pays tiers, alors, ce ressortissant propre doit, lors de son retour dans le Royaume, être autorisé à préserver la vie familiale développée ou consolidée dans l'État membre d'accueil, dans le respect des garanties prévues par la directive Citoyenneté, mais sous certaines conditions strictes.

Selon la Cour de justice, il s'agit d'une application analogique des dispositions de la directive Citoyenneté, en raison du fait que le ressortissant qui revient a fait usage de son droit de libre circulation et de séjour en vertu de l'article 21 TFUE. Selon la Cour, dans une telle

34. Derhalve is het feit dat het verzoek om toekenning van een verblijfsrecht geen "natuurlijk vervolg" is op de terugkeer van de burger van de Unie een relevante factor die, zonder dat hij op zichzelf beslissend is, ertoe kan leiden dat het land van herkomst van de betrokken burger van de Unie in het kader van een algemene beoordeling vaststelt dat er geen verband bestaat tussen dat verzoek en de voorafgaande uitoefening van het recht van vrij verkeer door die burger van de Unie en, bijgevolg, weigert een dergelijk verblijfsrecht toe te kennen.

35. Gelet op een en ander moet op de prejudiciële vraag worden geantwoord dat artikel 21, lid 1, VWEU aldus moet worden uitgelegd dat het zich niet verzet tegen een regeling van een lidstaat die niet voorziet in de toekenning van een afgeleid verblijfsrecht op grond van het Unierecht aan een derdelander die familielid is van een burger van de Unie die de nationaliteit van deze lidstaat heeft en naar deze lidstaat terugkeert nadat hij in een andere lidstaat heeft verbleven krachtens en onder eerbiediging van het Unierecht, wanneer dat familielid van de betrokken burger van de Unie niet op het grondgebied van de lidstaat van herkomst van die burger van de Unie is binnengekomen of daar geen verzoek om toekenning van een verblijfsrecht heeft ingediend "als natuurlijk vervolg" op de terugkeer van de betrokken burger van de Unie naar deze lidstaat, voor zover deze regeling vereist dat in het kader van een algemene beoordeling ook andere relevante factoren in aanmerking worden genomen, met name factoren die kunnen aantonen dat – niettegenstaande het tijdsverloop tussen de terugkeer van de burger van de Unie naar die lidstaat en de binnenkomst in dezelfde lidstaat van zijn familielid dat derdelander is – het in het gastland opgebouwde en bestendigde gezinsleven niet is beëindigd, wat de toekenning aan het betrokken familielid van een afgeleid verblijfsrecht rechtvaardigt, hetgeen de verwijzende rechter dient na te gaan."

Wanneer een eigen onderdaan, tijdens diens daadwerkelijke verblijf in een gastlidstaat overeenkomstig de bepalingen van de Burgerschapsrichtlijn (zijnde een verblijf conform het bepaalde in artikel 7 of 16 van deze richtlijn), een gezinsleven opbouwde of bestendigde met een onderdaan van een derde land, dan dient deze eigen onderdaan bij terugkeer naar het Rijk de mogelijkheid te krijgen om het in de gastlidstaat opgebouwde of bestendigde gezinsleven te behouden overeenkomstig de waarborgen van de Burgerschapsrichtlijn doch mits voldaan is aan een aantal strikte voorwaarden.

Volgens het Hof van justitie gaat het om een analoge toepassing van de bepalingen van de Burgerschapsrichtlijn ten gevolge van het gegeven dat de terugkerende onderdaan gebruik maakte van diens recht van vrij verkeer en verblijf overeenkomstig artikel 21 VWEU. Volgens

situation, les membres de la famille du ressortissant de retour doivent se voir accorder un droit de séjour dérivé qui n'est pas soumis à des conditions plus strictes que celles prévues par la directive Citoyenneté pour les citoyens de l'Union qui se trouvent en dehors de l'État membre dont ils ont la nationalité.

La logique de ce raisonnement est qu'en l'absence d'un tel droit de séjour dérivé pour les membres de la famille du ressortissant national de retour, ce dernier pourrait être dissuadé d'exercer son droit de séjour dans un autre État membre, en vertu de l'article 21, paragraphe 1er TFUE, étant donné qu'il n'a pas la certitude de pouvoir poursuivre, lors de son retour dans l'État membre dont il a la nationalité, une vie familiale avec ses proches qu'il a développé ou consolidé dans l'état d'accueil.

La Cour de justice a lié cette application analogique exceptionnelle des conditions de la directive Citoyenneté à un certain nombre de conditions strictes. Selon la Cour de justice, il ne peut y avoir d'application analogique du droit au regroupement familial, que si la vie familiale était déjà développé ou consolidé dans l'État membre d'accueil et que la vie familiale n'a pas pris fin avant l'entrée du membre de la famille sur le territoire du Royaume ou avant l'introduction de la demande de l'octroi d'un droit de séjour. Concrètement, cela implique que s'il s'écoule un certain temps entre le retour du Belge et l'arrivée ou la demande de regroupement familial du membre de la famille, l'Office des Étrangers peut demander des preuves supplémentaires qui peuvent prouver que la vie familiale n'a pas pris fin entre-temps. Le caractère effectif de la vie familiale est une condition *sine qua non* de l'exercice du droit au regroupement familial et est indissociable des deux autres conditions, comme indiqué par la Cour de justice. Si l'enquête démontre que la vie familiale commune entre le Belge et le membre de sa famille a complètement pris fin, il n'y a pas lieu d'accorder un droit de séjour dérivé sur la base de l'article 21 TFUE, qui vise à consolider une vie familiale existante lors du retour du Belge en Belgique.

L'extension des dispositions de l'article 40ter, § 1er de la loi du 15 décembre 1980 aux "autres membres de la famille" visés au nouvel article 47/2 de la même loi, fait suite à l'arrêt dans l'affaire C-89/17 (du 12 juillet 2018), dans lequel la Cour de justice a encore étendu l'application analogique des dispositions plus avantageuses de la directive Citoyenneté au partenaire de fait, visé à l'article 3, paragraphe 2, de la directive Citoyenneté, avec lequel le ressortissant national de retour a développé

het Hof dient in een dergelijke situatie aan de familieleden van de terugkerende onderdaan een afgeleid verblijfsrecht te worden toegekend dat niet aan strengere voorwaarden is onderworpen dan de voorwaarden die in de Burgerschapsrichtlijn voorzien worden voor burgers van de Unie die zich buiten hun lidstaat van nationaliteit bevinden.

De ratio achter deze redenering is dat bij het ontbreken van een dergelijk afgeleid verblijfsrecht voor de gezinsleden van de terugkerende nationale onderdaan, deze laatste weerhouden zou kunnen worden om zijn recht uit te oefenen om, krachtens artikel 21, lid 1, VWEU, in een andere lidstaat te verblijven, omdat hij niet de zekerheid heeft dat hij bij terugkeer naar zijn lidstaat van nationaliteit een gezinsleven met zijn naaste verwanten, dat in de gastlidstaat werd opgebouwd of bestendig, kan voortzetten.

Het Hof van Justitie koppelde deze uitzonderlijke analoge toepassing van de voorwaarden van de Burgerschapsrichtlijn aan een aantal strikte voorwaarden. Er kan volgens het Hof van Justitie slechts sprake zijn van een analoge toepassing inzake het recht op gezinshereniging indien het gezinsleven reeds was opgebouwd dan wel bestendig in de gastlidstaat en het gezinsleven niet beëindigd werd vóór de binnenkomst van het familielid op het grondgebied van het Rijk dan wel voor de indiening van het verzoek om toekenning van een verblijfsrecht. Dit laatste houdt concreet in dat wanneer er een zekere tijdspanne is tussen de terugkeer van de Belg en de aankomst of het verzoek om gezinshereniging van het familielid, de Dienst Vreemdelingenzaken bijkomende bewijstukken kan opvragen die kunnen aantonen dat het gezinsleven ondertussen niet beëindigd werd. Het daadwerkelijk karakter van het gezinsleven betreft een *conditio sine qua non* voor het kunnen uitoefenen van een recht op gezinshereniging en is onlosmakelijk verbonden met overige twee voorwaarden, zoals gesteld door het Hof van Justitie. Indien uit het onderzoek blijkt dat het gezamenlijke gezinsleven tussen de Belg en diens familielid volledig beëindigd werd, vervalt de noodzaak voor de toekenning van een afgeleid verblijfsrecht op basis van artikel 21 VWEU, dat tot doel heeft om een bestaand gezinsleven te bestendigen bij terugkeer van de Belg naar België.

De uitbreiding van de bepalingen onder artikel 40ter, § 1 van de wet van 15 december 1980 naar de "andere familieleden" bedoeld in het nieuwe artikel 47/2 van diezelfde wet, is het gevolg van het arrest in de zaak C-89/17 (dd. 12 juli 2018) waarin het Hof van Justitie de analoge toepassing van de meer voordelige bepalingen van de Burgerschapsrichtlijn verder uitbreidde naar de feitelijke partner, beoogd in artikel 3, lid 2 van de Burgerschapsrichtlijn, met wie de terugkerende

ou consolidé une relation durable dans l'État membre d'accueil:

"1) L'article 21, paragraphe 1, TFUE doit être interprété en ce sens qu'il fait obligation à l'État membre dont un citoyen de l'Union possède la nationalité de favoriser l'octroi d'une autorisation de séjour au partenaire non enregistré, ressortissant d'un État tiers et avec lequel ce citoyen de l'Union a une relation durable, dûment attestée, lorsque ledit citoyen de l'Union, après avoir exercé son droit à la libre circulation pour travailler dans un second État membre, conformément aux conditions prévues par la directive 2004/38/CE du Parlement européen et du Conseil, du 29 avril 2004, relative au droit des citoyens de l'Union et des membres de leurs familles de circuler et de séjourner librement sur le territoire des États membres, modifiant le règlement (CEE) n° 1612/68 et abrogeant les directives 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE et 93/96/CEE, retourne avec son partenaire dans l'État membre dont il possède la nationalité pour y séjourner.

2) L'article 21, paragraphe 1, TFUE doit être interprété en ce sens qu'une décision refusant d'accorder une autorisation de séjour au partenaire non enregistré, ressortissant d'un État tiers, d'un citoyen de l'Union, lequel, après avoir exercé son droit à la libre circulation pour travailler dans un second État membre, conformément aux conditions prévues par la directive 2004/38, retourne avec son partenaire dans l'État membre dont il a la nationalité pour y séjourner, doit être fondée sur un examen approfondi de la situation personnelle du demandeur et doit être motivée.

3) L'article 3, paragraphe 2, de la directive 2004/38 doit être interprété en ce sens que les ressortissants d'États tiers visés à cette disposition doivent disposer d'une voie de recours pour contester une décision de refus d'octroi d'une autorisation de séjour prise à leur égard, à la suite de l'exercice de laquelle le juge national doit pouvoir vérifier si la décision de refus repose sur une base factuelle suffisamment solide et si les garanties procédurales ont été respectées. Parmi ces garanties figure l'obligation, pour les autorités nationales compétentes, de procéder à un examen approfondi de la situation personnelle du demandeur et de motiver tout refus d'entrée ou de séjour."

Cette jurisprudence est déjà appliquée dans la pratique actuelle de l'Office des Étrangers. Cette modification vise à consacrer juridiquement la pratique adaptée et à offrir ainsi une plus grande sécurité juridique aux autres membres de la famille qui retournent sur le territoire

nationale onderdaan een duurzame relatie heeft opgebouwd of bestendig tijdens diens verblijf in de lidstaat van ontvangst:

"1) Artikel 21, lid 1, VWEU dient aldus te worden uitgelegd dat het de lidstaat waarvan een Unieburger de nationaliteit bezit, de verplichting oplegt om de afgifte van een verblijfsvergunning te vergemakkelijken voor de uit een derde land afkomstige niet-geregistreerde partner met wie deze Unieburger een deugdelijk bewezen duurzame relatie heeft, wanneer deze laatste, nadat hij – overeenkomstig de voorwaarden van Richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van de Richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG – zijn recht op vrij verkeer heeft uitgeoefend om in een andere lidstaat te werken, met zijn partner naar de lidstaat waarvan hij de nationaliteit bezit terugkeert om er te verblijven.

2) Artikel 21, lid 1, VWEU dient aldus te worden uitgelegd dat een besluit om geen verblijfsvergunning af te geven aan een uit een derde land afkomstige niet-geregistreerde partner van een burger van de Unie die, nadat hij overeenkomstig de voorwaarden van Richtlijn 2004/38 zijn recht op vrij verkeer heeft uitgeoefend om in een andere lidstaat te werken, met zijn partner naar de lidstaat waarvan hij de nationaliteit bezit terugkeert om er te verblijven, moet zijn gebaseerd op een grondig onderzoek van de persoonlijke situatie van de aanvrager en moet zijn gemotiveerd.

3) Artikel 3, lid 2, van Richtlijn 2004/38 dient aldus te worden uitgelegd dat de in deze bepaling bedoelde onderdanen van derde landen over een beroepsmogelijkheid moeten beschikken teneinde een op hen betrekking hebbend besluit tot weigering van een verblijfsvergunning te kunnen betwisten, en dat de nationale rechter na de uitoefening van dit beroep moet kunnen nagaan of het weigeringsbesluit op een voldoende solide feitelijke grondslag is gebaseerd en of het aan de procedurele waarborgen voldoet. De op de bevoegde nationale autoriteiten rustende verplichting om de persoonlijke situatie van de aanvrager nauwkeurig te onderzoeken en een eventuele weigering van toegang of verblijf te motiveren, maakt deel uit van deze waarborgen."

In de actuele praktijk van de Dienst Vreemdelingenzaken wordt deze rechtspraak reeds toegepast. Onderhavige wijziging beoogt de aangepaste praktijk wettelijk te verankeren en zodoende meer rechtszekerheid te bieden aan de andere familieleden die samen met de Belg naar het

belge avec le citoyen belge après avoir exercé un séjour effectif dans un autre État membre de l'Union européenne, conformément aux dispositions et conditions de la directive Citoyenneté.

Désormais, le Belge de retour qui a précédemment exercé son droit à la libre circulation, pourra bénéficier des dispositions plus avantageuses relatives au droit au regroupement familial telles qu'elles s'appliquent aux citoyens de l'Union et aux membres de leur famille dans la loi du 15 décembre 1980, que si les conditions cumulatives suivantes sont remplies:

1° la vie familiale est développée ou consolidée pendant le séjour effectif du ressortissant belge dans un autre État membre de l'Union européenne; et

2° les membres de la famille rejoignent ou accompagnent le Belge sur le territoire du Royaume; et

3° la vie familiale n'a pas pris fin avant l'entrée du membre de famille sur le territoire du Royaume ou avant l'introduction de la demande d'octroi d'un droit de séjour.

La deuxième modification apportée à l'article 40ter de la loi du 15 décembre 1980, vise à mettre en conformité les dispositions au paragraphe 2 de ce même article avec la jurisprudence de la Cour de justice concernant divers points.

Tout d'abord, le champ d'application du paragraphe 2 de l'article 40ter de la loi du 15 décembre 1980 est étendu aux membres de la famille du Belge de retour qui a précédemment exercé son droit de libre circulation et de séjour sur le territoire de l'Union européenne, mais qui ne remplissent pas les conditions fixées par la Cour de justice telles que transposées au paragraphe 1er du même article 40ter (cf. *supra*).

Actuellement, les dispositions de l'article 40ter, § 2, de la loi du 15 décembre 1980 ne s'appliquent qu'aux membres de la famille des Belges sédentaires. Suite à la jurisprudence de la Cour de justice et aux modifications apportées à l'article 40ter, § 1er, de la même loi, le champ d'application de l'article 40ter, § 2, comprendra désormais non seulement les membres de la famille du Belge sédentaire, mais également les membres de la famille du Belge qui a bien exercé son droit de libre circulation et de séjour mais qui ne remplissent pas les conditions strictes imposées par la Cour de Justice dans l'affaire C-230/17 en ce qui concerne l'application analogique exceptionnelle de la directive Citoyenneté et les avantages qu'elle contient.

Belgische grondgebied terugkeren na een daadwerkelijk verblijf te hebben uitgeoefend in een andere lidstaat van de Europese Unie conform de bepalingen en voorwaarden van de Burgerschapsrichtlijn.

Voortaan zal de terugkerende Belg die eerder gebruik maakte van zijn recht op vrij verkeer zich slechts kunnen beroepen op de meer voordelige bepalingen inzake het recht op gezinshereniging zoals deze in de wet van 15 december 1980 van toepassing zijn op de burgers van de Unie en hun gezinsleden, mits voldaan is aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

1° het gezinsleven werd opgebouwd of bestendig tijdens het daadwerkelijk verblijf van de Belg in een andere lidstaat van de Europese Unie; en

2° de familieleden vervoegen of begeleiden de Belg op het grondgebied van het Rijk; en

3° het gezinsleven werd niet beëindigd voor de binnenkomst van het familielid op het grondgebied van het Rijk dan wel voor de indiening van het verzoek om toekenning van een verblijfsrecht.

De tweede wijziging aangebracht aan artikel 40ter van de wet van 15 december 1980, beoogt het bepaalde in paragraaf 2 van datzelfde artikel in overeenstemming te brengen met de rechtspraak van het Hof van Justitie op diverse punten.

Vooreerst wordt het toepassingsgebied van paragraaf 2 van artikel 40ter van de wet van 15 december 1980 uitgebreid naar de gezinsleden van de terugkerende Belg die eerder gebruik maakte van diens recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de Europese Unie, maar dewelke niet voldoen aan de voorwaarden zoals gesteld door het Hof van Justitie zoals omgezet in paragraaf 1 van artikel 40ter (cfr. *supra*).

Actueel zijn de bepalingen van artikel 40ter, § 2 van de wet van 15 december 1980 enkel van toepassing op de gezinsleden van de sedentaire Belg. Ten gevolge van de rechtspraak van het Hof van Justitie en de wijzigingen doorgevoerd in artikel 40ter, § 1 van dezelfde wet, zal het toepassingsgebied van artikel 40ter, § 2 voortaan niet enkel betrekking hebben op de gezinsleden van de sedentaire Belg, maar tevens op de gezinsleden van de Belg die wel gebruik maakte van diens recht van vrij verkeer en verblijf maar dewelke niet voldoen aan de strikte voorwaarden die het Hof van Justitie in de zaak C-230/17 oplegde voor wat betreft de uitzonderlijke analoge toepassing van de Burgerschapsrichtlijn en de daarin vervatte voordelen.

Par ailleurs, le paragraphe 2 de l'article 40ter de la loi du 15 décembre 1980, contient en outre un certain nombre de modifications de fond:

La première modification de l'article 40ter, § 2, de la loi du 15 décembre 1980 vise à dissocier la disposition sous le 2° concernant le droit au regroupement familial des (petits) enfants du Belge, de son conjoint ou de son partenaire enregistré, des dispositions actuellement en vigueur et résultant de l'article 40bis, § 2, alinéa 1er, 3°, de la loi du 15 décembre 1980 et à imposer une condition supplémentaire concernant l'exercice de l'autorité parentale, y compris le droit de garde. Le législateur belge prévoit actuellement un droit au regroupement familial pour les descendants directs du Belge, de son conjoint ou de son partenaire enregistré qui viennent vivre avec le Belge ou le rejoindre. Toutefois si le descendant direct qui n'a pas encore atteint l'âge de dix-huit ans au moment de la demande de regroupement familial, il doit prouver que le Belge, son conjoint ou partenaire enregistré, exerce sur lui l'autorité parentale, y compris le droit de garde. Si l'autorité parentale est partagée, il doit prouver que l'autre titulaire de l'autorité parentale a donné son consentement pour l'introduction de la demande.

L'actuelle disposition de l'article 40ter, § 2, alinéa 1er, sous 1°, de la loi du 15 décembre 1980 se greffe sur ce qui est prévu à l'article 40bis, § 2, alinéa 1er, sous 3° de la même loi et ne prévoit, par conséquent, que la condition que le Belge, son conjoint ou son partenaire enregistré ait le droit de garde sur le descendant mineur. Cet ajout relatif au droit de garde, concerne une protection introduite par le législateur belge avec la loi du 8 juillet 2011 afin de prévenir l'enlèvement d'enfants. Comme indiqué précédemment, la condition du droit de garde n'offre pas les garanties nécessaire quant au plein exercice de l'autorité et des responsabilités parentales sur le territoire belge.

Comme c'est également le cas en droit belge, le droit de garde, dans d'autres pays, peut découler de différents instruments. Outre la loi ou une décision judiciaire, certaines législations nationales offrent aussi la possibilité de préciser cette prérogative par un acte notarié, ou même un accord mutuel entre les deux parents. Un tel acte ou accord n'offre pas les garanties nécessaires afin de prévenir les enlèvements d'enfants ou l'utilisation abusive de la procédure de regroupement familial.

Daarnaast bevat paragraaf 2 van artikel 40ter van de wet van 15 december 1980 bijkomend een aantal inhoudelijke wijzigingen:

De eerste wijziging aangebracht aan artikel 40ter, § 2 van de wet van 15 december 1980, beoogt de bepaling onder 2° inzake het recht op gezinshereniging in hoofde van de (klein)kinderen van de Belg, diens echtgeno(o)t(e) of geregistreerde partner, los te koppelen van de actueel geldende bepalingen zoals die voortvloeien uit artikel 40bis, § 2, eerste lid, onder 3°, van de wet van 15 december 1980 en een bijkomende voorwaarde op te leggen inzake de uitoefening van het ouderlijk gezag, inclusief het recht van bewaring. De Belgische wetgever voorziet op heden in een recht op gezinshereniging voor de rechtstreekse bloedverwanten in neergaande lijn van de Belg, diens echtgenoot of geregistreerde partner die de Belg komen begeleiden of vervoegen. Doch indien de rechtstreekse bloedverwant in neergaande lijn de leeftijd van achttien jaar nog niet bereikt heeft op het moment van het verzoek om gezinshereniging, dient deze aan te tonen dat de Belg of, desgevallend, diens echtgenoot of geregistreerde partner, het ouderlijk gezag inclusief het recht van bewaring over hem uitoefent. Indien het ouderlijk gezag wordt gedeeld, dient hij aan te tonen dat de andere houder van het gezag de toestemming heeft gegeven voor het indienen van de aanvraag gezinshereniging.

De actuele bepaling van artikel 40ter, § 2, eerste lid, onder 1° van de wet van 15 december 1980 is geënt op datgene wat voorzien is in artikel 40bis, § 2, eerste lid, onder 3° van diezelfde wet en voorziet bijgevolg louter in de voorwaarde dat de Belg, diens echtgenoot of geregistreerde partner, over het recht van bewaring over de minderjarige descendent dient te beschikken. Deze toevoeging inzake het recht van bewaring betrof een bescherming die door de Belgische wetgever met de wet van 8 juli 2011 werd ingevoerd teneinde kinderontvoeringen te voorkomen. Zoals eerder aangehaald, biedt de voorwaarde inzake het recht van bewaring niet de nodige garanties met betrekking tot de volledige uitoefening van het ouderlijke gezag en verantwoordelijkheden op het Belgische grondgebied.

Zoals ook het geval is naar Belgisch recht, kan het recht van bewaring in andere landen voortvloeien uit verschillende instrumenten. Naast de wet of een rechterlijke beslissing bieden sommige nationale wetgevingen ook de mogelijkheid om dit prerogatief nader te bepalen bij notariële akte of zelfs een onderlinge overeenkomst tussen beide ouders. Een dergelijke akte of overeenkomst biedt niet de nodige waarborgen teneinde kinderontvoeringen of oneigenlijk misbruik van de gezinsherenigingsprocedure te voorkomen.

Compte tenu de la jurisprudence précitée de la Cour de justice et de la délimitation claire qu'elle contient, le législateur belge estime qu'il n'y a pas d'obligation légale d'aligner le contenu des dispositions de l'article 40ter, § 2, de la loi du 15 décembre 1980 sur les dispositions plus avantageuses applicables aux citoyens de l'Union et aux membres de leur famille.

Afin d'éviter les abus de procédure et d'assurer une plus grande protection aux descendants mineurs d'un Belge sédentaire, l'exercice de l'autorité parentale, y compris le droit de garde, est imposé. Comme exposé ci-avant dans les modifications relatives à l'article 10 de la loi du 15 décembre 1980, il est essentiel que l'intérêt supérieur de l'enfant mineur soit garanti à tout moment, également dans le cadre du regroupement familial avec un Belge sédentaire.

Lorsque le Belge, son conjoint ou le partenaire enregistré, qui est le grand-parent d'un petit-enfant qui demande le regroupement familial, démontre qu'il ne peut prouver la condition de l'autorité parentale par des documents officiels conformes à l'article 35 de la loi du 16 juillet 2004 portant le Code de droit international privé ou aux conventions internationales en la matière, le ministre ou son délégué tient compte d'autres preuves valables produites dans ce cadre.

La deuxième modification apportée à l'article 40ter, § 2, de la loi du 15 décembre 1980, vise à aligner la disposition sous le 3° sur la jurisprudence de la Cour de justice relative au droit de séjour dérivé d'un parent, ressortissant d'un pays tiers, d'un Belge mineur et à prévenir un certain nombre d'abus constatés.

En effet, dans la pratique de l'Office des Étrangers, il est fréquemment constaté que les parents d'un Belge mineur qui ont été partiellement déchus de l'autorité parentale ou qui n'ont qu'un droit de visite limité avec le Belge mineur à la suite d'une condamnation judiciaire, demandent et obtiennent quand même un droit de séjour sur la base de la disposition large prévue dans l'actuel article 40ter, § 2, alinéa 1er, 2°, de la loi du 15 décembre 1980.

Afin d'éviter une telle recours abusif à la procédure de regroupement familial, il est désormais exigé que le parent qui accompagne le Belge mineur sur le territoire belge exerce l'autorité parentale, y compris le droit de garde sur le Belge, et qu'il s'occupe effectivement de lui. Cette exigence implique qu'un parent d'un pays tiers ne peut invoquer un droit de séjour dérivé lorsque,

Gelet op de eerder aangehaalde rechtspraak van het Hof van Justitie en de daarin vervatte duidelijke afbakening meent de Belgische wetgever dat er geen wettelijke verplichting is om de bepalingen van artikel 40ter, § 2 van de wet van 15 december 1980, inhoudelijk af te stemmen op de meer voordelige bepalingen die van toepassing zijn op de burgers van de Unie en hun gezinsleden.

Teneinde misbruik van de procedure te vermijden en een hogere bescherming te bieden aan de minderjarige bloedverwanten in neergaande lijn van een sedentaire Belg, wordt de uitoefening van het ouderlijk gezag inclusief het recht van bewaring opgelegd. Zoals hierboven uiteengezet in de wijzigingen met betrekking tot artikel 10 van de wet van 15 december 1980, is het van primordiaal belang dat het hogere belang van het minderjarige kind te allen tijde gewaarborgd wordt, ook in de context van gezinshereniging met een sedentaire Belg.

Indien de Belg, diens echtgenoot of geregistreerde partner, die de grootouder is van een kleinkind dat gezinshereniging aanvraagt, aantoon dat hij de voorwaarde van ouderlijk gezag niet kan bewijzen door middel van officiële documenten, overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie, dan houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met andere geldige bewijzen die in dit verband worden voorgelegd.

De tweede wijziging aangebracht aan artikel 40ter, § 2 van de wet van 15 december 1980, heeft tot doel de bepaling onder 3° in overeenstemming te brengen met de rechtspraak van het Hof van Justitie inzake het afgeleide recht op verblijf in hoofde van een ouder, onderdaan van een derde land, van een minderjarige Belg en zodoende een aantal vastgestelde misbruiken te voorkomen.

In de praktijk van de Dienst Vreemdelingenzaken wordt immers veelvuldig vastgesteld dat ouders van een minderjarige Belg die gedeeltelijk uit hun ouderlijk gezag werden ontzet of die slechts over een beperkt omgangsrecht met de minderjarige Belg beschikken ten gevolge van een gerechtelijke veroordeling, alsnog een verblijfsrecht aanvragen en verkrijgen op grond van de ruime bepaling voorzien in het actuele artikel 40ter, § 2, eerste lid, onder 2° van de Wet van 15 december 1980.

Teneinde dergelijk oneigenlijk gebruik van de gezinsherenigingsprocedure te voorkomen, wordt voortaan vereist dat de ouder die de minderjarige Belg op het Belgische grondgebied begeleidt, het ouderlijk gezag inclusief het recht van bewaring over Belg uitoefent, alsook daadwerkelijk zorg draagt voor de Belg. Deze vereiste brengt met zich mee dat een derdelander-ouder

par exemple, l'autre parent s'occupe exclusivement du Belge mineur.

Le législateur belge prévoit comme garantie supplémentaire que l'Office des Étrangers, lorsqu'il envisage un refus de séjour dans le chef du parent ressortissant d'un pays tiers, doit tenir compte de l'éventuelle relation de dépendance existant entre le Belge mineur et le parent en question afin de garantir au Belge mineur le droit de libre circulation et de séjour.

La Cour de justice a confirmé, ces dernières années, dans de nombreux arrêts ce droit de séjour dérivé du père ou de la mère d'un Belge mineur qui, en l'absence d'un élément transfrontalier, ne peut se prévaloir des dispositions plus avantageuses de la directive Citoyenneté.

Dans l'arrêt rendu dans l'affaire C-34/09 (du 8 mars 2011), la Cour de justice de l'Union européenne a jugé que le statut de citoyen de l'Union doit être le statut principal des ressortissants des États membres. Nonobstant le fait qu'en l'absence d'un élément transfrontalier, les dispositions de la directive Citoyenneté ne peuvent être appliquées, la Cour de justice a estimé que l'article 20 TFUE (sur la citoyenneté primaire de l'Union) implique qu'un droit de séjour dérivé doit être accordé au parent, ressortissant d'un pays tiers, d'un Belge mineur si le refus du droit de séjour a pour effet de contraindre le Belge sédentaire à quitter l'ensemble du territoire de l'Union européenne, le privant ainsi de la jouissance effective de la substance des droits attachés au statut de citoyen de l'Union:

“41. La Cour a relevé à plusieurs reprises que le statut de citoyen de l'Union a vocation à être le statut fondamental des ressortissants des États membres (voir, notamment, arrêts du 20 septembre 2001, Grzelczyk, C-184/99, Rec. p. I-6193, point 31; du 17 septembre 2002, Baumbast et R, C-413/99, Rec. p. I-7091, point 82, et arrêts précités Garcia Avello, point 22, Zhu et Chen, point 25, ainsi que Rottmann, point 43).

42. Dans ces conditions, l'article 20 TFUE s'oppose à des mesures nationales ayant pour effet de priver les citoyens de l'Union de la jouissance effective de l'essentiel des droits conférés par leur statut de citoyen de l'Union (voir, en ce sens, arrêt Rottmann, précité, point 42).

43. Or, le refus de séjour opposé à une personne, ressortissant d'un État tiers, dans l'État membre où

zich niet kan beroepen op een afgeleid recht op verblijf wanneer, bij wijze van voorbeeld, de daadwerkelijke zorg exclusief door de andere ouder wordt gedragen.

De Belgische wetgever voorziet als bijkomende garantie dat de dienst Vreemdelingenzaken bij de overweging van een weigering van verblijf in hoofde van de ouder, onderdaan van een derde land, rekening dient te houden met de eventuele afhankelijkheidsrelatie die er tussen de minderjarige Belg en ouder in kwestie bestaat ten einde het recht op vrij verkeer en verblijf in hoofde van de minderjarige Belg te kunnen waarborgen.

Het Europese Hof van Justitie bevestigde de afgelopen jaren in talrijke arresten dit afgeleide recht op verblijf in hoofde van de vader of moeder van een minderjarige Belg die, bij gebrek aan een grensoverschrijdend element, geen beroep kan doen op de voordeligere bepalingen van de Burgerschapsrichtlijn.

In het arrest in de zaak C-34/09 (dd. 8 maart 2011) verklaarde het Hof voor recht dat de hoedanigheid van burger van de Unie de primaire hoedanigheid van de onderdanen van de lidstaten moet zijn. Niettegenstaande er, bij gebrek aan een grensoverschrijdend element, geen toepassing gemaakt kan worden van de bepalingen van de Burgerschapsrichtlijn, oordeelde het Hof van Justitie dat artikel 20 VWEU (inzake het primaire Unieburgerschap) met zich meebrengt dat een afgeleid verblijfsrecht dient te worden toegekend aan de ouder, onderdaan van een derde land, van een minderjarige Belg indien een weigering van het verblijfsrecht tot gevolg zou hebben dat de sedentaire Belg het grondgebied van de Europese Unie in haar geheel zou moeten verlaten, waardoor deze het effectieve genot van de belangrijkste aan de status van Unieburger ontleende rechten zou worden ontzegd:

“41. Het Hof heeft herhaaldelijk verklaard dat de hoedanigheid van burger van de Unie de primaire hoedanigheid van de onderdanen van de lidstaten moet zijn (zie met name arresten van 20 september 2001, Grzelczyk, C-184/99, Jurispr. blz. I-6193, punt 31, en 17 september 2002, Baumbast en R, C-413/99, Jurispr. blz. I-7091, punt 82, en eerder aangehaalde arresten Garcia Avello, punt 22, Zhu en Chen, punt 25, en Rottmann, punt 43).

42. In die omstandigheden verzet artikel 20 VWEU zich tegen nationale maatregelen die tot gevolg hebben dat burgers van de Unie het effectieve genot wordt ontzegd van de belangrijkste aan hun status van burger van de Unie ontleende rechten (zie in die zin arrest Rottmann, punt 42).

43. Een dergelijke situatie ontstaat wanneer een staatsburger van een derde staat het recht wordt ontzegd

résident ses enfants en bas âge, ressortissants dudit État membre, dont elle assume la charge ainsi que le refus d'octroyer à cette personne un permis de travail auront un tel effet.

44. Il doit, en effet, être considéré qu'un tel refus de séjour aura pour conséquence que lesdits enfants, citoyens de l'Union, se verront obligés de quitter le territoire de l'Union pour accompagner leurs parents. De la même manière, si un permis de travail n'est pas octroyé à une telle personne, celle-ci risque de ne pas disposer de ressources nécessaires pour subvenir à ses propres besoins et à ceux de sa famille, ce qui aurait également pour conséquence que ses enfants, citoyens de l'Union, se verraient obligés de quitter le territoire de celle-ci. Dans de telles conditions, lesdits citoyens de l'Union seront, de fait, dans l'impossibilité d'exercer l'essentiel des droits conférés par leur statut de citoyen de l'Union.

45. Il y a dès lors lieu de répondre aux questions posées que l'article 20 TFUE doit être interprété en ce sens qu'il s'oppose à ce qu'un État membre, d'une part, refuse à un ressortissant d'un État tiers, qui assume la charge de ses enfants en bas âge, citoyens de l'Union, le séjour dans l'État membre de résidence de ces derniers et dont ils ont la nationalité et, d'autre part, refuse audit ressortissant d'un État tiers un permis de travail, dans la mesure où de telles décisions priveraient lesdits enfants de la jouissance effective de l'essentiel des droits attachés au statut de citoyen de l'Union."

Contrairement à la situation qui se présente dans le cas de citoyens de l'Union mineurs qui se trouvent sur le territoire belge et qui disposent de ressources suffisantes au sens des dispositions du nouvel article 40*bis*, § 2, alinéa 1er, sous 5°, de la loi du 15 décembre 1980, lors de l'appréciation de la protection des droits du ressortissant propre mineur, il faut également d'examiner, à titre de garantie supplémentaire, si un éventuel refus de séjour de la part du parent, par exemple parce qu'il ne s'occupe pas effectivement de l'enfant, ne porterait pas atteinte à la jouissance effective par le Belge mineur des principaux droits découlant du statut de citoyen de l'Union, en le contraignant à quitter le territoire de l'Union européenne dans son ensemble. Tel serait le cas, selon la Cour de justice, lorsqu'il existe une relation de dépendance entre le parent, ressortissant d'un pays tiers, et le citoyen belge mineur qu'un refus du droit de séjour dérivé de la part du parent aurait pour effet de contraindre effectivement le citoyen belge mineur à accompagner le parent, ressortissant d'un pays tiers, en

te verblijven in de lidstaat waar zijn kinderen van jonge leeftijd, staatsburgers van die lidstaat en te zijnen laste, verblijven, en wordt geweigerd hem een arbeidsvergunning af te geven.

44. Er is namelijk van uit te gaan dat een dergelijke weigering ertoe zal leiden dat deze kinderen, burgers van de Unie, zullen worden verplicht het grondgebied van de Unie te verlaten om hun ouders te volgen. Tevens loopt de betrokken persoon, indien hem geen arbeidsvergunning wordt afgegeven, het risico niet over voldoende bestaansmiddelen te beschikken om te voorzien in zijn eigen onderhoud en in dat van zijn gezin, wat er eveneens toe zou leiden dat zijn kinderen, burgers van de Unie, zouden worden verplicht het grondgebied van de Unie te verlaten. In die omstandigheden zullen bedoelde burgers van de Unie in de feitelijke onmogelijkheid verkeren de belangrijkste aan hun status van burger van de Unie ontleende rechten uit te oefenen.

45. Op de voorgelegde vragen dient dus te worden geantwoord dat artikel 20 VWEU aldus moet worden uitgelegd, dat het zich ertegen verzet dat een lidstaat aan een staatsburger van een derde staat, die zijn kinderen van jonge leeftijd, burgers van de Unie, ten laste heeft, het recht van verblijf ontzegt in de lidstaat waar deze kinderen verblijven en waarvan zij de nationaliteit bezitten, en hem bovendien een arbeidsvergunning weigert, aangezien zulke beslissingen de betrokken kinderen het effectieve genot van de belangrijkste aan de status van burger van de Unie ontleende rechten ontzeggen."

In tegenstelling tot de situatie die zich voordoet bij minderjarige burgers van de Unie die zich op het Belgische grondgebied bevinden als beschikker van voldoende bestaansmiddelen in de zin van het bepaalde in het nieuwe artikel 40*bis*, § 2, eerste lid, onder 5° van de wet van 15 december 1980, dient er bij de beoordeling van de vrijwaring van de rechten in hoofde van de minderjarige eigen onderdaan, als bijkomende waarborg onderzocht te worden of bij een eventuele weigering van verblijf in hoofde van de ouder, bijvoorbeeld omdat er niet voldaan is aan de voorwaarde van daadwerkelijke zorg, niet alsnog afbreuk zou gedaan worden aan het effectieve genot van de belangrijkste aan de status van burger van de Unie ontleende rechten in hoofde van de minderjarige Belg, doordat deze genooddaakt zou worden om het grondgebied van de Europese Unie in haar geheel te verlaten. Dit zou, aldus het Hof van Justitie, het geval zijn wanneer er tussen de ouder, onderdaan van een derde land, en de minderjarige Belg een zodanige afhankelijkheidsverhouding bestaat dat een weigering

dehors du territoire de l'Union européenne (arrêt dans l'affaire C-133/15, du 10 mai 2017):

“70. En l'occurrence, pour apprécier le risque que l'enfant concerné, citoyen de l'Union, soit contraint de quitter le territoire de l'Union et soit ainsi privé de la jouissance effective de l'essentiel des droits que lui confère l'article 20 TFUE si son parent, ressortissant d'un pays tiers, se voyait refuser l'octroi d'un droit de séjour dans l'État membre concerné, il importe de déterminer, dans chaque affaire en cause au principal, quel est le parent qui assume la garde effective de l'enfant et s'il existe une relation de dépendance effective entre celui-ci et le parent ressortissant d'un pays tiers. Dans le cadre de cette appréciation, les autorités compétentes doivent tenir compte du droit au respect de la vie familiale, tel qu'il est énoncé à l'article 7 de la charte des droits fondamentaux de l'Union européenne, cet article devant être lu en combinaison avec l'obligation de prendre en considération l'intérêt supérieur de l'enfant, reconnu à l'article 24, paragraphe 2, de ladite charte.

71. Aux fins d'une telle appréciation, la circonstance que l'autre parent, citoyen de l'Union, est réellement capable de et prêt à assumer seul la charge quotidienne et effective de l'enfant constitue un élément pertinent, mais qui n'est pas à lui seul suffisant pour pouvoir constater qu'il n'existe pas, entre le parent ressortissant d'un pays tiers et l'enfant, une relation de dépendance telle que ce dernier serait contraint de quitter le territoire de l'Union si un droit de séjour était refusé à ce ressortissant d'un pays tiers. En effet, une telle constatation doit être fondée sur la prise en compte, dans l'intérêt supérieur de l'enfant concerné, de l'ensemble des circonstances de l'espèce, notamment de son âge, de son développement physique et émotionnel, du degré de sa relation affective tant avec le parent citoyen de l'Union qu'avec le parent ressortissant d'un pays tiers, ainsi que du risque que la séparation d'avec ce dernier engendrerait pour l'équilibre de cet enfant.

72. Au vu des considérations qui précèdent, il convient de répondre aux première et deuxième questions que l'article 20 TFUE doit être interprété en ce sens que, aux fins d'apprécier si un enfant, citoyen de l'Union, serait contraint de quitter le territoire de l'Union dans son ensemble et serait ainsi privé de la jouissance effective de l'essentiel des droits que lui confère cet article si son parent, ressortissant d'un pays tiers, se

van het afgeleide verblijfsrecht in hoofde van de ouder tot gevolg zou hebben dat de minderjarige Belg in feite gedwongen zou worden om de ouder, onderdaan van een derde land, te begeleiden buiten het grondgebied van de Europese Unie (arrest in de zaak C-133/15, d.d. 10 mei 2017):

“70. In het onderhavige geval moet, voor de beoordeling van het risico dat het betrokken kind, burger van de Unie, genoopt zal zijn het grondgebied van de Unie te verlaten en hem dus het effectieve genot van de essentie van de rechten die artikel 20 VWEU hem verleent, zal worden ontzegd indien aan zijn ouder, onderdaan van een derde land, een verblijfsrecht in de betrokken lidstaat werd geweigerd, voor elk van de hoofdgedingen worden bepaald welke ouder de daadwerkelijke zorg over het kind heeft en of er een daadwerkelijke afhankelijkheidsverhouding bestaat tussen het kind en de ouder die onderdaan is van een derde land. In het kader van die beoordeling dienen de bevoegde autoriteiten rekening te houden met het recht op eerbiediging van het gezinsleven zoals dat is neergelegd in artikel 7 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, waarbij dat artikel moet worden gelezen in samenhang met de verplichting tot inachtneming van het in artikel 24, lid 2, van dat Handvest erkende hogere belang van het kind.

71. Voor die beoordeling vormt de omstandigheid dat de andere ouder, burger van de Unie, daadwerkelijk alleen de dagelijkse daadwerkelijke zorg voor het kind kan en wil dragen, een gegeven dat relevant is, maar dat op zich niet volstaat om te kunnen vaststellen dat er tussen de ouder die onderdaan van een derde land is en het kind niet een zodanige afhankelijkheidsverhouding bestaat dat het kind genoopt zou zijn het grondgebied van de Unie te verlaten indien aan die onderdaan van een derde land een verblijfsrecht werd geweigerd. Om tot een dergelijke vaststelling te komen moeten immers, in het hogere belang van het kind, alle betrokken omstandigheden in de beschouwing worden betrokken, meer in het bijzonder de leeftijd van het kind, zijn lichamelijke en emotionele ontwikkeling, de mate van zijn affectieve relatie zowel met de ouder die burger van de Unie is als met de ouder die onderdaan van een derde land is, evenals het risico dat voor het evenwicht van het kind zou ontstaan indien het van deze laatste ouder zou worden gescheiden.

72. Gelet op bovenstaande overwegingen moet op de eerste en de tweede vraag worden geantwoord dat artikel 20 VWEU aldus moet worden uitgelegd dat, voor de beoordeling of een kind, burger van de Unie, genoopt zou zijn het grondgebied van de Unie in zijn geheel te verlaten en hem dus het effectieve genot van de essentie van de rechten die dat artikel hem verleent, zal worden ontzegd indien aan zijn ouder, onderdaan

voyait refuser la reconnaissance d'un droit de séjour dans l'État membre concerné, la circonstance que l'autre parent, citoyen de l'Union, est réellement capable de et prêt à assumer seul la charge quotidienne et effective de l'enfant est un élément pertinent mais non suffisant pour pouvoir constater l'absence, entre le parent ressortissant d'un pays tiers et l'enfant, d'une relation de dépendance telle que ce dernier serait soumis à pareille contrainte dans le cas d'un tel refus. Une telle appréciation doit être fondée sur la prise en compte, dans l'intérêt supérieur de l'enfant, de l'ensemble des circonstances de l'espèce, notamment, de son âge, de son développement physique et émotionnel, du degré de sa relation affective tant avec le parent citoyen de l'Union qu'avec le parent ressortissant d'un pays tiers, ainsi que du risque que la séparation d'avec ce dernier engendrerait pour son équilibre."

La Cour a souligné à plusieurs reprises que l'aspect de la relation de dépendance est un critère de nature particulière qui ne s'appliquera que dans certaines circonstances, notamment lorsque le ressortissant propre mineur est "en fait contraint non seulement de quitter le territoire de l'État membre dont il est citoyen mais également celui de l'Union dans son ensemble".

Le seul fait qu'il serait souhaitable pour le ressortissant propre mineur de permettre au parent, ressortissant d'un pays tiers, de séjourner avec lui sur le territoire de l'Union européenne, pour des raisons économiques ou pour préserver l'unité familiale sur le territoire de l'Union, ne suffit pas selon la Cour (cf. arrêt dans l'affaire C-256/11, du 15 novembre 2011, considérant 68). L'existence d'un lien familial entre le citoyen de l'Union mineur et le parent du pays tiers n'est pas suffisante (cf. arrêt dans l'affaire C-82/16, du 8 mai 2018, considérant 75).

Les facteurs pertinents qui peuvent être pris en considération lors de l'évaluation d'une relation de dépendance, selon la jurisprudence de la Cour de justice, sont:

qui est le titulaire de l'autorité parentale;

la présence d'un autre parent ayant un droit de séjour permanent dans l'État membre de résidence de l'enfant;

quel parent supporte la charge légale, financière ou affective de l'enfant;

van een derde land, een verblijfsrecht in de betrokken lidstaat werd geweigerd, de omstandigheid dat de andere ouder, burger van de Unie, daadwerkelijk alleen de dagelijkse daadwerkelijke zorg voor het kind kan en wil dragen, een gegeven vormt dat relevant is, maar dat niet volstaat om te kunnen vaststellen dat er tussen de ouder die onderdaan van een derde land is en het kind niet een zodanige afhankelijkheidsverhouding bestaat dat het kind in geval van een dergelijke weigering het grondgebied van de Unie zou moeten verlaten. Om tot een dergelijke vaststelling te komen moeten, in het hogere belang van het kind, alle betrokken omstandigheden in de beschouwing worden betrokken, meer in het bijzonder de leeftijd van het kind, zijn lichamelijke en emotionele ontwikkeling, de mate van zijn affectieve relatie zowel met de ouder die burger van de Unie is als met de ouder die onderdaan van een derde land is, evenals het risico dat voor het evenwicht van het kind zou ontstaan indien het van deze laatste ouder zou worden gescheiden."

Het Hof benadrukte meermaals dat het aspect van de afhankelijkheidsverhouding een criterium van bijzondere aard betreft dat slechts in bepaalde omstandigheden toepassing zal vinden, met name wanneer de minderjarige eigen onderdaan "feitelijk wordt verplicht om niet alleen het grondgebied van de lidstaat waarvan hij staatsburger is, maar ook dat van de Unie als geheel te verlaten".

Het enkele feit dat het voor de minderjarige eigen onderdaan wenselijk zou zijn dat de ouder, onderdaan van een derde land, bij hem op het grondgebied van de Europese Unie kan verblijven, om economische redenen of om de eenheid van de familie op het grondgebied van de Unie te bewaren, volstaat niet volgens het Hof (cfr. arrest in de zaak C-256/11, d.d. 15 november 2011, overweging 68). Het bestaan van een gezinsband tussen de minderjarige eigen onderdaan en de derdelander-ouder volstaat niet (cfr. arrest in de zaak C-82/16, d.d. 8 mei 2018, overweging 75).

Relevante factoren die volgens de rechtspraak van het Hof van Justitie mee in overweging kunnen worden genomen bij de beoordeling van een afhankelijkheidsverhouding, zijn:

wie de houder is van het ouderlijk gezag;

of er een andere ouder met een permanent verblijfsrecht aanwezig is in de lidstaat van verblijf van het kind;

bij welke ouder de wettelijke, financiële of affectieve last van het kind rust;

la présence d'un autre parent citoyen de l'Union sur le territoire de l'Union européenne qui peut et veut s'occuper effectivement de l'enfant mineur;

l'âge de l'enfant;

le développement physique et émotionnel de l'enfant;

l'étendue de sa relation affective tant avec le parent citoyen de l'Union qu'avec le parent ressortissant d'un pays tiers;

le risque pour l'équilibre de l'enfant en cas de séparation avec le parent ressortissant d'un pays tiers;

(Cf. les arrêts de la Cour de justice européenne dans les affaires C-356/11 et C-357/11 (du 6 décembre 2012) et C-133/15 (du 10 mai 2017).)

Enfin, la Cour a précisé que la charge de preuve à cet égard incombe au parent (arrêt dans l'affaire C-133/15 du 10 mai 2017):

“75. À cet égard, il convient de relever que, dans le cas où un ressortissant d'un pays tiers, parent d'un enfant mineur ressortissant d'un État membre, dont il s'occupe quotidiennement et effectivement, entend obtenir des autorités compétentes de cet État membre la reconnaissance d'un droit de séjour dérivé fondé sur l'article 20 TFUE, il lui appartient d'apporter les éléments permettant d'apprécier si les conditions d'application de cet article sont remplies, notamment ceux établissant qu'une décision refusant le droit de séjour au parent ressortissant d'un pays tiers priverait l'enfant de la jouissance effective de l'essentiel des droits attachés au statut de citoyen de l'Union en l'obligeant à quitter le territoire de l'Union, pris dans son ensemble.

76. Toutefois, ainsi que l'indique la Commission européenne, s'il appartient, en principe, au parent ressortissant d'un pays tiers d'apporter les éléments visant à démontrer qu'il tire un droit de séjour de l'article 20 TFUE, en particulier ceux établissant que, en cas de refus de séjour, l'enfant se verrait obligé de quitter le territoire de l'Union, il demeure que, dans le cadre de l'appréciation des conditions nécessaires pour que ce ressortissant puisse bénéficier d'un tel droit de séjour, les autorités nationales compétentes doivent veiller à ce que l'application d'une réglementation nationale concernant la charge de la preuve telle que celle en cause dans les litiges au principal ne puisse compromettre l'effet utile de l'article 20 TFUE.

of er een andere Unieburger-ouder op het grondgebied van de Europese Unie aanwezig is, die de dagelijkse daadwerkelijke zorg voor het minderjarige kind kan en wil opnemen;

de leeftijd van het kind;

de lichamelijke en emotionele ontwikkeling van het kind;

de mate van zijn affectieve relatie zowel met de ouder die burger van de Unie is als met de ouder die onderdaan van een derde land is;

het risico dat voor het evenwicht van het kind zou ontstaan indien het van de derdelander-ouder zou worden gescheiden;

(Cfr. de arresten van het Europese Hof van Justitie in de zaken C-356/11 en C-357/11 (d.d. 6 december 2012) en C-133/15 (d.d. 10 mei 2017).)

Het Hof verklaarde tot slot dat de bewijslast dienaangaande bij de ouder berust (arrest in de zaak C-133/15, d.d. 10 mei 2017):

“75. Dienaangaande moet worden opgemerkt dat een onderdaan van een derde land, ouder van een minderjarig kind dat onderdaan is van een lidstaat en voor wie hij dagelijks daadwerkelijk zorgt, die van de bevoegde autoriteiten van die lidstaat de erkenning van een op artikel 20 VWEU gebaseerd afgeleid verblijfsrecht wenst te verkrijgen, alle gegevens dient te verschaffen aan de hand waarvan kan worden beoordeeld of aan de voorwaarden voor toepassing van die bepaling is voldaan, inzonderheid de gegevens die aantonen dat het kind bij een weigering om een verblijfsrecht toe te kennen aan de ouder die onderdaan van een derde land is, het effectieve genot van de essentie van de aan de status van burger van de Unie ontleende rechten zou worden ontzegd doordat het genoot zou zijn het grondgebied van de Unie in zijn geheel te verlaten.

76. Zoals de Europese Commissie opmerkt, is het in beginsel weliswaar aan de ouder die onderdaan van een derde land is om de gegevens over te leggen waaruit blijkt dat hij een verblijfsrecht aan artikel 20 VWEU ontleent, in het bijzonder de gegevens die aantonen dat bij weigering van een verblijfsrecht het kind het grondgebied van de Unie zou moeten verlaten, maar dat neemt niet weg dat de bevoegde nationale autoriteiten er in het kader van de beoordeling van de voorwaarden die vervuld moeten zijn opdat die onderdaan voor een verblijfsrecht in aanmerking komt, voor moeten waken dat de toepassing van nationale voorschriften betreffende de bewijslast zoals die in de hoofdgedingen afdoet aan de nuttige werking van artikel 20 VWEU.

....

78. Au vu des considérations qui précèdent, il y a lieu de répondre à la troisième question que l'article 20 TFUE doit être interprété en ce sens qu'il ne s'oppose pas à ce qu'un État membre subordonne le droit de séjour sur son territoire d'un ressortissant d'un pays tiers, parent d'un enfant mineur qui a la nationalité de cet État membre, dont il s'occupe quotidiennement et effectivement, à l'obligation pour ce ressortissant d'apporter les éléments permettant d'établir qu'une décision refusant le droit de séjour au parent ressortissant d'un pays tiers priverait l'enfant de la jouissance effective de l'essentiel des droits attachés au statut de citoyen de l'Union en l'obligeant à quitter le territoire de l'Union, pris dans son ensemble. Il appartient toutefois aux autorités compétentes de l'État membre concerné de procéder, sur la base des éléments fournis par le ressortissant d'un pays tiers, aux recherches nécessaires pour pouvoir apprécier, à la lumière de l'ensemble des circonstances de l'espèce, si une décision de refus aurait de telles conséquences."

Suite à cette jurisprudence, une garantie supplémentaire est prévue par le nouvel article 40ter, paragraphe 3 de la loi du 15 décembre 1980, qui prévoit une obligation pour le ministre ou son délégué, lors d'une éventuelle décision de refus de séjour à un membre de la famille visé à l'article 40ter, § 2, alinéa 1er, 3°, de tenir compte de la nature et de la solidité des liens familiaux et de la relation de dépendance existant entre le membre de la famille et le belge mineur, ainsi que des conséquences qu'une éventuelle décision de refus de séjour aurait sur le droit de libre circulation et de séjour du Belge mineur. Pour apprécier l'existence d'une telle relation de dépendance, le ministre ou son délégué tient compte de tous les circonstances pertinents et documents présentés.

La dernière modification de l'article 40ter, de la loi du 15 décembre 1980, vise à clarifier les motifs de fin de séjour au nom d'un membre de la famille d'un Belge en les reprenant dans un nouveau paragraphe 4 et en faisant explicitement référence à la garantie supplémentaire prévue au paragraphe 3 du même article (relation de dépendance). Ceci afin d'éviter toute confusion avec les dispositions des articles 42ter et 42quater de la même loi, qui, le cas échéant, s'appliqueraient.

Lorsque le ministre ou son délégué envisage de prendre une décision de fin de séjour d'un membre de la famille visé au § 2, alinéa 1er, il tient également compte de la nature et de solidité des liens familiaux et de la

....

78. Gelet op het voorgaande moet op de derde vraag worden geantwoord dat artikel 20 VWEU aldus moet worden uitgelegd dat het er niet aan in de weg staat dat een lidstaat aan het verblijfsrecht op zijn grondgebied van een onderdaan van een derde land, ouder van een minderjarig kind dat de nationaliteit van die lidstaat heeft, voor wie hij dagelijks daadwerkelijk zorgt, de verplichting verbindt dat die onderdaan de gegevens verschaft die aantonen dat het kind bij een weigering om een verblijfsrecht toe te kennen aan de ouder die onderdaan van een derde land is, het effectieve genot van de essentie van de aan de status van burger van de Unie ontleende rechten zou worden onzegd doordat het genoot zou zijn het grondgebied van de Unie in zijn geheel te verlaten. Het is echter aan de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaat om aan de hand van de door de onderdaan van een derde land verschaft gegevens het nodige onderzoek te doen teneinde, gelet op alle omstandigheden van het geval, te kunnen beoordelen of een weigering dergelijke gevolgen zou hebben."

Ten gevolge van deze rechtspraak wordt bijgevolg de bijkomende garantie voorzien in de nieuwe paragraaf 3 van artikel 40ter, van de wet van 15 december 1980, dewelke voorziet in een verplichting voor de minister of diens gemachtigde om, bij een eventuele beslissing tot weigering van verblijf in hoofde van een gezinslid bedoeld in artikel 40ter, § 2, eerste lid, 3°, rekening te houden met de aard en de hechtheid van de familiebanden en de afhankelijkheidsverhouding die er bestaat tussen het gezinslid en de minderjarige Belg, alsook met de gevolgen die een eventuele beslissing tot weigering van verblijf met zich zouden meebrengen voor het recht van vrij verkeer en verblijf in hoofde van de minderjarige Belg. Bij de beoordeling of er sprake is van een dergelijke afhankelijkheidsverhouding, houdt de minister of diens gemachtigde rekening met alle voorgelegde stukken en relevante omstandigheden.

De laatste wijziging aangebracht aan artikel 40ter van de wet van 15 december 1980, beoogt de gronden tot beëindiging van verblijf in hoofde van een familielid van een Belg te verduidelijken door deze op te nemen in een nieuwe paragraaf 4 en daarbij uitdrukkelijk te verwijzen naar de bijkomende waarborg die voorzien wordt in de paragraaf 3 van datzelfde artikel (afhankelijkheidsverhouding). Dit opdat er geen verwarring zou ontstaan met het bepaalde in de artikelen 42ter en 42quater van diezelfde wet dat, desgevallend, toepassing zou vinden.

Wanneer de minister of zijn gemachtigde overweegt om een beslissing tot einde van verblijf te nemen in hoofde van een gezinslid bedoeld in § 2, eerste lid, 3°, houdt deze eveneens rekening met de aard en de hechtheid

relation de dépendance existant entre le membre de la famille et le Belge mineur, ainsi que des conséquences qu'une éventuelle décision de refus de séjour aurait sur le droit de libre circulation et de séjour du Belge mineur.

Art. 12

Les modifications a) et b) apportées à l'article 42*ter*, § 1er, alinéa 1er de la loi du 15 décembre 1980 visent à élargir les motifs de fin du droit de séjour dans le cadre du droit au regroupement familial avec un citoyen de l'Union. L'actuel article 42*ter*, de la loi du 15 décembre 1980, est complété à cet effet par un certain nombre de motifs de fin du droit de séjour qui peuvent être appliqués par le ministre ou son délégué pendant les cinq premières années de séjour au nom d'un membre de la famille et pour autant que ce membre de la famille ne bénéficie pas encore d'un droit de séjour permanent au sens de l'article 42*quinquies* de la loi du 15 décembre 1980.

Il s'agit des situations suivantes:

— le parent visé à l'article 40*bis*, § 2, alinéa 1er, 5°, ne s'occupe plus effectivement du citoyen de l'Union mineur;

— le citoyen de l'Union visé à l'article 40, § 4, alinéa 1er, 2° ou 3°, ne dispose plus de ressources suffisantes et/ou d'une assurance maladie telle que visées à l'article 40*bis*, § 4, alinéas 2 ou 3.

Pendant les cinq premières années de leur droit de séjour, le droit de séjour des membres de la famille du citoyen de l'Union est soumis aux conditions prévues à l'article 40*bis* de la loi 15 décembre 1980. Avec cette modification, le non-respect de ces conditions pendant la période où le membre de la famille bénéficie d'un droit de séjour conditionnel est expressément inclus dans l'article 42*ter* de cette même loi. Cela permet une meilleure application des conditions prévues par la directive Citoyenneté et de l'ensemble de la jurisprudence de la Cour de justice.

Art. 13

Les modifications apportées par a) et b) à l'article 42*quater*, § 1er, alinéa 1er de la loi du 15 décembre 1980 visent à étendre les motifs de fin de la même manière que celle prévue par les modifications apportées par a) et b) à l'article 42*ter*, § 1er, alinéa 1er de la même loi.

van de familiebanden en de afhankelijkheidsverhouding die er bestaat tussen het gezinslid en de minderjarige Belg alsook met de gevolgen die een eventuele beslissing tot weigering van verblijf met zich zouden meebrengen voor het recht van vrij verkeer en verblijf in hoofde van de minderjarige Belg.

Art. 12

De wijzigingen onder a) en b), aangebracht aan artikel 42*ter*, § 1, eerste lid van de wet van 15 december 1980, beogen de gronden tot beëindiging van het verblijfsrecht in het kader van het recht op gezinshereniging met een burger van de Unie, te verruimen. Het actuele artikel 42*ter* van de wet van 15 december 1980 wordt daartoe aangevuld met een aantal gronden tot beëindiging van het verblijfsrecht dewelke door de minister of zijn gemachtigde kunnen worden uitgeoefend gedurende de eerste vijf jaar van verblijf in hoofde van een gezinslid en voor zover deze nog geen duurzaam verblijfsrecht geniet in de zin van artikel 42*quinquies* van de wet van 15 december 1980.

Het gaat om de volgende situaties:

— de ouder bedoeld in artikel 40*bis*, § 2, eerste lid, 5°, draagt niet meer de daadwerkelijke zorg voor de minderjarige burger van de Unie;

— de burger van de Unie zoals bedoeld in artikel 40, § 4, eerste lid, 2° of 3°, beschikt niet meer over voldoende bestaansmiddelen en/of een ziektekostenverzekering zoals bedoeld in artikel 40*bis*, § 4, tweede, of derde lid.

Gedurende de eerste vijf jaar van hun verblijfsrecht, is het recht op verblijf in hoofde van de familieleden van de burger van de Unie onderworpen aan de voorwaarden voorzien in artikel 40*bis* van de wet van 15 december 1980. Met onderhavige wijziging wordt het niet naleven van deze voorwaarden gedurende de periode dat het gezinslid over een voorwaardelijk verblijfsrecht beschikt, uitdrukkelijk opgenomen in artikel 42*ter* van diezelfde wet. Dit laat toe een betere naleving van de voorwaarden voorzien in de Burgerschapsrichtlijn en doorheen de rechtspraak van het Hof van Justitie, af te dwingen.

Art. 13

De wijzigingen onder a) en b), aangebracht aan artikel 42*quater*, § 1, eerste lid van de wet van 15 december 1980, beogen eenzelfde uitbreiding van de beëindigingsgronden als voorzien in de wijzigingen onder a) en b), aangebracht aan artikel 42*ter*, § 1, eerste lid van diezelfde wet.

L'actuel article 42^{quater} de la loi du 15 décembre 1980, est complété à cet effet par les mêmes motifs de fin du droit de séjour qui peuvent être appliqués par le ministre ou son délégué pendant les cinq premières années de séjour d'un ressortissant d'un pays tiers, membre de la famille d'un citoyen de l'Union et pour autant que ce membre de la famille ne bénéficie pas encore d'un droit de séjour permanent au sens de l'article 42^{quinqüies} de la loi du 15 décembre 1980.

Art. 14

Le chapitre *Ibis* (autres membres de la famille d'un citoyen de l'Union) de la loi du 15 décembre 1980 est réécrit de manière à en améliorer la lisibilité de ce chapitre. En conséquence, le contenu des actuels articles 47/1 et 47/2 est inversé de sorte que ce chapitre commence par les dispositions relatives au champ d'application. Le nouvel article 47/1 reprend donc les dispositions concernant le champ d'application de ce chapitre tandis que le nouvel article 47/2 contient les dispositions relatives aux catégories de membres de la famille pouvant bénéficier d'un droit au regroupement familial en vertu du chapitre *Ibis*.

La modification apportée à l'article 47/1 de la loi du 15 décembre 1980 met en conformité le champ d'application du chapitre *Ibis* (autres membres de la famille d'un citoyen de l'Union) de la même loi avec la jurisprudence de la Cour de justice en étendant le droit au regroupement familial prévu par la directive Citoyenneté aux autres membres de la famille d'un Belge qui revient sur le territoire belge après avoir exercé préalablement son droit de libre circulation et de séjour au sens de l'article 21 TFUE au moyen d'un séjour effectif dans un autre État membre de l'Union européenne.

Dans l'arrêt Banger (C-89/17, du 18 juillet 2018), la Cour de justice a jugé que l'article 21 du TFUE impose à l'État membre dont le citoyen a la nationalité d'appliquer le régime préférentiel de l'article 3, paragraphe 2, de la directive Citoyenneté au partenaire de fait, ressortissant d'un pays tiers, avec lequel le ressortissant entretient une relation de partenariat durable lorsque ce dernier retourne avec ce partenaire dans l'État membre dont il a la nationalité après avoir exercé son droit de libre circulation et de séjour sur le territoire de l'Union européenne.

Suite à cette jurisprudence et sans préjudice de la disposition du chapitre *Ibis*, les dispositions de l'article 40ter, § 1er, de la loi du 15 décembre 1980, s'appliqueront donc aux autres membres de la famille d'un Belge qui revient sur le territoire belge après avoir préalablement exercé

Het actuele artikel 42^{quater} van de wet van 15 december 1980 wordt daartoe aangevuld met dezelfde gronden tot beëindiging van het verblijf dewelke door de minister of zijn gemachtigde kunnen worden uitgeoefend gedurende de eerste vijf jaar van verblijf in hoofde van een derdelander, gezinslid van een burger van de Unie, en voor zover deze nog geen duurzaam verblijfsrecht geniet in de zin van artikel 42^{quinqüies} van de wet van 15 december 1980.

Art. 14

Hoofdstuk *Ibis* (andere familieleden van een burger van de Unie) van de wet van 15 december 1980 wordt herschreven ter bevordering van de leesbaarheid ervan. Derhalve wordt de inhoud van de huidige artikelen 47/1 en 47/2 omgedraaid, zodat dit hoofdstuk begint met de bepalingen inzake het toepassingsgebied. Het nieuwe artikel 47/1 bevat aldus de bepalingen inzake het toepassingsgebied van dit hoofdstuk daar waar het nieuwe artikel 47/2 de bepalingen bevat met betrekking tot de categorieën van familieleden die in aanmerking komen voor een recht op gezinshereniging in de zin van hoofdstuk *Ibis*.

De wijziging aangebracht aan artikel 47/1 van de wet van 15 december 1980, voorziet er in dat het toepassingsgebied van hoofdstuk *Ibis* (andere familieleden van een burger van de Unie) van diezelfde wet in conformiteit wordt gebracht met de rechtspraak van het Hof van Justitie door het in de Burgerschapsrichtlijn voorziene recht op gezinshereniging tevens uit te breiden naar de andere familieleden van de Belg die terugkeert naar het Belgische grondgebied na eerder gebruik te hebben gemaakt van diens recht van vrij verkeer en verblijf in de zin van artikel 21 VWEU door middel van een daadwerkelijk verblijf in een andere lidstaat van de Europese Unie.

In het arrest Banger (C-89/17, dd. 18 juli 2018), oordeelde het Hof van Justitie immers dat artikel 21 VWEU de lidstaat waarvan de burger de nationaliteit bezit, verplicht om de begunstigingsregeling van artikel 3, lid 2 van de Burgerschapsrichtlijn toe te passen op de feitelijke partner, onderdaan van een derde land, met wie de onderdaan een duurzame partnerrelatie heeft wanneer deze onderdaan met deze partner terugkeert naar zijn lidstaat van nationaliteit na gebruik te hebben gemaakt van zijn recht op vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de Europese Unie.

In navolging van deze rechtspraak zullen, onverminderd de bepaling van hoofdstuk *Ibis*, de bepalingen van artikel 40ter, § 1 van de wet van 15 december 1980, aldus van toepassing zijn op de andere familieleden van de Belg die terugkeert naar het Belgische grondgebied na

son droit de libre circulation et de séjour au sens de l'article 21 TFUE au moyen d'un séjour effectif dans un autre État membre de l'Union européenne, pour autant que les conditions prévues par cette disposition soient remplies.

Depuis l'arrêt Banger, cette jurisprudence est déjà appliquée par l'Office des Étrangers. Cette modification a pour objectif de consacrer cette jurisprudence et d'offrir ainsi une plus grande sécurité juridique aux autres membres de la famille d'un Belge qui revient sur le territoire belge après avoir effectivement séjourné dans un autre État membre de l'Union européenne et qui souhaitent l'accompagner ou le rejoindre.

Art. 15

Le nouvel article 47/2, de la loi du 15 décembre 1980, définit les catégories de membres de la famille pouvant bénéficier d'un droit au regroupement familial en vertu du chapitre *Ibis* (autres membres de la famille d'un citoyen de l'Union), de la loi du 15 décembre 1980.

Par rapport à ce qui est actuellement prévu à l'article 47/1, de la loi du 15 décembre 1980, le législateur belge apporte deux modifications concernant les catégories de membres de la famille et les conditions qu'ils doivent remplir.

La modification prévue au nouvel article 47/2, 1°, de la loi du 15 décembre 1980 concerne les partenaires qui entretiennent une relation de partenariat durable dûment attestée avec le citoyen de l'Union qu'ils souhaitent accompagner ou rejoindre, et introduit une nouvelle condition en exigeant que le partenariat ne puisse pas concerner des parents par le sang ou par les mariages visés aux articles 161 à 163 du Code civil, ni que les partenaires ne puissent entretenir une relation de partenariat durable avec une autre personne.

Le législateur belge veut ainsi éviter d'utiliser le droit au regroupement familial prévu à l'article 47/2, alinéa 1er, 1°, à des fins abusives, et ce d'une part parce que le législateur belge a introduit un droit au regroupement familial avec la loi du 19 mars 2014 à l'égard des autres membres de la famille du citoyen de l'Union, marquant ainsi son intention d'agir de manière plus large que celle prévue par le législateur européen pour cette catégorie d'autres membres de la famille non privilégiés (cf: article 3, paragraphe 2 de la directive Citoyenneté: "l'État membre d'accueil favorise, conformément à sa législation nationale, l'entrée et le séjour"). La lecture combinée des termes "partenaire" et "relation durable

eerder gebruik te hebben gemaakt van diens recht van vrij verkeer en verblijf in de zin van artikel 21 VWEU door middel van een daadwerkelijk verblijf in een andere lidstaat van de Europese Unie mits voldaan is aan de in die bepaling voorziene voorwaarden.

Sinds het arrest Banger wordt deze rechtspraak reeds toegepast in de praktijk van de Dienst Vreemdelingenzaken. Onderhavige wijziging beoogt de rechtspraak wettelijk te verankeren en zodoende meer rechtszekerheid te bieden aan de andere familieleden van de Belg die na een daadwerkelijk verblijf te hebben uitgeoefend in een andere lidstaat van de Europese Unie, terugkeert naar België en deze laatste wensen te begeleiden of te vervoegen.

Art. 15

Het nieuwe artikel 47/2 van de wet van 15 december 1980 bepaalt welke categorieën van familieleden in aanmerking komen voor een recht op gezinshereniging op grond van hoofdstuk *Ibis* (andere familieleden van een burger van de Unie) van de wet van 15 december 1980.

Ten opzichte van wat actueel voorzien is in artikel 47/1 van de wet van 15 december 1980, brengt de Belgische wetgever twee wijzigingen aan inzake de categorieën van familieleden en de voorwaarden waaraan deze dienen te voldoen.

De wijziging voorzien in het nieuwe artikel 47/2, onder 1° van de wet van 15 december 1980, betreft de partners die een deugdelijk bewezen duurzame partnerrelatie onderhouden met de burger van de Unie die zij wensen te begeleiden dan wel te vervoegen en voert een nieuwe voorwaarde in door te vereisen dat het partnerschap geen betrekking mag hebben op bloed- of aanverwanten bedoeld in de artikelen 161 tot en met 163 van het Burgerlijk Wetboek en de partners evenmin een duurzame partnerrelatie mogen onderhouden met een andere persoon.

De Belgische wetgever wil hiermee vermijden dat het in artikel 47/2, eerste lid, onder 1° voorziene recht op gezinshereniging voor oneigenlijke doeleinden gebruikt wordt en dit mede doordat de Belgische wetgever met de wet van 19 maart 2014 een recht op gezinshereniging invoerde ten aanzien van de andere familieleden van de burger van de Unie en daarmee te kennen gaf ruimer te willen optreden dan datgene dat door de Europese wetgever voorzien wordt voor deze categorie van niet-bevoorrechte "andere familieleden" (cfr. artikel 3, lid 2 van de Burgerschapsrichtlijn: "vergemakkelijkt het gastland overeenkomstig zijn nationaal recht, binnenkomst en verblijf"). Een gecombineerde lezing van de woorden

dûment attestée” à l’article 3, paragraphe 2, b), de la directive Citoyenneté indique, selon le législateur belge, une relation de nature amoureuse entre le partenaire et le citoyen de l’Union et, à ce titre, ne peut être présumée entre deux personnes liées par le sang ou l’alliance au sens des articles 161 à 163 du Code civil.

Pour le législateur belge, l’existence d’une relation de partenariat durable dûment attestée au sens de l’article 3, paragraphe 2, b), de la directive Citoyenneté exclut l’existence de tout lien de sang ou d’affinité entre le citoyen de l’Union et le partenaire concerné au sens des articles 161 à 163 du code civil ainsi que le fait que le citoyen de l’Union ou son partenaire concerné entretienne une relation de partenariat durable avec une autre personne.

Enfin, les travaux préparatoires de la directive Citoyenneté montrent qu’il était dans l’intention expresse du législateur européen de ne pas inclure une définition de la “relation durable” et de laisser aux États membres le soin de déterminer dans leur législation nationale les éléments à prendre en compte:

“Amendement 19

Cet amendement vise à introduire à l’article 2, paragraphe 3, une définition de l’État membre d’origine et des critères à prendre en compte en vue de déterminer si une relation durable existe.

La référence à la législation de l’État membre d’origine n’est pas acceptable pour la définition du conjoint ou des partenaires. En outre, la définition de relation durable n’est pas nécessaire, puisque c’est la législation de l’État membre d’accueil qui détermine les éléments à prendre en compte.” (COM(2003) 199 définitif 2001/0111 (COD), du. 15 avril 2003).

En second lieu, dans les dispositions des 2° et 3° du nouvel article 47/2, de la loi du 15 décembre 1980, il est ajouté que le membre de la famille concerné accompagne ou vient rejoindre le citoyen de l’Union. Actuellement, l’actuel article 47/1 de la loi du 15 décembre 1980 ne contient pas cette condition imposée par la directive Citoyenneté. La présente modification a pour but de remédier à cette omission et de clarifier ainsi les conditions du droit au regroupement familial pour ces catégories de membres de la famille des citoyens de l’Union.

“partner” en “deugdelijk bewezen duurzame relatie” in artikel 3, lid 2, onder b) van de Burgerschapsrichtlijn, wijzen volgens de Belgische wetgever op een relatie van amoureuze aard tussen de partner en de burger van de Unie en kan als dusdanig niet verondersteld worden tussen twee personen die via bloed- dan wel aanverwantschap met elkaar zijn verbonden in de zin van de artikelen 161 t.e.m. 163 van het Burgerlijk Wetboek.

Voor de Belgische wetgever sluit het hebben van een deugdelijk bewezen duurzame partnerrelatie in de zin van artikel 3, lid 2, onder b) van de Burgerschapsrichtlijn, uit dat er tussen de burger van de Unie en de betrokken partner enige bloed- of aanverwantschapsband bestaat in de zin van de artikelen 161 t.e.m. 163 van het Burgerlijk Wetboek alsook dat de burger van de Unie of diens betrokken partner een duurzame partnerrelatie onderhouden met een andere persoon.

Uit de voorbereidende werken bij de Burgerschapsrichtlijn blijkt tot slot dat het de uitdrukkelijke wil van de Europese wetgever was om geen definitie op te nemen van “duurzame relatie” en het aan de lidstaten toe te laten om in hun nationale wetgeving te bepalen met welke elementen er rekening moet worden gehouden:

“Amendement 19

Dit amendement beoogt in artikel 2, lid 3, een definitie van de lidstaat van oorsprong in te voeren alsmede criteria waarmee kan worden bepaald of een duurzame relatie bestaat.

De verwijzing naar de wetgeving van de lidstaat van oorsprong is niet aanvaardbaar voor de definitie van de echtgenoot of de partners. Bovendien is de definitie van duurzame relatie niet nodig omdat de wetgeving van het gastland bepaalt met welke elementen rekening moet worden gehouden.” (COM(2003) 199 definitief 2001/0111 (COD), dd. 15 april 2003).

In tweede instantie wordt in de bepalingen onder 2° en 3° van het nieuwe artikel 47/2, van de wet van 15 december 1980, uitdrukkelijk toegevoegd dat het betrokken familielid de burger van de Unie begeleidt dan wel komt vervoegen. Actueel bevat het huidige artikel 47/1 van de wet van 15 december 1980 deze door de Burgerschapsrichtlijn opgelegde voorwaarde niet. Onderhavige wijziging beoogt deze lacune te remediëren en zodoende meer duidelijkheid te creëren voor wat betreft de voorwaarden voor het recht op gezinshereniging in hoofde van deze categorieën van familieleden van de burger van de Unie.

Art. 16

Les modifications apportées à l'article 47/3 de la loi du 15 décembre 1980, visent à améliorer la lisibilité globale de cet article et à clarifier certains notions issues de la jurisprudence de la Cour de justice.

La modification du point a) apportée à l'article 47/3 de la loi du 15 décembre 1980 est due à l'article 47/2 modifié de cette même loi. Cette disposition n'est pas modifiée sur le fond.

La modification du point b) apportée à l'article 47/3 de la loi du 15 décembre 1980, concerne l'appréciation de la situation de dépendance des autres membres de la famille visés à l'article 47/2, 2° qui souhaitent accompagner ou rejoindre le citoyen de l'Union sur le territoire belge. Suite à la jurisprudence de la Cour de justice dans l'affaire C-83/11 (du 5/09/2012), l'article 47/3, alinéa 2, de la loi du 15 décembre 1980, ajoute expressément que la situation de dépendance doit exister dans le pays d'origine du demandeur au moment où il demande à rejoindre le citoyen de l'Union au duquel il est dépendant. Dans cet arrêt, la Cour a jugé que le "pays d'origine" devait être interprété comme l'État dans lequel l'autre parent séjournait au moment où il a demandé à accompagner ou à rejoindre le citoyen de l'Union:

"31. Ainsi que l'a exposé M. l'avocat général aux points 91, 92 et 98 de ses conclusions, rien n'indique que l'expression "pays de provenance" utilisée dans ces dispositions doit être comprise comme se référant au pays dans lequel le citoyen de l'Union séjournait avant de s'installer dans l'État membre d'accueil. Il ressort, au contraire, d'une lecture combinée desdites dispositions que le "pays de provenance" visé est, dans le cas d'un ressortissant d'un État tiers qui déclare être "à charge" d'un citoyen de l'Union, l'État dans lequel il séjournait à la date où il a demandé à accompagner ou à rejoindre le citoyen de l'Union.

32. En ce qui concerne le moment auquel le demandeur doit se trouver dans une situation de dépendance pour être considéré "à charge" au sens de l'article 3, paragraphe 2, de la directive 2004/38, il y a lieu de relever que l'objectif de cette disposition consiste, ainsi qu'il découle du considérant 6 de cette directive, à "maintenir l'unité de la famille au sens large du terme" en favorisant l'entrée et le séjour des personnes qui ne sont pas incluses dans la définition de membre de la famille d'un citoyen de l'Union contenue à l'article 2,

Art. 16

De wijzigingen aangebracht aan artikel 47/3 van de wet van 15 december 1980, beogen de algehele leesbaarheid van dit artikel te verbeteren en bepaalde concepten te verduidelijken vanuit de rechtspraak van het Hof van Justitie.

De wijziging onder a), aangebracht aan artikel 47/3 van de wet van 15 december 1980, is het gevolg van het gewijzigde artikel 47/2 van diezelfde wet. Inhoudelijk wijzigt er niets aan deze bepaling.

De wijziging onder b) aangebracht aan artikel 47/3 van de wet van 15 december 1980 heeft betrekking op de beoordeling van de situatie van afhankelijkheid in hoofde van de andere familieleden bedoeld in artikel 47/2, 2° die de burger van de Unie op het Belgische grondgebied wensen te begeleiden dan wel te vervoegen. In navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie in de zaak C-83/11 (dd. 5/09/2012), wordt in de tweede paragraaf van artikel 47/3, van de wet van 15 december 1980, uitdrukkelijk toegevoegd dat de situatie van afhankelijkheid moet bestaan in het land van herkomst van de aanvrager op het moment dat hij verzoekt om zich bij de burger van de Unie ten wiens laste hij is, te mogen voegen. In dit arrest, verklaarde het Hof voor recht dat het "land van herkomst" dient geïnterpreteerd te worden als de staat waarin het andere familielid verbleef op het ogenblik dat hij heeft verzocht om de burger van de Unie te begeleiden of zich bij hem te voegen:

"31. Zoals de advocaat-generaal in de punten 91, 92 en 98 van zijn conclusie heeft uiteengezet, wijst niets erop dat de in die bepalingen gebruikte uitdrukking "land van herkomst" aldus moet worden opgevat dat zij verwijst naar het land waarin de burger van de Unie woonde voordat hij zich in het gastland vestigde. Uit de gecombineerde lezing van deze bepalingen volgt integendeel dat het bedoelde "land van herkomst" in geval van een staatsburger van een derde land die verklaart "ten laste" van een burger van de Unie te zijn, de staat is waarin hij verbleef op het ogenblik dat hij heeft verzocht om de burger van de Unie te begeleiden of zich bij hem te voegen.

32. Wat het tijdstip betreft waarop de aanvrager zich in een situatie van afhankelijkheid moet bevinden om als "ten laste" in de zin van artikel 3, lid 2, van Richtlijn 2004/38 te worden beschouwd, zij erop gewezen dat deze bepaling tot doel heeft, zoals uit punt 6 van de considerans van de Richtlijn volgt, "de eenheid van het gezin in een verruimde betekenis te handhaven" door de binnenkomst en het verblijf te vergemakkelijken van personen die niet onder de in artikel 2, punt 2, van Richtlijn 2004/38 gegeven definitie van familielid van

point 2, de la directive 2004/38, mais qui entretiennent néanmoins avec un citoyen de l'Union des liens familiaux étroits et stables en raison de circonstances factuelles spécifiques, telles qu'une dépendance économique, une appartenance au ménage ou des raisons de santé graves.

33. Or, force est de constater que de tels liens peuvent exister sans que le membre de la famille du citoyen de l'Union ait séjourné dans le même État que ce citoyen ou ait été à la charge de ce dernier peu de temps avant ou au moment où celui-ci s'est installé dans l'État d'accueil. La situation de dépendance doit en revanche exister dans le pays de provenance du membre de la famille concerné au moment où il demande à rejoindre le citoyen de l'Union dont il est à la charge."

Dans le même arrêt, la Cour de justice a confirmé que les documents prouvant que l'autre membre de la famille est une personne à charge ou fait partie de la famille du citoyen de l'Union doivent provenir des autorités compétentes du pays d'origine ou du pays de provenance. Si l'autre membre de la famille démontre valablement qu'il ne peut pas produire ces documents, la preuve qu'il est à charge ou qu'il fait partie de la famille du citoyen de l'Union peut être apportée par tout moyen approprié.

En ce qui concerne les autres membres de la famille qui font "partie du ménage du citoyen de l'Union" dans le pays d'origine ou de provenance, la disposition du paragraphe 2 reste substantiellement inchangée, mais pour être complet, il faut se référer à la conclusion de la Cour de justice dans la récente affaire C-22/21 (du 15/09/2022):

"L'article 3, paragraphe 2, premier alinéa, point a), de la directive 2004/38/CE [...] doit être interprété en ce sens que la notion de "tout autre membre de la famille qui fait partie du ménage du citoyen de l'Union bénéficiaire du droit de séjour à titre principal", visée à cette disposition, désigne les personnes qui entretiennent avec ce citoyen une relation de dépendance, fondée sur des liens personnels étroits et stables, tissés au sein d'un même foyer, dans le cadre d'une communauté de vie domestique allant au-delà d'une simple cohabitation temporaire, déterminée par des raisons de pure convenance."

La modification sous c), apportée à l'article 47/3 du loi de 15 décembre 1980, traite des pièces justificatives qui doivent être présentées par les autres membres de la famille visés à l'article 47/2, 3°. Comme c'est déjà le cas actuellement, ils doivent prouver que, pour des raisons de santé graves, le citoyen de l'Union qu'ils

een burger van de Unie vallen, maar niettemin nauwe en duurzame familiebanden met een burger van de Unie hebben wegens bijzondere feitelijke omstandigheden, zoals financiële afhankelijkheid, het behoren tot het huishouden of ernstige gezondheidsredenen.

33. Dergelijke banden kunnen ook bestaan zonder dat het familielid van de burger van de Unie in dezelfde staat als die burger heeft verbleven of ten laste van laatstgenoemde is geweest kort voordat of op het ogenblik dat deze zich in het gastland vestigde. De situatie van afhankelijkheid moet daarentegen wel bestaan in het land van herkomst van het betrokken familielid op het ogenblik dat hij verzoekt om zich te voegen bij de burger van de Unie te wiens laste hij is."

In datzelfde arrest, bevestigde van Hof van Justitie dat de documenten die aantonen dat het andere familielid ten laste is of deel uitmaakt van het gezin van de burger van de Unie moeten uitgaan van de bevoegde overheden van het land van herkomst dan wel oorsprong. Indien het andere familielid op geldige wijze aantoonst dat hij dergelijke documenten niet kan voorleggen, kan het bewijs dat hij ten laste is of deel uitmaakt van het gezin van de burger van de Unie met elk passend middel worden aangetoond.

Met betrekking tot de andere familieleden die in het land van herkomst "deel uitmaken van het gezin van de burger van de Unie", blijft de bepaling in paragraaf 2 inhoudelijk ongewijzigd, maar wordt ter volledigheid gewezen op de conclusie van het Hof van Justitie in de recente zaak C-22/21 (dd. 15/09/2022):

"Artikel 3, lid 2, eerste alinea, onder a), van Richtlijn 2004/38/EG [...] moet aldus worden uitgelegd dat het begrip "andere familieleden die inwonen bij de burger van de Unie die het verblijfsrecht in eerste instantie geniet" in deze bepaling slaat op personen die met deze burger een relatie van afhankelijkheid hebben die gebaseerd is op een nauwe, duurzame persoonlijke band die is ontstaan in hetzelfde huishouden en in het kader van een gemeenschappelijk huiselijk leven dat verder gaat dan eenvoudigweg tijdelijk samenwonen om louter praktische redenen."

De wijziging onder c), aangebracht aan artikel 47/3 van de wet van 15 december 1980, heeft betrekking op de bewijsstukken die dienen te worden voorgelegd door de andere familieleden bedoeld in artikel 47/2, 3°. Zij moeten, zoals actueel reeds het geval is, bewijzen dat zij omwille van ernstige gezondheidsredenen een

accompagnent ou qu'ils veulent rejoindre doit impérativement et personnellement s'occuper d'eux.

Le paragraphe 3 est complété par une nouvelle disposition habilitant le Roi à préciser les modalités selon lesquelles les autres membres de la famille peuvent apporter la preuve de leur état de santé.

La modification sous d), apportée à l'article 47/3 de la loi du 15 décembre 1980, ne fait que confirmer l'application des conditions actuellement déjà prévues à l'article 40*bis*, § 4, alinéa 3, de la loi du 15 décembre 1980 en ce qui concerne la demande de regroupement familial introduite par un autre membre de la famille d'un citoyen de l'Union tel que visé à l'article 40, § 4, alinéa 1er, 2° et 3°, de la loi du 15 décembre 1980. L'applicabilité des dispositions du chapitre 1er est déjà prévue dans le nouvel article 47/1 (champ d'application), mais elle est réitérée maintenant au § 4 du nouvel article 47/3 afin d'optimiser la lisibilité des conditions du droit au regroupement familial dans le chef des autres membres de la famille du citoyen et de favoriser ainsi la sécurité juridique.

Art. 17

Les modifications apportées à l'article 47/4, de la loi du 15 décembre 1980, visent à aligner les motifs de fin de séjour des autres membres de la famille du citoyen de l'Union sur les conditions contenues dans le nouvel article 47/2, de la même loi, et ce pendant les cinq premières années de séjour.

1° Pour le partenaire, tel que visé au nouvel article 47/2, 1°, il reste, comme c'est déjà le cas actuellement, que le ministre ou son délégué peut mettre fin au séjour si le membre de la famille n'entretient plus une relation de partenariat durable avec le citoyen de l'Union qu'il a accompagné ou rejoint.

2° Pour l'autre membre de la famille visé à l'article 47/2, 2°, il est désormais prévu que le ministre ou son délégué peut mettre fin au séjour du membre de la famille s'il n'est plus à la charge du citoyen de l'Union qu'il a accompagné ou rejoint ou, le cas échéant, s'il ne fait plus partie du ménage du citoyen de l'Union.

3° Pour l'autre membre de la famille visé au nouvel article 47/2, 3° il est désormais prévu que le ministre ou

personnelle verzorging door de burger van de Unie die zij vergezellen of bij wie zij zich willen voegen, strikt behoeven.

Paragraaf 3 wordt aangevuld met een nieuwe bepaling die de Koning de bevoegdheid geeft om de manieren waarop de andere familieleden het bewijs van gezondheidstoestand kunnen leveren, nader te bepalen.

De wijziging onder d), aangebracht aan artikel 47/3 van de wet van 15 december 1980, bevestigt louter de toepassing van de voorwaarden die actueel reeds voorzien zijn in artikel 40*bis*, § 4, derde lid van de wet van 15 december 1980 voor wat betreft de aanvraag tot gezinshereniging die wordt ingediend door een ander familielid van een burger van de Unie beoogd in artikel 40, § 4, eerste lid, onder 2° en 3° van de wet van 15 december 1980. De toepasselijkheid van de bepalingen van hoofdstuk I is reeds voorzien in het nieuwe artikel 47/1 (toepassingsgebied), maar wordt op heden in § 4 van het nieuwe artikel 47/3 hernomen om de leesbaarheid van de voorwaarden inzake het recht op gezinshereniging in hoofde van de andere familieleden te optimaliseren en zodoende de rechtszekerheid te bevorderen.

Art. 17

De wijzigingen aangebracht aan artikel 47/4 van de wet van 15 december 1980, beogen de gronden tot beëindiging van het verblijf in hoofde van de andere familieleden van de burger van de Unie af te stemmen op de voorwaarden vervat in het nieuwe artikel 47/2 van diezelfde wet en dit gedurende de eerste vijf jaar van verblijf.

1° Voor de partner, bedoeld in het nieuwe artikel 47/2, 1°, blijft, zoals op heden reeds het geval is, het zo dat de minister of diens gemachtigde een einde kan maken aan het verblijf indien het familielid geen duurzame partnerrelatie meer onderhoudt met de burger van de Unie die hij begeleidt dan wel vervoegd heeft.

2° Voor het andere familielid bedoeld in artikel 47/2, 2°, wordt vanaf heden voorzien dat de minister of diens gemachtigde een einde kan stellen aan het verblijf in hoofde van het familielid wanneer deze niet meer ten laste is van de burger van Unie die die hij begeleidt dan wel vervoegd heeft dan wel, in voorkomend geval, geen deel meer uitmaakt van het gezin van de burger van de Unie.

3° Voor het andere familielid bedoeld in het nieuwe artikel 47/2, onder 3° wordt voortaan voorzien dat de

le délégué peut mettre fin au séjour du membre de la famille concerné si:

- le citoyen de l'Union ne s'occupe plus impérativement et personnellement du membre de la famille;
- le membre de la famille n'a plus de problèmes de santé graves;
- le membre de la famille n'a plus besoin des soins personnels du citoyen de l'Union.

Le législateur belge estime qu'il va de soi qu'en plus des motifs de fin de séjour déjà existants, il peut également être opportun de pouvoir mettre fin au séjour du membre de la famille concerné lorsque le citoyen de l'Union ne s'occupe plus impérativement et personnellement de ce dernier. Comme pour toute décision de mettre fin au séjour de l'autre membre de la famille, le ministre ou son délégué devra tenir compte de la durée du séjour de l'intéressé dans le Royaume, de son âge, de son état de santé, de sa situation familiale et économique, de son intégration sociale et culturelle au Royaume et de l'étendue de ses liens avec son pays d'origine dans cette dernière situation. Cela garantira que le séjour du membre de la famille ne pourra pas prendre fin unilatéralement au cas où le citoyen de l'Union concerné déciderait unilatéralement de ne plus s'occuper personnellement du membre de la famille sans vérifier les conséquences éventuelles d'une telle décision sur le membre de la famille concerné.

Art. 18

Le nouvel article 57/34, de la loi du 15 décembre 1980, vise à rapprocher le contenu de ce même article des dispositions de l'article 15 de la directive 2001/55/CE.

La directive 2001/55/CE a été transposée dans l'ordre juridique belge par la loi du 18 février 2003 modifiant la loi du 15 décembre 1980. L'article 15 de la directive prévoit un droit au regroupement entre le bénéficiaire du statut de protection temporaire et les membres de sa famille.

L'article 15, alinéa 2, de la directive 2001/55/CE, qui prévoit un droit au regroupement lorsque les membres de la famille du bénéficiaire se trouvent déjà sur le territoire d'un autre État membre de l'Union européenne et y bénéficient d'un statut de protection temporaire, a

minister of diens gemachtigde een einde kan stellen aan het verblijf in hoofde van het betrokken familielid wanneer:

- de burger van de Unie niet meer de persoonlijke zorg draagt voor het familielid;
- het familielid geen ernstige gezondheidsproblemen meer heeft;
- het familielid niet langer de persoonlijke verzorging behoeft van de burger van de Unie.

De Belgische wetgever meent dat het voor zich spreekt dat bovenop de reeds bestaande gronden voor beëindiging van het verblijf, het tevens aangewezen kan zijn om een einde te kunnen stellen aan het verblijf van het betrokken familielid wanneer de burger van de Unie niet meer de persoonlijke zorg voor het familielid draagt. Net zoals voor elke beslissing om een einde te stellen aan het verblijf in hoofde van het andere familielid, zal de minister of diens gemachtigde ook in deze laatste genoemde situatie rekening moeten houden met de duur van het verblijf van de betrokkene in het Rijk, zijn leeftijd, zijn gezondheidstoestand, zijn gezins- en economische situatie, zijn sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong. Op die manier wordt gewaarborgd dat er niet zonder meer een einde kan worden gesteld aan het verblijf van het familielid in geval de betrokken burger van de Unie eenzijdig zou beslissen om niet meer de persoonlijke zorg over het familielid op zich te nemen zonder zich te vergewissen van de eventuele gevolgen die dergelijke beslissing met zich zouden meebrengen voor het betrokken familielid.

Art. 18

Het nieuwe artikel 57/34 van de wet van 15 december 1980 beoogt de inhoud van ditzelfde artikel beter in overeenstemming te brengen met het bepaalde in artikel 15 van Richtlijn 2001/55/EG.

Richtlijn 2001/55/EG werd in de Belgische rechtsorde omgezet bij de wet van 18 februari 2003 tot wijziging van de wet van 15 december 1980. Artikel 15 van de richtlijn voorziet in een recht op hereniging tussen de begunstigde van de tijdelijke beschermingsstatus en de leden van diens gezin.

Artikel 15, tweede lid, van Richtlijn 2001/55/EG, dat voorziet in een recht op hereniging wanneer de familieleden van de begunstigde zich reeds op het grondgebied van een andere lidstaat van de Europese Unie bevinden en aldaar het statuut van tijdelijk beschermde genieten,

été transposé fidèlement à l'article 57/35, § 2 de la loi du 15 décembre 1980 par la loi du 18 février 2003 et n'est donc pas modifié par la présente loi.

En revanche, le regroupement avec un membre de la famille qui ne se trouve pas encore sur le territoire d'un État membre de l'Union européenne, tel que visé à l'article 15, alinéa 3, de la directive 2001/55/CE, a été transposé de manière incomplète et imprécise dans l'article 57/34 de la loi du 15 décembre 1980, ce qui pose actuellement des problèmes d'interprétation dans la pratique. En outre, la transposition par le législateur belge avec la loi du 18 février 2003 apparaît si large que le droit au regroupement actuellement envisagé à l'article 57/34 ignore l'esprit de la directive 2001/55/CE, qui ne prévoit le regroupement des membres de la famille que dans des conditions spécifiques. Étant donné qu'elle a été activée pour la première fois dans l'histoire dans le contexte de l'afflux massif de personnes déplacées en provenance d'Ukraine, les limites de cette transposition par la loi du 18 février 2003 commencent seulement à apparaître clairement. Afin d'assurer une transposition correcte de la directive 2001/55/CE, cette modification de loi est effectuée.

Les dispositions de l'article 57/34, de la loi du 15 décembre 1980, nécessitant trop d'adaptations, il a été choisi de remplacer l'article original. Les modifications de fond sont expliquées par paragraphe.

Le premier paragraphe, du nouvel article 57/34, de la loi du 15 décembre 1980, clarifie le champ d'application. La disposition contient quatre conditions cumulatives:

1° la famille doit déjà être constituée dans le pays d'origine;

2° la séparation de la famille a été causée par des circonstances entourant l'afflux massif de personnes déplacées;

3° le membre de la famille a besoin de protection;

4° le membre de la famille ne se trouve pas encore sur le territoire d'un État membre de l'Union européenne.

Ces quatre conditions sont contenues dans l'article 15, alinéa 1er et 3, de la directive 2001/55/CE. Ce faisant, le législateur européen a voulu indiquer clairement que les États membres ne devaient faciliter le regroupement desdits membres de la famille que dans ces conditions.

Le législateur belge choisit de rester aussi proche que possible du libellé de la directive 2001/55/CE. Il

verd bij de wet van 18 februari 2003 accuraat omgezet in artikel 57/35, § 2 van de wet van 15 december 1980 en wordt bijgevolg niet gewijzigd met onderhavige wet.

De hereniging met een familielid dat zich nog niet op het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie bevindt, zoals omvat in artikel 15, derde lid van Richtlijn 2001/55/EG, werd daarentegen onvolledig en onnauwkeurig omgezet in artikel 57/34 van de wet van 15 december 1980, wat actueel voor interpretatieproblemen zorgt in de praktijk. Daarenboven blijkt de omzetting van de Belgische wetgever met de wet van 18 februari 2003 dermate ruim te zijn dat het actueel voorziene recht op hereniging in artikel 57/34 voorbijgaat aan de geest van Richtlijn 2001/55/EG, dat slechts voorziet in een hereniging van familieleden onder welbepaalde voorwaarden. Gelet op het feit dat de richtlijn voor het eerst in de geschiedenis werd geactiveerd in het kader van de massale toestroom van ontheemden uit Oekraïne, worden de beperkingen van deze omzetting bij de wet van 18 februari 2003 nu pas duidelijk. Om een correcte omzetting van de Richtlijn 2001/55/EG te waarborgen wordt deze wetswijziging doorgevoerd.

Omdat het bepaalde in artikel 57/34 van de wet van 15 december 1980 te veel aanpassingen behoeft, werd ervoor gekozen om het oorspronkelijke artikel te vervangen. De inhoudelijke aanpassingen worden per paragraaf toegelicht.

De eerste paragraaf van het nieuwe artikel 57/34 van de wet van 15 december 1980 verduidelijkt het toepassingsgebied. De bepaling bevat vier cumulatieve voorwaarden:

1° het gezin moet reeds in het land van oorsprong zijn gevormd;

2° de scheiding van het gezin werd veroorzaakt door omstandigheden eigen aan de massale toestroom van ontheemden;

3° het familielid behoeft bescherming;

4° het familielid bevindt zich nog niet op het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie.

Deze vier voorwaarden zijn vervat in artikel 15, eerste en derde lid van de Richtlijn 2001/55/EG. De Europese wetgever beoogde hiermee duidelijk aan te geven dat de lidstaten de hereniging van de genoemde gezinsleden enkel onder deze voorwaarden moeten faciliteren.

De Belgische wetgever opteert ervoor om zo dicht mogelijk bij de bewoording van Richtlijn 2001/55/EG te

rend la disposition plus claire, mais ce choix est orienté surtout vers l'avenir.

Le Conseil a le pouvoir de définir, par voie de décision, les groupes spécifiques de personnes auxquelles la protection temporaire s'applique.

Dans la décision d'exécution 2022/382 concernant la situation en Ukraine, le Conseil a choisi d'exclure de son champ d'application les membres de la famille d'un ressortissant d'un pays tiers qui n'ont pas la nationalité du pays où ont eu lieu les événements ayant conduit à l'afflux massif de personnes déplacées. Ils ne peuvent bénéficier d'un statut de protection autonome que sur la base de leur propre situation et non sur la base de leur lien de parenté avec un bénéficiaire du statut de protection temporaire.

Plutôt que de faire dépendre le statut du membre de la famille du champ d'application de la décision d'exécution 2022/382, le législateur belge souhaite définir de manière générale la catégorie des membres de la famille qui sont éligibles au regroupement avec l'étranger autorisé à séjourner au Royaume en tant que bénéficiaire du statut de protection temporaire, indépendamment des dispositions d'une future décision d'exécution.

La Commission européenne, dans sa communication du 21 mars 2022 relative aux lignes directrices opérationnelles pour la mise en œuvre de la décision d'exécution (UE) 2022/382 du Conseil constatant l'existence d'un afflux massif de personnes déplacées en provenance d'Ukraine au sens de l'article 5 de la directive 2001/55/CE, et ayant pour effet d'introduire une protection temporaire (2022/C 126 I/01), insiste également sur l'extension de la protection à cette catégorie de membres de la famille non prévue par la décision d'exécution 2022/382, ce que le législateur belge prend à cœur:

“La Commission souligne que dans le cas des apatrides, et des ressortissants de pays tiers autres que l'Ukraine, qui peuvent prouver qu'ils résidaient légalement en Ukraine avant le 24 février 2022, sur la base d'un permis de séjour permanent en cours de validité délivré conformément au droit ukrainien, et qui ne sont pas en mesure de retourner dans leur pays ou région d'origine dans des conditions sûres et durables, les membres de leur famille n'ont pas droit à la protection temporaire ou à une protection nationale adéquate au titre de la décision du Conseil. Bien que la décision du Conseil n'exige pas que les membres de la famille des personnes visées à l'article 2, paragraphe 2, bénéficient de la protection temporaire prévue par la directive 2001/55/CE ou d'une

blijven. Het maakt de bepaling duidelijker, maar hoofdzakelijk is deze keuze gericht op de toekomst.

De Raad heeft de bevoegdheid om door middel van een besluit een omschrijving te geven van de specifieke groepen personen waarop de tijdelijke bescherming van toepassing is.

Bij het Uitvoeringsbesluit 2022/382 met betrekking tot de situatie in Oekraïne opteerde de Raad ervoor om de gezinsleden van een onderdaan van een derde land, die niet de nationaliteit bezitten van het land waar de gebeurtenissen die leidden tot de massale instroom van ontheemden plaatsvonden, uit te sluiten van het toepassingsgebied. Zij komen enkel op basis van hun eigen omstandigheden in aanmerking voor een autonoom beschermingsstatuut en niet op grond van hun verwantschap met een begunstigde van de tijdelijke beschermingsstatus.

Veeleer dan de status van het gezinslid te laten afhangen van de het toepassingsgebied van het Uitvoeringsbesluit 2022/382, wenst de Belgische wetgever op algemene wijze de categorie van gezinsleden vast te leggen die in aanmerking komen om zich te herenigen met de vreemdeling die gemachtigd werd tot een verblijf in het Rijk als begunstigde van de tijdelijke beschermingsstatus, ongeacht het bepaalde in een toekomstig Uitvoeringsbesluit.

De Europese Commissie dringt er in haar mededeling van 21 maart 2022 over operationele richtsnoeren voor de uitvoering van Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad tot vaststelling van het bestaan van een massale toestroom van ontheemden uit Oekraïne in de zin van artikel 5 van Richtlijn 2001/55/EG, en tot invoering van tijdelijke bescherming naar aanleiding daarvan (2022/C 126 I/01), eveneens op aan om de bescherming uit te breiden naar deze niet in het Uitvoeringsbesluit 2022/382 voorziene categorie van gezinsleden, hetgeen de Belgische wetgever ter harte neemt:

“De Commissie beklemtoont dat in het geval van staatlozen en onderdanen van andere derde landen dan Oekraïne die kunnen aantonen dat ze vóór 24 februari 2022 legaal in Oekraïne verbleven op basis van een overeenkomstig het Oekraïense recht afgegeven geldige permanente verblijfsvergunning en die niet in veilige en duurzame omstandigheden naar hun land of regio van oorsprong kunnen terugkeren, hun gezinsleden niet recht hebben op tijdelijke bescherming of passende nationale bescherming uit hoofde van het besluit van de Raad. Hoewel het besluit van de Raad niet vereist dat gezinsleden van de in artikel 2, lid 2, bedoelde personen tijdelijke bescherming uit hoofde van Richtlijn 2001/55/EG of passende bescherming uit

protection adéquate en vertu du droit national des États membres, la Commission encourage les États membres à étendre l'application de la protection temporaire ou de la protection adéquate en vertu du droit national aux membres de la famille de ces personnes."

Une telle application et transposition offre une plus grande sécurité juridique et sera plus cohérente avec une nouvelle décision du Conseil, si la directive 2001/55/CE est réactivée.

1. La famille doit déjà être constituée dans le pays d'origine.

L'objet de la directive 2001/55/CE est expressément limité au regroupement des familles déjà constituées, afin de respecter le caractère temporaire de cette forme particulière de protection. Cela ressort clairement du libellé de l'article 15, alinéa 1er, de la directive 2001/55/CE et est également interprété dans ce sens par le Conseil à l'article 2, alinéa 4, de sa première décision d'exécution 2022/382:

"4. Aux fins du paragraphe 1, point c), les personnes suivantes sont considérées comme membres de la famille, dans la mesure où la famille était déjà présente et résidait en Ukraine avant le 24 février 2022".

Par conséquent, le législateur belge considère que la transposition de l'article 15, alinéa 1er, de la directive 2001/55/CE, par la loi du 18 février 2003, qui prévoyait une extension pour les membres de la famille qui ne faisaient pas encore partie de la famille du bénéficiaire au moment des circonstances qui ont conduit à l'afflux massif de personnes déplacées, va trop loin et ne correspond pas à la volonté du législateur européen.

En outre, contrairement à ce qui se passait auparavant, le législateur belge prévoit que le nouvel article 57/34 accorde à tous les membres de la famille remplissant les conditions de l'article 57/34 une autorisation de séjour de même nature que celle du bénéficiaire qu'ils viennent rejoindre. L'extension du statut de protection temporaire aux familles constituées après la fuite viderait de sa substance l'objectif de ce statut de protection.

Pour ces raisons, le regroupement en vertu de l'article 57/34, de la loi du 15 décembre 1980, est désormais limité aux membres de la famille déjà constituée dans le pays d'origine au moment des circonstances ayant conduit à l'afflux massif de personnes déplacées.

Le législateur belge est bien conscient que le régime de protection temporaire peut durer un temps certain et jusqu'à un maximum de trois ans. Il est possible que le

hoofde van het nationale recht van de lidstaten moeten genieten, moedigt de Commissie de lidstaten aan om de toepassing van de tijdelijke bescherming of de passende bescherming uit hoofde van het nationale recht uit te breiden tot deze gezinsleden."

Dergelijke toepassing en omzetting biedt meer rechtszekerheid en zal beter aansluiten op een nieuw besluit van de Raad, mocht de Richtlijn 2001/55/EG opnieuw geactiveerd worden.

1. Het gezin moet reeds in het land van oorsprong zijn gevormd.

Het doel van de Richtlijn 2001/55/EG is uitdrukkelijk beperkt tot de hereniging van reeds in het land van oorsprong gevormde gezinnen, teneinde het tijdelijke karakter van deze bijzondere vorm van bescherming te eerbiedigen. Dit komt duidelijk tot uiting in de bewoording van artikel 15, eerste lid van Richtlijn 2001/55/EG en wordt ook zo geïnterpreteerd door de Raad in artikel 2, vierde lid van haar eerste Uitvoeringsbesluit 2022/382:

"4. Voor de toepassing van lid 1, punt c), worden de volgende personen geacht deel uit te maken van een gezin, voor zover het gezin vóór 24 februari 2022 reeds in Oekraïne een gezin was en in Oekraïne verbleef".

Dienvolgens meent de Belgische wetgever dat de omzetting van artikel 15, eerste lid van Richtlijn 2001/55/EG, bij de wet van 18 februari 2003, waarbij een uitbreiding werd voorzien voor gezinsleden die nog geen deel uitmaakten van het gezin van de begunstigde ten tijde van de omstandigheden die hebben geleid tot de massale toestroom van ontheemden, te verregaand is en niet past binnen de geest van de Europese wetgeving.

Voorts voorziet de Belgische wetgever om, anders dan voordien, in het nieuwe artikel 57/34 alle familieleden die voldoen aan de voorwaarden van artikel 57/34, een machtiging tot verblijf van dezelfde aard toe te kennen als deze van de begunstigde die zij komen vervoegen. Dezelfde beschermingsstatus uitbreiden tot gezinnen gevormd na de vlucht zou het doel van deze beschermingsstatus uithollen.

Om deze redenen wordt de hereniging op grond van artikel 57/34 van de wet van 15 december 1980 voortaan beperkt tot gezinsleden van het gezin dat reeds gevormd was in het land van oorsprong ten tijde van de omstandigheden die hebben geleid tot de massale toestroom van ontheemden.

De Belgische wetgever is zich er terdege van bewust dat het regime van tijdelijke bescherming enige tijd kan aanhouden en dit tot een maximum van drie jaar. De

bénéficiaire du statut de protection temporaire fonde une famille, pendant son séjour dans le Royaume, avec un étranger qui en tant que tel ne peut bénéficier du statut de protection temporaire sur une base autonome. Le regroupement familial en vertu de l'article 10*bis* de la loi du 15 décembre 1980, est alors la procédure appropriée pour permettre ces membres de la famille de se réunir.

2. La séparation de la famille a été causée par des circonstances entourant l'afflux massif de personnes déplacées.

La séparation de la famille doit avoir été causée par des circonstances entourant l'afflux massif de personnes déplacées. Là encore cette condition figure également à la fois à l'article 15, alinéa 1er, de la directive 2001/55/CE et dans la décision d'exécution 2022/382.

Le ministre ou son délégué vérifie au cas par cas si la séparation de la famille a été causée par des circonstances entourant l'afflux massif de personnes déplacées et se base sur les preuves présentées par le membre de la famille.

3. Le membre de la famille a besoin de protection.

Cette troisième condition est également clairement mentionnée à l'article 15, alinéa 3, de la directive 2001/55/CE:

“Lorsque le regroupant bénéficie de la protection temporaire dans un État membre et qu'un ou plusieurs membres de sa famille ne sont pas encore présents sur le territoire d'un État membre, l'État membre dans lequel le regroupant bénéficie de la protection temporaire regroupe les membres de la famille qui nécessitent une protection et le regroupant, dans le cas des membres de la famille dont il a acquis l'assurance qu'ils correspondent à la description du paragraphe 1, point a). L'État membre peut regrouper les membres de la famille qui ont besoin d'une protection avec le regroupant, dans le cas des membres de la famille dont il a acquis l'assurance qu'ils correspondent à la description figurant au paragraphe 1, point b), en tenant compte, au cas par cas, des difficultés extrêmes qu'ils rencontreraient si le regroupement ne se réalisait pas.”

Cette condition relative au besoin de protection des membres de la famille du bénéficiaire est une conséquence logique du fait que ces membres de la famille faisaient partie de la famille du bénéficiaire au moment des circonstances et résidaient avec lui dans le pays d'origine.

kans bestaat dat de begunstigde van de tijdelijke beschermingsstatus tijdens zijn verblijf in België een gezin opbouwt met een vreemdeling die als dusdanig niet in aanmerking komt voor een tijdelijke beschermingsstatus op autonome basis. De gezinshereniging op grond van artikel 10*bis* van de wet van 15 december 1980 is voor deze familieleden de geijkte procedure teneinde zich met elkaar te herenigen.

2. De scheiding van het gezin werd veroorzaakt door omstandigheden eigen aan de massale toestroom van ontheemden.

De scheiding van het gezin moet zijn veroorzaakt door omstandigheden eigen aan de massale toestroom van ontheemden. Ook deze voorwaarde is vervat in zowel artikel 15, eerste lid van Richtlijn 2001/55/EG als het Uitvoeringsbesluit 2022/382.

De minister of diens gemachtigde gaat geval per geval na of de scheiding van het gezin werd veroorzaakt door de omstandigheden eigen aan de massale toestroom van ontheemden en baseert zich hiervoor op de door het familielid voorgelegde bewijzen.

3. Het familielid behoeft bescherming.

Deze derde voorwaarde wordt eveneens duidelijk vermeld in artikel 15, derde lid van de Richtlijn 2001/55/EG:

“Wanneer de gezinshereniger tijdelijke bescherming geniet in een lidstaat en een of meer gezinsleden zich nog niet in een lidstaat bevinden, worden de gezinsleden die bescherming behoeven en waarvan de lidstaat overtuigd is dat zij aan het bepaalde in lid 1, punt a), voldoen, herenigd door de lidstaat waarin de gezinshereniger zich bevindt. Gezinsleden die bescherming behoeven en waarvan de lidstaat overtuigd is dat zij aan het bepaalde in lid 1, onder b), voldoen, kunnen door de lidstaat met de gezinshereniger worden herenigd, waarbij per geval rekening wordt gehouden met de schrijnende situatie waarin zij bij niet-hereniging zouden komen te verkeren.”

Deze voorwaarde met betrekking tot de nood aan bescherming in hoofde van het gezinslid van de begunstigde, is een logisch gevolg van het feit dat deze gezinsleden op het moment van de gebeurtenissen deel uitmaakten van het gezin van de begunstigde en samen met hem in het land van oorsprong verbleven.

4. Le membre de la famille ne se trouve pas encore dans un État membre.

La directive 2001/55/CE distingue deux situations dans lesquelles les États membres doivent faciliter le regroupement des membres de la famille: d'une part lorsque le membre de la famille ne se trouve pas encore dans un État membre de l'Union européenne et d'autre part lorsque le membre de la famille se trouve déjà dans un État membre de l'Union européenne et y bénéficie d'un statut de protection temporaire.

Le législateur belge souhaite réserver l'article 57/34 de la loi du 15 décembre 1980 exclusivement aux demandes émanant de l'étranger uniquement. Les membres de la famille qui se trouvent déjà sur le territoire belge et qui remplissent les conditions susmentionnées n'ont pas besoin d'un regroupement au sens de la directive 2001/55/CE et peuvent introduire une demande pour obtenir le statut de protection temporaire en Belgique sur une base autonome, conformément aux articles 57/29 et 57/30 de la loi du 15 décembre 1980.

Et finalement, il est précisé que le membre de la famille qui ne se trouve pas encore sur le territoire de l'Union européenne doit introduire une demande afin d'être réuni avec le bénéficiaire de la protection temporaire en Belgique. Il ne s'agit pas d'un droit automatique et la demande doit donc être introduite auprès du poste diplomatique ou du consulat belge compétent. L'autorisation est accordée après examen des conditions et des exigences formelles.

Les deuxième et troisième paragraphe du nouvel article 57/34, de la loi du 15 décembre 1980, visent à mettre les membres de la famille éligibles au regroupement avec une bénéficiaire en conformité avec l'article 15 de la directive 2001/55/CE, tout en adaptant ces catégories à la réalité sociale et juridique belge actuelle.

L'article 15, alinéa 1er, point a) et b), de la directive 2001/55/CE, précise quelles personnes sont considérées comme membres de la famille du bénéficiaire:

“a) le conjoint du regroupant ou son partenaire non marié engagé dans une relation stable, lorsque la législation ou la pratique en vigueur dans l'État membre concerné traite les couples non mariés de manière comparable aux couples mariés dans le cadre de sa législation sur les étrangers; les enfants mineurs célibataires du regroupant ou de son conjoint, qu'ils soient légitimes, nés hors mariage ou adoptés;

4. Het familielid bevindt zich nog niet in een lidstaat.

Richtlijn 2001/55/EG onderscheidt twee situaties waarbinnen de lidstaten de hereniging tussen gezinsleden dienen te faciliteren: enerzijds wanneer het familielid zich nog niet bevindt in een lidstaat van de Europese Unie en anderzijds wanneer het familielid zich wel reeds in een lidstaat van de Europese Unie bevindt en er het statuut van tijdelijk beschermde geniet.

De Belgische wetgever wenst artikel 57/34 van de wet van 15 december 1980 uitsluitend voor te behouden voor aanvragen vanuit het buitenland. De gezinsleden die zich reeds op het Belgisch grondgebied bevinden en die voldoen aan de voorwaarden zoals hierboven vermeld, hebben geen nood aan een hereniging in de zin van Richtlijn 2001/55/EG, en kunnen conform de artikelen 57/29 en 57/30 van de wet van 15 december 1980 op autonome basis een aanvraag tot het verkrijgen van de tijdelijke beschermingsstatus indienen in België.

Tot slot wordt verduidelijkt dat het gezinslid dat zich nog niet op het grondgebied van de Europese Unie bevindt, een aanvraag moet indienen teneinde zich herenigd te zien met de begunstigde van de tijdelijke bescherming in België. Het betreft geen automatisch recht en de aanvraag dient daarom te worden ingediend via de bevoegde Belgische diplomatieke post of consulaat. De toekenning van de machtiging geschiedt na onderzoek van de voorwaarden en vormvereisten.

De tweede en derde paragraaf van het nieuwe artikel 57/34 van de wet van 15 december 1980 hebben tot doel om de gezinsleden die in aanmerking komen voor hereniging met een begunstigde in conformiteit te brengen met artikel 15 van Richtlijn 2001/55/EG, en deze categorieën tegelijk aan te passen aan de huidige Belgische maatschappelijke en wettelijk gewaarborgde realiteit.

Artikel 15, eerste lid, onder a) en b) van Richtlijn 2001/55/EG specificeert welke personen worden aangemerkt als leden van het gezin van de begunstigde:

“a) de echtgenoot van de gezinshereniger of zijn niet-gehuwde partner met wie een duurzame relatie wordt onderhouden, indien in de wetgeving of de praktijk van de betrokken lidstaat niet-gehuwde en gehuwde paren op een vergelijkbare manier worden behandeld; de minderjarige ongehuwde kinderen van de gezinshereniger of van zijn echtgenoot, zonder dat er verschil in behandeling is tussen kinderen binnen en buiten de echt of geadopteerde kinderen;

b) d'autres parents proches qui vivaient au sein de l'unité familiale au moment des événements qui ont entraîné l'afflux massif et qui étaient alors entièrement ou principalement à la charge du regroupant."

Alors que la disposition au point a) de l'article 15, alinéa 1er, de la directive 2001/55/CE impose aux États membres de réunir les membres de la famille nucléaire du bénéficiaire sur leur territoire, la disposition au point b) prévoit une marge d'appréciation facultative pour les États membres afin de réunir les membres de la famille comme le prévoit la même disposition.

Afin de clarifier cette différence de compétence, le législateur belge choisit de scinder les deux catégories de membres de la famille en deux paragraphes distincts, selon que la compétence est contraignante ou non.

Le deuxième paragraphe du nouvel article 57/34 de la loi du 15 décembre 1980, énumère les membres de la famille pour lesquels le ministre ou son délégué est tenu de faciliter le regroupement, lorsque les membres de la famille apportent des preuves suffisantes qu'ils remplissent les conditions requises.

La transposition de la directive 2001/55/CE, par la loi du 18 février 2003, prévoyait uniquement que le regroupement obligatoire avec le conjoint du bénéficiaire du statut de protection temporaire autorisé à séjourner dans le Royaume et les enfants mineurs non mariés de l'un ou l'autre. L'exposé des motifs de la loi du 18 février 2003 précise que le partenaire non marié du bénéficiaire du statut de protection temporaire peut obtenir une autorisation de séjour sur la base de la circulaire du 30 septembre 1997 relative à l'octroi d'une autorisation de séjour sur la base de la cohabitation dans le cadre d'une relation durable (*Moniteur belge* 14 novembre 1997). Cette circulaire du 30 septembre 1997 n'est cependant plus en vigueur depuis le 1er juin 2008.

Les formes actuelles de partenariat ont considérablement évolué entre-temps et sont également consacrées juridiquement par la loi du 15 décembre 1980. Par conséquent, l'article 57/34 de la loi du 15 décembre 1980 est mis en conformité avec la réalité actuelle en prévoyant également les catégories des partenaires enregistrés conformément à une loi et les ascendants directs du bénéficiaire mineur.

La loi du 15 décembre 1980 prévoit, outre le mariage, trois formes de partenariat:

b) andere naaste familieleden die met het gezin samenwoonden ten tijde van de gebeurtenissen die tot de massale toestroom hebben geleid, en die op dat tijdstip volledig of grotendeels afhankelijk waren van de gezinshereniger."

Daar waar de bepaling onder a) van artikel 15, eerste lid van Richtlijn 2001/55/EG de lidstaten verplicht om de leden van het kerngezin van de begunstigde te herenigen op hun grondgebied, voorziet de bepaling onder b) in een facultatieve beoordelingsbevoegdheid voor de lidstaten om de gezinsleden zoals beoogd in diezelfde bepaling te herenigen.

Teneinde dit verschil in bevoegdheid te duiden, opteert de Belgische wetgever ervoor om beide categorieën van familieleden op te splitsen in twee afzonderlijke paragrafen, naargelang het al dan niet bindende karakter van de bevoegdheid.

In de tweede paragraaf van het nieuwe artikel 57/34 van de wet van 15 december 1980 worden de familieleden opgesomd waartoe de minister of zijn gemachtigde de hereniging verplicht dient te faciliteren, wanneer de gezinsleden afdoende bewijzen aanbrengen dat zij aan de gestelde voorwaarden voldoen.

Bij de omzetting van Richtlijn 2001/55/EG, met de wet van 18 februari 2003, werd enkel voorzien in een verplichte hereniging met de echtgeno(o)t(e) van de begunstigde van de tijdelijke beschermingsstatus die tot een verblijf in het Rijk werd gemachtigd en de minderjarige ongehuwde kinderen van de ene of de andere. De memorie van toelichting bij de wet van 18 februari 2003 verduidelijkt dat de niet-gehuwde partner van de begunstigde van tijdelijke beschermingsstatus een machtiging tot verblijf kan verkrijgen op basis van de omzendbrief van 30 september 1997 betreffende het verlenen van een verblijfsmachtiging op basis van samenwonen in het kader van een duurzame relatie (*Belgisch Staatsblad* 14 november 1997). Deze Omzendbrief van 30 september 1997 is sinds 1 juni 2008 echter niet meer van kracht.

De huidige vormen van partnerschap zijn ondertussen danig veranderd en bovendien wettelijk verankerd doorheen de wet van 15 december 1980. Daarom wordt artikel 57/34 van de wet van 15 december 1980 in conformiteit gebracht met de actuele realiteit door ook de categorieën van wettelijk geregistreerde partner en de rechtstreekse bloedverwanten in opgaande lijn van de minderjarige begunstigde te voorzien.

De wet van 15 december 1980 voorziet, naast het huwelijk, in drie vormen van partnerschappen onderscheiden:

(1) les partenariats enregistrés considérés comme équivalents au mariage en Belgique;

(2) les partenariats enregistrés conformément à une loi;

(3) le partenaire avec lequel une relation durable et de fait est entretenue.

Seuls les partenariats visés aux points (1) et (2) sont traités de manière comparable au mariage dans la loi du 15 décembre 1980.

Les partenariats considérés comme équivalents au mariage en Belgique sont ceux visés à l'article 12 de l'arrêté royal du 17 mai 2007 fixant des modalités d'exécution de la loi du 15 septembre 2006 modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers et à l'article 4 de l'arrêté royal du 7 mai 2008 fixant certaines modalités d'exécution de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers.

La deuxième forme de partenariat est celle qui est enregistrée conformément à une loi et qui n'est pas considérée comme équivalente au mariage.

Cette forme de partenariat a été introduite dans la loi du 15 décembre 1980 par la loi du 15 septembre 2006 modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers et est reprise aujourd'hui dans les articles 10 et 40bis de la loi du 15 décembre 1980.

Par conséquent, les partenariats enregistrés conformément à une loi ne sont traités de manière comparable en vertu des articles 10 et 40bis de la loi du 15 décembre 1980 que lorsqu'un certain nombre de conditions cumulatives sont remplies.

Ces conditions sont intégrées pour éviter les abus et constituent un mécanisme de contrôle de l'authenticité du partenariat. Si le partenariat ne remplit pas ces conditions cumulatives, le partenaire n'est pas autorisé à séjourner dans le Royaume.

Le législateur belge considère donc indispensable que les mêmes conditions soient également imposées au partenaire enregistré conformément à une loi, d'un étranger autorisé à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire du statut de protection temporaire.

(1) de geregistreerde partnerschappen die als gelijkwaardig worden beschouwd met het huwelijk in België;

(2) de wettelijk geregistreerde partnerschappen;

(3) de partner waarmee een duurzame en feitelijke relatie wordt onderhouden.

Enkel de partnerschappen bedoeld onder (1) en (2) worden in de wet van 15 december 1980 op een vergelijkbare manier behandeld als het huwelijk.

De partnerschappen die als zijnde gelijkwaardig worden beschouwd met het huwelijk in België zijn de partnerschappen in de zin van artikel 12 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 december 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 4 van het Koninklijk besluit van 7 mei 2008 tot vaststelling van bepaalde uitvoeringsbesluiten van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

De tweede vorm van partnerschap is het partnerschap dat geregistreerd is overeenkomstig een wet en dat niet als gelijkwaardig worden beschouwd met het huwelijk.

Deze vorm van partnerschap werd in de wet van 15 december 1980 geïntroduceerd door de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en is vandaag terug te vinden in de artikelen 10 en 40bis van de wet van 15 december 1980.

De wettelijk geregistreerde partnerschappen worden in artikel 10 en 40bis van de wet van 15 december 1980 bijgevolg enkel op een vergelijkbare manier behandeld wanneer voldaan is aan een aantal cumulatieve voorwaarden.

Deze voorwaarden werden ingebouwd teneinde misbruik tegen te gaan en vormen een controlemechanisme met betrekking tot de authenticiteit van het partnerschap. Voldoet het partnerschap niet aan deze cumulatieve voorwaarden, dan wordt de partner niet gemachtigd tot een verblijf in het Rijk.

De Belgische wetgever acht het daarom onontbeerlijk dat dezelfde voorwaarden ook worden opgelegd ten aanzien van de wettelijk geregistreerde partner van een vreemdeling die gemachtigd is tot een verblijf in het Rijk als begunstigde van de tijdelijke beschermingsstatus.

Il s'agit des conditions cumulatives suivantes:

a) prouver qu'ils entretiennent une relation de partenariat durable et stable dûment établie.

Le caractère durable et stable de cette relation est établi:

— si les partenaires prouvent qu'ils ont cohabité de manière légale et ininterrompue pendant au moins un an avant la demande;

— ou si les partenaires prouvent qu'ils se connaissent depuis au moins deux ans précédant la demande et qu'ils fournissent la preuve qu'ils ont entretenu des contacts réguliers par téléphone, par courrier ordinaire ou électronique, et qu'ils se sont rencontrés trois fois durant les deux années précédant la demande et que ces rencontres comportent au total quarante-cinq jours ou davantage;

— ou si les partenaires ont un enfant commun;

b) venir vivre ensemble;

c) être tous deux âgés de plus de dix-huit ans;

d) être célibataires et ne pas entretenir une relation de partenariat durable et stable avec une autre personne;

e) ne pas être une des personnes visées aux articles 161 à 163 du Code civil;

f) n'avoir fait ni l'un ni l'autre l'objet d'une décision définitive de refus de célébration du mariage sur la base de l'article 167 du Code civil.

Compte tenu du fait que le nouvel article 57/34 de la loi du 15 décembre 1980 ne prévoit que le regroupement d'une famille déjà existante dans le pays d'origine et que, par conséquent, le partenariat devait déjà exister au moment de l'afflux massif de personnes déplacées, l'âge minimum des partenaires est de dix-huit ans.

La troisième forme de partenariat est le partenariat de fait. En vertu de la loi du 15 décembre 1980, les partenaires de fait sont exclus de la famille nucléaire et ne peuvent être autorisés à séjourner dans le Royaume au titre du regroupement familial en vertu de l'article 10 ou 40bis/ter. Cela montre clairement que les partenariats de fait ne sont pas traités de manière comparable au

Het betreft volgende cumulatieve voorwaarden:

a) bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie te onderhouden.

Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond:

— indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken op legale wijze te hebben samengewoond;

— ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling, of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal vijvenveertig of meer dagen betreffen;

— ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;

b) met elkaar komen samenleven;

c) beiden ouder zijn dan achttien jaar;

d) ongehuwd zijn en geen duurzame en stabiele partnerrelatie onderhouden met een andere persoon;

e) geen personen zijn bedoeld in artikelen 161 tot 163 van het Burgerlijk Wetboek;

f) ten aanzien van geen van beiden is een definitieve beslissing genomen tot weigering van de voltrekking van het huwelijk op basis van artikel 167 van het Burgerlijk Wetboek.

Rekening houdend met het feit dat het nieuwe artikel 57/34 van de wet van 15 december 1980 uitsluitend voorziet in een hereniging van een reeds in het land van herkomst bestaand gezin en het partnerschap bijgevolg reeds diende te bestaan op het moment van de massale toestroom van ontheemden, is de minimumleeftijd van de partners achttien jaar.

De derde vorm van partnerschap is het feitelijk partnerschap. In de wet van 15 december 1980 worden de feitelijke partners uitgesloten van het kerngezin en komen zij niet in aanmerking om gemachtigd te worden tot een verblijf in het Rijk op grond van de gezinshereniging in de zin van artikel 10 of 40bis/ter. Dit toont duidelijk aan dat de feitelijke partnerschappen niet op een vergelijkbare

mariage dans la loi des étrangers belge. Ils sont exclus du champ d'application du deuxième paragraphe.

En résumé, le partenaire enregistré conformément à une loi, qu'il soit ou non lié par un partenariat équivalent au mariage, appartient à la famille nucléaire du bénéficiaire tel que visée à l'article 15, alinéa 1er, de la directive 2001/55/CE. Cela s'ajoute aux membres existants de la famille nucléaire: à savoir le conjoint et les enfants mineurs non mariés de l'un ou l'autre.

Conformément à l'article 388 du Code civil (ancien), les enfants mineurs doivent être compris comme ceux qui n'ont pas encore atteint l'âge de dix-huit ans. En ce qui concerne les enfants, aucune distinction est faite entre les enfants nés dans le mariage ou en dehors du mariage et les enfants adoptés.

Par analogie avec les dispositions relatives au partenariat enregistré conformément à une loi, le législateur belge considère qu'il est nécessaire que le bénéficiaire et le conjoint aient tous deux atteint l'âge minimum de dix-huit ans pour que le conjoint puisse introduire la demande d'autorisation de séjour en vertu de cet article.

Enfin, le champ d'application du deuxième paragraphe est étendu aux ascendants directs au premier degré de l'étranger mineur non marié qui a été autorisé à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire du statut de protection temporaire.

Bien que l'article 15 de la directive 2001/55/CE n'inclue pas cette catégorie de membres de la famille dans son champ d'application en tant que "membres de la famille", le législateur belge estime nécessaire d'ouvrir le regroupement à l'étranger mineur non marié qui a été autorisé à séjourner en Belgique en tant que bénéficiaire du statut de protection temporaire et qui s'est trouvé séparé de l'un ou des deux parents en raison des circonstances entourant l'afflux massif de personnes déplacées.

Afin de protéger le mineur concerné, les ascendants directs, tel que visés aux points 3° et 4° doivent prouver qu'ils exercent l'autorité parentale, y compris le droit de garde, sur le mineur. Si un enfant mineur vient rejoindre son parent sur le territoire belge, tel que visé au 3°, et l'autorité parentale est partagée, l'autre titulaire de l'autorité parentale doit avoir explicitement donné son accord au regroupement. L'accord de garde entre les

manier worden behandeld als het huwelijk binnen de Belgische Vreemdelingenwet. Zij worden uitgesloten van het toepassingsgebied van de tweede paragraaf.

Samenvattend kan worden gesteld dat de wettelijke geregistreerde partner, al dan niet verbonden door een partnerschap gelijkgesteld aan het huwelijk, behoort tot het kerngezin van de begunstigde zoals beoogd in artikel 15, eerste lid van Richtlijn 2001/55/EG. Dit naast de bestaande leden van het kerngezin: zijnde de echtgeno(o)t(e)en de minderjarige, ongehuwde kinderen van de ene of de andere.

In lijn met artikel 388 van het (oud) Burgerlijk Wetboek moet onder minderjarige kinderen de kinderen worden verstaan die de volle leeftijd van achttien jaar nog niet hebben bereikt. Met betrekking tot de kinderen wordt er geen onderscheid gemaakt tussen kinderen die binnen of buiten het huwelijk zijn geboren of geadopteerde kinderen.

Naar analogie met de bepalingen rond het wettelijk geregistreerde partnerschap acht de Belgische wetgever het noodzakelijk dat zowel de begunstigde als de echtgenoot beiden de minimumleeftijd van achttien jaar hebben bereikt alvorens de echtgenoot de aanvraag tot machtiging tot verblijf op grond van dit artikel kan indienen.

Ten slotte wordt het toepassingsgebied van de tweede paragraaf uitgebreid naar de rechtstreekse bloedverwanten in opgaande lijn in de eerste graad van de minderjarige ongehuwde vreemdeling die als begunstigde van de tijdelijke beschermingsstatus werd gemachtigd tot een verblijf in het Rijk.

Hoewel artikel 15 van de Richtlijn 2001/55/EG deze categorie van gezinsleden niet opneemt binnen haar toepassingsgebied als zijnde "leden van het gezin", acht de Belgische wetgever het noodzakelijk om de hereniging te openen voor de minderjarige ongehuwde vreemdeling die gemachtigd werd tot een verblijf in het Rijk als begunstigde van de tijdelijke beschermingsstatus en door toedoen van de omstandigheden die eigen zijn aan de massale instroom van ontheemden, gescheiden werd van een of beide ouders.

Ter bescherming van de minderjarige betrokken personen dienen de rechtstreekse bloedverwanten in eerste lijn, zoals bedoeld onder punt 3° en 4° aan te tonen dat zij het ouderlijk gezag, inclusief het recht van bewaring uitoefenen over de minderjarige. Indien een minderjarig kind zijn ouder op het Belgische grondgebied komt vervoegen, zoals bedoeld in 3°, en het ouderlijk gezag wordt gedeeld, dient de andere houder van het ouderlijk

deux parents doit être prouvé par des pièces justificatives conformément au droit applicable.

Le critère selon lequel l'étranger mineur doit être non marié est une transposition littérale de l'article 15 de la directive 2001/55/CE. En outre, la protection des mineurs exige que les mineurs viennent vivre avec le(s) parent(s) qu'ils rejoignent ou qui les rejoignent, au moins jusqu'à ce qu'ils atteignent l'âge de dix-huit ans.

En outre, tous les membres de la famille visés aux points 1° – 4° doivent apporter la preuve qu'ils ne sont pas atteints d'une des maladies pouvant mettre en danger la santé publique, énumérées dans l'annexe à la présente loi.

Le troisième paragraphe du nouvel article 57/34, de la loi du 15 décembre 1980, vise les membres de la famille dans un sens plus large, que le ministre ou son délégué peut autoriser à séjourner. Il s'agit, conformément aux instruments européens, des autres parents proches qui vivaient avec la famille du bénéficiaire au moment des événements ayant entraîné l'afflux massif et qui, à ce moment-là, étaient totalement ou largement à la charge de l'étranger autorisé à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire du statut de protection temporaire. Les membres de la famille visés par cette disposition doivent présenter les pièces justificatives nécessaires qui démontrent leur situation familiale, y compris au moins:

- des preuves de leur lien de parenté;
- des preuves de la relation de dépendance;
- des preuves de leur cohabitation dans le pays d'origine.

Cela peut être démontré, entre autres, par des documents de séjour, des documents officiels du gouvernement, un livret de mariage ou un extrait du registre de l'état civil et des preuves de paiement de pris en charge.

À cet égard, le ministre ou son délégué dispose d'un pouvoir discrétionnaire pour accorder ou non l'autorisation de séjour, mais, lorsqu'il prend sa décision, il tient compte de la situation personnelle des personnes concernées, ainsi que des difficultés extrêmes les personnes concernées rencontreraient si le regroupement ne se réalisait pas.

En outre, le membre de la famille doit apporter la preuve qu'il n'est pas atteint d'une des maladies pouvant

gezag expliciet zijn toestemming voor de hereniging te hebben geven. De gezagsregeling tussen beide ouders dient te worden aangetoond aan de hand van bewijsstukken overeenkomstig het toepasselijke recht.

Het criterium dat de minderjarige vreemdeling ongehuwd moet zijn, is een letterlijke omzetting van artikel 15 van Richtlijn 2001/55/EG. Ter bescherming van de minderjarige wordt bovendien vereist dat de minderjarige kinderen samen komen leven met de ouder(s) die zij vervoegen of die hen komen vervoegen, en dit ten minste tot zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt.

Alle familieleden onder 1° – 4° dienen bovendien te bewijzen dat zij niet lijden aan een van de ziekten die de volksgezondheid in gevaar kunnen brengen en die worden opgesomd in de bijlage van deze wet.

De derde paragraaf van het nieuwe artikel 57/34 van de wet van 15 december 1980 beoogt de familieleden in ruimere zin die de minister of zijn gemachtigde kan machtigen tot een verblijf. Dit zijn, conform de Europese instrumenten, de andere naaste familieleden die met het gezin van de begunstigde samenwoonden ten tijde van de gebeurtenissen die tot de massale toestroom hebben geleid en die op dat tijdstip volledig of grotendeels afhankelijk waren van de vreemdeling die gemachtigd is tot een verblijf in het Rijk als begunstigde van de tijdelijke beschermingsstatus. De familieleden bedoeld in deze bepaling dienen de nodige bewijsstukken voor te leggen die hun gezinssituatie aantonen, waaronder ten minste:

- bewijzen van hun verwantschapsband;
- bewijzen van de afhankelijkheidsrelatie;
- bewijzen van hun samenwoning in het land van oorsprong.

Dit kan onder meer worden aangetoond aan de hand van verblijfsdocumenten, officiële overheidsdocumenten, een trouwboekje of een uittreksel uit het register van de burgerlijke stand en betalingsbewijzen inzake zorgdiensten.

De minister of zijn gemachtigde beschikt in dit verband over een discretionaire bevoegdheid om de machtiging tot verblijf al dan niet toe te kennen, maar houdt bij het nemen van een beslissing rekening met de persoonlijke situatie van de betrokkenen, alsook de schrijnende situatie waarin de betrokken personen bij een niet-hereniging zouden komen te verkeren.

Daarnaast dient het familielid te bewijzen dat hij niet lijdt aan een van de ziekten die de volksgezondheid in

mettre en danger la santé publique, énumérées dans l'annexe à la présente loi.

Le quatrième paragraphe concerne les modalités de preuves.

Les membres de la famille doivent joindre à leur demande tous les documents prouvant qu'ils remplissent les conditions énoncées dans les paragraphes précédents. Cela comprend dans tous les cas un certificat médical prouvant que le membre de la famille ne souffre d'aucune des maladies énumérées dans l'annexe de la loi, ainsi que d'un extrait du casier judiciaire ou un document équivalent. Si l'un de ces deux derniers documents ne peut pas être présenté, le membre de la famille doit en donner les raisons au moment de la demande. Ce n'est que s'il est dûment prouvé que ces documents ne peuvent pas être présentés que le ministre ou son délégué, compte tenu des circonstances, peut néanmoins autoriser le membre de la famille à séjourner sur le territoire du Royaume.

En outre, le quatrième paragraphe comprend une disposition qui, dans des circonstances exceptionnelles, propres à la situation précaire de l'intéressé, dans lesquelles les liens de parenté ne peuvent être prouvés de manière concluante par des documents officiels, permet au ministre ou son délégué de prendre en compte d'autres preuves valables. Si nécessaire, le ministre ou son délégué peut soumettre l'intéressé à un entretien ou à un examen pour établir les liens de parenté.

Le législateur belge rappelle toutefois que la situation du membre de la famille concerné diffère de celle d'un réfugié dans la mesure où, dans la plupart des cas, l'intéressé peut encore se rendre au poste diplomatique ou consulaire du pays dont il a la nationalité afin d'obtenir les documents officiels nécessaires.

Le cinquième paragraphe détermine les cas dans lesquels le ministre ou son délégué peut refuser l'autorisation de séjour.

L'article 28 de la directive 2001/55/CE prévoit plusieurs motifs pour lesquels un État membre peut refuser le statut de protection temporaire à la personne concernée. Ces motifs sont les suivants:

“a) dont on aura des raisons sérieuses de penser:

i) qu'elles ont commis un crime contre la paix, un crime de guerre ou un crime contre l'humanité, au sens des instruments internationaux élaborés pour prévoir des dispositions relatives à ces crimes;

gevaar kunnen brengen en die worden opgesomd in de bijlage van deze wet.

De vierde paragraaf heeft betrekking op de bewijsvoering.

De familieleden moeten samen met hun aanvraag alle documenten overmaken die aantonen dat zij voldoen aan de in de voorgaande paragrafen gestelde voorwaarden. Dit omvat steeds een medisch getuigschrift waaruit blijkt dat het familielid niet leidt aan één van de in de bijlage van de wet opgesomde ziekten lijdt, alsook een uittreksel uit het strafregister of een gelijkwaardig document. Wanneer een van deze twee laatste documenten niet kan worden voorgelegd, dient het familielid de redenen hiervoor mee te geven bij de aanvraag. Slechts wanneer behoorlijk wordt aangetoond dat deze documenten niet kunnen worden voorgelegd, kan de minister of zijn gemachtigde, rekening houdend met de omstandigheden, het familielid alsnog machtigen op het grondgebied van het Rijk te verblijven.

Voorts omvat de vierde paragraaf een bepaling die toelaat dat wanneer ten gevolge van uitzonderlijke omstandigheden, eigen aan de precare situatie van de betrokkenen, de verwantschapsbanden niet op een afdoende manier kunnen worden bewezen door middel van officiële documenten, de minister of zijn gemachtigde rekening houdt met andere geldige bewijzen. Indien nodig kan de minister of zijn gemachtigde de betrokkene onderwerpen aan een onderhoud of onderzoek om de verwantschapsbanden vast te stellen.

De Belgische wetgever wijst er evenwel op dat de situatie van het betrokken gezinslid verschilt van deze van een vluchteling in die optiek dat betrokkene in de meeste gevallen wel nog terecht kan bij de diplomatieke of consulaire post van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, teneinde de nodige officiële documenten te bemachtigen.

De vijfde paragraaf bepaalt de gevallen waarin de minister of zijn gemachtigde de machtiging tot verblijf kan weigeren.

Artikel 28 van de Richtlijn 2001/55/EG voorziet verschillende gronden waarop een lidstaat de betrokkene de tijdelijke beschermingsstatus kan weigeren. Het betreft:

“a) er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat:

i) hij een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid heeft begaan als omschreven in de internationale instrumenten die bepalingen inzake dergelijke misdrijven bevatten;

ii) qu'elles ont commis un crime grave de droit commun en dehors de l'État membre d'accueil avant d'y être admises en tant que bénéficiaires de la protection temporaire. La gravité de la persécution à laquelle il faut s'attendre doit être considérée par rapport à la nature du crime dont l'intéressé est soupçonné.

Les actions particulièrement cruelles, même si elles sont commises avec un objectif prétendument politique, peuvent recevoir la qualification de crimes graves de droit commun.

Cela vaut pour les participants au crime comme pour les instigateurs de celui-ci;

iii) qu'elles se sont rendues coupables d'agissements contraires aux buts et aux principes des Nations Unies;

b) dont on aura des motifs raisonnables de penser qu'elles représentent un danger pour la sécurité nationale de l'État membre d'accueil ou, ayant été l'objet d'une condamnation définitive pour un crime ou délit particulièrement grave, qu'elles constituent une menace pour la communauté de cet État membre d'accueil."

Ces motifs de refus sont déjà repris à l'article 57/32, § 1er de la loi du 15 décembre 1980. Le législateur belge avait initialement choisi de déclarer ces motifs de refus explicitement applicables uniquement au conjoint étranger et aux enfants mineurs célibataires de l'un ou l'autre.

Compte tenu du fait que les membres de la famille concernés sont titulaires d'un document de séjour de même nature que le membre de la famille qui bénéficie déjà du statut de protection temporaire en Belgique, le législateur belge est autorisé à étendre ces motifs de refus à tous les membres de la famille visés par les paragraphes 2 et 3.

Les autres motifs de refus, à savoir lorsque le membre de la famille se trouve dans un des cas prévus à l'article 3, alinéa 1er, points 5° à 8° de la loi du 15 décembre 1980 sont également maintenus et sont, en outre, étendus au point 10° du même alinéa.

En outre, une interdiction en cascade est introduite pour le conjoint d'un bénéficiaire polygame lorsqu'un autre conjoint de ce bénéficiaire a déjà été admis ou autorisé à séjourner dans le Royaume.

Dans le cadre de l'examen de la demande, il est dûment tenu compte de l'intérêt supérieur de l'enfant.

ii) hij buiten de lidstaat van ontvangst een ernstig niet-politiek misdrijf heeft begaan alvorens als persoon die tijdelijke bescherming geniet tot het grondgebied van die lidstaat te worden toegelaten. De ernst van de verwachte vervolging wordt afgewogen tegen de aard van het misdrijf waarvan de betrokkene wordt verdacht.

Bijzonder wrede handelingen kunnen, zelfs indien zij met een vermeend politiek oogmerk zijn uitgevoerd, als ernstige, niet-politieke misdrijven aangemerkt worden.

Dit geldt zowel voor de deelnemers aan het misdrijf als voor de aanstichters;

iii) hij zich schuldig heeft gemaakt aan daden die in strijd zijn met de doeleinden en beginselen van de Verenigde Naties;

b) er redelijke gronden bestaan om hem als een gevaar voor de veiligheid van de lidstaat van ontvangst te beschouwen, of als de betrokkene ingevolge een definitieve veroordeling voor een bijzonder ernstig misdrijf een gevaar vormt voor de samenleving in de lidstaat van ontvangst."

Deze weigeringsgronden zijn reeds opgenomen in artikel 57/32, § 1 van de wet van 15 december 1980. De Belgische wetgever koos er oorspronkelijk voor om deze weigeringsgronden enkel expliciet van toepassing te verklaren op de vreemde echtgeno(o)t(e) en de minderjarige, ongehuwde kinderen van de ene of de andere.

Gelet op het feit dat de betrokken familieleden in het bezit worden gesteld van een verblijfsdocument van dezelfde aard als het familielid dat in België reeds de tijdelijke beschermingsstatus werd toegekend, is de Belgische wetgever gemachtigd om deze weigeringsgronden uit te breiden tot alle familieleden die vallen onder de tweede en derde paragraaf.

De andere weigeringsgronden, namelijk wanneer het familielid zich bevindt in één van de gevallen voorzien in artikel 3, eerste lid, 5 tot 8° van de wet van 15 december 1980, blijven eveneens behouden en worden bovendien uitgebreid tot en met 10° van hetzelfde lid.

Daarnaast wordt een cascadeverbod ingevoerd voor de echtgenoot van een polygame begunstigde, wanneer een andere echtgenoot van die begunstigde reeds tot een verblijf in het Rijk werd toegelaten of gemachtigd.

In het kader van het onderzoek van de aanvraag wordt terdege rekening gehouden met het hoger belang van het kind.

Le sixième paragraphe, du nouvel article 57/34, de la loi du 15 décembre 1980, prévoit la forme de l'autorisation de séjour qui est accordé aux membres de la famille lorsque les conditions précitées sont remplies.

Le regroupement de la famille au sens de la directive 2001/55/CE ne concerne pas un droit au regroupement familial *stricto sensu*. Les membres de la famille du bénéficiaire du statut de protection temporaire sont donc expressément exclus du champ d'application de la directive Regroupement familial.

En ce qui concerne la nature du titre de séjour, l'article 15, paragraphe 6 de la directive 2001/55/CE stipule explicitement que les membres de la famille regroupée reçoivent un titre de séjour dans le cadre du régime de protection temporaire:

“6. Des titres de séjour sont accordés au titre de la protection temporaire aux membres d'une famille ayant bénéficié d'une mesure de regroupement. Des documents ou autres preuves équivalentes sont délivrés à cette fin. Le transfert de membres de la famille vers l'État membre à des fins de regroupement familial au titre du paragraphe 2 s'accompagne du retrait des titres de séjour délivrés et de la fin des obligations en matière de protection temporaire à l'égard des personnes concernées dans l'État membre de départ.”

Le considérant 11 de la Décision d'exécution 2022/382 précitée mentionne également la préférence explicite du Conseil pour accorder aux membres de la famille un titre de séjour de même nature:

“(11) La présente décision vise à instaurer une protection temporaire pour les ressortissants ukrainiens résidant en Ukraine qui ont été déplacés le 24 février 2022 ou après cette date à la suite de l'invasion militaire des forces armées russes qui a commencé à cette date. Une protection temporaire devrait également être instaurée pour les ressortissants de pays tiers autres que l'Ukraine, qui ont été déplacés d'Ukraine le 24 février 2022 ou après cette date, et qui bénéficiaient en Ukraine du statut de réfugié ou d'une protection équivalente avant le 24 février 2022. En outre, il est important de préserver l'unité des familles et d'éviter des divergences de statut entre les membres d'une même famille. Il est donc nécessaire d'instaurer également une protection temporaire pour les membres de la famille de ces personnes, lorsque leur famille se trouvait déjà en Ukraine et y résidait déjà au moment des circonstances entourant l'afflux massif de personnes déplacées.”

À la lumière de ces dispositions, le législateur belge choisit d'accorder le statut de protection temporaire

De zesde paragraaf van het nieuwe artikel 57/34 van de wet van 15 december 1980 voorziet in de vorm van de machtiging van verblijf die wordt toegekend aan de gezinsleden wanneer voldaan is aan de bovengenoemde voorwaarden.

De hereniging van het gezin in de zin van de Richtlijn 2001/55/EG betreft geen recht op gezinshereniging *sensu stricto*. De gezinsleden van de begunstigde van de tijdelijke beschermingsstatus worden dan ook uitdrukkelijk uitgesloten van het toepassingsgebied van de Gezinsherenigingsrichtlijn.

Met betrekking tot de aard van de verblijfsvergunning stelt artikel 15, zesde lid van de Richtlijn 2001/55/EG expliciet dat de herenigde gezinsleden een verblijfsvergunning uit hoofde van de regeling inzake tijdelijke bescherming ontvangen:

“6. Met elkaar herenigde gezinsleden ontvangen overeenkomstig deze richtlijn verblijfsvergunningen uit hoofde van de regeling inzake tijdelijke bescherming. Hiertoe worden documenten of andere, gelijkwaardige bewijsstukken verstrekt. De afgegeven verblijfstitel en de verplichtingen jegens de betrokkenen met betrekking tot de tijdelijke bescherming in de lidstaat die wordt verlaten, komen te vervallen bij overbrenging van gezinsleden naar het grondgebied van een andere lidstaat met het oog op hereniging in de zin van lid 2.”

Ook overweging 11 van het voornoemde Uitvoeringsbesluit 2022/382 maakt melding van de uitdrukkelijke voorkeur van de Raad om de gezinsleden een verblijfsvergunning van dezelfde aard toe te kennen:

“(11) Dit besluit strekt ertoe tijdelijke bescherming in te voeren voor Oekraïense onderdanen die in Oekraïne verblijven en sinds 24 februari 2022 ontheemd zijn geraakt door de militaire invasie van de Russische strijdkrachten die op die datum begon. Tijdelijke bescherming moet tevens worden ingevoerd voor onderdanen van andere derde landen dan Oekraïne die sinds 24 februari 2022 uit Oekraïne ontheemd zijn geraakt en die vóór 24 februari 2022 in Oekraïne de vluchtelingenstatus of gelijkwaardige bescherming genoten. Daarnaast is het van belang de eenheid van gezinnen te bewaren en te voorkomen dat leden van hetzelfde gezin een verschillende status genieten. Daarom moet ook tijdelijke bescherming worden ingevoerd voor de gezinsleden van die personen indien het gezin reeds in Oekraïne bestond en er verbleef ten tijde van de omstandigheden rond de massale toestroom van ontheemden.”

In het licht van deze bepalingen kiest de Belgische wetgever ervoor om aan de gezinsleden die gemachtigd

aux membres de la famille autorisés à séjourner en vertu des dispositions précédentes. Ils sont soumis aux dispositions de cette loi applicables aux étrangers qui, conformément à l'article 57/30, ont été autorisés à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaires du statut de protection temporaire.

En ce qui concerne la durée, le renouvellement et la fin de l'autorisation de séjour, les membres de la famille autorisés relèvent donc du régime général des bénéficiaires du statut de protection temporaire, entre autres, l'article 57/30, paragraphe 1er, et l'article 57/32, de la loi du 15 décembre 1980.

Le septième paragraphe autorise le Roi à préciser davantage les modalités d'introduction de la demande d'autorisation de séjour, ainsi que les preuves.

Les autres modifications sont de nature législative et nécessitent une lecture plus claire des dispositions.

Art. 19

Un nouvel article 57/34/1 est inséré dans la loi du 15 décembre 1980. L'objectif de cet article est de prévoir la possibilité d'un regroupement de la famille du bénéficiaire du statut de protection temporaire. La réunification peut avoir lieu avec les membres de la famille visés à l'article 57/34, §§ 2 et 3, qui:

1) se trouvent dans un pays tiers et ne peuvent pas être regroupés avec le bénéficiaire du statut de protection temporaire au titre de l'article 57/34 parce qu'ils ne peuvent pas démontrer de manière adéquate le besoin de protection;

2) se trouvent sur le territoire belge, mais ne peuvent prétendre à l'octroi du statut de protection temporaire en vertu de l'article 57/29 parce qu'ils ne relèvent pas du champ d'application de la décision d'exécution du Conseil ou parce qu'ils ne peuvent pas démontrer de manière adéquate le besoin de protection.

Reconnaissant l'importance de l'unité familiale, le législateur belge souhaite également, par cette voie, permettre à cette catégorie de membres de la famille de rejoindre le bénéficiaire du statut de protection temporaire autorisé à séjourner sur le territoire belge.

Le premier paragraphe du nouvel article 57/34/1 clarifie le champ d'application. Le regroupement est

zijn tot een verblijf op grond van voorgaande bepalingen, de tijdelijke beschermingsstatus toe te kennen. Zij zijn onderworpen aan de bepalingen van deze wet die van toepassing zijn op de vreemdelingen die, overeenkomstig artikel 57/30, gemachtigd werden tot een verblijf in het Rijk als begunstigde van de tijdelijke beschermingsstatus.

Met betrekking tot de duurtijd, de hernieuwing en de beëindiging van de machtiging tot verblijf vallen de gemachtigde familieleden aldus terug op de algemene regelgeving voor de begunstigten van de tijdelijke beschermingsstatus, onder andere artikel 57/30, eerste paragraaf en artikel 57/32 van de wet van 15 december 1980.

De zevende paragraaf verklaart de Koning bevoegd om de wijze van indiening van de aanvraag tot het verkrijgen van de machtiging tot verblijf, alsook de bewijsvoering verder in te vullen.

De andere wijzigingen zijn van legistische aard en nopen tot een duidelijkere lezing van de bepalingen.

Art. 19

In de wet van 15 december 1980 wordt een nieuw artikel 57/34/1 ingevoegd. Dit artikel heeft tot doel om te voorzien in mogelijkheid tot hereniging van het gezin van de begunstigde van de tijdelijke beschermingsstatus. De hereniging kan plaatsvinden met de familieleden in artikel 57/34, §§ 2 en 3, die:

1) zich in een derde land bevinden en niet kunnen herenigd worden met de begunstigde van de tijdelijke beschermingsstatus op grond van artikel 57/34 omdat zij niet afdoende kunnen aantonen bescherming te behoeven;

2) zich op het Belgisch grondgebied bevinden, maar niet in aanmerking komen voor de toekenning van de tijdelijke beschermingsstatus op grond van artikel 57/29, omdat zij niet onder het toepassingsgebied van het Uitvoeringsbesluit van de Raad vallen of omdat zij niet afdoende kunnen aantonen bescherming te behoeven.

De Belgische wetgever erkent het belang van de eenheid van het gezin en wenst via deze weg ook de mogelijkheid toe te staan aan deze categorie van familieleden om zich alsnog te herenigen met de begunstigde van de tijdelijke beschermingsstatus die gemachtigd is tot een verblijf op het Belgisch grondgebied.

De eerste paragraaf van het nieuwe artikel 57/34/1 verduidelijkt het toepassingsgebied. De hereniging wordt

limitée aux membres de la famille énumérés dans le nouvel article 57/34, §§ 2 et 3.

Ils doivent apporter la preuve qu'ils remplissent six conditions cumulatives:

Les trois premières conditions (1°-3°) sont les mêmes que celles imposées par le nouvel article 57/34, à savoir:

1° il concerne un membre de la famille appartenant aux catégories de membres de la famille énumérées à l'article 57/34, §§ 2 et 3;

2° la famille devait être déjà constituée dans le pays d'origine au moment des circonstances entraînant l'afflux massif ou imminent de personnes déplacées visées à l'article 57/29, § 1er;

3° la séparation de la famille a été causée par les circonstances entourant l'afflux massif ou imminent de personnes déplacées.

Étant donné que le législateur belge souhaite limiter le champ d'application aux membres de la famille énumérés dans le nouvel article 57/34, §§ 2 et 3, il est alors nécessaire d'imposer ces conditions au nouvel article 57/34/1.

Les seules exceptions à cette règle sont: (1) la condition de présenter des preuves qu'ils ont eux-mêmes besoin de protection et (2) l'article s'applique indépendamment du fait que le membre de la famille se trouve déjà sur le territoire belge ou encore dans un autre pays tiers.

Les trois autres conditions (4°-6°) sont considérées comme nécessaires pour protéger tant les personnes concernées que la société et les finances publiques belges. Ces conditions sont considérées comme proportionnelles et sont déjà fréquemment imposées par la loi du 15 décembre 1980. Étant donné que cette extension n'est pas prévue par la directive 2001/55/CE et qu'il s'agit donc d'une faveur, le législateur belge est autorisé à imposer ces conditions.

Il s'agit:

4° le bénéficiaire qu'ils rejoignent dispose de moyens de subsistance stables, suffisants et réguliers tels que prévus à l'article 10, § 5, pour subvenir à ses besoins et à ceux des membres de sa famille et pour éviter devenir une charge pour les pouvoirs publics.

Cette condition ne s'applique pas aux membres de la famille visés à l'article 57/34, § 2, 4° ou si le bénéficiaire

beperkt tot de familieleden opgesomd in het nieuwe artikel 57/34, §§ 2 en 3.

Zij dienen het bewijs te leveren dat zij voldoen aan zes cumulatieve voorwaarden:

De eerste drie voorwaarden (1°-3°) zijn dezelfde voorwaarden die worden opgelegd in kader van het nieuw artikel 57/34, met name:

1° het betreft een familielid dat behoort tot de categorieën van familieleden opgesomd in artikel 57/34, §§ 2 en 3;

2° het gezin diende reeds gevormd te zijn in het land van origine ten tijde van de omstandigheden die hebben geleid tot de massale of imminente instroom van ontheemden zoals bedoeld in artikel 57/29, § 1;

3° de scheiding van het gezin werd veroorzaakt door omstandigheden eigen aan deze massale of imminente massale toestroom van ontheemden.

Gelet op het feit dat de Belgische wetgever het toepassingsgebied wenst te beperken tot de familieleden opgesomd in het nieuwe artikel 57/34, §§ 2 en 3 is het noodzakelijk om deze voorwaarden door te trekken naar het nieuwe artikel 57/34/1.

De enige uitzonderingen hierop zijn: (1) de voorwaarde om bewijzen voor te leggen dat zij zelf bescherming behoeven en (2) het artikel vindt zijn toepassing ongeacht of het familielid zich reeds op het Belgisch grondgebied bevindt of nog in een ander derde land.

De overige drie voorwaarden (4°-6°) worden noodzakelijk geacht om zowel de betrokken personen als de Belgische samenleving en overheidsfinanciën te beschermen. Deze voorwaarden worden geacht proportioneel te zijn en worden doorheen de wet van 15 december 1980 reeds frequent opgelegd. Gelet op het feit dat deze uitbreiding niet wordt voorzien in de Richtlijn 2001/55/EG en het aldus een gunst bedraagt, is de Belgische wetgever gemachtigd om deze voorwaarden op te leggen.

Het betreft:

4° de begunstigde die zij vervoegen beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen zoals bepaald in artikel 10, § 5 om zichzelf en zijn gezinsleden te onderhouden en om te voorkomen dat zij ten laste van de openbare overheden vallen.

Deze voorwaarde is niet van toepassing op de familieleden onder artikel 57/34, § 2, 4° of indien de begunstigde

n'est rejoint que par les membres de la famille visés à l'article 57/34, § 2, 3°;

5° le bénéficiaire qu'ils rejoignent dispose d'un logement suffisant pour pouvoir recevoir le ou les membres de sa famille qui demandent à le rejoindre et qui répond aux conditions posées à un immeuble qui est donné en location à titre de résidence principale, comme prévu à l'article 2 du Livre III, Titre VIII, Chapitre II, Section 2, du Code civil, ainsi que d'une assurance maladie couvrant les risques en Belgique pour lui-même et les membres de sa famille. Le Roi fixe, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, la manière dont l'étranger prouve que l'immeuble répond aux conditions posées.

Cette condition ne s'applique pas aux membres de la famille en vertu de l'article 57/34, § 2, 4°;

6° ils fournissent la preuve qu'ils ne sont pas atteints d'une des maladies pouvant mettre en danger la santé publique, énumérées dans l'annexe à la présente loi.

Cette condition est introduite pour protéger la santé publique belge.

Le législateur belge est conscient de la situation précaire dans laquelle peut se trouver le bénéficiaire du statut de protection temporaire. Par conséquent, afin de donner au bénéficiaire le temps de s'installer en Belgique et de s'adapter à la société belge, une exception aux conditions énoncées aux 4° et 5° est prévue pendant l'année qui suit la décision d'octroi du statut de protection temporaire au bénéficiaire rejoint.

Cela permet au bénéficiaire de se réunir avec le membre de sa famille tout en recherchant un logement et/ou un emploi adéquat.

Compte tenu de la nature temporaire du statut de protection du bénéficiaire, une période d'exception d'un an est prévue.

Comme déjà expliqué, cette modalité n'est pas prévue par la directive 2001/55/CE et constitue une faveur. Par conséquent, le ministre ou son délégué dispose d'un pouvoir discrétionnaire pour octroyer l'autorisation de séjour de plus de trois mois au membre de la famille concerné.

Dans le cadre de ce pouvoir discrétionnaire, le ministre ou son délégué, lors de l'appréciation de ces conditions, tient compte de la situation personnelle des personnes

zich enkel laat vervoegen door de familieleden bedoeld in artikel 57/34, § 2, 3°;

5° de begunstigde die zij vervoegen over behoorlijke huisvesting beschikt die toelaat het familielid of de familieleden, die gevraagd heeft of hebben om zich bij hem te komen voegen, te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden aan een onroerend goed dat wordt verhuurd als hoofdverblijfplaats zoals bepaald in artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2 van het Burgerlijk Wetboek en over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de vreemdeling bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden.

Deze voorwaarde is niet van toepassing op de familieleden onder artikel 57/34, § 2, 4°;

6° zij leveren het bewijs dat zij niet lijden aan een van de ziekten die de volksgezondheid in gevaar kunnen brengen en die worden opgesomd in de bijlage bij deze wet.

Deze voorwaarde wordt ingevoerd ter bescherming van de Belgische volksgezondheid.

De Belgische wetgever is zich bewust van de precare situatie waarin de begunstigde van de tijdelijke beschermingsstatus zich kan bevinden. Om de begunstigde de tijd te geven zich in België te settelen en zich aan te passen aan de Belgische samenleving, wordt dan ook voorzien in een uitzondering op de voorwaarden vervat onder 4° en 5° tijdens het jaar volgend op de beslissing tot toekenning van de tijdelijke beschermingsstatus aan de begunstigde die vervoegd wordt.

Dit maakt het mogelijk voor de begunstigde om zich te herenigen met zijn familielid terwijl hij zoekt naar adequate huisvesting en/of tewerkstelling.

Gelet op het tijdelijk karakter van de beschermingsstatus van de begunstigde, wordt een uitzonderingsperiode van één jaar voorzien.

Zoals reeds uiteengezet wordt deze modaliteit niet voorzien in de Richtlijn 2001/55/EG en bedraagt zij een gunst. De minister of zijn gemachtigde beschikt dan ook over een discretionaire bevoegdheid om de machtiging tot verblijf voor meer dan drie maanden toe te kennen aan het betrokken gezinslid.

In het kader van deze discretionaire bevoegdheid houdt de minister of zijn gemachtigde bij de beoordeling van deze voorwaarden, rekening met de persoonlijke

concernées et, en particulier, de l'intérêt supérieur de l'enfant et des difficultés extrêmes les personnes concernées rencontreraient si le regroupement ne se réalisait pas.

Si le ministre ou son délégué estime que l'intéressé ne peut pas démontrer de manière adéquate qu'il remplit les conditions susmentionnées, il refuse la demande d'autorisation de séjour de plus de trois mois.

Le deuxième paragraphe du nouvel article 57/34/1 de la loi de 15 décembre 1980, prévoit que les membres de la famille doivent joindre à leur demande tous les documents prouvant qu'ils remplissent les conditions énoncées dans les paragraphes précédents. Il s'agit toujours d'un certificat médical prouvant que le membre de la famille ne souffre d'aucune des maladies énumérées dans l'annexe de la loi, ainsi que d'un extrait du casier judiciaire ou un document équivalent. Si l'un de ces deux derniers documents ne peut pas être présenté, le membre de la famille doit en donner les raisons au moment de la demande. Ce n'est que s'il est dûment prouvé que ces documents ne peuvent pas être présentés que le ministre ou son délégué peut, compte tenu des circonstances, autoriser quand même le membre de la famille à séjourner sur le territoire du Royaume.

Le troisième paragraphe précise dans quels cas le ministre ou son délégué peut néanmoins décider que le membre de la famille n'a pas le droit d'entrer ou de séjourner dans le Royaume, même s'il remplit les conditions mentionnées au premier paragraphe.

Ces conditions sont imposées pour protéger la société belge et la santé publique.

En outre, le législateur belge souhaite expressément prévoir une interdiction en cascade lors de mariages polygames.

Lors de l'évaluation, le ministre ou son délégué tient à nouveau compte de l'intérêt supérieur de l'enfant.

Le quatrième paragraphe prévoit la possibilité pour le ministre ou son délégué de mettre fin à l'autorisation de séjour, une fois qu'il a été accordé, pour les motifs suivants:

1° le séjour du bénéficiaire rejoint a pris fin ou le statut de protection temporaire du bénéficiaire a été retiré sur la base de l'article 57/36, § 1er, ou toute autre disposition de la présente loi.

situation van de betrokkenen en in het bijzonder het hoger belang van het kind en de schrijnende situatie waarin de betrokken personen bij een niet-hereniging zouden komen te verkeren.

Indien de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat de betrokkene niet afdoende kan aantonen te voldoen aan bovenstaande voorwaarden, dan weigert hij de aanvraag tot machtiging tot verblijf voor meer dan drie maanden.

De tweede paragraaf van het nieuwe artikel 57/34/1, van de wet van 15 december 1980, voorziet dat de familieleden samen met hun aanvraag alle documenten moeten overmaken die aantonen dat zij voldoen aan de in de voorgaande paragrafen gestelde voorwaarden. Dit omvat steeds een medisch getuigschrift waaruit blijkt dat het familielid niet aan één van de in de bijlage van de wet opgesomde ziekten lijdt, alsook een uittreksel uit het strafregister of een gelijkwaardig document. Wanneer een van deze twee laatste documenten niet kan worden voorgelegd, dient het familielid de redenen hiervoor mee te geven bij de aanvraag. Slechts wanneer behoorlijk wordt aangetoond dat deze documenten niet kunnen worden voorgelegd, kan de minister of zijn gemachtigde, rekening houdend met de omstandigheden, het familielid alsnog machtigen op het grondgebied van het Rijk te verblijven.

De derde paragraaf verduidelijkt in welke gevallen de minister of diens gemachtigde alsnog kan beslissen dat het familielid niet het recht heeft het Rijk binnen te komen of in het Rijk te verblijven, zelfs indien zij voldoen aan de voorwaarden vermeld in de eerste paragraaf.

Deze voorwaarden worden opgelegd ter bescherming van de Belgische samenleving en volksgezondheid.

Bovendien wenst de Belgische wetgever uitdrukkelijk te voorzien in een cascadeverbod wanneer sprake is van een polygame huwelijken.

De minister of diens gemachtigde houdt bij de beoordeling opnieuw rekening met het hoger belang van het kind.

De vierde paragraaf voorziet de mogelijkheid voor de minister of diens gemachtigde om de machtiging tot verblijf, eenmaal zij werd toegekend, te beëindigen op volgende gronden:

1° er werd een einde gesteld aan het verblijf van de begunstigde die vervoegd werd of de tijdelijke beschermingsstatus van de begunstigde wordt beëindigd of ingetrokken op basis van artikel 57/36, § 1, of elke andere bepaling in deze wet.

Cette condition découle de la *ratio legis* de cet article, à savoir permettre au bénéficiaire du statut de protection temporaire de rejoindre les membres de sa famille. L'autorisation de séjour du membre de la famille dépend donc de l'autorisation de séjour du bénéficiaire du statut de protection temporaire;

2° le membre de la famille ne remplit plus l'une des conditions énoncées au paragraphe 1er;

3° le membre de la famille et le bénéficiaire qui a été joint n'entretiennent pas ou plus une vie conjugale ou familiale effective;

4° le membre de la famille, qui était autorisé à séjourner au Royaume en qualité de partenaire enregistré en vertu de l'article 57/34, § 2, 1° ou 2° ou le bénéficiaire qui a été rejoint, s'est marié avec une autre personne ou est lié à une autre personne par un partenariat enregistré conformément à une loi.

Lorsque le ministre ou son délégué envisage de mettre fin à l'autorisation de séjour, il tient compte de l'intérêt supérieur de l'enfant.

Le cinquième paragraphe explique comment l'autorisation de séjour du membre de la famille se concrétise. Comme à l'article 57/34, il ne s'agit pas d'un droit au regroupement familial au sens de la directive sur le regroupement familial ou de la directive qualification, mais d'un statut de séjour dérivé.

Les membres de la famille se voient donc délivrer un titre de séjour dont la durée de validité est identique à celle du bénéficiaire qu'ils viennent rejoindre.

Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les modalités d'introduction de la demande en vue d'obtenir l'autorisation de séjour, de l'enregistrement et du modèle du titre de séjour délivré lors de l'enregistrement ainsi que la manière dont le membre de la famille peut prouver qu'il remplit les conditions précédentes.

Le sixième paragraphe clarifie la procédure de renouvellement du titre de séjour.

Le membre de la famille doit demander le renouvellement du titre de séjour à l'administration communale en temps utile. Le titre de séjour n'est pas renouvelé automatiquement.

En vue du renouvellement du titre de séjour, le ministre ou son délégué peut procéder ou faire procéder à des

Deze voorwaarde vloeit voort uit de *ratio legis* van dit artikel, namelijk de begunstigde van de tijdelijke beschermingsstatus de kans te bieden zich te herenigen met zijn gezinsleden. De machtiging tot verblijf van het familielid is daarom afhankelijk van de machtiging tot verblijf van de begunstigde van de tijdelijke beschermingsstatus;

2° het familielid voldoet niet meer aan een van de in de eerste paragraaf bepaalde voorwaarden;

3° het familielid en de begunstigde die vervoegd werd, onderhouden niet of niet meer een werkelijk huwelijks- of gezinsleven;

4° het familielid, dat gemachtigd werd tot een verblijf in het Rijk in de hoedanigheid van geregistreerde partner op grond van artikel 57/34, § 2, 1° of 2° of de begunstigde die vervoegd werd, is in het huwelijk getreden of heeft een wettelijk geregistreerd partnerschap met een andere persoon.

Wanneer de minister of diens gemachtigde overweegt om de machtiging tot verblijf te beëindigen houdt deze rekening met het hoger belang van het kind.

De vijfde paragraaf licht toe hoe de machtiging tot verblijf van het familielid wordt ingevuld. Net zoals in artikel 57/34 gaat het niet om een recht op gezinshereniging in de zin van de Gezinsherenigingsrichtlijn of de Kwalificatierichtlijn, maar om een afgeleide verblijfsstatus.

De familieleden worden dan ook in het bezit gesteld van een verblijfstitel met dezelfde geldigheidsduur als deze van de begunstigde die zij komen vervoegen.

De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze van indiening van de aanvraag tot het verkrijgen van de machtiging tot verblijf, de inschrijving en het model van de verblijfstitel die bij de inschrijving wordt afgegeven, alsook de wijze waarop het familielid kan bewijzen dat hij aan de voorgaande voorwaarden voldoet.

De zesde paragraaf verduidelijkt de procedure tot vernieuwing van de verblijfstitel.

Het familielid dient de vernieuwing van de verblijfstitel tijdig aan te vragen bij de gemeente. De verblijfstitel wordt niet automatisch vernieuwd.

Met het oog op een vernieuwing van de verblijfstitel, kan de minister of diens gemachtigde controles verrichten

contrôles pour vérifier si le membre de la famille ou le bénéficiaire rejoint remplit les conditions du présent article.

Le septième paragraphe autorise le Roi à déterminer les délais et les conditions de demande de renouvellement du titre de séjour.

Art. 20

Le champ d'application de l'article 57/36, paragraphe 2, est modifié suite aux modifications de l'article 57/34 et du nouvel article 57/34/1 de la loi du 15 décembre 1980 et est étendu aux membres de la famille autorisés à séjourner dans le Royaume en vertu du nouvel article 57/34/1.

Si l'autorisation de séjour du bénéficiaire du statut de protection temporaire est retirée en vertu du paragraphe 1er, le ministre ou son délégué peut également mettre fin à l'autorisation de séjour délivrée en vertu de l'article 57/34/1.

Les membres de la famille autorisés à séjourner dans le Royaume sur la base de l'article 57/34 de la loi du 15 décembre 1980 sont soumis aux mêmes dispositions que l'étranger autorisé à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire de la protection temporaire en vertu de l'article 57/30.

Art. 21

Parce que le législateur belge choisit de transformer le droit de séjour dérivé du parent d'un mineur accompagné bénéficiaire de la protection internationale en une admission de séjour de plein droit au sens de l'article 10 de la loi du 15 décembre 1980, les dispositions relatives à l'usage de la fraude, prévues à l'article 74/21 de la loi du 15 décembre 1980, s'appliquent également à la catégorie des membres de la famille qui bénéficient d'une autorisation de séjour en vertu de l'article 10, § 1er, alinéa 1er, sous 8°, de la loi du 15 décembre 1980.

D'autant plus que le droit de séjour prévu à l'article 24 de la directive qualification est un droit de séjour dérivé qui ne vise à faciliter les droits dont jouit le mineur bénéficiaire de la protection internationale, tels que le droit à l'unité familiale (voir considérant 63 de l'arrêt de la Cour de justice du 9 septembre 2021, affaire C-768/19).

of laten verrichten om na te gaan of het familielid of de vervoegde begunstigde voldoet aan de voorwaarden van onderhavig artikel.

De zevende paragraaf machtigt de Koning om te bepalen binnen welke termijnen en onder welke voorwaarden de vernieuwing van de verblijfstitel moet worden aangevraagd.

Art. 20

Het toepassingsgebied van artikel 57/36, tweede paragraaf wordt gewijzigd ten gevolge van de aanpassingen aan artikel 57/34 en het nieuwe artikel 57/34/1 van de wet van 15 december 1980 en wordt uitgebreid tot de familieleden die gemachtigd werden tot een verblijf in het Rijk op grond van het nieuwe artikel 57/34/1.

Indien de machtiging tot verblijf van de begunstigde van de tijdelijke beschermingsstatus wordt ingetrokken op grond van de eerste paragraaf, dan kan de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf afgeleverd op grond van artikel 57/34/1 eveneens beëindigen.

De familieleden die gemachtigd worden tot een verblijf in het Rijk op basis van artikel 57/34 van de wet van 15 december 1980, zijn onderworpen aan dezelfde bepalingen als de vreemdeling die op grond van artikel 57/30 gemachtigd werd tot een verblijf in het rijk als begunstigde van de tijdelijke bescherming.

Art. 21

Doordat de Belgische wetgever ervoor opteert om het afgeleide verblijfsrecht in hoofde van de ouder van een begeleide minderjarige begunstigde van internationale bescherming om te zetten als een toelating tot verblijf van rechtswege in de zin van artikel 10 van de wet van 15 december 1980, zullen de bepalingen met betrekking tot het gebruik van fraude, zoals voorzien in artikel 74/21 van de wet van 15 december 1980, ook toepassing vinden op de categorie van gezinsleden die in aanmerking komt voor een toelating tot verblijf op grond van artikel 10, § 1, eerste lid, onder 8° van de wet van 15 december 1980.

Te meer gelet op het gegeven dat het verblijfsrecht voorzien in artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn een afgeleid verblijfsrecht betreft dat louter bedoeld is ter facilitering van de rechten die de minderjarige begunstigde van internationale bescherming geniet, zoals het recht op eenheid van gezin (cfr. overweging 63 bij het arrest C-768/19 van het Hof van Justitie van 9 september 2021).

Par conséquent, la présence et l'utilisation d'informations fausses ou trompeuses, de documents faux ou falsifiés, de fraude ou d'autres moyens illicites de la part du regroupant mineur qui ont contribué à l'obtention de la reconnaissance d'une admission au séjour, auront pour effet que le droit de séjour des membres de la famille pourra également être refusé ou annulé par le ministre ou son délégué.

En outre, les dispositions relatives à l'usage de la fraude, prévues à l'article 74/21 de la loi du 15 décembre 1980, sont étendues aux membres de la famille du bénéficiaire du statut de protection temporaire qui se voient accorder un titre de séjour en vertu du nouvel article 57/34/1. De cette façon, ces catégories de membres de la famille sont traitées de manière similaire.

La ministre de l'Intérieur, des Réformes institutionnelles et du Renouveau démocratique,

Annelies Verlinden

La secrétaire d'État à l'Asile et la Migration,

Nicole de Moor

Bijgevolg zal de aanwezigheid en het gebruik van valse of misleidende informatie, valse of vervalste documenten, fraude dan wel andere onwettige middelen in hoofde van de minderjarige gezinshereniger dewelke hebben bijgedragen tot het verkrijgen van de erkenning van de toelating tot verblijf, tot gevolg hebben dat ook het verblijfsrecht in hoofde van de gezinsleden kan worden geweigerd of beëindigd door de minister of diens gemachtigde.

Verder worden de bepalingen met betrekking tot het gebruik van fraude, zoals voorzien in artikel 74/21 van de wet van 15 december 1980, uitgebreid tot de familieleden van de begunstigde van de tijdelijke beschermingsstatus die een machtiging tot verblijf worden toegekend op grond van het nieuwe artikel 57/34/1. Op deze manier worden deze categorieën van gezinsleden op eenzelfde manier behandeld.

De minister van Binnenlandse Zaken, Institutionele Hervormingen en Democratische Vernieuwing,

Annelies Verlinden

De staatssecretaris voor Asiel en Migratie,

Nicole de Moors

AVANT-PROJET DE LOI

soutmis à l'avis du Conseil d'État

**Avant-projet de loi
modifiant la loi du 15 décembre 1980
sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et
l'éloignement des étrangers en matière
de droit au regroupement familial**

CHAPITRE 1er – Dispositions générales

Article 1er. La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2. La présente loi transpose partiellement les directives suivantes:

1° la directive 2003/86/CE du Conseil du 22 septembre 2003 relative au droit au regroupement familial;

2° la directive 2004/38/CE du Parlement européen et du Conseil du 29 avril 2004 relative au droit des citoyens de l'Union et des membres de leurs familles de circuler et de séjourner librement sur le territoire des États membres, modifiant le Règlement (CEE) n° 1612/68 et abrogeant les directives 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE et 93/96/CEE;

3° la directive 2011/95/UE du Parlement européen et du Conseil du 13 décembre 2011 concernant les normes relatives aux conditions que doivent remplir les ressortissants des pays tiers ou les apatrides pour pouvoir bénéficier d'une protection internationale, à un statut uniforme pour les réfugiés ou les personnes pouvant bénéficier de la protection subsidiaire, et au contenu de cette protection;

4° la directive 2001/55/CE du Conseil du 20 juillet 2001 relative à des normes minimales pour l'octroi d'une protection temporaire en cas d'afflux massif de personnes déplacées et à des mesures tendant à assurer un équilibre entre les efforts consentis par les États membres pour accueillir ces personnes et supporter les conséquences de cet accueil.

CHAPITRE 2 – Modifications de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

Art. 3. À l'article 1/1 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, inséré par la loi du 19 décembre 2014 et modifié en dernier lieu par la loi du 11 juillet 2021, au paragraphe 2, 3°, les mots "par les membres de la famille des bénéficiaires du statut de réfugié ou du statut de protection subsidiaire" sont remplacés par les mots "par les membres de la famille d'un étranger qui a été admis à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire d'un statut de protection internationale".

VOORONTWERP VAN WET

onderworpen aan het advies van de Raad van State

**Voorontwerp van wet tot wijziging van de wet
van 15 december 1980 betreffende de toegang
tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en
de verwijdering van vreemdelingen inzake het recht
op gezinshereniging**

HOOFDSTUK 1 – Algemene bepalingen

Artikel 1. Deze wet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2. Deze wet zet de volgende richtlijnen gedeeltelijk om:

1° Richtlijn 2003/86/EG van de Raad, van 22 september 2003, inzake het recht op gezinshereniging;

2° Richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad, van 29 april 2004, betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van Richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG;

3° Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad, van 13 december 2011, inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming;

4° Richtlijn 2001/55/EG van de Raad, van 20 juli 2001, betreffende minimumnormen voor het verlenen van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden en maatregelen ter bevordering van een evenwicht tussen de inspanning van de lidstaten voor de opvang en het dragen van de consequenties van de opvang van deze personen.

HOOFDSTUK 2 – Wijzigingen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

Art. 3. In artikel 1/1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij de wet van 19 december 2014 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 11 juli 2021, worden in paragraaf 2, onder 3°, de woorden "door de gezinsleden van de begunstigden van de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus" vervangen door de woorden "door de gezinsleden van een vreemdeling die als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk is toegelaten".

Art. 4. À l'article 10 de la même loi, remplacé par la loi du 8 juillet 2011 et modifié en dernier lieu par la loi du 1 juin 2016, les modifications suivantes sont apportées:

a) au paragraphe 1er, alinéa 1er, 4°, les phrases commençant par les mots “les membres de la famille suivants” et finissant par les mots “protection internationale conformément à l'article 49, § 1er, alinéas 2 ou 3, ou à l'article 49/2, §§ 2 ou 3”, sont remplacées par ce qui suit:

“les membres de la famille suivants d'un étranger admis à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire d'un statut de protection internationale ou admis ou autorisé, depuis au moins douze mois, à séjourner dans le Royaume pour une durée illimitée. Ce délai de douze mois est supprimée si le lien conjugal ou le partenariat enregistré préexistait à l'arrivée de l'étranger rejoint dans le Royaume ou s'ils ont un enfant mineur commun.”;

b) au paragraphe 1er, alinéa 1er, 4°, deuxième tiret, le mot “communs” est inséré après les mots “leurs enfants”;

c) au paragraphe 1er, alinéa 1er, 4°, le troisième tiret est remplacé par ce qui suit:

“- les enfants mineurs de l'étranger rejoint, de son conjoint ou du partenaire enregistré visé au premier tiret, qui viennent vivre avec eux avant d'avoir atteint l'âge de dix-huit ans et sont célibataires, et pour autant que l'étranger rejoint, son conjoint ou son partenaire enregistré exerce l'autorité parentale, y compris le droit de garde, et que les enfants soient à sa charge, à celle de son conjoint ou de son partenaire enregistré. Si l'autorité parentale est partagée, l'autre titulaire de l'autorité doit avoir donné son accord.

Si l'étranger rejoint a été admis à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire d'un statut de protection internationale, le ministre ou son délégué tient compte de l'âge que l'enfant avait au moment de l'introduction de la demande de protection internationale. Si l'enfant atteint l'âge de dix-huit ans pendant ou peu après la procédure d'obtention de la protection internationale de l'étranger rejoint, la demande de regroupement familial peut être introduite dans les trois mois suivant la décision d'octroi du statut de protection internationale.

Le ministre ou son délégué tient compte, lors de l'appréciation de ce dernier délai de trois mois, des circonstances particulières indépendantes de la volonté du demandeur qui rendent objectivement excusable le dépôt tardif de la demande”;

d) au paragraphe 1er, alinéa 1er, 5°, les phrases commençant par les mots “l'étranger lié par un partenariat enregistré” et finissant par les mots “protection internationale conformément

Art. 4. In artikel 10 van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 8 juli 2011 en laatstelijk gewijzigd door de wet van 1 juni 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) in paragraaf 1, eerste lid, 4°, worden de zinnen die aanvangen met de woorden “de volgende familieleden” en eindigen met de woorden “als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk is toegelaten”, vervangen als volgt:

“de volgende familieleden van een vreemdeling die hetzij als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk is toegelaten, hetzij sedert minimum twaalf maanden toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van onbepaalde duur in het Rijk. Die termijn van twaalf maanden vervalt indien de echtelijke band of het geregistreerde partnerschap reeds bestond voor de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam of indien zij een gemeenschappelijk minderjarig kind hebben.”;

b) in paragraaf 1, eerste lid, 4°, tweede streepje, wordt het woord “gemeenschappelijke” ingevoegd tussen het woord “hun” en het woord “kinderen”;

c) in paragraaf 1, eerste lid, 4°, wordt het derde streepje vervangen als volgt:

“- de minderjarige kinderen van de vreemdeling die vervoegd wordt, van diens echtgenoot of van de geregistreerde partner als bedoeld in het eerste streepje, die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en alleenstaand zijn en voor zover de vreemdeling die vervoegd wordt, zijn echtgenoot of zijn geregistreerde partner het ouderlijk gezag inclusief het recht van bewaring uitoefent en de kinderen ten laste zijn van hem, diens echtgenoot of geregistreerde partner. Indien het ouderlijk gezag wordt gedeeld, dient de andere houder van het ouderlijk gezag zijn toestemming te hebben gegeven.

Indien de vreemdeling die vervoegd wordt, als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk werd toegelaten, houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de leeftijd die het kind had op het moment van de indiening van het verzoek om internationale bescherming. Indien het kind de leeftijd van achttien jaar bereikte gedurende of kort na de procedure tot bekomen van internationale bescherming van de vreemdeling die vervoegd wordt, kan de aanvraag tot gezinshereniging worden ingediend tot drie maanden volgend op de beslissing tot toekenning van de internationale beschermingsstatus.

De minister of zijn gemachtigde houdt bij de beoordeling van de laatstgenoemde termijn van drie maanden, rekening met bijzondere omstandigheden die buiten de wil van de aanvrager liggen en dewelke de laattijdige indiening van de aanvraag objectief verschoonbaar maken”;

d) in paragraaf 1, eerste lid, 5°, worden de zinnen die aanvangen met de woorden “de vreemdeling die door middel van een wettelijk geregistreerd partnerschap verbonden

à l'article 49, § 1, alinéas 2 ou 3, ou à l'article 49/2, §§ 2 ou 3.", sont remplacées par ce qui suit:

"l'étranger lié par un partenariat enregistré conformément à une loi à un étranger admis à résider dans le Royaume en tant que bénéficiaire d'un statut de protection internationale ou admis ou autorisé, depuis au moins douze mois, à séjourner dans le Royaume pour une durée illimitée, ainsi que les enfants mineurs de ce partenaire qui viennent vivre avec eux avant qu'ils aient atteint l'âge de dix-huit ans et dans la mesure où ils sont célibataires, pour autant que le partenaire enregistré exerce l'autorité parentale, y compris le droit de garde, et que les enfants soient à sa charge. Si l'autorité parentale est partagée, l'autre titulaire de l'autorité doit avoir donné son accord. Ce délai de douze mois est supprimée si le partenariat enregistré préexistait à l'arrivée de l'étranger rejoint dans le Royaume ou s'ils ont un enfant mineur commun.

Si l'étranger rejoint a été admis à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire d'un statut de protection internationale, le ministre ou son délégué tient compte de l'âge que l'enfant avait au moment de l'introduction de la demande de protection internationale. Si l'enfant atteint l'âge de dix-huit ans pendant ou peu après la procédure d'obtention de la protection internationale de l'étranger rejoint, la demande de regroupement familial peut être introduite dans les trois mois suivant la décision d'octroi du statut de protection internationale.

Le ministre ou son délégué tient compte, lors de l'appréciation de ce dernier délai de trois mois, des circonstances particulières indépendantes de la volonté du demandeur qui rendent objectivement excusable le dépôt tardif de la demande.;"

e) dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, la disposition 6° est remplacée par ce qui suit:

"6° l'enfant handicapé célibataire âgé de plus de dix-huit ans d'un étranger admis ou autorisé à séjourner dans le Royaume pour une durée illimitée ou d'un étranger admis à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire d'un statut de protection internationale, ou de son conjoint ou partenaire visé au point 4° ou 5°, pour autant qu'il fournisse une attestation émanant d'un médecin agréé par le poste diplomatique ou consulaire belge indiquant qu'il se trouve, en raison de son handicap, dans l'incapacité de subvenir à ses propres besoins;";

f) dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, la disposition 7° est remplacée par ce qui suit:

"7° les ascendants directs au premier degré d'un étranger mineur qui a été admis à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire d'un statut de protection internationale, pour autant qu'ils viennent vivre avec lui et pour autant que l'étranger rejoint soit âgé de moins de dix-huit ans et soit entré

is" et éteindre met de de woorden "als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk is toegelaten.", vervangen als volgt:

"de vreemdeling die door een wettelijk geregistreerd partnerschap verbonden is met een vreemdeling die hetzij als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk is toegelaten, hetzij sedert minimum twaalf maanden toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van onbepaalde duur in het Rijk, evenals de minderjarige kinderen van deze partner die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar bereikt hebben en alleenstaand zijn en voor zover de geregistreerde partner het ouderlijk gezag inclusief het recht van bewaring uitoefent en de kinderen ten laste zijn van hem. Indien het ouderlijk gezag wordt gedeeld, dient de andere houder van het gezag zijn toestemming te hebben gegeven. Die termijn van twaalf maanden vervalt indien het geregistreerde partnerschap reeds bestond voor de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam of indien zij een gemeenschappelijk minderjarig kind hebben.

Indien de vreemdeling die vervoegd wordt, als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk werd toegelaten, houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de leeftijd die het kind had op het moment van de indiening van het verzoek om internationale bescherming. Indien het kind de leeftijd van achttien jaar bereikte gedurende of kort na de procedure tot bekomen van internationale bescherming van de vreemdeling die vervoegd wordt, kan de aanvraag tot gezinshereniging worden ingediend tot drie maanden volgend op de beslissing tot toekenning van de internationale beschermingsstatus.

De minister of zijn gemachtigde houdt bij de beoordeling van de laatstgenoemde termijn van drie maanden, rekening met bijzondere omstandigheden die buiten de wil van de aanvrager liggen en dewelke de laattijdige indiening van de aanvraag objectief verschoonbaar maken.;"

e) in paragraaf 1, eerste lid, wordt de bepaling onder 6° vervangen als volgt:

"6° het alleenstaand gehandicapt kind dat ouder is dan achttien jaar, van een vreemdeling die toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van onbepaalde duur in het Rijk of van een vreemdeling die als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk is toegelaten, of van diens echtgenoot of partner zoals bedoeld in punt 4° of 5°, voor zover het kind een attest overlegt dat uitgaat van een door de Belgische diplomatieke of consulaire post erkende arts dat aantoonde dat het omwille van zijn handicap niet in zijn eigen behoeften kan voorzien;";

f) in paragraaf 1, eerste lid, wordt de bepaling onder 7° vervangen als volgt:

"7° de rechtstreekse bloedverwanten in opgaande lijn in de eerste graad van een minderjarige vreemdeling die als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk is toegelaten, voor zover zij met hem komen samenleven en op voorwaarde dat de vreemdeling

dans le Royaume sans être accompagné d'un étranger majeur responsable de lui par la loi et n'ait pas été effectivement pris en charge par une telle personne par la suite, ou ait été laissé seul après être entré dans le Royaume. Si l'étranger rejoint atteint l'âge de dix-huit ans pendant ou peu après la procédure d'obtention de la protection internationale, la demande de regroupement familial peut être introduite dans les trois mois suivant la décision d'octroi du statut de protection internationale.

Le ministre ou son délégué tient compte, lors de l'appréciation de ce dernier délai de trois mois, des circonstances particulières indépendantes de la volonté du demandeur qui rendent objectivement excusable le dépôt tardif de la demande;";

g) le paragraphe 1er, alinéa 1er, est complété par une disposition 8° rédigée comme suit:

"8° les parents d'un étranger mineur qui a été admis à résider dans le Royaume en tant que bénéficiaire du statut de protection internationale, à condition que l'étranger rejoint soit âgé de moins de dix-huit ans, non marié et qu'il réside dans le Royaume accompagné d'un ou tous les deux parents et pour autant qu'ils vivent ou viennent vivre avec lui dans le Royaume et que les liens familiaux existaient déjà dans le pays d'origine.";

h) au paragraphe 2, l'alinéa 5 est remplacé par ce qui suit:

"Les alinéas 2, 3 et 4 ne sont pas applicables aux membres de la famille, visés au § 1er, alinéa 1er, 4° à 6°, d'un étranger admis à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire d'un statut de protection internationale, lorsque les liens de parenté ou d'alliance ou le partenariat enregistré sont antérieurs à l'entrée de cet étranger dans le Royaume et pour autant que la demande de séjour sur la base de cet article ait été introduite dans l'année suivant la décision reconnaissant la qualité de réfugié ou octroyant la protection subsidiaire à l'étranger rejoint. Le ministre ou son délégué tient compte, lors de l'appréciation de ce dernier délai d'un an, des circonstances particulières indépendantes de la volonté du demandeur qui rendent objectivement excusable le dépôt tardif de la demande.";

i) le paragraphe 3 est remplacé par ce qui suit:

"§ 3. Sous réserve de l'article 11, § 2 et les dispositions de l'article 42^{quater}, lorsqu'un ressortissant d'un pays tiers a lui-même été admis à séjourner en tant que conjoint ou partenaire non marié conformément aux articles 10, 10bis, 40bis, 40ter, 47/1, alinéa 1, 1° ou 57/34/1, le droit de le rejoindre sur la base d'un mariage ou d'un partenariat ne peut être accordé que s'il peut prouver qu'il réside régulièrement dans le Royaume depuis deux ans et pour autant que les conditions du regroupement familial soient remplies."

die vervoegd wordt jonger is dan achttien jaar en het Rijk is binnengekomen zonder begeleiding van een krachtens de wet verantwoordelijke meerderjarige vreemdeling en vervolgens niet daadwerkelijk onder de hoede van een dergelijke persoon gestaan heeft, of zonder begeleiding werd achtergelaten nadat hij het Rijk is binnengekomen. Indien de vreemdeling die vervoegd wordt, de leeftijd van achttien jaar bereikte gedurende of kort na diens procedure tot bekomen van internationale bescherming, kan de aanvraag tot gezinshereniging worden ingediend tot drie maanden volgend op de beslissing tot toekenning van de internationale beschermingsstatus.

De minister of zijn gemachtigde houdt bij de beoordeling van de laatstgenoemde termijn van drie maanden, rekening met bijzondere omstandigheden die buiten de wil van de aanvrager liggen en dewelke de laattijdige indiening van de aanvraag objectief verschoonbaar maken;";

g) paragraaf 1, eerste lid, wordt aangevuld met een bepaling onder 8°, luidende:

"8° de ouders van een minderjarige vreemdeling die als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk werd toegelaten, voor zover de vreemdeling die vervoegd wordt jonger is dan achttien jaar, ongehuwd is en in het Rijk verblijft onder begeleiding van één of beide ouders en op voorwaarde dat zij met hem in het Rijk samenleven of komen samenleven en de gezinsbanden reeds bestonden in het land van herkomst.";

h) in paragraaf 2 wordt het vijfde lid vervangen als volgt:

"Het tweede, derde en vierde lid zijn niet van toepassing op de in § 1, eerste lid, 4° tot 6° bedoelde familieleden van een vreemdeling die als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk is toegelaten indien de bloed- of aanverwantschapsbanden of het geregistreerd partnerschap al bestonden vooraleer de vreemdeling het Rijk binnenkwam en voor zover de aanvraag tot verblijf op basis van dit artikel werd ingediend in de loop van het jaar na de beslissing tot erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of de toekenning van de subsidiaire bescherming van de vreemdeling die vervoegd wordt. De minister of zijn gemachtigde houdt bij de beoordeling van de laatstgenoemde termijn van een jaar, rekening met bijzondere omstandigheden die buiten de wil van de aanvrager liggen en dewelke de laattijdige indiening van de aanvraag objectief verschoonbaar maken.";

i) paragraaf 3 wordt vervangen als volgt:

"§ 3. Onder voorbehoud van artikel 11, § 2, en het bepaalde in artikel 42^{quater}, kan, wanneer een onderdaan van een derde land overeenkomstig de artikelen 10, 10bis, 40bis, 40ter, 47/1, eerste lid, 1° of 57/34/1 zelf tot een verblijf in de hoedanigheid van echtgenoot of ongehuwde partner toegelaten werd, het recht om hem op basis van een huwelijk of een partnerschap te vervoegen slechts worden toegekend indien hij kan bewijzen dat hij gedurende twee jaar regelmatig in het Rijk heeft verbleven en voor zover de aan de gezinshereniging gestelde voorwaarden vervuld worden."

Art. 5. À l'article 11 de cette même loi, remplacé par la loi du 8 juillet 2011 et modifié par les lois du 4 mai 2016 et du 1er juin 2016, les modifications suivantes sont apportées:

a) le paragraphe 2, alinéa 1er, est complété par une disposition 5°, rédigée comme suit:

“5° il est mis fin au séjour de l'étranger qui a été rejoint.”;

b) au paragraphe 2, alinéa 2, les mots “fondée sur le point 1°, 2° ou 3°” sont remplacés par les mots “fondée sur le point 1°, 2°, 3° ou 5°”;

c) au paragraphe 2, alinéa 5, les mots “sur la base de l'alinéa 1er, 1°, 2° ou 3°” sont remplacés par les mots “sur la base de l'alinéa 1er, 1°, 2°, 3° ou 5°”;

d) au paragraphe 3, alinéa 4, les mots “des membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 7°” sont remplacés par les mots “des membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 8°”.

Art. 6. À l'article 12*bis* de la même loi, inséré par la loi du 6 août 1993, remplacé par la loi du 8 juillet 2011 et modifié en dernier lieu par la loi du 17 mai 2016, le paragraphe 1, alinéa 2, est complété par une disposition 5°, rédigée comme suit:

“5° s'il est un membre de la famille d'un étranger mineur bénéficiant de la protection internationale, visée à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 8°.”.

Art. 7. À l'article 13 de cette même loi, remplacé par la loi du 8 juillet 2011 et modifié en dernier lieu par la loi du 11 juillet 2021, les modifications suivantes sont apportées:

a) dans la version néerlandaise, au paragraphe 1er, alinéa 3, dans la première phrase, le mot “*erkend*” est supprimé;

b) au paragraphe 1er, alinéa 4, les mots “Le père et la mère visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 7°, d'un étranger reconnu réfugié au sens de l'article 48/3 ou d'un étranger bénéficiant de la protection subsidiaire” sont remplacés par les mots “Les membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 7° ou 8° d'un étranger bénéficiant de la protection internationale”;

c) au paragraphe 3, alinéa 2, les mots “Lorsque l'étranger visé à l'alinéa 1er s'est fait accompagner ou rejoindre par un membre de la famille visé à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 7°” sont remplacés par les mots “Lorsque l'étranger visé à l'alinéa 1er s'est fait accompagner ou rejoindre par un membre de la famille visé à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 8°”;

d) au paragraphe 4, alinéa 1er, 1°, les mots “sur la base du § 3” sont supprimés.

Art. 8. À l'article 15 de cette même loi, remplacé par la loi du 15 septembre 2006 et modifié en dernier lieu par la loi du 4 mai 2016, dans l'alinéa 1er, 1°, les mots “aux membres

Art. 5. In artikel 11 van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 8 juli 2011 en gewijzigd door de wetten van 4 mei 2016 en van 1 juni 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) paragraaf 2, eerste lid, wordt aangevuld met een bepaling onder 5°, luidende:

“5° er wordt een einde gesteld aan het verblijf van de vreemdeling die vervoegd werd.”;

b) in paragraaf 2, tweede lid, worden de woorden “op het punt 1°, 2° of 3° gebaseerde beslissing” vervangen door de woorden “op het punt 1°, 2°, 3° of 5° gebaseerde beslissing”;

c) in paragraaf 2, vijfde lid, worden de woorden “op basis van het eerste lid, 1°, 2° of 3°” vervangen door de woorden “op basis van het eerste lid, 1°, 2°, 3° of 5°”;

d) in paragraaf 3, vierde lid, worden de woorden “de in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 7° bedoelde familieleden” vervangen door de woorden “de in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 8° bedoelde familieleden”.

Art. 6. In artikel 12*bis* van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 6 augustus 1993, vervangen bij de wet van 8 juli 2011 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 17 mei 2016, wordt paragraaf 1, tweede lid, aangevuld met een bepaling onder 5°, luidende:

“5° indien hij een familielid is van een minderjarige vreemdeling die de internationale bescherming geniet, zoals bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 8°.”.

Art. 7. In artikel 13 van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 8 juli 2011 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 11 juli 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) in paragraaf 1, derde lid, wordt in de eerste zin het woord “*erkend*” opgeheven;

b) in paragraaf 1, vierde lid, worden de woorden “De in artikel 10, § 1 eerste lid, 7°, bedoelde ouders van een vreemdeling die erkend werd als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of van een vreemdeling die de subsidiaire bescherming geniet” vervangen door de woorden “De in artikel 10, § 1 eerste lid, 7° of 8°, bedoelde familieleden van een vreemdeling die internationale bescherming geniet”;

c) in paragraaf 3, tweede lid, worden de woorden “Wanneer de in het eerste lid bedoelde vreemdeling vergezeld of vervoegd werd door een in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 7° bedoeld familielid” vervangen door de woorden “Wanneer de in het eerste lid bedoelde vreemdeling vergezeld of vervoegd werd door een in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 8°, bedoeld familielid”;

d) in paragraaf 4, eerste lid, 1°, worden de woorden “op basis van § 3” geschrapt.

Art. 8. In artikel 15 van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 15 september 2006 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 4 mei 2016, worden in het eerste lid, 1°, de woorden “de

de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4 à 7° sont remplacés par les mots "aux membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4 à 8°".

Art. 9. À l'article 19 de cette même loi, remplacé par la loi du 25 avril 2007 et modifié en dernier lieu par la loi du 24 février 2017, les modifications suivantes sont apportées:

a) au paragraphe 4, alinéa 1er, 1°, les mots "ainsi que les membres de sa famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 7°" sont remplacés par les mots "ainsi que les membres de sa famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 8°";

b) au paragraphe 4, alinéa 1er, 2°, les mots "ainsi que les membres de sa famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 7°" sont remplacés par les mots "ainsi que les membres de sa famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 8°".

Art. 10. À l'article 40*bis* de cette même loi, inséré par la loi du 25 avril 2007, remplacé par la loi du 8 juillet 2011 et modifié par les lois du 19 mars 2014 et 4 mai 2016, les modifications suivantes sont apportées:

a) dans le paragraphe 2, alinéa 1er, la disposition 3° est remplacée par ce qui suit:

"3° les descendants directs ainsi que ceux du conjoint ou du partenaire visé au 1° ou 2°, âgés de moins de vingt et un ans ou qui sont à leur charge dans le pays d'origine ou de provenance, qui les accompagnent ou les rejoignent, pour autant que l'étranger rejoint, son conjoint ou le partenaire enregistré visé en ait le droit de garde et, en cas de garde partagée, à la condition que l'autre titulaire du droit de garde ait donné son accord;"

b) au paragraphe 2, alinéa 1er, la disposition 4° est remplacée par ce qui suit:

"4° les ascendants directs ainsi que ceux du conjoint ou du partenaire visé au 1° ou 2°, qui sont à leur charge dans le pays d'origine ou de provenance et qui les accompagnent ou les rejoignent;"

c) au paragraphe 2, alinéa 1er, la disposition 5° est remplacée par ce qui suit:

"5° les ascendants directs au premier degré qui exercent l'autorité parentale y compris le droit de garde sur un citoyen de l'Union mineur visé à l'article 40, § 4, alinéa 1er, 2°, dans la mesure où ils accompagnent le citoyen de l'Union mineur sur le territoire belge et s'en occupent effectivement. Si l'autorité parentale est partagée, l'autre titulaire de l'autorité doit avoir donné son accord;"

d) au paragraphe 4, l'alinéa 1er est remplacé par ce qui suit:

"Les membres de la famille visés au § 2 ont le droit d'accompagner ou de rejoindre le citoyen de l'Union visé à l'article 40,

in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 7°, bedoelde familieleden" vervangen door de woorden "de in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 8°, bedoelde familieleden".

Art. 9. In artikel 19 van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 25 april 2007 en laatstelijk gewijzigd door de wet van 24 februari 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) in paragraaf 4, eerste lid, 1°, worden de woorden "evenals zijn familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 7°" vervangen door de woorden "evenals zijn familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 8°";

b) in paragraaf 4, eerste lid, 2°, worden de woorden "evenals zijn familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 7°" vervangen door de woorden "evenals zijn familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 8°".

Art. 10. In artikel 40*bis* van dezelfde wet, ingevoegd door de wet van 25 april 2007, vervangen bij de wet van 8 juli 2011 en gewijzigd door de wetten van 19 maart 2014 en 4 mei 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) in paragraaf 2, eerste lid, wordt de bepaling onder 3° vervangen als volgt:

"3° de rechtstreekse bloedverwanten in neergaande lijn alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder 1° of 2°, beneden de leeftijd van eenentwintig jaar of die in het land van oorsprong dan wel herkomst te hunnen laste zijn, die hen begeleiden of zich bij hen voegen, voor zover de vreemdeling die vervoegd wordt, zijn echtgenoot of de bedoelde geregistreerde partner over het recht van bewaring beschikt en, indien het recht van bewaring wordt gedeeld, op voorwaarde dat de andere houder van het recht van bewaring zijn toestemming heeft gegeven;"

b) in paragraaf 2, eerste lid, wordt de bepaling onder 4° vervangen als volgt:

"4° de rechtstreekse bloedverwanten in opgaande lijn, alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder 1° of 2°, die in het land van oorsprong dan wel herkomst te hunnen laste zijn en die hen begeleiden of zich bij hen voegen;"

c) in paragraaf 2, eerste lid, wordt de bepaling onder 5° vervangen als volgt:

"5° de rechtstreekse bloedverwanten in opgaande lijn in de eerste graad die het ouderlijk gezag inclusief het recht van bewaring over een minderjarige burger van de Unie, bedoeld in artikel 40, § 4, eerste lid, 2°, uitoefenen, voor zover zij de minderjarige burger van de Unie op het Belgische grondgebied begeleiden en de daadwerkelijke zorg over hem dragen. Indien het ouderlijk gezag wordt gedeeld, dient de andere houder van het gezag zijn toestemming te hebben gegeven;"

d) in paragraaf 4 wordt het eerste lid vervangen als volgt:

"De in § 2 bedoelde familieleden, hebben het recht de in artikel 40, § 4, eerste lid, 1° en 2°, bedoelde burger van de

§ 4, alinéa 1er, 1° et 2°, pour une période de plus de trois mois, pour autant qu'ils remplissent, selon le cas, les conditions visées à l'article 41, §§ 1 ou 2.”;

e) au paragraphe 4, alinéa 2, les mots “Le citoyen de l'Union visé à l'article 40, § 4, alinéa 1er, 2°” sont remplacés par les mots “Le citoyen de l'Union visé à l'article 40, § 4, alinéa 1er, 2° et 3°”;

f) au paragraphe 4, l'alinéa 3 est remplacé par ce qui suit:

“Le citoyen de l'Union visé à l'article 40, § 4, alinéa 1er, 3°, ne peut être accompagné ou rejoint que par les membres de la famille visés au § 2, alinéa 1er, 1° et 2°, ainsi que par ses enfants ou par les enfants de son conjoint ou partenaire pour autant que l'étranger rejoint, son conjoint ou son partenaire dispose de l'autorité parentale, y compris le droit de garde, et que les enfants soient à sa charge, à celle de son conjoint ou de son partenaire et pour autant qu'ils remplissent, le cas échéant, les conditions visées à l'article 41, §§ 1er ou 2.”;

g) au paragraphe 4, alinéa 4, la première phrase est remplacée par ce qui suit:

“Le membre de la famille visé au § 2, alinéa 1er, 5°, pour autant que le citoyen de l'Union mineur ne dispose pas encore d'un droit de séjour permanent tel que visé à l'article 42quinquies, § 1, doit apporter la preuve qu'il dispose de moyens de ressources suffisantes pour subvenir à ses propres besoins et à ceux de son enfant, citoyen de l'Union, afin de ne pas devenir une charge pour le système d'aide sociale du Royaume, et d'une assurance maladie couvrant tous les risques en Belgique.”.

Art. 11. L'article 40ter, inséré par la loi du 25 avril 2007, remplacé par la loi du 8 juillet 2011 et modifié en dernier lieu par la loi du 4 mai 2016, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 40ter. § 1er. Est considéré comme un Belge ayant fait usage de son droit de libre circulation et de séjour: le Belge qui, après avoir séjourné effectivement dans un autre État membre de l'Union européenne conformément à l'article 21 du traité sur le fonctionnement de l'Union européenne, revient s'établir sur le territoire du Royaume.

Les membres de la famille visés à l'article 40bis § 2 et les autres membres de la famille visés à l'article 47/2 d'un Belge qui a exercé son droit de libre circulation et de séjour sont soumis aux mêmes dispositions que les membres de la famille d'un citoyen de l'Union visés au chapitre Ier ou au chapitre Ibis, pour autant que les conditions suivantes soient remplies:

1° la vie familiale s'est construite ou poursuivie pendant le séjour effectif du ressortissant belge dans un autre État membre de l'Union européenne; et

2° les membres de la famille rejoignent ou accompagnent le Belge sur le territoire du Royaume; et

3° la vie familiale n'a pas été terminée avant l'entrée du membre de la famille sur le territoire du Royaume ou avant

Unie te begeleiden of zich bij hem te voegen voor een periode van meer dan drie maanden mits zij, al naar gelang het geval, voldoen aan de in artikel 41, §§ 1 of 2, bedoelde voorwaarden.”;

e) in paragraaf 4, tweede lid, worden de woorden “De in artikel 40, § 4, eerste lid, 2° bedoelde burger van de Unie” vervangen door de woorden “De in artikel 40, § 4, eerste lid, 2° en 3°, bedoelde burger van de Unie”;

f) in paragraaf 4 wordt het derde lid vervangen als volgt:

“De in artikel 40, § 4, eerste lid, 3°, bedoelde burger van de Unie kan zich enkel laten begeleiden of vervoegen door de in § 2, eerste lid, 1° en 2°, bedoelde familieleden, alsmede door zijn kinderen of door de kinderen van zijn echtgenoot of partner voor zover de vreemdeling die vervoegd wordt, zijn echtgenoot of zijn partner het ouderlijk gezag inclusief het recht van bewaring uitoefent en de kinderen ten laste zijn van hem, diens echtgenoot of partner en mits zij, al naar gelang het geval, voldoen aan de in artikel 41, §§ 1 of 2, bedoelde voorwaarden.”;

g) in paragraaf 4, vierde lid, wordt de eerste zin vervangen als volgt:

“Het in § 2, eerste lid, 5°, bedoelde familielid moet, voor zover de minderjarige burger van de Unie nog niet over een duurzaam verblijfsrecht zoals bedoeld in artikel 42quinquies, § 1, beschikt, het bewijs leveren dat hij over voldoende bestaansmiddelen beschikt om in zijn eigen behoeften en die van zijn kind, burger van de Unie, te voorzien, om niet ten laste te komen van het sociale zekerheidsstelsel van het Rijk, en over een ziektekostenverzekering die alle risico's in België dekt.”.

Art. 11. Artikel 40ter, ingevoegd bij de wet van 25 april 2007, vervangen bij de wet van 8 juli 2011 en laatstelijk gewijzigd door de wet van 4 mei 2016, wordt vervangen als volgt:

“Art. 40ter. § 1. Als Belg die gebruik heeft gemaakt van het recht van vrij verkeer en verblijf wordt beschouwd: de Belg die, na een daadwerkelijk verblijf in een andere lidstaat van de Europese Unie overeenkomstig artikel 21 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, terugkeert om zich op het grondgebied van het Rijk te vestigen.

De familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2 en de andere familieleden bedoeld in artikel 47/2, van een Belg die gebruik heeft gemaakt van het recht op vrij verkeer en verblijf, zijn onderworpen aan dezelfde bepalingen als de familieleden van een burger van de Unie zoals bedoeld in hoofdstuk I dan wel hoofdstuk Ibis, mits voldaan is aan de volgende voorwaarden:

1° het gezinsleven werd opgebouwd dan wel bestendig tijdens het daadwerkelijke verblijf van de Belg en het familielid in een andere lidstaat van de Europese Unie; en

2° de familieleden begeleiden of vervoegen de Belg op het grondgebied van het Rijk; en

3° het gezinsleven werd niet beëindigd voor de binnenkomst van het familielid op het grondgebied van het Rijk dan wel

l'introduction de la demande d'octroi d'un droit de séjour en vertu du présent article.

§ 2. Les dispositions de ce chapitre s'appliquent aux membres de la famille suivants d'un Belge qui n'a pas exercé son droit de libre circulation et de séjour conformément à l'article 21 du traité sur le fonctionnement de l'Union européenne ou qui ne remplissent pas les conditions prévues au paragraphe précédent:

1° les membres de la famille visés à l'article 40*bis*, § 2, alinéa 1er, 1° à 2°, pour autant qu'ils accompagnent ou qu'ils rejoignent le Belge ouvrant le droit au regroupement familial;

2° les descendants directs du Belge ou de son conjoint ou du partenaire enregistré tel que visé à l'alinéa 1er, 1°, âgés de moins de dix-huit ans ou qui sont à leur charge dans le pays de provenance ou d'origine, pour autant qu'ils accompagnent ou qu'ils rejoignent le Belge ouvrant le droit au regroupement familial. Le descendant direct qui n'a pas encore atteint l'âge de dix-huit ans doit prouver que le Belge ou son conjoint ou partenaire enregistré, exerce l'autorité parentale sur lui, y compris le droit de garde. Si l'autorité parentale est partagée, il doit également prouver que l'autre titulaire de l'autorité a donné son accord. Lorsque le Belge, son conjoint ou le partenaire enregistré ne peut apporter la preuve de l'autorité parentale par des documents officiels conformes à l'article 35 de la loi du 16 juillet 2004 portant le Code de droit international privé ou aux conventions internationales portant sur la même matière, le ministre ou son délégué tient compte d'autres preuves valables produites à cet égard.

3° les ascendants directs au premier degré qui exercent l'autorité parentale, y compris le droit de garde, sur un Belge mineur, pour autant qu'ils accompagnent ou rejoignent le Belge mineur sur le territoire et s'en occupent effectivement et à condition qu'ils prouvent leur identité au moyen d'un document d'identité valable.

Les membres de la famille visés à l'alinéa précédent, 1° et 2°, doivent prouver que le Belge:

1° dispose de moyens de subsistance stables, suffisants et réguliers. Cette condition est réputée remplie lorsque les moyens de subsistance sont au moins équivalents à cent vingt pour cent du montant visé à l'article 14, § 1er, 3°, de la loi du 26 mai 2002 concernant le droit à l'intégration sociale et tel qu'indexé selon l'article 15 de ladite loi. Pour l'évaluation des moyens de subsistance, il est tenu compte de leur nature et de leur régularité. Par contre, il n'est pas tenu compte des moyens provenant du revenu d'intégration sociale, de l'aide sociale financière, des allocations familiales de base et suppléments, des allocations d'insertion professionnelle et de l'allocation de transition. Il n'est tenu compte de l'allocation de chômage que si le Belge prouve qu'il cherche activement du travail.

voor de indiening van het verzoek om toekenning van een verblijfsrecht in de zin van dit artikel.

§ 2. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die geen gebruik maakte van zijn recht van vrij verkeer en verblijf overeenkomstig artikel 21 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, dan wel niet voldoen aan de voorwaarden zoals voorzien in de voorgaande paragraaf:

1° de familieleden bedoeld in artikel 40*bis*, § 2, eerste lid, 1° tot 2°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent begeleiden of zich bij hem voegen;

2° de rechtstreekse bloedverwanten in neergaande lijn van de Belg of van diens echtgenoot of geregistreerde partner zoals bedoeld in het eerste lid, 1°, beneden de leeftijd van achttien jaar of die in het land van oorsprong dan wel herkomst te hunnen laste zijn, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent begeleiden of zich bij hem voegen. De rechtstreekse bloedverwant in neergaande lijn die de leeftijd van 18 jaar nog niet bereikt heeft, dient aan te tonen dat de Belg, diens echtgenoot of geregistreerde partner, het ouderlijk gezag inclusief het recht van bewaring over hem uitoefent. Indien het ouderlijk gezag wordt gedeeld, dient hij aan te tonen dat de andere houder van het gezag zijn toestemming heeft gegeven. Indien de Belg, diens echtgenoot of de registreerde partner het ouderlijk gezag niet kan bewijzen door middel van officiële documenten, overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie, houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met andere geldige bewijzen die in dit verband worden voorgelegd.

3° de rechtstreekse bloedverwanten in opgaande lijn in de eerste graad, die het ouderlijk gezag inclusief het recht van bewaring over een minderjarige Belg uitoefenen, voor zover zij de minderjarige Belg op het grondgebied begeleiden of zich bij hem voegen en de daadwerkelijke zorg over hem dragen en op voorwaarde dat zij hun identiteit aantonen door middel van een geldig identiteitsdocument.

De familieleden bedoeld in het voorgaande lid, onder 1° en 2°, moeten bewijzen dat de Belg:

1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.

Si la condition de suffisance des ressources n'est pas remplie, le ministre ou son délégué doit déterminer, sur la base des besoins propres du Belge rejoint et de ceux de ses proches, le montant des ressources dont ils ont besoin pour subvenir à leurs besoins sans relever des pouvoirs publics. Le ministre ou son délégué peut, à cette fin, se faire communiquer par l'étranger et par toute autorité belge tous les documents et renseignements utiles pour la détermination de ce montant.

La condition de ressources n'est pas d'application si le Belge se fait accompagner ou rejoindre uniquement par les membres de sa famille visés à l'article 40*bis*, § 2, alinéa 1er, 3°, qui sont mineurs d'âge.

2° dispose d'un logement suffisant lui permettant d'héberger le ou les membres de sa famille qui l'accompagnent ou le rejoignent et qui remplit les conditions posées à un bien immeuble donné en location à titre de résidence principale comme prévu à l'article 2 du Livre III, Titre VIII, Chapitre II, Section 2 du Code civil. Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, la manière dont le Belge apporte la preuve que le bien immeuble remplit les conditions requises.

3° dispose d'une assurance maladie couvrant les risques en Belgique pour lui-même et les membres de sa famille.

Lorsqu'un certificat de non-empêchement à mariage a été délivré, il ne sera pas procédé à une nouvelle enquête à l'occasion de l'examen d'une demande de regroupement familial fondée sur le mariage célébré suite à la délivrance de ce certificat, sauf si de nouveaux éléments se présentent.

En ce qui concerne les personnes visées à l'article 40*bis*, § 2, alinéa 1er, 1° et 2°, les conjoints ou partenaires doivent tous deux être âgés de plus de vingt et un ans. Toutefois, cet âge minimum est ramené à dix-huit ans lorsque le lien conjugal ou le partenariat enregistré considéré comme équivalent à un mariage est préexistant à l'introduction de la demande de regroupement familial ou lorsque, dans le cas d'un partenariat enregistré conformément à une loi, ils apportent la preuve d'une cohabitation d'au moins un an avant l'introduction de la demande de regroupement familial.

§ 3. Lorsque le ministre ou son délégué envisage de prendre une décision de refus de séjour d'un membre de la famille visé au § 2, alinéa 1er, 3°, qui ne démontre pas qu'il s'occupe effectivement du mineur belge qu'il accompagne, il tient compte de la nature et de solidité des liens familiaux et de la relation de dépendance existant entre le membre de la famille et le Belge mineur, ainsi que des conséquences qu'une éventuelle décision de refus de séjour aurait sur le droit de libre circulation et de séjour du Belge mineur.

Lors de l'évaluation de l'existence d'une relation de dépendance telle que visée à l'alinéa précédent, il est tenu compte de tous les documents présentés et des circonstances pertinentes.

Indien aan de voorwaarde van het toereikend karakter van de bestaansmiddelen niet is voldaan, dient de minister of zijn gemachtigde, op basis van de eigen behoeften van de Belg die vervoegd wordt en van zijn familieleden het bedrag te bepalen van de bestaansmiddelen die zij nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden. De minister of zijn gemachtigde kan hiervoor alle bescheiden en inlichtingen die voor het bepalen van dit bedrag nuttig zijn, doen overleggen door de vreemdeling en door elke Belgische overheid.

De voorwaarde inzake de bestaansmiddelen is niet van toepassing indien alleen zijn minderjarige familieleden bedoeld in artikel 40*bis*, § 2, eerste lid, 3°, de Belg begeleiden of zich bij hem voegen.

2° beschikt over voldoende huisvesting die hem in staat stelt zijn familielid of familieleden die hem begeleiden of zich bij hem voegen te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden opgelegd aan een onroerend goed dat als hoofdverblijfplaats wordt verhuurd zoals bepaald in artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2, van het Burgerlijk Wetboek. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de Belg bewijst dat het onroerend goed aan de opgelegde voorwaarden voldoet.

3° beschikt over een ziektekostenverzekering die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt.

Als een attest van geen huwelijksbeletsel is afgegeven, wordt er naar aanleiding van het onderzoek van een aanvraag tot gezinshereniging gebaseerd op het voltrokken huwelijk, waarvoor het attest is afgegeven, geen nieuw onderzoek uitgevoerd, tenzij er nieuwe gegevens zijn.

Wat de personen betreft bedoeld in artikel 40*bis*, § 2, eerste lid, 1° en 2°, moeten de echtgenoten of de partners beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar. Deze minimumleeftijd wordt echter teruggebracht tot achttien jaar indien de echtelijke band of het geregistreerd partnerschap dat als gelijkwaardig wordt beschouwd met het huwelijk reeds vóór de indiening van het verzoek tot gezinshereniging bestond of indien ze, in het geval van een wettelijk geregistreerd partnerschap, bewijzen dat ze vóór de indiening van het verzoek tot gezinshereniging minstens één jaar hebben samengewoond.

§ 3. Wanneer de minister of zijn gemachtigde overweegt om een beslissing tot weigering van verblijf te nemen in hoofde van een gezinslid bedoeld in § 2, eerste lid, 3°, die niet aantoonst dat hij de daadwerkelijke zorg draagt voor de minderjarige Belg die hij begeleidt, houdt deze rekening met de aard en de hechtheid van de familiebanden en de afhankelijkheidsverhouding die er bestaat tussen het gezinslid en de minderjarige Belg alsook met de gevolgen die een eventuele beslissing tot weigering van verblijf met zich zouden meebrengen voor het recht van vrij verkeer en verblijf in hoofde van de minderjarige Belg.

Bij de beoordeling of er sprake is van een afhankelijkheidsverhouding zoals bedoeld in het voorgaande lid, worden alle voorgelegde stukken en relevante omstandigheden mee in rekening gebracht.

§ 4. Sans préjudice des articles 42ter et 42^{quater}, il peut également être mis fin au droit de séjour du membre de la famille visé au § 2, dans les cinq ans qui suivent la reconnaissance de leur droit de séjour en tant que membre de la famille d'un citoyen belge, lorsque les conditions prévues aux paragraphes précédents ne sont plus remplies. Lorsque le ministre ou son délégué envisage de prendre une décision de fin de séjour d'un membre de la famille visé au § 2, alinéa 1er, il tient compte de la nature et de solidité des liens familiaux et de la relation de dépendance existant entre le membre de la famille et le Belge mineur, ainsi que des conséquences qu'une éventuelle décision de mettre fin au séjour aurait sur le droit de libre circulation et de séjour du Belge mineur."

Art. 12. À l'article 42ter de cette même loi, inséré par la loi du 25 avril 2007, remplacé par la loi du 8 juillet 2011 et modifié en dernier lieu par la loi du 24 février 2017, les modifications suivantes sont apportées:

a) le paragraphe 1er, alinéa 1er, est complété par une disposition 7°, rédigée comme suit:

"7° l'ascendant direct au premier degré tel que visé à l'article 40bis, § 2, alinéa 1er, 5°, ne s'occupe plus effectivement du citoyen de l'Union mineur;"

b) le paragraphe 1er, alinéa 1er est complété par une disposition 8°, rédigée comme suit:

"8° le citoyen de l'Union tel que visé à l'article 40, § 4, alinéa 1er, 2° ou 3°, ne dispose plus de ressources suffisantes et/ou d'une assurance maladie telles que visées à l'article 40bis, § 4, alinéas 2 ou 3."

Art. 13. À l'article 42^{quater} de cette même loi, inséré par la loi du 25 avril 2007, remplacé par la loi du 8 juillet 2011 et modifié en dernier lieu par la loi du 24 février 2017, les modifications suivantes sont apportées:

a) le paragraphe 1er, alinéa 1er est complété par une disposition 7°, rédigée comme suit:

"7° l'ascendant direct au premier degré tel que visé à l'article 40bis, § 2, alinéa 1er, 5°, ne s'occupe plus effectivement du citoyen de l'Union mineur;"

b) le paragraphe 1er, alinéa 1er, est complété par une disposition 8°, rédigée comme suit:

"8° le citoyen de l'Union tel que visé à l'article 40, § 4, alinéa 1er, 2° ou 3°, ne dispose plus de ressources suffisantes et/ou d'une assurance maladie telles que visées à l'article 40bis, § 4, alinéas 2 ou 3."

Art. 14. L'article 47/1, de cette même loi, inséré par la loi du 19 mars 2014, est remplacé par ce qui suit:

§ 4. Onverminderd de artikelen 42ter en 42^{quater}, kan er binnen vijf jaar na de erkenning van hun recht op verblijf in de hoedanigheid van gezinslid van een Belg, ook een einde worden gesteld aan het verblijfsrecht van de gezinsleden bedoeld in § 2, wanneer niet meer is voldaan aan de voorwaarden voorzien inde voorgaande paragrafen. Wanneer de minister of zijn gemachtigde overweegt om een beslissing tot einde van verblijf te nemen in hoofde van een gezinslid bedoeld in § 2, eerste lid, 3°, houdt deze rekening met de aard en de hechtheid van de familiebanden en de afhankelijkheidsverhouding die er bestaat tussen het gezinslid en de minderjarige Belg alsook met de gevolgen die een eventuele beslissing tot beëindiging van verblijf met zich zouden meebrengen voor het recht van vrij verkeer en verblijf in hoofde van de minderjarige Belg."

Art. 12. In artikel 42ter van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 25 april 2007, vervangen bij de wet van 8 juli 2011 en laatstelijk gewijzigd door de wet van 24 februari 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) paragraaf 1, eerste lid, wordt aangevuld met een bepaling onder 7°, luidende:

"7° de rechtstreekse bloedverwant in opgaande lijn in de eerste graad zoals bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 5°, draagt niet meer de daadwerkelijke zorg voor de minderjarige burger van de Unie;"

b) paragraaf 1, eerste lid, wordt aangevuld met een bepaling onder 8°, luidende:

"8° de burger van de Unie zoals bedoeld in artikel 40, § 4, eerste lid, 2° of 3°, beschikt niet meer over voldoende bestaansmiddelen en/of een ziektekostenverzekering zoals bedoeld in artikel 40bis, § 4, tweede of derde lid."

Art. 13. In artikel 42^{quater} van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 25 april 2007, vervangen bij de wet van 8 juli 2011 en laatstelijk gewijzigd door de wet van 24 februari 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) paragraaf 1, eerste lid, wordt aangevuld met een bepaling onder 7°, luidende:

"7° de rechtstreekse bloedverwant in opgaande lijn in de eerste graad zoals bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 5°, draagt niet meer de daadwerkelijke zorg voor de minderjarige burger van de Unie;"

b) paragraaf 1, eerste lid, wordt aangevuld met een bepaling onder 8°, luidende:

"8° de burger van de Unie zoals bedoeld in artikel 40, § 4, eerste lid, 2° of 3°, beschikt niet meer over voldoende bestaansmiddelen en/of een ziektekostenverzekering zoals bedoeld in artikel 40bis, § 4, tweede of derde lid."

Art. 14. Artikel 47/1, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 19 maart 2014, wordt vervangen als volgt:

“Art. 47/1. Sans préjudice des dispositions du présent chapitre, les dispositions du chapitre 1er relatives aux membres de la famille d'un citoyen de l'Union visés à l'article 40*bis* ou aux membres de la famille d'un citoyen belge qui a exercé son droit de libre circulation et de séjour tels que visés à l'article 40*ter*, paragraphe 1er, s'appliquent aux autres membres de la famille visés à l'article 47/2.”

Art. 15. L'article 47/2 de cette même loi, inséré par la loi du 19 septembre 2014, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 47/2. Sont considérés comme autres membres de la famille d'un citoyen de l'Union:

1° le partenaire non visé à l'article 40*bis*, § 2, 2°, avec lequel le citoyen de l'Union a une relation durable dûment attestée et qui accompagne ou vient rejoindre le citoyen, pour autant qu'ils ne soient pas une des personnes visées aux articles 161 à 163 du Code civil et qu'ils n'aient pas de relation durable avec une autre personne;

2° les membres de la famille, non visés à l'article 40*bis*, § 2, qui, dans le pays de provenance, sont à charge ou font partie du ménage du citoyen de l'Union et accompagnent ou viennent rejoindre ce dernier;

3° les membres de la famille, non visés à l'article 40*bis*, § 2, dont le citoyen de l'Union doit impérativement et personnellement s'occuper en raison de problèmes de santé graves et qu'ils accompagnent ou viennent rejoindre ce dernier.”

Art. 16. L'article 47/3, de cette même loi, inséré par la loi du 19 mars 2014, les modifications suivantes sont apportées:

a) au paragraphe 1er, alinéa 1er, les mots “visés à l'article 47/1, 1er” sont remplacés par les mots “visés à l'article 47/2, 1er”;

b) au paragraphe 2, alinéa 1er, est remplacé par ce qui suit:

“Les autres membres de la famille visés à l'article 47/2, 2°, doivent prouver qu'ils sont, dans le pays de provenance, à charge du citoyen de l'Union qu'ils accompagnent ou qu'ils souhaitent rejoindre, ou qu'ils font partie de son ménage dans ce pays.”;

c) le paragraphe 3, est remplacé par ce qui suit:

“§ 3. Les autres membres de la famille visés à l'article 47/2, 3°, doivent apporter la preuve que compte tenu de raisons de santé graves, le citoyen de l'Union qu'ils accompagnent ou qu'ils souhaitent rejoindre doit impérativement et personnellement s'occuper d'eux.

Le Roi peut déterminer de quelles manières les autres membres de la famille peuvent apporter la preuve de leur état de santé.”;

d) article 47/3, est complété par un paragraphe 4, rédigée comme suit:

“Art. 47/1. Onverminderd de bepalingen van dit hoofdstuk, zijn de bepalingen van hoofdstuk I betreffende de familieleden van een burger van de Unie bedoeld in artikel 40*bis* dan wel de familieleden van een Belg die zijn recht van vrij verkeer en verblijf heeft uitgeoefend zoals bedoeld in artikel 40*ter*, § 1, van toepassing op de andere familieleden bedoeld in artikel 47/2.”.

Art. 15. In artikel 47/2, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 19 maart 2014, wordt vervangen als volgt:

“Art. 47/2. Als andere familieleden van een burger van de Unie worden beschouwd:

1° de niet in artikel 40*bis*, § 2, 2°, bedoelde partner met wie de burger van de Unie een deugdelijk bewezen duurzame partnerrelatie heeft en die de burger begeleidt of komt vervoegen, voor zover ze niet een van de personen bedoeld in de artikelen 161 tot 163 van het Burgerlijk Wetboek zijn en evenmin een duurzame partnerrelatie onderhouden met een andere persoon;

2° de niet in artikel 40*bis*, § 2, bedoelde familieleden die, in het land van herkomst, ten laste zijn van of deel uitmaken van het gezin van de burger van de Unie en deze laatste begeleiden of komen vervoegen;

3° de niet in artikel 40*bis*, § 2, bedoelde familieleden die wegens ernstige gezondheidsredenen een persoonlijke verzorging door de burger van de Unie strikt behoeven en deze laatste begeleiden of komen vervoegen.”.

Art. 16. Artikel 47/3, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 19 maart 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden “in artikel 47/1, 1er” vervangen door de woorden “in artikel 47/2, 1er”;

b) in paragraaf 2, wordt het eerste lid vervangen als volgt:

“De andere familieleden bedoeld in artikel 47/2, 2°, moeten bewijzen dat zij in het land van herkomst ten laste zijn van de burger van de Unie die zij begeleiden of bij wie zij zich willen voegen dan wel dat zij er deel uitmaken van diens gezin.”;

c) paragraaf 3 wordt vervangen als volgt:

“§ 3. De andere familieleden bedoeld in artikel 47/2, 3°, moeten bewijzen dat zij omwille van ernstige gezondheidsredenen, een persoonlijke verzorging door de burger van de Unie die zij begeleiden of bij wie zij zich willen voegen, strikt behoeven.

De Koning kan de manieren waarop de andere familieleden het bewijs van hun gezondheidstoestand kunnen leveren, bepalen.”;

d) artikel 47/3, wordt aangevuld met een paragraaf 4, luidende:

“§ 4. Le citoyen de l'Union visé à l'article 40, § 4, alinéa 1er, 2° à 3°, doit également apporter la preuve qu'il dispose de ressources suffisantes afin que les membres de sa famille visés à l'article 47/2 ne deviennent pas une charge pour le système d'aide sociale du Royaume au cours de leur séjour, et d'une assurance maladie couvrant l'ensemble des risques pour les membres de sa famille dans le Royaume. Dans le cadre de l'évaluation des ressources, il est tenu compte de la situation personnelle du citoyen de l'Union, qui englobe notamment la nature et la régularité de ses revenus et le nombre de membres de la famille qui sont à sa charge.”

Art. 17. L'article 47/4, de cette même loi, inséré par la loi du 19 mars 2014, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 47/4. À moins qu'ils soient eux-mêmes citoyens de l'Union et qu'ils bénéficient à ce titre d'un droit de séjour visé à l'article 40, § 4, et sans préjudice des dispositions des articles 42ter et 42^{quater}, le ministre ou son délégué peut dans les cinq années suivant la reconnaissance de leur droit de séjour mettre fin au séjour des autres membres de la famille ou refuser de renouveler leur titre de séjour lorsque:

1° le partenaire visé à l'article 47/2, 1°, n'entretient plus de relation durable avec le citoyen de l'Union qu'il a accompagné ou rejoint;

2° le membre de la famille visé à l'article 47/2, 2°, n'est plus à charge ou, le cas échéant, ne fait plus partie du ménage du citoyen de l'Union qu'il a accompagné ou rejoint;

3° le citoyen de l'Union ne s'occupe plus personnellement du membre de la famille visé à l'article 47/2, 3°, ou le membre de la famille ne présente plus de problèmes de santé graves, ou encore que le citoyen de l'Union qu'il a accompagné ou rejoint ne doit plus impérativement et personnellement s'occuper de lui.

Lors de la décision de mettre fin au séjour, le ministre ou son délégué tient compte de la durée du séjour de l'intéressé dans le Royaume, de son âge, de son état de santé, de sa situation familiale et économique, de son intégration sociale et culturelle dans le Royaume, et de l'intensité de ses liens avec son pays d'origine.”

Art. 18. L'article 57/34 de cette même loi, inséré par la loi du 18 février 2003, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 57/34. § 1er. Dans les cas où un afflux massif ou imminent de personnes déplacées visées à l'article 57/29, § 1er, implique des conditions qui ont conduit à la séparation de familles déjà formées dans le pays d'origine, les membres de la famille visés aux paragraphes 2 et 3, qui ne sont pas encore sur le territoire de l'Union européenne et qui ont besoin d'une protection au sens de l'article 57/29, § 1er, peuvent demander une autorisation de séjour de plus de trois mois afin d'être réunis avec l'étranger qui, conformément à l'article 57/30, a

“§ 4. De in artikel 40, § 4, eerste lid, 2° tot 3°, bedoelde burger van de Unie moet tevens het bewijs leveren dat hij over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat de in artikel 47/2 bedoelde familieleden tijdens hun verblijf ten laste komen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk, en dat hij over een verzekering beschikt die de ziektekosten van zijn familieleden in het Rijk volledig dekt. In het kader van de evaluatie van de bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met de persoonlijke situatie van de burger van de Unie, waarbij onder meer rekening gehouden wordt met de aard en de regelmaat van diens inkomsten en met het aantal familieleden die te zijnen laste zijn.”

Art. 17. Artikel 47/4, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 19 maart 2014, wordt vervangen als volgt:

“Art. 47/4. Behalve als zij zelf burgers van de Unie zijn en op grond daarvan een verblijfsrecht zoals bedoeld in artikel 40, § 4, genieten en onverminderd het bepaalde in de artikelen 42ter en 42^{quater}, kan de minister of zijn gemachtigde binnen vijf jaar na de toekenning van hun verblijfsrecht een einde maken aan het verblijf van de andere familieleden of weigeren hun verblijfstitel te vernieuwen wanneer:

1° de partner bedoeld in artikel 47/2, 1°, geen duurzame partnerrelatie meer onderhoudt met de burger van de Unie die hij begeleid dan wel vervoegd heeft;

2° het familielid bedoeld in artikel 47/2, 2°, niet meer ten laste is of, in voorkomend geval, geen deel meer uitmaakt van het gezin van de burger van de Unie die hij begeleid dan wel vervoegd heeft;

3° de burger van de Unie niet meer de persoonlijke zorg draagt voor het familielid bedoeld in artikel 47/2, 3°, of het familielid geen ernstige gezondheidsproblemen meer heeft dan wel niet langer de persoonlijke verzorging behoeft van de burger van de Unie die hij begeleid dan wel vervoegd heeft.

Bij de beslissing om een einde te maken aan het verblijf houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de duur van het verblijf van de betrokkene in het Rijk, zijn leeftijd, zijn gezondheidstoestand, zijn gezins- en economische situatie, zijn sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.”

Art. 18. Artikel 57/34 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 18 februari 2003, wordt vervangen als volgt:

“Art. 57/34. § 1. In gevallen waarin er bij een massale of imminente massale toestroom van ontheemden zoals bedoeld in artikel 57/29, § 1, sprake is van omstandigheden die tot de scheiding van reeds in het land van oorsprong gevormde gezinnen hebben geleid, dan kunnen de familieleden zoals bedoeld in de paragrafen 2 en 3, die zich nog niet op het grondgebied van de Europese Unie bevinden en bescherming behoeven in de zin van artikel 57/29, § 1, een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden aanvragen, teneinde zich herenigd

été autorisé à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire du statut de protection temporaire.

§ 2. Le ministre ou son délégué accorde une autorisation de séjour de plus de trois mois aux membres de la famille suivants de l'étranger qui, conformément à l'article 57/30, a été autorisé à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire du statut de protection temporaire qui demandent à y séjourner, et pour autant que la famille était déjà constituée au moment des circonstances visées à l'article 57/29, § 1 et que ces circonstances ont entraîné la séparation de la famille:

1° le conjoint ou l'étranger avec lequel il est lié par un partenariat enregistré considéré comme équivalent à un mariage en Belgique, pour autant que ce dernier entretienne un partenariat durable avec le bénéficiaire rejoint et que tous deux ont atteint l'âge de dix-huit ans;

2° l'étranger lié au bénéficiaire au moyen d'un partenariat enregistré conformément à une loi, pour autant que ce dernier entretienne un partenariat durable et stable avec le bénéficiaire;

Les partenaires, visés à l'alinéa précédent, au titre du 2°, doivent répondre aux conditions suivantes:

a) prouver qu'ils entretiennent une relation de partenariat durable et stable dûment établie.

Le caractère durable et stable de cette relation est établi:

— si les partenaires prouvent qu'ils ont cohabité de manière légale et ininterrompue pendant au moins un an avant la demande;

— ou si les partenaires prouvent qu'ils se connaissent depuis au moins deux ans précédant la demande et qu'ils fournissent la preuve qu'ils ont entretenu des contacts réguliers par téléphone, par courrier ordinaire ou électronique, et qu'ils se sont rencontrés trois fois durant les deux années précédant la demande et que ces rencontres comportent au total quarante-cinq jours ou davantage;

— ou si les partenaires ont un enfant commun;

b) venir vivre ensemble;

c) être tous deux âgés de plus de dix-huit ans;

d) être célibataires et ne pas entretenir une relation de partenariat durable et stable avec une autre personne;

e) ne pas être une des personnes visées aux articles 161 à 163 du Code civil;

te zien met de vreemdeling die overeenkomstig artikel 57/30 gemachtigd werd tot een verblijf in het Rijk als begunstigde van de tijdelijke beschermingsstatus.

§ 2. De minister of diens gemachtigde kent een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden toe aan de volgende familieleden van de vreemdeling die overeenkomstig artikel 57/30 gemachtigd werd tot een verblijf in het Rijk als begunstigde van de tijdelijke beschermingsstatus, die hiertoe een aanvraag indienen en voor zover het gezin reeds was gevormd ten tijde van de omstandigheden zoals bedoeld in artikel 57/29, § 1 en deze omstandigheden hebben geleid tot de scheiding van het gezin:

1° de echtgenoot of de vreemdeling waarmee een geregistreerd partnerschap werd gesloten dat als gelijkwaardig wordt beschouwd met het huwelijk in België, mits deze laatste een duurzame partnerrelatie onderhoudt met de begunstigde die vervoegd wordt en op voorwaarde dat beiden ouder zijn dan achttien jaar;

2° de vreemdeling die door middel van een wettelijk geregistreerd partnerschap verbonden is met de begunstigde, mits deze laatste een duurzame en stabiele partnerrelatie onderhoudt met de begunstigde die vervoegd wordt;

De in het voorgaande lid, onder 2°, bedoelde partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:

a) bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie te onderhouden.

Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond:

— indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken op legale wijze te hebben samengewoond;

— ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling, of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal vijfenveertig of meer dagen betreffen;

— ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;

b) met elkaar komen samenleven;

c) beiden ouder zijn dan achttien jaar;

d) ongehuwd zijn en geen duurzame en stabiele partnerrelatie onderhouden met een andere persoon;

e) geen personen zijn bedoeld in artikelen 161 tot 163 van het Burgerlijk Wetboek;

f) n'avoir fait ni l'un ni l'autre l'objet d'une décision définitive de refus de célébration du mariage sur la base de l'article 167 du Code civil;

3° les enfants mineurs non marié du bénéficiaire, de son conjoint ou de son partenaire enregistré visés aux 1° ou 2°, qui viennent vivre avec eux avant d'avoir atteint l'âge de dix-huit ans et dans la mesure où le bénéficiaire rejoint, son conjoint ou partenaire enregistré, exerce l'autorité parentale y compris le droit de garde. Si l'autorité parentale est partagée, l'autre titulaire de l'autorité doit avoir donné son accord;

4° les ascendants directs au premier degré qui exercent l'autorité parentale, y compris le droit de garde, sur le bénéficiaire mineur non marié, et dans la mesure où ils viennent vivre avec lui avant qu'il ait atteint l'âge de dix-huit ans. Si l'autorité parentale est partagée, l'autre titulaire de l'autorité doit avoir donné son accord.

Les membres de la famille visé dans ce paragraphe doivent apporter la preuve qu'ils ne sont pas atteints d'une des maladies pouvant mettre en danger la santé publique, énumérées dans l'annexe à la présente loi.

§ 3. Le ministre ou son délégué peut accorder une autorisation de séjour de plus de trois mois aux autres membres proches de la famille de l'étranger qui, conformément à l'article 57/30, a été autorisé à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire du statut de protection temporaire, lorsqu'ils vivaient avec le bénéficiaire au moment des événements visés à l'article 57/29, § 1er, et à ce moment, étaient entièrement ou principalement à charge du bénéficiaire.

Le membre de la famille visé à l'alinéa précédent doit apporter la preuve qu'il n'est pas atteint d'une des maladies pouvant mettre en danger la santé publique, énumérées dans l'annexe à la présente loi.

Lorsque le ministre ou son délégué envisage de refuser l'autorisation de séjour du membre de la famille, il tient compte de la nature et de la solidité des liens familiaux. Lors de cette évaluation, le ministre ou son délégué tient compte de tous les documents présentés par le demandeur.

§ 4. Le membre de la famille doit joindre à la demande les documents qui prouvent qu'il remplit les conditions visées aux paragraphes précédents, dont notamment un certificat médical d'où résulte qu'il n'est pas atteint d'une des maladies énumérées à l'annexe à la présente loi ainsi qu'un extrait de casier judiciaire ou un document équivalent, s'il est âgé de plus de dix-huit ans. En cas d'impossibilité dûment justifiée de produire ces deux derniers documents, le ministre ou son délégué peut, compte tenu des circonstances, néanmoins autoriser le membre de la famille à séjourner sur le territoire du Royaume.

Lorsqu'il est constaté que le membre de la famille ne peut apporter la preuve des liens de parenté ou d'alliance invoqués,

f) ten aanzien van geen van beiden is een definitieve beslissing genomen tot weigering van de voltrekking van het huwelijk op basis van artikel 167 van het Burgerlijk Wetboek;

3° de minderjarige, ongehuwde kinderen van de begunstigde, diens echtgenoot of geregistreerde partner zoals bedoeld onder 1° of 2°, die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en voor zover de begunstigde die vervoegd wordt, zijn echtgenoot of zijn geregistreerde partner het ouderlijk gezag inclusief het recht van bewaring uitoefent. Indien het ouderlijk gezag wordt gedeeld, dient de andere houder van het ouderlijk gezag zijn toestemming te hebben gegeven;

4° de rechtstreekse bloedverwanten in opgaande lijn in de eerste graad die het ouderlijk gezag, inclusief het recht van bewaring, uitoefenen over de ongehuwde minderjarige begunstigde, en voor zover zij met hem komen samenleven alvorens deze de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt. Indien het ouderlijk gezag wordt gedeeld, dient de andere houder van het gezag zijn toestemming te hebben gegeven.

De familieleden bedoeld in deze paragraaf dienen te bewijzen dat zij niet lijden aan een van de ziekten die de volksgezondheid in gevaar kunnen brengen en die worden opgesomd in de bijlage van deze wet.

§ 3. De minister of diens gemachtigde kan een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden toekennen aan de andere naaste familieleden van de vreemdeling die overeenkomstig artikel 57/30 gemachtigd werd tot een verblijf in het Rijk als begunstigde van de tijdelijke beschermingsstatus, wanneer zij ten tijde van de gebeurtenissen zoals bedoeld in artikel 57/29, § 1, met de begunstigde samenwoonden en op dat tijdstip volledig of hoofdzakelijk ten laste waren van de begunstigde.

Het familielid bedoeld in het voorgaande lid moet bewijzen dat hij niet lijdt aan een van de ziekten die de volksgezondheid in gevaar kunnen brengen en die worden opgesomd in de bijlage van deze wet.

Wanneer de minister of diens gemachtigde overweegt om de machtiging tot verblijf van het familielid te weigeren, houdt deze rekening met de aard en de hechtheid van de familiebanden. Bij deze beoordeling neemt de minister of diens gemachtigde alle door de verzoeker voorgelegde stukken in rekening.

§ 4. Het familielid moet samen met de aanvraag de documenten overmaken die aantonen dat hij voldoet aan de voorwaarden in de voorgaande paragrafen alsook een medisch getuigschrift waaruit blijkt dat hij niet lijdt aan één van de in de bijlage aan deze wet opgesomde ziekten, evenals, indien het familielid ouder is dan achttien jaar, een uittreksel uit het strafregister of een gelijkwaardig document. Indien behoorlijk wordt aangetoond dat deze laatste twee documenten niet kunnen worden voorgelegd, kan de minister of zijn gemachtigde, rekening houdend met de omstandigheden, het familielid alsnog machtigen op het grondgebied van het Rijk te verblijven.

Indien wordt vastgesteld dat het familielid de ingeroepen bloed- of aanverwantschapsbanden niet kan bewijzen door

par des documents officiels conformes à l'article 30 de la loi du 16 juillet 2004 portant le Code de droit international privé ou aux conventions internationales portant sur la même matière, le ministre ou son délégué peut tenir compte d'autres preuves valables produites au sujet de ce lien. À défaut, l° ministre ou son délégué peut procéder ou faire procéder à des entretiens avec le membre de la famille et le bénéficiaire rejoint ou à toute enquête jugée nécessaire, et proposer, le cas échéant, une analyse complémentaire.

§ 5. Le ministre ou son délégué peut décider de refuser la demande d'autorisation de séjour de plus de trois mois dans les cas suivants:

1° le membre de la famille ne remplit pas ou plus une des conditions visées aux paragraphes précédents;

2° le membre de la famille et le bénéficiaire rejoint n'entretiennent pas ou plus une vie conjugale ou familiale effective;

3° sauf dérogations prévues par un traité international, le membre de la famille se trouve dans un des cas prévus à l'article 3, 5° à 10°;

4° le membre de la famille se trouve dans un des cas visés à l'article 57/32, § 1er;

5° le membre de la famille est le conjoint d'un bénéficiaire polygame et un autre conjoint de ce bénéficiaire séjourne déjà dans le Royaume.

Sous réserve des dispositions de l'article 57/35, le ministre ou son délégué peut refuser l'autorisation de séjour au membre de la famille lorsque celui-ci est autorisé à séjourner dans un autre État membre de l'Union européenne tenu d'appliquer la décision du Conseil de l'Union européenne visée à l'article 57/29, § 1er.

Dans le cadre de l'examen de la demande, il est dûment tenu compte de l'intérêt supérieur de l'enfant.

§ 6. Les membres de la famille autorisés à séjourner dans le Royaume sur la base du présent article, bénéficient du statut de protection temporaire. Ils sont soumis aux dispositions de la présente loi qui sont applicables aux étrangers qui ont été autorisés à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaires du statut de protection temporaire conformément à l'article 57/30.

§ 7. Le Roi fixe, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les modalités d'introduction de la demande en vue d'obtenir l'autorisation de séjour ainsi que la manière dont le membre de la famille peut prouver qu'il remplit les conditions précédentes."

Art. 19. Dans la même loi, il est inséré un article 57/34/1 rédigé comme suit:

middel van officiële documenten, overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten binnen dezelfde materie, kan de minister of diens gemachtigde rekening houden met andere geldige bewijzen die in dit verband worden overgelegd. Indien dat niet mogelijk is, kan de minister of diens gemachtigde overgaan of laten overgaan tot een onderhoud met het familielid en de begunstigde die vervoegd wordt, of tot elk onderzoek dat noodzakelijk wordt geacht en in voorkomend geval voorstellen om een aanvullende analyse te laten uitvoeren.

§ 5. De minister of diens gemachtigde kan beslissen om de aanvraag tot machtiging tot een verblijf van meer dan drie maanden te weigeren, in de volgende gevallen:

1° het familielid voldoet niet of niet meer aan een van de in de voorgaande paragrafen bepaalde voorwaarden;

2° het familielid en de begunstigde die vervoegd wordt, onderhouden niet of niet meer een werkelijk huwelijks- of gezinsleven;

3° met uitzondering van afwijkingen die worden bepaald bij een internationaal verdrag, bevindt het familielid zich in een van de gevallen bepaald in artikel 3, 5° tot 10°;

4° het familielid bevindt zich in één van de in artikel 57/32, § 1 bedoelde gevallen;

5° het familielid is de echtgenoot van een polygame begunstigde en een andere echtgenoot van die begunstigde verblijft reeds in het Rijk.

Onder voorbehoud van het bepaalde in artikel 57/35, kan de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf weigeren aan het familielid indien deze gemachtigd is tot een verblijf in een andere lidstaat van de Europese Unie die verplicht is om het besluit van de Raad van de Europese Unie, zoals bedoeld in artikel 57/29, § 1, toe te passen.

In het kader van het onderzoek van de aanvraag wordt terdege rekening gehouden met het hoger belang van het kind.

§ 6. De familieleden die gemachtigd werden tot een verblijf in het Rijk op grond van onderhavig artikel, genieten de tijdelijke beschermingsstatus. Zij zijn onderworpen aan de bepalingen van deze wet die van toepassing zijn op de vreemdelingen die, overeenkomstig artikel 57/30, gemachtigd werden tot een verblijf in het Rijk als begunstigde van de tijdelijke beschermingsstatus.

§ 7. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze van indiening van de aanvraag tot het verkrijgen van de machtiging tot verblijf, alsook de wijze waarop het familielid kan bewijzen dat hij aan de voorgaande voorwaarden voldoet."

Art. 19. In dezelfde wet wordt een artikel 57/34/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 57/34/1. § 1er. Le ministre ou son délégué peut accorder une autorisation de séjour de plus de trois mois aux membres de la famille, visés à l'article 57/34, §§ 2 et 3, d'un étranger qui a été autorisé à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire du statut de protection temporaire conformément à l'article 57/30, et qui ne sont pas en mesure de prouver de manière suffisante qu'ils ont eux-mêmes besoin de protection au sens de la directive 2001/55/CE du Conseil du 20 juillet 2001 visée à l'article 57/29, § 1er.

Ils doivent apporter la preuve que:

1° ils sont un membre de la famille, au sens de l'article 57/34, §§ 2 ou 3, du bénéficiaire rejoint;

2° ils constituaient une famille avec le bénéficiaire au moment des circonstances qui ont entraîné l'afflux massif ou imminent de personnes déplacées tel que visé à l'article 57/29, § 1er;

3° la séparation de la famille a été causée par les circonstances entourant cet 'afflux massif ou imminent de personnes déplacées;

4° le bénéficiaire qu'ils rejoignent dispose de moyens de subsistance stables, suffisants et réguliers tels que prévus à l'article 10, § 5 pour subvenir à ses propres besoins et à ceux des membres de sa famille et pour éviter qu'ils ne deviennent une charge pour les pouvoirs publics. Cette condition ne s'applique pas aux membres de la famille visés à l'article 57/34, § 2, 4° ou si le bénéficiaire n'est rejoint que par les membres de famille visés à l'article 57/34, § 2, 3°;

5° le bénéficiaire qu'ils rejoignent dispose d'un logement suffisant pour pouvoir recevoir le ou les membres de sa famille qui demandent à le rejoindre et qui répond aux conditions posées à un immeuble qui est donné en location à titre de résidence principale, comme prévu à l'article 2 du Livre III, Titre VIII, Chapitre II, Section 2, du Code civil, ainsi que d'une assurance maladie couvrant les risques en Belgique pour lui-même et les membres de sa famille. Le Roi fixe, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, la manière dont l'étranger prouve que l'immeuble répond aux conditions posées. Cette condition ne s'applique pas aux membres de la famille visés à l'article 57/34, § 2, 4°;

6° ils ne sont pas atteints d'une des maladies pouvant mettre en danger la santé publique, énumérées dans l'annexe à la présente loi.

Les conditions prévues aux 4° et 5° ne sont pas applicables pour autant que la demande d'autorisation de séjour sur base de cet article ait été introduite au cours de l'année suivant la décision d'octroi du statut de protection temporaire au bénéficiaire rejoint.

§ 2. Le membre de la famille doit joindre à la demande les documents qui prouvent qu'il remplit les conditions précédentes, dont notamment un certificat médical d'où résulte qu'il

“Art. 57/34/1. § 1. De minister of zijn gemachtigde kan een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden toekennen aan de familieleden bedoeld in artikel 57/34, §§ 2 en 3, van de vreemdeling die overeenkomstig artikel 57/30 gemachtigd werd tot een verblijf in het Rijk als begunstigde van de tijdelijke beschermingsstatus en die niet afdoende kunnen bewijzen dat zij zelf bescherming behoeven in de zin van Richtlijn 2001/55/EG van de Raad van de Europese Unie van 20 juli 2001 zoals bedoeld in artikel 57/29, § 1.

Zij dienen het bewijs te leveren dat:

1° zij familielid zijn in de zin van artikel 57/34, §§ 2 of 3 van de begunstigde die vervoegd wordt;

2° zij een gezin vormden met de begunstigde ten tijde van de omstandigheden die hebben geleid tot de massale of imminente instroom van ontheemden zoals bedoeld in artikel 57/29, § 1;

3° de scheiding van het gezin werd veroorzaakt door omstandigheden eigen aan deze massale of imminente massale toestroom van ontheemden;

4° de begunstigde die zij vervoegen beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen zoals bepaald in artikel 10, § 5 om zichzelf en zijn gezinsleden te onderhouden en om te voorkomen dat zij ten laste van de openbare overheden vallen. Deze voorwaarde is niet van toepassing op de familieleden bedoeld in artikel 57/34, § 2, 4° of indien de begunstigde zich enkel laat vervoegen door de familieleden bedoeld in artikel 57/34, § 2, 3°;

5° de begunstigde die zij vervoegen over behoorlijke huisvesting beschikt die toelaat het familielid of de familieleden, die gevraagd heeft of hebben om zich bij hem te komen voegen, te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden aan een onroerend goed dat wordt verhuurd als hoofdverblijfplaats zoals bepaald in artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2 van het Burgerlijk Wetboek alsook over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de vreemdeling bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden. Deze voorwaarde is niet van toepassing op de familieleden onder artikel 57/34, § 2, 4°;

6° zij niet lijden aan een van de ziekten die de volksgezondheid in gevaar kunnen brengen en die worden opgesomd in de bijlage bij deze wet.

De voorwaarden vervat onder 4° en 5° zijn niet van toepassing voor zover de aanvraag tot machtiging tot verblijf op basis van dit artikel werd ingediend in de loop van het jaar na de beslissing tot toekenning van de tijdelijke beschermingsstatus aan de begunstigde die vervoegd wordt.

§ 2. Het familielid moet samen met de aanvraag de documenten overmaken die aantonen dat hij voldoet aan de voorgaande voorwaarden, alsook een medisch getuigschrift

n'est pas atteint d'une des maladies énumérées à l'annexe à la présente loi ainsi qu'un extrait de casier judiciaire ou un document équivalent, s'il est âgé de plus de dix-huit ans. En cas d'impossibilité dûment justifiée de produire ces deux derniers documents, le ministre ou son délégué peut, compte tenu des circonstances, néanmoins autoriser le membre de la famille à séjourner sur le territoire du Royaume.

§ 3. Le ministre ou son délégué peut décider de refuser la demande d'autorisation de séjour de plus de trois mois dans les cas suivants:

1° le membre de la famille ne remplit pas ou plus une des conditions visées au paragraphe 1er;

2° le membre de la famille et le bénéficiaire rejoint n'entretiennent pas ou plus une vie conjugale ou familiale effective;

3° sauf dérogations prévues par un traité international, le membre de la famille se trouve dans un des cas prévus à l'article 3, 5° à 10°;

4° le membre de la famille se trouve dans un des cas visés à l'article 57/34, § 1;

5° le membre de la famille est le conjoint d'un bénéficiaire polygame et un autre conjoint de ce bénéficiaire séjourne déjà dans le Royaume.

Lorsque le ministre ou son délégué envisage de refuser l'autorisation de séjour, il tient compte de l'intérêt supérieur de l'enfant.

§ 4. Le ministre ou son délégué peut décider de mettre fin à l'autorisation de séjour au Royaume accordée au membre de la famille dans l'un des cas suivants:

1° il a été mis fin à l'autorisation de séjour du bénéficiaire qui a été accompagné ou rejoint ou le statut de protection temporaire du bénéficiaire a été retiré sur la base de l'article 57/36, § 1er, ou toute autre disposition de la présente loi;

2° le membre de la famille ne remplit plus une des conditions visées au paragraphe 1er;

3° le membre de la famille et le bénéficiaire rejoint n'entretiennent pas ou plus une vie conjugale ou familiale effective;

4° le membre de famille, autorisé à séjourner dans le Royaume en tant que partenaire enregistré sur la base de l'article 57/34, § 2, 1° ou 2°, ou le bénéficiaire rejoint, s'est marié avec une autre personne ou est lié à une autre personne par un partenariat enregistré conformément à une loi.

waaruit blijkt dat hij niet lijdt aan één van de in de bijlage aan deze wet opgesomde ziekten, evenals, indien het familielid ouder is dan achttien jaar, een uittreksel uit het strafregister of een gelijkwaardig document. Indien behoorlijk wordt aangetoond dat deze laatste twee documenten niet kunnen worden voorgelegd, kan de minister of zijn gemachtigde, rekening houdend met de omstandigheden, het familielid alsnog machtigen op het grondgebied van het Rijk te verblijven.

§ 3. De minister of diens gemachtigde kan beslissen om de aanvraag tot machtiging tot een verblijf van meer dan drie maanden te weigeren, in de volgende gevallen:

1° het familielid voldoet niet of niet meer aan een van de in de eerste paragraaf bepaalde voorwaarden;

2° het familielid en de begunstigde die vervoegd wordt, onderhouden niet of niet meer een werkelijk huwelijks- of gezinsleven;

3° met uitzondering van afwijkingen, die worden bepaald bij een internationaal verdrag, bevindt het familielid zich in een van de gevallen bepaald in artikel 3, 5° tot 10°;

4° het familielid bevindt zich in één van de in artikel 57/32, § 1 bedoelde gevallen;

5° het familielid is de echtgenoot van een polygame begunstigde en een andere echtgenoot van die begunstigde verblijft reeds in het Rijk.

Wanneer de minister of diens gemachtigde overweegt om de machtiging tot verblijf te weigeren houdt deze rekening met het hoger belang van het kind.

§ 4. De minister of diens gemachtigde kan in een van volgende gevallen beslissen om de machtiging tot verblijf in het Rijk dat aan het familielid werd toegekend te beëindigen, in de volgende gevallen:

1° er werd een einde gesteld aan de machtiging tot verblijf van de begunstigde die begeleid dan wel vervoegd werd of de tijdelijke beschermingsstatus van de begunstigde wordt beëindigd of ingetrokken op basis van artikel 57/36, § 1, of elke andere bepaling in deze wet;

2° het familielid voldoet niet meer aan een van de in de eerste paragraaf bepaalde voorwaarden;

3° het familielid en de begunstigde die vervoegd werd, onderhouden niet of niet meer een werkelijk huwelijks- of gezinsleven;

4° het familielid, dat gemachtigd werd tot een verblijf in het Rijk in de hoedanigheid van geregistreerde partner op grond van artikel 57/34, § 2, 1° of 2° of de begunstigde die vervoegd werd, is in het huwelijk getreden of heeft een wettelijk geregistreerd partnerschap afgesloten met een andere persoon.

Lorsque le ministre ou son délégué envisage de mettre fin à l'autorisation de séjour, il tient compte de l'intérêt supérieur de l'enfant.

§ 5. Les membres de la famille autorisés à séjourner sur la base des paragraphes précédents se voient délivrer un titre de séjour de même durée de validité que le titre de séjour du bénéficiaire rejoint. Le Roi fixe, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les modalités d'introduction de la demande en vue d'obtenir l'autorisation de séjour, de l'enregistrement et du modèle du titre de séjour délivré lors de l'enregistrement ainsi que la manière dont le membre de la famille peut prouver qu'il remplit les conditions précédentes.

§ 6. Le titre de séjour est prorogé ou renouvelé, à la demande de l'intéressé, par l'administration communale du lieu de sa résidence, à la condition que cette demande ait été introduite avant l'expiration du titre et que le membre de la famille remplisse toujours les conditions du présent article et sous réserve que le ministre ou son délégué ait prorogé l'autorisation pour une nouvelle période. Le ministre ou son délégué peut procéder ou faire procéder à des contrôles en vue de la prorogation ou du renouvellement du titre de séjour, afin de vérifier si le membre de la famille remplit les conditions du présent article.

§ 7. Le Roi détermine les délais et les conditions dans lesquels le renouvellement ou la prorogation du titre de séjour doit être demandé.”

Art. 20. Dans l'article 57/36, paragraphe 2 de la même loi, inséré par la loi du 18 février 2003, les modifications suivantes sont apportées:

a) dans l'alinéa 1er, les mots “sur la base de l'article 57/30” sont remplacés par les mots “sur la base de l'article 57/30 ou 57/34”;

b) dans la deuxième alinéa, les mots “qui ont été autorisés à séjourner dans le Royaume sur la base de l'article 57/34” sont remplacés par les mots “qui ont été autorisés à séjourner dans le Royaume sur la base de l'article 57/34/1”.

Art. 21. À l'article 74/21 de la même loi, inséré par la loi du 4 mai 2016, les modifications suivantes sont apportées:

a) dans l'alinéa 1er, les mots “le ministre ou son délégué peut refuser l'autorisation ou l'admission au séjour demandée en application de l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, 5°, 6° ou 7°, de l'article 10bis, ou de l'article 57/34” sont remplacés par les mots “le ministre ou son délégué peut refuser l'autorisation ou l'admission au séjour demandée en application de l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, 5°, 6°, 7° ou 8°, de l'article 10bis, de l'article 57/34, ou de l'article 57/34/1”;

b) dans l'alinéa 2, les mots “le ministre ou son délégué peut mettre fin au séjour de l'étranger qui a été autorisé ou admis à séjourner dans le Royaume en application de l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, 5°, 6° ou 7°, de l'article 10bis, ou de l'article 57/34”

Wanneer de minister of diens gemachtigde overweegt om de machtiging tot verblijf te beëindigen houdt deze rekening met het hoger belang van het kind.

§ 5. De familieleden die gemachtigd zijn tot een verblijf op basis van de voorgaande paragrafen worden in het bezit gesteld van een verblijfstitel met dezelfde geldigheidsduur als de verblijfstitel van de begunstigde die vervoege wordt. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze van indiening van de aanvraag tot het verkrijgen van de machtiging tot verblijf, de inschrijving en het model van de verblijfstitel die bij de inschrijving wordt afgeleverd alsook de wijze waarop het familielid kan bewijzen dat hij aan de voorgaande voorwaarden voldoet.

§ 6. Op aanvraag van de betrokkene wordt de verblijfstitel door het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats verlengd of vernieuwd, op voorwaarde dat de aanvraag werd ingediend voor het verstrijken van de titel en het familielid nog steeds voldoet aan de voorwaarden van onderhavig artikel en mits de minister of zijn gemachtigde de machtiging voor een nieuwe periode heeft verlengd. De minister of diens gemachtigde kan met het oog op een verlenging of vernieuwing van de verblijfstitel, controles verrichten of laten verrichten, om na te gaan of -het familielid voldoet aan de voorwaarden van onderhavig artikel.

§ 7. De Koning bepaalt binnen welke termijnen en onder welke voorwaarden de vernieuwing of de verlenging van de verblijfstitel moet worden aangevraagd.”

Art. 20. In artikel 57/36, tweede paragraaf van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 18 februari 2003, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) in het eerste lid van paragraaf 2, worden de woorden “werd afgegeven op basis van artikel 57/30” vervangen door de woorden “werd afgegeven op basis van artikel 57/30 of 57/34”;

b) in het tweede lid van paragraaf 2 worden woorden “die werden gemachtigd tot een verblijf in het Rijk op basis van artikel 57/34” vervangen door de woorden “die werden gemachtigd tot een verblijf in het Rijk op basis van artikel 57/34/1”.

Art. 21. In artikel 74/21 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 4 mei 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) in het eerste lid worden de woorden “kan de minister of zijn gemachtigde de machtiging of toelating tot verblijf, aangevraagd krachtens artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, 5°, 6° of 7°, artikel 10bis of artikel 57/34 weigeren” vervangen door de woorden “kan de minister of zijn gemachtigde de machtiging of toelating tot verblijf, aangevraagd krachtens artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, 5°, 6°, 7° of 8°, artikel 10bis, artikel 57/34 of artikel 57/34/1 weigeren”;

b) in het tweede lid worden de woorden “kan de minister of zijn gemachtigde een einde maken aan het verblijf van de vreemdeling die tot het verblijf in het Rijk werd gemachtigd of toegelaten krachtens artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, 5°, 6° of

sont remplacés par les mots “le ministre ou son délégué peut mettre fin au séjour de l'étranger qui a été autorisé ou admis à séjourner dans le Royaume en application de l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, 5°, 6°, 7° ou 8°, de l'article 10*bis*, de l'article 57/34, ou de l'article 57/34/1”.

7°, artikel 10*bis* of artikel 57/34” vervangen door de woorden “kan de minister of zijn gemachtigde een einde maken aan het verblijf van de vreemdeling die tot het verblijf in het Rijk werd gemachtigd of toegelaten krachtens artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, 5°, 6°, 7° of 8°, artikel 10*bis*, artikel 57/34 of artikel 57/34/1”.

Avant-projet de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers en matière de droit au regroupement familial. - (v1) - 07/12/2022 22:05

Analyse d'impact intégrée

Fiche signalétique

A. Auteur

Membre du Gouvernement compétent

La Secrétaire d'Etat à l'Asile et la Migration, Nicole DE MOOR

Contact cellule stratégique

Nom : Astrid Van de Velde

E-mail : astrid.vandevelde@demoor.fed.be

Téléphone : +32479091519

Administration

Office des Etrangers (OE)

Contact administration

Nom : Paquita Walraet

E-mail : paquita.walraet@ibz.fgov.be

Téléphone : +32486840825

B. Projet

Titre de la réglementation

Avant-projet de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers en matière de droit au regroupement familial.

Description succincte du projet de réglementation en mentionnant l'origine réglementaire (traités, directive, accord de coopération, actualité, ...), les objectifs poursuivis et la mise en œuvre.

L'avant-projet de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (ci-après : la loi du 15 décembre 1980) vise à modifier la loi par rapport au droit de regroupement familial.

L'objectif de l'avant-projet est de rendre la loi du 15 décembre 1980 plus conforme à la jurisprudence nationale et internationale récente et aux instruments communautaires pertinents, y compris, entre autres, la directive 2003/86/CE du 22 septembre 2003 relative au droit au regroupement familial (ci-après la directive sur le regroupement familial) et la directive 2001/55/CE du Conseil du 20 juillet 2001 relative à des normes minimales pour l'octroi d'une protection temporaire en cas d'afflux massif de personnes déplacées et à des mesures tendant à assurer un équilibre entre les efforts consentis par les États membres pour accueillir ces personnes et supporter les conséquences de cet accueil (ci-après : Directive 2001/55/CE).

En outre, le droit au regroupement familial est soumis à des garanties supplémentaires afin de prévenir les abus et les utilisations abusives de la procédure et certaines corrections terminologiques sont apportées.

Analyses d'impact déjà réalisées :

☐ Oui ☒ Non

C. Consultations sur le projet de réglementation

Avant-projet de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers en matière de droit au regroupement familial. - (v1) - 07/12/2022 22:05

Consultation obligatoire, facultative ou informelle

GTI

Avis du Conseil d'Etat

Avis de l'Inspecteur des Finances

Accord du Ministre du Budget

Accord du Conseil des ministres

D. Sources utilisées pour effectuer l'analyse d'impact

Statistiques, documents, institutions et personnes de référence

/

Avant-projet de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers en matière de droit au regroupement familial. - (v1) - 07/12/2022 22:05

Quel est l'impact du projet de réglementation sur ces 21 thèmes ?

1. Lutte contre la pauvreté

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

2. Égalité des chances et cohésion sociale

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

3. Égalité des femmes et des hommes

1. Quelles personnes sont (directement et indirectement) concernées par le projet et quelle est la composition sexuée de ce(s) groupe(s) de personnes ?

☒ Des personnes sont concernées. | ☐ Aucune personne n'est concernée.

Décrivez et indiquez le % femmes-hommes :

Cette loi vise aussi bien les hommes que les femmes sans discrimination de sexe.

2. Identifiez les éventuelles différences entre la situation respective des femmes et des hommes dans la matière relative au projet de réglementation.

/

☐ S'il existe des différences, cochez cette case.

4. Santé

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

5. Emploi

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

6. Modes de consommation et production

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

7. Développement économique

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

8. Investissements

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

9. Recherche et développement

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

10. PME

1. Quelles entreprises sont directement et indirectement concernées ?

☐ Des entreprises (dont des PME) sont concernées. | ☒ Aucune entreprise n'est concernée.

Expliquez pourquoi :

Il concerne uniquement la question du droit de séjour sur la base du regroupement familial.

Avant-projet de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers en matière de droit au regroupement familial. - (v1) - 07/12/2022 22:05

11. Charges administratives

☒ Des entreprises/citoyens sont concernés. ☐ Les entreprises/citoyens ne sont pas concernés.

1. Identifiez, par groupe concerné, les formalités et les obligations nécessaires à l'application de la réglementation.

Réglementation actuelle

L'étranger doit prouver par divers documents justificatifs (officiels) qu'il remplit les conditions du droit au regroupement familial.

Réglementation en projet

Idem loi actuelle de décembre 1980. Les modifications portent presque exclusivement sur les conditions de fond et les motifs possibles de cessation de séjour. En outre, un droit de séjour dérivé est prévu pour les parents ou le tuteur qui accompagnent sur le territoire un étranger mineur bénéficiant d'un statut de protection internationale, à condition que la famille existait déjà dans le pays d'origine, qu'ils cohabitent avec la personne de référence qui n'est pas mariée et ne remplit pas elle-même les conditions pour bénéficier d'un statut de protection internationale. Une procédure plus claire est élaborée pour le regroupement familial avec les personnes bénéficiant d'une protection temporaire. Tous ces amendements sont conformes aux dispositions actuelles en matière de preuve de la loi de 1980. Spécifiquement pour la catégorie du regroupement familial en tant que membre de la famille d'un citoyen de l'Union qui, pour des raisons de santé graves, a strictement besoin de soins personnels de la part du citoyen de l'Union, une délégation au Roi est prévue pour définir - contrairement à la réglementation actuelle - comment les preuves doivent être fournies. Il s'agit de délimiter les documents qui peuvent être soumis au DVZ à cette fin.

- ☒ S'il y a des formalités et/ou des obligations dans la réglementation actuelle, cochez cette case.
☒ S'il y a des formalités et/ou des obligations pour la réglementation en projet, cochez cette case.

2. Quels documents et informations chaque groupe concerné doit-il fournir ?

Réglementation actuelle

L'étranger doit prouver par divers documents justificatifs (officiels) qu'il remplit les conditions du droit au regroupement familial pour sa catégorie spécifique.

Réglementation en projet

Idem. Ce qui signifie que des modifications sont apportées à certaines conditions sur le fond. Dans les nouvelles procédures envisagées, les règles de preuve seront suivies telles que prévues dans la loi actuelle sur les étrangers.

3. Comment s'effectue la récolte des informations et des documents, par groupe concerné ?

Réglementation actuelle

La personne doit joindre toutes les pièces justificatives à sa demande.

Réglementation en projet

Idem.

4. Quelles est la périodicité des formalités et des obligations, par groupe concerné ?

Avant-projet de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers en matière de droit au regroupement familial. - (v1) - 07/12/2022 22:05

Réglementation actuelle

Avec la demande initiale de séjour et au moment de la demande de renouvellement.

Réglementation en projet

Idem.

5. Quelles mesures sont prises pour alléger / compenser les éventuels impacts négatifs ?

Pour la fourniture de certaines pièces justificatives, il est prévu que le ministre ou son délégué peut prendre une décision sans certaines documents si l'intéressé prouve qu'il ne peut pas produire ces documents.

12. Énergie

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

13. Mobilité

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

14. Alimentation

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

15. Changements climatiques

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

16. Ressources naturelles

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

17. Air intérieur et extérieur

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

18. Biodiversité

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

19. Nuisances

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

20. Autorités publiques

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

21. Cohérence des politiques en faveur du développement

1. Identifiez les éventuels impacts directs et indirects du projet sur les pays en développement dans les domaines suivants : sécurité alimentaire, santé et accès aux médicaments, travail décent, commerce local et international, revenus et mobilisations de ressources domestiques (taxation), mobilité des personnes, environnement et changements climatiques (mécanismes de développement propre), paix et sécurité.

☐ Impact sur les pays en développement. | ☒ Pas d'impact sur les pays en développement.

Avant-projet de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers en matière de droit au regroupement familial. - (v1) - 07/12/2022 22:05

Expliquez pourquoi :

/

Voorontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen inzake het recht op gezinshereniging. - (v1) - 07/12/2022 22:05

Geïntegreerde impactanalyse

Beschrijvende fiche

A. Auteur

Bevoegd regeringslid

Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Nicole DE MOOR

Contactpersoon beleidscel

Naam : Astrid Van de Velde

E-mail : astrid.vandevelde@demoor.fed.be

Tel. Nr. : +32479091519

Overheidsdienst

Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ)

Contactpersoon overheidsdienst

Naam : Paquita Walraet

E-mail : paquita.walraet@ibz.fgov.be

Tel. Nr. : +32486840825

B. Ontwerp

Titel van de regelgeving

Voorontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen inzake het recht op gezinshereniging.

Korte beschrijving van het ontwerp van regelgeving met vermelding van de oorsprong (verdrag, richtlijn, samenwerkingsakkoord, actualiteit, ...), de beoogde doelen van uitvoering.

Het voorontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de wet van 15 december 1980) beoogt de wet aan te passen met betrekking tot het recht op gezinshereniging.

Doel van het voorontwerp is om de wet van 15 december 1980 beter in lijn te brengen met recente nationale en internationale rechtspraak en de relevante EU-instrumenten, zoals onder andere richtlijn 2003/86/EG van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging (hierna de Gezinsherenigingsrichtlijn) en richtlijn 2001/55/EG van de Raad van 20 juli 2001 betreffende minimumnormen voor het verlenen van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden en maatregelen ter bevordering van een evenwicht tussen de inspanning van de lidstaten voor de opvang en het dragen van de consequenties van de opvang van deze personen (hierna: richtlijn 2001/55/EG).

Daarnaast wordt het recht op gezinshereniging onderworpen aan bijkomende waarborgen ter voorkoming van misbruik en oneigenlijk gebruik van de procedure en worden bepaalde terminologische correcties doorgevoerd.

Impactanalyses reeds uitgevoerd:

☐ Ja ☒ Nee

C. Raadpleging over het ontwerp van regelgeving

Voorontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen inzake het recht op gezinshereniging. - (v1) - 07/12/2022

22:05

Verplichte, facultatieve of informele raadplegingen

IKW

Advies van de Raad van State

Advies van de Inspecteur van Financiën

Akkoord van de Minister van Begroting

Akkoord Ministerraad

D. Bronnen gebruikt om de impactanalyse uit te voeren

Statistieken, referentiedocumenten, organisaties en referentiepersonen

/

Voorontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen inzake het recht op gezinshereniging. - (v1) - 07/12/2022 22:05

Welke impact heeft het ontwerp van regelgeving op deze 21 thema's?

1. Kansarmoedebestrijding

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

2. Gelijke kansen en sociale cohesie

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

3. Gelijkheid van vrouwen en mannen

1. Op welke personen heeft het ontwerp (rechtstreeks of onrechtstreeks) een impact en wat is de naar geslacht uitgesplitste samenstelling van deze groep(en) van personen?

☒ Er zijn personen betrokken. | ☐ Personen zijn niet betrokken.

Beschrijf en meld de % vrouwen-mannen aan:

Deze wet betreft zowel mannen als vrouwen, zonder onderscheid naar geslacht/gender.

2. Identificeer de eventuele verschillen in de respectieve situatie van vrouwen en mannen binnen de materie waarop het ontwerp van regelgeving betrekking heeft.

/

☐ Vink dit aan indien er verschillen zijn.

4. Gezondheid

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

5. Werkgelegenheid

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

6. Consumptie- en productiepatronen

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

7. Economische ontwikkeling

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

8. Investerings

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

9. Onderzoek en ontwikkeling

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

10. Kmo's

1. Welke ondernemingen zijn rechtstreeks of onrechtstreeks betrokken?

☐ Er zijn ondernemingen (inclusief kmo's) betrokken. | ☒ Ondernemingen zijn niet betrokken.

Leg uit waarom:

Het betreft louter de materie over het verblijfsrecht op basis van gezinshereniging.

Voorontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen inzake het recht op gezinshereniging. - (v1) - 07/12/2022 22:05

11. Administratieve lasten

- ☒ Ondernemingen of burgers zijn betrokken. ☐ Ondernemingen of burgers zijn niet betrokken.

1. Identificeer, per betrokken doelgroep, de nodige formaliteiten en verplichtingen voor de toepassing van de regelgeving.

Huidige regelgeving

De vreemdeling dient aan de hand van verschillende (officiële) bewijsstukken aan te tonen dat hij voldoet aan de voorwaarden van het recht op gezinshereniging.

Ontwerp van regelgeving

Idem huidige vreemdelingenwet.
Er worden bijna uitsluitend wijzigingen doorgevoerd in verband met de voorwaarden ten gronde en de mogelijke beëindigingsgronden van het verblijf. Daarnaast wordt een afgeleid recht op verblijf voorzien voor de ouders of voogd die een minderjarige vreemdeling met internationale beschermingsstatus op het grondgebied begeleiden, voor zover het gezin reeds bestond in het land van herkomst, zij samenwonen met de referentiepersoon die ongehuwd is en zelf niet in aanmerking komt voor een internationale beschermingsstatus. Er wordt een duidelijkere procedure uitgewerkt voor gezinshereniging met tijdelijk beschermde. Al deze wijzigingen liggen in lijn met de huidige bepalingen wat betreft de bewijsvoering in de vreemdelingenwet.
Specifiek voor de categorie van gezinshereniging als familielid van een Unieburger die wegens ernstige gezondheidsredenen een persoonlijke verzorging door de Unieburger strikt behoeft, wordt een delegatie aan de Koning voorzien om - in tegenstelling tot de huidige regeling - te definiëren hoe het bewijs moet geleverd worden. Dit ter afbakening van de documenten die hiertoe kunnen voorgelegd worden aan DVZ.

- ☒ Vink dit aan indien er formaliteiten en/of verplichtingen zijn in de huidige regelgeving.
☒ Vink dit aan indien er formaliteiten en/of verplichtingen zijn in het ontwerp van regelgeving.

2. Welke documenten en informatie moet elke betrokken doelgroep verschaffen?

Huidige regelgeving

De vreemdeling dient aan de hand van verschillende (officiële) bewijsstukken aan te tonen dat hij voldoet aan de voorwaarden van het recht op gezinshereniging voor zijn specifieke categorie.

Ontwerp van regelgeving

Idem. Met die verstaande dat wijzigingen worden doorgevoerd aan bepaalde voorwaarden ten gronde. Bij de nieuw voorziene procedures, wordt de bewijsregeling gevolgd zoals voorzien in de huidige Vreemdelingenwet.

3. Hoe worden deze documenten en informatie, per betrokken doelgroep, ingezameld?

Huidige regelgeving

De betrokkene dient alle bewijsstukken bij de aanvraag te voegen.

Ontwerp van regelgeving

Idem.

4. Welke is de periodiciteit van de formaliteiten en verplichtingen, per betrokken doelgroep?

Voorontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen inzake het recht op gezinshereniging. - (v1) - 07/12/2022 22:05

Huidige regelgeving

Ontwerp van regelgeving

Bij de eerste aanvraag verblijf en bij eventuele verlengingsaanvragen.

Idem.

5. Welke maatregelen worden genomen om de eventuele negatieve impact te verlichten / te compenseren?

Voor het leveren van bepaalde bewijsstukken is voorzien dat de Minister of zijn gemachtigde toch een beslissing kan nemen indien de betrokkene aantoont de documenten niet te kunnen voorleggen.

12. Energie

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

13. Mobiliteit

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

14. Voeding

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

15. Klimaatverandering

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

16. Natuurlijke hulpbronnen

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

17. Buiten- en binnenlucht

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

18. Biodiversiteit

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

19. Hinder

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

20. Overheid

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

21. Beleidscoherentie ten gunste van ontwikkeling

1. Identificeer de eventuele rechtstreekse of onrechtstreekse impact van het ontwerp op de ontwikkelingslanden op het vlak van: voedselveiligheid, gezondheid en toegang tot geneesmiddelen, waardig werk, lokale en internationale handel, inkomens en mobilisering van lokale middelen (taxatie), mobiliteit van personen, leefmilieu en klimaatverandering (mechanismen voor schone ontwikkeling), vrede en veiligheid.

☐ Impact op ontwikkelingslanden. | ☒ Geen impact op ontwikkelingslanden.

Voorontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen inzake het recht op gezinshereniging. - (v1) - 07/12/2022

22:05

Leg uit waarom:

/

**ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE
NR. 73.284/4 VAN 8 JUNI 2023**

Le 20 mars 2023, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le Secrétaire d'État à l'Asile et la Migration, adjoint à la ministre de l'Intérieur, des Réformes institutionnelles et du Renouveau démocratique à communiquer un avis, dans un délai de soixante jours, sur un avant-projet de loi 'modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers en matière de droit au regroupement familial'.

L'avant-projet a été examiné par la quatrième chambre le 8 juin 2023. La chambre était composée de Martine BAGUET, président de chambre, Luc CAMBIER et Bernard BLERO, conseillers d'État, et CharlesHenri VAN HOVE, greffier.

Le rapport a été rédigé par Roger WIMMER, premier auditeur.

Philippe DE BRUYCKER, appelé en qualité d'expert sur la base de l'article 82 des lois 'sur le Conseil d'État', coordonnées le 12 janvier 1973, a également présenté un rapport.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de Bernard BLERO.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 8 juin 2023.

*

Comme la demande d'avis est introduite sur la base de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 1°, des lois 'sur le Conseil d'État', coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation limite son examen au fondement juridique de l'avant-projet[†], à la compétence de l'auteur de l'acte ainsi qu'à l'accomplissement des formalités préalables, conformément à l'article 84, § 3, des lois coordonnées précitées.

Sur ces trois points, l'avant-projet appelle les observations suivantes.

OBSERVATION PRÉALABLE

Il ressort de l'article 2 de l'avant-projet que celui a notamment pour objet de transposer partiellement:

– la directive 2003/86/CE du Conseil du 22 septembre 2003 'relative au droit au regroupement familial';

[†] S'agissant d'un avant-projet de loi, on entend par "fondement juridique" la conformité aux normes supérieures.

**AVIS DU CONSEIL D'ÉTAT
N° 73.284/4 DU 8 JUIN 2023**

Op 20 maart 2023 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, toegevoegd aan de minister van Binnenlandse Zaken, Institutionele Hervormingen en Democratische Vernieuwing verzocht binnen een termijn van zestig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van wet 'tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen inzake het recht op gezinshereniging'.

Het voorontwerp is door de vierde kamer onderzocht op 8 juni 2023. De kamer was samengesteld uit Martine BAGUET, kamervoorzitter, Luc CAMBIER en Bernard BLERO, staatsraden, en CharlesHenri VAN HOVE, griffier.

Het verslag is opgesteld door Roger WIMMER, eerste auditeur.

Philippe DE BRUYCKER, die als expert opgeroepen is op grond van artikel 82 van de wetten 'op de Raad van State', gecoördineerde op 12 januari 1973, heeft eveneens verslag uitgebracht.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Bernard BLERO.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 8 juni 2023.

*

Aangezien de adviesaanvraag is ingediend op basis van artikel 84, § 1, eerste lid, 1°, van de wetten 'op de Raad van State', gecoördineerd op 12 januari 1973, beperkt de afdeling Wetgeving overeenkomstig artikel 84, § 3, van de voornoemde gecoördineerde wetten haar onderzoek tot de rechtsgrond van het voorontwerp,[‡] de bevoegdheid van de steller van de handeling en de te vervullen voorafgaande vormvereisten.

Wat die drie punten betreft, geeft het voorontwerp aanleiding tot de volgende opmerkingen.

VOORAFGAANDE OPMERKING

Blijkens artikel 2 strekt het voorontwerp met name tot de gedeeltelijke omzetting van:

– richtlijn 2003/86/EG van de Raad van 22 september 2003 'inzake het recht op gezinshereniging';

[‡] Aangezien het om een voorontwerp van wet gaat, wordt onder "rechtsgrond" de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

– la directive 2004/38/CE du Parlement européen et du Conseil du 29 avril 2004 ‘relative au droit des citoyens de l’Union et des membres de leurs familles de circuler et de séjourner librement sur le territoire des États membres, modifiant le règlement (CEE) n° 1612/68 et abrogeant les directives 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE et 93/96/CEE’;

– la directive 2011/95/UE du Parlement européen et du Conseil du 13 décembre 2011 ‘concernant les normes relatives aux conditions que doivent remplir les ressortissants des pays tiers ou les apatrides pour pouvoir bénéficier d’une protection internationale, à un statut uniforme pour les réfugiés ou les personnes pouvant bénéficier de la protection subsidiaire, et au contenu de cette protection’;

– la directive 2001/55/CE du Conseil du 20 juillet 2001 ‘relative à des normes minimales pour l’octroi d’une protection temporaire en cas d’afflux massif de personnes déplacées et à des mesures tendant à assurer un équilibre entre les efforts consentis par les États membres pour accueillir ces personnes et supporter les conséquences de cet accueil’.

Les *Principes de technique législative* établis par la section de législation invitent les auteurs de projets, lors d’une transposition de directive, à établir des tableaux de transposition:

“191. Établissez deux tableaux de transposition.

191.1. Pour contrôler qu’une directive est transposée correctement et complètement, établissez un tableau de correspondance entre les (subdivisions des) articles de la directive et les (subdivisions des) articles de l’acte de transposition que vous rédigez. Mentionnez également dans ce tableau:

a) les (subdivisions des) articles de la directive qui ont éventuellement déjà été transposés, en correspondance avec les actes de droit interne et les (subdivisions des) articles qui ont procédé à cette transposition;

b) les (subdivisions des) articles de la directive qui doivent encore être transposés par une autre autorité.

191.2. Pour pouvoir lire chaque article de l’acte de transposition à la lumière des exigences de la directive, établissez aussi un tableau de correspondance entre les (subdivisions des) articles de l’acte de transposition et les (subdivisions des) articles de la directive”¹.

Sur ce point, il est rappelé que la confection de tels tableaux lors de la transposition d’une ou plusieurs directives est gage de la qualité de cette transposition et que leur communication à la section de législation, dès l’envoi de la demande d’avis, facilite l’examen du projet dans les délais impartis.

¹ *Principes de technique législative Guide de rédaction des textes législatifs et réglementaires*, www.raadvstconsetat.be, onglet “Technique législative”.

– richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 ‘betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van Richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG’;

– richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 ‘inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming’;

– richtlijn 2001/55/EG van de Raad van 20 juli 2001 ‘betreffende minimumnormen voor het verlenen van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden en maatregelen ter bevordering van een evenwicht tussen de inspanning van de lidstaten voor de opvang en het dragen van de consequenties van de opvang van deze personen’.

In de *Beginnelsen van de wetgevingstechniek*, opgesteld door de afdeling Wetgeving, wordt de stellers van ontwerpen verzocht om bij de omzetting van richtlijnen omzettingstabellen op te maken:

“191. Maak twee omzettingstabellen op.

191.1. Om te controleren of een richtlijn correct en volledig wordt omgezet, maak een concordantietabel op met de (onderdelen van de) artikelen van de richtlijn en van de er mee overeenstemmende (onderdelen van de) artikelen van de door u opgestelde tekst die in de omzetting voorziet. Vermeld eveneens in deze tabel:

a) de (onderdelen van de) artikelen van de richtlijn die eventueel reeds zijn omgezet, alsmede de overeenstemmende teksten van intern recht en de (onderdelen van de) artikelen waarbij de richtlijn is omgezet;

b) de (onderdelen van de) artikelen van de richtlijn die door een andere instantie nog moeten worden omgezet.

191.2. Om ieder artikel van de tekst die in de omzetting voorziet te kunnen lezen in het licht van de vereisten van de richtlijn, maak eveneens een concordantietabel op met de (onderdelen van de) artikelen van de tekst die in de omzetting voorziet en de (onderdelen van de) artikelen van de richtlijn”¹.

Dienaangaande wordt eraan herinnerd dat het opmaken van dergelijke tabellen tijdens de omzetting van een of meerdere richtlijnen een waarborg is voor de kwaliteit van die omzetting en dat het onderzoek van het ontwerp binnen de gestelde termijnen wordt vergemakkelijkt indien die tabellen samen met de adviesaanvraag aan de afdeling Wetgeving worden toegezonden.

¹ *Beginnelsen van de wetgevingstechniek - Handleiding voor het opstellen van wetgevende en reglementaire teksten*, www.raadvst-consetat.be, tab “Wetgevingstechniek”.

Par ailleurs, ces tableaux sont également très utiles pour l'assemblée législative saisie du projet ainsi que pour les destinataires des règles dès lors qu'ils permettent:

a) à l'assemblée législative de se prononcer en connaissance de cause sur le choix des moyens mis en œuvre par l'auteur du texte pour atteindre le résultat exigé par les directives;

b) d'éviter que l'exercice du droit d'amendement n'excède les limites du pouvoir d'appréciation que le droit européen laisse aux États membres;

c) d'éviter que l'assemblée législative n'envisage de compléter la transposition par l'adoption de dispositions qui existent déjà dans l'ordre juridique interne ou qui relèvent de la compétence d'une autre autorité;

d) aux destinataires des règles législatives de connaître leur source de droit européen².

Ces tableaux seront établis et joints au projet lors de son dépôt au Parlement.

Dans ces conditions, aucune conclusion ne peut être déduite du silence du présent avis sur l'un ou l'autre point concernant la transposition des directives.

EXAMEN DE L'AVANTPROJET

Article 1er

Il convient de remplacer les mots "visée à l'article 78 de la Constitution" par les mots "visée à l'article 74 de la Constitution".

Article 4

1. Au f), concernant le remplacement de l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 7°, de la loi du 15 décembre 1980 'sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers', l'intention de l'auteur de l'avantprojet exprimée dans le commentaire de l'article, à savoir de ne pas exiger une condition stricte de cohabitation mais des contacts familiaux, ne ressort pas du dispositif, lequel impose que les parents "viennent vivre avec lui".

La disposition sera réexaminée et, le cas échéant, complétée.

La même observation vaut, au g), pour le 8° en projet.

² *Ibidem*, spéc. recommandation n° 193.

Die tabellen zijn voorts ook heel nuttig voor de wetgevende vergadering die het ontwerp behandelt, alsook voor degene voor wie de regelgeving bestemd is, aangezien:

a) de wetgevende vergadering zich dan met kennis van zaken kan uitspreken over de keuze van de middelen die de steller van de tekst wenst aan te wenden om het door de richtlijnen vereiste resultaat te verkrijgen;

b) die tabellen ervoor kunnen zorgen dat de uitoefening van het amenderingsrecht de grenzen van de beoordelingsbevoegdheid die het Europees recht aan de lidstaten toekent, niet te buiten gaat;

c) ze eveneens kunnen verhinderen dat de wetgevende vergadering naar aanleiding van de omzetting zou overwegen bepalingen toe te voegen die reeds bestaan in de interne rechtsorde of die tot de bevoegdheid van een andere overheid behoren;

d) degene voor wie de wetgevende regels bestemd zijn, aldus de Europeesrechtelijke oorsprong ervan kan nagaan.²

Die tabellen moeten worden opgesteld en bij het ontwerp worden gevoegd wanneer dat bij het Parlement wordt ingediend.

In de gegeven omstandigheden kan geen enkele conclusie worden getrokken uit het feit dat het voorliggende advies niets zegt over bepaalde punten betreffende de omzetting van de richtlijnen.

ONDERZOEK VAN HET VOORONTWERP

Artikel 1

De woorden "bedoeld in artikel 78 van de Grondwet" moeten worden vervangen door de woorden "bedoeld in artikel 74 van de Grondwet".

Artikel 4

1. In de bepaling onder f), betreffende de vervanging van artikel 10, § 1, eerste lid, 7°, van de wet van 15 december 1980 'betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen', komt de bedoeling van de steller van het voorontwerp die in de bespreking van het artikel wordt weergegeven, namelijk dat geen strikte voorwaarde van samenwonen wordt vereist maar wel contacten in het gezinsleven, niet naar voren in het dispositief, dat voorschrijft dat de ouders "met hem komen samenleven".

De bepaling moet opnieuw worden onderzocht en in voorkomend geval aangevuld.

Dezelfde opmerking geldt in de bepaling onder g) voor het ontworpen punt 8°.

² *Ibidem*, met name aanbeveling 193.

2. Le 7° en projet vise “les ascendants directs au premier degré d’un étranger mineur” et le 8° en projet “les parents d’un étranger mineur”. Ces dispositions rédigées de manière différente doivent être harmonisées dès lors que l’intention est d’y viser les mêmes personnes.

3. Il convient de vérifier si la précision apportée au 7° en projet à propos de l’étranger mineur qui devient majeur au cours de la procédure d’obtention de la protection internationale, ne doit pas également être formulée au 8° en projet.

De griffier,

CHARLES-HENRI VAN HOVE

De voorzitter,

MARTINE BAGUET

2. Het ontworpen punt 7° verwijst naar “de rechtstreekse bloedverwanten in opgaande lijn in de eerste graad van een minderjarige vreemdeling”, en het ontworpen punt 8° naar “de ouders van een minderjarige vreemdeling”. Die bepalingen, die nu op verschillende manieren zijn geredigeerd, moeten op elkaar worden afgestemd aangezien het de bedoeling is dat ze op dezelfde personen betrekking hebben.

3. Men dient na te gaan of de precisering in het ontworpen punt 7° over de minderjarige vreemdeling die meerderjarig wordt gedurende de procedure tot het bekomen van internationale bescherming, niet ook in het ontworpen punt 8° moet worden aangebracht.

Le greffier,

CHARLES-HENRI VAN HOVE

Le président,

MARTINE BAGUET

PROJET DE LOI

PHILIPPE,

ROI DES BELGES,

À tous, présents et à venir,

SALUT.

Sur la proposition de la ministre de l'Intérieur, des Réformes institutionnelles et du Renouveau démocratique et de la secrétaire d'État à l'Asile et la Migration,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS:

La ministre de l'Intérieur, des Réformes institutionnelles et du Renouveau démocratique et la secrétaire d'État à l'Asile et la Migration sont chargées de présenter en notre nom à la Chambre des représentants le projet de loi dont la teneur suit:

CHAPITRE 1ER**Dispositions générales****Article 1er**

La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

Art. 2

La présente loi transpose partiellement les directives suivantes:

1° la directive 2003/86/CE du Conseil du 22 septembre 2003 relative au droit au regroupement familial;

2° la directive 2004/38/CE du Parlement européen et du Conseil du 29 avril 2004 relative au droit des citoyens de l'Union et des membres de leurs familles de circuler et de séjourner librement sur le territoire des États membres, modifiant le règlement (CEE) n° 1612/68 et abrogeant les directives 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE et 93/96/CEE;

3° la directive 2011/95/UE du Parlement européen et du Conseil du 13 décembre 2011 concernant les normes relatives aux conditions que doivent remplir les ressortissants des pays tiers ou les apatrides pour pouvoir

WETSONTWERP

FILIP,

KONING DER BELGEN,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen,

ONZE GROET.

Op de voordracht van de minister van Binnenlandse Zaken, Institutionele Hervormingen en Democratische Vernieuwing en de staatssecretaris voor Asiel en Migratie,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ:

De minister van Binnenlandse Zaken, Institutionele Hervormingen en Democratische Vernieuwing en de staatssecretaris voor Asiel en Migratie zijn ermee belast in onze naam bij de Kamer van volksvertegenwoordigers het ontwerp van wet in te dienen waarvan de tekst hierna volgt:

HOOFDSTUK 1**Algemene bepalingen****Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Art. 2

Deze wet zet de volgende richtlijnen gedeeltelijk om:

1° Richtlijn 2003/86/EG van de Raad, van 22 september 2003, inzake het recht op gezinshereniging;

2° Richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad, van 29 april 2004, betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van Richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG;

3° Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad, van 13 december 2011, inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming

bénéficiaire d'une protection internationale, à un statut uniforme pour les réfugiés ou les personnes pouvant bénéficier de la protection subsidiaire, et au contenu de cette protection;

4° la directive 2001/55/CE du Conseil du 20 juillet 2001 relative à des normes minimales pour l'octroi d'une protection temporaire en cas d'afflux massif de personnes déplacées et à des mesures tendant à assurer un équilibre entre les efforts consentis par les États membres pour accueillir ces personnes et supporter les conséquences de cet accueil.

CHAPITRE 2

Modifications de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

Art. 3

À l'article 1er/1 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, inséré par la loi du 19 décembre 2014 et modifié en dernier lieu par la loi du 21 août 2022, au paragraphe 2, 3°, les mots "par les membres de la famille des bénéficiaires du statut de réfugié ou du statut de protection subsidiaire" sont remplacés par les mots "par les membres de la famille d'un étranger qui a été admis à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire d'un statut de protection internationale".

Art. 4

À l'article 10 de la même loi, remplacé par la loi du 8 juillet 2011 et modifié en dernier lieu par la loi du 1er juin 2016, les modifications suivantes sont apportées:

a) au paragraphe 1er, alinéa 1er, 4°, les phrases commençant par les mots "les membres de la famille suivants" et finissant par les mots "protection internationale conformément à l'article 49, § 1er, alinéas 2 ou 3, ou à l'article 49/2, §§ 2 ou 3", sont remplacées par ce qui suit:

"les membres de la famille suivants d'un étranger qui a été admis à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire d'un statut de protection internationale ou d'un étranger qui dispose d'un droit de séjour d'une durée illimitée et qui a été admis ou autorisé à séjourner dans le Royaume depuis au moins douze mois. Ce dernier délai de douze mois est supprimé si le lien conjugal ou le partenariat enregistré existait déjà avant l'arrivée

genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming;

4° Richtlijn 2001/55/EG van de Raad, van 20 juli 2001, betreffende minimumnormen voor het verlenen van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden en maatregelen ter bevordering van een evenwicht tussen de inspanning van de lidstaten voor de opvang en het dragen van de consequenties van de opvang van deze personen.

HOOFDSTUK 2

Wijzigingen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

Art. 3

In artikel 1/1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij de wet van 19 december 2014 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 augustus 2022, worden in paragraaf 2, onder 3°, de woorden "door de gezinsleden van de begunstigden van de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus" vervangen door de woorden "door de gezinsleden van een vreemdeling die als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk is toegelaten".

Art. 4

In artikel 10 van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 8 juli 2011 en laatstelijk gewijzigd door de wet van 1 juni 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) in paragraaf 1, eerste lid, 4°, worden de zinnen die aanvangen met de woorden "de volgende familieleden" en eindigen met de woorden "als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk is toegelaten", vervangen als volgt:

"de volgende familieleden van hetzij een vreemdeling die als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk is toegelaten, hetzij een vreemdeling die over een verblijf van onbepaalde duur beschikt en sedert minimum twaalf maanden toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf in het Rijk. Die laatstgenoemde termijn van twaalf maanden vervalt indien de echtelijke band of het geregistreerde partnerschap

au Royaume de l'étranger rejoint ou s'ils ont un enfant mineur commun";

b) au paragraphe 1er, alinéa 1er, 4°, deuxième tiret, le mot "communs" est inséré après les mots "leurs enfants";

c) au paragraphe 1er, alinéa 1er, 4°, le troisième tiret est remplacé par ce qui suit:

"- les enfants mineurs de l'étranger rejoint, de son conjoint ou du partenaire enregistré visé au premier tiret, qui viennent vivre avec eux avant d'avoir atteint l'âge de dix-huit ans et sont non mariés, et pour autant que l'étranger rejoint, son conjoint ou son partenaire enregistré exerce l'autorité parentale, y compris le droit de garde, et que les enfants soient à sa charge, à celle de son conjoint ou de son partenaire enregistré. Si l'autorité parentale est partagée, l'autre titulaire de l'autorité parentale doit avoir donné son accord.

Si l'étranger rejoint a été admis à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire d'un statut de protection internationale, le ministre ou son délégué tient compte de l'âge que l'enfant avait au moment de l'introduction de la demande de protection internationale. Si l'enfant atteint l'âge de dix-huit ans pendant ou peu après la procédure d'obtention de la protection internationale de l'étranger rejoint, la demande de regroupement familial peut être introduite jusqu'à trois mois après la décision d'octroi du statut de protection internationale.

Lors de l'appréciation de ce dernier délai de trois mois, le ministre ou son délégué tient compte des circonstances particulières qui rendent objectivement excusable le dépôt tardif de la demande;";

d) au paragraphe 1er, alinéa 1er, 5°, les phrases commençant par les mots "l'étranger lié par un partenariat enregistré" et finissant par les mots "protection internationale conformément à l'article 49, § 1er, alinéas 2 ou 3, ou à l'article 49/2, §§ 2 ou 3.", sont remplacées par ce qui suit:

"l'étranger lié par un partenariat enregistré conformément à une loi à un étranger qui a été admis à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire d'un statut de protection internationale ou à un étranger qui dispose d'un droit de séjour d'une durée illimitée et qui a été admis ou autorisé à séjourner dans le Royaume depuis

reeds bestond voor de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam of indien zij een gemeenschappelijk minderjarig kind hebben";

b) in paragraaf 1, eerste lid, 4°, tweede streepje, wordt het woord "gemeenschappelijke" ingevoegd tussen het woord "hun" en het woord "kinderen";

c) in paragraaf 1, eerste lid, 4°, wordt het derde streepje vervangen als volgt:

"- de minderjarige kinderen van de vreemdeling die vervoegd wordt, van diens echtgenoot of van de geregistreerde partner als bedoeld in het eerste streepje, die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en ongehuwd zijn en voor zover de vreemdeling die vervoegd wordt, zijn echtgenoot of zijn geregistreerde partner het ouderlijk gezag inclusief het recht van bewaring uitoefent en de kinderen ten laste zijn van hem, diens echtgenoot of geregistreerde partner. Indien het ouderlijk gezag wordt gedeeld, dient de andere houder van het ouderlijk gezag zijn toestemming te hebben gegeven.

Indien de vreemdeling die vervoegd wordt, als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk werd toegelaten, houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de leeftijd die het kind had op het moment van de indiening van het verzoek om internationale bescherming. Indien het kind de leeftijd van achttien jaar bereikte gedurende of kort na de procedure tot bekomen van internationale bescherming van de vreemdeling die vervoegd wordt, kan de aanvraag tot gezinshereniging worden ingediend tot drie maanden na de beslissing tot toekenning van de internationale beschermingsstatus.

De minister of zijn gemachtigde houdt bij de beoordeling van de laatstgenoemde termijn van drie maanden, rekening met bijzondere omstandigheden dewelke de laattijdige indiening van de aanvraag objectief verschoonbaar maken;";

d) in paragraaf 1, eerste lid, 5°, worden de zinnen die aanvangen met de woorden "de vreemdeling die door middel van een wettelijk geregistreerd partnerschap verbonden is" en eindigen met de woorden "als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk is toegelaten.", vervangen als volgt:

"de vreemdeling die door een wettelijk geregistreerd partnerschap verbonden is met hetzij een vreemdeling die als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk is toegelaten, hetzij met een vreemdeling die over een verblijf van onbeperkte duur beschikt en sedert minimum twaalf maanden toegelaten

au moins douze mois, ainsi que les enfants mineurs de ce partenaire qui viennent vivre avec eux avant d'avoir atteint l'âge de dix-huit ans et qui sont non mariés, et pour autant que le partenaire enregistré exerce l'autorité parentale, y compris le droit de garde, et que les enfants soient à sa charge. Si l'autorité parentale est partagée, l'autre titulaire de l'autorité parentale doit avoir donné son accord. Ce dernier délai de douze mois est supprimé si le partenariat enregistré préexistait à l'arrivée de l'étranger rejoint dans le Royaume ou s'ils ont un enfant mineur commun.

Si l'étranger rejoint a été admis à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire d'un statut de protection internationale, le ministre ou son délégué tient compte de l'âge que l'enfant avait au moment de l'introduction de la demande de protection internationale. Si l'enfant atteint l'âge de dix-huit ans pendant ou peu après la procédure d'obtention de la protection internationale de l'étranger rejoint, la demande de regroupement familial peut être introduite jusqu'à trois mois après la décision d'octroi du statut de protection internationale.

Lors de l'appréciation de ce dernier délai de trois mois, le ministre ou son délégué tient compte des circonstances particulières qui rendent objectivement excusable le dépôt tardif de la demande.”;

e) dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, le 6° est remplacée par ce qui suit:

“6° l'enfant handicapé non marié âgé de plus de dix-huit ans d'un étranger admis ou autorisé à séjourner dans le Royaume pour une durée illimitée ou d'un étranger admis à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire d'un statut de protection internationale, ou de son conjoint ou partenaire visé au point 4° ou 5°, pour autant qu'il fournisse une attestation émanant d'un médecin agréé par le poste diplomatique ou consulaire belge indiquant qu'il se trouve, en raison de son handicap, dans l'incapacité de subvenir à ses propres besoins.”;

f) dans le paragraphe 1er, alinéa 1er, le 7° est remplacée par ce qui suit:

“7° les parents d'un étranger mineur qui a été admis à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire d'un statut de protection internationale, qui viennent vivre avec lui avant qu'il ait atteint l'âge de dix-huit ans et à condition que l'étranger rejoint soit entré dans le

of gemachtigd is tot een verblijf in het Rijk, evenals de minderjarige kinderen van deze partner die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar bereikt hebben en ongehuwd zijn en voor zover de geregistreerde partner het ouderlijk gezag inclusief het recht van bewaring uitoefent en de kinderen ten laste zijn van hem. Indien het ouderlijk gezag wordt gedeeld, dient de andere houder van het ouderlijk gezag zijn toestemming te hebben gegeven. Die laatstgenoemde termijn van twaalf maanden vervalt indien het geregistreerde partnerschap reeds bestond voor de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam of indien zij een gemeenschappelijk minderjarig kind hebben.

Indien de vreemdeling die vervoegd wordt, als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk werd toegelaten, houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de leeftijd die het kind had op het moment van de indiening van het verzoek om internationale bescherming. Indien het kind de leeftijd van achttien jaar bereikte gedurende of kort na de procedure tot bekomen van internationale bescherming van de vreemdeling die vervoegd wordt, kan de aanvraag tot gezinshereniging worden ingediend tot drie maanden na de beslissing tot toekenning van de internationale beschermingsstatus.

De minister of zijn gemachtigde houdt bij de beoordeling van de laatstgenoemde termijn van drie maanden, rekening met bijzondere omstandigheden dewelke de laattijdige indiening van de aanvraag objectief verschoonbaar maken.”;

e) in paragraaf 1, eerste lid, wordt de bepaling onder 6° vervangen als volgt:

“6° het ongehuwd gehandicapt kind dat ouder is dan achttien jaar, van een vreemdeling die toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van onbepaalde duur in het Rijk of van een vreemdeling die als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk is toegelaten, of van diens echtgenoot of partner zoals bedoeld in punt 4° of 5°, voor zover het kind een attest overlegt dat uitgaat van een door de Belgische diplomatieke of consulaire post erkende arts dat aan toont dat het omwille van zijn handicap niet in zijn eigen behoeften kan voorzien.”;

f) in paragraaf 1, eerste lid, wordt de bepaling onder 7° vervangen als volgt:

“7° de ouders van een minderjarige vreemdeling die als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk is toegelaten, die met hem komen samenleven alvorens hij de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt en op voorwaarde dat de vreemdeling

Royaume sans être accompagné d'un étranger majeur responsable de lui par la loi et n'ait pas été effectivement pris en charge par une telle personne par la suite, ou ait été laissé seul après être entré dans le Royaume.

Si l'étranger rejoint atteint l'âge de dix-huit ans pendant ou peu après la procédure d'obtention de la protection internationale, la demande de regroupement familial peut être introduite jusqu'à trois mois après la décision d'octroi du statut de protection internationale.

Lors de l'appréciation de ce dernier délai de trois mois, le ministre ou son délégué tient compte des circonstances particulières qui rendent objectivement excusable le dépôt tardif de la demande.”;

g) le paragraphe 1er, alinéa 1er, est complété par un 8° rédigée comme suit:

“8° les parents d'un étranger mineur qui a été admis à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire du statut de protection internationale, à condition que l'étranger rejoint soit non marié et qu'il réside dans le Royaume accompagné d'un ou tous les deux parents et pour autant qu'ils vivent ou viennent vivre avec lui dans le Royaume avant qu'il ait atteint l'âge de dix-huit ans et pour autant que les liens familiaux existaient déjà dans le pays d'origine.”;

h) au paragraphe 2, l'alinéa 5 est remplacé par ce qui suit:

“Les alinéas 2, 3 et 4 ne sont pas applicables aux membres de la famille, visés au § 1er, alinéa 1er, 4° à 6°, d'un étranger admis à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire d'un statut de protection internationale, lorsque les liens de parenté ou d'alliance ou le partenariat enregistré sont antérieurs à l'entrée de cet étranger dans le Royaume et pour autant que la demande de séjour sur la base de cet article ait été introduite dans l'année suivant la décision reconnaissant la qualité de réfugié ou octroyant la protection subsidiaire à l'étranger rejoint. Lors de l'appréciation de ce dernier délai d'un an, le ministre ou son délégué tient compte des circonstances particulières qui rendent objectivement excusable le dépôt tardif de la demande.”;

i) le paragraphe 3 est remplacé par ce qui suit:

die vervoegd wordt het Rijk is binnengekomen zonder begeleiding van een krachtens de wet verantwoordelijke meerderjarige vreemdeling en vervolgens niet daadwerkelijk onder de hoede van een dergelijke persoon gestaan heeft, of zonder begeleiding werd achtergelaten nadat hij het Rijk is binnengekomen.

Indien de vreemdeling die vervoegd wordt, de leeftijd van achttien jaar bereikte gedurende of kort na diens procedure tot bekomen van internationale bescherming, kan de aanvraag tot gezinshereniging worden ingediend tot drie maanden na de beslissing tot toekenning van de internationale beschermingsstatus.

De minister of zijn gemachtigde houdt bij de beoordeling van de laatstgenoemde termijn van drie maanden, rekening met bijzondere omstandigheden dewelke de laattijdige indiening van de aanvraag objectief verschoonbaar maken.”;

g) paragraaf 1, eerste lid, wordt aangevuld met een bepaling onder 8°, luidende:

“8° de ouders van een minderjarige vreemdeling die als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk werd toegelaten, voor zover de vreemdeling die vervoegd wordt, ongehuwd is en in het Rijk verblijft onder begeleiding van één of beide ouders en op voorwaarde dat zij met hem in het Rijk samenleven of komen samenleven alvorens hij de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt en mits de gezinsbanden reeds bestonden in het land van herkomst. “;

h) in paragraaf 2 wordt het vijfde lid vervangen als volgt:

“Het tweede, derde en vierde lid zijn niet van toepassing op de in § 1, eerste lid, 4° tot 6° bedoelde familieleden van een vreemdeling die als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk is toegelaten indien de bloed- of aanverwantschapsbanden of het geregistreerd partnerschap al bestonden vooraleer de vreemdeling het Rijk binnenkwam en voor zover de aanvraag tot verblijf op basis van dit artikel werd ingediend in de loop van het jaar na de beslissing tot erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of de toekenning van de subsidiaire bescherming van de vreemdeling die vervoegd wordt. De minister of zijn gemachtigde houdt bij de beoordeling van de laatstgenoemde termijn van een jaar, rekening met bijzondere omstandigheden en dewelke de laattijdige indiening van de aanvraag objectief verschoonbaar maken.”;

i) paragraaf 3 wordt vervangen als volgt:

“§ 3. Sous réserve de l'article 11, § 2 et les dispositions de l'article 42*quater*, lorsqu'un ressortissant d'un pays tiers a lui-même été admis ou autorisé à séjourner en tant que conjoint ou partenaire non marié conformément aux articles 10, 10*bis*, 40*bis*, 40*ter*, 47/2, 1° ou 57/34/1, le droit de le rejoindre sur la base d'un mariage ou d'un partenariat ne peut être accordé que s'il peut prouver qu'il réside régulièrement dans le Royaume depuis deux ans et pour autant que les conditions du regroupement familial sont remplies.”

Art. 5

À l'article 11 de la même loi, remplacé par la loi du 8 juillet 2011 et modifié par les lois des 4 mai 2016 et 1er juin 2016, les modifications suivantes sont apportées:

a) le paragraphe 2, alinéa 1er, est complété par un 5°, rédigé comme suit:

“5° il est mis fin au séjour de l'étranger qui a été rejoint.”;

b) au paragraphe 2, alinéa 2, les mots “fondée sur le point 1°, 2° ou 3°” sont remplacés par les mots “fondée sur le point 1°, 2°, 3° ou 5°”;

c) au paragraphe 2, alinéa 5, les mots “sur la base de l'alinéa 1er, 1°, 2° ou 3°” sont remplacés par les mots “sur la base de l'alinéa 1er, 1°, 2°, 3° ou 5°”;

d) au paragraphe 3, alinéa 4, les mots “des membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 7°” sont remplacés par les mots “des membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 8°”.

Art. 6

À l'article 12*bis* de la même loi, inséré par la loi du 6 août 1993, remplacé par la loi du 8 juillet 2011 et modifié en dernier lieu par la loi du 17 mai 2016, le paragraphe 1er, alinéa 2, est complété par un 5°, rédigé comme suit:

“5° s'il est un membre de la famille d'un étranger mineur bénéficiant de la protection internationale, visée à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 8°.”

“§ 3. Onder voorbehoud van artikel 11, § 2, en het bepaalde in artikel 42*quater*, kan, wanneer een onderdaan van een derde land overeenkomstig de artikelen 10, 10*bis*, 40*bis*, 40*ter*, 47/2, 1° of 57/34/1 zelf tot een verblijf in de hoedanigheid van echtgenoot of ongehuwde partner toegelaten of gemachtigd werd, het recht om hem op basis van een huwelijk of een partnerschap te vervoegen slechts worden toegekend indien hij kan bewijzen dat hij gedurende twee jaar regelmatig in het Rijk heeft verbleven en voor zover de aan de gezinshereniging gestelde voorwaarden vervuld worden.”

Art. 5

In artikel 11 van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 8 juli 2011 en gewijzigd door de wetten van 4 mei 2016 en van 1 juni 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) paragraaf 2, eerste lid, wordt aangevuld met een bepaling onder 5°, luidende:

“5° er wordt een einde gesteld aan het verblijf van de vreemdeling die vervoegd werd.”;

b) in paragraaf 2, tweede lid, worden de woorden “op het punt 1°, 2° of 3° gebaseerde beslissing” vervangen door de woorden “op het punt 1°, 2°, 3° of 5° gebaseerde beslissing”;

c) in paragraaf 2, vijfde lid, worden de woorden “op basis van het eerste lid, 1°, 2° of 3°” vervangen door de woorden “op basis van het eerste lid, 1°, 2°, 3° of 5°”;

d) in paragraaf 3, vierde lid, worden de woorden “de in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 7° bedoelde familieleden” vervangen door de woorden “de in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 8° bedoelde familieleden”.

Art. 6

In artikel 12*bis* van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 6 augustus 1993, vervangen bij de wet van 8 juli 2011 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 17 mei 2016, wordt paragraaf 1, tweede lid, aangevuld met een bepaling onder 5°, luidende:

“5° indien hij een familielid is van een minderjarige vreemdeling die de internationale bescherming geniet, zoals bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 8°.”

Art. 7

À l'article 13 de cette même loi, remplacé par la loi du 8 juillet 2011 et modifié en dernier lieu par la loi du 11 juillet 2021, les modifications suivantes sont apportées:

a) dans la version néerlandaise, au paragraphe 1er, alinéa 3, dans la première phrase, le mot “*erkend*” est supprimé;

b) au paragraphe 1er, alinéa 4, les mots “Le père et la mère visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 7°, d'un étranger reconnu réfugié au sens de l'article 48/3 ou d'un étranger bénéficiant de la protection subsidiaire” sont remplacés par les mots “Les membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 7° ou 8° d'un étranger bénéficiant de la protection internationale”;

c) au paragraphe 3, alinéa 2, les mots “Lorsque l'étranger visé à l'alinéa 1er s'est fait accompagner ou rejoindre par un membre de la famille visé à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 7°” sont remplacés par les mots “Lorsque l'étranger visé à l'alinéa 1er s'est fait accompagner ou rejoindre par un membre de la famille visé à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 8°”;

d) au paragraphe 4, alinéa 1er, 1°, les mots “sur la base du § 3” sont supprimés.

Art. 8

À l'article 15 de cette même loi, remplacé par la loi du 15 septembre 2006 et modifié en dernier lieu par la loi du 4 mai 2016, dans l'alinéa 1er, 1°, les mots “aux membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4 à 7°” sont remplacés par les mots “aux membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4 à 8°”.

Art. 9

À l'article 19 de cette même loi, remplacé par la loi du 25 avril 2007 et modifié en dernier lieu par la loi du 21 août 2022, les modifications suivantes sont apportées:

a) au paragraphe 4, alinéa 1er, 1°, les mots “ainsi que les membres de sa famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 7°” sont remplacés par les mots “ainsi que les membres de sa famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 8°”;

b) au paragraphe 4, alinéa 1er, 2°, les mots “ainsi que les membres de sa famille visés à l'article 10, § 1er,

Art. 7

In artikel 13 van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 8 juli 2011 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 11 juli 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) in paragraaf 1, derde lid, wordt in de eerste zin het woord “*erkend*” opgeheven;

b) in paragraaf 1, vierde lid, worden de woorden “De in artikel 10, § 1 eerste lid, 7°, bedoelde ouders van een vreemdeling die erkend werd als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of van een vreemdeling die de subsidiaire bescherming geniet” vervangen door de woorden “De in artikel 10, § 1 eerste lid, 7° of 8°, bedoelde familieleden van een vreemdeling die internationale bescherming geniet”;

c) in paragraaf 3, tweede lid, worden de woorden “Wanneer de in het eerste lid bedoelde vreemdeling vergezeld of vervoegd werd door een in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 7° bedoeld familielid” vervangen door de woorden “Wanneer de in het eerste lid bedoelde vreemdeling vergezeld of vervoegd werd door een in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 8°, bedoeld familielid”;

d) in paragraaf 4, eerste lid, 1°, worden de woorden “op basis van § 3” geschrapt.

Art. 8

In artikel 15 van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 15 september 2006 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 4 mei 2016, worden in het eerste lid, 1°, de woorden “de in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 7°, bedoelde familieleden” vervangen door de woorden “de in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 8°, bedoelde familieleden”.

Art. 9

In artikel 19 van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 25 april 2007 en laatstelijk gewijzigd door de wet van 21 augustus 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) in paragraaf 4, eerste lid, 1°, worden de woorden “evenals zijn familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 7°” vervangen door de woorden “evenals zijn familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 8°”;

b) in paragraaf 4, eerste lid, 2°, worden de woorden “evenals zijn familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste

alinéa 1er, 4° à 7°” sont remplacés par les mots “ainsi que les membres de sa famille visés à l’article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 8°”.

Art. 10

À l’article 40*bis* de cette même loi, inséré par la loi du 25 avril 2007, remplacé par la loi du 8 juillet 2011 et modifié par les lois des 19 mars 2014 et 4 mai 2016, les modifications suivantes sont apportées:

a) dans le paragraphe 2, alinéa 1er, le 3° est remplacée par ce qui suit:

“3° les descendants directs ainsi que ceux du conjoint ou du partenaire visé au 1° ou 2°, âgés de moins de vingt et un ans ou qui sont à leur charge dans le pays d’origine ou de provenance, qui les accompagnent ou les rejoignent, pour autant que l’étranger rejoint, son conjoint ou le partenaire enregistré visé en ait le droit de garde et, en cas de garde partagée, à la condition que l’autre titulaire du droit de garde ait donné son accord;”;

b) au paragraphe 2, alinéa 1er, le 4° est remplacé par ce qui suit:

“4° les ascendants directs ainsi que ceux du conjoint ou du partenaire visé au 1° ou 2°, qui sont à leur charge dans le pays d’origine ou de provenance et qui les accompagnent ou les rejoignent;”;

c) au paragraphe 2, alinéa 1er, le 5° est remplacée par ce qui suit:

“5° les ascendants directs au premier degré qui exercent l’autorité parentale y compris le droit de garde sur un citoyen de l’Union mineur visé à l’article 40, § 4, alinéa 1er, 2°, dans la mesure où ils accompagnent le citoyen de l’Union mineur sur le territoire belge et s’en occupent effectivement.”;

d) au paragraphe 4, l’alinéa 1er est remplacé par ce qui suit:

“Les membres de la famille visés au § 2 ont le droit d’accompagner ou de rejoindre le citoyen de l’Union visé à l’article 40, § 4, alinéa 1er, 1° et 2°, pour une période de plus de trois mois, pour autant qu’ils remplissent, selon le cas, les conditions visées à l’article 41, §§ 1er ou 2.”;

lid, 4° tot 7°” vervangen door de woorden “evenals zijn familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 8°”.

Art. 10

In artikel 40*bis* van dezelfde wet, ingevoegd door de wet van 25 april 2007, vervangen bij de wet van 8 juli 2011 en gewijzigd door de wetten van 19 maart 2014 en 4 mei 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) in paragraaf 2, eerste lid, wordt de bepaling onder 3° vervangen als volgt:

“3° de rechtstreekse bloedverwanten in neergaande lijn alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder 1° of 2°, beneden de leeftijd van eenentwintig jaar of die in het land van oorsprong dan wel herkomst te hunnen laste zijn, die hen begeleiden of zich bij hen voegen, voor zover de vreemdeling die vervoegd wordt, zijn echtgenoot of de bedoelde geregistreerde partner over het recht van bewaring beschikt en, indien het recht van bewaring wordt gedeeld, op voorwaarde dat de andere houder van het recht van bewaring zijn toestemming heeft gegeven;”;

b) in paragraaf 2, eerste lid, wordt de bepaling onder 4° vervangen als volgt:

“4° de rechtstreekse bloedverwanten in opgaande lijn, alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder 1° of 2°, die in het land van oorsprong dan wel herkomst te hunnen laste zijn en die hen begeleiden of zich bij hen voegen;”;

c) in paragraaf 2, eerste lid, wordt de bepaling onder 5° vervangen als volgt:

“5° de rechtstreekse bloedverwanten in opgaande lijn in de eerste graad die het ouderlijk gezag inclusief het recht van bewaring over een minderjarige burger van de Unie, bedoeld in artikel 40, § 4, eerste lid, 2°, uitoefenen, voor zover zij de minderjarige burger van de Unie op het Belgische grondgebied begeleiden en de daadwerkelijke zorg over hem dragen.”;

d) in paragraaf 4 wordt het eerste lid vervangen als volgt:

“De in § 2 bedoelde familieleden, hebben het recht de in artikel 40, § 4, eerste lid, 1° en 2°, bedoelde burger van de Unie te begeleiden of zich bij hem te voegen voor een periode van meer dan drie maanden mits zij, al naar gelang het geval, voldoen aan de in artikel 41, §§ 1 of 2, bedoelde voorwaarden.”;

e) au paragraphe 4, alinéa 2, les mots “Le citoyen de l’Union visé à l’article 40, § 4, alinéa 1er, 2°” sont remplacés par les mots “Le citoyen de l’Union visé à l’article 40, § 4, alinéa 1er, 2° et 3°”;

f) au paragraphe 4, l’alinéa 3 est remplacé par ce qui suit:

“Le citoyen de l’Union visé à l’article 40, § 4, alinéa 1er, 3°, ne peut être accompagné ou rejoint que par les membres de la famille visés au § 2, alinéa 1er, 1° et 2°, ainsi que par ses enfants ou par les enfants de son conjoint ou partenaire pour autant que l’étranger rejoint, son conjoint ou son partenaire dispose de l’autorité parentale, y compris le droit de garde, et que les enfants sont à sa charge, à celle de son conjoint ou de son partenaire et pour autant qu’ils remplissent, le cas échéant, les conditions visées à l’article 41, §§ 1er ou 2.”;

g) au paragraphe 4, alinéa 4, la première phrase est remplacée par ce qui suit:

“Le membre de la famille visé au § 2, alinéa 1er, 5°, pour autant que le citoyen de l’Union mineur ne dispose pas encore d’un droit de séjour permanent tel que visé à l’article 42^{quinq}, § 1er, doit apporter la preuve qu’il dispose de moyens de ressources suffisantes pour subvenir à ses propres besoins et à ceux de son enfant, citoyen de l’Union, afin de ne pas devenir une charge pour le système d’aide sociale du Royaume, et d’une assurance maladie couvrant tous les risques en Belgique.”

Art. 11

L’article 40ter, inséré par la loi du 25 avril 2007, remplacé par la loi du 8 juillet 2011 et modifié en dernier lieu par la loi du 4 mai 2016, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 40ter. § 1er. Est considéré comme un Belge ayant fait usage de son droit de libre circulation et de séjour: le Belge qui, après avoir séjourné effectivement dans un autre État membre de l’Union européenne conformément à l’article 21 du Traité sur le fonctionnement de l’Union européenne, revient s’établir sur le territoire du Royaume.

Les membres de la famille visés à l’article 40bis, § 2 et les autres membres de la famille visés à l’article 47/2 d’un Belge qui a exercé son droit de libre circulation et de séjour sont soumis aux mêmes dispositions que les membres de la famille d’un citoyen de l’Union visés au chapitre Ier ou au chapitre I^{bis}, pour autant que les conditions suivantes soient remplies:

e) in paragraaf 4, tweede lid, worden de woorden “De in artikel 40, § 4, eerste lid, 2° bedoelde burger van de Unie” vervangen door de woorden “De in artikel 40, § 4, eerste lid, 2° en 3°, bedoelde burger van de Unie”;

f) in paragraaf 4 wordt het derde lid vervangen als volgt:

“De in artikel 40, § 4, eerste lid, 3°, bedoelde burger van de Unie kan zich enkel laten begeleiden of vervoegen door de in § 2, eerste lid, 1° en 2°, bedoelde familieleden, alsmede door zijn kinderen of door de kinderen van zijn echtgenoot of partner voor zover de vreemdeling die vervoegd wordt, zijn echtgenoot of zijn partner het ouderlijk gezag inclusief het recht van bewaring uitoefent en de kinderen ten laste zijn van hem, diens echtgenoot of partner en mits zij, al naar gelang het geval, voldoen aan de in artikel 41, §§ 1 of 2, bedoelde voorwaarden.”;

g) in paragraaf 4, vierde lid, wordt de eerste zin vervangen als volgt:

“Het in § 2, eerste lid, 5°, bedoelde familielid moet, voor zover de minderjarige burger van de Unie nog niet over een duurzaam verblijfsrecht zoals bedoeld in artikel 42^{quinq}, § 1, beschikt, het bewijs leveren dat hij over voldoende bestaansmiddelen beschikt om in zijn eigen behoeften en die van zijn kind, burger van de Unie, te voorzien, om niet ten laste te komen van het sociale zekerheidsstelsel van het Rijk, en over een ziektekostenverzekering die alle risico’s in België dekt.”

Art. 11

Artikel 40ter, ingevoegd bij de wet van 25 april 2007, vervangen bij de wet van 8 juli 2011 en laatstelijk gewijzigd door de wet van 4 mei 2016, wordt vervangen als volgt:

“Art. 40ter. § 1. Als Belg die gebruik heeft gemaakt van het recht van vrij verkeer en verblijf wordt beschouwd: de Belg die, na een daadwerkelijk verblijf in een andere lidstaat van de Europese Unie overeenkomstig artikel 21 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, terugkeert om zich op het grondgebied van het Rijk te vestigen.

De familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2 en de andere familieleden bedoeld in artikel 47/2, van een Belg die gebruik heeft gemaakt van het recht op vrij verkeer en verblijf, zijn onderworpen aan dezelfde bepalingen als de familieleden van een burger van de Unie zoals bedoeld in hoofdstuk I dan wel hoofdstuk I^{bis}, mits voldaan is aan de volgende voorwaarden:

1° la vie familiale s'est développée ou consolidée pendant le séjour effectif du ressortissant belge dans un autre État membre de l'Union européenne; et

2° les membres de la famille rejoignent ou accompagnent le Belge sur le territoire du Royaume; et

3° la vie familiale n'a pas pris fin avant l'entrée du membre de la famille sur le territoire du Royaume ou avant l'introduction de la demande d'octroi d'un droit de séjour en vertu du présent article.

§ 2. Les dispositions de ce chapitre s'appliquent aux membres de la famille suivants d'un Belge qui n'a pas exercé son droit de libre circulation et de séjour conformément à l'article 21 du Traité sur le fonctionnement de l'Union européenne ou qui ne remplissent pas les conditions prévues au § 1er:

1° les membres de la famille visés à l'article 40bis, § 2, alinéa 1er, 1° à 2°, pour autant qu'ils accompagnent ou qu'ils rejoignent le Belge ouvrant le droit au regroupement familial;

2° les descendants directs du Belge ou de son conjoint ou du partenaire enregistré tel que visé à l'alinéa 1er, 1°, âgés de moins de dix-huit ans ou qui sont à leur charge dans le pays de provenance ou d'origine, pour autant qu'ils accompagnent ou qu'ils rejoignent le Belge ouvrant le droit au regroupement familial. Le descendant direct qui n'a pas encore atteint l'âge de dix-huit ans doit prouver que le Belge ou son conjoint ou partenaire enregistré, exerce l'autorité parentale sur lui, y compris le droit de garde. Si l'autorité parentale est partagée, il doit également prouver que l'autre titulaire de l'autorité parentale a donné son accord. Lorsque le Belge, son conjoint ou le partenaire enregistré ne peut apporter la preuve de l'autorité parentale par des documents officiels conformément à l'article 35 de la loi du 16 juillet 2004 portant le Code de droit international privé ou aux conventions internationales portant sur la même matière, le ministre ou son délégué tient compte d'autres preuves valables produites à cet égard;

3° les ascendants directs au premier degré qui exercent l'autorité parentale, y compris le droit de garde, sur un Belge mineur, pour autant qu'ils accompagnent ou rejoignent le Belge mineur sur le territoire et s'en occupent effectivement et à condition qu'ils prouvent leur identité au moyen d'un document d'identité valable.

1° het gezinsleven werd opgebouwd dan wel bestendig tijdens het daadwerkelijke verblijf van de Belg en het familielid in een andere lidstaat van de Europese Unie; en

2° de familieleden begeleiden of vervoegen de Belg op het grondgebied van het Rijk; en

3° het gezinsleven werd niet beëindigd voor de binnenkomst van het familielid op het grondgebied van het Rijk dan wel voor de indiening van het verzoek om toekenning van een verblijfsrecht in de zin van dit artikel.

§ 2. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die geen gebruik maakte van zijn recht van vrij verkeer en verblijf overeenkomstig artikel 21 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, dan wel niet voldoen aan de voorwaarden zoals voorzien in § 1:

1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 2°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent begeleiden of zich bij hem voegen;

2° de rechtstreekse bloedverwanten in neergaande lijn van de Belg of van diens echtgenoot of geregistreerde partner zoals bedoeld in het eerste lid, 1°, beneden de leeftijd van achttien jaar of die in het land van oorsprong dan wel herkomst te hunnen laste zijn, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent begeleiden of zich bij hem voegen. De rechtstreekse bloedverwant in neergaande lijn die de leeftijd van 18 jaar nog niet bereikt heeft, dient aan te tonen dat de Belg, diens echtgenoot of geregistreerde partner, het ouderlijk gezag inclusief het recht van bewaring over hem uitoefent. Indien het ouderlijk gezag wordt gedeeld, dient hij aan te tonen dat de andere houder van het ouderlijk gezag zijn toestemming heeft gegeven. Indien de Belg, diens echtgenoot of de registreerde partner het ouderlijk gezag niet kan bewijzen door middel van officiële documenten, overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie, houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met andere geldige bewijzen die in dit verband worden voorgelegd;

3° de rechtstreekse bloedverwanten in opgaande lijn in de eerste graad, die het ouderlijk gezag inclusief het recht van bewaring over een minderjarige Belg uitoefenen, voor zover zij de minderjarige Belg op het grondgebied begeleiden of zich bij hem voegen en de daadwerkelijke zorg over hem dragen en op voorwaarde dat zij hun identiteit aantonen door middel van een geldig identiteitsdocument.

Les membres de la famille visés à l'alinéa 1er, 1° et 2°, doivent prouver que le Belge:

1° dispose de moyens de subsistance stables, suffisants et réguliers. Cette condition est réputée remplie lorsque les moyens de subsistance sont au moins équivalents à cent vingt pour cent du montant visé à l'article 14, § 1er, 3°, de la loi du 26 mai 2002 concernant le droit à l'intégration sociale et tel qu'indexé selon l'article 15 de ladite loi. Pour l'évaluation des moyens de subsistance, il est tenu compte de leur nature et de leur régularité. Par contre, il n'est pas tenu compte des moyens provenant du revenu d'intégration sociale, de l'aide sociale financière, des allocations familiales de base et suppléments, des allocations d'insertion professionnelle et de l'allocation de transition. Il n'est tenu compte de l'allocation de chômage que si le Belge prouve qu'il cherche activement du travail. La condition relative aux moyens de subsistance n'est pas d'application si le Belge se fait accompagner ou rejoindre uniquement par les membres de sa famille visés à l'alinéa 1er, 2°, qui sont mineurs d'âge;

2° dispose d'un logement suffisant lui permettant d'héberger le ou les membres de sa famille qui l'accompagnent ou le rejoignent et qui remplit les conditions posées à un bien immeuble donné en location à titre de résidence principale comme prévu à l'article 2 du Livre III, Titre VIII, Chapitre II, Section 2 du Code civil. Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, la manière dont le Belge apporte la preuve que le bien immeuble remplit les conditions requises.

3° dispose d'une assurance maladie couvrant les risques en Belgique pour lui-même et les membres de sa famille.

Lorsqu'un certificat de non-empêchement à mariage a été délivré, il ne sera pas procédé à une nouvelle enquête à l'occasion de l'examen d'une demande de regroupement familial fondée sur le mariage célébré suite à la délivrance de ce certificat, sauf si de nouveaux éléments se présentent.

En ce qui concerne les personnes visées à l'article 40bis, § 2, alinéa 1er, 1° et 2°, les conjoints ou partenaires doivent tous deux être âgés de plus de vingt et un ans. Toutefois, cet âge minimum est ramené à dix-huit ans lorsque le lien conjugal ou le partenariat enregistré considéré comme équivalent à un mariage est préexistant à l'introduction de la demande de regroupement familial ou lorsque, dans le cas d'un partenariat enregistré conformément à une loi, ils apportent la preuve d'une cohabitation d'au moins un an avant l'introduction de la demande de regroupement familial.

De familieleden bedoeld in het eerste lid, onder 1° en 2°, moeten bewijzen dat de Belg:

1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt. De voorwaarde inzake de bestaansmiddelen is niet van toepassing indien alleen zijn minderjarige familieleden bedoeld in het eerste lid, 2°, de Belg begeleiden of zich bij hem voegen;

2° beschikt over voldoende huisvesting die hem in staat stelt zijn familielid of familieleden die hem begeleiden of zich bij hem voegen te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden opgelegd aan een onroerend goed dat als hoofdverblijfplaats wordt verhuurd zoals bepaald in artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2, van het Burgerlijk Wetboek. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de Belg bewijst dat het onroerend goed aan de opgelegde voorwaarden voldoet.

3° beschikt over een ziektekostenverzekering die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt.

Als een attest van geen huwelijksbeletsel is afgegeven, wordt er naar aanleiding van het onderzoek van een aanvraag tot gezinshereniging gebaseerd op het voltrokken huwelijk, waarvoor het attest is afgegeven, geen nieuw onderzoek uitgevoerd, tenzij er nieuwe gegevens zijn.

Wat de personen betreft bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° en 2°, moeten de echtgenoten of de partners beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar. Deze minimumleeftijd wordt echter teruggebracht tot achttien jaar indien de echtelijke band of het geregistreerd partnerschap dat als gelijkwaardig wordt beschouwd met het huwelijk reeds vóór de indiening van het verzoek tot gezinshereniging bestond of indien ze, in het geval van een wettelijk geregistreerd partnerschap, bewijzen dat ze vóór de indiening van het verzoek tot gezinshereniging minstens één jaar hebben samengewoond.

§ 3. Lorsque le ministre ou son délégué envisage de prendre une décision de refus de séjour d'un membre de la famille visé au § 2, alinéa 1er, 3°, qui ne démontre pas qu'il s'occupe effectivement du mineur belge qu'il accompagne, il tient compte de la nature et de solidité des liens familiaux et de la relation de dépendance existant entre le membre de la famille et le Belge mineur, ainsi que des conséquences qu'une éventuelle décision de refus de séjour aurait sur le droit de libre circulation et de séjour du Belge mineur.

Lors de l'évaluation de l'existence d'une relation de dépendance telle que visée à l'alinéa 1er, il est tenu compte de tous les documents présentés et des circonstances pertinentes.

§ 4. Sans préjudice des articles 42ter et 42^{quater}, il peut également être mis fin au droit de séjour du membre de la famille visé au § 2, dans les cinq ans qui suivent la reconnaissance de leur droit de séjour en tant que membre de la famille d'un citoyen belge, lorsque les conditions prévues aux paragraphes précédents ne sont plus remplies. Lorsque le ministre ou son délégué envisage de prendre une décision de fin de séjour d'un membre de la famille visé au § 2, alinéa 1er, il tient compte de la nature et de solidité des liens familiaux et de la relation de dépendance existant entre le membre de la famille et le Belge mineur, ainsi que des conséquences qu'une éventuelle décision de mettre fin au séjour aurait sur le droit de libre circulation et de séjour du Belge mineur."

Art. 12

À l'article 42ter de cette même loi, inséré par la loi du 25 avril 2007, remplacé par la loi du 8 juillet 2011 et modifié en dernier lieu par la loi du 24 février 2017, les modifications suivantes sont apportées:

a) le paragraphe 1er, alinéa 1er, est complété par un 7°, rédigée comme suit:

"7° l'ascendant direct au premier degré tel que visé à l'article 40bis, § 2, alinéa 1er, 5°, ne s'occupe plus effectivement du citoyen de l'Union mineur;"

b) le paragraphe 1er, alinéa 1er est complété par un 8°, rédigée comme suit:

"8° le citoyen de l'Union tel que visé à l'article 40, § 4, alinéa 1er, 2° ou 3°, ne dispose plus de ressources

§ 3. Wanneer de minister of zijn gemachtigde overweegt om een beslissing tot weigering van verblijf te nemen in hoofde van een familielid bedoeld in § 2, eerste lid, 3°, die niet aantoonst dat hij de daadwerkelijke zorg draagt voor de minderjarige Belg die hij begeleidt, houdt deze rekening met de aard en de hechtheid van de familiebanden en de afhankelijkheidsverhouding die er bestaat tussen het familielid en de minderjarige Belg alsook met de gevolgen die een eventuele beslissing tot weigering van verblijf met zich zouden meebrengen voor het recht van vrij verkeer en verblijf in hoofde van de minderjarige Belg.

Bij de beoordeling of er sprake is van een afhankelijkheidsverhouding zoals bedoeld in het eerste lid, worden alle voorgelegde stukken en relevante omstandigheden mee in rekening gebracht.

§ 4. Onverminderd de artikelen 42ter en 42^{quater}, kan er binnen vijf jaar na de erkenning van hun recht op verblijf in de hoedanigheid van familielid van een Belg, ook een einde worden gesteld aan het verblijfsrecht van de familieleden beoogd in § 2, wanneer niet meer is voldaan aan de voorwaarden voorzien in de voorgaande paragrafen. Wanneer de minister of zijn gemachtigde overweegt om een beslissing tot einde van verblijf te nemen in hoofde van een familielid bedoeld in § 2, eerste lid, 3°, houdt deze rekening met de aard en de hechtheid van de familiebanden en de afhankelijkheidsverhouding die er bestaat tussen het familielid en de minderjarige Belg alsook met de gevolgen die een eventuele beslissing tot beëindiging van verblijf met zich zouden meebrengen voor het recht van vrij verkeer en verblijf in hoofde van de minderjarige Belg."

Art. 12

In artikel 42ter van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 25 april 2007, vervangen bij de wet van 8 juli 2011 en laatstelijk gewijzigd door de wet van 24 februari 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) paragraaf 1, eerste lid, wordt aangevuld met een bepaling onder 7°, luidende:

"7° de rechtstreekse bloedverwant in opgaande lijn in de eerste graad zoals bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 5°, draagt niet meer de daadwerkelijke zorg voor de minderjarige burger van de Unie;"

b) paragraaf 1, eerste lid, wordt aangevuld met een bepaling onder 8°, luidende:

"8° de burger van de Unie zoals bedoeld in artikel 40, § 4, eerste lid, 2° of 3°, beschikt niet meer over voldoende

suffisantes et/ou d'une assurance maladie telles que visées à l'article 40*bis*, § 4, alinéas 2 ou 3."

Art. 13

À l'article 42*quater* de cette même loi, inséré par la loi du 25 avril 2007, remplacé par la loi du 8 juillet 2011 et modifié en dernier lieu par la loi du 24 février 2017, les modifications suivantes sont apportées:

a) le paragraphe 1er, alinéa 1er est complété par un 7°, rédigée comme suit:

"7° l'ascendant direct au premier degré tel que visé à l'article 40*bis*, § 2, alinéa 1er, 5°, ne s'occupe plus effectivement du citoyen de l'Union mineur;"

b) le paragraphe 1er, alinéa 1er, est complété par un 8°, rédigée comme suit:

"8° le citoyen de l'Union tel que visé à l'article 40, § 4, alinéa 1er, 2° ou 3°, ne dispose plus de ressources suffisantes et/ou d'une assurance maladie telles que visées à l'article 40*bis*, § 4, alinéas 2 ou 3."

Art. 14

L'article 47/1, de cette même loi, inséré par la loi du 19 mars 2014, est remplacé par ce qui suit:

"Art. 47/1. Sans préjudice des dispositions du présent chapitre, les dispositions du chapitre Ier relatives aux membres de la famille d'un citoyen de l'Union visés à l'article 40*bis* ou aux membres de la famille d'un citoyen belge qui a exercé son droit de libre circulation et de séjour visés à l'article 40*ter*, paragraphe 1er, s'appliquent aux autres membres de la famille visés à l'article 47/2."

Art. 15

L'article 47/2 de cette même loi, inséré par la loi du 19 septembre 2014, est remplacé par ce qui suit:

"Art. 47/2. Sont considérés comme autres membres de la famille d'un citoyen de l'Union:

1° le partenaire non visé à l'article 40*bis*, § 2, 2°, avec lequel le citoyen de l'Union a une relation durable dûment attestée et qui accompagne ou vient rejoindre le citoyen, pour autant qu'ils ne soient pas une des personnes visées aux articles 161 à 163 du Code civil

bestaansmiddelen en/of een ziektekostenverzekering zoals bedoeld in artikel 40*bis*, § 4, tweede of derde lid."

Art. 13

In artikel 42*quater* van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 25 april 2007, vervangen bij de wet van 8 juli 2011 en laatstelijk gewijzigd door de wet van 24 februari 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) paragraaf 1, eerste lid, wordt aangevuld met een bepaling onder 7°, luidende:

"7° de rechtstreekse bloedverwant in opgaande lijn in de eerste graad zoals bedoeld in artikel 40*bis*, § 2, eerste lid, 5°, draagt niet meer de daadwerkelijke zorg voor de minderjarige burger van de Unie;"

b) paragraaf 1, eerste lid, wordt aangevuld met een bepaling onder 8°, luidende:

"8° de burger van de Unie zoals bedoeld in artikel 40, § 4, eerste lid, 2° of 3°, beschikt niet meer over voldoende bestaansmiddelen en/of een ziektekostenverzekering zoals bedoeld in artikel 40*bis*, § 4, tweede of derde lid."

Art. 14

Artikel 47/1, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 19 maart 2014, wordt vervangen als volgt:

"Art. 47/1. Onverminderd de bepalingen van dit hoofdstuk, zijn de bepalingen van hoofdstuk I betreffende de familieleden van een burger van de Unie bedoeld in artikel 40*bis* dan wel de familieleden van een Belg die zijn recht van vrij verkeer en verblijf heeft uitgeoefend zoals bedoeld in artikel 40*ter*, § 1, van toepassing op de andere familieleden bedoeld in artikel 47/2."

Art. 15

In artikel 47/2, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 19 maart 2014, wordt vervangen als volgt:

"Art. 47/2. Als andere familieleden van een burger van de Unie worden beschouwd:

1° de niet in artikel 40*bis*, § 2, 2°, bedoelde partner met wie de burger van de Unie een deugdelijk bewezen duurzame partnerrelatie heeft en die de burger begeleidt of komt vervoegen, voor zover ze niet een van de personen bedoeld in de artikelen 161 tot 163 van het Burgerlijk

et qu'ils n'aient pas de relation durable avec une autre personne;

2° les membres de la famille, non visés à l'article 40*bis*, § 2, qui, dans le pays de provenance, sont à charge ou font partie du ménage du citoyen de l'Union et accompagnent ou viennent rejoindre ce dernier;

3° les membres de la famille, non visés à l'article 40*bis*, § 2, dont le citoyen de l'Union doit impérativement et personnellement s'occuper en raison de problèmes de santé graves et qu'ils accompagnent ou viennent rejoindre ce dernier."

Art. 16

L'article 47/3, de cette même loi, inséré par la loi du 19 mars 2014, les modifications suivantes sont apportées:

a) au paragraphe 1er, alinéa 1er, les mots "visés à l'article 47/1, 1°" sont remplacés par les mots "visés à l'article 47/2, 1°";

b) au paragraphe 2, alinéa 1er, est remplacé par ce qui suit:

"Les autres membres de la famille visés à l'article 47/2, 2°, doivent prouver qu'ils sont, dans le pays de provenance, à charge du citoyen de l'Union qu'ils accompagnent ou qu'ils souhaitent rejoindre, ou qu'ils font partie de son ménage dans ce pays.";

c) le paragraphe 3, est remplacé par ce qui suit:

"§ 3. Les autres membres de la famille visés à l'article 47/2, 3°, doivent apporter la preuve que compte tenu de raisons de santé graves, le citoyen de l'Union qu'ils accompagnent ou qu'ils souhaitent rejoindre doit impérativement et personnellement s'occuper d'eux.

Le Roi peut déterminer de quelles manières les autres membres de la famille peuvent apporter la preuve de leur état de santé.";

d) article 47/3, est complété par un paragraphe 4, rédigé comme suit:

"§ 4. Le citoyen de l'Union visé à l'article 40, § 4, alinéa 1er, 2° à 3°, doit également apporter la preuve qu'il dispose de ressources suffisantes afin que les membres de sa famille visés à l'article 47/2 ne deviennent pas une charge pour le système d'aide sociale du Royaume au cours de leur séjour, et d'une assurance maladie couvrant l'ensemble des risques pour les membres de sa

Wetboek zijn en evenmin een duurzame partnerrelatie onderhouden met een andere persoon;

2° de niet in artikel 40*bis*, § 2, bedoelde familieleden die, in het land van herkomst, ten laste zijn van of deel uitmaken van het gezin van de burger van de Unie en deze laatste begeleiden of komen vervoegen;

3° de niet in artikel 40*bis*, § 2, bedoelde familieleden die wegens ernstige gezondheidsredenen een persoonlijke verzorging door de burger van de Unie strikt behoeven en deze laatste begeleiden of komen vervoegen."

Art. 16

Artikel 47/3, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 19 maart 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden "in artikel 47/1, 1°" vervangen door de woorden "in artikel 47/2, 1°";

b) in paragraaf 2, wordt het eerste lid vervangen als volgt:

"De andere familieleden bedoeld in artikel 47/2, 2°, moeten bewijzen dat zij in het land van herkomst ten laste zijn van de burger van de Unie die zij begeleiden of bij wie zij zich willen voegen dan wel dat zij er deel uitmaken van diens gezin.";

c) paragraaf 3 wordt vervangen als volgt:

"§ 3. De andere familieleden bedoeld in artikel 47/2, 3°, moeten bewijzen dat zij omwille van ernstige gezondheidsredenen, een persoonlijke verzorging door de burger van de Unie die zij begeleiden of bij wie zij zich willen voegen, strikt behoeven.

De Koning kan de manieren waarop de andere familieleden het bewijs van hun gezondheidstoestand kunnen leveren, bepalen.";

d) artikel 47/3, wordt aangevuld met een paragraaf 4, luidende:

"§ 4. De in artikel 40, § 4, eerste lid, 2° tot 3°, bedoelde burger van de Unie moet tevens het bewijs leveren dat hij over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat de in artikel 47/2 bedoelde familieleden tijdens hun verblijf ten laste komen van het sociale bijstandsstelsel van het Rijk, en dat hij over een verzekering beschikt die de ziektekosten van zijn familieleden in het

famille dans le Royaume. Dans le cadre de l'évaluation des ressources, il est tenu compte de la situation personnelle du citoyen de l'Union, qui englobe notamment la nature et la régularité de ses revenus et le nombre de membres de la famille qui sont à sa charge."

Art. 17

L'article 47/4, de cette même loi, inséré par la loi du 4 mai 2016, est remplacé par ce qui suit:

"Art. 47/4. À moins qu'ils soient eux-mêmes citoyens de l'Union et qu'ils bénéficient à ce titre d'un droit de séjour visé à l'article 40, § 4, et sans préjudice des dispositions des articles 42ter et 42^{quater}, le ministre ou son délégué peut dans les cinq années suivant la reconnaissance de leur droit de séjour mettre fin au séjour des autres membres de la famille ou refuser de renouveler leur titre de séjour lorsque:

1° le partenaire visé à l'article 47/2, 1°, n'entretient plus de relation durable avec le citoyen de l'Union qu'il a accompagné ou rejoint;

2° le membre de la famille visé à l'article 47/2, 2°, n'est plus à charge ou, le cas échéant, ne fait plus partie du ménage du citoyen de l'Union qu'il a accompagné ou rejoint;

3° le citoyen de l'Union ne s'occupe plus personnellement du membre de la famille visé à l'article 47/2, 3°, ou le membre de la famille ne présente plus de problèmes de santé graves, ou encore que le citoyen de l'Union qu'il a accompagné ou rejoint ne doit plus impérativement et personnellement s'occuper de lui.

Lors de la décision de mettre fin au séjour, le ministre ou son délégué tient compte de la durée du séjour de l'intéressé dans le Royaume, de son âge, de son état de santé, de sa situation familiale et économique, de son intégration sociale et culturelle dans le Royaume, et de l'intensité de ses liens avec son pays d'origine."

Art. 18

L'article 57/34 de cette même loi, inséré par la loi du 18 février 2003, est remplacé par ce qui suit:

"Art. 57/34. § 1er. Dans les cas où un afflux massif ou imminent de personnes déplacées visées à l'article 57/29, § 1er, implique des conditions qui ont conduit à la séparation de familles déjà formées dans le pays d'origine,

Rijk volledig dekt. In het kader van de evaluatie van de bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met de persoonlijke situatie van de burger van de Unie, waarbij onder meer rekening gehouden wordt met de aard en de regelmaat van diens inkomsten en met het aantal familieleden die te zijnen laste zijn."

Art. 17

Artikel 47/4, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 4 mei 2016, wordt vervangen als volgt:

"Art. 47/4. Behalve als zij zelf burgers van de Unie zijn en op grond daarvan een verblijfsrecht zoals bedoeld in artikel 40, § 4, genieten en onverminderd het bepaalde in de artikelen 42ter en 42^{quater}, kan de minister of zijn gemachtigde binnen vijf jaar na de toekenning van hun verblijfsrecht een einde maken aan het verblijf van de andere familieleden of weigeren hun verblijfstitel te vernieuwen wanneer:

1° de partner bedoeld in artikel 47/2, 1°, geen duurzame partnerrelatie meer onderhoudt met de burger van de Unie die hij begeleid dan wel vervoegd heeft;

2° het familielid bedoeld in artikel 47/2, 2°, niet meer ten laste is of, in voorkomend geval, geen deel meer uitmaakt van het gezin van de burger van de Unie die hij begeleid dan wel vervoegd heeft;

3° de burger van de Unie niet meer de persoonlijke zorg draagt voor het familielid bedoeld in artikel 47/2, 3°, of het familielid geen ernstige gezondheidsproblemen meer heeft dan wel niet langer de persoonlijke verzorging behoeft van de burger van de Unie die hij begeleid dan wel vervoegd heeft.

Bij de beslissing om een einde te maken aan het verblijf houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de duur van het verblijf van de betrokkene in het Rijk, zijn leeftijd, zijn gezondheidstoestand, zijn gezins- en economische situatie, zijn sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong."

Art. 18

Artikel 57/34 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 18 februari 2003, wordt vervangen als volgt:

"Art. 57/34. § 1. In gevallen waarin er bij een massale of imminente massale toestroom van ontheemden zoals bedoeld in artikel 57/29, § 1, sprake is van omstandigheden die tot de scheiding van reeds in het land van

les membres de la famille visés aux paragraphes 2 et 3, qui ne sont pas encore sur le territoire de l'Union européenne et qui ont besoin d'une protection au sens de l'article 57/29, § 1er, peuvent demander une autorisation de séjour de plus de trois mois afin d'être réunis avec l'étranger qui, conformément à l'article 57/30, a été autorisé à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire du statut de protection temporaire.

§ 2. Le ministre ou son délégué accorde une autorisation de séjour de plus de trois mois aux membres de la famille suivants de l'étranger qui, conformément à l'article 57/30, a été autorisé à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire du statut de protection temporaire qui demandent à y séjourner, et pour autant que la famille était déjà constituée au moment des circonstances visées à l'article 57/29, § 1er et que ces circonstances ont entraîné la séparation de la famille:

1° le conjoint ou l'étranger avec lequel il est lié par un partenariat enregistré considéré comme équivalent à un mariage en Belgique, pour autant que ce dernier entretienne une relation de partenariat durable et stable avec le bénéficiaire rejoint et que tous deux ont atteint l'âge de dix-huit ans;

2° l'étranger lié au bénéficiaire au moyen d'un partenariat enregistré conformément à une loi, pour autant que ce dernier entretienne une relation de partenariat durable et stable avec le bénéficiaire;

Les partenaires, visés à l'alinéa 1er, 2°, doivent répondre aux conditions suivantes:

a) prouver qu'ils entretiennent une relation de partenariat durable et stable dûment établie.

Le caractère durable et stable de cette relation est démontré:

— si les partenaires prouvent qu'ils ont cohabité de manière légale et ininterrompue pendant au moins un an avant la demande;

— ou si les partenaires prouvent qu'ils se connaissent depuis au moins deux ans précédant la demande et qu'ils fournissent la preuve qu'ils ont entretenu des contacts réguliers par téléphone, par courrier ordinaire ou électronique, et qu'ils se sont rencontrés trois fois durant les deux années précédant la demande et que ces rencontres comportent au total quarante-cinq jours ou davantage;

oorsprong gevormde gezinnen hebben geleid, dan kunnen de familieleden zoals bedoeld in de paragrafen 2 en 3, die zich nog niet op het grondgebied van de Europese Unie bevinden en bescherming behoeven in de zin van artikel 57/29, § 1, een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden aanvragen, teneinde zich herenigd te zien met de vreemdeling die overeenkomstig artikel 57/30 gemachtigd werd tot een verblijf in het Rijk als begunstigde van de tijdelijke beschermingsstatus.

§ 2. De minister of diens gemachtigde kent een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden toe aan de volgende familieleden van de vreemdeling die overeenkomstig artikel 57/30 gemachtigd werd tot een verblijf in het Rijk als begunstigde van de tijdelijke beschermingsstatus, die hiertoe een aanvraag indienen en voor zover het gezin reeds was gevormd ten tijde van de omstandigheden zoals bedoeld in artikel 57/29, § 1 en deze omstandigheden hebben geleid tot de scheiding van het gezin:

1° de echtgenoot of de vreemdeling waarmee een geregistreerd partnerschap werd gesloten dat als gelijkwaardig wordt beschouwd met het huwelijk in België, mits deze laatste een duurzame en stabiele partnerrelatie onderhoudt met de begunstigde die vervoegd wordt en op voorwaarde dat beiden ouder zijn dan achttien jaar;

2° de vreemdeling die door middel van een wettelijk geregistreerd partnerschap verbonden is met de begunstigde, mits deze laatste een duurzame en stabiele partnerrelatie onderhoudt met de begunstigde die vervoegd wordt;

De in het eerste lid, onder 2°, bedoelde partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:

a) bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie te onderhouden.

Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond:

— indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken op legale wijze te hebben samengewoond;

— ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling, of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal vijfenveertig of meer dagen betreffen;

— ou si les partenaires ont un enfant commun;

b) venir vivre ensemble;

c) être tous deux âgés de plus de dix-huit ans;

d) être non marié et ne pas entretenir une relation de partenariat durable et stable avec une autre personne;

e) ne pas être une des personnes visées aux articles 161 à 163 du Code civil;

f) n'avoir fait ni l'un ni l'autre l'objet d'une décision définitive de refus de célébration du mariage sur la base de l'article 167 du Code civil;

3° les enfants mineurs non marié du bénéficiaire, de son conjoint ou de son partenaire enregistré visés aux 1° ou 2°, qui viennent vivre avec eux avant d'avoir atteint l'âge de dix-huit ans et pour autant que le bénéficiaire rejoint, son conjoint ou partenaire enregistré, exerce l'autorité parentale y compris le droit de garde. Si l'autorité parentale est partagée, l'autre titulaire de l'autorité parentale doit avoir donné son accord;

4° les ascendants directs au premier degré qui exercent l'autorité parentale, y compris le droit de garde, sur le bénéficiaire mineur non marié, et pour autant qu'ils viennent vivre avec lui avant qu'il ait atteint l'âge de dix-huit ans.

Les membres de la famille visé dans ce paragraphe doivent apporter la preuve qu'ils ne sont pas atteints d'une des maladies pouvant mettre en danger la santé publique, énumérées dans l'annexe à la présente loi.

§ 3. Le ministre ou son délégué peut accorder une autorisation de séjour de plus de trois mois aux autres membres proches de la famille de l'étranger qui, conformément à l'article 57/30, a été autorisé à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire du statut de protection temporaire, si au moment des événements visés à l'article 57/29, § 1er, ils vivaient avec le bénéficiaire et, à ce moment, étaient entièrement ou principalement à charge du bénéficiaire.

Le membre de la famille visé à l'alinéa 1er doit apporter la preuve qu'il n'est pas atteint d'une des maladies pouvant mettre en danger la santé publique, énumérées dans l'annexe à la présente loi.

— ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;

b) met elkaar komen samenleven;

c) beiden ouder zijn dan achttien jaar;

d) ongehuwd zijn en geen duurzame en stabiele partnerrelatie onderhouden met een andere persoon;

e) geen personen zijn bedoeld in artikelen 161 tot 163 van het Burgerlijk Wetboek;

f) ten aanzien van geen van beiden is een definitieve beslissing genomen tot weigering van de voltrekking van het huwelijk op basis van artikel 167 van het Burgerlijk Wetboek;

3° de minderjarige, ongehuwde kinderen van de begunstigde, diens echtgenoot of geregistreerde partner zoals bedoeld onder 1° of 2°, die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en voor zover de begunstigde die vervoegd wordt, zijn echtgenoot of zijn geregistreerde partner het ouderlijk gezag inclusief het recht van bewaring uitoefent. Indien het ouderlijk gezag wordt gedeeld, dient de andere houder van het ouderlijk gezag zijn toestemming te hebben gegeven;

4° de rechtstreekse bloedverwanten in opgaande lijn in de eerste graad die het ouderlijk gezag, inclusief het recht van bewaring, uitoefenen over de ongehuwde minderjarige begunstigde, en voor zover zij met hem komen samenleven alvorens deze de leeftijd van achttien jaar bereikt heeft.

De familieleden bedoeld in deze paragraaf dienen te bewijzen dat zij niet lijden aan een van de ziekten die de volksgezondheid in gevaar kunnen brengen en die worden opgesomd in de bijlage van deze wet.

§ 3. De minister of diens gemachtigde kan een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden toekennen aan de andere naaste familieleden van de vreemdeling die overeenkomstig artikel 57/30 gemachtigd werd tot een verblijf in het Rijk als begunstigde van de tijdelijke beschermingsstatus, wanneer zij ten tijde van de gebeurtenissen zoals bedoeld in artikel 57/29, § 1, met de begunstigde samenwoonden en op dat tijdstip volledig of hoofdzakelijk ten laste waren van de begunstigde.

Het familielid bedoeld in het eerste lid moet bewijzen dat hij niet lijdt aan een van de ziekten die de volksgezondheid in gevaar kunnen brengen en die worden opgesomd in de bijlage van deze wet.

Lorsque le ministre ou son délégué envisage de refuser l'autorisation de séjour du membre de la famille, il tient compte de la nature et de la solidité des liens familiaux. Lors de cette évaluation, le ministre ou son délégué tient compte de tous les documents présentés par le demandeur.

§ 4. Le membre de la famille doit joindre à la demande les documents qui prouvent qu'il remplit les conditions visées aux paragraphes précédents, ainsi qu'un certificat médical d'où résulte qu'il n'est pas atteint d'une des maladies énumérées à l'annexe à la présente loi et, s'il est âgé de plus de dix-huit ans, un extrait de casier judiciaire ou un document équivalent. En cas d'impossibilité dûment justifiée de produire ces deux derniers documents, le ministre ou son délégué peut, compte tenu des circonstances, néanmoins autoriser le membre de la famille à séjourner sur le territoire du Royaume.

Lorsqu'il est constaté que le membre de la famille ne peut apporter la preuve des liens de parenté ou d'alliance invoqués, par des documents officiels conformes à l'article 30 de la loi du 16 juillet 2004 portant le Code de droit international privé ou aux conventions internationales portant sur la même matière, le ministre ou son délégué peut tenir compte d'autres preuves valables produites au sujet de ce lien. À défaut, le ministre ou son délégué peut procéder ou faire procéder à des entretiens avec le membre de la famille et le bénéficiaire rejoint ou à toute enquête jugée nécessaire, et proposer, le cas échéant, une analyse complémentaire.

§ 5. Le ministre ou son délégué peut décider de refuser la demande d'autorisation de séjour de plus de trois mois dans les cas suivants:

1° le membre de la famille ne remplit pas ou plus une des conditions visées aux paragraphes précédents;

2° le membre de la famille et le bénéficiaire rejoint n'entretiennent pas ou plus une vie conjugale ou familiale effective;

3° sauf dérogations prévues par un traité international, le membre de la famille se trouve dans un des cas prévus à l'article 3, 5° à 10°;

4° le membre de la famille se trouve dans un des cas visés à l'article 57/32, § 1er;

5° le membre de la famille est le conjoint d'un bénéficiaire polygame et un autre conjoint de ce bénéficiaire séjourne déjà dans le Royaume.

Wanneer de minister of diens gemachtigde overweegt om de machtiging tot verblijf van het familielid te weigeren, houdt deze rekening met de aard en de hechtheid van de familiebanden. Bij deze beoordeling neemt de minister of diens gemachtigde alle door de verzoeker voorgelegde stukken in rekening.

§ 4. Het familielid moet samen met de aanvraag de documenten overmaken die aantonen dat hij voldoet aan de voorwaarden in de voorgaande paragrafen alsook een medisch getuigschrift waaruit blijkt dat hij niet lijdt aan één van de in de bijlage aan deze wet opgesomde ziekten, evenals, indien het familielid ouder is dan achttien jaar, een uittreksel uit het strafregister of een gelijkwaardig document. Indien behoorlijk wordt aangetoond dat deze laatste twee documenten niet kunnen worden voorgelegd, kan de minister of zijn gemachtigde, rekening houdend met de omstandigheden, het familielid alsnog machtigen op het grondgebied van het Rijk te verblijven.

Indien wordt vastgesteld dat het familielid de ingeroepen bloed- of aanverwantschapsbanden niet kan bewijzen door middel van officiële documenten, overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten binnen dezelfde materie, kan de minister of diens gemachtigde rekening houden met andere geldige bewijzen die in dit verband worden overgelegd. Indien dat niet mogelijk is, kan de minister of diens gemachtigde overgaan of laten overgaan tot een onderhoud met het familielid en de begunstigde die vervoegd wordt, of tot elk onderzoek dat noodzakelijk wordt geacht en in voorkomend geval voorstellen om een aanvullende analyse te laten uitvoeren.

§ 5. De minister of diens gemachtigde kan beslissen om de aanvraag tot machtiging tot een verblijf van meer dan drie maanden te weigeren, in de volgende gevallen:

1° het familielid voldoet niet of niet meer aan een van de in de voorgaande paragrafen bepaalde voorwaarden;

2° het familielid en de begunstigde die vervoegd wordt, onderhouden niet of niet meer een werkelijk huwelijks- of gezinsleven;

3° met uitzondering van afwijkingen die worden bepaald bij een internationaal verdrag, bevindt het familielid zich in een van de gevallen bepaald in artikel 3, 5° tot 10°;

4° het familielid bevindt zich in één van de in artikel 57/32, § 1 bedoelde gevallen;

5° het familielid is de echtgenoot van een polygame begunstigde en een andere echtgenoot van die begunstigde verblijft reeds in het Rijk.

Sous réserve des dispositions de l'article 57/35, le ministre ou son délégué peut refuser l'autorisation de séjour au membre de la famille lorsque celui-ci est autorisé à séjourner dans un autre État membre de l'Union européenne tenu d'appliquer la décision du Conseil de l'Union européenne visée à l'article 57/29, § 1er.

Dans le cadre de l'examen de la demande, il est dûment tenu compte de l'intérêt supérieur de l'enfant.

§ 6. Les membres de la famille autorisés à séjourner dans le Royaume sur la base du présent article, bénéficient du statut de protection temporaire. Ils sont soumis aux dispositions de la présente loi qui sont applicables aux étrangers qui ont été autorisés à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaires du statut de protection temporaire conformément à l'article 57/30.

§ 7. Le Roi fixe, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les modalités d'introduction de la demande en vue d'obtenir l'autorisation de séjour ainsi que la manière dont le membre de la famille peut prouver qu'il remplit les conditions du présent article."

Art. 19

Dans la même loi, il est inséré un article 57/34/1 rédigé comme suit:

"Art. 57/34/1. § 1er. Le ministre ou son délégué peut accorder une autorisation de séjour de plus de trois mois aux membres de la famille, visés à l'article 57/34, §§ 2 et 3, d'un étranger qui a été autorisé à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire du statut de protection temporaire conformément à l'article 57/30, et qui ne sont pas en mesure de prouver de manière suffisante qu'ils ont eux-mêmes besoin de protection au sens de la directive 2001/55/CE du Conseil du 20 juillet 2001 visée à l'article 57/29, § 1er.

Ils doivent apporter la preuve que:

1° ils sont un membre de la famille, au sens de l'article 57/34, §§ 2 ou 3, du bénéficiaire rejoint;

2° ils entretenaient une vie familiale avec le bénéficiaire au moment des circonstances qui ont entraîné l'afflux massif ou imminent de personnes déplacées tel que visé à l'article 57/29, § 1er;

3° la séparation de la famille a été causée par les circonstances entourant cet afflux massif ou imminent de personnes déplacées;

Onder voorbehoud van het bepaalde in artikel 57/35, kan de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf weigeren aan het familielid indien deze gemachtigd is tot een verblijf in een andere lidstaat van de Europese Unie die verplicht is om het besluit van de Raad van de Europese Unie, zoals bedoeld in artikel 57/29, § 1, toe te passen.

In het kader van het onderzoek van de aanvraag wordt terdege rekening gehouden met het hoger belang van het kind.

§ 6. De familieleden die gemachtigd werden tot een verblijf in het Rijk op grond van onderhavig artikel, genieten de tijdelijke beschermingsstatus. Zij zijn onderworpen aan de bepalingen van deze wet die van toepassing zijn op de vreemdelingen die, overeenkomstig artikel 57/30, gemachtigd werden tot een verblijf in het Rijk als begunstigde van de tijdelijke beschermingsstatus.

§ 7. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze van indiening van de aanvraag tot het verkrijgen van de machtiging tot verblijf, alsook de wijze waarop het familielid kan bewijzen dat hij aan de voorwaarden van onderhavig artikel voldoet."

Art. 19

In dezelfde wet wordt een artikel 57/34/1 ingevoegd, luidende:

"Art. 57/34/1. § 1. De minister of zijn gemachtigde kan een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden toekennen aan de familieleden bedoeld in artikel 57/34, §§ 2 en 3, van de vreemdeling die overeenkomstig artikel 57/30 gemachtigd werd tot een verblijf in het Rijk als begunstigde van de tijdelijke beschermingsstatus en die niet afdoende kunnen bewijzen dat zij zelf bescherming behoeven in de zin van richtlijn 2001/55/EG van de Raad van de Europese Unie van 20 juli 2001 zoals bedoeld in artikel 57/29, § 1.

Zij dienen het bewijs te leveren dat:

1° zij familielid zijn in de zin van artikel 57/34, §§ 2 of 3 van de begunstigde die vervoegd wordt;

2° zij een gezin vormden met de begunstigde tentijde van de omstandigheden die hebben geleid tot de massale of imminente instroom van ontheemden zoals bedoeld in artikel 57/29, § 1;

3° de scheiding van het gezin werd veroorzaakt door omstandigheden eigen aan deze massale of imminente massale toestroom van ontheemden;

4° le bénéficiaire qu'ils rejoignent dispose de moyens de subsistance stables, suffisants et réguliers tels que prévus à l'article 10, § 5 pour subvenir à ses propres besoins et à ceux des membres de sa famille et pour éviter qu'ils ne deviennent une charge pour les pouvoirs publics. Cette condition ne s'applique pas aux membres de la famille visés à l'article 57/34, § 2, 4° ou si le bénéficiaire n'est rejoint que par les membres de la famille visés à l'article 57/34, § 2, 3°;

5° le bénéficiaire qu'ils rejoignent dispose d'un logement suffisant pour pouvoir recevoir le ou les membres de sa famille qui demandent à le rejoindre et qui répond aux conditions posées à un immeuble qui est donné en location à titre de résidence principale, comme prévu à l'article 2 du Livre III, Titre VIII, Chapitre II, Section 2, du Code civil, ainsi que d'une assurance maladie couvrant les risques en Belgique pour lui-même et les membres de sa famille. Le Roi fixe, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, la manière dont l'étranger prouve que l'immeuble répond aux conditions posées. Cette condition ne s'applique pas aux membres de la famille visés à l'article 57/34, § 2, 4°;

6° ils ne sont pas atteints d'une des maladies pouvant mettre en danger la santé publique, énumérées dans l'annexe à la présente loi.

Les conditions prévues aux 4° et 5° ne sont pas applicables pour autant que la demande d'autorisation de séjour sur base de cet article ait été introduite au cours de l'année suivant la décision d'octroi du statut de protection temporaire au bénéficiaire rejoint.

§ 2. Le membre de la famille doit joindre à la demande les documents qui prouvent qu'il remplit les conditions visées au paragraphe 1er, ainsi qu'un certificat médical d'où résulte qu'il n'est pas atteint d'une des maladies énumérées à l'annexe à la présente loi ainsi qu'un extrait de casier judiciaire ou un document équivalent, s'il est âgé de plus de dix-huit ans. En cas d'impossibilité dûment justifiée de produire ces deux derniers documents, le ministre ou son délégué peut, compte tenu des circonstances, néanmoins autoriser le membre de la famille à séjourner sur le territoire du Royaume.

§ 3. Le ministre ou son délégué peut décider de refuser la demande d'autorisation de séjour de plus de trois mois dans les cas suivants:

1° le membre de la famille ne remplit pas ou plus une des conditions visées au paragraphe 1er;

4° de begunstigde die zij vervoegen beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen zoals bepaald in artikel 10, § 5 om zichzelf en zijn familieleden te onderhouden en om te voorkomen dat zij ten laste van de openbare overheden vallen. Deze voorwaarde is niet van toepassing op de familieleden bedoeld in artikel 57/34, § 2, 4° of indien de begunstigde zich enkel laat vervoegen door de familieleden bedoeld in artikel 57/34, § 2, 3°;

5° de begunstigde die zij vervoegen over behoorlijke huisvesting beschikt die toelaat het familielid of de familieleden, die gevraagd heeft of hebben om zich bij hem te komen voegen, te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden aan een onroerend goed dat wordt verhuurd als hoofdverblijfplaats zoals bepaald in artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2 van het Burgerlijk Wetboek alsook over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de vreemdeling bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden. Deze voorwaarde is niet van toepassing op de familieleden onder artikel 57/34, § 2, 4°;

6° zij niet lijden aan een van de ziekten die de volksgezondheid in gevaar kunnen brengen en die worden opgesomd in de bijlage bij deze wet.

De voorwaarden vervat onder 4° en 5° zijn niet van toepassing voor zover de aanvraag tot machtiging tot verblijf op basis van dit artikel werd ingediend in de loop van het jaar na de beslissing tot toekenning van de tijdelijke beschermingsstatus aan de begunstigde die vervoegd wordt.

§ 2. Het familielid moet samen met de aanvraag de documenten overmaken die aantonen dat hij voldoet aan de voorwaarden van § 1, alsook een medisch getuigschrift waaruit blijkt dat hij niet lijdt aan één van de in de bijlage aan deze wet opgesomde ziekten, evenals, indien het familielid ouder is dan achttien jaar, een uittreksel uit het strafregister of een gelijkwaardig document. Indien behoorlijk wordt aangetoond dat deze laatste twee documenten niet kunnen worden voorgelegd, kan de minister of zijn gemachtigde, rekening houdend met de omstandigheden, het familielid alsnog machtigen op het grondgebied van het Rijk te verblijven.

§ 3. De minister of diens gemachtigde kan beslissen om de aanvraag tot machtiging tot een verblijf van meer dan drie maanden te weigeren, in de volgende gevallen:

1° het familielid voldoet niet of niet meer aan een van de in de eerste paragraaf bepaalde voorwaarden;

2° le membre de la famille et le bénéficiaire rejoint n'entretiennent pas ou plus une vie conjugale ou familiale effective;

3° sauf dérogations prévues par un traité international, le membre de la famille se trouve dans un des cas prévus à l'article 3, 5° à 10°;

4° le membre de la famille se trouve dans un des cas visés à l'article 57/34, § 1er;

5° le membre de la famille est le conjoint d'un bénéficiaire polygame et un autre conjoint de ce bénéficiaire séjourne déjà dans le Royaume.

Lorsque le ministre ou son délégué envisage de refuser l'autorisation de séjour, il tient compte de l'intérêt supérieur de l'enfant.

§ 4. Le ministre ou son délégué peut décider de mettre fin à l'autorisation de séjour au Royaume accordée au membre de la famille dans l'un des cas suivants:

1° il a été mis fin à l'autorisation de séjour du bénéficiaire qui a été accompagné ou rejoint ou le statut de protection temporaire du bénéficiaire a pris fin ou a été retiré sur la base de l'article 57/36, § 1er, ou toute autre disposition de la présente loi;

2° le membre de la famille ne remplit plus une des conditions visées au paragraphe 1er;

3° le membre de la famille et le bénéficiaire rejoint n'entretiennent pas ou plus une vie conjugale ou familiale effective;

4° le membre de la famille, autorisé à séjourner dans le Royaume en tant que partenaire enregistré sur la base de l'article 57/34, § 2, 1° ou 2°, ou le bénéficiaire rejoint, s'est marié avec une autre personne ou est lié à une autre personne par un partenariat enregistré conformément à une loi.

Lorsque le ministre ou son délégué envisage de mettre fin à l'autorisation de séjour, il tient compte de l'intérêt supérieur de l'enfant.

§ 5. Les membres de la famille visées au paragraphe 1er qui sont autorisées au séjour, se voient délivrer un titre de séjour de la même durée de validité que le titre de séjour du bénéficiaire rejoint.

Le Roi fixe, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les modalités d'introduction de la demande en vue d'obtenir l'autorisation de séjour, de l'enregistrement et du modèle du titre de séjour délivré lors de l'enregistrement

2° het familielid en de begunstigde die vervoegd wordt, onderhouden niet of niet meer een werkelijk huwelijks- of gezinsleven;

3° met uitzondering van afwijkingen, die worden bepaald bij een internationaal verdrag, bevindt het familielid zich in een van de gevallen bepaald in artikel 3, 5° tot 10°;

4° het familielid bevindt zich in één van de in artikel 57/32, § 1 bedoelde gevallen;

5° het familielid is de echtgenoot van een polygame begunstigde en een andere echtgenoot van die begunstigde verblijft reeds in het Rijk.

Wanneer de minister of diens gemachtigde overweegt om de machtiging tot verblijf te weigeren houdt deze rekening met het hoger belang van het kind.

§ 4. De minister of diens gemachtigde kan beslissen om de machtiging tot verblijf in het Rijk dat aan het familielid werd toegekend te beëindigen, in de volgende gevallen:

1° er werd een einde gesteld aan de machtiging tot verblijf van de begunstigde die begeleid dan wel vervoegd werd of de tijdelijke beschermingsstatus van de begunstigde wordt beëindigd of ingetrokken op basis van artikel 57/36, § 1, of elke andere bepaling in deze wet;

2° het familielid voldoet niet meer aan een van de in de eerste paragraaf bepaalde voorwaarden;

3° het familielid en de begunstigde die vervoegd werd, onderhouden niet of niet meer een werkelijk huwelijks- of gezinsleven;

4° het familielid, dat gemachtigd werd tot een verblijf in het Rijk in de hoedanigheid van geregistreerde partner op grond van artikel 57/34, § 2, 1° of 2° of de begunstigde die vervoegd werd, is in het huwelijk getreden of heeft een wettelijk geregistreerd partnerschap afgesloten met een andere persoon.

Wanneer de minister of diens gemachtigde overweegt om de machtiging tot verblijf te beëindigen houdt deze rekening met het hoger belang van het kind.

§ 5. De familieleden bedoeld in § 1 die gemachtigd werden tot een verblijf, worden in het bezit gesteld van een verblijfstitel met dezelfde geldigheidsduur als de verblijfstitel van de begunstigde die vervoegd wordt.

De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze van indiening van de aanvraag tot het verkrijgen van de machtiging tot verblijf, de inschrijving en het model van de verblijfstitel die bij

ainsi que la manière dont le membre de la famille peut prouver qu'il remplit les conditions précédentes.

§ 6. Le titre de séjour est renouvelé, à la demande de l'intéressé, par l'administration communale du lieu de sa résidence, à la condition que cette demande ait été introduite avant l'expiration du titre et que le membre de la famille remplisse toujours les conditions du présent article et sous réserve que le ministre ou son délégué ait renouvelé l'autorisation pour une nouvelle période.

Le ministre ou son délégué peut procéder ou faire procéder à des contrôles en vue du renouvellement du titre de séjour, afin de vérifier si le membre de la famille remplit les conditions du présent article.

§ 7. Le Roi détermine les délais et les conditions dans lesquels le renouvellement du titre de séjour doit être demandé."

Art. 20

À l'article 57/36, paragraphe 2 de la même loi, inséré par la loi du 18 février 2003, les modifications suivantes sont apportées:

a) dans l'alinéa 1er, les mots "sur la base de l'article 57/30" sont remplacés par les mots "sur la base de l'article 57/30 ou 57/34";

b) dans l'alinéa 2, les mots "qui ont été autorisés à séjourner dans le Royaume sur la base de l'article 57/34" sont remplacés par les mots "qui ont été autorisés à séjourner dans le Royaume sur la base de l'article 57/34/1".

Art. 21

À l'article 74/21 de la même loi, inséré par la loi du 4 mai 2016, les modifications suivantes sont apportées:

a) dans l'alinéa 1er, les mots "le ministre ou son délégué peut refuser l'autorisation ou l'admission au séjour demandée en application de l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, 5°, 6° ou 7°, de l'article 10bis, ou de l'article 57/34" sont remplacés par les mots "le ministre ou son délégué peut refuser l'autorisation ou l'admission au séjour demandée en application de l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, 5°, 6°, 7° ou 8°, de l'article 10bis, de l'article 57/34, ou de l'article 57/34/1";

de inschrijving wordt afgeleverd alsook de wijze waarop het familielid kan bewijzen dat hij aan de voorwaarden van onderhavig artikel voldoet.

§ 6. Op aanvraag van de betrokkene wordt de verblijfstitel door het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats vernieuwd, op voorwaarde dat de aanvraag werd ingediend voor het verstrijken van de titel en het familielid nog steeds voldoet aan de voorwaarden van onderhavig artikel en mits de minister of zijn gemachtigde de machtiging voor een nieuwe periode heeft vernieuwd.

De minister of diens gemachtigde kan met het oog op een vernieuwing van de verblijfstitel, controles verrichten of laten verrichten, om na te gaan of het familielid voldoet aan de voorwaarden van onderhavig artikel.

§ 7. De Koning bepaalt binnen welke termijnen en onder welke voorwaarden de vernieuwing van de verblijfstitel moet worden aangevraagd."

Art. 20

In artikel 57/36, tweede paragraaf van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 18 februari 2003, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) in het eerste lid worden de woorden "werd afgegeven op basis van artikel 57/30" vervangen door de woorden "werd afgegeven op basis van artikel 57/30 of 57/34";

b) in het tweede lid worden woorden "die werden gemachtigd tot een verblijf in het Rijk op basis van artikel 57/34" vervangen door de woorden "die werden gemachtigd tot een verblijf in het Rijk op basis van artikel 57/34/1".

Art. 21

In artikel 74/21 van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 4 mei 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) in het eerste lid worden de woorden "kan de minister of zijn gemachtigde de machtiging of toelating tot verblijf, aangevraagd krachtens artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, 5°, 6° of 7°, artikel 10bis of artikel 57/34 weigeren" vervangen door de woorden "kan de minister of zijn gemachtigde de machtiging of toelating tot verblijf, aangevraagd krachtens artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, 5°, 6°, 7° of 8°, artikel 10bis, artikel 57/34 of artikel 57/34/1 weigeren";

b) dans l'alinéa 2, les mots "le ministre ou son délégué peut mettre fin au séjour de l'étranger qui a été autorisé ou admis à séjourner dans le Royaume en application de l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, 5°, 6° ou 7°, de l'article 10*bis*, ou de l'article 57/34" sont remplacés par les mots "le ministre ou son délégué peut mettre fin au séjour de l'étranger qui a été autorisé ou admis à séjourner dans le Royaume en application de l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, 5°, 6°, 7° ou 8°, de l'article 10*bis*, de l'article 57/34, ou de l'article 57/34/1".

Donné à Bruxelles, le 30 août 2023

PHILIPPE

PAR LE ROI:

La ministre de l'Intérieur, des Réformes institutionnelles et du Renouveau démocratique,

Annelies Verlinden

La secrétaire d'État à l'Asile et la Migration,

Nicole de Moor

b) in het tweede lid worden de woorden "kan de minister of zijn gemachtigde een einde maken aan het verblijf van de vreemdeling die tot het verblijf in het Rijk werd gemachtigd of toegelaten krachtens artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, 5°, 6° of 7°, artikel 10*bis* of artikel 57/34" vervangen door de woorden "kan de minister of zijn gemachtigde een einde maken aan het verblijf van de vreemdeling die tot het verblijf in het Rijk werd gemachtigd of toegelaten krachtens artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, 5°, 6°, 7° of 8°, artikel 10*bis*, artikel 57/34 of artikel 57/34/1".

Gegeven te Brussel, 30 augustus 2023

FILIP

VAN KONINGSWEGE:

De minister van Binnenlandse Zaken, Institutionele Hervormingen en Democratische Vernieuwing,

Annelies Verlinden

De staatssecretaris voor Asiel en Migratie,

Nicole de Moor

CONCORDANCE DES ARTICLES

ARTICLE DE L'ACTE DE LA TRANSPOSITION – PROJET DE LOI MODIFIANT LA LOI DU 15 DÉCEMBRE 1980 SUR L'ACCÈS AU TERRITOIRE, LE SÉJOUR, L'ÉTABLISSEMENT ET L'ÉLOIGNEMENT DES ÉTRANGERS EN MATIÈRE DE DROIT AU REGROUPEMENT FAMILIAL	ARTICLES DES INSTRUMENTS DE L'UE
Art. 1 ^{er}	/
Art. 2	Art. 20 de la DIR 2003/86/CE; Art. 40 de la DIR 2004/38/CE; Art. 39 de la DIR 2011/95/UE; Art. 32 de la DIR 2001/55/CE.
Art. 3: art. 1 ^{er} /1	/
Art. 4: Modification sous (a): art. 10, § 1 ^{er} , al. 1 ^{er} , sous 4° Modification sous (b): art. 10, § 1 ^{er} , al. 1 ^{er} , sous 4°, deuxième tiret Modification sous (c): art. 10, § 1 ^{er} , al. 1 ^{er} , sous 4°, troisième tiret Modification sous (d): art. 10, § 1 ^{er} , al. 1 ^{er} , sous 5° Modification sous (e): art. 10, § 1 ^{er} , al. 1 ^{er} , sous 6° Modification sous (f): art. 10, § 1 ^{er} , al. 1 ^{er} , sous 7° Modification sous (g): art. 10, § 1 ^{er} , al. 1 ^{er} , sous 8° Modification sous (h): art. 10, § 2, al. 5	Art. 8, al. 1 ^{er} ; art. 12, par. 2 de la DIR 2003/86/CE. Art. 4, par. 1 ^{er} , al. 1 ^{er} , sous b) de la DIR 2003/86/CE. Art. 4, par. 1 ^{er} , al. 1 ^{er} , sous c) et d); art. 16, par. 1 ^{er} , sous b) de la DIR 2003/86/CE. Art. 4, par. 3 (facultatif); art. 8, al. 1 ^{er} ; art. 12, par. 2 de la DIR 2003/86/CE. Art. 4, par. 2, sous b); art. 8, al. 1 ^{er} ; art. 12, par. 2 de la DIR 2003/86/CE. Art. 2, par. 1 ^{er} , sous f); art. 10, par. 3, sous a); art. 16, par. 1 ^{er} , sous b) de la DIR 2003/86/CE. Art. 2, par. 1 ^{er} , sous j), troisième tiret; art. 23, par. 2; art. 24 de la DIR 2011/95/UE. Art. 12, par. 1 ^{er} de la DIR 2003/86/CE.

Modification sous (i): art. 10, § 3	Art. 8, al. 1 ^{er} de la DIR 2003/86/CE.
Art. 5: Modification sous (a): art. 11, § 2, al. 1 ^{er} , sous 5°	Art. 16, par. 3 de la DIR 2003/86/CE.
Modification sous (b): art. 11, § 2, al. 2	Art. 16, par. 3 de la DIR 2003/86/CE.
Modification sous (c): art. 11, § 2, al. 5	Art. 16, par. 3; art. 17 de la DIR 2003/86/CE.
Modification sous (d): art. 11, § 3, al. 4	Art. 2, par. 1 ^{er} , sous j), troisième tiret; art. 23, par. 2; art. 24 de la DIR 2011/95/UE.
Art. 6: art. 12 <i>bis</i> , § 1 ^{er} , al. 2, sous 5°	Art. 2, par. 1 ^{er} , sous j), troisième tiret; art. 23, par. 2; art. 24 de la DIR 2011/95/UE.
Art. 7: Modification sous (a): art. 13, § 1 ^{er} , al. 3	/
Modification sous (b): art. 13, § 1 ^{er} , al. 4	Art. 2, par. 1 ^{er} , sous j), troisième tiret; art. 23, par. 2; art. 24 de la DIR 2011/95/UE.
Modification sous (c): art. 13, § 3, al. 2	Art. 2, par. 1 ^{er} , sous j), troisième tiret; art. 23, par. 2; art. 24 de la DIR 2011/95/UE.
Modification sous (d): art. 13, § 4, al. 1 ^{er} , sous 1°	/
Art. 8: art. 15, al. 1 ^{er} , sous 1°	Art. 2, par. 1 ^{er} , sous j), troisième tiret; art. 23, par. 2; art. 24 de la DIR 2011/95/UE.
Art. 9: art. 19, § 4, al. 1 ^{er} , sous 1° et 2°	Art. 2, par. 1 ^{er} , sous j), troisième tiret; art. 23, par. 2; art. 24 de la DIR 2011/95/UE.
Art. 10: Modification sous (a): art. 40 <i>bis</i> , § 2, al. 1 ^{er} , sous 1°	Art. 2, par. 2, sous c) de la DIR 2004/38/CE.
Modification sous (b): art. 40 <i>bis</i> , § 2, al. 1 ^{er} , sous 4°	Art. 2, par. 2, sous d) de la DIR 2004/38/CE.
Modification sous (c): art. 40 <i>bis</i> , § 2, al. 1 ^{er} , sous 5°	Art. 21 TFUE (Traité sur le Fonctionnement de l'Union Européenne).
Modification sous (d): art. 40 <i>bis</i> , § 4, al. 1 ^{er}	/
Modification sous (e): art. 40 <i>bis</i> , § 4, al. 2	Art. 7, par. 1 ^{er} , sous c) de la DIR 2004/38/CE.
Modification sous (f): art. 40 <i>bis</i> , § 4, al. 3	Art. 7, par. 4 de la DIR 2004/38/CE.

Modification sous (g): art. 40bis, §4, al. 4	Art. 21 TFUE; Art. 7, par. 1 ^{er} , sous b) de la DIR 2004/38/CE.
Art. 11: art. 40ter	Art. 20; art. 21 TFUE.
Art. 12: art. 42ter, § 1 ^{er} , al. 1 ^{er} , sous 7° et 8°	Art. 21 TFUE; Art. 7, par. 1 ^{er} , sous b) et c) de la DIR 2004/38/CE.
Art. 13: art. 42quater, § 1 ^{er} , al. 1 ^{er} , sous 7° et 8°	Art. 21 TFUE; Art. 7, par. 1 ^{er} , sous b) et c) de la DIR 2004/38/CE.
Art. 14: art. 47/1	Art. 21 TFUE; Art. 3, par. 2 de la DIR 2004/38/CE.
Art. 15: art. 47/2	Art. 3, par. 2 de la DIR 2004/38/CE.
Art. 16: art. 47/3	Art. 3, par. 2; art. 7, par. 1 ^{er} , sous b) et c); art. 10, par. 2, sous e) de la DIR 2004/38/CE.
Art. 17: art. 47/4	Art. 3, par. 2 de la DIR 2004/38/CE.
Art. 18: art. 57/34	Art. 15 de la DIR 2001/55/CE; Art. 2, par. 4 de la décision d'exécution (UE)2022/382.
Art. 19: art. 57/34/1	/
Art. 20: art. 57/36	/
Art. 21: art. 74/21	/
ARTICLE DE LA DIRECTIVE 2003/86/CE	ARTICLE DE L'ACTE DE LA TRANSPOSITION – PROJET DE LOI MODIFIANT LA LOI DU 15 DÉCEMBRE 1980
Art. 2, par. 1 ^{er} , sous f)	Art. 4: art. 10, § 1 ^{er} , al. 1 ^{er} , sous 7° de la loi du 15/12/1980.
Art. 4, par. 1 ^{er} , al. 1 ^{er} , sous b)	Art. 4: art. 10, § 1 ^{er} , al. 1 ^{er} , sous 4°, deuxième tiret de la loi du 15/12/1980.
Art. 4, par. 1 ^{er} , al. 1 ^{er} , sous c) et d)	Art. 4: art. 10, § 1 ^{er} , al. 1 ^{er} , sous 4°, troisième tiret de la loi du 15/12/1980.
Art. 4, par. 2, sous b)	Art. 4: art. 10, § 1 ^{er} , al. 1 ^{er} , sous 6° de la loi du 15/12/1980.
Art. 4, par. 3 (facultatif)	Art. 4: art. 10, § 1 ^{er} , al. 1 ^{er} , sous 5° de la loi du 15/12/1980.
Art. 8, al. 1 ^{er}	Art. 4: art. 10, § 1 ^{er} , al. 1 ^{er} , sous 4°, 5° et 6°; art. 10, § 3 de la loi du 15/12/1980.
Art. 10, par. 3, sous a)	Art. 4: art. 10, § 1 ^{er} , al. 1 ^{er} , sous 7° de la loi du 15/12/1980.
Art. 12, par. 1 ^{er}	Art. 4: art. 10, § 2, al. 5 de la loi du 15/12/1980.

Art. 12, par. 2	Art. 4: art. 10, § 1 ^{er} , al. 1 ^{er} , sous 4°, 5° et 6° de la loi du 15/12/1980.
Art. 16, par. 1 ^{er} , sous b)	Art. 4: art. 10, § 1 ^{er} , al. 1 ^{er} , sous 4°, troisième tiret; art. 10, § 1 ^{er} , al. 1 ^{er} , sous 7° de la loi du 15/12/1980.
Art. 16, par. 3	Art. 5: art. 11, § 2, al. 1 ^{er} , sous 5°; art. 11, § 2, al. 2 et 5 de la loi du 15/12/1980.
Art. 17	Art. 5: art. 11, § 2, al. 5 de la loi du 15/12/1980.
Art. 20	Art. 2
ARTICLE DE LA DIRECTIVE 2011/95/UE	ARTICLE DE L'ACTE DE LA TRANSPOSITION – PROJET DE LOI MODIFIANT LA LOI DU 15 DÉCEMBRE 1980
Art. 2, par. 1 ^{er} , sous j), troisième tiret	Art. 4: art. 10, § 1 ^{er} , al. 1 ^{er} , sous 8° de la loi du 15/12/1980; Art. 5: art. 11, § 3, al. 4 de la loi du 15/12/1980; Art. 6: art. 12bis, § 1 ^{er} , al. 2, sous 5° de la loi du 15/12/1980; Art. 7: art. 13, § 1 ^{er} , al. 4; art. 13, § 3, al. 2 de la loi du 15/12/1980; Art. 8: art. 15, al. 1 ^{er} , sous 1° de la loi du 15/12/1980; Art. 9: art. 19, § 4, al. 1 ^{er} , sous 1° et 2° de la loi du 15/12/1980.
Art. 23, par. 2	Art. 4: art. 10, § 1 ^{er} , al. 1 ^{er} , sous 8° de la loi du 15/12/1980; Art. 5: art. 11, § 3, al. 4 de la loi du 15/12/1980; Art. 6: art. 12bis, § 1 ^{er} , al. 2, sous 5° de la loi du 15/12/1980; Art. 7: art. 13, § 1 ^{er} , al. 4; art. 13, § 3, al. 2 de la loi du 15/12/1980; Art. 8: art. 15, al. 1 ^{er} , sous 1° de la loi du 15/12/1980; Art. 9: art. 19, § 4, al. 1 ^{er} , sous 1° et 2° de la loi du 15/12/1980.
Art. 24	Art. 4: art. 10, § 1 ^{er} , al. 1 ^{er} , sous 8° de la loi du 15/12/1980; Art. 5: art. 11, § 3, al. 4 de la loi du 15/12/1980; Art. 6: art. 12bis, § 1 ^{er} , al. 2, sous 5° de la loi du 15/12/1980; Art. 7: art. 13, § 1 ^{er} , al. 4; art. 13, § 3, al. 2 de la loi du 15/12/1980; Art. 8: art. 15, al. 1 ^{er} , sous 1° de la loi du 15/12/1980; Art. 9: art. 19, § 4, al. 1 ^{er} , sous 1° et 2° de la loi du 15/12/1980.
Art. 39	Art. 4: art. 10, § 1 ^{er} , al. 1 ^{er} , sous 8° de la loi du 15/12/1980; Art. 5: art. 11, § 3, al. 4 de la loi du 15/12/1980; Art. 6: art. 12bis, § 1 ^{er} , al. 2, sous 5° de la loi du 15/12/1980; Art. 7: art. 13, § 1 ^{er} , al. 4; art. 13, § 3, al. 2 de la loi du 15/12/1980; Art. 8: art. 15, al. 1 ^{er} , sous 1° de la loi du 15/12/1980; Art. 9: art. 19, § 4, al. 1 ^{er} , sous 1° et 2° de la loi du 15/12/1980.
	Art. 2

ARTICLE DE LA DIRECTIVE 2004/38/CE	ARTICLE DE L'ACTE DE LA TRANSPOSITION – PROJET DE LOI MODIFIANT LA LOI DU 15 DÉCEMBRE 1980
Art. 2, par. 2, sous c)	Art. 10: art. 40bis, § 2, al. 1 ^{er} , sous 1° de la loi du 15/12/1980.
Art. 2, par. 2, sous d) Art. 3, par. 2	Art. 10: art. 40bis, § 2, al. 1 ^{er} , sous 4° de la loi du 15/12/1980. Art. 14: art. 47/1 de la loi du 15/12/1980; Art. 15: art. 47/2 de la loi du 15/12/1980; Art. 16: art. 47/3 de la loi du 15/12/1980; Art. 17: art. 47/4 de la loi du 15/12/1980.
Art. 7, par. 1 ^{er} , sous b)	Art. 10: art. 40bis, § 4, al. 4 de la loi du 15/12/1980; Art. 12: art. 42ter, § 1 ^{er} , al. 1 ^{er} , sous 7° et 8° de la loi du 15/12/1980; Art. 13: art. 42quater, § 1 ^{er} , al. 1 ^{er} , sous 7° et 8° de la loi du 15/12/1980; Art. 16: art. 47/3 de la loi du 15/12/1980.
Art. 7, par. 1 ^{er} , sous c)	Art. 10: art. 40bis, § 4, al. 2 de la loi du 15/12/1980; Art. 12: art. 42ter, § 1 ^{er} , al. 1 ^{er} , sous 7° et 8° de la loi du 15/12/1980; Art. 13: art. 42quater, § 1 ^{er} , al. 1 ^{er} , sous 7° et 8° de la loi du 15/12/1980; Art. 16: art. 47/3 de la loi du 15/12/1980.
Art. 7, par. 4	Art. 10: art. 40bis, § 4, al. 3 de la loi du 15/12/1980.
Art. 10, par. 2, sous e)	Art. 16: art. 47/3 de la loi du 15/12/1980.
Art. 40	Art. 2
ARTICLE DU TRAITÉ SUR LE FONCTIONNEMENT DE L'UE	ARTICLE DE L'ACTE DE LA TRANSPOSITION – PROJET DE LOI MODIFIANT LA LOI DU 15 DÉCEMBRE 1980
Art. 20	Art. 11: art. 40ter de la loi du 15/12/1980.
Art. 21	Art. 10: art. 40bis, § 2, al. 1 ^{er} , sous 5°, art. 40bis, § 4, al. 4 de la loi du 15/12/1980; Art. 11: art. 40ter de la loi du 15/12/1980; Art. 12: art. 42ter, § 1 ^{er} , al. 1 ^{er} , sous 7° et 8° de la loi du 15/12/1980; Art. 13: art. 42quater, § 1 ^{er} , al. 1 ^{er} , sous 7° et 8° de la loi du 15/12/1980; Art. 14: art. 47/1 de la loi du 15/12/1980.

ARTICLE DE LA DIRECTIVE 2001/55/CE	ARTICLE DE L'ACTE DE LA TRANSPOSITION – PROJET DE LOI MODIFIANT LA LOI DU 15 DÉCEMBRE 1980
	Art. 15
	Art. 32
ARTICLE DE LA DÉCISION D'EXÉCUTION (UE) 2022/382	ARTICLE DE L'ACTE DE LA TRANSPOSITION – PROJET DE LOI MODIFIANT LA LOI DU 15 DÉCEMBRE 1980
	Art. 2
	Art. 18: art. 57/34 de la loi du 15/12/1980.
ART. 2, par. 4	ART. 18: art. 57/34 de la loi du 15/12/1980.

CONCORDANTIETABEL

ARTIKEL VAN DE OMZETTINGSAKTE – WETSONTWERP TOT WIJZIGING VAN DE WET VAN 15 DECEMBER 1980 BETREFFENDE DE TOEGANG TOT HET GRONDGEBIED, HET VERBLIJF, DE VESTIGING EN DE VERWIJDERING VAN VREEMDELINGEN INZAKE HET RECHT OP GEZINSHERENIGING	ARTIKELN VAN DE EUROPESE INSTRUMENTEN
Art. 1	/
Art. 2	Art. 20 van RL 2003/86/EG; Art. 40 van RL 2004/38/EG; Art. 39 van RL 2011/95/EU; Art. 32 van RL 2001/55/EG.
Art. 3: art. 1/1	/
Art. 4:	
Wijziging onder (a): art. 10, § 1, eerste lid, onder 4°	Art. 8, eerste alinea; art. 12, lid 2 van RL 2003/86/EG.
Wijziging onder (b): art. 10, § 1, eerste lid, onder 4°, tweede streepje	Art. 4, lid 1, eerste alinea, onder b) van RL 2003/86/EG.
Wijziging onder (c): art. 10, § 1, eerste lid, onder 4°, derde streepje	Art. 4, lid 1, eerste alinea, onder c) en d); art. 16, lid 1, onder b) van RL 2003/86/EG.
Wijziging onder (d): art. 10, § 1, eerste lid, onder 5°	Art. 4, lid 3 (facultatief); art. 8, eerste alinea; art. 12, lid 2 van RL 2003/86/EG.
Wijziging onder (e): art. 10, § 1, eerste lid, onder 6°	Art. 4, lid 2, onder b); art. 8, eerste alinea; art. 12, lid 2 van RL 2003/86/EG.
Wijziging onder (f): art. 10, § 1, eerste lid, onder 7°	Art. 2, lid 1, onder f); art. 10, lid 3, onder a); art. 16, lid 1, onder b) van RL 2003/86/EG.
Wijziging onder (g): art. 10, § 1, eerste lid, onder 8°	Art. 2, lid 1, onder j), derde streepje; art. 23, lid 2; art. 24 van RL 2011/95/EU.

Wijziging onder (h): art. 10, § 2, vijfde lid Wijziging onder (i): art. 10, § 3	Art. 12, lid 1 van RL 2003/86/EG. Art. 8, eerste alinea van RL 2003/86/EG.
Art. 5: Wijziging onder (a): art. 11, § 2, eerste lid, onder 5° Wijziging onder (b): art. 11, § 2, tweede lid Wijziging onder (c): art. 11, § 2, vijfde lid	Art. 16, lid 3 van RL 2003/86/EG. Art. 16, lid 3 van RL 2003/86/EG. Art. 16, lid 3; art. 17 van RL 2003/86/EG.
Wijziging onder (d): art. 11, § 3, vierde lid Art. 6: art. 12bis, §1, tweede lid, onder 5°	Art. 2, lid 1, onder j), derde streepje; art. 23, lid 2; art. 24 van RL 2011/95/EU. Art. 2, lid 1, onder j), derde streepje; art. 23, lid 2; art. 24 van RL 2011/95/EU.
Art. 7: Wijziging onder (a): art. 13, § 1, derde lid Wijziging onder (b): art. 13, § 1, vierde lid Wijziging onder (c): art. 13, § 3, tweede lid	/
Wijziging onder (d): art. 13, § 4, eerste lid, onder 1°	Art. 2, lid 1, onder j), derde streepje; art. 23, lid 2; art. 24 van RL 2011/95/EU. Art. 2, lid 1, onder j), derde streepje; art. 23, lid 2; art. 24 van RL 2011/95/EU.
Art. 8: art. 15, eerste lid, onder 1° Art. 9: art. 19, §4, eerste lid, onder 1° en 2°	/
Art. 10: Wijziging onder (a): art. 40bis, § 2, eerste lid, onder 1° Wijziging onder (b): art. 40bis, § 2, eerste lid, onder 4° Wijziging onder (c): art. 40bis, § 2, eerste lid, onder 5°	Art. 2, lid 2, onder c) van RL 2004/38/EG. Art. 2, lid 2, onder d) van RL 2004/38/EG.
Wijziging onder (d): art. 40bis, § 4, eerste lid	Art. 21 VWEU (Verdrag betreffende de Werking van de Europese Unie). /

Wijziging onder (e): art. 40bis, § 4, tweede lid	Art. 7, lid 1, onder c) van RL 2004/38/EG.
Wijziging onder (f): art. 40bis, § 4, derde lid	Art. 7, lid 4 van RL 2004/38/EG.
Wijziging onder (g): art. 40bis, § 4, vierde lid	Art. 21 VWEU; Art. 7, lid 1, onder b) van RL 2004/38/EG.
Art. 11: art. 40ter	Art. 20; art. 21 VWEU.
Art. 12: art. 42ter, § 1, eerste lid, onder 7° en 8°	Art. 21 VWEU; Art. 7, lid 1, onder b) en c) van RL 2004/38/EG.
Art. 13: art. 42quater, § 1, eerste lid, onder 7° en 8°	Art. 21 VWEU; Art. 7, lid 1, onder b) en c) van RL 2004/38/EG.
Art. 14: art. 47/1	Art. 21 VWEU;
Art. 15: art. 47/2	Art. 3, lid 2 van RL 2004/38/EG.
Art. 16: art. 47/3	Art. 3, lid 2 van RL 2004/38/EG.
Art. 17: art. 47/4	Art. 3, lid 2; art. 7, lid 1, onder b) en c); art. 10, lid 2, onder e) van RL 2004/38/EG.
Art. 18: art. 57/34	Art. 3, lid 2 van RL 2004/38/EG.
Art. 19: art. 57/34/1	Art. 15 van RL 2001/55/EG;
Art. 20: art. 57/36	Art. 2, vierde lid van Uitvoeringsbesluit (EU)2022/382.
Art. 21: art. 74/21	/
	/
	/
ARTIKEL VAN RICHTLIJN 2003/86/EG	ARTIKEL VAN DE OMZETTINGSAKTE – WETONTWERP TOT WIJZIGING VAN DE WET VAN 15 DECEMBER 1980
Art. 2, lid 1, onder f)	Art. 4: art. 10, § 1, eerste lid, onder 7° van de wet van 15/12/1980.
Art. 4, lid 1, eerste alinea, onder b)	Art. 4: art. 10, § 1, eerste lid, onder 4°, tweede streepje van de wet van 15/12/1980.
Art. 4, lid 1, eerste alinea, onder c) en d)	Art. 4: art. 10, § 1, eerste lid, onder 4°, derde streepje van de wet van 15/12/1980.
Art. 4, lid 2, onder b)	Art. 4: art. 10, § 1, eerste lid, onder 6° van de wet van 15/12/1980.
Art. 4, lid 3 (facultatief)	Art. 4: art. 10, § 1, eerste lid, onder 5° van de wet van 15/12/1980.
Art. 8, eerste alinea	Art. 4: art. 10, § 1, eerste lid, onder 4°, 5° en 6°; art. 10, §3 van de wet van 15/12/1980.

Art. 10, lid 3, onder a)	Art. 4: art. 10, § 1, eerste lid, onder 7° van de wet van 15/12/1980.
Art. 12, lid 1	Art. 4: art. 10, § 2, vijfde lid van de wet van 15/12/1980.
Art. 12, lid 2	Art. 4: art. 10, § 1, eerste lid, onder 4°, 5° en 6° van de wet van 15/12/1980.
Art. 16, lid 1, onder b)	Art. 4: art. 10, § 1, eerste lid, onder 4°, derde streepje; art. 10, § 1, eerste lid, onder 7° van de wet van 15/12/1980.
Art. 16, lid 3	Art. 5: art. 11, § 2, eerste lid, onder 5°; art. 11, § 2, tweede en vijfde lid van de wet van 15/12/1980.
Art. 17	Art. 5: art. 11, § 2, vijfde lid van de wet van 15/12/1980.
Art. 20	Art. 2
ARTIKEL VAN RICHTLIJN 2011/95/EU	ARTIKEL VAN DE OMZETTINGSAKTE – WETONTWERP TOT WIJZING VAN DE WET VAN 15 DECEMBER 1980
Art. 2, lid 1, onder j), derde streepje	Art. 4: art. 10, § 1, eerste lid, onder 8° van de wet van 15/12/1980; Art. 5: art. 11, § 3, vierde lid van de wet van 15/12/1980; Art. 6: art. 12bis, § 1, tweede lid, onder 5° van de wet van 15/12/1980; Art. 7: art. 13, § 1, vierde lid; art. 13, § 3, tweede lid van de wet van 15/12/1980; Art. 8: art. 15, eerste lid, onder 1° van de wet van 15/12/1980; Art. 9: art. 19, § 4, eerste lid, onder 1° en 2° van de wet van 15/12/1980.
Art. 23, lid 2	Art. 4: art. 10, § 1, eerste lid, onder 8° van de wet van 15/12/1980; Art. 5: art. 11, § 3, vierde lid van de wet van 15/12/1980; Art. 6: art. 12bis, § 1, tweede lid, onder 5° van de wet van 15/12/1980; Art. 7: art. 13, § 1, vierde lid; art. 13, § 3, tweede lid van de wet van 15/12/1980; Art. 8: art. 15, eerste lid, onder 1° van de wet van 15/12/1980; Art. 9: art. 19, § 4, eerste lid, onder 1° en 2° van de wet van 15/12/1980.
Art. 24	Art. 4: art. 10, § 1, eerste lid, onder 8° van de wet van 15/12/1980; Art. 5: art. 11, § 3, vierde lid van de wet van 15/12/1980; Art. 6: art. 12bis, § 1, tweede lid, onder 5° van de wet van 15/12/1980; Art. 7: art. 13, § 1, vierde lid; art. 13, § 3, tweede lid van de wet van 15/12/1980; Art. 8: art. 15, eerste lid, onder 1° van de wet van 15/12/1980; Art. 9: art. 19, § 4, eerste lid, onder 1° en 2° van de wet van 15/12/1980.
Art. 3	Art. 2

ARTIKEL VAN RICHTLIJN 2004/38/EG	ARTIKEL VAN DE OMZETTINGSAKTE – WETSONTWERP TOT WIJZING VAN DE WET VAN 15 DECEMBER 1980
Art. 2, lid 2, onder c)	Art. 10: art. 40 <i>bis</i> , § 2, eerste lid, onder 1° van de wet van 15/12/1980.
Art. 2, lid 2, onder d)	Art. 10: art. 40 <i>bis</i> , § 2, eerste lid, onder 4° van de wet van 15/12/1980.
Art. 3, lid 2	Art. 14: art. 47/1 van de wet van 15/12/1980; Art. 15: art. 47/2 van de wet van 15/12/1980; Art. 16: art. 47/3 van de wet van 15/12/1980; Art. 17: art. 47/4 van de wet van 15/12/1980.
Art. 7, lid 1, onder b)	Art. 10: art. 40 <i>bis</i> , § 4, vierde lid van de wet van 15/12/1980; Art. 12: art. 42 <i>ter</i> , § 1, eerste lid, onder 7° en 8° van de wet van 15/12/1980; Art. 13: art. 42 <i>quater</i> , § 1, eerste lid, onder 7° en 8° van de wet van 15/12/1980; Art. 16: art. 47/3 van de wet van 15/12/1980.
Art. 7, lid 1, onder c)	Art. 10: art. 40 <i>bis</i> , § 4, tweede lid van de wet van 15/12/1980; Art. 12: art. 42 <i>ter</i> , § 1, eerste lid, onder 7° en 8° van de wet van 15/12/1980; Art. 13: art. 42 <i>quater</i> , § 1, eerste lid, onder 7° en 8° van de wet van 15/12/1980; Art. 16: art. 47/3 van de wet van 15/12/1980.
Art. 7, lid 4	Art. 10: art. 40 <i>bis</i> , § 4, derde lid van de wet van 15/12/1980.
Art. 10, lid 2, onder e)	Art. 16: art. 47/3 van de wet van 15/12/1980.
Art. 40	Art. 2
ARTIKEL VAN VERDRAG BETREFFENDE DE WERKING VAN DE EU	ARTIKEL VAN DE OMZETTINGSAKTE – WETSONTWERP TOT WIJZING VAN DE WET VAN 15 DECEMBER 1980
Art. 20	Art. 11: art. 40 <i>ter</i> van de wet van 15/12/1980.
Art. 21	Art. 10: art. 40 <i>bis</i> , § 2, eerste lid, onder 5°; art. 40 <i>bis</i> , § 4, vierde lid van de wet van 15/12/1980; Art. 11: art. 40 <i>ter</i> van de wet van 15/12/1980; Art. 12: art. 42 <i>ter</i> , § 1, eerste lid, onder 7° en 8° van de wet van 15/12/1980; Art. 13: art. 42 <i>quater</i> , § 1, eerste lid, onder 7° en 8° van de wet van 15/12/1980; Art. 14: art. 47/1 van de wet van 15/12/1980.

ARTIKEL VAN RICHTLIJN 2001/55/EG	ARTIKEL VAN DE OMZETTINGSAKTE – WETONTWERP TOT WIJZING VAN DE WET VAN 15 DECEMBER 1980	
	Art. 15	Art. 18: art. 57/34 van de wet van 15/12/1980.
	Art. 32	Art. 2
ARTIKEL VAN UITVOERINGSBESLUIT (EU)2022/382	ARTIKEL VAN DE OMZETTINGSAKTE – WETONTWERP TOT WIJZING VAN DE WET VAN 15 DECEMBER 1980	
	Art. 2, lid 4	Art. 18: art. 57/34 van de wet van 15/12/1980.

COORDINATION DES ARTICLES

Texte de base	Texte adapté au projet de loi
Article 1/1 ^{er}	Article 1 ^{er} /1
§ 1er. Sous peine d'irrecevabilité de la demande d'autorisation ou d'admission au séjour visée au paragraphe 2, l'étranger s'acquitte d'une redevance couvrant les frais administratifs. Le Roi fixe, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, le montant de la redevance ainsi que les modalités de sa perception. Chaque année, le montant est adapté en fonction de l'évolution de l'indice des prix à la consommation.	§ 1er. Sous peine d'irrecevabilité de la demande d'autorisation ou d'admission au séjour visée au paragraphe 2, l'étranger s'acquitte d'une redevance couvrant les frais administratifs. Le Roi fixe, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, le montant de la redevance ainsi que les modalités de sa perception. Chaque année, le montant est adapté en fonction de l'évolution de l'indice des prix à la consommation.
§ 2. Les demandes d'autorisation et d'admission au séjour visées au paragraphe 1er sont les demandes introduites sur la base de: 1° l'article 9 à l'exception des demandes introduites par les bénéficiaires de l'accord créant une association entre la Communauté économique européenne et la Turquie signé le 12 septembre 1963; 2° l'article 9<i>bis</i>; 3° l'article 10 à l'exception des demandes introduites par les bénéficiaires de l'accord créant une association entre la Communauté économique européenne et la Turquie signé le 12 septembre 1963 et par les membres de la famille des bénéficiaires du statut de réfugié ou du statut de protection subsidiaire; 4° l'article 10<i>bis</i> à l'exception des demandes introduites par les bénéficiaires de l'accord créant une association entre la Communauté économique européenne et la Turquie signé le 12 septembre 1963; 5° l'article 19, § 2, à l'exception des demandes introduites par les bénéficiaires de l'accord créant une association entre la Communauté économique européenne et la Turquie signé le 12 septembre 1963 et par les bénéficiaires du statut de réfugié et les membres de leur famille; 6° l'article 40ter à l'exception des demandes introduites par les membres de la famille d'un Belge qui a exercé son droit à la libre circulation, conformément au Traité sur l'Union Européenne et au Traité sur le fonctionnement de l'Union Européenne; 7° l'article 60; 8° l'article 61/7;	§ 2. Les demandes d'autorisation et d'admission au séjour visées au paragraphe 1er sont les demandes introduites sur la base de: 1° l'article 9 à l'exception des demandes introduites par les bénéficiaires de l'accord créant une association entre la Communauté économique européenne et la Turquie signé le 12 septembre 1963; 2° l'article 9<i>bis</i>; 3° l'article 10 à l'exception des demandes introduites par les bénéficiaires de l'accord créant une association entre la Communauté économique européenne et la Turquie signé le 12 septembre 1963 et par les membres de la famille d'un étranger qui a été admis à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire d'un statut de protection internationale; 4° l'article 10<i>bis</i> à l'exception des demandes introduites par les bénéficiaires de l'accord créant une association entre la Communauté économique européenne et la Turquie signé le 12 septembre 1963; 5° l'article 19, § 2, à l'exception des demandes introduites par les bénéficiaires de l'accord créant une association entre la Communauté économique européenne et la Turquie signé le 12 septembre 1963 et par les bénéficiaires du statut de réfugié et les membres de leur famille; 6° l'article 40ter à l'exception des demandes introduites par les membres de la famille d'un Belge qui a exercé son droit à la libre circulation, conformément au Traité sur l'Union Européenne et au Traité sur le fonctionnement de l'Union Européenne; 7° l'article 60; 8° l'article 61/7;

9° l'article 61/12; 10° l'article 61/26; 11° l'article 61/25-1; 12° l'article 61/29-4; 13° l'article 61/34; 14° l'article 61/45; 15° l'article 61/13/8; 16° l'article 61/13/12; 17° l'article 61/13/18; 18° l'article 61/13/27.	9° l'article 61/12; 10° l'article 61/26; 11° l'article 61/25-1; 12° l'article 61/29-4; 13° l'article 61/34; 14° l'article 61/45; 15° l'article 61/13/8; 16° l'article 61/13/12; 17° l'article 61/13/18; 18° l'article 61/13/27.
Article 10	Article 10
§ 1er. Sous réserve des dispositions des articles 9 et 12, sont de plein droit admis à séjourner plus de trois mois dans le Royaume: 1° l'étranger dont le droit de séjour est reconnu par un traité international, par une loi ou par un arrêté royal; 2° l'étranger qui remplit les conditions prévues par le Code de la nationalité belge pour recouvrer la nationalité belge, sans qu'il soit requis qu'il ait sa résidence principale en Belgique depuis au moins douze mois et sans qu'il doive faire une déclaration de recouvrement de la nationalité belge; 3° la femme qui, par son mariage ou à la suite de l'acquisition par son mari d'une nationalité étrangère, a perdu la nationalité belge; 4° les membres de la famille suivants d'un étranger admis ou autorisé, depuis au moins douze mois, à séjourner dans le Royaume pour une durée illimitée, ou autorisé, depuis au moins douze mois, à s'y établir. Ce délai de douze mois est supprimé si le lien conjugal ou le partenariat enregistré préexistait à l'arrivée de l'étranger rejoint dans le Royaume ou s'ils ont un enfant mineur commun. Ces conditions relatives au type de séjour et à la durée du séjour ne s'appliquent pas s'il s'agit de membres de la famille d'un étranger admis à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire du statut de protection internationale conformément à l'article 49, § 1er, alinéas 2 ou 3, ou à l'article 49/2, §§ 2 ou 3: - son conjoint étranger ou l'étranger avec lequel il est lié par un partenariat enregistré considéré comme équivalent à un mariage en Belgique, qui vient vivre avec lui, à la condition que les deux personnes concernées soient âgées de plus de	§ 1er. Sous réserve des dispositions des articles 9 et 12, sont de plein droit admis à séjourner plus de trois mois dans le Royaume: 1° l'étranger dont le droit de séjour est reconnu par un traité international, par une loi ou par un arrêté royal; 2° l'étranger qui remplit les conditions prévues par le Code de la nationalité belge pour recouvrer la nationalité belge, sans qu'il soit requis qu'il ait sa résidence principale en Belgique depuis au moins douze mois et sans qu'il doive faire une déclaration de recouvrement de la nationalité belge; 3° la femme qui, par son mariage ou à la suite de l'acquisition par son mari d'une nationalité étrangère, a perdu la nationalité belge; 4° les membres de la famille suivants d'un étranger qui a été admis à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire d'un statut de protection internationale ou d'un étranger qui dispose d'un droit de séjour d'une durée illimitée et qui a été admis ou autorisé à séjourner dans le Royaume depuis au moins douze mois. Ce dernier délai de douze mois est supprimé si le lien conjugal ou le partenariat enregistré existait déjà avant l'arrivée au Royaume de l'étranger rejoint ou s'ils ont un enfant mineur commun: - son conjoint étranger ou l'étranger avec lequel il est lié par un partenariat enregistré considéré comme équivalent à un mariage en Belgique, qui vient vivre avec lui, à la condition que les deux personnes concernées soient âgées de plus de

vingt et un ans. Cet âge minimum est toutefois ramené à dix-huit ans lorsque le lien conjugal ou ce partenariat enregistré, selon le cas, est préexistant à l'arrivée de l'étranger rejoint dans le Royaume;

- leurs enfants, qui viennent vivre avec eux avant d'avoir atteint l'âge de dix-huit ans et sont célibataires;

- les enfants de l'étranger rejoint, de son conjoint ou du partenaire enregistré visé au premier tiret, qui viennent vivre avec eux avant d'avoir atteint l'âge de dix-huit ans et sont célibataires, pour autant que l'étranger rejoint, son conjoint ou ce partenaire enregistré en ait le droit de garde et la charge et, en cas de garde partagée, à la condition que l'autre titulaire du droit de garde ait donné son accord;

5° l'étranger lié par un partenariat enregistré conformément à une loi à un étranger admis ou autorisé, depuis au moins douze mois, à séjourner dans le Royaume pour une durée illimitée ou autorisé à s'y établir depuis au moins douze mois, ainsi que les enfants de ce partenaire, qui viennent vivre avec eux avant d'avoir atteint l'âge de dix-huit ans et sont célibataires, pour autant qu'il en ait le droit de garde et la charge et, en cas de garde partagée, à la condition que l'autre titulaire du droit de

vingt et un ans. Cet âge minimum est toutefois ramené à dix-huit ans lorsque le lien conjugal ou ce partenariat enregistré, selon le cas, est préexistant à l'arrivée de l'étranger rejoint dans le Royaume;

- leurs enfants **communs**, qui viennent vivre avec eux avant d'avoir atteint l'âge de dix-huit ans et sont célibataires;

- **les enfants mineurs de l'étranger rejoint, de son conjoint ou du partenaire enregistré visé au premier tiret, qui viennent vivre avec eux avant d'avoir atteint l'âge de dix-huit ans et sont non mariés, et pour autant que l'étranger rejoint, son conjoint ou son partenaire enregistré exerce l'autorité parentale, y compris le droit de garde, et que les enfants soient à sa charge, à celle de son conjoint ou de son partenaire enregistré. Si l'autorité parentale est partagée, l'autre titulaire de l'autorité parentale doit avoir donné son accord.**

Si l'étranger rejoint a été admis à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire d'un statut de protection internationale, le ministre ou son délégué tient compte de l'âge que l'enfant avait au moment de l'introduction de la demande de protection internationale. Si l'enfant atteint l'âge de dix-huit ans pendant ou peu après la procédure d'obtention de la protection internationale de l'étranger rejoint, la demande de regroupement familial peut être introduite jusqu'à trois mois après la décision d'octroi du statut de protection internationale.

Lors de l'appréciation de ce dernier délai de trois mois, le ministre ou son délégué tient compte des circonstances particulières qui rendent objectivement excusable le dépôt tardif de la demande;

5° l'étranger lié par un partenariat enregistré conformément à une loi à un étranger qui a été admis à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire d'un statut de protection internationale ou à un étranger qui dispose d'un droit de séjour d'une durée illimitée et qui a été admis ou autorisé à séjourner dans le Royaume depuis au moins douze mois, ainsi que les enfants mineurs de ce partenaire qui viennent vivre avec eux avant d'avoir atteint l'âge de dix-huit ans et qui sont non mariés, et

garde ait donné son accord. Ce délai de douze mois est supprimé si le partenariat enregistré préexistait à l'arrivée de l'étranger rejoint dans le Royaume ou s'ils ont un enfant mineur commun. Ces conditions relatives au type de séjour et à la durée du séjour ne s'appliquent pas s'il s'agit de membres de la famille d'un étranger admis à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire du statut de protection internationale conformément à l'article 49, § 1, alinéas 2 ou 3, ou à l'article 49/2, §§ 2 ou 3.

pour autant que le partenaire enregistré exerce l'autorité parentale, y compris le droit de garde, et que les enfants soient à sa charge. Si l'autorité parentale est partagée, l'autre titulaire de l'autorité parentale doit avoir donné son accord. Ce dernier délai de douze mois est supprimé si le partenariat enregistré préexistait à l'arrivée de l'étranger rejoint dans le Royaume ou s'ils ont un enfant mineur commun.

Si l'étranger rejoint a été admis à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire d'un statut de protection internationale, le ministre ou son délégué tient compte de l'âge que l'enfant avait au moment de l'introduction de la demande de protection internationale. Si l'enfant atteint l'âge de dix-huit ans pendant ou peu après la procédure d'obtention de la protection internationale de l'étranger rejoint, la demande de regroupement familial peut être introduite jusqu'à trois mois après la décision d'octroi du statut de protection internationale.

Lors de l'appréciation de ce dernier délai de trois mois, le ministre ou son délégué tient compte des circonstances particulières qui rendent objectivement excusable le dépôt tardif de la demande.

Les partenaires mentionnés à l'alinéa 1er doivent répondre aux conditions suivantes:

a) prouver qu'ils entretiennent une relation de partenaire durable et stable dûment établie.

Le caractère durable et stable de cette relation est établi:

- si les partenaires prouvent qu'ils ont cohabité de manière légale en Belgique ou dans un autre pays et ininterrompue pendant au moins un an avant la demande;

- ou si les partenaires prouvent qu'ils se connaissent depuis au moins deux ans avant la demande et qu'ils fournissent la preuve qu'ils ont entretenu des contacts réguliers par téléphone, par courrier ordinaire ou électronique, qu'ils se sont rencontrés trois fois durant les deux années précédant la demande et que ces rencontres comportent au total 45 jours ou davantage;

- ou si les partenaires ont un enfant commun;

b) venir vivre ensemble;

c) être tous deux âgés de plus de vingt et un ans;

Les partenaires mentionnés à l'alinéa 1er doivent répondre aux conditions suivantes:

a) prouver qu'ils entretiennent une relation de partenaire durable et stable dûment établie.

Le caractère durable et stable de cette relation est établi:

- si les partenaires prouvent qu'ils ont cohabité de manière légale en Belgique ou dans un autre pays et ininterrompue pendant au moins un an avant la demande;

- ou si les partenaires prouvent qu'ils se connaissent depuis au moins deux ans avant la demande et qu'ils fournissent la preuve qu'ils ont entretenu des contacts réguliers par téléphone, par courrier ordinaire ou électronique, qu'ils se sont rencontrés trois fois durant les deux années précédant la demande et que ces rencontres comportent au total 45 jours ou davantage;

- ou si les partenaires ont un enfant commun;

b) venir vivre ensemble;

c) être tous deux âgés de plus de vingt et un ans;

d) être célibataires et ne pas avoir de relation de partenaire durable et stable avec une autre personne;

e) ne pas être une des personnes visées aux articles 161 à 163 du Code civil;

f) n'avoir fait ni l'un ni l'autre l'objet d'une décision définitive de refus de célébration du mariage sur la base de l'article 167 du Code civil. L'âge minimum des partenaires est ramené à dix-huit ans lorsqu'ils apportent la preuve d'une cohabitation d'au moins un an avant l'arrivée de l'étranger rejoint dans le Royaume.

6° l'enfant handicapé célibataire âgé de plus de dix-huit ans d'un étranger autorisé ou admis à séjourner dans le Royaume pour une durée illimitée ou autorisé à s'y établir, ou de son conjoint ou partenaire au sens du point 4° ou 5°, pour autant qu'il fournisse une attestation émanant d'un médecin agréé par le poste diplomatique ou consulaire belge indiquant qu'il se trouve, en raison de son handicap, dans l'incapacité de subvenir à ses propres besoins. Cette condition relative au type de séjour ne s'applique pas s'il s'agit d'un enfant handicapé célibataire âgé de plus de dix-huit ans d'un étranger admis à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire du statut de protection internationale conformément à l'article 49, § 1, alinéas 2 ou 3, ou à l'article 49/2, §§ 2 ou 3;

7° le père et la mère d'un étranger reconnu réfugié au sens de l'article 48/3 ou bénéficiant de la protection subsidiaire, qui viennent vivre avec lui, pour autant que celui-ci soit âgé de moins de dix-huit ans et soit entré dans le Royaume sans être accompagné d'un étranger majeur responsable de lui par la loi et n'ait pas été effectivement pris en charge par une telle personne par la suite, ou ait été laissé seul après être entré dans le Royaume.

d) être célibataires et ne pas avoir de relation de partenaire durable et stable avec une autre personne;

e) ne pas être une des personnes visées aux articles 161 à 163 du Code civil;

f) n'avoir fait ni l'un ni l'autre l'objet d'une décision définitive de refus de célébration du mariage sur la base de l'article 167 du Code civil. L'âge minimum des partenaires est ramené à dix-huit ans lorsqu'ils apportent la preuve d'une cohabitation d'au moins un an avant l'arrivée de l'étranger rejoint dans le Royaume.

6° l'enfant handicapé non marié âgé de plus de dix-huit ans d'un étranger admis ou autorisé à séjourner dans le Royaume pour une durée illimitée ou d'un étranger admis à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire d'un statut de protection internationale, ou de son conjoint ou partenaire visé au point 4° ou 5°, pour autant qu'il fournisse une attestation émanant d'un médecin agréé par le poste diplomatique ou consulaire belge indiquant qu'il se trouve, en raison de son handicap, dans l'incapacité de subvenir à ses propres besoins;

7° les parents d'un étranger mineur qui a été admis à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire d'un statut de protection internationale, qui viennent vivre avec lui avant qu'il ait atteint l'âge de dix-huit ans et à condition que l'étranger rejoint soit entré dans le Royaume sans être accompagné d'un étranger majeur responsable de lui par la loi et n'ait pas été effectivement pris en charge par une telle personne par la suite, ou ait été laissé seul après être entré dans le Royaume.

Si l'étranger rejoint atteint l'âge de dix-huit ans pendant ou peu après la procédure d'obtention de la protection internationale, la demande de regroupement familial peut être introduite jusqu'à trois mois après la décision d'octroi du statut de protection internationale. Lors de l'appréciation de ce dernier délai de trois mois, le ministre ou son délégué tient compte des circonstances particulières qui rendent

	objectivement excusable le dépôt tardif de la demande; 8° les parents d'un étranger mineur qui a été admis à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire du statut de protection internationale, à condition que l'étranger rejoint soit non marié et qu'il réside dans le Royaume accompagné d'un ou tous les deux parents et pour autant qu'ils vivent ou viennent vivre avec lui dans le Royaume avant qu'il ait atteint l'âge de dix-huit ans et pour autant que les liens familiaux existaient déjà dans le pays d'origine.
L'alinéa 1er, 4°, n'est pas applicable au conjoint d'un étranger polygame lorsqu'un autre conjoint de celui-ci séjourne déjà dans le Royaume. Le Roi fixe, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les cas dans lesquels un partenariat enregistré sur la base d'une loi étrangère doit être considéré comme équivalent à mariage en Belgique. Les dispositions relatives aux enfants s'appliquent à moins qu'un accord international liant la Belgique ne prévoie des dispositions plus favorables.	L'alinéa 1er, 4°, n'est pas applicable au conjoint d'un étranger polygame lorsqu'un autre conjoint de celui-ci séjourne déjà dans le Royaume. Le Roi fixe, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les cas dans lesquels un partenariat enregistré sur la base d'une loi étrangère doit être considéré comme équivalent à mariage en Belgique. Les dispositions relatives aux enfants s'appliquent à moins qu'un accord international liant la Belgique ne prévoie des dispositions plus favorables.
§ 2. Les étrangers visés au § 1er, alinéa 1er, 2° et 3°, doivent apporter la preuve qu'ils disposent de moyens de subsistance stables, suffisants et réguliers pour subvenir à leurs propres besoins et ne pas devenir une charge pour les pouvoirs publics. Les étrangers visés au § 1er, alinéa 1er, 4° à 6°, doivent apporter la preuve que l'étranger rejoint dispose d'un logement suffisant pour pouvoir recevoir le ou les membres de sa famille qui demandent à le rejoindre et qui répond aux conditions posées à un immeuble qui est donné en location à titre de résidence principale, comme prévu à l'article 2 du Livre III, Titre VIII, Chapitre II, Section 2, du Code civil, ainsi que d'une assurance maladie couvrant les risques en Belgique pour lui-même et les membres de sa famille. Le Roi fixe, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, la manière dont l'étranger prouve que l'immeuble répond aux conditions posées. L'étranger visé au § 1er, alinéa 1er, 4° et 5°, doit en outre apporter la preuve que l'étranger rejoint dispose de moyens de subsistance	§ 2. Les étrangers visés au § 1er, alinéa 1er, 2° et 3°, doivent apporter la preuve qu'ils disposent de moyens de subsistance stables, suffisants et réguliers pour subvenir à leurs propres besoins et ne pas devenir une charge pour les pouvoirs publics. Les étrangers visés au § 1er, alinéa 1er, 4° à 6°, doivent apporter la preuve que l'étranger rejoint dispose d'un logement suffisant pour pouvoir recevoir le ou les membres de sa famille qui demandent à le rejoindre et qui répond aux conditions posées à un immeuble qui est donné en location à titre de résidence principale, comme prévu à l'article 2 du Livre III, Titre VIII, Chapitre II, Section 2, du Code civil, ainsi que d'une assurance maladie couvrant les risques en Belgique pour lui-même et les membres de sa famille. Le Roi fixe, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, la manière dont l'étranger prouve que l'immeuble répond aux conditions posées. L'étranger visé au § 1er, alinéa 1er, 4° et 5°, doit en outre apporter la preuve que l'étranger rejoint dispose de moyens de subsistance

stables, réguliers et suffisants tels que prévus au § 5 pour subvenir à ses propres besoins et à ceux des membres de sa famille et pour éviter qu'ils ne deviennent une charge pour les pouvoirs publics. Cette condition n'est pas applicable si l'étranger ne se fait rejoindre que par les membres de sa famille visés au § 1er, alinéa 1er, 4°, tirets 2 et 3.

L'étranger visé au § 1er, alinéa 1er, 6°, doit apporter la preuve que l'étranger rejoint dispose de moyens de subsistance stables, réguliers et suffisants tels que prévus au § 5 pour subvenir à ses propres besoins et à ceux des membres de sa famille et pour éviter qu'ils ne deviennent une charge pour les pouvoirs publics.

Les alinéas 2, 3 et 4 ne sont pas applicables aux membres de la famille d'un étranger reconnu réfugié et d'un étranger bénéficiant de la protection subsidiaire visés au § 1er, alinéa 1er, 4° à 6°, lorsque les liens de parenté ou d'alliance ou le partenariat enregistré sont antérieurs à l'entrée de cet étranger dans le Royaume et pour autant que la demande de séjour sur la base de cet article ait été introduite dans l'année suivant la décision reconnaissant la qualité de réfugié ou octroyant la protection subsidiaire à l'étranger rejoint.

Le ministre ou son délégué peut cependant exiger, par une décision motivée, la production des documents visés aux alinéas 2, 3 et 4 lorsque le regroupement familial est possible dans un autre pays avec lequel l'étranger rejoint ou le membre de sa famille a un lien particulier, en tenant compte des circonstances de fait, des conditions fixées dans cet autre pays en ce qui concerne le regroupement familial et de la mesure dans laquelle les étrangers concernés peuvent réunir celles-ci.

Tous les étrangers visés au § 1er doivent en outre apporter la preuve qu'ils ne sont pas atteints d'une des maladies pouvant mettre en danger la santé publique, énumérées dans l'annexe à la présente loi.

§ 3. Sous réserve de l'application de l'article 11, § 2, lorsqu'un étranger a lui-même été admis à

stables, réguliers et suffisants tels que prévus au § 5 pour subvenir à ses propres besoins et à ceux des membres de sa famille et pour éviter qu'ils ne deviennent une charge pour les pouvoirs publics. Cette condition n'est pas applicable si l'étranger ne se fait rejoindre que par les membres de sa famille visés au § 1er, alinéa 1er, 4°, tirets 2 et 3.

L'étranger visé au § 1er, alinéa 1er, 6°, doit apporter la preuve que l'étranger rejoint dispose de moyens de subsistance stables, réguliers et suffisants tels que prévus au § 5 pour subvenir à ses propres besoins et à ceux des membres de sa famille et pour éviter qu'ils ne deviennent une charge pour les pouvoirs publics.

Les alinéas 2, 3 et 4 ne sont pas applicables aux membres de la famille d'un étranger, visés au § 1er, alinéa 1er, 4° à 6°, d'un étranger admis à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire d'un statut de protection internationale, lorsque les liens de parenté ou d'alliance ou le partenariat enregistré sont antérieurs à l'entrée de cet étranger dans le Royaume et pour autant que la demande de séjour sur la base de cet article ait été introduite dans l'année suivant la décision reconnaissant la qualité de réfugié ou octroyant la protection subsidiaire à l'étranger rejoint. Lors de l'appréciation de ce dernier délai d'un an, le ministre ou son délégué tient compte des circonstances particulières qui rendent objectivement excusable le dépôt tardif de la demande.

Le ministre ou son délégué peut cependant exiger, par une décision motivée, la production des documents visés aux alinéas 2, 3 et 4 lorsque le regroupement familial est possible dans un autre pays avec lequel l'étranger rejoint ou le membre de sa famille a un lien particulier, en tenant compte des circonstances de fait, des conditions fixées dans cet autre pays en ce qui concerne le regroupement familial et de la mesure dans laquelle les étrangers concernés peuvent réunir celles-ci.

Tous les étrangers visés au § 1er doivent en outre apporter la preuve qu'ils ne sont pas atteints d'une des maladies pouvant mettre en danger la santé publique, énumérées dans l'annexe à la présente loi.

§ 3. Sous réserve de l'article 11, § 2 et les dispositions de l'article 42quater, lorsqu'un

séjourner en application du § 1er, alinéa 1er, 4° ou 5°, en qualité de conjoint ou de partenaire non marié, le droit de venir le rejoindre sur la base d'un mariage ou d'un partenariat enregistré, ne peut être invoqué que lorsqu'il peut faire la preuve de deux ans de séjour régulier dans le Royaume.	ressortissant d'un pays tiers a lui-même été admis ou autorisé à séjourner en tant que conjoint ou partenaire non marié conformément aux articles 10, 10bis, 40bis, 40ter, 47/2, 1° ou 57/34/1, le droit de le rejoindre sur la base d'un mariage ou d'un partenariat ne peut être accordé que s'il peut prouver qu'il réside régulièrement dans le Royaume depuis deux ans et pour autant que les conditions du regroupement familial sont remplies.
§ 4. Le § 1er, alinéa 1er, 1° et 4° à 6°, n'est pas applicable aux membres de la famille de l'étranger autorisé à séjourner en Belgique pour y faire des études ou autorisé à y séjourner pour une durée limitée, fixée par la présente loi ou en raison de circonstances particulières propres à l'intéressé ou en rapport avec la nature ou de la durée de ses activités en Belgique.	§ 4. Le § 1er, alinéa 1er, 1° et 4° à 6°, n'est pas applicable aux membres de la famille de l'étranger autorisé à séjourner en Belgique pour y faire des études ou autorisé à y séjourner pour une durée limitée, fixée par la présente loi ou en raison de circonstances particulières propres à l'intéressé ou en rapport avec la nature ou de la durée de ses activités en Belgique.
§ 5. Les moyens de subsistance visés au § 2 doivent être au moins équivalents à cent vingt pour cent du montant visé à l'article 14, § 1er, 3° de la loi du 26 mai 2002 concernant le droit à l'intégration sociale et tel qu'indexé selon l'article 15 de ladite loi. L'évaluation de ces moyens de subsistance: 1° tient compte de leur nature et de leur régularité; 2° ne tient pas compte des moyens provenant de régimes d'assistance complémentaires, à savoir le revenu d'intégration et le supplément d'allocations familiales, ni de l'aide sociale financière et des allocations familiales; 3° ne tient pas compte des allocations d'insertion professionnelle ni de l'allocation de transition et tient uniquement compte de l'allocation de chômage pour autant que l'étranger rejoint puisse prouver qu'il cherche activement du travail.	§ 5. Les moyens de subsistance visés au § 2 doivent être au moins équivalents à cent vingt pour cent du montant visé à l'article 14, § 1er, 3° de la loi du 26 mai 2002 concernant le droit à l'intégration sociale et tel qu'indexé selon l'article 15 de ladite loi. L'évaluation de ces moyens de subsistance: 1° tient compte de leur nature et de leur régularité; 2° ne tient pas compte des moyens provenant de régimes d'assistance complémentaires, à savoir le revenu d'intégration et le supplément d'allocations familiales, ni de l'aide sociale financière et des allocations familiales; 3° ne tient pas compte des allocations d'insertion professionnelle ni de l'allocation de transition et tient uniquement compte de l'allocation de chômage pour autant que l'étranger rejoint puisse prouver qu'il cherche activement du travail.
Article 11	Article 11
§ 1er. Le ministre ou son délégué peut décider que l'étranger qui déclare se trouver dans un des cas prévus à l'article 10 n'a pas le droit d'entrer ou de séjourner dans le Royaume, dans un des cas suivants: 1° l'étranger ne remplit pas ou ne remplit plus les conditions de l'article 10; 2° l'étranger et l'étranger rejoint n'entretiennent pas ou plus de vie conjugale ou familiale effective;	§ 1er. Le ministre ou son délégué peut décider que l'étranger qui déclare se trouver dans un des cas prévus à l'article 10 n'a pas le droit d'entrer ou de séjourner dans le Royaume, dans un des cas suivants: 1° l'étranger ne remplit pas ou ne remplit plus les conditions de l'article 10; 2° l'étranger et l'étranger rejoint n'entretiennent pas ou plus de vie conjugale ou familiale effective;

3° sauf dérogations prévues par un traité international, l'étranger se trouve dans un des cas prévus à l'article 3, 5° à 8°, ou est atteint d'une des maladies pouvant mettre en danger la santé publique, énumérées à l'annexe à la présente loi;

4° il est établi que le mariage, le partenariat ou l'adoption ont été conclus uniquement pour lui permettre d'entrer ou de séjourner dans le Royaume.

Dans le cas des membres de la famille d'un réfugié reconnu ou d'un étranger bénéficiant de la protection subsidiaire dont les liens de parenté ou d'alliance sont antérieurs à l'entrée de celui-ci dans le Royaume, la décision ne peut pas être fondée uniquement sur le défaut de documents officiels prouvant le lien de parenté ou d'alliance conformes à l'article 30 de la loi du 16 juillet 2004 portant le Code de droit international privé ou aux conventions internationales portant sur la même matière.

La décision indique, le cas échéant, la disposition de l'article 3 qui est appliquée.

Dans le cas où la décision a été prise sur la base de l'alinéa 1er, 2° ou 4°, de l'article 74/20 ou de l'article 74/21, les frais de rapatriement peuvent être récupérés auprès de l'étranger ou de la personne rejointe.

§ 2. Le ministre ou son délégué peut décider que l'étranger qui a été admis à séjourner dans le Royaume sur la base de l'article 10 n'a plus le droit de séjourner dans le Royaume, dans un des cas suivants:

1° l'étranger ne remplit plus une des conditions de l'article 10;

2° l'étranger et l'étranger rejoint n'entretiennent pas ou plus une vie conjugale ou familiale effective;

3° l'étranger, admis à séjourner dans le Royaume en tant que partenaire enregistré sur la base de l'article 10, § 1er, 4° ou 5°, ou l'étranger qu'il a rejoint, s'est marié avec une autre personne ou est lié à une autre personne par un partenariat enregistré conformément à une loi;

4° il est établi que le mariage, le partenariat ou l'adoption ont été conclus uniquement pour lui permettre d'entrer ou de séjourner dans le Royaume.

3° sauf dérogations prévues par un traité international, l'étranger se trouve dans un des cas prévus à l'article 3, 5° à 8°, ou est atteint d'une des maladies pouvant mettre en danger la santé publique, énumérées à l'annexe à la présente loi;

4° il est établi que le mariage, le partenariat ou l'adoption ont été conclus uniquement pour lui permettre d'entrer ou de séjourner dans le Royaume.

Dans le cas des membres de la famille d'un réfugié reconnu ou d'un étranger bénéficiant de la protection subsidiaire dont les liens de parenté ou d'alliance sont antérieurs à l'entrée de celui-ci dans le Royaume, la décision ne peut pas être fondée uniquement sur le défaut de documents officiels prouvant le lien de parenté ou d'alliance conformes à l'article 30 de la loi du 16 juillet 2004 portant le Code de droit international privé ou aux conventions internationales portant sur la même matière.

La décision indique, le cas échéant, la disposition de l'article 3 qui est appliquée.

Dans le cas où la décision a été prise sur la base de l'alinéa 1er, 2° ou 4°, de l'article 74/20 ou de l'article 74/21, les frais de rapatriement peuvent être récupérés auprès de l'étranger ou de la personne rejointe.

§ 2. Le ministre ou son délégué peut décider que l'étranger qui a été admis à séjourner dans le Royaume sur la base de l'article 10 n'a plus le droit de séjourner dans le Royaume, dans un des cas suivants:

1° l'étranger ne remplit plus une des conditions de l'article 10;

2° l'étranger et l'étranger rejoint n'entretiennent pas ou plus une vie conjugale ou familiale effective;

3° l'étranger, admis à séjourner dans le Royaume en tant que partenaire enregistré sur la base de l'article 10, § 1er, 4° ou 5°, ou l'étranger qu'il a rejoint, s'est marié avec une autre personne ou est lié à une autre personne par un partenariat enregistré conformément à une loi;

4° il est établi que le mariage, le partenariat ou l'adoption ont été conclus uniquement pour lui permettre d'entrer ou de séjourner dans le Royaume.

5° il est mis fin au séjour de l'étranger qui a été rejoint.

La décision fondée sur le point 1°, 2° ou 3° ne peut être prise qu'au cours des cinq premières années suivant la délivrance du titre de séjour ou, dans les cas visés à l'article 12*bis*, §§ 3 ou 4, suivant la délivrance du document attestant que la demande a été introduite.

Le ministre ou son délégué peut procéder ou faire procéder à des contrôles en vue de la prorogation ou du renouvellement du titre de séjour, afin de vérifier si l'étranger remplit les conditions de l'article 10. Il peut à tout moment procéder ou faire procéder à des contrôles spécifiques lorsqu'il existe des présomptions fondées de fraude ou lorsque le mariage, le partenariat ou l'adoption a été conclu pour permettre à la personne concernée d'entrer ou de séjourner dans le Royaume.

Le ministre ou son délégué ne peut mettre fin au séjour sur la base de l'alinéa 1er, 1°, 2° ou 3°, si l'étranger prouve avoir été victime au cours du mariage ou du partenariat d'un fait visé aux articles 375, 398 à 400, 402, 403 ou 405 du Code pénal. Dans les autres cas, le ministre ou son délégué prend particulièrement en considération la situation des personnes victimes de violences dans leur famille, qui ne forment plus une cellule familiale avec la personne qu'elles ont rejointe et nécessitent une protection. Dans ces cas, il informera la personne concernée de sa décision de ne pas mettre fin à son séjour sur la base de l'alinéa 1er, 1°, 2° ou 3°.

Lors de sa décision de mettre fin au séjour sur la base de l'alinéa 1er, 1°, 2° ou 3°, le ministre ou son délégué prend en considération la nature et la solidité des liens familiaux de la personne concernée et la durée de son séjour dans le Royaume, ainsi que l'existence d'attaches familiales, culturelles ou sociales avec son pays d'origine.

Si la décision est prise sur la base de l'alinéa 1er, 2° ou 4°, de l'article 74/20 ou de l'article 74/21, les frais de rapatriement peuvent être récupérés auprès de l'étranger ou de la personne qu'il a rejointe.

§ 3. Le ministre ou son délégué peut décider dans l'un des cas suivants que l'étranger qui a été admis au séjour dans le Royaume pour une durée limitée en tant que bénéficiaire du statut de protection internationale, en vertu de l'article 49, § 1er, alinéa 2, ou de l'article 49/2, § 2, n'a

La décision **fondée sur le point 1°, 2°, 3° ou 5°** ne peut être prise qu'au cours des cinq premières années suivant la délivrance du titre de séjour ou, dans les cas visés à l'article 12*bis*, §§ 3 ou 4, suivant la délivrance du document attestant que la demande a été introduite.

Le ministre ou son délégué peut procéder ou faire procéder à des contrôles en vue de la prorogation ou du renouvellement du titre de séjour, afin de vérifier si l'étranger remplit les conditions de l'article 10. Il peut à tout moment procéder ou faire procéder à des contrôles spécifiques lorsqu'il existe des présomptions fondées de fraude ou lorsque le mariage, le partenariat ou l'adoption a été conclu pour permettre à la personne concernée d'entrer ou de séjourner dans le Royaume.

Le ministre ou son délégué ne peut mettre fin au séjour sur la base de l'alinéa 1er, 1°, 2° ou 3°, si l'étranger prouve avoir été victime au cours du mariage ou du partenariat d'un fait visé aux articles 375, 398 à 400, 402, 403 ou 405 du Code pénal. Dans les autres cas, le ministre ou son délégué prend particulièrement en considération la situation des personnes victimes de violences dans leur famille, qui ne forment plus une cellule familiale avec la personne qu'elles ont rejointe et nécessitent une protection. Dans ces cas, il informera la personne concernée de sa décision de ne pas mettre fin à son séjour sur la base de l'alinéa 1er, 1°, 2° ou 3°.

Lors de sa décision de mettre fin au séjour **sur la base de l'alinéa 1er, 1°, 2°, 3° ou 5°**, le ministre ou son délégué prend en considération la nature et la solidité des liens familiaux de la personne concernée et la durée de son séjour dans le Royaume, ainsi que l'existence d'attaches familiales, culturelles ou sociales avec son pays d'origine.

Si la décision est prise sur la base de l'alinéa 1er, 2° ou 4°, de l'article 74/20 ou de l'article 74/21, les frais de rapatriement peuvent être récupérés auprès de l'étranger ou de la personne qu'il a rejointe.

§ 3. Le ministre ou son délégué peut décider dans l'un des cas suivants que l'étranger qui a été admis au séjour dans le Royaume pour une durée limitée en tant que bénéficiaire du statut de protection internationale, en vertu de l'article 49, § 1er, alinéa 2, ou de l'article 49/2, § 2, n'a

plus le droit de séjourner dans le Royaume et lui délivrer un ordre de quitter le territoire:

1° lorsque le statut de protection internationale a été abrogé par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides conformément aux articles 55/3 ou 55/5. Le ministre ou son délégué tient compte du niveau d'ancrage de l'étranger dans la société;

2° lorsque le statut de protection internationale a été retiré par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides conformément aux articles 55/3/1, § 1er, ou 55/5/1, § 1er.

Le ministre ou son délégué peut à tout moment décider de retirer le séjour de l'étranger qui a été admis au séjour dans le Royaume pour une durée limitée ou illimitée en tant que bénéficiaire du statut de protection internationale en vertu de l'article 49, § 1er, alinéa 2 ou 3, ou de l'article 49/2, §§ 2 ou 3, ou de mettre fin à ce séjour et lui délivrer un ordre de quitter le territoire lorsque le statut de protection internationale a été retiré par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides conformément aux articles 55/3/1, § 2, ou 55/5/1, § 2 ou lorsque l'étranger a renoncé à son statut de protection internationale.

Lorsque le ministre ou son délégué envisage de prendre une décision telle que visée aux alinéas 1er et 2, il prend en considération la nature et la solidité des liens familiaux de l'intéressé, la durée de son séjour dans le Royaume ainsi que l'existence d'attaches familiales, culturelles ou sociales avec son pays d'origine."

Sans préjudice de l'application du paragraphe 2, le ministre ou son délégué peut également mettre fin au droit de séjour des membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 7°, s'il a été mis fin au droit de séjour de l'étranger qui a été rejoint ou s'il a été retiré sur la base de l'alinéa 1er ou 2.

plus le droit de séjourner dans le Royaume et lui délivrer un ordre de quitter le territoire:

1° lorsque le statut de protection internationale a été abrogé par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides conformément aux articles 55/3 ou 55/5. Le ministre ou son délégué tient compte du niveau d'ancrage de l'étranger dans la société;

2° lorsque le statut de protection internationale a été retiré par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides conformément aux articles 55/3/1, § 1er, ou 55/5/1, § 1er.

Le ministre ou son délégué peut à tout moment décider de retirer le séjour de l'étranger qui a été admis au séjour dans le Royaume pour une durée limitée ou illimitée en tant que bénéficiaire du statut de protection internationale en vertu de l'article 49, § 1er, alinéa 2 ou 3, ou de l'article 49/2, §§ 2 ou 3, ou de mettre fin à ce séjour et lui délivrer un ordre de quitter le territoire lorsque le statut de protection internationale a été retiré par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides conformément aux articles 55/3/1, § 2, ou 55/5/1, § 2 ou lorsque l'étranger a renoncé à son statut de protection internationale.

Lorsque le ministre ou son délégué envisage de prendre une décision telle que visée aux alinéas 1er et 2, il prend en considération la nature et la solidité des liens familiaux de l'intéressé, la durée de son séjour dans le Royaume ainsi que l'existence d'attaches familiales, culturelles ou sociales avec son pays d'origine."

Sans préjudice de l'application du paragraphe 2, le ministre ou son délégué peut également mettre fin au droit de séjour **des membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 8°**, s'il a été mis fin au droit de séjour de l'étranger qui a été rejoint ou s'il a été retiré sur la base de l'alinéa 1er ou 2.

Article 12bis	Article 12bis
§ 1er. L'étranger qui déclare se trouver dans un des cas visés à l'article 10 doit introduire sa demande auprès du représentant diplomatique ou consulaire belge compétent pour le lieu de sa résidence ou de son séjour à l'étranger. Il peut toutefois introduire sa demande auprès de l'administration communale de la localité où il séjourne dans les cas suivants: 1° s'il est déjà admis ou autorisé à séjourner plus de trois mois dans le Royaume à un autre titre et	§ 1er. L'étranger qui déclare se trouver dans un des cas visés à l'article 10 doit introduire sa demande auprès du représentant diplomatique ou consulaire belge compétent pour le lieu de sa résidence ou de son séjour à l'étranger. Il peut toutefois introduire sa demande auprès de l'administration communale de la localité où il séjourne dans les cas suivants: 1° s'il est déjà admis ou autorisé à séjourner plus de trois mois dans le Royaume à un autre titre et

présente toutes les preuves visées au § 2 avant la fin de cette admission ou autorisation;

2° s'il est autorisé au séjour pour trois mois au maximum et, si la loi le requiert, qu'il dispose d'un visa valable en vue de conclure un mariage ou un partenariat en Belgique, si ce mariage ou partenariat a effectivement été conclu avant la fin de cette autorisation et s'il présente toutes les preuves visées au § 2 avant la fin de cette autorisation;

3° s'il se trouve dans des circonstances exceptionnelles qui l'empêchent de retourner dans son pays pour demander le visa requis en vertu de l'article 2 auprès du représentant diplomatique ou consulaire belge compétent, et présente toutes les preuves visées au § 2 ainsi qu'une preuve de son identité;

4° s'il est autorisé au séjour pour trois mois au maximum et est un enfant mineur visé à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, tirets 2 et 3, ou s'il est l'auteur d'un mineur reconnu réfugié ou d'un mineur bénéficiant de la protection subsidiaire visé à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 7°.

présente toutes les preuves visées au § 2 avant la fin de cette admission ou autorisation;

2° s'il est autorisé au séjour pour trois mois au maximum et, si la loi le requiert, qu'il dispose d'un visa valable en vue de conclure un mariage ou un partenariat en Belgique, si ce mariage ou partenariat a effectivement été conclu avant la fin de cette autorisation et s'il présente toutes les preuves visées au § 2 avant la fin de cette autorisation;

3° s'il se trouve dans des circonstances exceptionnelles qui l'empêchent de retourner dans son pays pour demander le visa requis en vertu de l'article 2 auprès du représentant diplomatique ou consulaire belge compétent, et présente toutes les preuves visées au § 2 ainsi qu'une preuve de son identité;

4° s'il est autorisé au séjour pour trois mois au maximum et est un enfant mineur visé à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, tirets 2 et 3, ou s'il est l'auteur d'un mineur reconnu réfugié ou d'un mineur bénéficiant de la protection subsidiaire visé à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 7°;

5° s'il est un membre de la famille d'un étranger mineur bénéficiant de la protection internationale, visée à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 8°.

§ 2. Lorsque l'étranger visé au § 1er introduit sa demande auprès du représentant diplomatique ou consulaire belge compétent pour le lieu de sa résidence ou de son séjour à l'étranger, celle-ci doit être accompagnée des documents qui prouvent qu'il remplit les conditions visées à l'article 10, §§ 1er à 3, dont notamment un certificat médical d'où il résulte qu'il n'est pas atteint d'une des maladies énumérées à l'annexe à la présente loi ainsi qu'un extrait de casier judiciaire ou un document équivalent, s'il est âgé de plus de dix-huit ans.

La date du dépôt de la demande est celle à laquelle tous ces documents, conformes à l'article 30 de la loi du 16 juillet 2004 portant le Code de droit international privé ou aux conventions internationales portant sur la même matière, sont produits.

La décision relative à l'admission au séjour est prise et notifiée dans les plus brefs délais et au plus tard dans les neuf mois suivant la date du dépôt de la demande définie à l'alinéa 2. La décision est prise en tenant compte de l'ensemble des éléments du dossier.

§ 2. Lorsque l'étranger visé au § 1er introduit sa demande auprès du représentant diplomatique ou consulaire belge compétent pour le lieu de sa résidence ou de son séjour à l'étranger, celle-ci doit être accompagnée des documents qui prouvent qu'il remplit les conditions visées à l'article 10, §§ 1er à 3, dont notamment un certificat médical d'où il résulte qu'il n'est pas atteint d'une des maladies énumérées à l'annexe à la présente loi ainsi qu'un extrait de casier judiciaire ou un document équivalent, s'il est âgé de plus de dix-huit ans.

La date du dépôt de la demande est celle à laquelle tous ces documents, conformes à l'article 30 de la loi du 16 juillet 2004 portant le Code de droit international privé ou aux conventions internationales portant sur la même matière, sont produits.

La décision relative à l'admission au séjour est prise et notifiée dans les plus brefs délais et au plus tard dans les neuf mois suivant la date du dépôt de la demande définie à l'alinéa 2. La décision est prise en tenant compte de l'ensemble des éléments du dossier.

S'il n'est pas satisfait à la condition relative au caractère suffisant des ressources visée à l'article 10, § 5, le ministre ou son délégué doit déterminer, en fonction des besoins propres de l'étranger rejoint et des membres de sa famille, les moyens d'existence nécessaires pour subvenir à leurs besoins sans devenir une charge pour les pouvoirs publics. Le ministre ou son délégué peut, à cette fin, se faire communiquer par l'étranger tous les documents et renseignements utiles pour déterminer ce montant.

Dans des cas exceptionnels liés à la complexité de l'examen de la demande ainsi que dans le cadre d'une enquête concernant un mariage visé à l'article 146*bis* du Code civil ou les conditions du partenariat visé à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 5°, le ministre ou son délégué peut, à deux reprises, prolonger ce délai par période de trois mois, par une décision motivée, portée à la connaissance du demandeur.

A l'expiration du délai de neuf mois suivant la date du dépôt de la demande, éventuellement prolongé conformément à l'alinéa 5, si aucune décision n'a été prise, l'admission au séjour doit être reconnue.

§ 3. Dans les cas visés au § 1er, alinéa 2, 1° et 2°, lorsque l'étranger visé au § 1er se présente à l'administration communale du lieu de sa résidence et déclare se trouver dans un des cas prévus à l'article 10, il est, au vu des documents requis pour son entrée et son séjour et à la condition que toutes les preuves visées au § 2, alinéa 1er, soient produites, mis en possession d'une attestation de réception de la demande. L'administration communale informe le ministre ou son délégué de la demande et lui transmet sans délai copie de celle-ci.

Lorsque le ministre ou son délégué déclare la demande recevable ou lorsque dans un délai de cinq mois, suivant la délivrance de l'attestation de réception visée à l'alinéa 1er, aucune décision n'est portée à la connaissance du bourgmestre ou de son délégué, l'étranger est inscrit au registre des étrangers et est mis en possession d'un document attestant qu'il y est inscrit.

En cas de décision favorable du ministre ou de son délégué sur l'admission au séjour ou si, dans un délai de neuf mois suivant la délivrance de l'attestation de réception visée à l'alinéa 1er, aucune décision n'est portée à la connaissance

S'il n'est pas satisfait à la condition relative au caractère suffisant des ressources visée à l'article 10, § 5, le ministre ou son délégué doit déterminer, en fonction des besoins propres de l'étranger rejoint et des membres de sa famille, les moyens d'existence nécessaires pour subvenir à leurs besoins sans devenir une charge pour les pouvoirs publics. Le ministre ou son délégué peut, à cette fin, se faire communiquer par l'étranger tous les documents et renseignements utiles pour déterminer ce montant.

Dans des cas exceptionnels liés à la complexité de l'examen de la demande ainsi que dans le cadre d'une enquête concernant un mariage visé à l'article 146*bis* du Code civil ou les conditions du partenariat visé à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 5°, le ministre ou son délégué peut, à deux reprises, prolonger ce délai par période de trois mois, par une décision motivée, portée à la connaissance du demandeur.

A l'expiration du délai de neuf mois suivant la date du dépôt de la demande, éventuellement prolongé conformément à l'alinéa 5, si aucune décision n'a été prise, l'admission au séjour doit être reconnue.

§ 3. Dans les cas visés au § 1er, alinéa 2, 1° et 2°, lorsque l'étranger visé au § 1er se présente à l'administration communale du lieu de sa résidence et déclare se trouver dans un des cas prévus à l'article 10, il est, au vu des documents requis pour son entrée et son séjour et à la condition que toutes les preuves visées au § 2, alinéa 1er, soient produites, mis en possession d'une attestation de réception de la demande. L'administration communale informe le ministre ou son délégué de la demande et lui transmet sans délai copie de celle-ci.

Lorsque le ministre ou son délégué déclare la demande recevable ou lorsque dans un délai de cinq mois, suivant la délivrance de l'attestation de réception visée à l'alinéa 1er, aucune décision n'est portée à la connaissance du bourgmestre ou de son délégué, l'étranger est inscrit au registre des étrangers et est mis en possession d'un document attestant qu'il y est inscrit.

En cas de décision favorable du ministre ou de son délégué sur l'admission au séjour ou si, dans un délai de neuf mois suivant la délivrance de l'attestation de réception visée à l'alinéa 1er, aucune décision n'est portée à la connaissance

de l'administration communale, l'étranger est admis à séjourner. Dans des cas exceptionnels liés à la complexité de l'examen de la demande, ainsi que dans le cadre d'une enquête concernant un mariage visé à l'article 146bis du Code civil ou les conditions du partenariat visé à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 5°, et par une décision motivée, portée à la connaissance du demandeur avant l'expiration du délai prévu à l'alinéa 3, le ministre ou son délégué peut, à deux reprises, prolonger ce délai d'une période de trois mois.	de l'administration communale, l'étranger est admis à séjourner. Dans des cas exceptionnels liés à la complexité de l'examen de la demande, ainsi que dans le cadre d'une enquête concernant un mariage visé à l'article 146bis du Code civil ou les conditions du partenariat visé à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 5°, et par une décision motivée, portée à la connaissance du demandeur avant l'expiration du délai prévu à l'alinéa 3, le ministre ou son délégué peut, à deux reprises, prolonger ce délai d'une période de trois mois.
§ 3bis. Par dérogation au § 2, alinéas 3, 5 et 6 et au § 3, alinéas 3 et 4, la décision relative à l'admission au séjour des membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 6° de l'étranger résident longue durée et ancien titulaire d'une carte bleue européenne, est prise et notifiée dans les plus brefs délais et au plus tard dans les quatre mois suivant la date du dépôt de la demande telle que définie au § 2, alinéa 2. Dans des cas exceptionnels liés à la complexité de l'examen de la demande, ainsi que dans le cadre d'une enquête concernant un mariage visé à l'article 146bis du Code civil ou les conditions de la relation durable et stable visée à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 5°, le ministre ou son délégué peut, par décision motivée, portée à la connaissance du demandeur, prolonger, à une seule reprise, ce délai d'une période de trois mois. Si à l'expiration du délai de quatre mois suivant la date du dépôt de la demande, éventuellement prolongé conformément à l'alinéa 2, aucune décision n'a été prise, l'admission au séjour doit être reconnue lorsque les documents requis ont été produits. Dans le cas contraire, l'admission au séjour est refusée.	§ 3bis. Par dérogation au § 2, alinéas 3, 5 et 6 et au § 3, alinéas 3 et 4, la décision relative à l'admission au séjour des membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 6° de l'étranger résident longue durée et ancien titulaire d'une carte bleue européenne, est prise et notifiée dans les plus brefs délais et au plus tard dans les quatre mois suivant la date du dépôt de la demande telle que définie au § 2, alinéa 2. Dans des cas exceptionnels liés à la complexité de l'examen de la demande, ainsi que dans le cadre d'une enquête concernant un mariage visé à l'article 146bis du Code civil ou les conditions de la relation durable et stable visée à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 5°, le ministre ou son délégué peut, par décision motivée, portée à la connaissance du demandeur, prolonger, à une seule reprise, ce délai d'une période de trois mois. Si à l'expiration du délai de quatre mois suivant la date du dépôt de la demande, éventuellement prolongé conformément à l'alinéa 2, aucune décision n'a été prise, l'admission au séjour doit être reconnue lorsque les documents requis ont été produits. Dans le cas contraire, l'admission au séjour est refusée.
§ 4. Dans les cas visés au § 1er, alinéa 2, 3° et 4°, lorsque l'étranger visé au § 1er se présente à l'administration communale du lieu de sa résidence et déclare se trouver dans un des cas prévus à l'article 10, celle-ci s'assure sans délai de la recevabilité de la demande auprès du ministre ou de son délégué. Lorsque celui-ci estime que l'étranger réunit les conditions du § 1er, alinéa 2, 3° et 4°, il le communique à l'administration communale qui inscrit l'étranger au registre des étrangers et le met en possession d'un document attestant que la demande a été introduite et d'un document	§ 4. Dans les cas visés au § 1er, alinéa 2, 3° et 4°, lorsque l'étranger visé au § 1er se présente à l'administration communale du lieu de sa résidence et déclare se trouver dans un des cas prévus à l'article 10, celle-ci s'assure sans délai de la recevabilité de la demande auprès du ministre ou de son délégué. Lorsque celui-ci estime que l'étranger réunit les conditions du § 1er, alinéa 2, 3° et 4°, il le communique à l'administration communale qui inscrit l'étranger au registre des étrangers et le met en possession d'un document attestant que la demande a été introduite et d'un document

attestant qu'il est inscrit au registre des étrangers. L'appréciation de la situation d'ordre médical le cas échéant invoquée par l'étranger est effectuée par un fonctionnaire médecin ou un médecin désigné par le ministre ou son délégué qui rend un avis à ce sujet et peut, si nécessaire, examiner l'étranger et demander l'avis complémentaire d'experts, désignés conformément à l'article 9ter, § 5. Les dispositions du § 3, alinéas 3 et 4 et du § 3bis sont également applicables.	attestant qu'il est inscrit au registre des étrangers. L'appréciation de la situation d'ordre médical le cas échéant invoquée par l'étranger est effectuée par un fonctionnaire médecin ou un médecin désigné par le ministre ou son délégué qui rend un avis à ce sujet et peut, si nécessaire, examiner l'étranger et demander l'avis complémentaire d'experts, désignés conformément à l'article 9ter, § 5. Les dispositions du § 3, alinéas 3 et 4 et du § 3bis sont également applicables.
§ 5. Lorsque le ou les membres de la famille d'un étranger reconnu réfugié ou bénéficiant de la protection subsidiaire dont les liens de parenté ou d'alliance sont antérieurs à l'entrée de celui-ci dans le Royaume, ne peuvent fournir les documents officiels qui prouvent qu'ils remplissent les conditions relatives au lien de parenté ou d'alliance, visées à l'article 10, il est tenu compte d'autres preuves valables produites au sujet de ce lien. A défaut, les dispositions prévues au § 6 peuvent être appliquées.	§ 5. Lorsque le ou les membres de la famille d'un étranger reconnu réfugié ou bénéficiant de la protection subsidiaire dont les liens de parenté ou d'alliance sont antérieurs à l'entrée de celui-ci dans le Royaume, ne peuvent fournir les documents officiels qui prouvent qu'ils remplissent les conditions relatives au lien de parenté ou d'alliance, visées à l'article 10, il est tenu compte d'autres preuves valables produites au sujet de ce lien. A défaut, les dispositions prévues au § 6 peuvent être appliquées.
§ 6. Lorsqu'il est constaté que l'étranger ne peut apporter la preuve des liens de parenté ou d'alliance invoqués, par des documents officiels conformes à l'article 30 de la loi du 16 juillet 2004 portant le Code de droit international privé ou aux conventions internationales portant sur la même matière, le ministre ou son délégué peut tenir compte d'autres preuves valables produites au sujet de ce lien. A défaut, le ministre ou son délégué peut procéder ou faire procéder à des entretiens avec l'étranger et l'étranger rejoint ou à toute enquête jugée nécessaire, et proposer, le cas échéant, une analyse complémentaire.	§ 6. Lorsqu'il est constaté que l'étranger ne peut apporter la preuve des liens de parenté ou d'alliance invoqués, par des documents officiels conformes à l'article 30 de la loi du 16 juillet 2004 portant le Code de droit international privé ou aux conventions internationales portant sur la même matière, le ministre ou son délégué peut tenir compte d'autres preuves valables produites au sujet de ce lien. A défaut, le ministre ou son délégué peut procéder ou faire procéder à des entretiens avec l'étranger et l'étranger rejoint ou à toute enquête jugée nécessaire, et proposer, le cas échéant, une analyse complémentaire.
§ 7. Dans le cadre de l'examen de la demande, il est dûment tenu compte de l'intérêt supérieur de l'enfant.	§ 7. Dans le cadre de l'examen de la demande, il est dûment tenu compte de l'intérêt supérieur de l'enfant.
Article 13	Article 13
§ 1er. Sauf prévision expresse inverse, l'autorisation de séjour est donnée pour une durée limitée, soit fixée par la présente loi, soit en raison de circonstances particulières propres à l'intéressé, soit en rapport avec la nature ou la durée des prestations qu'il doit effectuer en Belgique. L'autorisation de séjour donnée pour une durée limitée sur la base de l'article 9ter devient	§ 1er. Sauf prévision expresse inverse, l'autorisation de séjour est donnée pour une durée limitée, soit fixée par la présente loi, soit en raison de circonstances particulières propres à l'intéressé, soit en rapport avec la nature ou la durée des prestations qu'il doit effectuer en Belgique. L'autorisation de séjour donnée pour une durée limitée sur la base de l'article 9ter devient

illimitée à l'expiration de la période de cinq ans suivant la demande d'autorisation.

L'admission au séjour en vertu de l'article 10 est reconnue pour une durée limitée pendant la période de cinq ans suivant la délivrance du titre de séjour ou, dans les cas visés à l'article 12*bis*, §§ 3, 3*bis* ou 4, suivant la délivrance du document attestant que la demande a été introduite, à l'expiration de laquelle elle devient illimitée, pour autant que l'étranger remplisse encore les conditions de l'article 10. Dans le cas contraire, le ministre ou son délégué refuse le séjour illimité, et octroie un nouveau séjour pour une durée limitée dont le renouvellement est subordonné à la possession de ressources suffisantes pour ne pas devenir une charge pour les pouvoirs publics et d'une assurance maladie couvrant l'ensemble des risques et pour autant que l'étranger ne constitue pas un danger pour l'ordre public et/ou la sécurité nationale.

Le père et la mère visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 7°, d'un étranger reconnu réfugié au sens de l'article 48/3 ou d'un étranger bénéficiant de la protection subsidiaire doivent également prouver qu'ils disposent de moyens de subsistances stables, suffisants et réguliers tels que prévus à l'article 10, § 5.

Par dérogation à l'alinéa 3, les membres de la famille d'un étranger autorisé au séjour pour une durée limitée, auxquels l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 1°, est applicable, se voient appliquer la disposition prévue à l'alinéa 7.

Le Roi fixe la durée de validité du titre de séjour délivré à l'étranger autorisé ou admis au séjour pour une durée illimitée.

Les membres de la famille visés à l'article 10*bis*, §§ 1er à 6, obtiennent un titre de séjour dont le terme de validité est identique à celui du titre de séjour de l'étranger rejoint.

§ 2. Le titre de séjour est prorogé ou renouvelé, à la demande de l'intéressé, par l'administration communale du lieu de sa résidence, à la condition que cette demande ait été introduite avant l'expiration du titre et que le ministre ou son délégué ait prorogé l'autorisation pour une nouvelle période ou n'ait pas mis fin à l'admission au séjour.

Le Roi détermine les délais et les conditions dans lesquels le renouvellement ou la prorogation des titres de séjour doit être demandé.

§ 3. Le ministre ou son délégué peut donner l'ordre de quitter le territoire à l'étranger

illimitée à l'expiration de la période de cinq ans suivant la demande d'autorisation.

L'admission au séjour en vertu de l'article 10 est reconnue pour une durée limitée pendant la période de cinq ans suivant la délivrance du titre de séjour ou, dans les cas visés à l'article 12*bis*, §§ 3, 3*bis* ou 4, suivant la délivrance du document attestant que la demande a été introduite, à l'expiration de laquelle elle devient illimitée, pour autant que l'étranger remplisse encore les conditions de l'article 10. Dans le cas contraire, le ministre ou son délégué refuse le séjour illimité, et octroie un nouveau séjour pour une durée limitée dont le renouvellement est subordonné à la possession de ressources suffisantes pour ne pas devenir une charge pour les pouvoirs publics et d'une assurance maladie couvrant l'ensemble des risques et pour autant que l'étranger ne constitue pas un danger pour l'ordre public et/ou la sécurité nationale.

Les membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 7° ou 8° d'un étranger bénéficiant de la protection internationale doivent également prouver qu'ils disposent de moyens de subsistances stables, suffisants et réguliers tels que prévus à l'article 10, § 5.

Par dérogation à l'alinéa 3, les membres de la famille d'un étranger autorisé au séjour pour une durée limitée, auxquels l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 1°, est applicable, se voient appliquer la disposition prévue à l'alinéa 7.

Le Roi fixe la durée de validité du titre de séjour délivré à l'étranger autorisé ou admis au séjour pour une durée illimitée.

Les membres de la famille visés à l'article 10*bis*, §§ 1er à 6, obtiennent un titre de séjour dont le terme de validité est identique à celui du titre de séjour de l'étranger rejoint.

§ 2. Le titre de séjour est prorogé ou renouvelé, à la demande de l'intéressé, par l'administration communale du lieu de sa résidence, à la condition que cette demande ait été introduite avant l'expiration du titre et que le ministre ou son délégué ait prorogé l'autorisation pour une nouvelle période ou n'ait pas mis fin à l'admission au séjour.

Le Roi détermine les délais et les conditions dans lesquels le renouvellement ou la prorogation des titres de séjour doit être demandé.

§ 3. Le ministre ou son délégué peut donner l'ordre de quitter le territoire à l'étranger

autorisé à séjourner dans le Royaume pour une durée limitée, fixée par la loi ou en raison de circonstances particulières propres à l'intéressé ou en rapport avec la nature ou de la durée de ses activités en Belgique, dans un des cas suivants: 1° lorsqu'il prolonge son séjour dans le Royaume au-delà de cette durée limitée; 2° lorsqu'il ne remplit plus les conditions mises à son séjour; 3° ... Lorsque l'étranger visé à l'alinéa 1er s'est fait accompagner ou rejoindre par un membre de la famille visé à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 7°, le ministre ou son délégué prend en considération la nature et la solidité des liens familiaux de l'intéressé, la durée de son séjour sur le territoire du Royaume, l'existence d'attaches familiales, culturelles ou sociales avec son pays d'origine.	autorisé à séjourner dans le Royaume pour une durée limitée, fixée par la loi ou en raison de circonstances particulières propres à l'intéressé ou en rapport avec la nature ou de la durée de ses activités en Belgique, dans un des cas suivants: 1° lorsqu'il prolonge son séjour dans le Royaume au-delà de cette durée limitée; 2° lorsqu'il ne remplit plus les conditions mises à son séjour; 3° ... Lorsque l'étranger visé à l'alinéa 1er s'est fait accompagner ou rejoindre par un membre de la famille visé à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 8°, le ministre ou son délégué prend en considération la nature et la solidité des liens familiaux de l'intéressé, la durée de son séjour sur le territoire du Royaume, l'existence d'attaches familiales, culturelles ou sociales avec son pays d'origine.
§ 4. Le ministre ou son délégué peut prendre la même mesure à l'égard des membres de la famille visés à l'article 10bis, § 2, dans un des cas suivants: 1° il est mis fin au séjour de l'étranger rejoint sur la base du § 3; 2° l'étranger ne remplit plus les conditions mises à son séjour; 3° l'étranger et l'étranger rejoint n'entretiennent pas ou plus une vie conjugale ou familiale effective; 4° l'étranger autorisé au séjour dans le Royaume en tant que partenaire enregistré au sens de l'article 10, § 1er, 4° ou 5°, ou l'étranger qu'il a rejoint, s'est marié ou a une relation durable avec une autre personne; 5° il est établi que le mariage, le partenariat ou l'adoption ont été conclus uniquement pour lui permettre d'entrer ou de séjourner dans le Royaume. Le ministre ou son délégué peut prendre la même mesure à l'égard des membres de la famille visés à l'article 10bis, § 1er. Lors de sa décision de délivrer un ordre de quitter le territoire sur la base de l'alinéa 1er, 1° à 4°, le ministre ou son délégué prend en considération la nature et la solidité des liens familiaux de la personne et la durée de son séjour dans le Royaume, ainsi que l'existence d'attaches familiales, culturelles ou sociales avec son pays d'origine.	§ 4. Le ministre ou son délégué peut prendre la même mesure à l'égard des membres de la famille visés à l'article 10bis, § 2, dans un des cas suivants: 1° il est mis fin au séjour de l'étranger rejoint; 2° l'étranger ne remplit plus les conditions mises à son séjour; 3° l'étranger et l'étranger rejoint n'entretiennent pas ou plus une vie conjugale ou familiale effective; 4° l'étranger autorisé au séjour dans le Royaume en tant que partenaire enregistré au sens de l'article 10, § 1er, 4° ou 5°, ou l'étranger qu'il a rejoint, s'est marié ou a une relation durable avec une autre personne; 5° il est établi que le mariage, le partenariat ou l'adoption ont été conclus uniquement pour lui permettre d'entrer ou de séjourner dans le Royaume. Le ministre ou son délégué peut prendre la même mesure à l'égard des membres de la famille visés à l'article 10bis, § 1er. Lors de sa décision de délivrer un ordre de quitter le territoire sur la base de l'alinéa 1er, 1° à 4°, le ministre ou son délégué prend en considération la nature et la solidité des liens familiaux de la personne et la durée de son séjour dans le Royaume, ainsi que l'existence d'attaches familiales, culturelles ou sociales avec son pays d'origine.
§ 5. ...	§ 5. ...

§ 6. L'ordre de quitter le territoire indique qu'il a été fait application des dispositions du présent article. Le ministre ou son délégué peut procéder ou faire procéder à des contrôles en vue de la prorogation ou du renouvellement du titre de séjour, afin de vérifier si l'étranger remplit les conditions de l'article 10<i>bis</i>. Il peut à tout moment procéder ou faire procéder à des contrôles spécifiques lorsqu'il existe des présomptions fondées que le mariage, le partenariat ou l'adoption a été conclu pour permettre à la personne concernée d'entrer ou de séjourner dans le Royaume.	§ 6. L'ordre de quitter le territoire indique qu'il a été fait application des dispositions du présent article. Le ministre ou son délégué peut procéder ou faire procéder à des contrôles en vue de la prorogation ou du renouvellement du titre de séjour, afin de vérifier si l'étranger remplit les conditions de l'article 10<i>bis</i>. Il peut à tout moment procéder ou faire procéder à des contrôles spécifiques lorsqu'il existe des présomptions fondées que le mariage, le partenariat ou l'adoption a été conclu pour permettre à la personne concernée d'entrer ou de séjourner dans le Royaume.
L'article 15 actuel	Projet de loi: modification de l'article 15
Sans préjudice de dispositions plus favorables contenues dans un traité international et sauf si l'étranger qui le demande se trouve dans un des cas prévus à l'article 3, alinéa 1er, 5° à 8°, l'autorisation d'établissement doit être accordée: 1° aux membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4 à 7°, ou auxquels l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 1°, est applicable, d'un étranger autorisé à s'établir dans le Royaume, pour autant, en ce qui concerne le conjoint ou le partenaire, qu'ils vivent avec ce dernier; 2° à l'étranger qui justifie du séjour régulier et ininterrompu de cinq ans dans le Royaume. Le ministre ou son délégué peut procéder ou faire procéder à des contrôles, afin de vérifier si l'étranger remplit les conditions fixées. Il peut à tout moment procéder ou faire procéder à des contrôles spécifiques lorsqu'il existe des présomptions fondées que le mariage, le partenariat ou l'adoption a été conclu pour permettre à la personne concernée d'entrer ou de séjourner dans le Royaume.	Sans préjudice de dispositions plus favorables contenues dans un traité international et sauf si l'étranger qui le demande se trouve dans un des cas prévus à l'article 3, alinéa 1er, 5° à 8°, l'autorisation d'établissement doit être accordée: 1° aux membres de la famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4 à 8°, ou auxquels l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 1°, est applicable, d'un étranger autorisé à s'établir dans le Royaume, pour autant, en ce qui concerne le conjoint ou le partenaire, qu'ils vivent avec ce dernier; 2° à l'étranger qui justifie du séjour régulier et ininterrompu de cinq ans dans le Royaume. Le ministre ou son délégué peut procéder ou faire procéder à des contrôles, afin de vérifier si l'étranger remplit les conditions fixées. Il peut à tout moment procéder ou faire procéder à des contrôles spécifiques lorsqu'il existe des présomptions fondées que le mariage, le partenariat ou l'adoption a été conclu pour permettre à la personne concernée d'entrer ou de séjourner dans le Royaume.
Article 19	Article 19
§ 1er. L'étranger, qui est porteur d'un titre de séjour ou d'établissement belge valable et quitte le pays, dispose d'un droit de retour dans le Royaume pendant un an. L'étranger bénéficiant du statut de résident de longue durée sur la base de l'article 15<i>bis</i>, ne perd par contre son droit de retour dans le Royaume que s'il s'absente des territoires des États membres de l'Union européenne pendant douze mois consécutifs ou lorsqu'il a quitté le Royaume depuis six ans au moins.	§ 1er. L'étranger, qui est porteur d'un titre de séjour ou d'établissement belge valable et quitte le pays, dispose d'un droit de retour dans le Royaume pendant un an. L'étranger bénéficiant du statut de résident de longue durée sur la base de l'article 15<i>bis</i>, ne perd par contre son droit de retour dans le Royaume que s'il s'absente des territoires des États membres de l'Union européenne pendant douze mois consécutifs ou lorsqu'il a quitté le Royaume depuis six ans au moins.

Un étranger autorisé au séjour en application de l'article 61/27 et ayant obtenu ensuite le statut de résident de longue durée, perd son droit de retour dans le Royaume uniquement s'il quitte le territoire des Etats membres de l'Union européenne pendant vingt-quatre mois consécutifs. Cette même disposition s'applique aux membres de sa famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 6°, qui ont obtenu le statut de résident de longue durée. L'étranger visé à l'article 61/12 et qui a fait usage de son droit à la mobilité de longue durée dans un autre Etat membre, conserve son droit de retour tant que son permis belge pour chercheur est valable. Le Roi fixe, par arrêté royal délibéré en Conseil des Ministres, les conditions et les cas dans lesquels l'étranger bénéficiant du statut de résident de longue durée qui était absent des territoires des Etats membres de l'Union européenne pendant douze mois ou vingt-quatre mois consécutifs, ne perd pas son droit de retour dans le Royaume. L'étranger qui prévoit que son absence du Royaume se prolongera au-delà du terme de validité du titre de séjour peut en obtenir la prorogation ou le renouvellement anticipé. L'autorisation de rentrer dans le Royaume ne peut lui être refusée que pour raisons d'ordre public ou de sécurité nationale, ou s'il ne respecte pas les conditions mises à son séjour.	Un étranger autorisé au séjour en application de l'article 61/27 et ayant obtenu ensuite le statut de résident de longue durée, perd son droit de retour dans le Royaume uniquement s'il quitte le territoire des Etats membres de l'Union européenne pendant vingt-quatre mois consécutifs. Cette même disposition s'applique aux membres de sa famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 6°, qui ont obtenu le statut de résident de longue durée. L'étranger visé à l'article 61/12 et qui a fait usage de son droit à la mobilité de longue durée dans un autre Etat membre, conserve son droit de retour tant que son permis belge pour chercheur est valable. Le Roi fixe, par arrêté royal délibéré en Conseil des Ministres, les conditions et les cas dans lesquels l'étranger bénéficiant du statut de résident de longue durée qui était absent des territoires des Etats membres de l'Union européenne pendant douze mois ou vingt-quatre mois consécutifs, ne perd pas son droit de retour dans le Royaume. L'étranger qui prévoit que son absence du Royaume se prolongera au-delà du terme de validité du titre de séjour peut en obtenir la prorogation ou le renouvellement anticipé. L'autorisation de rentrer dans le Royaume ne peut lui être refusée que pour raisons d'ordre public ou de sécurité nationale, ou s'il ne respecte pas les conditions mises à son séjour.
§ 2. L'étranger visé au § 1er, alinéa 1er, dont l'absence du Royaume est supérieure à un an, peut, dans les conditions et les cas fixés par un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres, être autorisé à revenir dans le Royaume. L'étranger visé au § 1er, alinéas 2 et 3, qui a perdu son droit de retour, peut, dans les conditions et les cas fixés par un arrêté royal délibéré en Conseil des Ministres, recouvrer le statut de résident de longue durée.	§ 2. L'étranger visé au § 1er, alinéa 1er, dont l'absence du Royaume est supérieure à un an, peut, dans les conditions et les cas fixés par un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres, être autorisé à revenir dans le Royaume. L'étranger visé au § 1er, alinéas 2 et 3, qui a perdu son droit de retour, peut, dans les conditions et les cas fixés par un arrêté royal délibéré en Conseil des Ministres, recouvrer le statut de résident de longue durée.
§ 3. Le Roi règle les conditions de validité et de renouvellement des titres de séjour et d'établissement ou du permis de séjour de résident de longue durée - UE de l'étranger qui, après s'être absenté, revient dans le Royaume.	§ 3. Le Roi règle les conditions de validité et de renouvellement des titres de séjour et d'établissement ou du permis de séjour de résident de longue durée - UE de l'étranger qui, après s'être absenté, revient dans le Royaume.
§ 4. Même si la durée de validité du titre de séjour délivré en Belgique est expirée, le ministre ou son délégué est tenu de reprendre en charge: 1° l'étranger qui est porteur d'un permis de séjour de résident de longue durée - UE belge et	§ 4. Même si la durée de validité du titre de séjour délivré en Belgique est expirée, le ministre ou son délégué est tenu de reprendre en charge: 1° l'étranger qui est porteur d'un permis de séjour de résident de longue durée - UE belge et

qui fait l'objet d'une décision d'éloignement prise par l'autorité compétente d'un autre Etat membre de l'Union européenne, suite à un refus de prorogation ou suite à un retrait du titre de séjour délivré par cet autre Etat membre sur la base de la Directive 2003/109/CE précitée du Conseil de l'Union européenne, pour des raisons d'ordre public ou de sécurité nationale, lorsque les conditions mises à son séjour ne sont plus remplies ou lorsqu'il séjourne de manière illégale dans l'Etat concerné, ainsi que les membres de sa famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 7°, sous réserve de l'application du § 1er, alinéa 2;

2° l'étranger qui bénéficie de la protection internationale dans le Royaume, qui a obtenu le statut de résident de longue durée dans un autre Etat membre de l'Union européenne, et qui fait l'objet d'une décision d'éloignement prise par l'autorité compétente de cet Etat membre, en raison d'une menace réelle, actuelle et suffisamment grave pour l'ordre public ou la sécurité nationale, ainsi que les membres de sa famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 7°;

3° l'étranger autorisé au séjour en application de l'article 61/27 qui fait l'objet d'une décision d'éloignement prise par l'autorité compétente d'un autre Etat membre de l'Union européenne à la suite du refus de sa demande de séjour sur la base des dispositions de la Directive 2009/50/CE du Conseil du 25 mai 2009 établissant les conditions d'entrée et de séjour des ressortissants de pays tiers aux fins d'un emploi hautement qualifié, ainsi que les membres de sa famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 6°.

§ 5. Lorsque le ressortissant d'un pays tiers, qui fait usage du droit à la mobilité, ne remplit pas ou plus les conditions de la mobilité dans le deuxième Etat membre ou lorsque l'autorisation délivrée par le ministre ou son délégué, a expiré ou qu'il y a été mis fin ou qu'elle a été retirée au cours de la période de mobilité dans le deuxième Etat membre, le ministre ou son délégué autorise à nouveau l'entrée du ressortissant de pays tiers dans le Royaume, sans formalités et immédiatement, à la demande du deuxième Etat membre.

Le Roi peut fixer:

1° les cas dans lesquels un document est délivré au ressortissant d'un pays tiers;

qui fait l'objet d'une décision d'éloignement prise par l'autorité compétente d'un autre Etat membre de l'Union européenne, suite à un refus de prorogation ou suite à un retrait du titre de séjour délivré par cet autre Etat membre sur la base de la Directive 2003/109/CE précitée du Conseil de l'Union européenne, pour des raisons d'ordre public ou de sécurité nationale, lorsque les conditions mises à son séjour ne sont plus remplies ou lorsqu'il séjourne de manière illégale dans l'Etat concerné, **ainsi que les membres de sa famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 8°**, sous réserve de l'application du § 1er, alinéa 2;

2° l'étranger qui bénéficie de la protection internationale dans le Royaume, qui a obtenu le statut de résident de longue durée dans un autre Etat membre de l'Union européenne, et qui fait l'objet d'une décision d'éloignement prise par l'autorité compétente de cet Etat membre, en raison d'une menace réelle, actuelle et suffisamment grave pour l'ordre public ou la sécurité nationale, **ainsi que les membres de sa famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 8°**;

3° l'étranger autorisé au séjour en application de l'article 61/27 qui fait l'objet d'une décision d'éloignement prise par l'autorité compétente d'un autre Etat membre de l'Union européenne à la suite du refus de sa demande de séjour sur la base des dispositions de la Directive 2009/50/CE du Conseil du 25 mai 2009 établissant les conditions d'entrée et de séjour des ressortissants de pays tiers aux fins d'un emploi hautement qualifié, ainsi que les membres de sa famille visés à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4° à 6°.

§ 5. Lorsque le ressortissant d'un pays tiers, qui fait usage du droit à la mobilité, ne remplit pas ou plus les conditions de la mobilité dans le deuxième Etat membre ou lorsque l'autorisation délivrée par le ministre ou son délégué, a expiré ou qu'il y a été mis fin ou qu'elle a été retirée au cours de la période de mobilité dans le deuxième Etat membre, le ministre ou son délégué autorise à nouveau l'entrée du ressortissant de pays tiers dans le Royaume, sans formalités et immédiatement, à la demande du deuxième Etat membre.

Le Roi peut fixer:

1° les cas dans lesquels un document est délivré au ressortissant d'un pays tiers;

2° le document qui est délivré, le cas échéant.	2° le document qui est délivré, le cas échéant.
Article 40bis	Article 40bis
§ 1er. Sans préjudice de dispositions plus favorables contenues dans les lois ou les règlements européens dont les membres de famille du citoyen de l'Union pourraient se prévaloir, les dispositions ci-après leur sont applicables.	§ 1er. Sans préjudice de dispositions plus favorables contenues dans les lois ou les règlements européens dont les membres de famille du citoyen de l'Union pourraient se prévaloir, les dispositions ci-après leur sont applicables.
§ 2. Sont considérés comme membres de famille du citoyen de l'Union: 1° le conjoint ou l'étranger avec lequel il est lié par un partenariat enregistré considéré comme équivalent à un mariage en Belgique, qui l'accompagne ou le rejoint;	§ 2. Sont considérés comme membres de famille du citoyen de l'Union: 1° le conjoint ou l'étranger avec lequel il est lié par un partenariat enregistré considéré comme équivalent à un mariage en Belgique, qui l'accompagne ou le rejoint;
2° le partenaire auquel le citoyen de l'Union est lié par un partenariat enregistré conformément à une loi, et qui l'accompagne ou le rejoint. Les partenaires doivent répondre aux conditions suivantes: a) prouver qu'ils entretiennent une relation de partenariat durable et stable dûment établie. Le caractère durable et stable de cette relation est démontré: - si les partenaires prouvent qu'ils ont cohabité en Belgique ou dans un autre pays de manière ininterrompue pendant au moins un an avant la demande; - ou bien si les partenaires prouvent qu'ils se connaissent depuis au moins deux ans précédant la demande et qu'ils fournissent la preuve qu'ils ont entretenu des contacts réguliers par téléphone, par courrier ordinaire ou électronique, et qu'ils se sont rencontrés trois fois durant les deux années précédant la demande et que ces rencontres comportent au total 45 jours ou davantage; - ou bien si les partenaires ont un enfant commun; b) venir vivre ensemble; c) être tous les deux âgés de plus de vingt et un ans. L'âge minimum des partenaires est ramené à dix-huit ans lorsqu'ils apportent la preuve d'une cohabitation d'au moins un an avant l'arrivée de l'étranger rejoint dans le Royaume; d) être célibataires et ne pas avoir une relation de partenariat durable et stable avec une autre personne; e) ne pas être une des personnes visées aux articles 161 à 163 du Code civil;	2° le partenaire auquel le citoyen de l'Union est lié par un partenariat enregistré conformément à une loi, et qui l'accompagne ou le rejoint. Les partenaires doivent répondre aux conditions suivantes: a) prouver qu'ils entretiennent une relation de partenariat durable et stable dûment établie. Le caractère durable et stable de cette relation est démontré: - si les partenaires prouvent qu'ils ont cohabité en Belgique ou dans un autre pays de manière ininterrompue pendant au moins un an avant la demande; - ou bien si les partenaires prouvent qu'ils se connaissent depuis au moins deux ans précédant la demande et qu'ils fournissent la preuve qu'ils ont entretenu des contacts réguliers par téléphone, par courrier ordinaire ou électronique, et qu'ils se sont rencontrés trois fois durant les deux années précédant la demande et que ces rencontres comportent au total 45 jours ou davantage; - ou bien si les partenaires ont un enfant commun; b) venir vivre ensemble; c) être tous les deux âgés de plus de vingt et un ans. L'âge minimum des partenaires est ramené à dix-huit ans lorsqu'ils apportent la preuve d'une cohabitation d'au moins un an avant l'arrivée de l'étranger rejoint dans le Royaume; d) être célibataires et ne pas avoir une relation de partenariat durable et stable avec une autre personne; e) ne pas être une des personnes visées aux articles 161 à 163 du Code civil;

f) n'avoir fait ni l'un ni l'autre l'objet d'une décision définitive de refus de célébration du mariage sur la base de l'article 167 du Code civil.

3° les descendants et les descendants de son conjoint ou partenaire visé au 1° ou 2°, âgés de moins de vingt et un ans ou qui sont à leur charge, qui les accompagnent ou les rejoignent, pour autant que l'étranger rejoint, son conjoint ou le partenaire enregistré visé en ait le droit de garde et, en cas de garde partagée, à la condition que l'autre titulaire du droit de garde ait donné son accord;

4° les ascendants et les ascendants de son conjoint ou partenaire visé au 1° ou 2°, qui sont à leur charge, qui les accompagnent ou les rejoignent;

5° le père ou la mère d'un citoyen de l'Union européenne mineur d'âge visé à l'article 40, § 4, alinéa 1er, 2° pour autant que ce dernier soit à sa charge et qu'il en ait effectivement la garde.

Le Roi fixe, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, les cas dans lesquels un partenariat enregistré sur la base d'une loi étrangère doit être considéré comme équivalent à un mariage en Belgique.

§ 3. Les membres de famille visés au § 2 qui sont citoyens de l'Union ont le droit d'accompagner ou de rejoindre le citoyen de l'Union visé à l'article 40, § 3, pour autant qu'ils remplissent la condition énoncée à l'article 41, alinéa 1er. Les membres de famille qui ne sont pas citoyens de l'Union doivent remplir la condition fixée à l'article 41, alinéa 2.

§ 4. Les membres de famille visés au § 2 qui sont citoyens de l'Union ont le droit d'accompagner ou de rejoindre le citoyen de l'Union visé à l'article 40, § 4, alinéa 1er, 1° et 2°, pour une période de plus de trois mois pour autant qu'ils remplissent la condition fixée à l'article 41, alinéa 1er. Les membres de famille qui ne sont pas citoyens de l'Union doivent remplir la condition fixée à l'article 41, alinéa 2.

f) n'avoir fait ni l'un ni l'autre l'objet d'une décision définitive de refus de célébration du mariage sur la base de l'article 167 du Code civil.

3° les descendants directs ainsi que ceux du conjoint ou du partenaire visé au 1° ou 2°, âgés de moins de vingt et un ans ou qui sont à leur charge dans le pays d'origine ou de provenance, qui les accompagnent ou les rejoignent, pour autant que l'étranger rejoint, son conjoint ou le partenaire enregistré visé en ait le droit de garde et, en cas de garde partagée, à la condition que l'autre titulaire du droit de garde ait donné son accord;

4° les ascendants directs ainsi que ceux du conjoint ou du partenaire visé au 1° ou 2°, qui sont à leur charge dans le pays d'origine ou de provenance et qui les accompagnent ou les rejoignent;

5° les ascendants directs au premier degré qui exercent l'autorité parentale y compris le droit de garde sur un citoyen de l'Union mineur visé à l'article 40, §4, alinéa 1er, 2°, dans la mesure où ils accompagnent le citoyen de l'Union mineur sur le territoire belge et s'en occupent effectivement.

Le Roi fixe, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, les cas dans lesquels un partenariat enregistré sur la base d'une loi étrangère doit être considéré comme équivalent à un mariage en Belgique.

§ 3. Les membres de famille visés au § 2 qui sont citoyens de l'Union ont le droit d'accompagner ou de rejoindre le citoyen de l'Union visé à l'article 40, § 3, pour autant qu'ils remplissent la condition énoncée à l'article 41, alinéa 1er. Les membres de famille qui ne sont pas citoyens de l'Union doivent remplir la condition fixée à l'article 41, alinéa 2.

§ 4. Les membres de la famille visés au § 2 ont le droit d'accompagner ou de rejoindre le citoyen de l'Union visé à l'article 40, § 4, alinéa 1er, 1° et 2°, pour une période de plus de trois mois, pour autant qu'ils remplissent, selon le cas, les conditions visées à l'article 41, §§ 1er ou 2.

Le citoyen de l'Union visé à l'article 40, § 4, alinéa 1er, 2°, doit également apporter la preuve qu'il dispose de ressources suffisantes afin que les membres de sa famille visés au § 2 ne deviennent pas une charge pour le système d'aide sociale du Royaume au cours de leur séjour, et d'une assurance maladie couvrant l'ensemble des risques pour les membres de sa famille dans le Royaume. Dans le cadre de l'évaluation des ressources, il est tenu compte de la situation personnelle du citoyen de l'Union, qui englobe notamment la nature et la régularité de ses revenus et le nombre de membres de la famille qui sont à sa charge.

Le citoyen de l'Union visé à l'article 40, § 4, alinéa 1er, 3°, peut être accompagné ou rejoint uniquement par les membres de famille visés aux § 2, alinéa 1er, 1° et 2°, ainsi que par ses enfants ou par les enfants des membres de la famille visés aux 1° et 2°, qui sont à sa charge, pour autant qu'ils satisfassent, selon le cas, à la condition de l'article 41, alinéa 1er ou 2.

Le membre de la famille visé au § 2, alinéa 1er, 5°, doit apporter la preuve qu'il dispose de ressources suffisantes pour subvenir à ses propres besoins ainsi qu'à ceux de son enfant, citoyen de l'Union, pour ne pas devenir une charge pour le système d'aide sociale du Royaume et d'une assurance maladie couvrant l'ensemble des risques en Belgique. Dans le cadre de l'évaluation des ressources, il est tenu compte notamment de leur nature et de leur régularité.

Le citoyen de l'Union visé à l'article 40, § 4, alinéa 1er, 2° et 3°, doit également apporter la preuve qu'il dispose de ressources suffisantes afin que les membres de sa famille visés au § 2 ne deviennent pas une charge pour le système d'aide sociale du Royaume au cours de leur séjour, et d'une assurance maladie couvrant l'ensemble des risques pour les membres de sa famille dans le Royaume. Dans le cadre de l'évaluation des ressources, il est tenu compte de la situation personnelle du citoyen de l'Union, qui englobe notamment la nature et la régularité de ses revenus et le nombre de membres de la famille qui sont à sa charge.

Le citoyen de l'Union visé à l'article 40, § 4, alinéa 1er, 3°, ne peut être accompagné ou rejoint que par les membres de la famille visés au § 2, alinéa 1er, 1° et 2°, ainsi que par ses enfants ou par les enfants de son conjoint ou partenaire pour autant que l'étranger rejoint, son conjoint ou son partenaire dispose de l'autorité parentale, y compris le droit de garde, et que les enfants sont à sa charge, à celle de son conjoint ou de son partenaire et pour autant qu'ils remplissent, le cas échéant, les conditions visées à l'article 41, §§ 1er ou 2.

Le membre de la famille visé au § 2, alinéa 1er, 5°, pour autant que le citoyen de l'Union mineur ne dispose pas encore d'un droit de séjour permanent tel que visé à l'article 42quinquies, §1er, doit apporter la preuve qu'il dispose de moyens de ressources suffisantes pour subvenir à ses propres besoins et à ceux de son enfant, citoyen de l'Union, afin de ne pas devenir une charge pour le système d'aide sociale du Royaume, et d'une assurance maladie couvrant tous les risques en Belgique. Dans le cadre de l'évaluation des ressources, il est tenu compte notamment de leur nature et de leur régularité.

Article 40ter	Article 40ter
§ 1 ^{er} . Les membres de la famille visés à l'article 40bis, § 2, d'un Belge qui a exercé son droit à la libre circulation, conformément au Traité sur l'Union européenne et au Traité sur le fonctionnement de l'Union européenne, sont soumis aux mêmes dispositions que les membres de la famille d'un citoyen de l'Union.	§ 1er. Est considéré comme un Belge ayant fait usage de son droit de libre circulation et de séjour: le Belge qui, après avoir séjourné effectivement dans un autre État membre de l'Union européenne conformément à l'article 21 du Traité sur le fonctionnement de l'Union européenne, revient s'établir sur le territoire du Royaume.

	Les membres de la famille visés à l'article 40bis § 2 et les autres membres de la famille visés à l'article 47/2 d'un Belge qui a exercé son droit de libre circulation et de séjour sont soumis aux mêmes dispositions que les membres de la famille d'un citoyen de l'Union visés au chapitre Ier ou au chapitre Ibis, pour autant que les conditions suivantes soient remplies: 1° la vie familiale s'est développée ou consolidée pendant le séjour effectif du ressortissant belge dans un autre État membre de l'Union européenne; et 2° les membres de la famille rejoignent ou accompagnent le Belge sur le territoire du Royaume; et 3° la vie familiale n'a pas pris fin avant l'entrée du membre de la famille sur le territoire du Royaume ou avant l'introduction de la demande d'octroi d'un droit de séjour en vertu du présent article.
§ 2. Les membres de la famille suivants d'un Belge qui n'a pas fait usage de son droit de circuler et de séjourner librement sur le territoire des Etats membres, conformément au Traité sur l'Union européenne et au Traité sur le fonctionnement de l'Union européenne, sont soumis aux dispositions du présent chapitre: 1° les membres de la famille visés à l'article 40bis, § 2, alinéa 1er, 1° à 3°, pour autant qu'ils accompagnent ou qu'ils rejoignent le Belge ouvrant le droit au regroupement familial; 2° les membres de la famille visés à l'article 40bis, § 2, alinéa 1er, 4°, pour autant qu'il s'agit des père et mère d'un Belge mineur d'âge et qu'ils établissent leur identité au moyen d'un document d'identité en cours de validité et qu'ils accompagnent ou qu'ils rejoignent le Belge ouvrant le droit au regroupement familial.	§ 2. Les dispositions de ce chapitre s'appliquent aux membres de la famille suivants d'un Belge qui n'a pas exercé son droit de libre circulation et de séjour conformément à l'article 21 du Traité sur le fonctionnement de l'Union européenne ou qui ne remplissent pas les conditions prévues au paragraphe 1er: 1° les membres de la famille visés à l'article 40bis, § 2, alinéa 1er, 1° à 2°, pour autant qu'ils accompagnent ou qu'ils rejoignent le Belge ouvrant le droit au regroupement familial; 2° les descendants directs du Belge ou de son conjoint ou du partenaire enregistré tel que visé à l'alinéa 1er, 1°, âgés de moins de dix-huit ans ou qui sont à leur charge dans le pays de provenance ou d'origine, pour autant qu'ils accompagnent ou qu'ils rejoignent le Belge ouvrant le droit au regroupement familial. Le descendant direct qui n'a pas encore atteint l'âge de dix-huit ans doit prouver que le Belge ou son conjoint ou partenaire enregistré, exerce l'autorité parentale sur lui, y compris le droit de garde. Si l'autorité parentale est partagée, il doit également prouver que l'autre titulaire de l'autorité parentale a donné son accord. Lorsque le Belge, son conjoint ou le partenaire enregistré ne peut apporter la

Les membres de la famille visés à l'alinéa 1er, 1°, doivent apporter la preuve que le Belge:

1° dispose de moyens de subsistance stables, suffisants et réguliers. Cette condition est réputée remplie lorsque les moyens de subsistance sont au moins équivalents à cent vingt pour cent du montant visé à l'article 14, § 1er, 3°, de la loi du 26 mai 2002 concernant le droit à l'intégration sociale et tel qu'indexé selon l'article 15 de ladite loi. Pour l'évaluation des moyens de subsistance, il est tenu compte de leur nature et de leur régularité. Par contre, il n'est pas tenu compte des moyens provenant du revenu d'intégration sociale, de l'aide sociale financière, des allocations familiales de base et suppléments, des allocations d'insertion professionnelle et de l'allocation de transition. Il n'est tenu compte de l'allocation de chômage que si le Belge prouve qu'il cherche activement du travail.

Cette condition n'est pas d'application si le Belge se fait accompagner ou rejoindre uniquement par les membres de sa famille visés à l'article 40bis, § 2, alinéa 1er, 3°, qui sont mineurs d'âge.

2° dispose d'un logement suffisant lui permettant d'héberger le ou les membres de sa famille qui l'accompagnent ou le rejoignent et qui remplit les conditions posées à un bien immeuble donné en location à titre de résidence principale comme prévu à l'article 2 du Livre III, Titre VIII, Chapitre II, Section 2 du Code civil. Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des

preuve de l'autorité parentale par des documents officiels conformément à l'article 35 de la loi du 16 juillet 2004 portant le Code de droit international privé ou aux conventions internationales portant sur la même matière, le ministre ou son délégué tient compte d'autres preuves valables produites à cet égard;

3° les ascendants directs au premier degré qui exercent l'autorité parentale, y compris le droit de garde, sur un Belge mineur, pour autant qu'ils accompagnent ou rejoignent le Belge mineur sur le territoire et s'en occupent effectivement et à condition qu'ils prouvent leur identité au moyen d'un document d'identité valable.

Les membres de la famille visés à l'alinéa 1er, 1° et 2°, doivent prouver que le Belge:

1° dispose de moyens de subsistance stables, suffisants et réguliers. Cette condition est réputée remplie lorsque les moyens de subsistance sont au moins équivalents à cent vingt pour cent du montant visé à l'article 14, § 1er, 3°, de la loi du 26 mai 2002 concernant le droit à l'intégration sociale et tel qu'indexé selon l'article 15 de ladite loi. Pour l'évaluation des moyens de subsistance, il est tenu compte de leur nature et de leur régularité. Par contre, il n'est pas tenu compte des moyens provenant du revenu d'intégration sociale, de l'aide sociale financière, des allocations familiales de base et suppléments, des allocations d'insertion professionnelle et de l'allocation de transition. Il n'est tenu compte de l'allocation de chômage que si le Belge prouve qu'il cherche activement du travail.

La condition relative aux moyens de subsistance n'est pas d'application si le Belge se fait accompagner ou rejoindre uniquement par les membres de sa famille visés à l'alinéa 1er, 2°, qui sont mineurs d'âge.

2° dispose d'un logement suffisant lui permettant d'héberger le ou les membres de sa famille qui l'accompagnent ou le rejoignent et qui remplit les conditions posées à un bien immeuble donné en location à titre de résidence principale comme prévu à l'article 2 du Livre III, Titre VIII, Chapitre II, Section 2 du Code civil. Le Roi détermine, par arrêté délibéré

ministres, la manière dont le Belge apporte la preuve que le bien immeuble remplit les conditions requises. 3° dispose d'une assurance maladie couvrant les risques en Belgique pour lui-même et les membres de sa famille. Lorsqu'un certificat de non-empêchement à mariage a été délivré, il ne sera pas procédé à une nouvelle enquête à l'occasion de l'examen d'une demande de regroupement familial fondée sur le mariage célébré suite à la délivrance de ce certificat, sauf si de nouveaux éléments se présentent. En ce qui concerne les personnes visées à l'article 40bis, § 2, alinéa 1er, 1° et 2°, les conjoints ou partenaires doivent tous deux être âgés de plus de vingt et un ans. Toutefois, cet âge minimum est ramené à dix-huit ans lorsque le lien conjugal ou le partenariat enregistré considéré comme équivalent à un mariage est préexistant à l'introduction de la demande de regroupement familial ou lorsque, dans le cas d'un partenariat enregistré conformément à une loi, ils apportent la preuve d'une cohabitation d'au moins un an avant l'introduction de la demande de regroupement familial.	en Conseil des ministres, la manière dont le Belge apporte la preuve que le bien immeuble remplit les conditions requises. 3° dispose d'une assurance maladie couvrant les risques en Belgique pour lui-même et les membres de sa famille. Lorsqu'un certificat de non-empêchement à mariage a été délivré, il ne sera pas procédé à une nouvelle enquête à l'occasion de l'examen d'une demande de regroupement familial fondée sur le mariage célébré suite à la délivrance de ce certificat, sauf si de nouveaux éléments se présentent. En ce qui concerne les personnes visées à l'article 40bis, § 2, alinéa 1er, 1° et 2°, les conjoints ou partenaires doivent tous deux être âgés de plus de vingt et un ans. Toutefois, cet âge minimum est ramené à dix-huit ans lorsque le lien conjugal ou le partenariat enregistré considéré comme équivalent à un mariage est préexistant à l'introduction de la demande de regroupement familial ou lorsque, dans le cas d'un partenariat enregistré conformément à une loi, ils apportent la preuve d'une cohabitation d'au moins un an avant l'introduction de la demande de regroupement familial.
	§ 3. Lorsque le ministre ou son délégué envisage de prendre une décision de refus de séjour d'un membre de la famille visé au § 2, alinéa 1er, 3°, qui ne démontre pas qu'il s'occupe effectivement du mineur belge qu'il accompagne, il tient compte de la nature et de solidité des liens familiaux et de la relation de dépendance existant entre le membre de la famille et le Belge mineur, ainsi que des conséquences qu'une éventuelle décision de refus de séjour aurait sur le droit de libre circulation et de séjour du Belge mineur. Lors de l'évaluation de l'existence d'une relation de dépendance telle que visée à l'alinéa 1er, il est tenu compte de tous les documents présentés et des circonstances pertinentes.
Sans préjudice des articles 42ter et 42quater, il peut également être mis fin au séjour du membre de la famille d'un Belge lorsque les	§ 4. Sans préjudice des articles 42ter et 42quater, il peut également être mis fin au droit de séjour du membre de la famille visé au § 2, dans les cinq ans qui suivent la reconnaissance

conditions prévues à l'alinéa 2 ne sont plus remplies.

de leur droit de séjour en tant que membre de la famille d'un citoyen belge, lorsque les conditions prévues aux paragraphes précédents ne sont plus remplies.

Lorsque le ministre ou son délégué envisage de prendre une décision de fin de séjour d'un membre de la famille visé au § 2, alinéa 1er, il tient compte de la nature et de solidité des liens familiaux et de la relation de dépendance existant entre le membre de la famille et le Belge mineur, ainsi que des conséquences qu'une éventuelle décision de mettre fin au séjour aurait sur le droit de libre circulation et de séjour du Belge mineur.

Article 42ter	Article 42ter
§ 1er. À moins que les membres de famille d'un citoyen de l'Union qui sont eux-mêmes citoyens de l'Union, bénéficient eux-mêmes d'un droit de séjour tel que visé à l'article 40, § 4, ou satisfassent à nouveau aux conditions visées à l'article 40bis, § 2, le ministre ou son délégué peut mettre fin à leur droit de séjour dans les cinq années suivant la reconnaissance de leur droit de séjour en tant que membre de la famille du citoyen de l'Union, dans les cas suivants: 1° il est mis fin au droit de séjour du citoyen de l'Union qu'ils ont accompagné ou rejoint; 2° le citoyen de l'Union qu'ils ont accompagné ou rejoint quitte le Royaume; 3° le citoyen de l'Union qu'ils ont accompagné ou rejoint décède; 4° le mariage avec le citoyen de l'Union qu'ils ont accompagné ou rejoint est dissous ou annulé, il est mis fin au partenariat enregistré visé à l'article 40bis, § 2, alinéa 1er, 1° ou 2°, ou il n'y a plus d'installation commune; 5° les membres de la famille d'un citoyen de l'Union visé à l'article 40, § 4, alinéa 1er, 2° ou 3°, constituent une charge déraisonnable pour le système d'aide sociale du Royaume; 6° le ministre ou son délégué retire au citoyen de l'Union accompagné ou rejoint son séjour conformément à l'article 44.	§ 1er. À moins que les membres de famille d'un citoyen de l'Union qui sont eux-mêmes citoyens de l'Union, bénéficient eux-mêmes d'un droit de séjour tel que visé à l'article 40, § 4, ou satisfassent à nouveau aux conditions visées à l'article 40bis, § 2, le ministre ou son délégué peut mettre fin à leur droit de séjour dans les cinq années suivant la reconnaissance de leur droit de séjour en tant que membre de la famille du citoyen de l'Union, dans les cas suivants: 1° il est mis fin au droit de séjour du citoyen de l'Union qu'ils ont accompagné ou rejoint; 2° le citoyen de l'Union qu'ils ont accompagné ou rejoint quitte le Royaume; 3° le citoyen de l'Union qu'ils ont accompagné ou rejoint décède; 4° le mariage avec le citoyen de l'Union qu'ils ont accompagné ou rejoint est dissous ou annulé, il est mis fin au partenariat enregistré visé à l'article 40bis, § 2, alinéa 1er, 1° ou 2°, ou il n'y a plus d'installation commune; 5° les membres de la famille d'un citoyen de l'Union visé à l'article 40, § 4, alinéa 1er, 2° ou 3°, constituent une charge déraisonnable pour le système d'aide sociale du Royaume; 6° le ministre ou son délégué retire au citoyen de l'Union accompagné ou rejoint son séjour conformément à l'article 44; 7° l'ascendant direct au premier degré tel que visé à l'article 40bis, §2, alinéa 1er, 5°, ne s'occupe plus effectivement du citoyen de l'Union mineur; 8° le citoyen de l'Union tel que visé à l'article 40, § 4, alinéa 1er, 2° ou 3°, ne dispose plus de ressources suffisantes et/ou d'une assurance

Pour l'application de l'alinéa 1er, 5°, afin de déterminer si les membres de la famille d'un citoyen de l'Union constituent une charge déraisonnable pour le système d'aide sociale du Royaume, il est tenu compte du caractère temporaire ou non de leurs difficultés, de la durée de leur séjour dans le Royaume, de leur situation personnelle et du montant de l'aide qui leur est accordée. Lors de la décision de mettre fin au séjour, le ministre ou son délégué tient compte de la durée du séjour de l'intéressé dans le Royaume, de son âge, de son état de santé, de sa situation familiale et économique, de son intégration sociale et culturelle dans le Royaume et de l'intensité de ses liens avec son pays d'origine.	maladie telles que visées à l'article 40bis, § 4, alinéa 2 ou 3. Pour l'application de l'alinéa 1er, 5°, afin de déterminer si les membres de la famille d'un citoyen de l'Union constituent une charge déraisonnable pour le système d'aide sociale du Royaume, il est tenu compte du caractère temporaire ou non de leurs difficultés, de la durée de leur séjour dans le Royaume, de leur situation personnelle et du montant de l'aide qui leur est accordée. Lors de la décision de mettre fin au séjour, le ministre ou son délégué tient compte de la durée du séjour de l'intéressé dans le Royaume, de son âge, de son état de santé, de sa situation familiale et économique, de son intégration sociale et culturelle dans le Royaume et de l'intensité de ses liens avec son pays d'origine.
§ 2. Les cas visés au § 1er, alinéa 1er, 2° et 3°, ne sont pas applicables aux enfants du citoyen de l'Union qui séjournent dans le Royaume et sont inscrits dans un établissement d'enseignement ni au parent qui a la tutelle effective des enfants jusqu'à la fin de leurs études.	§ 2. Les cas visés au § 1er, alinéa 1er, 2° et 3°, ne sont pas applicables aux enfants du citoyen de l'Union qui séjournent dans le Royaume et sont inscrits dans un établissement d'enseignement ni au parent qui a la tutelle effective des enfants jusqu'à la fin de leurs études.
§ 3. Le ministre ou son délégué peut si nécessaire vérifier si les conditions de l'exercice du droit de séjour sont respectées.	§ 3. Le ministre ou son délégué peut si nécessaire vérifier si les conditions de l'exercice du droit de séjour sont respectées.
<i>Article 42quater</i>	<i>Article 42quater</i>
§ 1er. Dans les cas suivants, le ministre ou son délégué peut mettre fin, dans les cinq années suivant la reconnaissance de leur droit de séjour, au droit de séjour des membres de famille d'un citoyen de l'Union qui ne sont pas eux-mêmes citoyens de l'Union et qui séjournent en tant que membres de la famille du citoyen de l'Union: 1° il est mis fin au droit de séjour du citoyen de l'Union qu'ils ont accompagné ou rejoint; 2° le citoyen de l'Union qu'ils ont accompagné ou rejoint quitte le Royaume; 3° le citoyen de l'Union qu'ils ont accompagné ou rejoint décède; 4° le mariage avec le citoyen de l'Union qu'ils ont accompagné ou rejoint est dissous, il est mis fin au partenariat enregistré visé à l'article 40bis, § 2, alinéa 1er, 1° ou 2°, ou il n'y a plus d'installation commune; 5° les membres de la famille d'un citoyen de l'Union visé à l'article 40, § 4, alinéa 1er, 2° ou 3°, constituent une charge déraisonnable pour le système d'assistance sociale du Royaume;	§ 1er. Dans les cas suivants, le ministre ou son délégué peut mettre fin, dans les cinq années suivant la reconnaissance de leur droit de séjour, au droit de séjour des membres de famille d'un citoyen de l'Union qui ne sont pas eux-mêmes citoyens de l'Union et qui séjournent en tant que membres de la famille du citoyen de l'Union: 1° il est mis fin au droit de séjour du citoyen de l'Union qu'ils ont accompagné ou rejoint; 2° le citoyen de l'Union qu'ils ont accompagné ou rejoint quitte le Royaume; 3° le citoyen de l'Union qu'ils ont accompagné ou rejoint décède; 4° le mariage avec le citoyen de l'Union qu'ils ont accompagné ou rejoint est dissous, il est mis fin au partenariat enregistré visé à l'article 40bis, § 2, alinéa 1er, 1° ou 2°, ou il n'y a plus d'installation commune; 5° les membres de la famille d'un citoyen de l'Union visé à l'article 40, § 4, alinéa 1er, 2° ou 3°, constituent une charge déraisonnable pour le système d'assistance sociale du Royaume;

6° le ministre ou son délégué retire au citoyen de l'Union accompagné ou rejoint son séjour conformément à l'article 44.

Pour l'application de l'alinéa 1er, 5°, afin de déterminer si les membres de famille d'un citoyen de l'Union, constituent une charge déraisonnable pour le système d'aide sociale du Royaume, il est tenu compte du caractère temporaire ou non de leurs difficultés, de la durée de son séjour dans le Royaume, de leur situation personnelle et du montant de l'aide qui leur est accordée.

Lors de sa décision de mettre fin au séjour, le ministre ou son délégué tient compte de la durée du séjour de l'intéressé dans le Royaume, de son âge, de son état de santé, de sa situation familiale et économique, de son intégration sociale et culturelle dans le Royaume et de l'intensité de ses liens avec son pays d'origine.

§ 2. Les cas visés au § 1er, alinéa 1er, 2° et 3°, ne sont pas applicables aux enfants du citoyen de l'Union qui séjournent dans le Royaume et sont inscrits dans un établissement d'enseignement ni au parent qui a la garde des enfants jusqu'à la fin de leurs études.

§ 3. Le cas visé au § 1er, alinéa 1er, 3°, n'est pas applicable aux membres de famille qui ont séjourné au moins un an dans le Royaume, pour autant qu'ils prouvent qu'ils sont travailleurs salariés ou non salariés en Belgique, ou qu'ils disposent pour eux-mêmes et pour leurs membres de famille de ressources suffisantes telles que fixées à l'article 40, § 4, alinéa 2, afin de ne pas devenir une charge pour le système d'assistance sociale, et d'une assurance maladie couvrant l'ensemble des risques en Belgique, ou qu'ils sont membres d'une famille déjà constituée dans le Royaume d'une personne répondant à ces conditions.

§ 4. Sans préjudice du § 5, le cas visé au § 1er, alinéa 1er, 4°, n'est pas applicable:
1° lorsque le mariage, le partenariat enregistré ou l'installation commune a duré, au début de la

6° le ministre ou son délégué retire au citoyen de l'Union accompagné ou rejoint son séjour conformément à l'article 44.

7° l'ascendant direct au premier degré tel que visé à l'article 40bis, §2, alinéa 1er, 5°, ne s'occupe plus effectivement du citoyen de l'Union mineur;

8° le citoyen de l'Union tel que visé à l'article 40, § 4, alinéa 1er, 2° ou 3°, ne dispose plus de ressources suffisantes et/ou d'une assurance maladie telles que visées à l'article 40bis, § 4, alinéas 2 ou 3.

Pour l'application de l'alinéa 1er, 5°, afin de déterminer si les membres de famille d'un citoyen de l'Union, constituent une charge déraisonnable pour le système d'aide sociale du Royaume, il est tenu compte du caractère temporaire ou non de leurs difficultés, de la durée de son séjour dans le Royaume, de leur situation personnelle et du montant de l'aide qui leur est accordée.

Lors de sa décision de mettre fin au séjour, le ministre ou son délégué tient compte de la durée du séjour de l'intéressé dans le Royaume, de son âge, de son état de santé, de sa situation familiale et économique, de son intégration sociale et culturelle dans le Royaume et de l'intensité de ses liens avec son pays d'origine.

§ 2. Les cas visés au § 1er, alinéa 1er, 2° et 3°, ne sont pas applicables aux enfants du citoyen de l'Union qui séjournent dans le Royaume et sont inscrits dans un établissement d'enseignement ni au parent qui a la garde des enfants jusqu'à la fin de leurs études.

§ 3. Le cas visé au § 1er, alinéa 1er, 3°, n'est pas applicable aux membres de famille qui ont séjourné au moins un an dans le Royaume, pour autant qu'ils prouvent qu'ils sont travailleurs salariés ou non salariés en Belgique, ou qu'ils disposent pour eux-mêmes et pour leurs membres de famille de ressources suffisantes telles que fixées à l'article 40, § 4, alinéa 2, afin de ne pas devenir une charge pour le système d'assistance sociale, et d'une assurance maladie couvrant l'ensemble des risques en Belgique, ou qu'ils sont membres d'une famille déjà constituée dans le Royaume d'une personne répondant à ces conditions.

§ 4. Sans préjudice du § 5, le cas visé au § 1er, alinéa 1er, 4°, n'est pas applicable:
1° lorsque le mariage, le partenariat enregistré ou l'installation commune a duré, au début de la

procédure judiciaire de dissolution ou d'annulation du mariage ou lors de la cessation du partenariat enregistré ou de l'installation commune, trois ans au moins, dont au moins un an dans le Royaume. En cas d'annulation du mariage l'époux doit en outre avoir été de bonne foi;

2° ou lorsque le droit de garde des enfants du citoyen de l'Union qui séjournent dans le Royaume a été accordé au conjoint ou au partenaire qui n'est pas citoyen de l'Union par accord entre les conjoints ou les partenaires visés à l'article 40*bis*, § 2, alinéa 1er, 1° ou 2°, ou par décision judiciaire;

3° ou lorsque le droit de visite d'un enfant mineur a été accordé au conjoint ou au partenaire visé à l'article 40*bis*, § 2, alinéa 1er, 1° ou 2°, qui n'est pas citoyen de l'Union, par accord entre les conjoints ou les partenaires visés à l'article 40*bis*, § 2, alinéa 1er, 1° ou 2°, ou par décision judiciaire, et que le juge a déterminé que ce droit de garde doit être exercé dans le Royaume et cela aussi longtemps que nécessaire;

4° ou lorsque des situations particulièrement difficiles l'exigent, par exemple, lorsque le membre de famille démontre avoir été victime de violences dans la famille ainsi que de faits de violences visés aux articles 375, 398 à 400, 402, 403 ou 405 du Code pénal, dans le cadre du mariage ou du partenariat enregistré visé à l'article 40*bis*, § 2, alinéa 1er, 1° ou 2°;

et pour autant que les personnes concernées démontrent qu'elles sont travailleurs salariés ou non salariés en Belgique, ou qu'elles disposent de ressources suffisantes visés à l'article 40, § 4, alinéa 2, afin de ne pas devenir une charge pour le système d'assistance sociale du Royaume au cours de leur séjour, et qu'elles disposent d'une assurance maladie couvrant l'ensemble des risques en Belgique, ou qu'elles soient membres d'une famille déjà constituée dans le Royaume d'une personne répondant à ces conditions.

§ 5. Le ministre ou son délégué peut si nécessaire vérifier si les conditions du droit de séjour sont respectées.

Article 47/2

Sans préjudice des dispositions du présent chapitre, les dispositions du chapitre I relatives aux membres de la famille d'un citoyen de l'Union visés à l'article 40*bis* sont applicables aux

procédure judiciaire de dissolution ou d'annulation du mariage ou lors de la cessation du partenariat enregistré ou de l'installation commune, trois ans au moins, dont au moins un an dans le Royaume. En cas d'annulation du mariage l'époux doit en outre avoir été de bonne foi;

2° ou lorsque le droit de garde des enfants du citoyen de l'Union qui séjournent dans le Royaume a été accordé au conjoint ou au partenaire qui n'est pas citoyen de l'Union par accord entre les conjoints ou les partenaires visés à l'article 40*bis*, § 2, alinéa 1er, 1° ou 2°, ou par décision judiciaire;

3° ou lorsque le droit de visite d'un enfant mineur a été accordé au conjoint ou au partenaire visé à l'article 40*bis*, § 2, alinéa 1er, 1° ou 2°, qui n'est pas citoyen de l'Union, par accord entre les conjoints ou les partenaires visés à l'article 40*bis*, § 2, alinéa 1er, 1° ou 2°, ou par décision judiciaire, et que le juge a déterminé que ce droit de garde doit être exercé dans le Royaume et cela aussi longtemps que nécessaire;

4° ou lorsque des situations particulièrement difficiles l'exigent, par exemple, lorsque le membre de famille démontre avoir été victime de violences dans la famille ainsi que de faits de violences visés aux articles 375, 398 à 400, 402, 403 ou 405 du Code pénal, dans le cadre du mariage ou du partenariat enregistré visé à l'article 40*bis*, § 2, alinéa 1er, 1° ou 2°;

et pour autant que les personnes concernées démontrent qu'elles sont travailleurs salariés ou non salariés en Belgique, ou qu'elles disposent de ressources suffisantes visés à l'article 40, § 4, alinéa 2, afin de ne pas devenir une charge pour le système d'assistance sociale du Royaume au cours de leur séjour, et qu'elles disposent d'une assurance maladie couvrant l'ensemble des risques en Belgique, ou qu'elles soient membres d'une famille déjà constituée dans le Royaume d'une personne répondant à ces conditions.

§ 5. Le ministre ou son délégué peut si nécessaire vérifier si les conditions du droit de séjour sont respectées.

Article 47/1

Sans préjudice des dispositions du présent chapitre, les dispositions du chapitre Ier relatives aux membres de la famille d'un citoyen de l'Union visés à l'article 40*bis* ou aux membres de la famille d'un citoyen belge qui a

autres membres de la famille visés à l'article 47/1.	exercé son droit de libre circulation et de séjour visés à l'article 40ter, paragraphe 1 ^{er} , s'appliquent aux autres membres de la famille visés à l'article 47/2.
Article 47/1	Article 47/2
Sont considérés comme autres membres de la famille d'un citoyen de l'Union:	Sont considérés comme autres membres de la famille d'un citoyen de l'Union:
1° le partenaire avec lequel le citoyen de l'Union a une relation durable dûment attestée, et qui n'est pas visé par l'article 40bis, § 2, 2°;	1° le partenaire non visé à l'article 40bis, § 2, 2°, avec lequel le citoyen de l'Union a une relation durable dûment attestée et qui accompagne ou vient rejoindre le citoyen, pour autant qu'ils ne soient pas une des personnes visées aux articles 161 à 163 du Code civil et qu'ils n'aient pas de relation durable avec une autre personne;
2° les membres de la famille, non visés à l'article 40bis, § 2, qui, dans le pays de provenance, sont à charge ou font partie du ménage du citoyen de l'Union;	2° les membres de la famille, non visés à l'article 40bis, § 2, qui, dans le pays de provenance, sont à charge ou font partie du ménage du citoyen de l'Union et accompagnent ou viennent rejoindre ce dernier;
3° les membres de la famille, non visés à l'article 40bis, § 2, dont le citoyen de l'Union doit impérativement et personnellement s'occuper en raison de problèmes de santé graves.	3° les membres de la famille, non visés à l'article 40bis, § 2, dont le citoyen de l'Union doit impérativement et personnellement s'occuper en raison de problèmes de santé graves et qu'ils accompagnent ou viennent rejoindre ce dernier.
Article 47/3	Article 47/3
§ 1 ^{er} . Les autres membres de la famille visés à l'article 47/1, 1°, doivent apporter la preuve de l'existence d'une relation avec le citoyen de l'Union qu'ils veulent accompagner ou rejoindre ainsi que de son caractère durable. Le caractère durable de la relation peut être prouvé par tout moyen approprié. Lors de l'examen du caractère durable de la relation, le ministre ou son délégué tient compte notamment de l'intensité, de l'ancienneté et de la stabilité des liens entre les partenaires.	§ 1 ^{er} . Les autres membres de la famille visés à l'article 47/2, 1°, doivent apporter la preuve de l'existence d'une relation avec le citoyen de l'Union qu'ils veulent accompagner ou rejoindre ainsi que de son caractère durable. Le caractère durable de la relation peut être prouvé par tout moyen approprié. Lors de l'examen du caractère durable de la relation, le ministre ou son délégué tient compte notamment de l'intensité, de l'ancienneté et de la stabilité des liens entre les partenaires.
§ 2. Les autres membres de la famille visés à l'article 47/1, 2°, doivent apporter la preuve qu'ils sont à charge du citoyen de l'Union qu'ils veulent accompagner ou rejoindre ou qu'ils font partie de son ménage. Les documents attestant que l'autre membre de famille est à charge ou fait partie du ménage du citoyen de l'Union doit émaner des autorités compétentes du pays d'origine ou de provenance. A défaut, le fait d'être à charge ou	§ 2. Les autres membres de la famille visés à l'article 47/2, 2°, doivent prouver qu'ils sont, dans le pays de provenance, à charge du citoyen de l'Union qu'ils accompagnent ou qu'ils souhaitent rejoindre, ou qu'ils font partie de son ménage dans ce pays. Les documents attestant que l'autre membre de famille est à charge ou fait partie du ménage du citoyen de l'Union doit émaner des autorités compétentes du pays d'origine ou de provenance. A défaut, le fait d'être à charge ou

de faire partie du ménage du citoyen de l'Union peut être prouvé par tout moyen approprié.	de faire partie du ménage du citoyen de l'Union peut être prouvé par tout moyen approprié.
§ 3. Les autres membres de la famille visés à l'article 47/1, 3°, doivent apporter la preuve que compte tenu de raisons de santé graves, le citoyen de l'Union qu'ils veulent accompagner ou rejoindre doit impérativement et personnellement s'occuper d'eux.	§ 3. Les autres membres de la famille visés à l'article 47/2, 3°, doivent apporter la preuve que compte tenu de raisons de santé graves, le citoyen de l'Union qu'ils accompagnent ou qu'ils souhaitent rejoindre doit impérativement et personnellement s'occuper d'eux. Le Roi peut déterminer de quelles manières les autres membres de la famille peuvent apporter la preuve de leur état de santé.
	§ 4. Le citoyen de l'Union visé à l'article 40, §4, alinéa 1er, 2° à 3°, doit également apporter la preuve qu'il dispose de ressources suffisantes afin que les membres de sa famille visés à l'article 47/2 ne deviennent pas une charge pour le système d'aide sociale du Royaume au cours de leur séjour, et d'une assurance maladie couvrant l'ensemble des risques pour les membres de sa famille dans le Royaume. Dans le cadre de l'évaluation des ressources, il est tenu compte de la situation personnelle du citoyen de l'Union, qui englobe notamment la nature et la régularité de ses revenus et le nombre de membres de la famille qui sont à sa charge.
Article 47/4	Article 47/4
A moins qu'ils soient eux-mêmes citoyens de l'Union et qu'ils bénéficient à ce titre d'un droit de séjour visé à l'article 40, § 4, le ministre ou son délégué peut mettre fin à leur séjour dans les cinq années suivant la reconnaissance de leur droit de séjour lorsque:	À moins qu'ils soient eux-mêmes citoyens de l'Union et qu'ils bénéficient à ce titre d'un droit de séjour visé à l'article 40, §4, et sans préjudice des dispositions des articles 42ter et 42^{quater}, le ministre ou son délégué peut dans les cinq années suivant la reconnaissance de leur droit de séjour mettre fin au séjour des autres membres de la famille ou refuser de renouveler leur titre de séjour lorsque:
1° le membre de la famille visé à l'article 47/1, 1°, n'entretient plus de relation durable avec le citoyen de l'Union qu'il accompagne ou qu'il rejoint;	1° le partenaire visé à l'article 47/2, 1°, n'entretient plus de relation durable avec le citoyen de l'Union qu'il a accompagné ou rejoint;
2° le membre de la famille visé à l'article 47/1, 3°, ne présente plus de problèmes de santé graves ou que le citoyen de l'Union qu'il accompagne ou qu'il rejoint ne doit plus impérativement et personnellement s'occuper de lui.	2° le membre de la famille visé à l'article 47/2, 2°, n'est plus à charge ou, le cas échéant, ne fait plus partie du ménage du citoyen de l'Union qu'il a accompagné ou rejoint;
	3° le citoyen de l'Union ne s'occupe plus personnellement du membre de la famille visé à l'article 47/2, 3°, ou le membre de la famille ne présente plus de problèmes de santé graves,

Lors de la décision de mettre fin au séjour, le ministre ou son délégué tient compte de la durée du séjour de l'intéressé dans le Royaume, de son âge, de son état de santé, de sa situation familiale et économique, de son intégration sociale et culturelle dans le Royaume, et de l'intensité de ses liens avec son pays d'origine.	ou encore que le citoyen de l'Union qu'il a accompagné ou rejoint ne doit plus impérativement et personnellement s'occuper de lui. Lors de la décision de mettre fin au séjour, le ministre ou son délégué tient compte de la durée du séjour de l'intéressé dans le Royaume, de son âge, de son état de santé, de sa situation familiale et économique, de son intégration sociale et culturelle dans le Royaume, et de l'intensité de ses liens avec son pays d'origine.
Article 57/34	Article 57/34
	§ 1er. Dans les cas où un afflux massif ou imminent de personnes déplacées visées à l'article 57/29, § 1er, implique des conditions qui ont conduit à la séparation de familles déjà formées dans le pays d'origine, les membres de la famille visés aux paragraphes 2 et 3, qui ne sont pas encore sur le territoire de l'Union européenne et qui ont besoin d'une protection au sens de l'article 57/29, § 1er, peuvent demander une autorisation de séjour de plus de trois mois afin d'être réunis avec l'étranger qui, conformément à l'article 57/30, a été autorisé à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire du statut de protection temporaire.
§ 1. Le ministre ou son délégué accorde l'autorisation de séjour de plus de trois mois au conjoint étranger d'un étranger autorisé au séjour dans le Royaume en tant que bénéficiaire de la protection temporaire sur la base de l'article 57/30, et aux enfants mineurs célibataires de l'un ou de l'autre, qui en font la demande, pour autant que l'intéressé ne se trouve pas dans un des cas prévus à l'article 3, alinéa 1, 5° à 8°, ou, en ce qui concerne les membres de la famille visés au § 4, dans un des cas prévus à l'article 57/32, § 1.	§ 2. Le ministre ou son délégué accorde une autorisation de séjour de plus de trois mois aux membres de la famille suivants de l'étranger qui, conformément à l'article 57/30, a été autorisé à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire du statut de protection temporaire qui demandent à y séjourner, et pour autant que la famille était déjà constituée au moment des circonstances visées à l'article 57/29, § 1er et que ces circonstances ont entraîné la séparation de la famille: 1° le conjoint ou l'étranger avec lequel il est lié par un partenariat enregistré considéré comme équivalent à un mariage en Belgique, pour autant que ce dernier entretienne une relation de partenariat durable et stable avec le bénéficiaire rejoint et que tous deux ont atteint l'âge de dix-huit ans; 2° l'étranger lié au bénéficiaire au moyen d'un partenariat enregistré conformément à une loi, pour autant que ce dernier entretienne une

relation de partenariat durable et stable avec le bénéficiaire;

Les partenaires, visés à l'alinéa 1er, 2°, doivent répondre aux conditions suivantes:

a) prouver qu'ils entretiennent une relation de partenariat durable et stable dûment établie. Le caractère durable et stable de cette relation est démontré:

- si les partenaires prouvent qu'ils ont cohabité de manière légale et ininterrompue pendant au moins un an avant la demande;

- ou si les partenaires prouvent qu'ils se connaissent depuis au moins deux ans précédant la demande et qu'ils fournissent la preuve qu'ils ont entretenu des contacts réguliers par téléphone, par courrier ordinaire ou électronique, et qu'ils se sont rencontrés trois fois durant les deux années précédant la demande et que ces rencontres comportent au total quarante-cinq jours ou davantage;

- ou si les partenaires ont un enfant commun;

b) venir vivre ensemble;

c) être tous deux âgés de plus de dix-huit ans;

d) être non marié et ne pas entretenir une relation de partenariat durable et stable avec une autre personne;

e) ne pas être une des personnes visées aux articles 161 à 163 du Code civil;

f) n'avoir fait ni l'un ni l'autre l'objet d'une décision définitive de refus de célébration du mariage sur la base de l'article 167 du Code civil;

3° les enfants mineurs non marié du bénéficiaire, de son conjoint ou de son partenaire enregistré visés aux 1° ou 2°, qui viennent vivre avec eux avant d'avoir atteint l'âge de dix-huit ans et pour autant que le bénéficiaire rejoint, son conjoint ou partenaire enregistré, exerce l'autorité parentale y compris le droit de garde. Si l'autorité parentale

	est partagée, l'autre titulaire de l'autorité parentale doit avoir donné son accord; 4° les ascendants directs au premier degré qui exercent l'autorité parentale, y compris le droit de garde, sur le bénéficiaire mineur non marié, et pour autant qu'ils viennent vivre avec lui avant qu'il ait atteint l'âge de dix-huit ans. Les membres de la famille visé dans ce paragraphe doivent apporter la preuve qu'ils ne sont pas atteints d'une des maladies pouvant mettre en danger la santé publique, énumérées dans l'annexe à la présente loi.
Le ministre ou son délégué peut accorder l'autorisation de séjour de plus de trois mois à d'autres parents proches d'un étranger autorisé au séjour dans le Royaume en tant que bénéficiaire de la protection temporaire sur la base de l'article 57/30, qui vivaient au sein de l'unité familiale au moment des événements qui ont entraîné l'afflux massif de personnes déplacées visé à l'article 57/29, § 1, et étaient alors entièrement ou principalement à la charge de cet étranger.	§ 3. Le ministre ou son délégué peut accorder une autorisation de séjour de plus de trois mois aux autres membres proches de la famille de l'étranger qui, conformément à l'article 57/30, a été autorisé à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire du statut de protection temporaire, si au moment des événements visés à l'article 57/29, § 1er, ils vivaient avec le bénéficiaire et, à ce moment, étaient entièrement ou principalement à charge du bénéficiaire. Le membre de la famille visé à l'alinéa 1er doit apporter la preuve qu'il n'est pas atteint d'une des maladies pouvant mettre en danger la santé publique, énumérées dans l'annexe à la présente loi. Lorsque le ministre ou son délégué envisage de refuser l'autorisation de séjour du membre de la famille, il tient compte de la nature et de la solidité des liens familiaux. Lors de cette évaluation, le ministre ou son délégué tient compte de tous les documents présentés par le demandeur.
	§ 4. Le membre de la famille doit joindre à la demande les documents qui prouvent qu'il remplit les conditions visées aux paragraphes précédents, ainsi qu'un certificat médical d'où résulte qu'il n'est pas atteint d'une des maladies énumérées à l'annexe à la présente loi et, s'il est âgé de plus de dix-huit ans, un extrait de casier judiciaire ou un document équivalent. En cas d'impossibilité dûment justifiée de produire ces deux derniers documents, le ministre ou son délégué peut, compte tenu des circonstances, néanmoins autoriser le membre

	de la famille à séjourner sur le territoire du Royaume. Lorsqu'il est constaté que le membre de la famille ne peut apporter la preuve des liens de parenté ou d'alliance invoqués, par des documents officiels conformes à l'article 30 de la loi du 16 juillet 2004 portant le Code de droit international privé ou aux conventions internationales portant sur la même matière, le ministre ou son délégué peut tenir compte d'autres preuves valables produites au sujet de ce lien. À défaut, le ministre ou son délégué peut procéder ou faire procéder à des entretiens avec le membre de la famille et le bénéficiaire rejoint ou à toute enquête jugée nécessaire, et proposer, le cas échéant, une analyse complémentaire.
§ 5. Sous réserve des dispositions de l'article 57/35, le ministre ou son délégué peut refuser l'autorisation de séjour à l'étranger visé au § 1 lorsque celui-ci est autorisé à séjourner dans un autre Etat membre de l'Union européenne tenu d'appliquer la décision du Conseil de l'Union européenne visée à l'article 57/29, § 1.	§ 5. Le ministre ou son délégué peut décider de refuser la demande d'autorisation de séjour de plus de trois mois dans les cas suivants: 1° le membre de la famille ne remplit pas ou plus une des conditions visées aux paragraphes précédents; 2° le membre de la famille et le bénéficiaire rejoint n'entretiennent pas ou plus une vie conjugale ou familiale effective; 3° sauf dérogations prévues par un traité international, le membre de la famille se trouve dans un des cas prévus à l'article 3, 5° à 10°; 4° le membre de la famille se trouve dans un des cas visés à l'article 57/32, § 1er; 5° le membre de la famille est le conjoint d'un bénéficiaire polygame et un autre conjoint de ce bénéficiaire séjourne déjà dans le Royaume. Sous réserve des dispositions de l'article 57/35, le ministre ou son délégué peut refuser l'autorisation de séjour au membre de la famille lorsque celui-ci est autorisé à séjourner dans un autre État membre de l'Union européenne tenu d'appliquer la décision du Conseil de l'Union européenne visée à l'article 57/29, § 1er. Dans le cadre de l'examen de la demande, il est dûment tenu compte de l'intérêt supérieur de l'enfant.
§ 3. Les membres de la famille autorisés au séjour sur la base du § 1 sont mis en possession	

d'un titre de séjour de la même durée de validité que l'étranger qu'ils rejoignent. Ce titre de séjour est prorogé ou renouvelé dans les mêmes conditions.	
§ 4. Les dispositions relatives aux bénéficiaires de la protection temporaire s'appliquent aux membres de la famille autorisés au séjour sur la base du § 1, à l'exception des membres de la famille qui ne nécessitent pas une protection.	§ 6. Les membres de la famille autorisés à séjourner dans le Royaume sur la base du présent article, bénéficient du statut de protection temporaire. Ils sont soumis aux dispositions de la présente loi qui sont applicables aux étrangers qui ont été autorisés à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaires du statut de protection temporaire conformément à l'article 57/30.
§ 2. Le Roi détermine les modalités d'introduction de la demande de cette autorisation de séjour, par arrêté délibéré en Conseil des ministres.	§ 7. Le Roi fixe, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les modalités d'introduction de la demande en vue d'obtenir l'autorisation de séjour ainsi que la manière dont le membre de la famille peut prouver qu'il remplit les conditions du présent article.
	Article 57/34/1
	§ 1er. Le ministre ou son délégué peut accorder une autorisation de séjour de plus de trois mois aux membres de la famille, visés à l'article 57/34, §§ 2 et 3, d'un étranger qui a été autorisé à séjourner dans le Royaume en tant que bénéficiaire du statut de protection temporaire conformément à l'article 57/30, et qui ne sont pas en mesure de prouver de manière suffisante qu'ils ont eux-mêmes besoin de protection au sens de la directive 2001/55/CE du Conseil du 20 juillet 2001 visée à l'article 57/29, § 1er. Ils doivent apporter la preuve que: 1° ils sont un membre de la famille, au sens de l'article 57/34, §§ 2 ou 3, du bénéficiaire rejoint; 2° ils entretenaient une vie familiale avec le bénéficiaire au moment des circonstances qui ont entraîné l'afflux massif ou imminent de personnes déplacées tel que visé à l'article 57/29, § 1er; 3° la séparation de la famille a été causée par les circonstances entourant cet afflux massif ou imminent de personnes déplacées; 4° le bénéficiaire qu'ils rejoignent dispose de moyens de subsistance stables, suffisants et réguliers tels que prévus à l'article 10, § 5 pour

	subvenir à ses propres besoins et à ceux des membres de sa famille et pour éviter qu'ils ne deviennent une charge pour les pouvoirs publics. Cette condition ne s'applique pas aux membres de la famille visés à l'article 57/34, § 2, 4° ou si le bénéficiaire n'est rejoint que par les membres de famille visés à l'article 57/34, § 2, 3°; 5° le bénéficiaire qu'ils rejoignent dispose d'un logement suffisant pour pouvoir recevoir le ou les membres de sa famille qui demandent à le rejoindre et qui répond aux conditions posées à un immeuble qui est donné en location à titre de résidence principale, comme prévu à l'article 2 du Livre III, Titre VIII, Chapitre II, Section 2, du Code civil, ainsi que d'une assurance maladie couvrant les risques en Belgique pour lui-même et les membres de sa famille. Le Roi fixe, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, la manière dont l'étranger prouve que l'immeuble répond aux conditions posées. Cette condition ne s'applique pas aux membres de la famille visés à l'article 57/34, § 2, 4°; 6° ils ne sont pas atteints d'une des maladies pouvant mettre en danger la santé publique, énumérées dans l'annexe à la présente loi. Les conditions prévues aux 4° et 5° ne sont pas applicables pour autant que la demande d'autorisation de séjour sur base de cet article ait été introduite au cours de l'année suivant la décision d'octroi du statut de protection temporaire au bénéficiaire rejoint.
	§ 2. Le membre de la famille doit joindre à la demande les documents qui prouvent qu'il remplit les conditions visées au paragraphe 1er, ainsi qu'un certificat médical d'où résulte qu'il n'est pas atteint d'une des maladies énumérées à l'annexe à la présente loi ainsi qu'un extrait de casier judiciaire ou un document équivalent, s'il est âgé de plus de dix-huit ans. En cas d'impossibilité dûment justifiée de produire ces deux derniers documents, le ministre ou son délégué peut, compte tenu des circonstances, néanmoins autoriser le membre de la famille à séjourner sur le territoire du Royaume.
	§ 3. Le ministre ou son délégué peut décider de refuser la demande d'autorisation de séjour de plus de trois mois dans les cas suivants:

	1° le membre de la famille ne remplit pas ou plus une des conditions visées au paragraphe 1er; 2° le membre de la famille et le bénéficiaire rejoint n'entretiennent pas ou plus une vie conjugale ou familiale effective; 3° sauf dérogations prévues par un traité international, le membre de la famille se trouve dans un des cas prévus à l'article 3, 5° à 10°; 4° le membre de la famille se trouve dans un des cas visés à l'article 57/34, §1er; 5° le membre de la famille est le conjoint d'un bénéficiaire polygame et un autre conjoint de ce bénéficiaire séjourne déjà dans le Royaume. Lorsque le ministre ou son délégué envisage de refuser l'autorisation de séjour, il tient compte de l'intérêt supérieur de l'enfant.
	§ 4. Le ministre ou son délégué peut décider de mettre fin à l'autorisation de séjour au Royaume accordée au membre de la famille dans l'un des cas suivants: 1° il a été mis fin à l'autorisation de séjour du bénéficiaire qui a été accompagné ou rejoint ou le statut de protection temporaire du bénéficiaire a pris fin ou a été retiré sur la base de l'article 57/36, § 1er, ou toute autre disposition de la présente loi; 2° le membre de la famille ne remplit plus une des conditions visées au paragraphe 1er; 3° le membre de la famille et le bénéficiaire rejoint n'entretiennent pas ou plus une vie conjugale ou familiale effective; 4° le membre de famille, autorisé à séjourner dans le Royaume en tant que partenaire enregistré sur la base de l'article 57/34, § 2, 1° ou 2°, ou le bénéficiaire rejoint, s'est marié avec une autre personne ou est lié à une autre personne par un partenariat enregistré conformément à une loi. Lorsque le ministre ou son délégué envisage de mettre fin à l'autorisation de séjour, il tient compte de l'intérêt supérieur de l'enfant.

	§ 5. Les membres de la famille visées au paragraphe 1er qui sont autorisées au séjour, se voient délivrer un titre de séjour de la même durée de validité que le titre de séjour du bénéficiaire rejoint. Le Roi fixe, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les modalités d'introduction de la demande en vue d'obtenir l'autorisation de séjour, de l'enregistrement et du modèle du titre de séjour délivré lors de l'enregistrement ainsi que la manière dont le membre de la famille peut prouver qu'il remplit les conditions précédentes.
	§ 6. Le titre de séjour est renouvelé, à la demande de l'intéressé, par l'administration communale du lieu de sa résidence, à la condition que cette demande ait été introduite avant l'expiration du titre et que le membre de la famille remplisse toujours les conditions du présent article et sous réserve que le ministre ou son délégué ait renouvelé l'autorisation pour une nouvelle période. Le ministre ou son délégué peut procéder ou faire procéder à des contrôles en vue du renouvellement du titre de séjour, afin de vérifier si le membre de la famille remplit les conditions du présent article.
	§ 7. Le Roi détermine les délais et les conditions dans lesquels le renouvellement du titre de séjour doit être demandé.
Article 57/36	Article 57/36
§ 1. Le régime de protection temporaire accordé prend fin lorsque la durée maximale prévue à l'article 57/29, § 2, a été atteinte ou à la date fixée par une décision du Conseil de l'Union européenne mettant fin à la protection temporaire, adoptée conformément à la directive 2001/55/CE du Conseil de l'Union européenne du 20 juillet 2001 visée à l'article 57/29, § 1.	§ 1. Le régime de protection temporaire accordé prend fin lorsque la durée maximale prévue à l'article 57/29, § 2, a été atteinte ou à la date fixée par une décision du Conseil de l'Union européenne mettant fin à la protection temporaire, adoptée conformément à la directive 2001/55/CE du Conseil de l'Union européenne du 20 juillet 2001 visée à l'article 57/29, § 1.
§ 2. Le ministre ou son délégué peut, lorsque le régime de protection temporaire prend fin dans les cas prévus au § 1, mettre fin à l'autorisation de séjourner plus de trois mois dans le Royaume octroyée au bénéficiaire de la protection temporaire sur la base de l'article 57/30, lui retirer le titre de séjour délivré et, sous réserve de l'application des dispositions du chapitre II, lui donner l'ordre de quitter le territoire.	§ 2. Le ministre ou son délégué peut, lorsque le régime de protection temporaire prend fin dans les cas prévus au § 1, mettre fin à l'autorisation de séjourner plus de trois mois dans le Royaume octroyée au bénéficiaire de la protection temporaire sur la base de l'article 57/30 ou 57/34, lui retirer le titre de séjour délivré et, sous réserve de l'application des dispositions du chapitre II, lui donner l'ordre de quitter le territoire.

Il peut prendre la même mesure à l'égard des membres de sa famille qui ont été autorisés à séjourner dans le Royaume sur la base de l'article 57/34. L'ordre de quitter le territoire indique qu'il a été fait application des dispositions du présent article et le délai dans lequel l'étranger doit quitter le territoire ne peut être inférieur à un mois.

Le ministre ou son délégué proroge l'autorisation de séjour d'un étranger qui a bénéficié de la protection temporaire lorsqu'on ne saurait raisonnablement, en raison de son état de santé, s'attendre à ce que celui-ci voyage.

Le ministre ou son délégué peut en outre proroger l'autorisation de séjour d'un étranger qui a bénéficié de la protection temporaire lorsque cet étranger fait partie d'une famille dont les enfants mineurs poursuivent une scolarité dans le Royaume, afin de permettre à ceux-ci de terminer l'année scolaire en cours.

Dans les cas visés aux alinéas précédents, les dispositions relatives aux bénéficiaires de la protection temporaire ne sont plus d'application.

Article 74/21

Sans préjudice de l'article 74/20 et sauf dispositions particulières prévues par la loi, le ministre ou son délégué peut refuser l'autorisation ou l'admission au séjour demandée en application de l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, 5°, 6° ou 7°, de l'article 10*bis*, ou de l'article 57/34, si la personne que l'étranger rejoint a utilisé des informations fausses ou trompeuses ou des documents faux ou falsifiés, ou a recouru à la fraude ou à d'autres moyens illégaux qui ont contribué à l'octroi de l'autorisation de séjour ou à la reconnaissance de l'admission au séjour.

Sans préjudice de l'article 74/20 et sauf dispositions particulières prévues par la loi, le ministre ou son délégué peut mettre fin au séjour de l'étranger qui a été autorisé ou admis à séjourner dans le Royaume en application de l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, 5°, 6° ou 7°, de l'article 10*bis*, ou de l'article 57/34, si la personne qu'il rejoint a utilisé des informations fausses ou trompeuses ou des documents faux ou falsifiés, ou a recouru à la fraude ou à d'autres moyens illégaux qui ont contribué à l'octroi de l'autorisation de séjour ou à la reconnaissance de l'admission au séjour.

Il peut prendre la même mesure à l'égard des membres de sa famille **qui ont été autorisés à séjourner dans le Royaume sur la base de l'article 57/34/1**. L'ordre de quitter le territoire indique qu'il a été fait application des dispositions du présent article et le délai dans lequel l'étranger doit quitter le territoire ne peut être inférieur à un mois.

Le ministre ou son délégué proroge l'autorisation de séjour d'un étranger qui a bénéficié de la protection temporaire lorsqu'on ne saurait raisonnablement, en raison de son état de santé, s'attendre à ce que celui-ci voyage.

Le ministre ou son délégué peut en outre proroger l'autorisation de séjour d'un étranger qui a bénéficié de la protection temporaire lorsque cet étranger fait partie d'une famille dont les enfants mineurs poursuivent une scolarité dans le Royaume, afin de permettre à ceux-ci de terminer l'année scolaire en cours.

Dans les cas visés aux alinéas précédents, les dispositions relatives aux bénéficiaires de la protection temporaire ne sont plus d'application.

Article 74/21

Sans préjudice de l'article 74/20 et sauf dispositions particulières prévues par la loi, **le ministre ou son délégué peut refuser l'autorisation ou l'admission au séjour demandée en application de l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, 5°, 6°, 7° ou 8°, de l'article 10*bis*, de l'article 57/34, ou de l'article 57/34/1**, si la personne que l'étranger rejoint a utilisé des informations fausses ou trompeuses ou des documents faux ou falsifiés, ou a recouru à la fraude ou à d'autres moyens illégaux qui ont contribué à l'octroi de l'autorisation de séjour ou à la reconnaissance de l'admission au séjour.

Sans préjudice de l'article 74/20 et sauf dispositions particulières prévues par la loi, **le ministre ou son délégué peut mettre fin au séjour de l'étranger qui a été autorisé ou admis à séjourner dans le Royaume en application de l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, 5°, 6°, 7° ou 8°, de l'article 10*bis*, de l'article 57/34, ou de l'article 57/34/1**, si la personne qu'il rejoint a utilisé des informations fausses ou trompeuses ou des documents faux ou falsifiés, ou a recouru à la fraude ou à d'autres moyens illégaux qui ont contribué à l'octroi de l'autorisation de séjour ou à la reconnaissance de l'admission au séjour.

Le séjour du membre de la famille ne peut être refusé et il ne peut être mis fin à son séjour que lorsque le séjour de la personne qu'il a rejoint est refusé ou lui a été retiré.

Lorsque le ministre ou son délégué envisage de prendre une telle décision, il tient compte de la nature et de la solidité des liens familiaux de la personne, de la durée de son séjour dans le Royaume, ainsi que de l'existence d'attaches familiales, culturelles ou sociales avec son pays d'origine.

Le séjour du membre de la famille ne peut être refusé et il ne peut être mis fin à son séjour que lorsque le séjour de la personne qu'il a rejoint est refusé ou lui a été retiré.

Lorsque le ministre ou son délégué envisage de prendre une telle décision, il tient compte de la nature et de la solidité des liens familiaux de la personne, de la durée de son séjour dans le Royaume, ainsi que de l'existence d'attaches familiales, culturelles ou sociales avec son pays d'origine.

COÖRDINATIE VAN DE ARTIKELN

Basistekst	Tekst aangepast aan het wetsontwerp
Artikel 1/1	Artikel 1/1
§ 1. Op straffe van niet-ontvankelijkheid van de in paragraaf 2 bedoelde aanvraag voor machtiging of toelating tot het verblijf betaalt de vreemdeling een retributie die de administratieve kosten dekt. Bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad stelt de Koning het bedrag van de retributie en de wijze waarop ze wordt geïnd vast. Elk jaar wordt het bedrag aangepast volgens de evolutie van het indexcijfer van de consumptieprijzen.	§ 1. Op straffe van niet-ontvankelijkheid van de in paragraaf 2 bedoelde aanvraag voor machtiging of toelating tot het verblijf betaalt de vreemdeling een retributie die de administratieve kosten dekt. Bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad stelt de Koning het bedrag van de retributie en de wijze waarop ze wordt geïnd vast. Elk jaar wordt het bedrag aangepast volgens de evolutie van het indexcijfer van de consumptieprijzen.
§ 2. De aanvragen voor machtiging en toelating tot het verblijf bedoeld in paragraaf 1 zijn de aanvragen die zijn ingediend op grond van: 1° artikel 9, met uitzondering van de aanvragen ingediend door de begunstigden van de associatieovereenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije getekend op 12 september 1963; 2° artikel 9bis; 3° artikel 10 met uitzondering van de aanvragen ingediend door de begunstigden van de associatieovereenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije getekend op 12 september 1963 en door de gezinsleden van de begunstigde van de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus; 4° artikel 10bis met uitzondering van de aanvragen ingediend door de begunstigden van de associatieovereenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije getekend op 12 september 1963; 5° artikel 19, § 2, met uitzondering van de aanvragen ingediend door de begunstigden van de associatieovereenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije getekend op 12 september 1963 en door de begunstigden van de status van vluchteling en hun gezinsleden; 6° artikel 40ter met uitzondering van de aanvragen ingediend door de familieleden van een Belg die zijn recht op vrij verkeer, overeenkomstig het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, heeft uitgeoefend;	§ 2. De aanvragen voor machtiging en toelating tot het verblijf bedoeld in paragraaf 1 zijn de aanvragen die zijn ingediend op grond van: 1° artikel 9, met uitzondering van de aanvragen ingediend door de begunstigden van de associatieovereenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije getekend op 12 september 1963; 2° artikel 9bis; 3° artikel 10 met uitzondering van de aanvragen ingediend door de begunstigden van de associatieovereenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije getekend op 12 september 1963 en door de gezinsleden van een vreemdeling die als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk is toegelaten; 4° artikel 10bis met uitzondering van de aanvragen ingediend door de begunstigden van de associatieovereenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije getekend op 12 september 1963; 5° artikel 19, § 2, met uitzondering van de aanvragen ingediend door de begunstigden van de associatieovereenkomst tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije getekend op 12 september 1963 en door de begunstigden van de status van vluchteling en hun gezinsleden; 6° artikel 40ter met uitzondering van de aanvragen ingediend door de familieleden van een Belg die zijn recht op vrij verkeer, overeenkomstig het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, heeft uitgeoefend;

7° artikel 60; 8° artikel 61/7; 9° artikel 61/11; 10° artikel 61/26; 11° artikel 61/25-1; 12° artikel 61/29-4; 13° artikel 61/34; 14° artikel 61/45; 15° artikel 61/13/8; 16° artikel 61/13/12; 17° artikel 61/13/18; 18° artikel 61/13/27.	7° artikel 60; 8° artikel 61/7; 9° artikel 61/11; 10° artikel 61/26; 11° artikel 61/25-1; 12° artikel 61/29-4; 13° artikel 61/34; 14° artikel 61/45; 15° artikel 61/13/8; 16° artikel 61/13/12; 17° artikel 61/13/18; 18° artikel 61/13/27.
Artikel 10	Artikel 10
§ 1. Onder voorbehoud van de bepalingen van artikelen 9 en 12, zijn van rechtswege toegelaten om meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven: 1° de vreemdeling wiens recht op verblijf erkend wordt door een internationaal verdrag, door een wet of door een koninklijk besluit; 2° de vreemdeling die de door het Wetboek van de Belgische nationaliteit voorziene voorwaarden om de Belgische nationaliteit te herkrijgen vervult, zonder dat vereist is dat hij zijn hoofdverblijfplaats al sedert minstens twaalf maanden in België heeft, noch dat hij een verklaring met het oog op het herkrijgen van de Belgische nationaliteit moet doen; 3° de vrouw die de Belgische nationaliteit verloren heeft door haar huwelijk of ingevolge het verwerven van een vreemde nationaliteit door haar echtgenoot; 4° de volgende familieleden van een vreemdeling die sedert minimaal twaalf maanden toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van onbepaalde duur in het Rijk of sedert minimaal twaalf maanden gemachtigd is om er zich te vestigen. Die termijn van twaalf maanden vervalt indien de echtelijke band of het geregistreerde partnerschap reeds bestond voor de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam of indien zij een gemeenschappelijk minderjarig kind hebben. Deze voorwaarden met betrekking tot de aard van het verblijf en de duur van het verblijf zijn niet van toepassing indien het familieleden betreft van een vreemdeling die overeenkomstig artikel 49, § 1, tweede of derde lid, of artikel 49/2, §§ 2 of 3, als	§ 1. Onder voorbehoud van de bepalingen van artikelen 9 en 12, zijn van rechtswege toegelaten om meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven: 1° de vreemdeling wiens recht op verblijf erkend wordt door een internationaal verdrag, door een wet of door een koninklijk besluit; 2° de vreemdeling die de door het Wetboek van de Belgische nationaliteit voorziene voorwaarden om de Belgische nationaliteit te herkrijgen vervult, zonder dat vereist is dat hij zijn hoofdverblijfplaats al sedert minstens twaalf maanden in België heeft, noch dat hij een verklaring met het oog op het herkrijgen van de Belgische nationaliteit moet doen; 3° de vrouw die de Belgische nationaliteit verloren heeft door haar huwelijk of ingevolge het verwerven van een vreemde nationaliteit door haar echtgenoot; 4° de volgende familieleden van hetzij een vreemdeling die als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk is toegelaten, hetzij een vreemdeling die over een verblijf van onbepaalde duur beschikt en sedert minimum twaalf maanden toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf in het Rijk. Die laatstgenoemde termijn van twaalf maanden vervalt indien de echtelijke band of het geregistreerde partnerschap reeds bestond voor de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam of indien zij een gemeenschappelijk minderjarig kind hebben:

begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk is toegelaten:

- de buitenlandse echtgenoot of de vreemdeling waarmee een geregistreerd partnerschap gesloten werd dat als gelijkwaardig beschouwd wordt met het huwelijk in België, die met hem komt samenleven, op voorwaarde dat beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar. Deze minimumleeftijd wordt echter teruggebracht tot achttien jaar wanneer, naargelang het geval, de echtelijke band of dit geregistreerd partnerschap, reeds bestond vóór de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam;

- hun kinderen, die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en alleenstaand zijn;

- de kinderen van de vreemdeling die vervoegd wordt, van diens echtgenoot of van de geregistreerde partner bedoeld in het eerste streepje, die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en alleenstaand zijn, voor zover de vreemdeling die vervoegd wordt, zijn echtgenoot of de bedoelde geregistreerde partner over het recht van bewaring beschikt en de kinderen ten laste zijn van hem of diens echtgenoot of deze geregistreerde partner en, indien het recht van bewaring wordt gedeeld, op voorwaarde dat de andere houder van het recht van bewaring zijn toestemming heeft gegeven;

- de buitenlandse echtgenoot of de vreemdeling waarmee een geregistreerd partnerschap gesloten werd dat als gelijkwaardig beschouwd wordt met het huwelijk in België, die met hem komt samenleven, op voorwaarde dat beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar. Deze minimumleeftijd wordt echter teruggebracht tot achttien jaar wanneer, naargelang het geval, de echtelijke band of dit geregistreerd partnerschap, reeds bestond vóór de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam;

- hun **gemeenschappelijke** kinderen, die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en alleenstaand zijn;

- **de minderjarige kinderen van de vreemdeling die vervoegd wordt, van diens echtgenoot of van de geregistreerde partner als bedoeld in het eerste streepje, die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en ongehuwd zijn en voor zover de vreemdeling die vervoegd wordt, zijn echtgenoot of zijn geregistreerde partner het ouderlijk gezag inclusief het recht van bewaring uitoefent en de kinderen ten laste zijn van hem, diens echtgenoot of geregistreerde partner. Indien het ouderlijk gezag wordt gedeeld, dient de andere houder van het ouderlijk gezag zijn toestemming te hebben gegeven.**

Indien de vreemdeling die vervoegd wordt, als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk werd toegelaten, houdt de Minister of zijn gemachtigde rekening met de leeftijd die het kind had op het moment van de indiening van het verzoek om internationale bescherming. Indien het kind de leeftijd van achttien jaar bereikte gedurende of kort na de procedure tot bekomen van internationale bescherming van de vreemdeling die vervoegd wordt, kan de aanvraag tot gezinshereniging worden ingediend tot drie maanden na de beslissing tot toekenning van de internationale beschermingsstatus.

5° de vreemdeling die door middel van een wettelijk geregistreerd partnerschap verbonden is met een vreemdeling die sedert minimaal twaalf maanden toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van onbeperkte duur in het Rijk of sedert minimaal twaalf maanden gemachtigd is om er zich te vestigen, evenals de kinderen van deze partner, die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en alleenstaand zijn, voor zover hij over het recht van bewaring beschikt en de kinderen te zijnen laste zijn en, indien het recht van bewaring wordt gedeeld, op voorwaarde dat de andere houder van het recht van bewaring zijn toestemming heeft gegeven. Die termijn van twaalf maanden vervalt indien het geregistreerde partnerschap reeds bestond voor de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam of indien zij een gemeenschappelijk minderjarig kind hebben. Deze voorwaarden met betrekking tot de aard van het verblijf en de duur van het verblijf zijn niet van toepassing indien het familieleden betreft van een vreemdeling die overeenkomstig artikel 49, § 1, tweede of derde lid, of artikel 49/2, §§ 2 of 3, als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk is toegelaten.

De Minister of zijn gemachtigde houdt bij de beoordeling van de laatstgenoemde termijn van drie maanden, rekening met bijzondere omstandigheden dewelke de laattijdige indiening van de aanvraag objectief verschoonbaar maken;

5° de vreemdeling die door een wettelijk geregistreerd partnerschap verbonden is met hetzij een vreemdeling die als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk is toegelaten, hetzij een vreemdeling die over een verblijf van onbeperkte duur beschikt en sedert minimum twaalf maanden toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf in het Rijk, evenals de minderjarige kinderen van deze partner die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar bereikt hebben en ongehuwd zijn en voor zover de geregistreerde partner het ouderlijk gezag inclusief het recht van bewaring uitoefent en de kinderen ten laste zijn van hem. Indien het ouderlijk gezag wordt gedeeld, dient de andere houder van het ouderlijk gezag zijn toestemming te hebben gegeven. Die laatstgenoemde termijn van twaalf maanden vervalt indien het geregistreerde partnerschap reeds bestond voor de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam of indien zij een gemeenschappelijk minderjarig kind hebben.

Indien de vreemdeling die vervoegd wordt, als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk werd toegelaten, houdt de Minister of zijn gemachtigde rekening met de leeftijd die het kind had op het moment van de indiening van het verzoek om internationale bescherming. Indien het kind de leeftijd van achttien jaar bereikte gedurende of kort na de procedure tot bekomen van internationale bescherming van de vreemdeling die vervoegd wordt, kan de aanvraag tot gezinshereniging worden ingediend tot drie maanden na de beslissing tot

toekenning van de internationale beschermingsstatus.

De Minister of zijn gemachtigde houdt bij de beoordeling van de laatstgenoemde termijn van drie maanden, rekening met bijzondere omstandigheden dewelke de laattijdige indiening van de aanvraag objectief verschoonbaar maken.

De in het eerste lid vermelde partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:

a) bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie te onderhouden.

Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond:

- indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken op legale wijze in België of een ander land te hebben samengewoond;

- ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;

- ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;

b) met elkaar komen samenleven;

c) beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar;

d) ongehuwd zijn en geen duurzame en stabiele partnerrelatie hebben met een andere persoon;

e) geen personen zijn bedoeld in artikelen 161 tot 163 van het Burgerlijk Wetboek.

f) ten aanzien van geen van beiden is een definitieve beslissing genomen tot weigering van de voltrekking van het huwelijk op basis van artikel 167 van het Burgerlijk Wetboek.

De minimumleeftijd van de partners wordt teruggebracht tot achttien jaar, wanneer zij het bewijs leveren dat zij, vóór de aankomst van de vreemdeling die vervoegd wordt in het Rijk, reeds ten minste een jaar samengewoond hebben;

De in het eerste lid vermelde partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:

a) bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie te onderhouden.

Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond:

- indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken op legale wijze in België of een ander land te hebben samengewoond;

- ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;

- ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;

b) met elkaar komen samenleven;

c) beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar;

d) ongehuwd zijn en geen duurzame en stabiele partnerrelatie hebben met een andere persoon;

e) geen personen zijn bedoeld in artikelen 161 tot 163 van het Burgerlijk Wetboek.

f) ten aanzien van geen van beiden is een definitieve beslissing genomen tot weigering van de voltrekking van het huwelijk op basis van artikel 167 van het Burgerlijk Wetboek.

De minimumleeftijd van de partners wordt teruggebracht tot achttien jaar, wanneer zij het bewijs leveren dat zij, vóór de aankomst van de vreemdeling die vervoegd wordt in het Rijk, reeds ten minste een jaar samengewoond hebben;

6° het alleenstaand gehandicapt kind dat ouder is dan achttien jaar, van een vreemdeling die toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van onbeperkte duur in het Rijk of gemachtigd is om er zich te vestigen, of van zijn echtgenoot of van zijn partner zoals bedoeld in punt 4° of 5°, voorzover het kind een attest overlegt dat uitgaat van een door de Belgische diplomatieke of consulaire post erkende arts dat aantoonst dat het omwille van zijn handicap niet in zijn eigen behoeften kan voorzien. Die voorwaarde met betrekking tot de aard van het verblijf is niet van toepassing indien het een alleenstaand gehandicapt kind dat ouder is dan achttien jaar betreft van een vreemdeling die overeenkomstig artikel 49, § 1, tweede of derde lid, of artikel 49/2, §§ 2 of 3, als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk is toegelaten;

7° de ouders van een vreemdeling die erkend werd als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of die de subsidiaire bescherming geniet, voor zover zij met hem komen samenleven en op voorwaarde dat hij jonger is dan achttien jaar en het Rijk binnengekomen is zonder begeleiding van een krachtens de wet verantwoordelijke meerderjarige vreemdeling en vervolgens niet daadwerkelijk onder de hoede van een dergelijke persoon gestaan heeft, of zonder begeleiding werd achtergelaten nadat hij het Rijk is binnengekomen.

6° het ongehuwd gehandicapt kind dat ouder is dan achttien jaar, van een vreemdeling die toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van onbeperkte duur in het Rijk of van een vreemdeling die als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk is toegelaten, of van diens echtgenoot of partner zoals bedoeld in punt 4° of 5°, voor zover het kind een attest overlegt dat uitgaat van een door de Belgische diplomatieke of consulaire post erkende arts dat aantoonst dat het omwille van zijn handicap niet in zijn eigen behoeften kan voorzien;

7° de ouders van een minderjarige vreemdeling die als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk is toegelaten, die met hem komen samenleven alvorens hij de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt en op voorwaarde dat de vreemdeling die vervoegd wordt het Rijk is binnengekomen zonder begeleiding van een krachtens de wet verantwoordelijke meerderjarige vreemdeling en vervolgens niet daadwerkelijk onder de hoede van een dergelijke persoon gestaan heeft, of zonder begeleiding werd achtergelaten nadat hij het Rijk is binnengekomen.

Indien de vreemdeling die vervoegd wordt, de leeftijd van achttien jaar bereikte gedurende of kort na diens procedure tot bekomen van internationale bescherming, kan de aanvraag tot gezinshereniging worden ingediend tot drie maanden na de beslissing tot toekenning van de internationale beschermingsstatus.

De minister of zijn gemachtigde houdt bij de beoordeling van de laatstgenoemde termijn van drie maanden, rekening met bijzondere omstandigheden dewelke de laattijdige indiening van de aanvraag objectief verschoonbaar maken;

8° de ouders van een minderjarige vreemdeling die als begunstigde van een internationale

Het eerste lid, 4°, is niet van toepassing op de echtgenoot van een polygame vreemdeling, indien een andere echtgenoot van die persoon reeds in het Rijk verblijft. De Koning bepaalt bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de gevallen waarbij een partnerschap, dat geregistreerd werd op basis van een vreemde wet, moet beschouwd worden als gelijkwaardig met een huwelijk in België. De bepalingen met betrekking tot de kinderen zijn van toepassing, tenzij een internationaal verdrag, dat België bindt, meer voordelige bepalingen bevat.	beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk werd toegelaten, voor zover de vreemdeling die vervoegd wordt, ongehuwd is en in het Rijk verblijft onder begeleiding van één of beide ouders en op voorwaarde dat zij met hem in het Rijk samenleven of komen samenleven alvorens hij de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt en mits de gezinsbanden reeds bestonden in het land van herkomst. Het eerste lid, 4°, is niet van toepassing op de echtgenoot van een polygame vreemdeling, indien een andere echtgenoot van die persoon reeds in het Rijk verblijft. De Koning bepaalt bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de gevallen waarbij een partnerschap, dat geregistreerd werd op basis van een vreemde wet, moet beschouwd worden als gelijkwaardig met een huwelijk in België. De bepalingen met betrekking tot de kinderen zijn van toepassing, tenzij een internationaal verdrag, dat België bindt, meer voordelige bepalingen bevat.
§ 2. De in § 1, eerste lid, 2° en 3° bedoelde vreemdelingen moeten het bewijs aanbrengen dat ze beschikken over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen ten behoeve van zichzelf en om te voorkomen dat ze ten laste van de openbare overheden vallen. De in § 1, eerste lid, 4° tot 6°, bedoelde vreemdelingen moeten het bewijs aanbrengen dat de vreemdeling die vervoegd wordt over behoorlijke huisvesting beschikt die toelaat het familielid of de familieleden, die gevraagd heeft of hebben om zich bij hem te komen voegen, te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden aan een onroerend goed dat wordt verhuurd als hoofdverblijfplaats zoals bepaald in artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2 van het Burgerlijk Wetboek en over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de vreemdeling bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden. De vreemdeling bedoeld in § 1, eerste lid, 4° en 5°, moet het bewijs aanbrengen dat de	§ 2. De in § 1, eerste lid, 2° en 3° bedoelde vreemdelingen moeten het bewijs aanbrengen dat ze beschikken over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen ten behoeve van zichzelf en om te voorkomen dat ze ten laste van de openbare overheden vallen. De in § 1, eerste lid, 4° tot 6°, bedoelde vreemdelingen moeten het bewijs aanbrengen dat de vreemdeling die vervoegd wordt over behoorlijke huisvesting beschikt die toelaat het familielid of de familieleden, die gevraagd heeft of hebben om zich bij hem te komen voegen, te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden aan een onroerend goed dat wordt verhuurd als hoofdverblijfplaats zoals bepaald in artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2 van het Burgerlijk Wetboek en over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de vreemdeling bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden. De vreemdeling bedoeld in § 1, eerste lid, 4° en 5°, moet het bewijs aanbrengen dat de

vreemdeling die vervoegd wordt beschikt over toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen zoals bepaald in § 5 om zichzelf en zijn gezinsleden te onderhouden en om te voorkomen dat zij ten laste van de openbare overheden vallen. Deze voorwaarde is niet van toepassing indien de vreemdeling zich enkel laat vervoegen door de leden van zijn familie bedoeld in § 1, eerste lid, 4°, tweede en derde streepje.

De vreemdeling bedoeld in § 1, eerste lid, 6°, moet het bewijs aanbrengen dat de vreemdeling die vervoegd wordt beschikt over toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen zoals bepaald in § 5 ten behoeve van zichzelf en van zijn familieleden en om te voorkomen dat zij ten laste van de openbare overheden vallen.

Het tweede, derde en vierde lid zijn niet van toepassing op de in § 1, eerste lid, 4° tot 6° bedoelde familieleden van een als vluchteling erkende vreemdeling en van een vreemdeling die de subsidiaire bescherming geniet indien de bloed- of aanverwantschapsbanden of het geregistreerd partnerschap al bestonden vooraleer de vreemdeling het Rijk binnenkwam en voor zover de aanvraag tot verblijf op basis van dit artikel werd ingediend in de loop van het jaar na de beslissing tot erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of de toekenning van de subsidiaire bescherming van de vreemdeling die vervoegd wordt.

De minister of zijn gemachtigde kan, door middel van een met redenen omklede beslissing, echter eisen dat de in het tweede, derde en vierde lid bedoelde documenten worden overgelegd indien de gezinshereniging mogelijk is in een ander land, waarmee de vreemdeling die vervoegd wordt of diens familielid een bijzondere band heeft, waarbij rekening gehouden wordt met de feitelijke omstandigheden, de aan de gezinshereniging gestelde voorwaarden in dat ander land en de mate waarin de betrokken vreemdelingen deze voorwaarden kunnen vervullen.

vreemdeling die vervoegd wordt beschikt over toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen zoals bepaald in § 5 om zichzelf en zijn gezinsleden te onderhouden en om te voorkomen dat zij ten laste van de openbare overheden vallen. Deze voorwaarde is niet van toepassing indien de vreemdeling zich enkel laat vervoegen door de leden van zijn familie bedoeld in § 1, eerste lid, 4°, tweede en derde streepje.

De vreemdeling bedoeld in § 1, eerste lid, 6°, moet het bewijs aanbrengen dat de vreemdeling die vervoegd wordt beschikt over toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen zoals bepaald in § 5 ten behoeve van zichzelf en van zijn familieleden en om te voorkomen dat zij ten laste van de openbare overheden vallen.

Het tweede, derde en vierde lid zijn niet van toepassing op de in § 1, eerste lid, 4° tot 6° bedoelde familieleden van een vreemdeling die als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk is toegelaten indien de bloed- of aanverwantschapsbanden of het geregistreerd partnerschap al bestonden vooraleer de vreemdeling het Rijk binnenkwam en voor zover de aanvraag tot verblijf op basis van dit artikel werd ingediend in de loop van het jaar na de beslissing tot erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of de toekenning van de subsidiaire bescherming van de vreemdeling die vervoegd wordt. De Minister of zijn gemachtigde houdt bij de beoordeling van de laatstgenoemde termijn van een jaar, rekening met bijzondere omstandigheden dewelke de laattijdige indiening van de aanvraag objectief verschoonbaar maken.

De minister of zijn gemachtigde kan, door middel van een met redenen omklede beslissing, echter eisen dat de in het tweede, derde en vierde lid bedoelde documenten worden overgelegd indien de gezinshereniging mogelijk is in een ander land, waarmee de vreemdeling die vervoegd wordt of diens familielid een bijzondere band heeft, waarbij rekening gehouden wordt met de feitelijke omstandigheden, de aan de gezinshereniging gestelde voorwaarden in dat ander land en de mate waarin de betrokken vreemdelingen deze voorwaarden kunnen vervullen.

Alle in § 1 bedoelde vreemdelingen moeten bovendien het bewijs aanbrengen dat zij niet lijden aan een van de ziekten die de volksgezondheid in gevaar kunnen brengen en die worden opgesomd in de bijlage bij deze wet.	Alle in § 1 bedoelde vreemdelingen moeten bovendien het bewijs aanbrengen dat zij niet lijden aan een van de ziekten die de volksgezondheid in gevaar kunnen brengen en die worden opgesomd in de bijlage bij deze wet.
§ 3. Onder voorbehoud van de toepassing van artikel 11, § 2, kan een vreemdeling die met toepassing van § 1, eerste lid, 4° of 5°, toegelaten werd tot een verblijf in de hoedanigheid van echtgenoot of ongehuwde partner, zich slechts beroepen op het recht om zich te laten vervoegen op basis van een huwelijk of een geregistreerd partnerschap indien hij kan bewijzen dat hij gedurende twee jaar regelmatig in het Rijk heeft verbleven.	§ 3. Onder voorbehoud van artikel 11, § 2, en het bepaalde in artikel 42^{quater}, kan, wanneer een onderdaan van een derde land overeenkomstig de artikelen 10, 10bis, 40bis, 40ter, 47/2, 1° of 57/34/1 zelf tot een verblijf in de hoedanigheid van echtgenoot of ongehuwde partner toegelaten of gemachtigd werd, het recht om hem op basis van een huwelijk of een partnerschap te vervoegen slechts worden toegekend indien hij kan bewijzen dat hij gedurende twee jaar regelmatig in het Rijk heeft verbleven en voor zover de aan de gezinshereniging gestelde voorwaarden vervuld worden.
§ 4. Paragraaf 1, eerste lid, 1° en 4° tot 6° is niet van toepassing op de familieleden van de vreemdeling die gemachtigd is in België te verblijven om er te studeren of die toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van beperkte duur ingevolge deze wet of ingevolge de bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België.	§ 4. Paragraaf 1, eerste lid, 1° en 4° tot 6° is niet van toepassing op de familieleden van de vreemdeling die gemachtigd is in België te verblijven om er te studeren of die toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van beperkte duur ingevolge deze wet of ingevolge de bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België.
§ 5. De bestaansmiddelen bedoeld in § 2 moeten ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen: 1° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid; 2° worden de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsels, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijslag, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking genomen; 3° worden de inschakelingsuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de vreemdeling bij wie men zich voegt, kan bewijzen dat hij actief werk zoekt.	§ 5. De bestaansmiddelen bedoeld in § 2 moeten ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen: 1° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid; 2° worden de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsels, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijslag, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking genomen; 3° worden de inschakelingsuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de vreemdeling bij wie men zich voegt, kan bewijzen dat hij actief werk zoekt.
Artikel 11	Artikel 11

§ 1. De minister of zijn gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die verklaart dat hij zich in een van de in artikel 10 bepaalde gevallen bevindt, in een van de volgende gevallen niet het recht heeft het Rijk binnen te komen of in het Rijk te verblijven:

1° de vreemdeling voldoet niet of niet meer aan de voorwaarden van artikel 10;

2° de vreemdeling en de vreemdeling die vervoegd wordt, onderhouden niet of niet meer een werkelijk huwelijks- of gezinsleven;

3° met uitzondering van afwijkingen, die worden bepaald bij een internationaal verdrag, bevindt de vreemdeling zich in een van de gevallen bepaald in artikel 3, 5° tot 8°, of hij lijdt aan één van de ziekten die een gevaar voor de volksgezondheid kunnen opleveren en die worden opgesomd in de bijlage bij deze wet;

4° het staat vast dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie uitsluitend afgesloten werden opdat de betrokken vreemdeling het Rijk zou kunnen binnenkomen of er verblijven.

In het geval van de familieleden van een erkende vluchteling of van een vreemdeling die de subsidiaire bescherming geniet, met wie de bloed- of aanverwantschapsbanden al bestonden vóór hij het Rijk betrad, mag de beslissing niet uitsluitend worden gebaseerd op het ontbreken van de officiële documenten die de bloed- of aanverwantschapsbanden aantonen, overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie. In voorkomend geval vermeldt de beslissing de bepaling van artikel 3 die werd toegepast.

In het geval de beslissing genomen wordt op basis van het eerste lid, 2° of 4°, van artikel 74/20 of van artikel 74/21, kunnen de kosten van repatriëring verhaald worden op de vreemdeling of de persoon die hij vervoegd heeft.

§ 2. De minister of zijn gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die op grond van artikel 10 toegelaten werd tot een verblijf in het Rijk in een van de volgende gevallen niet meer het recht heeft om in het Rijk te verblijven:

1° de vreemdeling voldoet niet meer aan een van de in artikel 10 bepaalde voorwaarden;

2° de vreemdeling en de vreemdeling die vervoegd werd, onderhouden niet of niet meer een werkelijk huwelijks- of gezinsleven;

§ 1. De minister of zijn gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die verklaart dat hij zich in een van de in artikel 10 bepaalde gevallen bevindt, in een van de volgende gevallen niet het recht heeft het Rijk binnen te komen of in het Rijk te verblijven:

1° de vreemdeling voldoet niet of niet meer aan de voorwaarden van artikel 10;

2° de vreemdeling en de vreemdeling die vervoegd wordt, onderhouden niet of niet meer een werkelijk huwelijks- of gezinsleven;

3° met uitzondering van afwijkingen, die worden bepaald bij een internationaal verdrag, bevindt de vreemdeling zich in een van de gevallen bepaald in artikel 3, 5° tot 8°, of hij lijdt aan één van de ziekten die een gevaar voor de volksgezondheid kunnen opleveren en die worden opgesomd in de bijlage bij deze wet;

4° het staat vast dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie uitsluitend afgesloten werden opdat de betrokken vreemdeling het Rijk zou kunnen binnenkomen of er verblijven.

In het geval van de familieleden van een erkende vluchteling of van een vreemdeling die de subsidiaire bescherming geniet, met wie de bloed- of aanverwantschapsbanden al bestonden vóór hij het Rijk betrad, mag de beslissing niet uitsluitend worden gebaseerd op het ontbreken van de officiële documenten die de bloed- of aanverwantschapsbanden aantonen, overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie. In voorkomend geval vermeldt de beslissing de bepaling van artikel 3 die werd toegepast.

In het geval de beslissing genomen wordt op basis van het eerste lid, 2° of 4°, van artikel 74/20 of van artikel 74/21, kunnen de kosten van repatriëring verhaald worden op de vreemdeling of de persoon die hij vervoegd heeft.

§ 2. De minister of zijn gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die op grond van artikel 10 toegelaten werd tot een verblijf in het Rijk in een van de volgende gevallen niet meer het recht heeft om in het Rijk te verblijven:

1° de vreemdeling voldoet niet meer aan een van de in artikel 10 bepaalde voorwaarden;

2° de vreemdeling en de vreemdeling die vervoegd werd, onderhouden niet of niet meer een werkelijk huwelijks- of gezinsleven;

3° de vreemdeling, die toegelaten werd tot een verblijf in het Rijk in de hoedanigheid van geregistreerde partner op grond van artikel 10, § 1, 4° of 5°, of de vreemdeling die vervoegd werd, is in het huwelijk getreden of heeft een wettelijk geregistreerd partnerschap met een andere persoon;

4° het staat vast dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie uitsluitend afgesloten werden opdat de betrokken vreemdeling het Rijk zou kunnen binnenkomen of er verblijven;

De op het punt 1°, 2° of 3° gebaseerde beslissing mag enkel getroffen worden gedurende de eerste vijf jaar na de afgifte van de verblijfstitel of, in de gevallen bedoeld in artikel 12bis, §§ 3 of 4, na de afgifte van het document dat bewijst dat de aanvraag werd ingediend.

De minister of diens gemachtigde kan met het oog op een verlenging of vernieuwing van de verblijfstitel, controles verrichten of laten verrichten om na te gaan of de vreemdeling voldoet aan de voorwaarden van artikel 10. Hij kan op elk moment specifieke controles verrichten of laten verrichten in geval dat er gegronde vermoedens zijn van fraude of dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie tot stand is gekomen om voor de betrokken persoon toegang tot of verblijf in het Rijk te verkrijgen.

De minister of zijn gemachtigde kan, op basis van het eerste lid, 1°, 2°, of 3° geen einde maken aan het verblijf van de vreemdeling die aantoon het slachtoffer te zijn geweest tijdens het huwelijk of het partnerschap van een feit als bedoeld in de artikelen 375, 398 tot 400, 402, 403 of 405 van het Strafwetboek. In de andere gevallen houdt de minister of zijn gemachtigde in het bijzonder rekening met de situatie van personen die het slachtoffer zijn van geweld in de familie, die niet langer een gezinscel vormen met de persoon die zij vervoegden en die bescherming nodig hebben. In deze gevallen brengt hij de betrokken persoon op de hoogte van zijn beslissing om geen einde te stellen aan zijn verblijf, op basis van het eerste lid, 1°, 2° of 3°.

Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf op basis van het eerste lid, 1°, 2° of 3°, houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsband

3° de vreemdeling, die toegelaten werd tot een verblijf in het Rijk in de hoedanigheid van geregistreerde partner op grond van artikel 10, § 1, 4° of 5°, of de vreemdeling die vervoegd werd, is in het huwelijk getreden of heeft een wettelijk geregistreerd partnerschap met een andere persoon;

4° het staat vast dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie uitsluitend afgesloten werden opdat de betrokken vreemdeling het Rijk zou kunnen binnenkomen of er verblijven;

5° er wordt een einde gesteld aan het verblijf van de vreemdeling die vervoegd werd.

De **op het punt 1°, 2°, 3° of 5° gebaseerde beslissing** mag enkel getroffen worden gedurende de eerste vijf jaar na de afgifte van de verblijfstitel of, in de gevallen bedoeld in artikel 12bis, §§ 3 of 4, na de afgifte van het document dat bewijst dat de aanvraag werd ingediend.

De minister of diens gemachtigde kan met het oog op een verlenging of vernieuwing van de verblijfstitel, controles verrichten of laten verrichten om na te gaan of de vreemdeling voldoet aan de voorwaarden van artikel 10. Hij kan op elk moment specifieke controles verrichten of laten verrichten in geval dat er gegronde vermoedens zijn van fraude of dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie tot stand is gekomen om voor de betrokken persoon toegang tot of verblijf in het Rijk te verkrijgen.

De minister of zijn gemachtigde kan, op basis van het eerste lid, 1°, 2°, of 3° geen einde maken aan het verblijf van de vreemdeling die aantoon het slachtoffer te zijn geweest tijdens het huwelijk of het partnerschap van een feit als bedoeld in de artikelen 375, 398 tot 400, 402, 403 of 405 van het Strafwetboek. In de andere gevallen houdt de minister of zijn gemachtigde in het bijzonder rekening met de situatie van personen die het slachtoffer zijn van geweld in de familie, die niet langer een gezinscel vormen met de persoon die zij vervoegden en die bescherming nodig hebben. In deze gevallen brengt hij de betrokken persoon op de hoogte van zijn beslissing om geen einde te stellen aan zijn verblijf, op basis van het eerste lid, 1°, 2° of 3°.

Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf **op basis van het eerste lid, 1°, 2°, 3° of 5°**, houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de aard en de hechtheid van de

van de betrokken persoon en met de duur van zijn verblijf in het Rijk, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst.

Indien de beslissing genomen wordt op basis van het eerste lid, 2° of 4°, van artikel 74/20 of van artikel 74/21, kunnen de kosten van repatriëring verhaald worden op de vreemdeling of de persoon die hij vervoegd heeft.

§ 3. De minister of zijn gemachtigde kan in één van de volgende gevallen beslissen dat de vreemdeling die op grond van artikel 49, § 1, tweede lid, of artikel 49/2, § 2, als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf van beperkte duur in het Rijk werd toegelaten, niet meer het recht heeft om in het Rijk te verblijven en hem een bevel geven om het grondgebied te verlaten:

1° wanneer de internationale beschermingsstatus door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen werd opgeheven overeenkomstig de artikelen 55/3 of 55/5. De minister of zijn gemachtigde houdt hierbij rekening met de mate van verankering van de vreemdeling in de samenleving;

2° wanneer de internationale beschermingsstatus door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen werd ingetrokken overeenkomstig de artikelen 55/3/1, § 1, of 55/5/1, § 1.

De minister of zijn gemachtigde kan te allen tijde beslissen om het verblijf van de vreemdeling die op grond van artikel 49, § 1, tweede of derde lid, of artikel 49/2, §§ 2 of 3, als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf van beperkte of onbeperkte duur in het Rijk werd toegelaten, in te trekken of te beëindigen en hem een bevel geven om het grondgebied te verlaten wanneer de internationale beschermingsstatus door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen werd ingetrokken overeenkomstig de artikelen 55/3/1, § 2, of 55/5/1, § 2 of wanneer de vreemdeling afstand heeft gedaan van zijn internationale beschermingsstatus.

Wanneer de minister of zijn gemachtigde een beslissing, zoals bedoeld in het eerste en tweede lid, overweegt te nemen, houdt hij rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokkene, met de duur van zijn verblijf in het Rijk, alsmede met het bestaan van

gezinsband van de betrokken persoon en met de duur van zijn verblijf in het Rijk, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst.

Indien de beslissing genomen wordt op basis van het eerste lid, 2° of 4°, van artikel 74/20 of van artikel 74/21, kunnen de kosten van repatriëring verhaald worden op de vreemdeling of de persoon die hij vervoegd heeft.

§ 3. De minister of zijn gemachtigde kan in één van de volgende gevallen beslissen dat de vreemdeling die op grond van artikel 49, § 1, tweede lid, of artikel 49/2, § 2, als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf van beperkte duur in het Rijk werd toegelaten, niet meer het recht heeft om in het Rijk te verblijven en hem een bevel geven om het grondgebied te verlaten:

1° wanneer de internationale beschermingsstatus door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen werd opgeheven overeenkomstig de artikelen 55/3 of 55/5. De minister of zijn gemachtigde houdt hierbij rekening met de mate van verankering van de vreemdeling in de samenleving;

2° wanneer de internationale beschermingsstatus door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen werd ingetrokken overeenkomstig de artikelen 55/3/1, § 1, of 55/5/1, § 1.

De minister of zijn gemachtigde kan te allen tijde beslissen om het verblijf van de vreemdeling die op grond van artikel 49, § 1, tweede of derde lid, of artikel 49/2, §§ 2 of 3, als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf van beperkte of onbeperkte duur in het Rijk werd toegelaten, in te trekken of te beëindigen en hem een bevel geven om het grondgebied te verlaten wanneer de internationale beschermingsstatus door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen werd ingetrokken overeenkomstig de artikelen 55/3/1, § 2, of 55/5/1, § 2 of wanneer de vreemdeling afstand heeft gedaan van zijn internationale beschermingsstatus.

Wanneer de minister of zijn gemachtigde een beslissing, zoals bedoeld in het eerste en tweede lid, overweegt te nemen, houdt hij rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokkene, met de duur van zijn verblijf in het Rijk, alsmede met het bestaan van

familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst.

Onverminderd de toepassing van paragraaf 2, kan de minister of zijn gemachtigde ook een einde stellen aan het recht op verblijf van de in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 7° bedoelde familieleden indien het recht op verblijf van de vreemdeling die vervoegd werd, op grond van het eerste of het tweede lid wordt beëindigd of ingetrokken.

Artikel 12bis

§ 1. De vreemdeling die verklaart dat hij zich in één der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, moet zijn aanvraag indienen bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger die bevoegd is voor zijn woonplaats of zijn verblijfplaats in het buitenland.

In de volgende gevallen kan hij zijn aanvraag echter indienen bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats:

1° indien hij al in een andere hoedanigheid toegelaten of gemachtigd werd tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk en indien hij vóór het einde van deze toelating of machtiging alle in § 2 bedoelde bewijzen overlegt;

2° indien hij tot een verblijf van maximaal drie maanden is gemachtigd, en indien dit wettelijk is vereist, hij beschikt over een geldig visum met het oog op het afsluiten van een huwelijk of partnerschap in België, dit huwelijk of partnerschap effectief werd gesloten vóór het einde van deze machtiging en hij vóór het einde van deze machtiging alle in § 2 bedoelde bewijzen overlegt;

3° indien hij zich bevindt in buitengewone omstandigheden die hem verhinderen terug te keren naar zijn land om het op grond van artikel 2 vereiste visum te vragen bij de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger en alle in § 2 bedoelde bewijzen overmaakt, evenals een bewijs van zijn identiteit;

4° indien hij tot een verblijf van maximaal drie maanden is gemachtigd en hij een minderjarig kind is als bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, tweede en derde streepje of hij de ouder is van een minderjarige erkende vluchteling of minderjarige die de subsidiaire bescherming geniet als bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 7°;

familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst.

Onverminderd de toepassing van paragraaf 2, kan de minister of zijn gemachtigde ook een einde stellen aan het recht op verblijf van **de in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 8° bedoelde familieleden** indien het recht op verblijf van de vreemdeling die vervoegd werd, op grond van het eerste of het tweede lid wordt beëindigd of ingetrokken.

Artikel 12bis

§ 1. De vreemdeling die verklaart dat hij zich in één der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, moet zijn aanvraag indienen bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger die bevoegd is voor zijn woonplaats of zijn verblijfplaats in het buitenland.

In de volgende gevallen kan hij zijn aanvraag echter indienen bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats:

1° indien hij al in een andere hoedanigheid toegelaten of gemachtigd werd tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk en indien hij vóór het einde van deze toelating of machtiging alle in § 2 bedoelde bewijzen overlegt;

2° indien hij tot een verblijf van maximaal drie maanden is gemachtigd, en indien dit wettelijk is vereist, hij beschikt over een geldig visum met het oog op het afsluiten van een huwelijk of partnerschap in België, dit huwelijk of partnerschap effectief werd gesloten vóór het einde van deze machtiging en hij vóór het einde van deze machtiging alle in § 2 bedoelde bewijzen overlegt;

3° indien hij zich bevindt in buitengewone omstandigheden die hem verhinderen terug te keren naar zijn land om het op grond van artikel 2 vereiste visum te vragen bij de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger en alle in § 2 bedoelde bewijzen overmaakt, evenals een bewijs van zijn identiteit;

4° indien hij tot een verblijf van maximaal drie maanden is gemachtigd en hij een minderjarig kind is als bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, tweede en derde streepje of hij de ouder is van een minderjarige erkende vluchteling of minderjarige die de subsidiaire bescherming geniet als bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 7°;

	5° indien hij een familielid is van een minderjarige vreemdeling die de internationale bescherming geniet, zoals bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 8°.
§ 2. Indien de in § 1 bedoelde vreemdeling zijn aanvraag indient bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger die bevoegd is voor zijn woonplaats of zijn verblijfplaats in het buitenland, moeten samen met de aanvraag documenten worden overgelegd die aantonen dat hij voldoet aan de voorwaarden die worden bedoeld in artikel 10, §§ 1 tot 3, onder meer een medisch getuigschrift waaruit blijkt dat hij niet lijdt aan één van de in de bijlage aan deze wet opgesomde ziekten, evenals, indien hij ouder is dan achttien jaar, een uittreksel uit het strafregister of een gelijkwaardig document. De datum voor het indienen van de aanvraag is die waarop alle bewijzen, overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie, worden overgelegd. De beslissing met betrekking tot de toelating tot verblijf wordt zo snel mogelijk en ten laatste negen maanden volgend op de datum van indiening van de aanvraag, zoals bepaald in het tweede lid, getroffen en ter kennis gebracht. De beslissing wordt getroffen, rekening houdende met het geheel van de elementen van het dossier. Indien aan de voorwaarde van het toereikend karakter van de bestaansmiddelen bedoeld in artikel 10, § 5, niet is voldaan, dient de minister of zijn gemachtigde, op basis van de eigen behoeften van de vreemdeling die vervoegd wordt en van zijn familieleden te bepalen welke bestaansmiddelen zij nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden. De minister of zijn gemachtigde kan hiervoor alle bescheiden en inlichtingen die voor het bepalen van dit bedrag nuttig zijn, doen overleggen door de vreemdeling. In bijzondere omstandigheden die verband houden met het complexe karakter van de behandeling van de aanvraag, alsook in het kader van een onderzoek naar een huwelijk als bedoeld in artikel 146bis van het Burgerlijk Wetboek of de voorwaarden verbonden aan het partnerschap bedoeld in artikel 10, § 1, eerste	§ 2. Indien de in § 1 bedoelde vreemdeling zijn aanvraag indient bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger die bevoegd is voor zijn woonplaats of zijn verblijfplaats in het buitenland, moeten samen met de aanvraag documenten worden overgelegd die aantonen dat hij voldoet aan de voorwaarden die worden bedoeld in artikel 10, §§ 1 tot 3, onder meer een medisch getuigschrift waaruit blijkt dat hij niet lijdt aan één van de in de bijlage aan deze wet opgesomde ziekten, evenals, indien hij ouder is dan achttien jaar, een uittreksel uit het strafregister of een gelijkwaardig document. De datum voor het indienen van de aanvraag is die waarop alle bewijzen, overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie, worden overgelegd. De beslissing met betrekking tot de toelating tot verblijf wordt zo snel mogelijk en ten laatste negen maanden volgend op de datum van indiening van de aanvraag, zoals bepaald in het tweede lid, getroffen en ter kennis gebracht. De beslissing wordt getroffen, rekening houdende met het geheel van de elementen van het dossier. Indien aan de voorwaarde van het toereikend karakter van de bestaansmiddelen bedoeld in artikel 10, § 5, niet is voldaan, dient de minister of zijn gemachtigde, op basis van de eigen behoeften van de vreemdeling die vervoegd wordt en van zijn familieleden te bepalen welke bestaansmiddelen zij nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden. De minister of zijn gemachtigde kan hiervoor alle bescheiden en inlichtingen die voor het bepalen van dit bedrag nuttig zijn, doen overleggen door de vreemdeling. In bijzondere omstandigheden die verband houden met het complexe karakter van de behandeling van de aanvraag, alsook in het kader van een onderzoek naar een huwelijk als bedoeld in artikel 146bis van het Burgerlijk Wetboek of de voorwaarden verbonden aan het partnerschap bedoeld in artikel 10, § 1, eerste

lid, 5°, kan de minister of zijn gemachtigde deze termijn tweemaal, met een periode van drie maanden, verlengen. Dit wordt gedaan door middel van een met redenen omklede beslissing die ter kennis wordt gebracht van de aanvrager. Indien geen enkele beslissing getroffen werd na het verstrijken van de termijn van negen maanden volgend op de datum waarop de aanvraag werd ingediend, die eventueel verlengd werd overeenkomstig het vijfde lid, moet de toelating tot verblijf verstrekt worden.

§ 3. In de in § 1, tweede lid, 1° en 2°, bedoelde gevallen, wanneer de in § 1 bedoelde vreemdeling zich bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats aanbiedt en verklaart dat hij zich in één der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, wordt hij, na inzage van de documenten die vereist zijn voor zijn binnenkomst en verblijf en op voorwaarde dat alle bewijzen bedoeld in § 2, eerste lid, werden geleverd, in het bezit gesteld van een ontvangstbewijs van de aanvraag. Het gemeentebestuur brengt de minister of zijn gemachtigde op de hoogte van de aanvraag en levert hem onmiddellijk een kopie ervan.

Indien de minister of zijn gemachtigde de aanvraag ontvankelijk verklaart, of indien binnen een termijn van vijf maanden volgend op de afgifte van het ontvangstbewijs bedoeld in het eerste lid geen enkele beslissing ter kennis is gebracht van de burgemeester of zijn gemachtigde, wordt de vreemdeling ingeschreven in het vreemdelingenregister en in het bezit gesteld van een document waaruit blijkt dat hij is ingeschreven.

Indien de minister of zijn gemachtigde een gunstige beslissing neemt over de toelating tot verblijf of indien binnen een periode van negen maanden volgend op de afgifte van het ontvangstbewijs bedoeld in het eerste lid geen enkele beslissing ter kennis wordt gebracht van het gemeentebestuur, wordt de vreemdeling toegelaten tot een verblijf.

In bijzondere omstandigheden die verband houden met het complexe karakter van de behandeling van de aanvraag, alsook in het kader van een onderzoek naar een huwelijk als bedoeld in artikel 146bis van het Burgerlijk Wetboek of de voorwaarden verbonden aan het partnerschap voorzien in artikel 10, § 1, eerste lid, 5°, kan de minister of zijn gemachtigde deze termijn tweemaal met een periode van drie

lid, 5°, kan de minister of zijn gemachtigde deze termijn tweemaal, met een periode van drie maanden, verlengen. Dit wordt gedaan door middel van een met redenen omklede beslissing die ter kennis wordt gebracht van de aanvrager. Indien geen enkele beslissing getroffen werd na het verstrijken van de termijn van negen maanden volgend op de datum waarop de aanvraag werd ingediend, die eventueel verlengd werd overeenkomstig het vijfde lid, moet de toelating tot verblijf verstrekt worden.

§ 3. In de in § 1, tweede lid, 1° en 2°, bedoelde gevallen, wanneer de in § 1 bedoelde vreemdeling zich bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats aanbiedt en verklaart dat hij zich in één der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, wordt hij, na inzage van de documenten die vereist zijn voor zijn binnenkomst en verblijf en op voorwaarde dat alle bewijzen bedoeld in § 2, eerste lid, werden geleverd, in het bezit gesteld van een ontvangstbewijs van de aanvraag. Het gemeentebestuur brengt de minister of zijn gemachtigde op de hoogte van de aanvraag en levert hem onmiddellijk een kopie ervan.

Indien de minister of zijn gemachtigde de aanvraag ontvankelijk verklaart, of indien binnen een termijn van vijf maanden volgend op de afgifte van het ontvangstbewijs bedoeld in het eerste lid geen enkele beslissing ter kennis is gebracht van de burgemeester of zijn gemachtigde, wordt de vreemdeling ingeschreven in het vreemdelingenregister en in het bezit gesteld van een document waaruit blijkt dat hij is ingeschreven.

Indien de minister of zijn gemachtigde een gunstige beslissing neemt over de toelating tot verblijf of indien binnen een periode van negen maanden volgend op de afgifte van het ontvangstbewijs bedoeld in het eerste lid geen enkele beslissing ter kennis wordt gebracht van het gemeentebestuur, wordt de vreemdeling toegelaten tot een verblijf.

In bijzondere omstandigheden die verband houden met het complexe karakter van de behandeling van de aanvraag, alsook in het kader van een onderzoek naar een huwelijk als bedoeld in artikel 146bis van het Burgerlijk Wetboek of de voorwaarden verbonden aan het partnerschap voorzien in artikel 10, § 1, eerste lid, 5°, kan de minister of zijn gemachtigde deze termijn tweemaal met een periode van drie

maanden verlengen. Dit wordt gedaan door middel van een met redenen omklede beslissing die ter kennis wordt gebracht van de aanvrager vóór afloop van de in het derde lid bepaalde termijn.

§ 3*bis*. In afwijking van § 2, derde, vijfde en zesde lid en van § 3, derde en vierde lid, moet de beslissing met betrekking tot de toelating tot verblijf van de in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°, bedoelde familieleden van de vreemdeling die de status van langdurig ingezetene geniet en voormalig houder is van een Europese blauwe kaart, zo snel mogelijk en ten laatste vier maanden volgend op de datum van indiening van de aanvraag, zoals bepaald in § 2, tweede lid, worden getroffen en betekend.

In bijzondere omstandigheden die verband houden met het complexe karakter van de behandeling van de aanvraag, alsook in het kader van een onderzoek naar een in artikel 146*bis* van het Burgerlijk Wetboek bedoeld huwelijk of de voorwaarden verbonden aan de in artikel 10, § 1, eerste lid, 5°, bedoelde duurzame en stabiele relatie, kan de minister of zijn gemachtigde deze termijn eenmaal, met een periode van drie maanden, verlengen. Dit wordt toegestaan door middel van een gemotiveerde beslissing die ter kennis wordt gebracht van de aanvrager.

Indien na het verstrijken van de termijn van vier maanden volgend op de datum waarop de aanvraag werd ingediend, die eventueel verlengd werd overeenkomstig het tweede lid, geen enkele beslissing getroffen werd, moet de toelating tot verblijf verstrekt worden wanneer de vereiste documenten zijn voorgelegd. In het andere geval wordt zij geweigerd.

§ 4. In de gevallen bedoeld in § 1, tweede lid, 3° en 4°, wanneer de vreemdeling bedoeld in § 1 zich aanbiedt bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats en verklaart dat hij zich bevindt in één van de in artikel 10 bedoelde gevallen, moet het gemeentebestuur zich onverwijld vergewissen van de ontvankelijkheid van de aanvraag bij de minister of zijn gemachtigde. Wanneer deze van oordeel is dat de vreemdeling voldoet aan de voorwaarden van § 1, tweede lid, 3° en 4°, wordt dit medegedeeld aan het gemeentebestuur, dat de vreemdeling inschrijft in het vreemdelingenregister en hem in het bezit stelt van een document waaruit blijkt dat de aanvraag werd ingediend en van een document

maanden verlengen. Dit wordt gedaan door middel van een met redenen omklede beslissing die ter kennis wordt gebracht van de aanvrager vóór afloop van de in het derde lid bepaalde termijn.

§ 3*bis*. In afwijking van § 2, derde, vijfde en zesde lid en van § 3, derde en vierde lid, moet de beslissing met betrekking tot de toelating tot verblijf van de in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°, bedoelde familieleden van de vreemdeling die de status van langdurig ingezetene geniet en voormalig houder is van een Europese blauwe kaart, zo snel mogelijk en ten laatste vier maanden volgend op de datum van indiening van de aanvraag, zoals bepaald in § 2, tweede lid, worden getroffen en betekend.

In bijzondere omstandigheden die verband houden met het complexe karakter van de behandeling van de aanvraag, alsook in het kader van een onderzoek naar een in artikel 146*bis* van het Burgerlijk Wetboek bedoeld huwelijk of de voorwaarden verbonden aan de in artikel 10, § 1, eerste lid, 5°, bedoelde duurzame en stabiele relatie, kan de minister of zijn gemachtigde deze termijn eenmaal, met een periode van drie maanden, verlengen. Dit wordt toegestaan door middel van een gemotiveerde beslissing die ter kennis wordt gebracht van de aanvrager.

Indien na het verstrijken van de termijn van vier maanden volgend op de datum waarop de aanvraag werd ingediend, die eventueel verlengd werd overeenkomstig het tweede lid, geen enkele beslissing getroffen werd, moet de toelating tot verblijf verstrekt worden wanneer de vereiste documenten zijn voorgelegd. In het andere geval wordt zij geweigerd.

§ 4. In de gevallen bedoeld in § 1, tweede lid, 3° en 4°, wanneer de vreemdeling bedoeld in § 1 zich aanbiedt bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats en verklaart dat hij zich bevindt in één van de in artikel 10 bedoelde gevallen, moet het gemeentebestuur zich onverwijld vergewissen van de ontvankelijkheid van de aanvraag bij de minister of zijn gemachtigde. Wanneer deze van oordeel is dat de vreemdeling voldoet aan de voorwaarden van § 1, tweede lid, 3° en 4°, wordt dit medegedeeld aan het gemeentebestuur, dat de vreemdeling inschrijft in het vreemdelingenregister en hem in het bezit stelt van een document waaruit blijkt dat de aanvraag werd ingediend en van een document

waaruit blijkt dat hij in het vreemdelingenregister werd ingeschreven. De beoordeling van de medische situatie die in voorkomend geval ingeroepen wordt door de vreemdeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Hij kan zonodig de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen, aangeduid overeenkomstig artikel 9ter, § 5. De bepalingen van § 3, derde lid en vierde lid en van § 3bis zijn eveneens van toepassing.	waaruit blijkt dat hij in het vreemdelingenregister werd ingeschreven. De beoordeling van de medische situatie die in voorkomend geval ingeroepen wordt door de vreemdeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Hij kan zonodig de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen, aangeduid overeenkomstig artikel 9ter, § 5. De bepalingen van § 3, derde lid en vierde lid en van § 3bis zijn eveneens van toepassing.
§ 5. Wanneer het familielid of de familieleden van een als vluchteling erkende vreemdeling of van een vreemdeling die subsidiaire bescherming geniet, met wie de bloed- of aanverwantschapsbanden al bestonden vóór hij het Rijk betrad, geen officiële documenten kunnen overleggen die aantonen dat zij voldoen aan de in artikel 10 bedoelde voorwaarden met betrekking tot de bloed- of aanverwantschapsband, wordt rekening gehouden met andere geldige bewijzen die met betrekking tot die band in dit verband worden overgelegd. Bij gebrek hieraan, kunnen de in § 6 voorziene bepalingen worden toegepast.	§ 5. Wanneer het familielid of de familieleden van een als vluchteling erkende vreemdeling of van een vreemdeling die subsidiaire bescherming geniet, met wie de bloed- of aanverwantschapsbanden al bestonden vóór hij het Rijk betrad, geen officiële documenten kunnen overleggen die aantonen dat zij voldoen aan de in artikel 10 bedoelde voorwaarden met betrekking tot de bloed- of aanverwantschapsband, wordt rekening gehouden met andere geldige bewijzen die met betrekking tot die band in dit verband worden overgelegd. Bij gebrek hieraan, kunnen de in § 6 voorziene bepalingen worden toegepast.
§ 6. Indien wordt vastgesteld dat de vreemdeling de ingeroepen bloed- of aanverwantschapsbanden niet kan bewijzen door middel van officiële documenten, overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie, kan de minister of zijn gemachtigde rekening houden met andere geldige bewijzen die in dit verband worden overgelegd. Indien dat niet mogelijk is, kan de minister of zijn gemachtigde overgaan of laten overgaan tot een onderhoud met de vreemdeling en de vreemdeling die vervoegd wordt, of tot elk onderzoek dat noodzakelijk wordt geacht en in voorkomend geval voorstellen om een aanvullende analyse te laten uitvoeren.	§ 6. Indien wordt vastgesteld dat de vreemdeling de ingeroepen bloed- of aanverwantschapsbanden niet kan bewijzen door middel van officiële documenten, overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie, kan de minister of zijn gemachtigde rekening houden met andere geldige bewijzen die in dit verband worden overgelegd. Indien dat niet mogelijk is, kan de minister of zijn gemachtigde overgaan of laten overgaan tot een onderhoud met de vreemdeling en de vreemdeling die vervoegd wordt, of tot elk onderzoek dat noodzakelijk wordt geacht en in voorkomend geval voorstellen om een aanvullende analyse te laten uitvoeren.
§ 7. In het kader van het onderzoek van de aanvraag wordt terdege rekening gehouden met het hoger belang van het kind.	§ 7. In het kader van het onderzoek van de aanvraag wordt terdege rekening gehouden met het hoger belang van het kind.
Artikel 13	Artikel 13
§ 1. Behalve indien dit uitdrukkelijk anders wordt voorzien, wordt de machtiging tot verblijf	§ 1. Behalve indien dit uitdrukkelijk anders wordt voorzien, wordt de machtiging tot verblijf

verleend voor een beperkte tijd, ingevolge deze wet of ingevolge specifieke omstandigheden die betrekking hebben op de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België.

De machtiging tot verblijf die verstrekt wordt voor beperkte duur op grond van artikel 9ter, wordt van onbeperkte duur bij het verstrijken van een periode van vijf jaar nadat de aanvraag tot machtiging werd aangevraagd.

De toelating tot verblijf krachtens artikel 10 geldt erkend voor een beperkte duur gedurende een periode van vijf jaar volgend op de afgifte van de verblijfstitel of in de gevallen bedoeld in artikel 12bis, §§ 3, 3bis of 4, na de afgifte van het document dat bewijst dat de aanvraag werd ingediend. Na afloop van deze periode wordt de toelating tot verblijf voor onbeperkte duur voorzover de vreemdeling nog steeds voldoet aan voorwaarden van artikel 10. In het tegenovergestelde geval weigert de minister of diens gemachtigde het verblijf van onbeperkte duur en kent een nieuw verblijf van beperkte duur toe, waarvan de vernieuwing onderworpen is aan het bezit van toereikende bestaansmiddelen, om niet ten laste te vallen van de openbare overheden, en van een ziektekostenverzekering die alle risico's dekt, en voor zover de vreemdeling geen gevaar vormt voor de openbare orde en/of de nationale veiligheid.

De in artikel 10, § 1 eerste lid, 7°, bedoelde ouders van een vreemdeling die erkend werd als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of van een vreemdeling die de subsidiaire bescherming geniet, dienen eveneens aan te tonen te beschikken over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen zoals bepaald in artikel 10, § 5.

In afwijking van het derde lid, wordt op de familieleden van een vreemdeling die tot een verblijf van beperkte duur gemachtigd is, en op wie artikel 10, § 1, eerste lid, 1°, van toepassing is, de in het zevende lid voorziene bepaling toegepast.

De Koning bepaalt de geldigheidsduur van de verblijfstitel die wordt uitgereikt aan de vreemdeling die gemachtigd is of toegelaten is tot een verblijf van onbeperkte duur.

De in artikel 10bis, §§ 1 tot 6, bedoelde familieleden ontvangen een verblijfstitel met

verleend voor een beperkte tijd, ingevolge deze wet of ingevolge specifieke omstandigheden die betrekking hebben op de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België.

De machtiging tot verblijf die verstrekt wordt voor beperkte duur op grond van artikel 9ter, wordt van onbeperkte duur bij het verstrijken van een periode van vijf jaar nadat de aanvraag tot machtiging werd aangevraagd.

De toelating tot verblijf krachtens artikel 10 geldt voor een beperkte duur gedurende een periode van vijf jaar volgend op de afgifte van de verblijfstitel of in de gevallen bedoeld in artikel 12bis, §§ 3, 3bis of 4, na de afgifte van het document dat bewijst dat de aanvraag werd ingediend. Na afloop van deze periode wordt de toelating tot verblijf voor onbeperkte duur voorzover de vreemdeling nog steeds voldoet aan voorwaarden van artikel 10. In het tegenovergestelde geval weigert de minister of diens gemachtigde het verblijf van onbeperkte duur en kent een nieuw verblijf van beperkte duur toe, waarvan de vernieuwing onderworpen is aan het bezit van toereikende bestaansmiddelen, om niet ten laste te vallen van de openbare overheden, en van een ziektekostenverzekering die alle risico's dekt, en voor zover de vreemdeling geen gevaar vormt voor de openbare orde en/of de nationale veiligheid.

De in artikel 10, § 1 eerste lid, 7° of 8°, bedoelde familieleden van een vreemdeling die internationale bescherming geniet, dienen eveneens aan te tonen te beschikken over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen zoals bepaald in artikel 10, § 5.

In afwijking van het derde lid, wordt op de familieleden van een vreemdeling die tot een verblijf van beperkte duur gemachtigd is, en op wie artikel 10, § 1, eerste lid, 1°, van toepassing is, de in het zevende lid voorziene bepaling toegepast.

De Koning bepaalt de geldigheidsduur van de verblijfstitel die wordt uitgereikt aan de vreemdeling die gemachtigd is of toegelaten is tot een verblijf van onbeperkte duur.

De in artikel 10bis, §§ 1 tot 6, bedoelde familieleden ontvangen een verblijfstitel met

dezelfde geldigheidsduur als de verblijfstitel van de vreemdeling die vervoegd wordt.	dezelfde geldigheidsduur als de verblijfstitel van de vreemdeling die vervoegd wordt.
§ 2. Op aanvraag van de betrokkene wordt de verblijfstitel door het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats verlengd of vernieuwd, op voorwaarde dat die aanvraag werd ingediend vóór het verstrijken van de titel en dat de minister of zijn gemachtigde de machtiging voor een nieuwe periode heeft verlengd of de toelating tot verblijf niet heeft beëindigd. De Koning bepaalt binnen welke termijnen en onder welke voorwaarden de vernieuwing of de verlenging van de verblijfsvergunningen moet worden aangevraagd.	§ 2. Op aanvraag van de betrokkene wordt de verblijfstitel door het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats verlengd of vernieuwd, op voorwaarde dat die aanvraag werd ingediend vóór het verstrijken van de titel en dat de minister of zijn gemachtigde de machtiging voor een nieuwe periode heeft verlengd of de toelating tot verblijf niet heeft beëindigd. De Koning bepaalt binnen welke termijnen en onder welke voorwaarden de vernieuwing of de verlenging van de verblijfsvergunningen moet worden aangevraagd.
§ 3. De minister of zijn gemachtigde kan in één van de volgende gevallen een bevel om het grondgebied te verlaten afgeven aan de vreemdeling die gemachtigd werd om voor een beperkte tijd in het Rijk te verblijven ingevolge deze wet of ingevolge de bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België: 1° indien hij langer dan deze beperkte tijd in het Rijk verblijft; 2° indien hij niet meer voldoet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden. Wanneer de in het eerste lid bedoelde vreemdeling vergezeld of vervoegd werd door een in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 7° bedoeld familielid, houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokkene, de duur van zijn verblijf op het grondgebied van het Rijk, het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van oorsprong.	§ 3. De minister of zijn gemachtigde kan in één van de volgende gevallen een bevel om het grondgebied te verlaten afgeven aan de vreemdeling die gemachtigd werd om voor een beperkte tijd in het Rijk te verblijven ingevolge deze wet of ingevolge de bijzondere omstandigheden eigen aan de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België: 1° indien hij langer dan deze beperkte tijd in het Rijk verblijft; 2° indien hij niet meer voldoet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden. Wanneer de in het eerste lid bedoelde vreemdeling vergezeld of vervoegd werd door een in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 8° bedoeld familielid, houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokkene, de duur van zijn verblijf op het grondgebied van het Rijk, het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van oorsprong.
§ 4. De minister of zijn gemachtigde kan in één van de volgende gevallen dezelfde maatregel treffen ten opzichte van de in artikel 10bis, § 2 bedoelde familieleden: 1° er wordt op basis van § 3 een einde gesteld aan het verblijf van de vreemdeling die vervoegd werd; 2° de vreemdeling voldoet niet meer aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden; 3° de vreemdeling en de vreemdeling die vervoegd wordt, onderhouden geen of geen werkelijk huwelijks- of gezinsleven meer; 4° de vreemdeling die gemachtigd werd tot een verblijf in het Rijk in de hoedanigheid van geregistreerde partner in de zin van artikel 10, §	§ 4. De minister of zijn gemachtigde kan in één van de volgende gevallen dezelfde maatregel treffen ten opzichte van de in artikel 10bis, § 2 bedoelde familieleden: 1° er wordt een einde gesteld aan het verblijf van de vreemdeling die vervoegd werd; 2° de vreemdeling voldoet niet meer aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden; 3° de vreemdeling en de vreemdeling die vervoegd wordt, onderhouden geen of geen werkelijk huwelijks- of gezinsleven meer; 4° de vreemdeling die gemachtigd werd tot een verblijf in het Rijk in de hoedanigheid van geregistreerde partner in de zin van artikel 10, §

1, 4° of 5°, of de vreemdeling die vervoegd wordt, is in het huwelijk getreden of heeft een duurzame relatie met een andere persoon; 5° het staat vast dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie uitsluitend afgesloten werden opdat de betrokken vreemdeling het Rijk zou kunnen binnenkomen of er verblijven. De minister of zijn gemachtigde kan dezelfde maatregel treffen ten opzichte van de in artikel 10<i>bis</i>, § 1, bedoelde familieleden. Bij de beslissing om een bevel om het grondgebied te verlaten af te leveren op basis van het eerste lid, 1° tot 4°, houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokken persoon en met de duur van zijn verblijf in het Rijk, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst.	1, 4° of 5°, of de vreemdeling die vervoegd wordt, is in het huwelijk getreden of heeft een duurzame relatie met een andere persoon; 5° het staat vast dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie uitsluitend afgesloten werden opdat de betrokken vreemdeling het Rijk zou kunnen binnenkomen of er verblijven. De minister of zijn gemachtigde kan dezelfde maatregel treffen ten opzichte van de in artikel 10<i>bis</i>, § 1, bedoelde familieleden. Bij de beslissing om een bevel om het grondgebied te verlaten af te leveren op basis van het eerste lid, 1° tot 4°, houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokken persoon en met de duur van zijn verblijf in het Rijk, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst.
§ 5. ...	§ 5. ...
§ 6. Het bevel om het grondgebied te verlaten vermeldt dat de bepalingen van dit artikel werden toegepast. De minister of diens gemachtigde kan met het oog op een verlenging of vernieuwing van de verblijfstitel, controles verrichten of laten verrichten, om na te gaan of de vreemdeling voldoet aan de voorwaarden van artikel 10<i>bis</i>. Hij kan op elk moment specifieke controles verrichten of laten verrichten in geval dat er gegronde vermoedens zijn dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie tot stand is gekomen om voor de betrokken persoon toegang tot of verblijf in het Rijk te bekomen.	§ 6. Het bevel om het grondgebied te verlaten vermeldt dat de bepalingen van dit artikel werden toegepast. De minister of diens gemachtigde kan met het oog op een verlenging of vernieuwing van de verblijfstitel, controles verrichten of laten verrichten, om na te gaan of de vreemdeling voldoet aan de voorwaarden van artikel 10<i>bis</i>. Hij kan op elk moment specifieke controles verrichten of laten verrichten in geval dat er gegronde vermoedens zijn dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie tot stand is gekomen om voor de betrokken persoon toegang tot of verblijf in het Rijk te bekomen.
Artikel 15	Artikel 15
Onverminderd meer voordelige bepalingen vevat in een internationaal verdrag en behoudens wanneer de vreemdeling die erom verzoekt zich in één der in artikel 3, eerste lid, 5° tot 8° voorziene gevallen bevindt, moet de machtiging tot vestiging verleend worden aan: 1° de in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 7°, bedoelde familieleden van een vreemdeling die gemachtigd is om zich in het Rijk te vestigen of diens familieleden op wie artikel 10, § 1, eerste lid, 1°, van toepassing is, voorzover deze, wat de echtgenoot of de partner betreft, samenleeft met die vreemdeling;	Onverminderd meer voordelige bepalingen vevat in een internationaal verdrag en behoudens wanneer de vreemdeling die erom verzoekt zich in één der in artikel 3, eerste lid, 5° tot 8° voorziene gevallen bevindt, moet de machtiging tot vestiging verleend worden aan: 1° de in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 8°, bedoelde familieleden van een vreemdeling die gemachtigd is om zich in het Rijk te vestigen of diens familieleden op wie artikel 10, § 1, eerste lid, 1°, van toepassing is, voorzover deze, wat de echtgenoot of de partner betreft, samenleeft met die vreemdeling;

2° de vreemdeling die bewijst dat hij gedurende vijf jaar regelmatig en ononderbroken in het Rijk heeft verbleven.

De minister of diens gemachtigde kan controles verrichten of laten verrichten om na te gaan of de vreemdeling voldoet aan de gestelde voorwaarden. Hij kan op elk moment specifieke controles verrichten of laten verrichten in geval van gegronde vermoedens dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie tot stand is gekomen om voor de betrokken persoon toegang tot of verblijf in het Rijk te bekomen.

Artikel 19

§ 1. Een vreemdeling die houder is van een geldige Belgische verblijfs- of vestigingsvergunning en het land verlaat, heeft gedurende een jaar recht op terugkeer in het Rijk.

Een vreemdeling die de status van langdurig ingezetene geniet op grond van artikel 15bis verliest daarentegen zijn recht op terugkeer in het Rijk enkel wanneer hij gedurende twaalf opeenvolgende maanden het grondgebied van de lidstaten van de Europese Unie verlaat of wanneer hij het Rijk sinds ten minste zes jaar heeft verlaten.

Een vreemdeling die gemachtigd werd tot verblijf in toepassing van artikel 61/27 en nadien de status van langdurig ingezetene heeft verkregen, verliest zijn recht op terugkeer in het Rijk alleen wanneer hij gedurende vierentwintig opeenvolgende maanden het grondgebied van de lidstaten van de Europese Unie verlaat. Hetzelfde geldt voor zijn familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6° die de status van langdurig ingezetene hebben verkregen.

De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de voorwaarden en de gevallen waarin de vreemdeling die de status van langdurig ingezetene geniet en die gedurende twaalf of vierentwintig opeenvolgende maanden het grondgebied van de lidstaten van de Europese Unie verlaten heeft, zijn recht van terugkeer naar het Rijk niet verliest.

Een vreemdeling die voorziet dat zijn afwezigheid uit het Rijk langer zal duren dan de geldigheidsduur van zijn verblijfstitel, kan een vervroegde verlenging of vernieuwing van deze verblijfstitel verkrijgen.

De toelating om het Rijk terug binnen te komen mag hem slechts worden geweigerd om redenen

2° de vreemdeling die bewijst dat hij gedurende vijf jaar regelmatig en ononderbroken in het Rijk heeft verbleven.

De minister of diens gemachtigde kan controles verrichten of laten verrichten om na te gaan of de vreemdeling voldoet aan de gestelde voorwaarden. Hij kan op elk moment specifieke controles verrichten of laten verrichten in geval van gegronde vermoedens dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie tot stand is gekomen om voor de betrokken persoon toegang tot of verblijf in het Rijk te bekomen.

Artikel 19

§ 1. Een vreemdeling die houder is van een geldige Belgische verblijfs- of vestigingsvergunning en het land verlaat, heeft gedurende een jaar recht op terugkeer in het Rijk.

Een vreemdeling die de status van langdurig ingezetene geniet op grond van artikel 15bis verliest daarentegen zijn recht op terugkeer in het Rijk enkel wanneer hij gedurende twaalf opeenvolgende maanden het grondgebied van de lidstaten van de Europese Unie verlaat of wanneer hij het Rijk sinds ten minste zes jaar heeft verlaten.

Een vreemdeling die gemachtigd werd tot verblijf in toepassing van artikel 61/27 en nadien de status van langdurig ingezetene heeft verkregen, verliest zijn recht op terugkeer in het Rijk alleen wanneer hij gedurende vierentwintig opeenvolgende maanden het grondgebied van de lidstaten van de Europese Unie verlaat. Hetzelfde geldt voor zijn familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6° die de status van langdurig ingezetene hebben verkregen.

De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de voorwaarden en de gevallen waarin de vreemdeling die de status van langdurig ingezetene geniet en die gedurende twaalf of vierentwintig opeenvolgende maanden het grondgebied van de lidstaten van de Europese Unie verlaten heeft, zijn recht van terugkeer naar het Rijk niet verliest.

Een vreemdeling die voorziet dat zijn afwezigheid uit het Rijk langer zal duren dan de geldigheidsduur van zijn verblijfstitel, kan een vervroegde verlenging of vernieuwing van deze verblijfstitel verkrijgen.

De toelating om het Rijk terug binnen te komen mag hem slechts worden geweigerd om redenen

van openbare orde of nationale veiligheid, of indien hij de voorwaarden die aan zijn verblijf zijn gesteld, niet naleeft.	van openbare orde of nationale veiligheid, of indien hij de voorwaarden die aan zijn verblijf zijn gesteld, niet naleeft.
§ 2. De vreemdeling, bedoeld in § 1, eerste lid, die langer dan een jaar uit het Rijk afwezig blijft, kan tot terugkeer in het Rijk worden gemachtigd in de gevallen en onder de voorwaarden bepaald bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. De vreemdeling, bedoeld in § 1, tweede en derde lid, die zijn recht op terugkeer is verloren, kan, in de gevallen en onder de voorwaarden bepaald bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de status van langdurig ingezetene verkrijgen.	§ 2. De vreemdeling, bedoeld in § 1, eerste lid, die langer dan een jaar uit het Rijk afwezig blijft, kan tot terugkeer in het Rijk worden gemachtigd in de gevallen en onder de voorwaarden bepaald bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. De vreemdeling, bedoeld in § 1, tweede en derde lid, die zijn recht op terugkeer is verloren, kan, in de gevallen en onder de voorwaarden bepaald bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de status van langdurig ingezetene verkrijgen.
§ 3. De Koning regelt de voorwaarden voor de geldigheid en de vernieuwing van de verblijfs- en vestigingsvergunningen of van de EU-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene van de vreemdeling die na een afwezigheid terugkeert in het Rijk.	§ 3. De Koning regelt de voorwaarden voor de geldigheid en de vernieuwing van de verblijfs- en vestigingsvergunningen of van de EU-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene van de vreemdeling die na een afwezigheid terugkeert in het Rijk.
§ 4. Zelfs indien de geldigheidsduur van de verblijfstitel uitgereikt in België verstreken is, is de minister of zijn gemachtigde verplicht tot terugname van: 1° de vreemdeling die houder is van een Belgische EU-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene en ten aanzien van wie een verwijderingsmaatregel is genomen door de bevoegde overheid van een andere lidstaat van de Europese Unie, als gevolg van een weigering tot verlenging of een intrekking van de verblijfstitel afgegeven door deze andere lidstaat op grond van de bovengenoemde Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van de Europese Unie, om redenen van openbare orde of nationale veiligheid, wanneer de voorwaarden voor zijn verblijf niet meer zijn vervuld of wanneer hij niet legaal in de betrokken lidstaat verblijft, evenals zijn familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 7°, onder voorbehoud van de toepassing van § 1, tweede lid; 2° de vreemdeling die internationale bescherming geniet in het Rijk en de status van langdurig ingezetene in een andere lidstaat van de Europese Unie heeft verworven en ten aanzien van wie de bevoegde overheid van deze lidstaat een verwijderingsmaatregel heeft uitgevaardigd, wegens een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor de openbare orde of de nationale veiligheid,	§ 4. Zelfs indien de geldigheidsduur van de verblijfstitel uitgereikt in België verstreken is, is de minister of zijn gemachtigde verplicht tot terugname van: 1° de vreemdeling die houder is van een Belgische EU-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene en ten aanzien van wie een verwijderingsmaatregel is genomen door de bevoegde overheid van een andere lidstaat van de Europese Unie, als gevolg van een weigering tot verlenging of een intrekking van de verblijfstitel afgegeven door deze andere lidstaat op grond van de bovengenoemde Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van de Europese Unie, om redenen van openbare orde of nationale veiligheid, wanneer de voorwaarden voor zijn verblijf niet meer zijn vervuld of wanneer hij niet legaal in de betrokken lidstaat verblijft, evenals zijn familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 8°, onder voorbehoud van de toepassing van § 1, tweede lid; 2° de vreemdeling die internationale bescherming geniet in het Rijk en de status van langdurig ingezetene in een andere lidstaat van de Europese Unie heeft verworven en ten aanzien van wie de bevoegde overheid van deze lidstaat een verwijderingsmaatregel heeft uitgevaardigd, wegens een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor de openbare orde of de nationale veiligheid,

evenals zijn familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 7° ; 3° de vreemdeling die met toepassing van artikel 61/27 werd gemachtigd tot verblijf in het Rijk en ten aanzien van wie een verwijderingsmaatregel werd genomen door de bevoegde overheid van een andere lidstaat van de Europese Unie ten gevolge van een weigering van zijn verblijfsaanvraag op grond van de bepalingen van de Richtlijn 2009/50/EG van de Raad van 25 mei 2009 betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen met het oog op een hooggekwalficeerde baan, evenals zijn familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°.	evenals zijn familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 8°; 3° de vreemdeling die met toepassing van artikel 61/27 werd gemachtigd tot verblijf in het Rijk en ten aanzien van wie een verwijderingsmaatregel werd genomen door de bevoegde overheid van een andere lidstaat van de Europese Unie ten gevolge van een weigering van zijn verblijfsaanvraag op grond van de bepalingen van de Richtlijn 2009/50/EG van de Raad van 25 mei 2009 betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen met het oog op een hooggekwalficeerde baan, evenals zijn familieleden bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4° tot 6°.
§ 5. Wanneer de onderdaan van een derde land die gebruikmaakt van het recht op mobiliteit, niet of niet langer voldoet aan de voorwaarden voor mobiliteit in de tweede lidstaat of indien de door de minister of zijn gemachtigde afgegeven vergunning tijdens de periode van mobiliteit in de tweede lidstaat is verstreken, beëindigd of ingetrokken, wordt de onderdaan van een derde land door de minister of zijn gemachtigde, op verzoek van de tweede lidstaat, zonder formaliteiten en onverwijld, toegelaten het Rijk opnieuw binnen te komen. De Koning kan bepalen: 1° in welke gevallen een document aan deze onderdaan van een derde land wordt afgegeven; 2° welk document in voorkomend geval wordt afgeleverd.	§ 5. Wanneer de onderdaan van een derde land die gebruikmaakt van het recht op mobiliteit, niet of niet langer voldoet aan de voorwaarden voor mobiliteit in de tweede lidstaat of indien de door de minister of zijn gemachtigde afgegeven vergunning tijdens de periode van mobiliteit in de tweede lidstaat is verstreken, beëindigd of ingetrokken, wordt de onderdaan van een derde land door de minister of zijn gemachtigde, op verzoek van de tweede lidstaat, zonder formaliteiten en onverwijld, toegelaten het Rijk opnieuw binnen te komen. De Koning kan bepalen: 1° in welke gevallen een document aan deze onderdaan van een derde land wordt afgegeven; 2° welk document in voorkomend geval wordt afgeleverd.
Artikel 40bis	Artikel 40bis
§ 1. Onverminderd de meer voordelige bepalingen vervat in wetten of Europese verordeningen waarop de familieleden van de burger van de Unie zouden kunnen aanspraak maken, zijn de hiernavolgende bepalingen op hen van toepassing.	§ 1. Onverminderd de meer voordelige bepalingen vervat in wetten of Europese verordeningen waarop de familieleden van de burger van de Unie zouden kunnen aanspraak maken, zijn de hiernavolgende bepalingen op hen van toepassing.
§ 2. Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd: 1° de echtgenoot of de vreemdeling waarmee een geregistreerd partnerschap werd gesloten dat beschouwd wordt als zijnde gelijkwaardig met het huwelijk in België, die hem begeleidt of zich bij hem voegt; 2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten.	§ 2. Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd: 1° de echtgenoot of de vreemdeling waarmee een geregistreerd partnerschap werd gesloten dat beschouwd wordt als zijnde gelijkwaardig met het huwelijk in België, die hem begeleidt of zich bij hem voegt; 2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten.

De partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:

a) bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie te onderhouden.

Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond:

- indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land te hebben samengewoond;

- ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;

- ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;

b) met elkaar komen samenleven;

c) beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar. De minimumleeftijd van de partners wordt teruggebracht tot achttien jaar wanneer zij het bewijs leveren van een samenwoning van ten minste een jaar voordat de vreemdeling bij wie men zich voegt, in het Rijk aankwam;

d) ongehuwd zijn en geen duurzame en stabiele partnerrelatie hebben met een andere persoon;

e) geen personen zijn bedoeld in artikelen 161 tot 163 van het Burgerlijk Wetboek.

f) ten aanzien van geen van beiden is een definitieve beslissing genomen tot weigering van de voltrekking van het huwelijk op basis van artikel 167 van het Burgerlijk Wetboek.

3° de bloedverwanten in neergaande lijn alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder 1° of 2°, beneden de leeftijd van eenentwintig jaar of die te hunnen laste zijn, die hen begeleiden of zich bij hen voegen, voor zover de vreemdeling die vervoegd wordt, zijn echtgenoot of de bedoelde geregistreerde partner over het recht van bewaring beschikt en, indien het recht van bewaring wordt gedeeld, op voorwaarde dat de andere houder van het recht van bewaring zijn toestemming heeft gegeven;

De partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:

a) bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie te onderhouden.

Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond:

- indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land te hebben samengewoond;

- ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;

- ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;

b) met elkaar komen samenleven;

c) beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar. De minimumleeftijd van de partners wordt teruggebracht tot achttien jaar wanneer zij het bewijs leveren van een samenwoning van ten minste een jaar voordat de vreemdeling bij wie men zich voegt, in het Rijk aankwam;

d) ongehuwd zijn en geen duurzame en stabiele partnerrelatie hebben met een andere persoon;

e) geen personen zijn bedoeld in artikelen 161 tot 163 van het Burgerlijk Wetboek.

f) ten aanzien van geen van beiden is een definitieve beslissing genomen tot weigering van de voltrekking van het huwelijk op basis van artikel 167 van het Burgerlijk Wetboek.

3° de rechtstreekse bloedverwanten in neergaande lijn alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder 1° of 2°, beneden de leeftijd van eenentwintig jaar of die in het land van oorsprong dan wel herkomst te hunnen laste zijn, die hen begeleiden of zich bij hen voegen, voor zover de vreemdeling die vervoegd wordt, zijn echtgenoot of de bedoelde geregistreerde partner over het recht van bewaring beschikt en, indien het recht van bewaring wordt gedeeld, op voorwaarde dat de andere houder van het recht van bewaring zijn toestemming heeft gegeven;

4° de bloedverwanten in opgaande lijn, alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder 1° of 2°, die te hunnen laste zijn, die hen begeleiden of zich bij hen voegen;

5° de vader of de moeder van een minderjarige burger van de Europese Unie, bedoeld in artikel 40, § 4, eerste lid, 2°, voor zover de laatstgenoemde te zijnen laste is en hij daadwerkelijk over het hoederecht beschikt.

De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de gevallen waarbij een partnerschap dat geregistreerd werd op basis van een vreemde wet, moet beschouwd worden als zijnde gelijkwaardig met een huwelijk in België.

§ 3. De in § 2 bedoelde familieleden die burger van de Unie zijn, hebben het recht de in artikel 40, § 3, bedoelde burger van de Unie te begeleiden of zich bij hem te voegen voorzover zij de in artikel 41, eerste lid, bedoelde voorwaarde vervullen. Indien het familieleden betreft die geen burger van de Unie zijn, moeten zij de in artikel 41, tweede lid, bedoelde voorwaarde vervullen.

§ 4. De in § 2 bedoelde familieleden die burger van de Unie zijn, hebben het recht de in artikel 40, § 4, eerste lid, 1° en 2°, bedoelde burger van de Unie te begeleiden of zich bij hem te voegen voor een periode van meer dan drie maanden voor zover zij de in artikel 41, eerste lid, bedoelde voorwaarde vervullen. Indien het familieleden betreft die geen burger van de Unie zijn, moeten zij de in artikel 41, tweede lid, bedoelde voorwaarde vervullen.

De in artikel 40, § 4, eerste lid, 2°, bedoelde burger van de Unie moet dan tevens het bewijs leveren dat hij over voldoende bestaansmiddelen beschikt op te voorkomen dat de in § 2 bedoelde familieleden tijdens zijn verblijf ten laste komen van het sociale zekerheidsstelsel van het Rijk, en dat hij over een verzekering beschikt die de ziektekosten van zijn

4° de rechtstreekse bloedverwanten in opgaande lijn, alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder 1° of 2°, die in het land van oorsprong dan wel herkomst te hunnen laste zijn en die hen begeleiden of zich bij hen voegen;

5° de rechtstreekse bloedverwanten in opgaande lijn in de eerste graad die het ouderlijk gezag inclusief het recht van bewaring over een minderjarige burger van de Unie, bedoeld in artikel 40, § 4, eerste lid, 2°, uitoefenen, voor zover zij de minderjarige burger van de Unie op het Belgische grondgebied begeleiden en de daadwerkelijke zorg over hem dragen.

De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de gevallen waarbij een partnerschap dat geregistreerd werd op basis van een vreemde wet, moet beschouwd worden als zijnde gelijkwaardig met een huwelijk in België.

§ 3. De in § 2 bedoelde familieleden die burger van de Unie zijn, hebben het recht de in artikel 40, § 3, bedoelde burger van de Unie te begeleiden of zich bij hem te voegen voorzover zij de in artikel 41, eerste lid, bedoelde voorwaarde vervullen. Indien het familieleden betreft die geen burger van de Unie zijn, moeten zij de in artikel 41, tweede lid, bedoelde voorwaarde vervullen.

§ 4. De in § 2 bedoelde familieleden, hebben het recht de in artikel 40, § 4, eerste lid, 1° en 2°, bedoelde burger van de Unie te begeleiden of zich bij hem te voegen voor een periode van meer dan drie maanden mits zij, al naar gelang het geval, voldoen aan de in artikel 41, §§ 1 of 2, bedoelde voorwaarden.

De in artikel 40, § 4, eerste lid, 2° en 3°, bedoelde burger van de Unie moet dan tevens het bewijs leveren dat hij over voldoende bestaansmiddelen beschikt op te voorkomen dat de in § 2 bedoelde familieleden tijdens zijn verblijf ten laste komen van het sociale zekerheidsstelsel van het Rijk, en dat hij over een verzekering beschikt die de ziektekosten van zijn

familieleden in het Rijk volledig dekt. In het kader van de evaluatie van de bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met de persoonlijke situatie van de burger van de Unie, waarbij ondermeer rekening gehouden wordt met de aard en de regelmaat van diens inkomsten en met het aantal familieleden die te zijnen laste zijn.

De in artikel 40, § 4, eerste lid, 3°, bedoelde burger van de Unie kan zich enkel laten begeleiden of vervoegen door de in § 2, eerste lid, 1° en 2°, bedoelde familieleden, alsmede door zijn kinderen of door de kinderen van de familieleden bedoeld in 1° en 2° die te zijnen laste zijn, voorzover zij al naargelang het geval voldoen aan de in artikel 41, eerste lid of tweede lid bedoelde voorwaarde.

Het in § 2, eerste lid, 5°, bedoelde familielid moet het bewijs leveren dat hij over voldoende bestaansmiddelen beschikt om in zijn eigen behoeften en die van zijn kind, burger van de Unie, te voorzien, om niet ten laste te komen van het sociale zekerheidsstelsel van het Rijk, en over een ziektekostenverzekering die alle risico's in België dekt. In het kader van de evaluatie van de bestaansmiddelen wordt met name rekening gehouden met hun aard en hun regelmaat.

familieleden in het Rijk volledig dekt. In het kader van de evaluatie van de bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met de persoonlijke situatie van de burger van de Unie, waarbij ondermeer rekening gehouden wordt met de aard en de regelmaat van diens inkomsten en met het aantal familieleden die te zijnen laste zijn.

De in artikel 40, § 4, eerste lid, 3°, bedoelde burger van de Unie kan zich enkel laten begeleiden of vervoegen door de in § 2, eerste lid, 1° en 2°, bedoelde familieleden, alsmede door zijn kinderen of door de kinderen van zijn echtgenoot of partner voor zover de vreemdeling die vervoegd wordt, zijn echtgenoot of zijn partner het ouderlijk gezag inclusief het recht van bewaring uitoefent en de kinderen ten laste zijn van hem, diens echtgenoot of partner en mits zij, al naar gelang het geval, voldoen aan de in artikel 41, §§ 1 of 2, bedoelde voorwaarden.

Het in §2, eerste lid, 5°, bedoelde familielid moet, voor zover de minderjarige burger van de Unie nog niet over een duurzaam verblijfsrecht zoals bedoeld in artikel 42quinquies, §1, beschikt, het bewijs leveren dat hij over voldoende bestaansmiddelen beschikt om in zijn eigen behoeften en die van zijn kind, burger van de Unie, te voorzien, om niet ten laste te komen van het sociale zekerheidsstelsel van het Rijk, en over een ziektekostenverzekering die alle risico's in België dekt. In het kader van de evaluatie van de bestaansmiddelen wordt met name rekening gehouden met hun aard en hun regelmaat.

Artikel 40ter	Artikel 40ter
§ 1. De familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, van een Belg die zijn recht op vrij verkeer heeft uitgeoefend overeenkomstig het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, zijn onderworpen aan dezelfde bepalingen als de familieleden van een burger van de Unie.	§ 1. Als Belg die gebruik heeft gemaakt van het recht van vrij verkeer en verblijf wordt beschouwd: de Belg die, na een daadwerkelijk verblijf in een andere lidstaat van de Europese Unie overeenkomstig artikel 21 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, terugkeert om zich op het grondgebied van het Rijk te vestigen. De familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2 en de andere familieleden bedoeld in artikel 47/2, van een Belg die gebruik heeft gemaakt van het recht op vrij verkeer en verblijf, zijn onderworpen aan dezelfde bepalingen als de familieleden van een burger van de Unie zoals

§ 2. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie:

1° de familieleden bedoeld in artikel 40*bis*, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen;

2° de familieleden bedoeld in artikel 40*bis*, § 2, eerste lid, 4°, mits het de vader en moeder van een minderjarige Belg betreft die hun identiteit bewijzen door middel van een geldig identiteitsdocument en zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen.

bedoeld in hoofdstuk I dan wel hoofdstuk I*bis*, mits voldaan is aan de volgende voorwaarden:
1° het gezinsleven werd opgebouwd dan wel bestendig tijdens het daadwerkelijke verblijf van de Belg en het familielid in een andere lidstaat van de Europese Unie; en
2° de familieleden begeleiden of vervoegen de Belg op het grondgebied van het Rijk; en
3° het gezinsleven werd niet beëindigd voor de binnenkomst van het familielid op het grondgebied van het Rijk dan wel voor de indiening van het verzoek om toekenning van een verblijfsrecht in de zin van dit artikel.

§ 2. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die geen gebruik maakte van zijn recht van vrij verkeer en verblijf overeenkomstig artikel 21 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, dan wel niet voldoen aan de voorwaarden zoals voorzien in § 1:

1° de familieleden bedoeld in artikel 40*bis*, § 2, eerste lid, 1° tot 2°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent begeleiden of zich bij hem voegen;

2° de rechtstreekse bloedverwanten in neergaande lijn van de Belg of van diens echtgenoot of geregistreerde partner zoals bedoeld in het eerste lid, 1°, beneden de leeftijd van achttien jaar of die in het land van oorsprong dan wel herkomst te hunnen laste zijn, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent begeleiden of zich bij hem voegen. De rechtstreekse bloedverwant in neergaande lijn die de leeftijd van 18 jaar nog niet bereikt heeft, dient aan te tonen dat de Belg, diens echtgenoot of geregistreerde partner, het ouderlijk gezag inclusief het recht van bewaring over hem uitoefent. Indien het ouderlijk gezag wordt gedeeld, dient hij aan te tonen dat de andere houder van het ouderlijk gezag zijn toestemming heeft gegeven. Indien de Belg, diens echtgenoot of de registreerde partner het ouderlijk gezag niet kan bewijzen door middel van officiële documenten, overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie, houdt de minister of zijn gemachtigde rekening

De familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg:

1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.

Deze voorwaarde is niet van toepassing indien alleen zijn minderjarige familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 3°, de Belg vergezellen of zich bij hem voegen.

2° beschikt over voldoende huisvesting die hem in staat stelt zijn familielid of familieleden die hem vergezellen of zich bij hem voegen te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden opgelegd aan een onroerend goed dat als hoofdverblijfplaats wordt verhuurd zoals bepaald in artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2, van het Burgerlijk

met andere geldige bewijzen die in dit verband worden voorgelegd;

3° de rechtstreekse bloedverwanten in opgaande lijn in de eerste graad, die het ouderlijk gezag inclusief het recht van bewaring over een minderjarige Belg uitoefenen, voor zover zij de minderjarige Belg op het grondgebied begeleiden of zich bij hem voegen en de daadwerkelijke zorg over hem dragen en op voorwaarde dat zij hun identiteit aantonen door middel van een geldig identiteitsdocument.

De familieleden bedoeld in het eerste lid, onder 1° en 2°, moeten bewijzen dat de Belg:

1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.

De voorwaarde inzake de bestaansmiddelen is niet van toepassing indien alleen zijn minderjarige familieleden bedoeld in het eerste lid, 2°, de Belg begeleiden of zich bij hem voegen.

2° beschikt over voldoende huisvesting die hem in staat stelt zijn familielid of familieleden die hem begeleiden of zich bij hem voegen te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden opgelegd aan een onroerend goed dat als hoofdverblijfplaats wordt verhuurd zoals bepaald in artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2, van het Burgerlijk

Wetboek. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de Belg bewijst dat het onroerend goed aan de opgelegde voorwaarden voldoet.

3° beschikt over een ziektekostenverzekering die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt.

Als een attest van geen huwelijksbeletsel is afgegeven, wordt er naar aanleiding van het onderzoek van een aanvraag tot gezinshereniging gebaseerd op het voltrokken huwelijk, waarvoor het attest is afgegeven, geen nieuw onderzoek uitgevoerd, tenzij er nieuwe gegevens zijn.

Wat de personen betreft bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° en 2°, moeten de echtgenoten of de partners beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar. Deze minimumleeftijd wordt echter teruggebracht tot achttien jaar indien de echtelijke band of het geregistreerd partnerschap dat als gelijkwaardig wordt beschouwd met het huwelijk reeds vóór de indiening van het verzoek tot gezinshereniging bestond of indien ze, in het geval van een wettelijk geregistreerd partnerschap, bewijzen dat ze vóór de indiening van het verzoek tot gezinshereniging minstens één jaar hebben samengewoond.

Wetboek. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de Belg bewijst dat het onroerend goed aan de opgelegde voorwaarden voldoet.

3° beschikt over een ziektekostenverzekering die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt.

Als een attest van geen huwelijksbeletsel is afgegeven, wordt er naar aanleiding van het onderzoek van een aanvraag tot gezinshereniging gebaseerd op het voltrokken huwelijk, waarvoor het attest is afgegeven, geen nieuw onderzoek uitgevoerd, tenzij er nieuwe gegevens zijn.

Wat de personen betreft bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° en 2°, moeten de echtgenoten of de partners beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar. Deze minimumleeftijd wordt echter teruggebracht tot achttien jaar indien de echtelijke band of het geregistreerd partnerschap dat als gelijkwaardig wordt beschouwd met het huwelijk reeds vóór de indiening van het verzoek tot gezinshereniging bestond of indien ze, in het geval van een wettelijk geregistreerd partnerschap, bewijzen dat ze vóór de indiening van het verzoek tot gezinshereniging minstens één jaar hebben samengewoond.

§ 3. Wanneer de minister of zijn gemachtigde overweegt om een beslissing tot weigering van verblijf te nemen in hoofde van een familielid bedoeld in § 2, eerste lid, 3°, die niet aantoonst dat hij de daadwerkelijke zorg draagt voor de minderjarige Belg die hij begeleidt, houdt deze rekening met de aard en de hechtheid van de familiebanden en de afhankelijkheidsverhouding die er bestaat tussen het familielid en de minderjarige Belg alsook met de gevolgen die een eventuele beslissing tot weigering van verblijf met zich zouden meebrengen voor het recht van vrij verkeer en verblijf in hoofde van de minderjarige Belg.

Bij de beoordeling of er sprake is van een afhankelijkheidsverhouding zoals bedoeld in het eerste lid, worden alle voorgelegde stukken en relevante omstandigheden mee in rekening gebracht.

Onverminderd de artikelen 42ter en 42quater, kan aan het verblijf van een familielid van een Belg ook een einde worden gemaakt wanneer de voorwaarden van het tweede lid niet meer zijn vervuld.

§ 4. Onverminderd de artikelen 42ter en 42quater, kan er binnen vijf jaar na de erkenning van hun recht op verblijf in de hoedanigheid van familielid van een Belg, ook een einde worden gesteld aan het verblijfsrecht van de familieleden beoogd in § 2, wanneer niet meer is voldaan aan de voorwaarden voorzien in de voorgaande paragrafen. Wanneer de Minister of zijn gemachtigde overweegt om een beslissing tot einde van verblijf te nemen in hoofde van een familielid bedoeld in § 2, eerste lid, 3°, houdt deze rekening met de aard en de hechtheid van de familiebanden en de afhankelijkheidsverhouding die er bestaat tussen het familielid en de minderjarige Belg alsook met de gevolgen die een eventuele beslissing tot beëindiging van verblijf met zich zouden meebrengen voor het recht van vrij verkeer en verblijf in hoofde van de minderjarige Belg.

Artikel 42ter	Artikel 42ter
§ 1. Tenzij de familieleden van een burger van de Unie die zelf burger van de Unie zijn, zelf een verblijfsrecht uitoefenen als bedoeld in artikel 40, § 4, of opnieuw voldoen aan de in artikel 40bis, § 2, bedoelde voorwaarden, kan er binnen vijf jaar na de erkenning van hun recht op verblijf in de hoedanigheid van familielid van de burger van de Unie, een einde gesteld worden aan hun verblijfsrecht door de minister of zijn gemachtigde in de volgende gevallen: 1° er wordt een einde gesteld aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben; 2° de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, vertrekt uit het Rijk; 3° de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, overlijdt; 4° het huwelijk met de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, wordt ontbonden of nietig verklaard, het geregistreerd partnerschap dat aangegaan werd, zoals bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° of 2°, wordt beëindigd, of er is geen gezamenlijke vestiging meer; 5° de familieleden van een burger van de Unie bedoeld in artikel 40, § 4, eerste lid, 2° of 3°, vormen een onredelijke belasting voor het sociale bijstandstelsel van het Rijk; 6° de minister of zijn gemachtigde trekt het verblijf van de begeleide of vervoegde burger van de Unie overeenkomstig artikel 44 in.	§ 1. Tenzij de familieleden van een burger van de Unie die zelf burger van de Unie zijn, zelf een verblijfsrecht uitoefenen als bedoeld in artikel 40, § 4, of opnieuw voldoen aan de in artikel 40bis, § 2, bedoelde voorwaarden, kan er binnen vijf jaar na de erkenning van hun recht op verblijf in de hoedanigheid van familielid van de burger van de Unie, een einde gesteld worden aan hun verblijfsrecht door de minister of zijn gemachtigde in de volgende gevallen: 1° er wordt een einde gesteld aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben; 2° de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, vertrekt uit het Rijk; 3° de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, overlijdt; 4° het huwelijk met de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, wordt ontbonden of nietig verklaard, het geregistreerd partnerschap dat aangegaan werd, zoals bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° of 2°, wordt beëindigd, of er is geen gezamenlijke vestiging meer; 5° de familieleden van een burger van de Unie bedoeld in artikel 40, § 4, eerste lid, 2° of 3°, vormen een onredelijke belasting voor het sociale bijstandstelsel van het Rijk; 6° de minister of zijn gemachtigde trekt het verblijf van de begeleide of vervoegde burger van de Unie overeenkomstig artikel 44 in.

	7° de rechtstreekse bloedverwant in opgaande lijn in de eerste graad zoals bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 5°, draagt niet meer de daadwerkelijke zorg voor de minderjarige burger van de Unie; 8° de burger van de Unie zoals bedoeld in artikel 40, § 4, eerste lid, 2° of 3°, beschikt niet meer over voldoende bestaansmiddelen en/of een ziektekostenverzekering zoals bedoeld in artikel 40bis, § 4, tweede of derde lid.
Voor de toepassing van het eerste lid, 5°, teneinde te bepalen of de familieleden van een burger van de Unie een onredelijke belasting voor het sociale bijstandstelsel van het Rijk vormen, wordt rekening gehouden met het al dan niet tijdelijke karakter van hun moeilijkheden, de duur van hun verblijf in het Rijk, hun persoonlijke situatie en het bedrag van de aan hen uitgekeerde steun. Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de duur van het verblijf van de betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.	Voor de toepassing van het eerste lid, 5°, teneinde te bepalen of de familieleden van een burger van de Unie een onredelijke belasting voor het sociale bijstandstelsel van het Rijk vormen, wordt rekening gehouden met het al dan niet tijdelijke karakter van hun moeilijkheden, de duur van hun verblijf in het Rijk, hun persoonlijke situatie en het bedrag van de aan hen uitgekeerde steun. Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de duur van het verblijf van de betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.
§ 2. De in § 1, eerste lid, 2° en 3°, bedoelde gevallen zijn niet van toepassing op kinderen van de burger van de Unie die in het Rijk verblijven en aan een onderwijsinstelling zijn ingeschreven alsmede op de ouder die de bewaring heeft van de kinderen, dit tot hun studie voltooid is.	§ 2. De in § 1, eerste lid, 2° en 3°, bedoelde gevallen zijn niet van toepassing op kinderen van de burger van de Unie die in het Rijk verblijven en aan een onderwijsinstelling zijn ingeschreven alsmede op de ouder die de bewaring heeft van de kinderen, dit tot hun studie voltooid is.
§ 3. De minister of zijn gemachtigde kan zonodig controleren of aan de naleving van de voorwaarden voor de uitoefening van het verblijfsrecht is voldaan.	§ 3. De minister of zijn gemachtigde kan zonodig controleren of aan de naleving van de voorwaarden voor de uitoefening van het verblijfsrecht is voldaan.
<i>Artikel 42quater</i>	<i>Artikel 42quater</i>
§ 1. In de volgende gevallen kan er door de minister of zijn gemachtigde binnen vijf jaar na de erkenning van hun recht op verblijf een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de familieleden van een burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie zijn en die verblijven in de hoedanigheid van familielid van de burger van de Unie: 1° er wordt een einde gesteld aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben;	§ 1. In de volgende gevallen kan er door de minister of zijn gemachtigde binnen vijf jaar na de erkenning van hun recht op verblijf een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de familieleden van een burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie zijn en die verblijven in de hoedanigheid van familielid van de burger van de Unie: 1° er wordt een einde gesteld aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben;

2° de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, vertrekt uit het Rijk;
 3° de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, overlijdt;
 4° het huwelijk met de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, wordt ontbonden, het geregistreerd partnerschap dat aangegaan werd, zoals bedoeld in artikel 40*bis*, § 2, eerste lid, 1° of 2°, wordt beëindigd, of er is geen gezamenlijke vestiging meer;
 5° de familieleden van een burger van de Unie, bedoeld in artikel 40, § 4, eerste lid, 2° of 3°, vormen een onredelijke belasting voor het sociale bijstandstelsel van het Rijk;
 6° de minister of zijn gemachtigde trekt het verblijf van de begeleide of vervoegde burger van de Unie overeenkomstig artikel 44 in.

Voor de toepassing van het eerste lid, 5°, teneinde te bepalen of de familieleden van een burger van de Unie een onredelijke belasting voor het sociale bijstandstelsel van het Rijk vormen, wordt rekening gehouden met het al dan niet tijdelijke karakter van hun moeilijkheden, de duur van hun verblijf in het Rijk, hun persoonlijke situatie en het bedrag van de aan hen uitgekeerde steun.
 Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de duur van het verblijf van de betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.

§ 2. De in § 1, eerste lid, 2° en 3°, bedoelde gevallen zijn niet van toepassing op kinderen van de burger van de Unie die in het Rijk verblijven en aan een onderwijsinstelling zijn ingeschreven alsmede op de ouder die de bewaring heeft van de kinderen, dit tot hun studie voltooid is.

2° de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, vertrekt uit het Rijk;
 3° de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, overlijdt;
 4° het huwelijk met de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, wordt ontbonden, het geregistreerd partnerschap dat aangegaan werd, zoals bedoeld in artikel 40*bis*, § 2, eerste lid, 1° of 2°, wordt beëindigd, of er is geen gezamenlijke vestiging meer;
 5° de familieleden van een burger van de Unie, bedoeld in artikel 40, § 4, eerste lid, 2° of 3°, vormen een onredelijke belasting voor het sociale bijstandstelsel van het Rijk;
 6° de minister of zijn gemachtigde trekt het verblijf van de begeleide of vervoegde burger van de Unie overeenkomstig artikel 44 in.

7° de rechtstreekse bloedverwant in opgaande lijn in de eerste graad zoals bedoeld in artikel 40*bis*, § 2, eerste lid, 5°, draagt niet meer de daadwerkelijke zorg voor de minderjarige burger van de Unie;

8° de burger van de Unie zoals bedoeld in artikel 40, § 4, eerste lid, 2° of 3°, beschikt niet meer over voldoende bestaansmiddelen en/of een ziektekostenverzekering zoals bedoeld in artikel 40*bis*, § 4, tweede of derde lid.

Voor de toepassing van het eerste lid, 5°, teneinde te bepalen of de familieleden van een burger van de Unie een onredelijke belasting voor het sociale bijstandstelsel van het Rijk vormen, wordt rekening gehouden met het al dan niet tijdelijke karakter van hun moeilijkheden, de duur van hun verblijf in het Rijk, hun persoonlijke situatie en het bedrag van de aan hen uitgekeerde steun.

Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de duur van het verblijf van de betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.

§ 2. De in § 1, eerste lid, 2° en 3°, bedoelde gevallen zijn niet van toepassing op kinderen van de burger van de Unie die in het Rijk verblijven en aan een onderwijsinstelling zijn ingeschreven alsmede op de ouder die de bewaring heeft van de kinderen, dit tot hun studie voltooid is.

§ 3. Het in § 1, eerste lid, 3°, bedoelde geval is niet van toepassing op de familieleden die ten minste één jaar in het Rijk verbleven hebben in de hoedanigheid van een familielid van de burger van de Unie, en voor zover betrokkenen aantonen werknemer of zelfstandige te zijn in België, of voor zichzelf en hun familieleden te beschikken over voldoende bestaansmiddelen zoals bedoeld in artikel 40, § 4, tweede lid, om te voorkomen dat zij tijdens hun verblijf ten laste vallen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk en te beschikken over een ziektekostenverzekering die alle risico's in België dekt, of lid te zijn van een in het Rijk gevormde familie van een persoon die aan deze voorwaarden voldoet.

§ 4. Onder voorbehoud van het bepaalde in § 5 is het in § 1, eerste lid, 4°, bedoelde geval niet van toepassing:

1° indien het huwelijk, het geregistreerd partnerschap of de gezamenlijke vestiging bij de aanvang van de gerechtelijke procedure tot ontbinding of nietigverklaring van het huwelijk of bij de beëindiging van het geregistreerd partnerschap of de gezamenlijke vestiging, ten minste drie jaar heeft geduurd, waarvan minstens één jaar in het Rijk. In geval van nietigverklaring van het huwelijk dient de echtgenoot bovendien te goeder trouw te zijn geweest;

2° of indien het recht van bewaring van de kinderen van de burger van de Unie, die in het Rijk verblijven, bij overeenkomst tussen de echtgenoten of de partners, bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° of 2°, dan wel bij gerechtelijke beslissing is toegewezen aan de echtgenoot of partner die geen burger van de Unie is;

3° of indien het omgangsrecht met een minderjarig kind, bij overeenkomst tussen de echtgenoten of partners als bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° of 2°, dan wel bij gerechtelijke beslissing is toegewezen aan de echtgenoot of partner, bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° of 2°, die geen burger van de Unie is en de rechter heeft bepaald dat dit recht van bewaring moet uitgeoefend worden in het Rijk en dit zolang het nodig is;

4° of indien bijzonder schrijnende situaties dit rechtvaardigen, bijvoorbeeld indien het familielid aantoonbaar tijdens het huwelijk of het geregistreerd partnerschap als bedoeld in artikel

§ 3. Het in § 1, eerste lid, 3°, bedoelde geval is niet van toepassing op de familieleden die ten minste één jaar in het Rijk verbleven hebben in de hoedanigheid van een familielid van de burger van de Unie, en voor zover betrokkenen aantonen werknemer of zelfstandige te zijn in België, of voor zichzelf en hun familieleden te beschikken over voldoende bestaansmiddelen zoals bedoeld in artikel 40, § 4, tweede lid, om te voorkomen dat zij tijdens hun verblijf ten laste vallen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk en te beschikken over een ziektekostenverzekering die alle risico's in België dekt, of lid te zijn van een in het Rijk gevormde familie van een persoon die aan deze voorwaarden voldoet.

§ 4. Onder voorbehoud van het bepaalde in § 5 is het in § 1, eerste lid, 4°, bedoelde geval niet van toepassing:

1° indien het huwelijk, het geregistreerd partnerschap of de gezamenlijke vestiging bij de aanvang van de gerechtelijke procedure tot ontbinding of nietigverklaring van het huwelijk of bij de beëindiging van het geregistreerd partnerschap of de gezamenlijke vestiging, ten minste drie jaar heeft geduurd, waarvan minstens één jaar in het Rijk. In geval van nietigverklaring van het huwelijk dient de echtgenoot bovendien te goeder trouw te zijn geweest;

2° of indien het recht van bewaring van de kinderen van de burger van de Unie, die in het Rijk verblijven, bij overeenkomst tussen de echtgenoten of de partners, bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° of 2°, dan wel bij gerechtelijke beslissing is toegewezen aan de echtgenoot of partner die geen burger van de Unie is;

3° of indien het omgangsrecht met een minderjarig kind, bij overeenkomst tussen de echtgenoten of partners als bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° of 2°, dan wel bij gerechtelijke beslissing is toegewezen aan de echtgenoot of partner, bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° of 2°, die geen burger van de Unie is en de rechter heeft bepaald dat dit recht van bewaring moet uitgeoefend worden in het Rijk en dit zolang het nodig is;

4° of indien bijzonder schrijnende situaties dit rechtvaardigen, bijvoorbeeld indien het familielid aantoonbaar tijdens het huwelijk of het geregistreerd partnerschap als bedoeld in artikel

40bis, § 2, eerste lid, 1° of 2° het slachtoffer te zijn geweest van geweld in de familie alsook van geweld zoals bedoeld in de artikelen 375, 398 tot 400, 402, 403 of 405, van het Strafwetboek; en voor zover betrokkenen aantonen werknemer of zelfstandige te zijn in België, of voor zichzelf en hun familieleden te beschikken over voldoende bestaansmiddelen, bedoeld in artikel 40, § 4, tweede lid, om te voorkomen dat zij tijdens hun verblijf ten laste vallen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk en beschikken over een ziektekostenverzekering die alle risico's in België dekt, of lid zijn van een in het Rijk gevormde familie van een persoon die aan deze voorwaarden voldoet.	40bis, § 2, eerste lid, 1° of 2° het slachtoffer te zijn geweest van geweld in de familie alsook van geweld zoals bedoeld in de artikelen 375, 398 tot 400, 402, 403 of 405, van het Strafwetboek; en voor zover betrokkenen aantonen werknemer of zelfstandige te zijn in België, of voor zichzelf en hun familieleden te beschikken over voldoende bestaansmiddelen, bedoeld in artikel 40, § 4, tweede lid, om te voorkomen dat zij tijdens hun verblijf ten laste vallen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk en beschikken over een ziektekostenverzekering die alle risico's in België dekt, of lid zijn van een in het Rijk gevormde familie van een persoon die aan deze voorwaarden voldoet.
§ 5. De minister of zijn gemachtigde kan zonodig controleren of aan de naleving van de voorwaarden voor de uitoefening van het verblijfsrecht is voldaan.	§ 5. De minister of zijn gemachtigde kan zonodig controleren of aan de naleving van de voorwaarden voor de uitoefening van het verblijfsrecht is voldaan.
Artikel 47/2	Artikel 47/1
Onverminderd de bepalingen van dit hoofdstuk, zijn de bepalingen van hoofdstuk I over de in artikel 40bis bedoelde familieleden van een burger van de Unie van toepassing op de andere familieleden bedoeld in artikel 47/1.	Onverminderd de bepalingen van dit hoofdstuk, zijn de bepalingen van hoofdstuk I betreffende de familieleden van een burger van de Unie bedoeld in artikel 40bis dan wel de familieleden van een Belg die zijn recht van vrij verkeer en verblijf heeft uitgeoefend zoals bedoeld in artikel 40ter, § 1, van toepassing op de andere familieleden bedoeld in artikel 47/2.
Artikel 47/1	Artikel 47/2
Als andere familieleden van een burger van de Unie worden beschouwd: 1° de partner met wie de burger van de Unie een deugdelijk bewezen duurzame relatie heeft en die niet bedoeld wordt in artikel 40bis, § 2, 2° ;	Als andere familieleden van een burger van de Unie worden beschouwd: 1° de niet in artikel 40bis, § 2, 2°, bedoelde partner met wie de burger van de Unie een deugdelijk bewezen duurzame partnerrelatie heeft en die de burger begeleidt of komt vervoegen, voor zover ze niet een van de personen bedoeld in de artikelen 161 tot 163 van het Burgerlijk Wetboek zijn en evenmin een duurzame partnerrelatie onderhouden met een andere persoon;
2° de niet in artikel 40bis, § 2, bedoelde familieleden die, in het land van herkomst, ten laste zijn of deel uitmaken van het gezin van de burger van de Unie;	2° de niet in artikel 40bis, § 2, bedoelde familieleden die, in het land van herkomst, ten laste zijn van of deel uitmaken van het gezin van de burger van de Unie en deze laatste begeleiden of komen vervoegen;
3° de niet in artikel 40bis, § 2, bedoelde familieleden die wegens ernstige gezondheidsredenen een persoonlijke	3° de niet in artikel 40bis, § 2, bedoelde familieleden die wegens ernstige gezondheidsredenen een persoonlijke verzorging door de burger van de Unie strikt

verzorging door de burger van de Unie strikt behoeven.	behoeven en deze laatste begeleiden of komen vervoegen.
Artikel 47/3	Artikel 47/3
§ 1. De andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 1°, moeten het bestaan bewijzen van een relatie met de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen en ook het duurzaam karakter van die relatie. Het duurzaam karakter van de relatie mag met elk passend middel worden bewezen. Bij het onderzoek naar het duurzame karakter van de relatie houdt de minister of zijn gemachtigde inzonderheid rekening met de intensiteit, de duur en de stabiele aard van de banden tussen de partners.	§ 1. De andere familieleden bedoeld in artikel 47/2, 1°, moeten het bestaan bewijzen van een relatie met de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen en ook het duurzaam karakter van die relatie. Het duurzaam karakter van de relatie mag met elk passend middel worden bewezen. Bij het onderzoek naar het duurzame karakter van de relatie houdt de minister of zijn gemachtigde inzonderheid rekening met de intensiteit, de duur en de stabiele aard van de banden tussen de partners.
§ 2. De andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 2°, moeten bewijzen dat zij ten laste zijn van de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen of dat zij deel uitmaken van zijn gezin. De documenten die aantonen dat het andere familielid ten laste is of deel uitmaakt van het gezin van de burger van de Unie moeten uitgaan van de bevoegde overheden van het land van oorsprong of van herkomst. Bij ontstentenis hiervan, kan het feit ten laste te zijn of deel uit te maken van het gezin van de burger van de Unie bewezen worden met elk passend middel.	§ 2. De andere familieleden bedoeld in artikel 47/2, 2°, moeten bewijzen dat zij in het land van herkomst ten laste zijn van de burger van de Unie die zij begeleiden of bij wie zij zich willen voegen dan wel dat zij er deel uitmaken van diens gezin. De documenten die aantonen dat het andere familielid ten laste is of deel uitmaakt van het gezin van de burger van de Unie moeten uitgaan van de bevoegde overheden van het land van oorsprong of van herkomst. Bij ontstentenis hiervan, kan het feit ten laste te zijn of deel uit te maken van het gezin van de burger van de Unie bewezen worden met elk passend middel.
§ 3. De andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 3°, moeten bewijzen dat omwille van ernstige gezondheidsredenen, zij een persoonlijke verzorging door de burger van de Unie die zij willen vergezellen of bij wie zij zich willen voegen, strikt behoeven.	§ 3. De andere familieleden bedoeld in artikel 47/2, 3°, moeten bewijzen dat zij omwille van ernstige gezondheidsredenen, een persoonlijke verzorging door de burger van de Unie die zij begeleiden of bij wie zij zich willen voegen, strikt behoeven. De Koning kan de manieren waarop de andere familieleden het bewijs van hun gezondheidstoestand kunnen leveren, bepalen.
	§ 4. De in artikel 40, § 4, eerste lid, 2° tot 3°, bedoelde burger van de Unie moet tevens het bewijs leveren dat hij over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat de in artikel 47/2 bedoelde familieleden tijdens hun verblijf ten laste komen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk, en dat hij over een verzekering beschikt die de ziektekosten van zijn familieleden in het Rijk volledig dekt. In het kader van de evaluatie van de bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met de persoonlijke situatie van de burger van de Unie, waarbij onder meer

	rekening gehouden wordt met de aard en de regelmaat van diens inkomsten en met het aantal familieleden die te zijnen laste zijn.
Artikel 47/4	Artikel 47/4
Behalve als zij zelf burgers van de Unie zijn en op grond daarvan een verblijfsrecht bedoeld in artikel 40, § 4, genieten, kan de minister of zijn gemachtigde een einde maken aan hun verblijf binnen vijf jaar na de toekenning van hun verblijfsrecht wanneer:	Behalve als zij zelf burgers van de Unie zijn en op grond daarvan een verblijfsrecht zoals bedoeld in artikel 40, § 4, genieten en onverminderd het bepaalde in de artikelen 42ter en 42quater, kan de minister of zijn gemachtigde binnen vijf jaar na de toekenning van hun verblijfsrecht een einde maken aan het verblijf van de andere familieleden of weigeren hun verblijfstitel te vernieuwen wanneer:
1° het familielid bedoeld in artikel 47/1, 1°, geen duurzame relatie meer heeft met de burger van de Unie die het vergezelt of bij wie het zich voegt;	1° de partner bedoeld in artikel 47/2, 1°, geen duurzame partnerrelatie meer onderhoudt met de burger van de Unie die hij begeleid dan wel vervoegd heeft;
2° het familielid bedoeld in artikel 47/1, 3°, geen ernstige gezondheidsproblemen meer heeft of niet meer de persoonlijke verzorging strikt behoeft van de burger van de Unie die het vergezelt of bij wie het zich voegt.	2° het familielid bedoeld in artikel 47/2, 2°, niet meer ten laste is of, in voorkomend geval, geen deel meer uitmaakt van het gezin van de burger van de Unie die hij begeleid dan wel vervoegd heeft;
	3° de burger van de Unie niet meer de persoonlijke zorg draagt voor het familielid bedoeld in artikel 47/2, 3°, of het familielid geen ernstige gezondheidsproblemen meer heeft dan wel niet langer de persoonlijke verzorging behoeft van de burger van de Unie die hij begeleid dan wel vervoegd heeft.
Bij de beslissing om een einde te maken aan het verblijf houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de duur van het verblijf van de betrokkene in het Rijk, zijn leeftijd, zijn gezondheidstoestand, zijn gezins- en economische situatie, zijn sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.	Bij de beslissing om een einde te maken aan het verblijf houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de duur van het verblijf van de betrokkene in het Rijk, zijn leeftijd, zijn gezondheidstoestand, zijn gezins- en economische situatie, zijn sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.
Artikel 57/34	Artikel 57/34
	§ 1. In gevallen waarin er bij een massale of imminente massale toestroom van ontheemden zoals bedoeld in artikel 57/29, § 1, sprake is van omstandigheden die tot de scheiding van reeds in het land van oorsprong gevormde gezinnen hebben geleid, dan kunnen de familieleden zoals bedoeld in de paragrafen 2 en 3, die zich nog niet op het grondgebied van

	de Europese Unie bevinden en bescherming behoeven in de zin van artikel 57/29, §1, een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden aanvragen, teneinde zich herenigd te zien met de vreemdeling die overeenkomstig artikel 57/30 gemachtigd werd tot een verblijf in het Rijk als begunstigde van de tijdelijke beschermingsstatus.
§ 1. De minister of zijn gemachtigde kent een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden toe aan de vreemde echtgenoot van een vreemdeling die gemachtigd is tot een verblijf in het Rijk in de hoedanigheid van vreemdeling die tijdelijke bescherming geniet op basis van artikel 57/30 en aan de minderjarige ongehuwde kinderen van de ene of de andere, die hiertoe een aanvraag indienen, voor zover de betrokkene zich niet bevindt in één van de gevallen voorzien in artikel 3, eerste lid, 5 tot 8°, of, wat de in § 4 bedoelde familieleden betreft, in één van de in artikel 57/32, § 1, bedoelde gevallen.	§ 2. De minister of diens gemachtigde kent een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden toe aan de volgende familieleden van de vreemdeling die overeenkomstig artikel 57/30 gemachtigd werd tot een verblijf in het Rijk als begunstigde van de tijdelijke beschermingsstatus, die hiertoe een aanvraag indienen en voor zover het gezin reeds was gevormd ten tijde van de omstandigheden zoals bedoeld in artikel 57/29, § 1 en deze omstandigheden hebben geleid tot de scheiding van het gezin: 1° de echtgenoot of de vreemdeling waarmee een geregistreerd partnerschap werd gesloten dat als gelijkwaardig wordt beschouwd met het huwelijk in België, mits deze laatste een duurzame en stabiele partnerrelatie onderhoudt met de begunstigde die vervoegd wordt en op voorwaarde dat beiden ouder zijn dan achttien jaar; 2° de vreemdeling die door middel van een wettelijk geregistreerd partnerschap verbonden is met de begunstigde, mits deze laatste een duurzame en stabiele partnerrelatie onderhoudt met de begunstigde die vervoegd wordt; De in het eerste lid, onder 2°, bedoelde partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen: a) bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie te onderhouden. Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond: - indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken op legale wijze te hebben samengewoond;

- ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling, of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal vijfenveertig of meer dagen betreffen;

- ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;

b) met elkaar komen samenleven;

c) beiden ouder zijn dan achttien jaar;

d) ongehuwd zijn en geen duurzame en stabiele partnerrelatie onderhouden met een andere persoon;

e) geen personen zijn bedoeld in artikelen 161 tot 163 van het Burgerlijk Wetboek;

f) ten aanzien van geen van beiden is een definitieve beslissing genomen tot weigering van de voltrekking van het huwelijk op basis van artikel 167 van het Burgerlijk Wetboek;

3° de minderjarige, ongehuwde kinderen van de begunstigde, diens echtgenoot of geregistreerde partner zoals bedoeld onder 1° of 2°, die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en voor zover de begunstigde die vervoegd wordt, zijn echtgenoot of zijn geregistreerde partner het ouderlijk gezag inclusief het recht van bewaring uitoefent. Indien het ouderlijk gezag wordt gedeeld, dient de andere houder van het ouderlijk gezag zijn toestemming te hebben gegeven;

4° de rechtstreekse bloedverwanten in opgaande lijn in de eerste graad die het ouderlijk gezag, inclusief het recht van bewaring, uitoefenen over de ongehuwde minderjarige begunstigde, en voor zover zij met hem komen samenleven alvorens deze de leeftijd van achttien jaar bereikt heeft.

	De familieleden bedoeld in deze paragraaf dienen te bewijzen dat zij niet lijden aan een van de ziekten die de volksgezondheid in gevaar kunnen brengen en die worden opgesomd in de bijlage van deze wet.
De minister of zijn gemachtigde kan een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden toekennen aan andere naaste familieleden van een vreemdeling die gemachtigd is tot een verblijf in het Rijk in de hoedanigheid van vreemdeling die tijdelijke bescherming geniet op basis van artikel 57/30, die met het gezin samenwoonden ten tijde van de gebeurtenissen die tot de massale toestroom van ontheemden bedoeld in artikel 57/29, § 1, hebben geleid en die op dat tijdstip volledig of hoofdzakelijk ten laste van deze vreemdeling waren.	§ 3. De minister of diens gemachtigde kan een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden toekennen aan de andere naaste familieleden van de vreemdeling die overeenkomstig artikel 57/30 gemachtigd werd tot een verblijf in het Rijk als begunstigde van de tijdelijke beschermingsstatus, wanneer zij ten tijde van de gebeurtenissen zoals bedoeld in artikel 57/29, § 1, met de begunstigde samenwoonden en op dat tijdstip volledig of hoofdzakelijk ten laste waren van de begunstigde. Het familielid bedoeld in het eerste lid moet bewijzen dat hij niet lijdt aan een van de ziekten die de volksgezondheid in gevaar kunnen brengen en die worden opgesomd in de bijlage van deze wet. Wanneer de minister of diens gemachtigde overweegt om de machtiging tot verblijf van het familielid te weigeren, houdt deze rekening met de aard en de hechtheid van de familiebanden. Bij deze beoordeling neemt de minister of diens gemachtigde alle door de verzoeker voorgelegde stukken in rekening.
	§ 4. Het familielid moet samen met de aanvraag de documenten overmaken die aantonen dat hij voldoet aan de voorwaarden in de voorgaande paragrafen alsook een medisch getuigschrift waaruit blijkt dat hij niet lijdt aan één van de in de bijlage aan deze wet opgesomde ziekten, evenals, indien het familielid ouder is dan achttien jaar, een uittreksel uit het strafregister of een gelijkwaardig document. Indien behoorlijk wordt aangetoond dat deze laatste twee documenten niet kunnen worden voorgelegd, kan de minister of zijn gemachtigde, rekening houdend met de omstandigheden, het familielid alsnog machtigen op het grondgebied van het Rijk te verblijven. Indien wordt vastgesteld dat het familielid de ingeroepen bloed- of aanverwantschapsbanden niet kan bewijzen door middel van officiële documenten,

	overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten binnen dezelfde materie, kan de minister of diens gemachtigde rekening houden met andere geldige bewijzen die in dit verband worden overgelegd. Indien dat niet mogelijk is, kan de minister of diens gemachtigde overgaan of laten overgaan tot een onderhoud met het familielid en de begunstigde die vervoegd wordt, of tot elk onderzoek dat noodzakelijk wordt geacht en in voorkomend geval voorstellen om een aanvullende analyse te laten uitvoeren.
§ 5. Onder voorbehoud van de bepalingen van artikel 57/35, kan de minister of zijn gemachtigde de machtiging tot verblijf weigeren aan de in § 1 bedoelde vreemdeling, indien deze gemachtigd is tot verblijf in een andere lid-Staat van de Europese Unie, die verplicht is om het besluit van de Raad van de Europese Unie, bedoeld in artikel 57/29, § 1, toe te passen.	§ 5. De minister of diens gemachtigde kan beslissen om de aanvraag tot machtiging tot een verblijf van meer dan drie maanden te weigeren, in de volgende gevallen: 1° het familielid voldoet niet of niet meer aan een van de in de voorgaande paragrafen bepaalde voorwaarden; 2° het familielid en de begunstigde die vervoegd wordt, onderhouden niet of niet meer een werkelijk huwelijks- of gezinsleven; 3° met uitzondering van afwijkingen die worden bepaald bij een internationaal verdrag, bevindt het familielid zich in een van de gevallen bepaald in artikel 3, 5° tot 10°; 4° het familielid bevindt zich in één van de in artikel 57/32, §1 bedoelde gevallen; 5° het familielid is de echtgenoot van een polygame begunstigde en een andere echtgenoot van die begunstigde verblijft reeds in het Rijk. Onder voorbehoud van het bepaalde in artikel 57/35, kan de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf weigeren aan het familielid indien deze gemachtigd is tot een verblijf in een andere lidstaat van de Europese Unie die verplicht is om het besluit van de Raad van de Europese Unie, zoals bedoeld in artikel 57/29, § 1, toe te passen. In het kader van het onderzoek van de aanvraag wordt terdege rekening gehouden met het hoger belang van het kind.

§ 3. De familieleden die gemachtigd zijn tot het verblijf op basis van § 1 worden in het bezit gesteld van een verblijfstitel met dezelfde geldigheidsduur als die van de vreemdeling bij wie ze zich vervoegen. Deze verblijfstitel wordt onder dezelfde voorwaarden verlengd of vernieuwd.	
§ 4. De bepalingen betreffende de vreemdelingen die tijdelijke bescherming genieten, zijn van toepassing op de familieleden die zijn gemachtigd tot een verblijf op basis van § 1, met uitzondering van de familieleden die geen bescherming nodig hebben.	§ 6. De familieleden die gemachtigd werden tot een verblijf in het Rijk op grond van onderhavig artikel, genieten de tijdelijke beschermingsstatus. Zij zijn onderworpen aan de bepalingen van deze wet die van toepassing zijn op de vreemdelingen die, overeenkomstig artikel 57/30, gemachtigd werden tot een verblijf in het Rijk als begunstigde van de tijdelijke beschermingsstatus.
§ 2. De Koning bepaalt de wijze van indiening van de aanvraag tot het verkrijgen van deze machtiging tot verblijf bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.	§7. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze van indiening van de aanvraag tot het verkrijgen van de machtiging tot verblijf, alsook de wijze waarop het familielid kan bewijzen dat hij aan de voorwaarden van onderhavig artikel voldoet.
	Artikel 57/34/1
	§ 1. De minister of zijn gemachtigde kan een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden toekennen aan de familieleden bedoeld in artikel 57/34, §§ 2 en 3, van de vreemdeling die overeenkomstig artikel 57/30 gemachtigd werd tot een verblijf in het Rijk als begunstigde van de tijdelijke beschermingsstatus en die niet afdoende kunnen bewijzen dat zij zelf bescherming behoeven in de zin van richtlijn 2001/55/EG van de Raad van de Europese Unie van 20 juli 2001 zoals bedoeld in artikel 57/29, § 1. Zij dienen het bewijs te leveren dat: 1° zij familielid zijn in de zin van artikel 57/34, §§ 2 of 3 van de begunstigde die vervoegd wordt; 2° zij een gezin vormden met de begunstigde ten tijde van de omstandigheden die hebben geleid tot de massale of imminente instroom van ontheemden zoals bedoeld in artikel 57/29, § 1; 3° de scheiding van het gezin werd veroorzaakt door omstandigheden eigen aan deze massale

of imminente massale toestroom van ontheemden;

4° de begunstigde die zij vervoegen beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen zoals bepaald in artikel 10, § 5 om zichzelf en zijn familieleden te onderhouden en om te voorkomen dat zij ten laste van de openbare overheden vallen. Deze voorwaarde is niet van toepassing op de familieleden bedoeld in artikel 57/34, § 2, 4° of indien de begunstigde zich enkel laat vervoegen door de familieleden bedoeld in artikel 57/34, § 2, 3°;

5° de begunstigde die zij vervoegen over behoorlijke huisvesting beschikt die toelaat het familielid of de familieleden, die gevraagd heeft of hebben om zich bij hem te komen voegen, te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden aan een onroerend goed dat wordt verhuurd als hoofdverblijfplaats zoals bepaald in artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2 van het Burgerlijk Wetboek alsook over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de vreemdeling bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden. Deze voorwaarde is niet van toepassing op de familieleden onder artikel 57/34, § 2, 4°;

6° zij niet lijden aan een van de ziekten die de volksgezondheid in gevaar kunnen brengen en die worden opgesomd in de bijlage bij deze wet.

De voorwaarden vervat onder 4° en 5° zijn niet van toepassing voor zover de aanvraag tot machtiging tot verblijf op basis van dit artikel werd ingediend in de loop van het jaar na de beslissing tot toekenning van de tijdelijke beschermingsstatus aan de begunstigde die vervoegd wordt.

§ 2. Het familielid moet samen met de aanvraag de documenten overmaken die aantonen dat hij voldoet aan de voorwaarden van § 1, alsook een medisch getuigschrift waaruit blijkt dat hij niet lijdt aan één van de in de bijlage aan deze wet opgesomde ziekten, evenals, indien het familielid ouder is dan achttien jaar, een

	uittreksel uit het strafregister of een gelijkwaardig document. Indien behoorlijk wordt aangetoond dat deze laatste twee documenten niet kunnen worden voorgelegd, kan de minister of zijn gemachtigde, rekening houdend met de omstandigheden, het familielid alsnog machtigen op het grondgebied van het Rijk te verblijven.
	§ 3. De minister of diens gemachtigde kan beslissen om de aanvraag tot machtiging tot een verblijf van meer dan drie maanden te weigeren, in de volgende gevallen: 1° het familielid voldoet niet of niet meer aan een van de in de eerste paragraaf bepaalde voorwaarden; 2° het familielid en de begunstigde die vervoegd wordt, onderhouden niet of niet meer een werkelijk huwelijks- of gezinsleven; 3° met uitzondering van afwijkingen, die worden bepaald bij een internationaal verdrag, bevindt het familielid zich in een van de gevallen bepaald in artikel 3, 5° tot 10°; 4° het familielid bevindt zich in één van de in artikel 57/32, § 1 bedoelde gevallen; 5° het familielid is de echtgenoot van een polygame begunstigde en een andere echtgenoot van die begunstigde verblijft reeds in het Rijk. Wanneer de minister of diens gemachtigde overweegt om de machtiging tot verblijf te weigeren houdt deze rekening met het hoger belang van het kind.
	§ 4. De minister of diens gemachtigde kan in een van volgende gevallen beslissen om de machtiging tot verblijf in het Rijk dat aan het familielid werd toegekend te beëindigen, in de volgende gevallen: 1° er werd een einde gesteld aan de machtiging tot verblijf van de begunstigde die begeleid dan wel vervoegd werd of de tijdelijke beschermingsstatus van de begunstigde wordt beëindigd of ingetrokken op basis van artikel 57/36, § 1, of elke andere bepaling in deze wet;

	2° het familielid voldoet niet meer aan een van de in de eerste paragraaf bepaalde voorwaarden; 3° het familielid en de begunstigde die vervoegd werd, onderhouden niet of niet meer een werkelijk huwelijks- of gezinsleven; 4° het familielid, dat gemachtigd werd tot een verblijf in het Rijk in de hoedanigheid van geregistreerde partner op grond van artikel 57/34, § 2, 1° of 2° of de begunstigde die vervoegd werd, is in het huwelijk getreden of heeft een wettelijk geregistreerd partnerschap afgesloten met een andere persoon.
	Wanneer de minister of diens gemachtigde overweegt om de machtiging tot verblijf te beëindigen houdt deze rekening met het hoger belang van het kind.
	§ 5. De familieleden bedoeld in § 1 die gemachtigd werden tot een verblijf, worden in het bezit gesteld van een verblijfstitel met dezelfde geldigheidsduur als de verblijfstitel van de begunstigde die vervoegd wordt. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze van indiening van de aanvraag tot het verkrijgen van de machtiging tot verblijf, de inschrijving en het model van de verblijfstitel die bij de inschrijving wordt afgeleverd alsook de wijze waarop het familielid kan bewijzen dat hij aan de voorwaarden van onderhavig artikel voldoet.
	§ 6. Op aanvraag van de betrokkene wordt de verblijfstitel door het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats vernieuwd, op voorwaarde dat de aanvraag werd ingediend voor het verstrijken van de titel en het familielid nog steeds voldoet aan de voorwaarden van onderhavig artikel en mits de minister of zijn gemachtigde de machtiging voor een nieuwe periode heeft vernieuwd. De Minister of diens gemachtigde kan met het oog op een vernieuwing van de verblijfstitel, controles verrichten of laten verrichten, om na te gaan of het familielid voldoet aan de voorwaarden van onderhavig artikel.
	§ 7. De Koning bepaalt binnen welke termijnen en onder welke voorwaarden de vernieuwing van de verblijfstitel moet worden aangevraagd.

Artikel 57/36	Artikel 57/36
§ 1. De toegekende regeling inzake de tijdelijke bescherming wordt beëindigd, wanneer de maximale duur bepaald in artikel 57/29, § 2, bereikt werd, of op de datum vastgelegd bij een besluit van de Raad van de Europese Unie dat een einde maakt aan de tijdelijke bescherming en dat aangenomen werd overeenkomstig de richtlijn 2001/55/EG van de Raad van de Europese Unie van 20 juli 2001 bedoeld in artikel 57/29, § 1.	§ 1. De toegekende regeling inzake de tijdelijke bescherming wordt beëindigd, wanneer de maximale duur bepaald in artikel 57/29, § 2, bereikt werd, of op de datum vastgelegd bij een besluit van de Raad van de Europese Unie dat een einde maakt aan de tijdelijke bescherming en dat aangenomen werd overeenkomstig de richtlijn 2001/55/EG van de Raad van de Europese Unie van 20 juli 2001 bedoeld in artikel 57/29, § 1.
§ 2. Indien de regeling inzake tijdelijke bescherming beëindigd wordt in de gevallen voorzien in § 1, kan de minister of zijn gemachtigde de machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk, die aan de vreemdeling die tijdelijke bescherming geniet, werd afgegeven op basis van artikel 57/30, beëindigen, de afgegeven verblijfstitel intrekken en, onder voorbehoud van de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk II, aan de vreemdeling een bevel om het grondgebied te verlaten uitreiken. Hij kan dezelfde maatregel nemen ten aanzien van de familieleden van de vreemdeling die werden gemachtigd tot een verblijf in het Rijk op basis van artikel 57/34. Het bevel om het grondgebied te verlaten vermeldt dat de bepalingen van dit artikel werden toegepast en de termijn waarbinnen de vreemdeling het grondgebied dient te verlaten, mag niet minder dan één maand mag zijn. De minister of zijn gemachtigde verlengt de machtiging tot verblijf van een vreemdeling die tijdelijke bescherming heeft genoten en voor wie het gelet op zijn gezondheidstoestand niet verantwoord is om te reizen. De minister of zijn gemachtigde kan bovendien de machtiging tot verblijf van een vreemdeling die tijdelijke bescherming heeft genoten, verlengen indien die vreemdeling deel uitmaakt van een gezin waarvan de minderjarige kinderen in het Rijk schoolgaan, zodat de betrokken kinderen de lopende schoolperiode kunnen afmaken. In de in de voorgaande leden bedoelde gevallen zijn de bepalingen betreffende de vreemdelingen die tijdelijke bescherming genieten niet meer van toepassing.	§ 2. Indien de regeling inzake tijdelijke bescherming beëindigd wordt in de gevallen voorzien in § 1, kan de minister of zijn gemachtigde de machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk, die aan de vreemdeling die tijdelijke bescherming geniet, werd afgegeven op basis van artikel 57/30 of 57/34, beëindigen, de afgegeven verblijfstitel intrekken en, onder voorbehoud van de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk II, aan de vreemdeling een bevel om het grondgebied te verlaten uitreiken. Hij kan dezelfde maatregel nemen ten aanzien van de familieleden van de vreemdeling die werden gemachtigd tot een verblijf in het Rijk op basis van artikel 57/34/1. Het bevel om het grondgebied te verlaten vermeldt dat de bepalingen van dit artikel werden toegepast en de termijn waarbinnen de vreemdeling het grondgebied dient te verlaten, mag niet minder dan één maand mag zijn. De minister of zijn gemachtigde verlengt de machtiging tot verblijf van een vreemdeling die tijdelijke bescherming heeft genoten en voor wie het gelet op zijn gezondheidstoestand niet verantwoord is om te reizen. De minister of zijn gemachtigde kan bovendien de machtiging tot verblijf van een vreemdeling die tijdelijke bescherming heeft genoten, verlengen indien die vreemdeling deel uitmaakt van een gezin waarvan de minderjarige kinderen in het Rijk schoolgaan, zodat de betrokken kinderen de lopende schoolperiode kunnen afmaken. In de in de voorgaande leden bedoelde gevallen zijn de bepalingen betreffende de vreemdelingen die tijdelijke bescherming genieten niet meer van toepassing.
Artikel 74/21	Artikel 74/21

Onder voorbehoud van artikel 74/20 en behoudens bijzondere bepalingen van de wet, kan de minister of zijn gemachtigde de machtiging of toelating tot verblijf, aangevraagd krachtens artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, 5°, 6° of 7°, artikel 10*bis* of artikel 57/34 weigeren, indien de persoon bij wie de vreemdeling zich voegt valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten heeft gebruikt of fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt die hebben bijgedragen tot het verkrijgen van de machtiging tot verblijf of de erkenning van de toelating tot verblijf.

Onverminderd artikel 74/20 en behoudens bijzondere bepalingen van de wet, kan de minister of zijn gemachtigde een einde maken aan het verblijf van de vreemdeling die tot het verblijf in het Rijk werd gemachtigd of toegelaten krachtens artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, 5°, 6° of 7°, artikel 10*bis* of artikel 57/34, indien de persoon bij wie hij zich voegt valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten heeft gebruikt of fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt die hebben bijgedragen tot het verkrijgen van de machtiging tot verblijf of de erkenning van de toelating tot verblijf.

Het verblijf van het familielid kan slechts worden geweigerd en slechts worden beëindigd wanneer het verblijf van de persoon bij wie hij zich heeft gevoegd tevens geweigerd of ingetrokken wordt.

Wanneer de minister of zijn gemachtigde een dergelijke beslissing overweegt te nemen, houdt hij rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokkene, met de duur van zijn verblijf in het Rijk alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst.

Onder voorbehoud van artikel 74/20 en behoudens bijzondere bepalingen van de wet, **kan de minister of zijn gemachtigde de machtiging of toelating tot verblijf, aangevraagd krachtens artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, 5°, 6°, 7° of 8°, artikel 10*bis*, artikel 57/34 of artikel 57/34/1 weigeren**, indien de persoon bij wie de vreemdeling zich voegt valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten heeft gebruikt of fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt die hebben bijgedragen tot het verkrijgen van de machtiging tot verblijf of de erkenning van de toelating tot verblijf.

Onverminderd artikel 74/20 en behoudens bijzondere bepalingen van de wet, **kan de minister of zijn gemachtigde een einde maken aan het verblijf van de vreemdeling die tot het verblijf in het Rijk werd gemachtigd of toegelaten krachtens artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, 5°, 6°, 7° of 8°, artikel 10*bis*, artikel 57/34 of artikel 57/34/1**, indien de persoon bij wie hij zich voegt valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten heeft gebruikt of fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt die hebben bijgedragen tot het verkrijgen van de machtiging tot verblijf of de erkenning van de toelating tot verblijf.

Het verblijf van het familielid kan slechts worden geweigerd en slechts worden beëindigd wanneer het verblijf van de persoon bij wie hij zich heeft gevoegd tevens geweigerd of ingetrokken wordt.

Wanneer de minister of zijn gemachtigde een dergelijke beslissing overweegt te nemen, houdt hij rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokkene, met de duur van zijn verblijf in het Rijk alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst.